

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

PAKIET INFORMACYJNY

kierunek **PEDAGOGIKA**

STUDIA I STOPNIA

Rok akademicki 2012/2013

Europejski System Transferu Punktów

CZĘŚĆ II.A

INFORMACJE O STUDIACH

I. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROWADZONYCH STUDIÓW

Nazwa kierunku:	pedagogika
Poziom kształcenia:	studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia:	ogólnoakademicki
Forma studiów:	stacjonarne, niestacjonarne
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta:	licencjat
Przyporządkowanie do obszaru lub obszarów kształcenia:	nauki społeczne i nauki humanistyczne
Wskazanie dziedzin (nauki lub sztuki) i dyscyplin (naukowych lub artystycznych), do których odnoszą się efekty kształcenia:	dziedzina nauk społecznych, dyscyplina pedagogika

1. Wskazanie związku z misją uczelni i jej strategią rozwoju:

Uniwersytet Zielonogórski został powołany w wyniku połączenia Politechniki Zielonogórskiej w Zielonej Górze oraz Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze¹.

Zgodnie ze Statutem Uniwersytetu Zielonogórskiego podstawowymi kierunkami działalności uniwersytetu są: prowadzenie badań naukowych, kształcenie studentów i doktorantów oraz upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki, techniki, sztuki i kultury.

Uniwersytet dochowuje wierności tradycji i zwyczajom akademickim, czerpie z nich w sytuacjach nieuregulowanych prawnie, a swoje cele i zadania wypełnia z poszanowaniem ludzkiej godności. Uniwersytet kieruje się w swojej działalności zasadami zgodnymi z Kartą Uniwersytetów Europejskich.

Uniwersytet wspiera indywidualizację kształcenia studentów. Proces edukacyjny w Uniwersytecie Zielonogórskim jest organizowany z poszanowaniem zasady spójności kształcenia i badań naukowych oraz prawa studiujących do swobodnego rozwijania ich zamiłowań i indywidualnych uzdolnień.

¹ Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 roku o utworzeniu Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zielonej Górze (Dz. U. Nr 74, poz. 785)

Uniwersytet Zielonogórski jest uczelnią otwartą zarówno na najnowsze osiągnięcia naukowe i techniczne, jak i na zapotrzebowanie społeczne dotyczące usług edukacyjnych realizowanych w duchu służby na rzecz dobra wspólnego z uwzględnieniem szczególnych potrzeb edukacyjnych młodzieży niepełnosprawnej.

Do zadań edukacyjnych Wydziału, obok kształcenia studentów, należy również kształcenie ustawiczne prowadzone zarówno w formie studiów podyplomowych jak i w formie cyklicznych wykładów i seminariów popularyzujących najnowsze osiągnięcia nauki i techniki. Kształcenie kadry naukowej Wydział prowadzi poprzez systemy seminariów naukowych.

Program kształcenia na kierunku pedagogika realizuje misję kształcenia studentów w oparciu o wiedzę i najnowsze badania w obszarze nauk społecznych i humanistycznych. Wpisuje się w strategię elastycznego studiowania, bowiem umożliwia studentowi wybór modułów, przedmiotów, form i treści kształcenia odpowiednio do jego zainteresowań i oczekiwań. Program jest opracowany zgodnie z zaleceniami wynikającymi z udziału Uczelni w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego oraz wewnętrznych aktów prawnych Uczelni².

2. Ogólne cele kształcenia oraz możliwości zatrudnienia i kontynuacji kształcenia przez absolwentów:

Celem kształcenia jest przygotowanie absolwentów do wykonywania zawodu pedagoga poprzez wyposażenie go w kompetencje niezbędne do pracy z ludźmi w różnych środowiskach społecznych, edukacyjnych, wychowawczych czy opiekuńczych. Absolwent uzyskuje kwalifikacje zależne od wybranej specjalności. Jest przygotowany do pracy w: szkolnictwie (po ukończeniu specjalności nauczycielskiej – zgodnie ze standardami kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela³) w placówkach oświatowo-wychowawczych, poradniach specjalistycznych, służbie zdrowia, a także w instytucjach profilaktyki społecznej i w wymiarze sprawiedliwości.

Kształcenie na studiach pierwszego stopnia prowadzi do uzyskania kwalifikacji niezbędnych do kontynuowania nauki, w obszarze nauk humanistycznych lub społecznych, na studiach drugiego stopnia.

Ukończenie wybranej przez studenta specjalności poszerza jego kompetencje zawodowe.⁴ W zależności od wybranej specjalności absolwent posiada poszerzoną wiedzę i umiejętności praktyczne w zakresie: animacji kultury, edukacji medialnej, edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej, opieki i profilaktyki niedostosowania społecznego, pomocy społecznej i resocjalizacji

- **Animacja kultury**

Studia pierwszego stopnia na specjalności animacja kultury kształcą pedagogów czasu wolnego, animatorów aktywności kulturalnej różnych kategorii społecznych, opiekunów

² Uchwała nr 454 Senatu UZ z dnia 30 listopada 2011, w sprawie wytycznych dotyczących projektowania i uchwalania programów kształcenia dla kierunków studiów pierwszego i drugiego stopnia w Uniwersytecie Zielonogórskim

³ Rozp. MNiSW z dnia 17 stycznia 2012 roku, w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela

⁴ Poniższe opisy przygotowania zawodowego w ramach poszczególnych specjalności nie są równoważne z uprawnieniami do wykonywania zawodu, które określają ustawy branżowe

amatorskich zespołów artystycznych, moderatorów interakcji społecznej w grupach i środowisku lokalnym. Absolwenci są w szczególności przygotowani do pracy w wielodzinowych instytucjach kultury, a także w ograniczonym zakresie do pracy w innych instytucjach kultury i mediach.

- **Edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna**

Absolwent tej specjalności w toku kształcenia otrzymuje rzetelne przygotowanie do pracy nauczycielskiej w zakresie edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej. Posiada wiedzę i umiejętności z zakresu metodyki prowadzenia zajęć przedszkolnych i wczesnoszkolnych.

Absolwent tej specjalności uzyskuje kwalifikacje nauczycielskie i może podjąć pracę w szkołach podstawowych w klasach I-III, w oddziałach zerowych oraz w przedszkolach.

Studia pierwszego stopnia przygotowują także do analizy rzeczywistości pedagogicznej, w wybranym zakresie i są niezbędne do podjęcia studiów drugiego stopnia, w toku których student pogłębia wiedzę pedagogiczno-psychologiczną oraz przygotowuje się do prowadzenia badań naukowych.

- **Edukacja medialna i informatyczna**

Celem kształcenia jest wyposażenie absolwenta w wiedzę i umiejętności z zakresu mediów i technologii informacyjnych. Umiejętności, które student zdobędzie powinny umożliwić mu świadomie odbierać i rozumieć komunikaty multimedialne, projektować i realizować własne przekazy tego typu oraz krytycznie oceniać wytwory multimedialne własne i cudze.

Absolwent zdobędzie kwalifikacje pedagogiczne do pracy nauczycielskiej w zakresie kształcenia informatycznego i medialnego w szkole podstawowej. Absolwent może znaleźć zatrudnienie w szkole podstawowej oraz we wszelkiego rodzaju instytucjach kulturalno-oświatowych i edukacyjnych, przedsiębiorstwach i organizacjach samorządowych, mass mediach, wydawnictwach medialnych itp.

- **Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka**

Absolwent tej specjalności jest wyposażony w wiedzę i umiejętności w zakresie pracy opiekuńczo-wychowawczej w szeroko rozumianym środowisku społecznym oraz do pracy profilaktycznej z dziećmi i młodzieżą. Łączenie wiedzy psychologicznej i pedagogicznej z aktywnością praktyczną, realizowaną w różnorodnych instytucjach opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych dla dzieci, oraz zajęciami warsztatowymi i terapeutycznymi wyposażają absolwenta w praktyczne umiejętności pracy z dziećmi zagrożonymi niedostosowaniem społecznym, niedostosowanymi oraz z dziećmi i młodzieżą o szczególnych potrzebach edukacyjnych. Absolwent specjalności jest przygotowany do diagnozowania zaburzeń w podstawowym zakresie oraz podejmowania działalności terapeutycznej. Odnacza się wrażliwością społeczną, empatią i tolerancją.

W efekcie kształcenia absolwent studiów 3-letnich jest przygotowany do: pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi i młodzieżą a także osobami starszymi; współpracy i wsparcia pedagogicznego rodziców (opiekunów); współpracy ze służbami wspierającymi dziecko i rodzinę oraz instytucjami opieki i wychowania w środowisku; pracy z jednostkami zagrożonymi niedostosowaniem społecznym i ich rodzinami (opiekunami); projektowania, realizowania szkolnej oraz środowiskowej działalności profilaktycznej.

- **Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym.**

Absolwent tej specjalności poza ogólną wiedzą pedagogiczną uzyskuje także podstawowe umiejętności niezbędne do projektowania i wdrażania lokalnych i szkolnych strategii profilaktycznych.

Poza tym, absolwent tej specjalności uzyskuje podstawowe umiejętności potrzebne do pracy resocjalizacyjnej i prowadzenia doradztwa specjalistycznego z osobami o zróżnicowanych przejawach i stopniu niedostosowania społecznego w środowisku otwartym i publicznych instytucjach takich, jak np.: sądy (kuratorzy sądowi), kuratorskie ośrodki pracy z młodzieżą, policyjne izby dziecka, ośrodki resocjalizacji i terapii uzależnionych, ośrodki socjoterapii, zakłady poprawcze oraz zakłady karne i schroniska dla nieletnich.

3. Wymagania wstępne:

Warunkiem podjęcia studiów pierwszego stopnia na kierunku pedagogika jest uzyskanie efektów kształcenia zakładanych dla kształcenia ogólnego na poziomie poprzedzającym 6 poziom w Krajowych Ramach Kwalifikacji tj. ukończenie szkoły średniej i uzyskanie świadectwa maturalnego.

Szczególne wymagania oczekiwane są od kandydata na studia wybierającego specjalność edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna. Kandydat powinien być uzdolniony plastycznie i muzycznie, co nie jest to weryfikowane w toku rekrutacyjnym, ale jest sugerowane kandydatom do rozważenia. Ponadto nie może mieć wad wymowy, co jest sprawdzane w toku rekrutacji.

4. Zasady rekrutacji

Kandydaci na pierwszy rok studiów przyjmowani są na poszczególne kierunki i formy studiów oraz poziomy kształcenia w ramach limitów przyjęć, ustalonych przez Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego po zasięgnięciu opinii dziekanów.

Postępowanie rekrutacyjne może być przeprowadzone w oparciu o egzaminy lub konkurs świadectw dojrzałości/maturalnych (dyplomów ukończenia studiów)

Kandydat może ubiegać się o przyjęcie na więcej niż jeden kierunek, gdy rekrutacja obejmuje konkurs świadectw lub gdy egzaminy odbywają się w różnych terminach.

W wypadku przyjęcia na kilka kierunków, kandydat musi dokonać wyboru jednego z nich, jako kierunku podstawowego. Studiowanie na kilku kierunkach jest możliwe na zasadach określonych w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym oraz w regulaminie studiów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Rekrutację na Uniwersytecie Zielonogórskim prowadzi SEKCJA REKRUTACJI. Rekrutacja na studia pierwszego stopnia na kierunek pedagogika prowadzona jest z wskazaniem specjalności.

Warunkiem dopuszczenia do postępowania rekrutacyjnego jest rejestracja kandydata na podstawie złożonego w terminie kompletu dokumentów, oraz wniesionej opłaty za postępowanie rekrutacyjne. Wykaz wymaganych dokumentów, terminy ich składania oraz wysokość opłaty rekrutacyjnej zostaną określone zarządzeniem Rektora.

Postępowanie rekrutacyjne opiera się na przeliczeniu ocen uwidocznionych na świadectwie maturalnym kandydata na system punktowy. Zasady i wzory przeliczania punktów są określone w uchwale rekrutacyjnej. Na studia przyjmowani są w ramach limitu miejsc kandydaci, którzy spełnili wszystkie wymagania rekrutacyjne i uzyskali największą liczbę punktów.

Wspólna lista rankingowa tworzona jest dla kandydatów z „nową” i „starą” maturą na podstawie wyników egzaminów z przedmiotów objętych zasadami rekrutacji.

Laureaci oraz finaliści olimpiad stopnia centralnego przyjmowani są z całkowitym lub częściowym pominięciem rankingów, na podstawie kompletu dokumentów i wymaganego potwierdzenia woli podjęcia studiów.

Szczegółowe zasady rekrutacji, przyjęte uchwałą Senatu UZ na określony rok akademicki⁵, są podawane do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na stronie internetowej Uczelni.

II. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Podstawę prawną do opracowania efektów kształcenia na kierunku pedagogika, na studiach pierwszego stopnia stanowią:

- Rozporządzenie MNiSW z 8 sierpnia 2011 roku w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych
- Załączniki 1 i 2 do rozporządzenia MNiSW z dnia 2 listopada 2011 roku, w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla szkolnictwa wyższego
- Załącznik 1 do Rozporządzenia MNiSW z dnia 4 listopada 2011 roku, w sprawie wzorcowych efektów kształcenia
- Rozporządzenia MNiSW z dnia 17 stycznia 2012 roku, w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

1. Tabela odniesień efektów kierunkowych do efektów obszarowych z komentarzami

Efekty kształcenia zostały opracowane w oparciu o wzorcowe efekty kształcenia dla kierunku pedagogika stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia MNiSW z dnia 4 listopada 2011 roku, w sprawie wzorcowych efektów kształcenia. Efekty te zostały sformułowane z wykorzystaniem zbioru opracowanego dla dwóch obszarów: nauk społecznych i nauk humanistycznych. Obejmują także efekty kształcenia, których konieczność osiągnięcia określona jest w rozporządzeniu dotyczącym kształcenia nauczycieli. Pedagogika jako nauka o wychowaniu i kształceniu wyjaśnia złożoność relacji w tych procesach zarówno z perspektywy historycznej, jak i współczesnych przemian społeczno-kulturowych. Wiedza pedagogiczna pozwala zrozumieć przebieg tych procesów w warunkach stabilizacji systemów społecznych i środowisk wychowawczych dobrze wypełniających swoje funkcje oraz w warunkach zmian społecznych, kryzysów środowisk, instytucji edukacyjnych, idei,

⁵ Uchwała Senatu UZ nr 395 z dnia 29 maja 2012 w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2012/2013

wzorów wychowania i ich konsekwencje dla praktyki edukacyjnej Czerpiąc z osiągnięć nauk humanistycznych i społecznych pedagogika dokonuje oglądu praktyki edukacyjnej i wychowawczej z różnych perspektyw, co służyć może lepszemu wyjaśnieniu badanych procesów i zjawisk. Pedagogika opisuje kondycję psychospołeczną różnych jednostek, podlegających procesom socjalizacji przez całe życie, interesuje się zarówno tymi, które uzyskują dobre zaspokojenie swoich potrzeb w grupach społecznych (rodzynie, kręgu rówieśników) i instytucjach (przedszkola, szkoły, domy kultury), jak i jednostkami i grupami wykluczonymi w społeczeństwie, potrzebującymi pomocy i wsparcia

Dwuobszarowe opisanie efektów wynika także z istniejącego stanu prawnego. Pedagogika, jako dyscyplina naukowa zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z 8 sierpnia 2011 roku w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych, została ulokowana w naukach społecznych, a wcześniej lokowana była w naukach humanistycznych. Ta zmiana skutkuje koniecznością opisanie efektów kształcenia dla kierunku pedagogika w oparciu o efekty dla obu obszarów niemal w równych proporcjach.

Kod efektu kierunkowego	<p style="text-align: center;">Efekty kształcenia dla kierunku studiów pedagogika.</p> <p style="text-align: center;">Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na kierunku pedagogika absolwent:</p>	Odniesienie do efektów obszarowych
WIEDZA		
K_W01	zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	H1A_W02 H1A_W03
K_W02	ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi	H1A_W05 H1A_W03
K_W03	ma uporządkowaną wiedzę na temat wychowania i kształcenia, jego filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych, biologicznych, psychologicznych i medycznych podstaw	H1A_W05
K_W04	zna wybrane koncepcje człowieka: filozoficzne, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej	H1A_W05 S1A_W05
K_W05	ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	H1A_W04 S1A_W05
K_W06	ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach	S1A_W04
K_W07	ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach	S1A_W02 S1A_W03
K_W08	ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	S1A_W05 S1A_W09
K_W09	zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów	H1A_W04

K_W10	ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących	S1A_W03 S1A_W08 S1A_W02
K_W11	zna najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania	H1A_W06
K_W12	ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody	S1A_W06
K_W13	ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	H1A_W04
K_W14	ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; celach, podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych	S1A_W09
K_W15	ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej	S1A_W04
K_W16	ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	H1A_W04
K_W17	ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych	Nauczyciel
K_W18	ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju	Nauczyciel
K_W19	ma wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycznych) organizujących struktury i instytucje społeczne oraz sposobach ich działania.	S1A_W08
K_W20	ma specjalistyczną wiedzę w zakresie wybranej specjalności	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	S1A_U01 S1A_U08
K_U02	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	S1A_U02 S1A_U01 S1A_U06 H1A_U04
K_U03	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	H1A_U04 H1A_U06 S1A_U03 S1A_U08
K_U04	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł (w języku rodzimym i obcym) i nowoczesnych technologii (ICT); umiejętności językowe na poziomie B2	H1A_U01 H1A_U03 H1A_U10
K_U05	posiada elementarne umiejętności badawcze pozwalające na analizowanie przykładów badań oraz konstruowanie i prowadzenie prostych badań pedagogicznych; potrafi sformułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT) oraz wskazywać kierunki dalszych badań	H1A_U02 H1A_U04 S1A_U01 S1A_U02
K_U06	potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin	H1A_U01 H1A_U06 H1A_U08 H1A_U09

K_U07	ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	H1A_U07
K_U08	posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów	H1A_U06
K_U09	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	S1A_U06 S1A_U07
K_U10	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	S1A_U04
K_U11	potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	S1A_U06
K_U12	potrafi posługiwać się zasadami i normami (prawnymi, zawodowymi, moralnymi) w celu rozwiązania konkretnego zadania, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych	S1A_U05 S1A_U06
K_U13	wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających się w pracy zawodowej	S1A_U06
K_U14	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	H1A_K01 H1A_K04 S1A_K02
K_K02	docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych	
K_K03	ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	S1A_K07
K_K04	ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej	S1A_K04 S1A_K06 H1A_K04
K_K05	dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki	H1A_K04 S1A_K04
K_K06	jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych	S1A_K04 H1A_K04
K_K07	potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	S1A_K02
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	S1A_K03 S1A_K05

III. PROGRAM STUDIÓW

1. Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji: 180

2. Liczba semestrów: 6

3. Opis poszczególnych modułów kształcenia

Program zbudowany jest z 6 modułów kształcenia:

1. Moduł podstawowy obowiązkowy dla wszystkich studentów.

Moduł ten obejmuje 750 godzin (431 na studiach niestacjonarnych), za które student może uzyskać 72 punkty ECTS. Moduł podstawowy obejmuje przedmioty z zakresu nauk podstawowych dla kierunku pedagogika, w tym także z dyscyplin pokrewnych takie jak: pedagogika, psychologia, socjologia, filozofia, nauki o zdrowiu. W module tym są również zajęcia obowiązkowe z języka obcego i wychowania fizycznego. Przedmioty wchodzące w skład tego modułu są realizowane przede wszystkim w dwóch pierwszych semestrach studiów dając podstawę do kształcenia w ramach specjalności. Każdy student niezależnie od wybranej specjalności musi zaliczyć wszystkie przedmioty wchodzące w skład tego modułu. Może jednak dokonywać wyboru języków obcych: język angielski, język niemiecki, język francuski. W obrębie tego modułu wybiera także rodzaj zajęć z wychowania fizycznego. Studenci studiów niestacjonarnych nie realizują zajęć z wychowania fizycznego, ale mogą uczestniczyć w wykładach z zakresu kultury fizycznej i zdrowego trybu życia.

Przedmiot	Liczba godzin	ECTS
Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania	30	4
Doktryny pedagogiczne	30	3
Filozoficzne podstawy pedagogiki	30	3
Historia wychowania	30	4
Język obcy I, II	120	9
Media w edukacji	30	3
Metody i techniki badań pedagogicznych	30	3
Pedagogika seksualna	30	3
Pedagogika społeczna	45	5
Podstawy dydaktyki ogólnej	30	3
Psychologia rozwoju człowieka w ciągu życia	30	3
Technologie Informacyjne	30	3
Teoretyczne podstawy wychowania	30	4

Wprowadzenie do psychologii	30	3
Wprowadzenie do socjologii	30	3
Współczesne tendencje w organizacji i kierowaniu placówkami edukacyjnymi	30	3
Współczesne teorie wychowania	30	3
Wstęp do pedagogiki	45	5
Wybrane zagadnienia z filozofii i etyki	30	3
Wychowanie fizyczne	60	2

2. Moduł rozszerzający, ograniczonego wyboru

W ramach tego modułu oferowane jest 10 przedmiotów w trzech grupach: psychologia, socjologia i pedagogika. Student może wybrać 3 przedmioty, uzyskując łącznie 9 punktów ECTS, przy czym nie mogą to być wyłącznie przedmioty z jednej grupy (wyłącznie pedagogika, wyłącznie socjologia lub wyłącznie psychologia). Efekty kształcenia w tym module umożliwiają studentowi rozszerzenie wiedzy podstawowej z modułu pierwszego w tych obszarach, które go zainteresują.

Przedmiot	Liczba godzin	ECTS
Socjologia edukacji	30	3
Socjologia kultury	30	3
Socjologia rodziny	30	3
Psychologia zdrowia i psychopatologia	30	3
Psychologia społeczna i wychowania	30	3
Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji	30	3
Wychowanie w różnych religiach i kulturach	30	3
Projektowanie szkoleń edukacyjnych	30	3
Jakość życia, jakość szkoły	30	3
Współpraca i komunikacja w grupie, instytucji i środowisku	30	3

3. Moduł zajęć ogólnouczeniowych

W obrębie tego modułu student może zrealizować minimum 2 punkty ECTS na dowolnie wybranych zajęciach ogólnouczeniowych lub na innym kierunku. Student może skorzystać z oferty przygotowanej w ramach macierzystego wydziału lub innych wydziałów. Oferta będzie aktualizowana każdego roku akademickiego. Efekty kształcenia uzyskane w ramach tego

modułu wykraczają poza efekty kierunkowe, poszerzając kompetencje studenta w interesującym go dowolnym obszarze.

4. Moduły specjalnościowe

Moduły specjalnościowe obejmują około 900 godzin zajęć (540 na studiach niestacjonarnych), za które student może otrzymać 81 punktów ECTS. Student wybiera jeden z modułów i po jego zrealizowaniu uzyskuje możliwość wpisu specjalności na dyplomie ukończenia studiów. Oferowane specjalności to: Animacja kultury, Edukacja Medialna i Informatyczna, Edukacja Wczesnoszkolna i Przedszkolna, Pedagogika Opiekuńczo-Wychowawcza i Profilaktyka, Resocjalizacja z Poradnictwem Specjalistycznym. Deklarację studiowania na określonej specjalności student składa podejmując studia, jednak rozkład zajęć w planie umożliwia studentowi zmianę specjalności po pierwszym roku studiów. Zestaw przedmiotów jest zróżnicowany w zależności od specjalności. Moduły pozwalają osiągać różne efekty kształcenia. Jednakże konstrukcja programu studiów zapewnia każdemu studentowi, niezależnie od obranej specjalności, uzyskanie wszystkich efektów kształcenia przewidzianych dla kierunku. Jest to możliwe, ponieważ uzyskane przez studenta efekty kształcenia są sumą efektów uzyskania w ramach modułu podstawowego i efektów kształcenia uzyskanych w pozostałych modułach. Każda specjalność w różnym stopniu wypełnia poszczególne efekty kształcenia.

Szczegółowe efekty są opisane w przedmiotach realizowanych na wybranej przez studenta specjalności.

5. Moduł dyplomowy

Moduł ten realizowany jest przez dwa ostatnie semestry studiów. Obejmuje 60 godzin (36 na studiach niestacjonarnych) oraz 10 punktów ECTS. Celem modułu jest przygotowanie studenta do realizacji pracy dyplomowej. Student może wybierać prowadzącego seminarium spośród pracowników stanowiących minimum kadrowe na kierunku oraz zatrudnionej przez Wydział, wspomagającej kadry emerytowanych profesorów. Student wybiera prowadzącego seminarium kierując się swoim zainteresowaniami oraz obszarem badawczym prowadzących zajęcia. Efekty kształcenia dla modułu są opisane w matrycy i opisie przedmiotu seminarium magisterskie.

6. Moduł – praktyka pedagogiczna

Moduł, którego celem jest nabycie doświadczenia zawodowego studentów, poprzez obserwowanie i uczestnictwo w pracy pedagogów w różnych jednostkach i instytucjach.

Pełny wykaz przedmiotów wchodzących w skład modułów zawierają plany studiów stanowiące **Załącznik nr 3 i 4** do programu studiów. **Załącznik nr 1** zawiera opis przedmiotów.

4. Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk

Student odbywa praktykę pedagogiczną w wymiarze 150 godzin, za którą uzyskuje 6 punktów ECTS. Praktyka jest zaliczana na ocenę w skali zgodnej z Regulaminem studiów.

Praktyka odbywa się we wskazanej przez studenta placówce, z którą Wydział podpisuje porozumienie o prowadzeniu praktyk lub umowę. Opiekunem praktyki w placówce jest osoba z przygotowaniem pedagogicznym. Na każdej specjalności wyznaczony jest organizator

praktyki z ramienia uczelni, który jest odpowiedzialny za: formalne przygotowanie studenta do praktyki, właściwy (dla specjalności) dobór placówek przez studentów, przygotowanie dokumentów (umowy, instrukcja praktyki) oraz zaliczenie studentowi praktyki.

Student dokumentuje przebieg praktyki w dzienniczku praktyk. Ponadto dokumentem poświadczającym odbycie praktyki w określonej liczbie godzin i miejscu jest opinia z praktyki wystawiana przez opiekuna. Kserokopia opinii jest przechowywana w aktach studenta. Oryginał dokumentu zachowuje student. Oba dokumenty stanowią podstawę do zaliczenia praktyki. Wpisu do indeksu i karty zaliczeniowej dokonuje organizator praktyki z ramienia uczelni po stwierdzeniu prawidłowości przebiegu praktyki i uzyskania przez studenta zakładanych efektów. Czas i miejsce odbycia praktyki są odnotowywane w suplemencie do dyplomu.

Harmonogram praktyk, wykaz organizatorów z ramienia uczelni, wzory umów i innych dokumentów dostępne są dla studentów na stronie internetowej Wydziału.

Szczegółowe zasady i forma odbywania praktyk, uzależnione od realizowanej przez studenta specjalności są zapisane w sylabusie i instrukcjach praktyk dostępnych u organizatora.

5. Opis sposobów sprawdzania efektów kształcenia (dla programu) z odniesieniem do konkretnych modułów kształcenia, form zajęć i sprawdzianów.

Przedmioty realizowane w czasie trwania studiów kończą się zaliczeniem z oceną. W wyjątkowych przypadkach np. wykład monograficzny możliwe jest zaliczenie bez oceny. Tryb, zasady zaliczania, egzaminowania oraz odwołania od oceny proponowanej przez prowadzącego zajęcia określa REGULAMIN STUDIÓW Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Sprawdziany i egzaminy odbywają się w formie ustnej bądź pisemnej. Efekty kształcenia weryfikowane są poprzez oceny formatywne, w trakcie trwania zajęć, oraz oceny podsumowujące na ich zakończenie. Poza testami, kolokwiami, przewidziano realizację projektów, raporty, ocenę prac grupowych, udział w dyskusji, prowadzenie badań i prezentacje studenckie. Opis sposobów sprawdzania efektów kształcenia dla konkretnych modułów/przedmiotów/form zajęć jest wskazany w ich opisie.

Praca dyplomowa i egzamin dyplomowy stanowią sprawdzian osiągnięcia przez studenta wszystkich zakładanych efektów kształcenia. Warunkiem przystąpienia do egzaminu dyplomowego jest zaliczenie przedmiotów przewidzianych planem studiów oraz przygotowanie i pozytywna ocena pracy dyplomowej. Szczegółowe zasady dotyczące prac dyplomowych opisuje Regulamin Studiów UZ (Rozdział 7. Praca dyplomowa)

Egzamin dyplomowy prowadzony jest w formie ustnej. Obejmuje ogólne zagadnienia teoretyczne z zakresu nauk pedagogicznych oraz treści zawartych w pracy dyplomowej. Student w oparciu o wiedzę teoretyczną, i praktyczną powinien wykazać się umiejętnością analizy i syntezy badanych w pracy dyplomowej zjawisk, umiejętnością wnioskowania i uogólniania. O ocenie końcowej decyduje ocena z pracy dyplomowej, ocena egzaminu i średnia ocen przebiegu studiów (Regulamin Studiów UZ, §68)

PLANY STUDIÓW STACJONARNYCH

PLANY STUDIÓW NIESTACJONARNYCH

CZĘŚĆ II.B
KATALOG PRZEDMIOTÓW
dla kierunku **PEDAGOGIKA**
STUDIA I STOPNIA

Spis treści

MODUŁ PODSTAWOWY – OBOWIĄZKOWY	36
Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania	36
Doktryny pedagogiczne.....	39
Filozoficzne podstawy pedagogiki	41
Historia wychowania.....	43
Język angielski I, II	46
Język niemiecki I, II	48
Media w edukacji	50
Metody i techniki badań pedagogicznych	53
Pedagogika seksualna.....	56
Pedagogika społeczna	59
Podstawy dydaktyki ogólnej	62
Psychologia rozwoju człowieka w ciągu życia	65
Technologie informacyjne.....	67
Teoretyczne podstawy wychowania.....	70
Wprowadzenie do psychologii	73
Wprowadzenie do socjologii	75
WSPÓLCZESNE TENDENCJE W ORGANIZACJI I KIEROWANIU PLACÓWKAMI EDUKACYJNYMI	77
WSPÓLCZESNE TEORIE WYCHOWANIA	80
WSTĘP DO PEDAGOGIKI	83
Wybrane zagadnienia z filozofii i etyki	86
Wychowanie Fizyczne I, II	88
MODUŁ ROZSZERZAJĄCY, OGRANICZONEGO WYBORU	90
Jakość życia, jakość szkoły	90
Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji.....	93
PROJEKTOWANIE SZKOLEŃ EDUKACYJNYCH	96
Psychologia społeczna i wychowania	98
Psychologia zdrowia i psychopatologia	100
Socjologia edukacji	103
Socjologia kultury	105
Socjologia rodziny.....	108
Komunikacja i współpraca w grupie, instytucji i środowisku	110
Wychowanie w różnych religiach i kulturach.....	112
MODUŁ DYPLMOWY	114
Seminarium dyplomowe I,II	114
MODUŁ - PRAKTYKA PEDAGOGICZNA	117
Praktyka pedagogiczna I(animacja kultury).....	117
Praktyka pedagogiczna II(animacja kultury)	119
Praktyka pedagogiczna I(edukacja medialna i informatyczna).....	121
Praktyka pedagogiczna II(edukacja medialna i informatyczna)	124
Praktyka ciągła licencjacka w kl. I-III (edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna)	127
praktyka ciągła-licencjacka w przedszkolu (edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna)...	129
Praktyka pedagogiczna asystencka w kl. I-III (edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna)	
.....	131
Praktyka pedagogiczna asystencka w przedszkolu(edukacja wczesnoszkolna i	
przedszkolna)	133

Praktyka pedagogiczna I (POWiP)	136
Praktyka pedagogiczna II(POWiP)	139
Praktyka pedagogiczna I(RzPS).....	142
Praktyka pedagogiczna II (RzPS)	144
MODUŁY SPECJALNOŚCI.....	146
Moduł 1 Animacja kulturyFormy teatru dziecięcego.....	147
Instytucje kultury.....	150
Kultura medialna	152
Metodyka animacji kultury	154
Metodyka pracy z grupą twórczą i realizacją etiid.....	157
Pedagogika czasu wolnego.....	159
Pedagogika zabawy	161
Podstawy sztuki fotografii.....	163
Projektowanie działalności animacyjnej	165
Scenografia i techniki teatralne	167
Sztuka kabaretu	169
Techniki komputerowe w instytucjach kultury	171
Techniki komunikacji językowej i kultura mowy	173
Teorie edukacji kulturalnej.....	176
Teorie kultury i animacji	178
Warsztaty artystyczno-pedagogiczne	181
Wiedza o filmie	183
Wiedza o kulturze popularnej	185
Wiedza o teatrze	187
Współczesne formy tańca z metodyką I.....	189
Współczesne formy tańca z metodyką II	191
Współczesne formy tańca z metodyką III	193
Współczesne formy teatralne z metodyką.....	195
Moduł 2 Edukacja Medialna i Informatyczna.....	197
Administracja szkolnej pracowni komputerowej	198
Algorytmy i struktury danych	200
Architektura komputera.....	202
DYDAKTYKA INFORMATYKI	204
Edytorstwo komputerowe	207
Emisja Głosu	210
Gatunki dziennikarskie.....	212
Grafika komputerowa.....	215
Informatyka szkolna - metodyka.....	218
Języki programowania I	221
JĘZYKI PROGRAMOWANIA II	223
Komputerowe systemy operacyjne	225
Mass media.....	227
Mechanizmy komunikacji społecznej w Internecie	230
Medialne mechanizmy reklamy	233
Multimedialne technologie informacyjne I.....	236
Multimedialne technologie informacyjne II.....	239
Pedagogiczne zagrożenia medialne i ich profilaktyka	242
Pedagogika medialna.....	246
Projekt edukacyjny	249
Przetwarzanie w chmurze.....	252

Reklama i PR.....	254
SIECI LOKALNE I GLOBALNE W EDUKACJI	257
Socjologia mediów	259
Standardowe pakiety narzędziowe	262
Technologie informacyjne w diagnozie i terapii pedagogicznej.....	264
Technologie mobilne w edukacji	267
Teoria komunikowania.....	269
Warsztaty filmowe	271
Wiedza o filmie	273
Moduł 3 Edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna	275
Edukacja artystyczna dzieci	276
Edukacja ekologiczna.....	278
Edukacja integracyjna dzieci pełnosprawnych i niepełnosprawnych	280
Edukacja muzyczna.....	283
Edukacja plastyczno – techniczna.....	286
Emisja głosu	288
Literatura dla dzieci.....	290
Logopedia.....	293
Metodyka zajęć komputerowych	297
Metodyka edukacji językowej w przedszkolu	300
Metodyka edukacji matematycznej w klasach I-III	302
Metodyka edukacji matematycznej w przedszkolu.....	305
Metodyka edukacji polonistycznej w klasach I-III	308
METODYKA EDUKACJI PRZYRODNICZEJ I SPOŁECZNEJ W KLASACH I-III.....	312
METODYKA EDUKACJI PRZYRODNICZEJ I SPOŁECZNEJ W PRZEDSZKOLU	315
Metodyka i trudności wychowawcze w pracy z małym dzieckiem	318
Pedagogika przedszkolna	321
PEDAGOGIKA WCZESNOSZKOLNA	324
Podstawy nauczania języka polskiego	327
PODSTAWY NAUCZANIA MATEMATYKI.....	330
Podstawy wiedzy o środowisku przyrodniczym	334
Terapia pedagogiczna.....	336
Wychowanie fizyczne z metodyką.....	339
Moduł 4 Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza	341
NIEDOSTOSOWANIE SPOŁECZNE	342
SOCJOLOGIA RODZINY	345
PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZA.....	347
PEDAGOGIKA RODZINY.....	350
LOGOPEDIA	352
BIBLIOTERAPIA	356
PROBLEMY OPIEKI I WYCHOWANIA W INSTYTUCJACH	359
KOMUNIKACJA I TRENING INTERPERSONALNY.....	362
PEDAGOGIKA ZABAWY	365
DIAGNOZA PEDAGOGICZNA	368
PRACA Z DZIECKIEM NIEPEŁNOSPRAWNYM	370
PROFILAKTYKA SPOŁECZNA	373
METODYKA PRACY Z RODZINĄ	376
METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ I.....	379
METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ II	383
TERAPIA PEDAGOGICZNA	386

METODYKA PRACY W ŚWIETLICY	388
ROLA I ZADANIA PEDAGOGA SZKOLNEGO.....	391
KONSTRUOWANIE PROGRAMÓW PROFILAKTYCZNYCH	394
SOCJOTERAPIA	396
METODYKA PRACY Z DZIEĆMI NIEDOSTOSOWANYMI SPOŁECZNIE.....	398
WYBRANE PROBLEMY PRAWA RODZINNEGO	402
ORGANIZACJA ZAJĘĆ PROFILAKTYCZNYM W ŚRODOWISKU LOKALNYM.....	405
OPIEKA I POMOC OSOBOM STARSZYM.....	408
Moduł 5 Resocjalizacja z Poradnictwem Specjalistycznym	411
Diagnoza resocjalizacyjna.....	412
Edukacja i rehabilitacja osób niepełnosprawnych	415
Komputer w badaniach społecznych.....	418
Metodyka resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego w środowisku otwartym.....	420
Metodyka resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego w środowisku zamkniętym	423
Metodyka terapii uzależnień	426
Pedagogika specjalna	429
Pedagogika penitencjarna.....	432
Pedagogika resocjalizacyjna	435
Pedagogika rodziny	438
Podstawy działalności kuratora sądowego	440
Podstawy metodyki resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego	443
Podstawy pracy z rodziną dysfunkcyjną	445
Poradnictwo i orzecznictwo psychopedagogiczne	448
Poradnictwo seksualne	450
Prawne podstawy resocjalizacji.....	453
Procedury interwencji policyjnych - fakultet	457
Procedury interwencji kryzysowej w środowisku - fakultet	459
Profilaktyka społeczna	461
Projekt korekcyjny	464
Psychologia kliniczna.....	466
Psychoterapia	469
Socjoterapia.....	471
Terapia pedagogiczna.....	473
Wybrane aspekty kryminologii	475

MODUŁ PODSTAWOWY – OBOWIĄZKOWY

BIOMEDYCZNE PODSTAWY ROZWOJU I WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: obowiązkowy

Typ przedmiotu: 05.0-WP-PED-Biom

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: prof.UZ dr hab. Ryszard Asienkiewicz

Prowadzący: prof.UZ dr hab. Ryszard Asienkiewicz
dr Hanna Uździcka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	I	egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	Egzamin	
Projekt	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Znajomość aspektów i czynników rozwoju biologicznego człowieka. Wiedza dotycząca rozwoju struktury i funkcji w ontogenezie (w okresie prenatalnym i postnatalnym). Zapoznanie się z metodami oceny wieku rozwojowego oraz umiejętność praktycznej oceny procesów wzrastania dziecka. Znajomość problemów biokulturowych (ekologii żywienia, ekologii zdrowia i chorób), a także międzypokoleniowych zmian w przebiegu ontogenezy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z biologii, higieny dotyczące budowy i funkcji organizmu oraz zachowań prozdrowotnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Rozwój jako przedmiot badań naukowych. Definicje i zakres pojęć związanych z ontogenezą człowieka. Aspekty rozwoju (jakościowe, ilościowe i energetyczno-informacyjne). Czynniki rozwoju osobniczego człowieka (endogenne genetyczne, endogenne paragenetyczne, egzogenne, tryb i styl życia). Periodyzacja rozwoju. Charakterystyka rozwoju osobniczego człowieka w okresie prenatalnym i postnatalnym. Wiek rozwojowy i metody jego oceny (wiek morfologiczny, kostny, zębowy, drugorzędnych cech płciowych, fizjologiczny, sprawności fizycznej). Metody kontroli i normy oceny procesów wzrastania. Praktyczna ocena procesów wzrastania dziecka (metoda tablic Pirqueta, siatek centylowych, skorelowanych cech, morfologiczna, wskaźników proporcji ciała). Inne kryteria oceny wieku. Tendencja przemian –składowe i przyczyny (akceleracja rozwoju, zmiana kolejności niektórych etapów rozwojowych, retardacja procesów inwolucyjnych).

Ćwiczenia:

Rozwój struktury i funkcji w ontogenezie. Dymorfizm płciowy człowieka. Fizjopatologia rozwoju. Czynniki kształtujące zdrowie człowieka. Postawa ciała. Cykle i biorytmy w rozwoju ontogenetycznym człowieka. Problemy biokulturowe (ekologia żywienia, ekologia zdrowia i chorób, społeczeństwo postindustrialne, globalizacja).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: metoda podająca, pogładowa (plansze, rzutopisy), projekcja multimedialna (filmy, przeźrocza).

Ćwiczenia: obserwacja, metoda pogładowa, metoda analityczna, metoda syntetyczna, dyskusja problemowa, pomiar, praca w grupach, samodzielne opracowywanie materiałów metodycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
K_U14	Potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu.
K_K01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem w formie pisemnej (testowo-opisowej) – zgodnie z podanymi kryteriami (progi punktowe).

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem na ocenę w formie pisemnej (testowo-opisowej) – zgodnie z podanymi kryteriami (progi punktowe).

Ocena z przedmiotu jaką uzyskuje student - to średnia arytmetyczna z części wykładowej i ćwiczeniowej.

Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: test z progami punktowymi, ocena umiejętności praktycznych, prezentacja, uczestnictwo w zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

2 ECTS wynikający z liczby godzin dla przedmiotu i formy zaliczenia,

3 ECTS wynikający z nakładu pracy studenta.

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bartel H.: Embriologia. Podręcznik dla studentów. PZWL, Warszawa 2007.
2. Malinowski A.: Auksologia. Rozwój osobniczy człowieka w ujęciu biomedycznym. Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra 2007.
3. Malinowski A., Tatarczuk J., Asienkiewicz R.: Antropologia dla pedagogów. Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra 2008.
4. Mięśowicz I. (red.): Auksologia. Rozwój biologiczny człowieka i metody jego oceny od narodzin do dorosłości. Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, Warszawa 2001.
5. Osiński W.: Antropomotoryka. AWF, Poznań 2003.
6. Tatarczuk J., Asienkiewicz R., Wandycz A.: Struktura somatyczna i aktywność motoryczna w ujęciu rytmów sezonowych wśród młodzieży akademickiej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra 2009.
7. Wolański N.: Rozwój biologiczny człowieka. Podstawy auksologii, gerontologii i promocji zdrowia. PWN, Warszawa 2005.
8. Woynarowska B.: Edukacja zdrowotna. Podręcznik dla studentów. PWN, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Izdebski Z. (red.): Zagrożenia okresu dorastania. Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra 2008.
2. Wolański N.: Ekologia człowieka. PWN, Warszawa 2008.

UWAGI:

DOKTRYNY PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-Dped

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Michał Głazewski

Prowadzący: M. Głazewski, L. Sałaciński, A. Famuła

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15		II lic.	E	
Ćwiczenia	15				
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II lic.	E	
Ćwiczenia	9				

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat wybranych podstawowych doktryn wychowania i kształcenia, ich filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych, antropologicznych i psychologicznych uwarunkowań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wybrane reprezentatywne współczesne doktryny pedagogiczne w Polsce i na świecie: pedagogika pozytywistyczna, pedagogika personalistyczna, pedagogika egzystencjalna, pedagogika pragmatyzmu, pedagogika krytyczna, pedagogika emancypacyjna, pedagogika postmodernizmu, filozoficzno-normatywna, pedagogia społeczno-personalistyczna, 'pedagogika serca', pedagogika niedyrektywna, pedagogika nieautorytarna, pedagogika Gestalt, pedagogika wychowania integralnego, pedagogika antyautorytarna, pedagogika radykalnego humanizmu, antypedagogika, pedagogika międzykulturowa, pedagogika analityczno-krytyczna, pedagogika alternatywna: pedagogika steinerowska – szkoły waldorfskie.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwencjonalny, wykład problemowy, metoda tekstu przewodniego, praca z książką

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu

K_W11	zna najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania
K_W16	ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej
K_U02	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu doktryn pedagogicznych, potrafi je analizować i interpretować
K_U06	potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych doktryn pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i filozofii
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza zostanie sprawdzona w formie testu końcowego. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym (analiza tekstu źródłowego). Kryterium ocen: bardzo dobry (91 – 100%), dobry plus (81 – 90%), dobry (71 – 80%), dostateczny plus (61 – 70%), dostateczny (51 – 60%). W celu uzyskania oceny pozytywnej należy opanować treść wykładanego materiału oraz zapoznać się z treściami literatury uzupełniającej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
udział w konsultacjach	15 godz.	9 godz.
udział w zaliczeniu wykładu	2 godz.	2 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	30 godz.	54 godz.
Łącznie	77 godz. – 3 ECTS	83 godz. – 3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

B. Śliwerski, Współczesne teorie i nurty wychowania, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2001.
Pedagogika. Podręcznik akademicki, tom 1, red. Z. Kwieciński, B. Śliwerski, PWN, Warszawa 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. S. Neill, Summerhill, tłum. B. Białecka, wyd. AlmaPrint, Katowice 1991.
2. M. Głazewski, O witalności szkoły, Zielona Góra 1996.
3. T. Gordon, Wychowanie bez porażek, tłum. A. Makowska, wyd. PAX, Warszawa 1996.
4. H. von Schoenebeck, Antypedagogika w dialogu. Wprowadzenie w rozmyślanie antypedagogiczne, tłum. D. Sztobryn, UMK, Toruń 1991.
5. A. Sokal, J. Bricmont, Modne bzdury., przeł. P. Amsterdamski, wyd. Prószyński i S-ka, Warszawa 2000.

FILOZOFICZNE PODSTAWY PEDAGOGIKI

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-FPP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Michał Głazewski

Prowadzący: M. Głazewski, L. Sałaciński, A. Famuła

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład			II lic.	Zo	
Ćwiczenia	30	2			
Studia niestacjonarne					
Wykład			II lic.	Zo	
Ćwiczenia	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z wybranymi filozoficznymi koncepcjami ontologicznymi, epistemologicznymi i antropologicznymi będącymi teoretycznymi podstawami refleksji i działalności pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Powiązania edukacji z filozofią, uwarunkowania, inspiracje; Podstawowe nurty filozoficzne a edukacja: Idealizm a edukacja, Realizm w edukacji, Realizm teistyczny a edukacja, Naturalizm a edukacja, Pragmatyzm a edukacja, Egzystencjalizm a edukacja, Ideologia a edukacja, Liberalizm a edukacja, Konserwatyzm a edukacja, Utopizm a edukacja, Marksizm a edukacja, Totalitaryzm w edukacji, Perennializm a edukacja.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwersatoryjny, prelekcja, praca z książką, dyskusja seminaryjna, praca z dokumentem źródłowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	Potrafi wskazać uwarunkowania i inspiracje filozoficzne będące podłożem edukacji
K_W04	Wskazuje wybrane filozoficzne koncepcje człowieka stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej

K_U03	potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu filozofii w celu analizowania motywów i form działalności edukacyjnej;
K_U08	potrafi zaprezentować wątpliwości i sugestie dotyczące edukacji, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw filozoficzno - teoretycznych, poglądów różnych autorów
K_K03	ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie analizowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym mając na względzie różne konteksty filozoficzne;
K_K04	ma świadomość wagi zachowywania się w sposób profesjonalny,

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza zostanie sprawdzona w formie testu końcowego. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym (analiza tekstu źródłowego). Kryterium ocen: bardzo dobry (91 – 100%), dobry plus (81 – 90%), dobry (71 – 80%), dostateczny plus (61 – 70%), dostateczny (51 – 60%). W celu uzyskania oceny pozytywnej należy opanować treść wykładanego materiału oraz zapoznać się z treściami literatury uzupełniającej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	36 godz.
Przygotowanie do ćwiczeń	30 godz.	15 godz.
Przygotowanie do kolokwium i prac sprawdzających	15 godz.	30 godz.
Łącznie	90 godz. – 3 ECTS	81 godz. – 3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. L. Gutek, Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji, GWP, Gdańsk 2003. (od wyd. II tytuł zmieniony na: Filozofia dla pedagogów).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. J. Bagienni, P. S. Fosł, Przybornik filozofa. Kompendium metod i pojęć filozoficznych, PAX, Warszawa 2010.
2. Encyklopedia filozofii wychowania, red. S. Jedynak, J. Kojkoł, Oficyna Wydawnicza Branta, Bydgoszcz 2009.
3. M. Głazewski, Dystopia, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2010.
4. J. Gaarder, Świat Zofii. Cudowna podróż w głąb historii filozofii, Wydawnictwo J. Santorski & Co, Warszawa 1995.

HISTORIA WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PED-HW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Edyta Kahl

Prowadzący: dr Edyta Bartkowiak, dr Edyta Kahl,
dr Katarzyna Kochan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	I	EGZAMIN	
Ćwiczenia	15	1			
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	EGZAMIN	
Ćwiczenia	9				

CEL PRZEDMIOTU:

Opisanie historycznego rozwoju wychowania, szkolnictwa i innych instytucji oświatowo - wychowawczych ze szczególnym uwzględnieniem ewolucji ideałów i celów wychowania, treści, form, metod i zasad pracy oraz roli nauczyciela i ucznia w procesie edukacyjnym; ukazanie i scharakteryzowanie rozwoju myśli o edukacji na przykładzie poglądów pedagogicznych wybranych filozofów, pedagogów i działaczy społeczno-politycznych. prześledzenie, analiza i wyjaśnienie procesów kształtowania się polskiej tożsamości w dziedzinie oświaty, wychowania i myśli pedagogicznej na tle przemian społecznych, procesu formowania się państw i narodów europejskich; wykazanie związków między teorią i praktyką wychowania a uwarunkowaniami społeczno-politycznymi i kulturowymi danej epoki; uchwycenie ciągłości i zmiany w procesie rozwoju oświaty i wychowania oraz uświadomienie trwałych wartości wybranych poglądów i praktyk edukacyjnych dla rozwoju współczesnej działalności edukacyjnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa znajomość zagadnień historii powszechnej i polskiej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Program wykładów:

Historia wychowania jako dyscyplina naukowa – jej geneza, przedmiot, cele i zadania.

Początki wychowania w społeczeństwie pierwotnym i jego rozwój w czasach antycznych. Oświata i wychowanie w epoce średniowiecza.

Nowe tendencje w oświacie i wychowaniu w dobie renesansu.

Edukacja w czasach baroku

Przemiany w oświacie europejskiej w dobie oświecenia.

Reformy wychowanie w Polsce w połowie XVIII w.

Reformy Komisji Edukacji Narodowej.
 Oświata i szkolnictwo polskie pod zaborami.
 Rozwój szkolnictwa w XIX w.
 „Nowe wychowanie” i jego wpływ na oświatę i szkolnictwo.
 Oświata w Polsce niepodległej.
 Tajna oświata w latach II wojny światowej i okupacji.
 Szkolnictwo w toku przemian po II wojnie światowej.

Program ćwiczeń:

Narodziny myśli pedagogicznej w czasach antycznych (sofiści, Sokrates, Kwintylijan).
 Humanistyczne idee pedagogiczne i społeczne (L. Vives, A. F. Modrzewski).
 Narodziny podstaw pedagogiki nowożytnej (A. Komeński, J. Locke'a).
 Oświatowe idee i nurty doby oświecenia i ich przedstawiciele (J.J. Rousseau, D. Diderot, Helwecjusz).
 Początki praktyki i teorii wychowania przedszkolnego (R. Owen, F. Froebel, A. Cieszkowski), przemiany w szkolnictwie elementarnym (J. H. Pestalozziego), średnim (J. F. Herbart, H. Spencer) i wyższym w XIX wieku.
 Narodziny i główne idee „nowego wychowania” (J. Dewey, E. Key, M. Montessori) oraz jego przejawy na ziemiach polskich (H. Rowid, J. Korczak).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, praca z tekstem źródłowym, pogadanka, dyskusja, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	Student zna genezę i dzieje oświaty w Europie w wybranych epokach historycznych, w tym: wymienia i opisuje ideały wychowawcze, wyjaśnia przeobrażenia w szkolnictwie, wskazuje jego organizatorów, cele, formy, charakterystyczne treści i metody edukacji oraz pobieżnie charakteryzuje przemiany w zawodzie nauczyciela. Zna przedstawicieli myśli pedagogicznej wybranych okresów dziejowych - ich poglądy na wychowanie i kształcenie oraz trwały wkład w rozwój teorii i praktyki edukacyjnej.
K_W11	Student rozpoznaje najważniejsze nurty i systemy pedagogiczne, jakie wykształciły się w procesie dziejowym oświaty, a także tłumaczy społeczno - polityczne i kulturowe motywy ich narodzin oraz rozwoju.
K_U01	Student potrafi dokonać ogólnej analizy i interpretacji procesu rozwoju oświaty na przestrzeni dziejów, ze wskazaniem ciągłości i zmiany w poszczególnych jej obszarach: ideałach i celach wychowania, organizatorach, szkolnictwie i edukacji, zawodzie nauczycielskim. Umie odnaleźć związki i współzależności myśli pedagogicznej z praktyką, a także między rozwojem teorii i praktyki oświatowej a uwarunkowaniami społeczno - politycznymi, kulturowymi i religijnymi w wybranych okresach dziejów. Potrafi prześledzić proces kształtowania się polskiej tożsamości i tradycji oświatowej, w dziedzinie teorii i praktyki, na tle przemian społeczno - kulturowych w Polsce oraz procesu formowania się państw i narodów europejskich.
K_U02	Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu wybranych minionych zjawisk na polu oświaty i wychowania dla zrozumienia i interpretowania współczesnych problemów edukacyjnych.
K_U6	Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny zaprezentować w formie ustnej i pisemnej wybrane zagadnienie z zakresu historii oświaty i myśli pedagogicznej, wykorzystując w tym celu dostępne źródła i opracowania pedagogiczne, historyczne i filozoficzne.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Systematyczne uczestnictwo w zajęciach, aktywność na ćwiczeniach. Egzamin ustny, obejmujący tematykę wykładów, ćwiczeń oraz wskazane, samodzielnie opracowane zagadnienie z lektury.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	30 godz.	42 godz.

Przygotowanie do egzaminu:	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem studenta	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kot S., Materiały do ćwiczeń z historii wychowania. Cz. I- III. Warszawa 1994.
2. Możdżeń S., Teksty źródłowe do dziejów wychowania. Cz. I-VIII. Kielce 1993.
3. Wołoszyn S., Źródła do dziejów wychowania i myśli pedagogicznej. T. I-IV. Kielce 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bartnicka K., Szybiak I., Zarys historii wychowania. Warszawa 2001.
2. Historia wychowania, pod red. Ł. Kurdybachy. Tom I-II. Warszawa 1965-1968.
3. Historia wychowania - wiek XX, pod red. J. Miąso. Tom I-II, Warszawa 1984.
4. Kot S., Historia Wychowania. Zarys podręcznikowy. T. I-II. Warszawa 1984.
5. Krasuski J., Historia wychowania. Warszawa 1985.
6. Lińak S., Historia wychowania. Kraków 2004.
7. Możdżeń S., Zarys historii wychowania. Cz. I. – do 1795. Kielce 1992.
8. Możdżeń S., Zarys historii wychowania. Cz. II - wiek XIX do 1918. Kielce 1992.
9. Wołoszyn S., Dzieje wychowania i myśli pedagogicznej w zarysie. Warszawa 1964.
10. Wołoszyn S., Nauki o wychowaniu w Polsce w XX wieku. Próba syntetycznego zarysu na tle powszechnym. Kielce 1998.
11. Wroczyński R., Dzieje oświaty polskiej. Cz. I-II. Warszawa 1996.

JĘZYK ANGIELSKI I, II

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PED-JO1/2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr B. Burchardt

Prowadzący: mgr B. Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-
Sawka, mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak,
mgr B. Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2+4+3
Ćwiczenia	30+60+30	2+4+2	II, III, IV	Zaliczenie z oceną/egzamin	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18+36+18		II, III, IV	Zaliczenie z oceną/egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym:

- wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej,
- kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych,
- wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Studia i studiowanie: struktura i funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce i krajach anglojęzycznych.
2. Rodzina, życie społeczne, styl życia: problemy społeczne w miejscu zamieszkania, rodzina zastępcza i adopcja, niepełnosprawność.
3. Uzależnienia, przestępczość, zaburzenia emocjonalne.
4. Praca: zatrudnienie i bezrobocie, rozmowa kwalifikacyjna, praca w kraju i za granicą, korespondencja formalna.
5. Różne sposoby komunikacji werbalnej i niewerbalnej: media, kultura masowa, rozrywka.
6. Zachowania społeczne: osobowość, stereotypy narodowe, różnice kulturowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_U04	Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.
K_U06	Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Uczestnictwo w zajęciach (maksymalnie dwie nieusprawiedliwione nieobecności), wykonanie wszystkich zadań lub projektów określonych przez prowadzącego: prezentacja ustna dotycząca jednego z tematów realizowanych w trakcie lektoratu, która zawierać musi terminologię specjalistyczną związaną z kierunkiem studiów, napisanie listu formalnego, sporządzenie notatki/formularza, udział w dyskusji sterowanej, zaliczenie dwóch testów cząstkowych w semestrze (próg zaliczenia – 50%) w zakresie reprezentatywnego materiału programowego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	120 godz.	72 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	75 godz.	110 godz.
Przygotowanie do egzaminu i egzamin:	20 godz.	30 godz.
Konsultacje:	15 godz.	5 godz.
Łącznie 230 godz. – 9 pkt ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	5 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Intermediate, Oxford University Press, 2009
2. Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Upper intermediate, Oxford University Press, 2009
3. Bell J., Gower R., Matters Upper intermediate, Longman, 2001
4. Davies P. A., Falla T., FCA Result, Oxford University Press, 2008
5. Jones L., New Progress to First Certificate, Cambridge University Press, 2003
6. Cieślak M., English Special, repetytorium leksykalno-tematyczne, Wagros, 2007
7. Cieślak M., English, repetytorium leksykalno-gramatyczne, Wagros, 2009
8. Vince M., Intermediate Language Practice, Macmillan, 2003
9. Murphy R., English Grammar in Use, Cambridge University Press, 1997
10. Longman Dictionary of Contemporary English, Longman, 2004
11. Matejko I., John-Jankowska B., A Selection of Sociological Problems in English, Tychy 2006

JĘZYK NIEMIECKI I, II

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PED-JO1/2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr B. Łapanowska

Prowadzący: mgr B. Łapanowska, mgr Anna Kubrak, mgr B. Mikulska, mgr B. Brzozowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2+4+3
Ćwiczenia	30+60+30	2+4+2	II, III, IV	Zaliczenie z oceną/egzamin	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18+36+18		II, III, IV	Zaliczenie z oceną/egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym:

- wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej,
- kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych,
- wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Studia i studiowanie: struktura i funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce i krajach niemieckojęzycznych.
2. Rodzina, życie społeczne, styl życia: problemy społeczne w miejscu zamieszkania, rodzina zastępcza i adopcja, niepełnosprawność.
3. Uzależnienia, przestępczość, zaburzenia emocjonalne.
4. Praca: zatrudnienie i bezrobocie, rozmowa kwalifikacyjna, praca w kraju i za granicą, korespondencja formalna.
5. Różne sposoby komunikacji werbalnej i niewerbalnej: media, kultura masowa, rozrywka.
6. Zachowania społeczne: osobowość, stereotypy narodowe, różnice kulturowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_U04	Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.
K_U06	Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Uczestnictwo w zajęciach (maksymalnie dwie nieusprawiedliwione nieobecności), wykonanie wszystkich zadań lub projektów określonych przez prowadzącego: prezentacja ustna dotycząca jednego z tematów realizowanych w trakcie lektoratu, która zawierać musi terminologię specjalistyczną związaną z kierunkiem studiów, napisanie listu formalnego, sporządzenie notatki/formularza, udział w dyskusji sterowanej, zaliczenie dwóch testów cząstkowych w semestrze (próg zaliczenia – 50%) w zakresie reprezentatywnego materiału programowego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	120 godz.	72 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	75 godz.	110 godz.
Przygotowanie do egzaminu i egzamin:	20 godz.	30 godz.
Konsultacje:	15 godz.	5 godz.
Łącznie 230 godz. – 9 pkt ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	5 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. DaF kompakt A1-B1 Kursbuch mit 3 Audio-CDs + Übungsbuch mit 2 Audio-CDs, Verlag Klett, 2011
2. MEMO Lehr- und Übungsbuch mit 2 CDs, Wortschatz- und Fertigkeitstraining zum Zertifikat Deutsch als Fremdsprache + MEMO Lernwortschatz Deutsch-Polnisch, Verlag Langenscheidt, 2006
3. em Brückenkurs-Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe mit 2 CDs + Arbeitsbuch, Max Hueber Verlag, 2006
4. em Hauptkurs + Arbeitsbuch mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009
5. em Abschlusskurs mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009
6. Themen 2/3 neu, Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache + Arbeitsbuch mit 2 CDs + Lehrerhandbuch A, B, Max Hueber Verlag, 2007
7. Repetitorium grammatyki języka niemieckiego, S. Bęza, PWN
8. Mary L. Apelt, Hans-Peter Apelt, Margot Wagner - Grammatik a la carte! - Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch, Verlag Moritz Diesterweg/Verlag Sauerländer
9. Grammatikbogen-Fiktionale Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unterricht Deutsch als Fremdsprache, Langenscheidt, 1998

MEDIA W EDUKACJI

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-MwEd

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski
dr Ewa Nowicka

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski
dr Ewa Nowicka
pracownicy KMiTI

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	4	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8		4	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	8			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnej oceny, wyboru i realizacji mediów edukacyjnych stosowanych w procesie nauczania-uczenia się oraz w procesie szeroko rozumianego komunikowania się; ukształtowanie umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się technologiami informacyjno-komunikacyjnymi (ICT) w pracy pedagoga. Ukształtowanie umiejętności oceny szkodliwego oddziaływania mediów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu dydaktyki ogólnej; podstawowa wiedza o mediach masowych; podstawowe przygotowanie z w zakresie technologii informacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

- Media w edukacji – podstawowe pojęcia: definicja, geneza i kalfifikacja mediów edukacyjnych; przedmiot, rozwój i możliwości wykorzystania mediów (multimediów) w procesie nauczania-uczenia się (systemy reprezentacji a konstrukcja komunikatów medialnych); ewolucja mediów, zakres i możliwości oddziaływania; technologia informacyjno-komunikacyjna (ICT) jako czynnik integrujący możliwości współczesnych masmediów; cechy charakterystyczne nowych mediów (interaktywność, multimedialność, hipertekstowość, komunikacyjność); ocena mediów edukacyjnych; konstruowanie mediów edukacyjnych.
- Rola multimediów w procesie uczenia się: obszary oddziaływań; funkcje nauczyciela, a funkcje mediów; zasady nauczania z zastosowaniem ICT.
- Od I. Pawłowa do S. Paperta (od behawioryzmu do konstruktywizmu). Ewolucja poglądów dotyczących realizacji oraz stosowania mediów edukacyjnych.
- Indywidualizacja procesu nauczania-uczenia się realizowanego z zastosowaniem multimediów: diagnoza pedagogiczna (wiedza uprzednia, możliwości poznawcze; preferencje poznawcze) Oddziaływanie

multimediów w oparciu o wyniki diagnozy: (1) zakres przekazywanego materiału oraz stopień trudności uwzględniający wyniki pomiaru wiedzy uprzedniej. (2) dopasowanie parametrów przekazu do indywidualnych możliwości poznawczych ucznia, (3) dopasowanie przekazu do indywidualnych preferencji ucznia (wybór preferowanej formy przekazu) oraz stymulacja procesów uwagi (uwaga wolicjonalna; przetwarzanie mimowolne; utrzymanie uwagi: treści wypoczynkowe, przeciwdziałanie habituacji; torowanie i bodźce podprogowe) z zastosowaniem środków charakterystycznych dla preferowanej formy przekazu.

5. Instrukcja metodyczna medium edukacyjnego: stymulacja uwagi wolicjonalnej; nadbudowa struktur poznawczych w oparciu o wiedzę uprzednią – definicja odbiorcy; motywacja i formułowanie celów; nastawienie – atrakcyjność przekazu.
6. Stymulacja sensoryczna w przekazie multimedialnym: tekst, dźwięk, film i animacja; funkcjonowanie zmysłów; pismo piktograficzne i alfabetyczne – obszary stymulacji; słuchanie ciałem; oddziaływanie dźwięku (badania); reklama jako manipulacja – psychologiczne mechanizmy reklamy.
7. Warstwa dźwiękowa i obrazowa mediów edukacyjnych (stymulacja procesów poznawczych): dźwięk naturalny; mowa i słowo pisane; muzyka w filmie dydaktycznym; ruch, światło, barwa; plany filmowe oraz punkty i kąty widzenia kamery; czas w filmie dydaktycznym; oświetlenie obrazu filmowego; obraz graficzny w filmie dydaktycznym; animacja.
8. Ewaluacja z zastosowaniem mediów edukacyjnych: pojęcie ewaluacji i diagnozy pedagogicznej; przypominanie i rozpoznawanie a zadania otwarte i zamknięte; typy zadań testowych; algorytmy w testach elektronicznych; gry edukacyjne, testy i ankiety elektroniczne.

Ćwiczenia

1. Media edukacyjne w procesie kształcenia.
2. Multimedialne programy edukacyjne jako przykład integracji podstawowych cech nowych mediów.
3. Analiza edukacyjnych programów komputerowych.
4. Edukacyjne zasoby Internetu. Analiza stron internetowych przeznaczonych dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli.
5. Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela.
6. Komponenty graficzne prezentacji multimedialnej.
7. Film i dźwięk w prezentacji multimedialnej.
8. Projektowanie mediów edukacyjnych oraz jednostek dydaktycznych prowadzonych z ich wykorzystaniem. Propozycja jednostki dydaktycznej realizowanej z zastosowaniem samodzielnie wykonanego medium edukacyjnego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny, pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01 K_W04	Stosuje elementarną terminologię używaną w pedagogice i wskazuje jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych. Przedstawia wybrane koncepcje człowieka, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy realizacji mediów edukacyjnych (sposoby oddziaływania w świetle wybranych teorii). Wymienia i omawia podstawowe teorie dotyczące procesu nauczania-uczenia się, wskazuje i precyzuje uwarunkowania tego procesu w kontekście prawidłowego stosowania i realizacji mediów edukacyjnych.
K_W08 K_U07	Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów, narzędzi i technik komunikowania interpersonalnego i społecznego (także z zastosowaniem ICT) oraz ich prawidłowości i zakłóceń. Komunikuje się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik, wzbogaca przekaz poprzez stosowanie nowoczesnych form wizualizacji - realizacja multimedialnych form przekazu edukacyjnego.
K_W19 K_K05	Szanuje prawa autorskie oraz cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji mediów edukacyjnych oraz w procesie edukacyjnym. Dostrzega problemy i zagrożenia związane ze stosowaniem mediów edukacyjnych - własnych i cudzych prac w kontekście poszanowania praw autorskich i własności intelektualnej.

K_U02 K_K08	Wykorzystuje podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin (np. ICT) w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych – rozwiązuje problemy poprzez projektowanie dydaktyczne oraz realizację i stosowanie mediów edukacyjnych. Projektuje proces dydaktyczny z uwzględnieniem wykorzystania istniejących lub samodzielnie realizowanych mediów edukacyjnych. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktyczne procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych, realizacja mediów edukacyjnych).
----------------	---

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online (przede wszystkim K_W01, K_W04, K_W08, K_W09, K_W19, K_W20) będą sprawdzane z zastosowaniem testu z programi punktowymi.

Umiejętności praktyczne są oceniane na podstawie oceny jakości prac – progi punktowe. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanego samodzielnie projektu z zastosowaniem progów punktowych. Ocena końcowa na podstawie średniej ocen.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. De Kerckhove D., *Inteligencja otwarta*, Mikom, Warszawa 2001.
2. De Kerckhove D., *Powłoka kultury*, Mikom, Warszawa, 2001.
3. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Wyd. Adam Marszałek Toruń 2002.
4. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005.
5. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystanie w edukacji technicznej – informatycznej*. Zielona Góra, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego 2006.
2. Bruner J., *W poszukiwaniu teorii nauczania*, PIW, Warszawa 1974.
3. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C. Wrocław 2001.
4. Furmanek M., (red.), *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
5. Hall T.E., *Poza kulturą*, PWN, Warszawa 2001.
6. Nowicka E., *Media – dysleksja – terapia pedagogiczna*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2010.
7. Strykowski W., *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Wyd. UAM, Poznań 1977.
8. Strykowski W., *Media w edukacji: kierunki prac badawczych*. [w:] *Edukacja Medialna nr 2*, Wyd. eMPI², Poznań 1998.
9. Papert S., *Burze mózgow. Dzieci i komputery.*, PWN, Warszawa 1996.
10. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa 2000.

UWAGI:

METODY I TECHNIKI BADAŃ PEDAGOGICZNYCH

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-MBP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab., prof. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, dr Marzena Sendyk

Prowadzący: dr Marzena Sendyk, dr Agnieszka Nowicka, dr Helena Ochonczyńska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	V	4. Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		V	5. Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie podstawowych pojęć z zakresu metod i technik badań pedagogicznych, typów badań społecznych oraz struktury procesu badawczego, ze szczególnym uwzględnieniem metod i technik badań. Opanowanie umiejętności formułowania problemów badawczych, doboru zmiennych, metod i technik badań, konstruowania wybranych narzędzi badawczych oraz sposobów prezentowania i analizy wyników badań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak wymagań

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁADY

Typy badań społecznych: poznawcze, dla potrzeb praktyki. Typologia badań ze względu na cel, przedmiot, procedurę;

Metody badań pedagogicznych: sondaż diagnostyczny, monografia, metoda indywidualnych przypadków, eksperyment;

Charakterystyka procesu badawczego;

Sposoby doboru próby do badań;

Składniki tekstu naukowego: definicje, klasyfikacje i typologie, hipotezy, generalizacje historyczne, prawa nauki, regularności empiryczne;

Zmienne i wskaźniki;

Hipotezy badawcze. Kryteria poprawności hipotez;

Pomiar w badaniach pedagogicznych. Indeksy i skale pomiarowe. Rzetelność i trafność skal pomiarowych;

Badania jakościowe w naukach społecznych. Teoretyczne podstawy badań jakościowych: fenomenologia, hermeneutyka, interakcjonizm symboliczny;

ĆWICZENIA

Cel i problem badawczy;

Metody, techniki i narzędzia w badaniach pedagogicznych;

Obserwacja. Zasady i typy obserwacji, systematyzacja obserwacji, pozycja obserwatora;

Wywiad. Typy wywiadu. Czynniki zakłócające. Wartości i ograniczenia;

Ankieta. Budowa kwestionariusza i jego konstruowanie. Błędy pytań kwestionariuszowych. Kodowanie danych.

Metody badań stosowane w badaniach jakościowych: badania etnograficzne, studium przypadku – metoda biograficzna. Specyfika danych jakościowych i techniki analizy;

Socjometria i jej zastosowania;

Analiza danych w tabelach i na wykresach;

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład prowadzony metodą podającą z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną;

Ćwiczenia: dyskusja, praca w małych grupach (formułowanie problemów badawczych, konstruowanie pytań ankietowych), praca z materiałem źródłowym, metody oparte na działaniu praktycznym (np. próbka obserwacji), prezentacja problematyki przez studentów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student przyswoił i poprawnie używa pojęć z zakresu metod i technik badań pedagogicznych i innych nauk społecznych – psychologii, socjologii;
K_W06	Student potrafi sformułować hipotezy odnoszące się do prawidłowości występujących w zbiorowościach społecznych oraz potrafi odróżniać w tekstach naukowych generalizacje historyczne i prawa nauki od innych składników języka naukowego;
K_W12 K_U05	Student dostrzega i wskazuje różnice między ilościowym a jakościowym podejściem do badań w pedagogice. Potrafi opisać strukturę procesu badawczego, wyróżniając i charakteryzując poszczególne jego etapy. Potrafi sformułować problemy badawcze, wytypować zmienne i wskaźniki, dobrać stosownie do podejmowanej problematyki odpowiednie metody i techniki badań, skonstruować wybrane narzędzia badawcze, a także dokonać analizy ilościowej oraz opisu jakościowego uzyskanych wyników badań;
K_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą procesu badawczego dla zaprojektowania badań naukowych umożliwiających poznanie i interpretację różnych zjawisk społecznych;
K_U08	Student potrafi zaprezentować, stosownie do celu badań i podjętej problematyki, drogę postępowania badawczego, potrafi krytycznie ocenić możliwe do zastosowania metody i techniki badań i dokonać właściwego wyboru, potrafi ocenić przykładowe narzędzie badawcze, potrafi samodzielnie przygotować i zaprezentować wybrane narzędzie.
K_K04 K_K06	Student jest świadomy istnienia etycznego wymiaru badań naukowych, potrafi sformułować podstawowe zasady etyki w badaniach pedagogicznych, potrafi zadbać o zgodną z nimi realizację badań

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia - ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach (na każdym ćwiczeniu), kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach, przygotowanie wybranego narzędzia badawczego;

Egzamin pisemny z całości materiału;

Możliwość zwolnienia z egzaminu osób szczególnie zaangażowanych w realizację zadań w ramach ćwiczeń na wniosek prowadzącego ćwiczenia;

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do ćwiczeń	30 godz.	36 godz.

Przygotowanie do egzaminu i egzamin	20 + 3 godz.	26 + 3 godz.
Łącznie 83 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	33 godz. - 2 ECTS	21 godz. - 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie E., *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2003;
6. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach pedagogicznych*, Zielona Góra 1993, 1994, 1996;
7. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach społecznych*, Zielona Góra 2006;
8. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007;
9. Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1995.
10. Pilch T., Bauman T., *Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe*, Warszawa 2001.
11. Rubacha K., *Metodologia badań nad edukacją*, Warszawa 2008.
12. Sztumski J., *Wstęp do metod i technik badań społecznych*, Katowice 1995;

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Brzeziński J., *Metodologia badań psychologicznych*, Warszawa 1996, 1997, 1999, 2002 – dodruk;
2. Denzin N.K., Lincoln Y.S., *Metody badań jakościowych*, t. 1 i 2, Warszawa 2009.
3. Kmita J., *O kulturze symbolicznej*, Warszawa 1982 (rozdz. II)
4. Lutyńska K., *Wywiad kwestionariuszowy, Przygotowanie i sprawdzenie narzędzia badawczego*, 1984;
5. Mayntz R., Holm K., Hubner P., *Wprowadzenie do metod socjologii empirycznej*, Warszawa 1985;
6. Frankfort – Nachmias Ch. i Nachmias D., *Metody badawcze w naukach społecznych*, Poznań 2001.
7. Kubinowski D., *Jakościowe badania pedagogiczne. Filozofia - Metodyka – Ewaluacja*, Lublin 2010.
8. Oppenheim A. N., *Kwestionariusze, wywiady, pomiar postaw*, Poznań 2004
9. Paprzycka E., *Kobiety żyjące w pojedynkę*, Toruń 2008.
10. Silverman D., *Prowadzenie badań jakościowych*, Warszawa 2008.
11. Silverman D., *Interpretacja danych jakościowych*, Warszawa 2008.

UWAGI:

-

PEDAGOGIKA SEKSUALNA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-EdSx

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Krzysztof Wąż

Prowadzący: Dr Krzysztof Wąż, dr Joanna Dec

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9		IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat seksualności człowieka, zdrowia seksualnego, prawidłowości rozwoju psychoseksualnego, aktywności seksualnej i jej biologicznych, psychicznych, społecznych i etycznych uwarunkowań a także wiedzy z zakresu podstawowych zagadnień pedagogiki seksualnej. Kształtowanie właściwego stosunku do wspierania rozwoju psychoseksualnego wychowanka i podejmowania działań profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Seksualność człowieka. Biologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania aktywności seksualnej.

Przedmiot, cele i zadania pedagogiki seksualnej. Wychowanie seksualne, socjalizacja seksualna, uświadamianie seksualne, zdrowie seksualne i reprodukcyjne człowieka.

Obyczajowość seksualna. Wychowanie restrykcyjne, permisywne i wychowanie złotego środka.

Przegląd wybranych rezultatów badań nad seksualnością Polaków.

Seks a Internet. Zagrożenia związane z Internetem

Seksualność osób chorych i niepełnosprawnych

Edukacja seksualna w Polsce. Rozdźwięk pomiędzy potrzebami i realizacją.

Treści ćwiczeń:

Rola seksualności w społecznym funkcjonowaniu człowieka. Mity i stereotypy związane z seksualnością

Płeć człowieka w wymiarze biologicznym, psychologicznym i społeczno-kulturowym. Wychowanie a role płciowe

Rozwój psychoseksualny człowieka. Seksualność człowieka w cyklu życia. Rozwój psychoseksualny dzieci. Dojrzewanie dziewcząt i chłopców, różnice w dojrzwaniu

Pojęcie normy w seksuologii; zaburzenia seksualne

Zagadnienia przemocy seksualnej wobec osób dorosłych i dzieci – typy przemocy, objawy wykorzystywania, prawo a przemoc seksualna

Zagadnienia naturalnych metod planowania rodziny oraz metod antykoncepcyjnych jako temat edukacji seksualnej

Profilaktyka ryzykownych zachowań seksualnych. Program profilaktyki wczesnego rodzicielstwa jako przykład efektywnych rozwiązań w tym zakresie.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, wykład konwersatoryjny, dyskusja, pogadanka heurystyczna, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Student potrafi wskazać biologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania seksualności człowieka oraz prawidłowości dotyczące zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz rozwoju psychoseksualnego i aktywności seksualnej
K_W19	Student potrafi wskazać normy i reguły (prawne, moralne, etyczne) będące elementami obyczajowości seksualnej
K_U01	Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zachowań i poglądów wychowanków i dokonywać diagnozy przemian obyczajowości seksualnej
K_U03	Student potrafi posługiwać się wiedzą z zakresu pedagogiki seksualnej do analizy i interpretacji zachowań wychowanków, stosując kryteria seksuologicznej normy rozwojowej a także diagnozować zakres podejmowanych przez młodzież ryzykownych zachowań seksualnych i opracowywać projekty działań profilaktycznych w tym zakresie
K_K02	Student jest przekonany do konieczności zastosowania zdobytej wiedzy do projektowania działań na rzecz wsparcia rozwoju psychoseksualnego dzieci i młodzieży i profilaktyki ryzykownych zachowań seksualnych
K_K04	Student ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny w sytuacjach konieczności wsparcia wychowanków w związku z występowaniem trudności związanych z ich rozwojem psychoseksualnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi. Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć – praca grupowa; ocena projektu profilaktyki ryzykownych zachowań seksualnych – praca grupowa; ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć. Końcowa ocena z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Konsultacje	4 godz.	6 godz.
Praca własna	31 godz.	41 godz.
Łącznie 65 godzin – 3ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bancroft J. (2011), *Seksualność człowieka*, Elsevier Urban & Partner, Wrocław
- Beisert M. (2006), *Rozwojowa norma seksuologiczna jako kryterium oceny zachowań seksualnych dzieci i młodzieży*, w: Dziecko Krzywdzone, 2006, nr 16
2. Beisert M. (2007), *Psychologia zaburzeń seksualnych*, w: *Psychologia kliniczna*, tom 2, red. H. Sęk, PWN, Warszawa

3. Chomczyńska-Miliszkievicz M. (2002), *Edukacja seksualna w społeczeństwie współczesnym. Konteksty pedagogiczne i psychologiczne*, UMCS, Lublin
4. Grzelak J., *Profilaktyka ryzykownych zachowań seksualnych młodzieży. Aktualny stan badań i na świecie i w Polsce*, Wyd. Scholar, Warszawa 2006
5. Izdebski Z, Niemiec T, Wąż K (2011), *(Zbyt)młodzi rodzice*, Wydawnictwo TRIO, Warszawa
6. Izdebski Z. (2010), *Rozwój seksualny*, w: B. Woynarowska, A. Kowalewska, Z. Izdebski, K. Komosińska, *Biomedyczne podstawy kształcenia i wychowania*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa
7. Izdebski Z. (2012), *Seksualność Polaków na początku XXI wieku. Studium badawcze*, Wyd. UJ, Kraków
8. *Jak bardzo niebezpieczny jest Internet – raport z projektu Netochron*, (2009), Warszawa, na: www.netochron.pl
9. Kijak R.J. (2009), *Seks i niepełnosprawność. Doświadczenia seksualne osób z niepełnosprawnością intelektualną*, Impuls, Kraków
10. Lew-Starowicz Z., Długońska A.(2006), *Edukacja seksualna*, Świat Książki, Warszawa
11. Pankowska D. (2005), *Wychowanie a role płciowe*, GWP, Gdańsk
12. Pospiszyl K. (2008), *Przestępstwa seksualne*, PWN, Warszawa
13. *Seksualność człowieka w cyklu życia*, (2006), red. M. Beisert, WN PWN, Warszawa
14. *Seksuologia społeczna*, red. K. Imieliński, PWN, Warszawa 1974
15. Szlendak T., *Supermarketyzacja. Religia i obyczaje seksualne młodzieży w kulturze konsumpcyjnej*, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, 2004

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bądź odpowiedzialny. Wychowanie do odpowiedzialności i partnerstwa w rodzinie. Opis programu edukacyjnego i jego realizacji, (2008), red. K. Wąż, Wyd. UZ, Zielona Góra
2. Beisert M. (1991), *Seks twojego dziecka*, ZW K. Domke, Poznań
8. Mentlewicz A., Południewski G. (2001), *Antykoncepcja czyli świadome macierzyństwo*, Poster Poligrafia, Warszawa
9. Wojtasiński Z.(2012), *101 mitów o seksie*, Wyd. z/w, Warszawa
10. *Zagrożenia okresu dorastania*, red. Z. Izdebski, Wyd. UZ, Zielona Góra 2008

UWAGI:

-

PEDAGOGIKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PS-PedS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ

dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ,

Prowadzący: dr Anna Korlak-Lukasiewicz,

dr Magdalena Zdaniewicz,

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	3	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Jest umiejętność definiowania i opisywania środowisk wychowawczych przez studenta, rozpoznawania problemów w nich występujących. Student również umie rozpoznać i wyjaśnić zakres oddziaływań wychowawczych środowisk kształtujących życie jednostek i grup społecznych. Student potrafi przedstawić działania pedagoga społecznego w różnych obszarach – edukacji, opieki, pracy socjalnej oraz animacji społeczno – kulturalnej. Student umie wskazać, jakie instytucje socjalne i kulturalne wspierają rozwój dzieci i młodzieży oraz ludzi dorosłych. Student potrafi analizować zjawiska wpływające na życie społeczne tj.: bezrobocie, bezdomność, ubóstwo, emigracja zarobkowa czy medialna dominacja form spędzania czasu wolnego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość problemów pedagogiki ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU WYKŁADY I ĆWICZENIA:

1. Pedagogika społeczna i jej problematyka

Rozwój pedagogiki społecznej w Polsce; Przyczyny wyodrębnienia się pedagogiki społecznej. Zadania, zakres i działy pedagogiki społecznej; Podstawowe pojęcia pedagogiki społecznej; Czołowi przedstawiciele pedagogiki społecznej.

2. Konteksty metodologiczne pedagogiki społecznej. Związki pedagogiki społecznej z innymi dyscyplinami. Metody i techniki badań stosowanych w pedagogice społecznej.

3. Podstawowe środowiska wychowawcze: rodzina, grupa rówieśnicza, środowisko lokalne, szkoła, zakład pracy

4. Problemy współczesnego społeczeństwa:

- ubóstwo i bezdomność jako zjawisko i problem społeczny;
- wybrane zagadnienia bezrobocia;
- agresja i nietolerancja jako mechanizmy zagrożenia ładu społecznego;

- emigracja zarobkowa i jej społeczne skutki;
- medialna dominacji form spędzania czasu wolnego;
- przemoc jako zjawisko społeczne;
- niepełnosprawność jako problem społeczny;
- zjawisko samotności;
- żal po stracie, czyli o przeżywaniu żałoby;
- czas wolny współcześnie;
- starość jako problem społeczny.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, pogadanka, praca z książką, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Wiedza:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Student ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach w środowiskach wychowawczych tj. np. rodzina, grupa rówieśnicza.
K_W07	Student ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach w środowiskach wychowawczych.
K_U01	Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych np. bezrobocia, przemocy, ubóstwa itp. w poznanych środowiskach wychowawczych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
K_U03	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji występujących w środowiskach wychowawczych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej.
K_K02	Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych w pracy społecznej.
K_K04	Student ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny w obszarze pracy pedagoga społecznego, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej np. w pracy jako pracownik socjalny.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia:

- ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność);
- kontrola obecności;
- końcowe zaliczenie pisemne – kolokwium (student dostaje ocenę pozytywną przy 50% poprawności testu lub pisemnych odpowiedzi).

Wykład:

- egzamin pisemny lub ustny (w zależności od prowadzącego przedmiot) obejmujący całość materiału zawartego w wykładach - (student dostaje ocenę pozytywną z egzaminu przy 50% poprawności testu lub pisemnych odpowiedzi).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	27 godz.
przygotowanie do egzaminu	10 godz.	8 godz.
Konsultacje	4godz.	4godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie	91 godz. – 4 ECTS	68 godz. – 3 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Marynowicz – Hetka E., Pedagogika społeczna. Podręcznik akademicki, t. 1,2 Warszawa 2007.
2. Pilch T., Lepalczyk I. (red.), Pedagogika społeczna. Człowiek w zmieniającym się świecie, Warszawa 2006.
3. Przeclawska A. (red.), Pedagogika społeczna. Kręgi poszukiwań, Warszawa 1996.
4. Kawula S. (red.), Studia z pedagogiki społecznej, Olsztyn 1996.
5. Lalak D., Piech T., Elementarne pojęcia pedagogiki społecznej i pracy socjalnej, Warszawa 1999.
6. Gorniakowska E., Radzewicz – Winnicki A. (red.), Pedagogika społeczna, Katowice 1999.
7. Radzewicz – Winnicki A., Społeczeństwo w trakcie zmiany, Gdańsk 2005.
8. Marynowicz – Hetka E. i in. (red.), Pedagogika społeczna jako dyscyplina akademicka. Stan i perspektywy, Łódź 1998.
9. Cichosz M. , Pedagogika społeczna w latach 1945-2005, Toruń 2007.
10. Radzewicz – Winnicki A., Pedagogika społeczna, Warszawa 2008.
11. Kwieciński Z., Śliwerski B., Pedagogika, t. 1,2 Warszawa 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -**UWAGI: -**

PODSTAWY DYDAKTYKI OGÓLNEJ

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PDO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Pasterniak-Kobyłecka

dr Klaudia Błaszczyk, dr Ewa Bochno, mgr

Prowadzący: Mariusz Pacholak, dr Ewa Pasterniak-Kobyłecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	3	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		3	Egzamin	
Ćwiczenia	12			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą z zakresu dydaktyki ogólnej jako nauki; teoriami kształcenia i samokształcenia oraz przykładami ich weryfikacji w praktyce edukacyjnej. Przygotowanie studentów do projektowania zadań dydaktycznych.

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną z obu form zajęć.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z następujących przedmiotów: historia wychowania, wstęp do pedagogiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

1. Dydaktyka ogólna jako nauka. Rys historyczny. Obiekt i przedmiot badań, zadania, metodologia. Podstawowe terminy i pojęcia.
2. Wartości i cele kształcenia.
3. Treści kształcenia ogólnego. Funkcje, rodzaje programów kształcenia. Programy autorskie. Podręczniki szkolne.
4. Współczesne teorie kształcenia. Nauczanie problemowe. Kształcenie wielostronne. Kształcenie zintegrowane. Stosowanie teorii dydaktycznych w praktyce.
5. Kształcenie ucznia zdolnego. Cechy ucznia z różnymi zdolnościami. Formy pracy z uczniem zdolnym.
6. Trudności uczniów w nauce, ich przyczyny i rodzaje. Profilaktyka. Diagnoza. Terapia.
7. Nowoczesne tendencje w dydaktyce.
8. Alternatywy edukacyjne.

Ćwiczenia:

1. Systemy dydaktyczne.
2. Organizacja procesu kształcenia. Ogniwa procesu nauczania - uczenia się. Zasady nauczania. Formy organizacyjne. Środki dydaktyczne. Konspekt lekcji.
3. Proces samokształcenia. Motywowanie uczniów do nauki. Praca domowa.
4. Metody nauczania i uczenia się. Pojęcie, funkcje, kryteria doboru, podział metod.
5. Pomiar osiągnięć szkolnych. Funkcje, formy i metody sprawdzania wyników procesu kształcenia. Ocenianie zewnętrzne.
6. Warunki efektywnej pracy nauczyciela.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, pokaz.

Ćwiczenia: dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne, metody ekspresyjne, metody praktyczne (wykonywanie ćwiczeń w grupach, przygotowanie pomocy dydaktycznych).

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu dydaktyki ogólnej.
K_W03	Definiuje procesy kształcenia, samokształcenia, nauczania i uczenia się, opisuje związki i zależności zachodzące pomiędzy nimi.
K_W09	Opisuje dawne i współczesne teorie kształcenia oraz najważniejsze systemy dydaktyczne.
K_W16	Planuje działania dydaktyczne.
K_U01	Potrafi krytycznie ustosunkować się do teorii kształcenia oraz podać przykłady ich zastosowań w praktyce edukacyjnej
K_U07	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w wypowiedziach ustnych i pisemnych.
K_U11	Potrafi projektować zadania dydaktyczne własne i uczniów.
K_K01	Dokonuje samooceny własnych kompetencji w zakresie podejmowanych na zajęciach działań.
K_K04	Jest świadomy wagi zachowania się w sposób profesjonalny.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z egzaminu pisemnego. Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnej oceny, którą warunkują: aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (argumentacja własnego stanowiska); opracowanie i przedstawienie referatu/prezentacji multimedialnej/mapy myśli wybranego zagadnienia z zakresu dydaktyki ogólnej; przygotowanie indywidualnie lub w grupach prac pisemnych/sporzządzenie portfolio/wykonanie pomocy dydaktycznej. Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną uzyskanych ocen z obydwu form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	32 godz.
Przygotowanie do egzaminu	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 78 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Praca samodzielna studenta	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bereźnicki F., Dydaktyka kształcenia ogólnego, „Impuls”, Kraków 2001.
2. Dryden G., Vos J., Rewolucja w uczeniu, tłum. B. Jóźwiak, Wydawnictwo Moderski i S-ka, Poznań 2000.
3. Konarzewski K., Kruszewski K., Sztuka nauczania, t. 1-2, PWN, Warszawa 2004.
4. Kupisiewicz Cz., Dydaktyka ogólna, „Graf – Punkt”, Warszawa 2000.
5. Niemierko B., Kształcenie szkolne. Podręcznik skutecznej dydaktyki, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007.
6. Okoń W., Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2003.
7. Półturzycki J., Dydaktyka dla nauczycieli, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 1996.
8. Taraszkiewicz M., Jak uczyć lepiej? Czyli refleksyjny praktyk w działaniu, Wydawnictwa CODN, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R. J., Uczymy się nauczać, tłum. K. Kruszewski, WSiP, Warszawa 1994.
2. Błaszczak K., Szkoła wobec zmian (1999 - 2003), Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2007.
3. Brophy J., Motywowanie uczniów do nauki, tłum. K. Kruszewski, PWN, Warszawa 2002.
4. Denek K., Ku dobrej edukacji, „Akapi”, Toruń – Leszno 2005.
5. Gnitecki J., Dydaktyka epistemologiczna, Wydawnictwo Naukowe PTP Oddział w Poznaniu, Poznań 2003.
6. Gnitecki J., Supernaucznie. Perspektywy nowej edukacji, Wydawnictwo Naukowe PTP Oddział w Poznaniu, Poznań 1997.
7. Kobyłecka E., Nauczyciel wobec współczesnych zadań edukacyjnych, „Impuls”, Kraków 2005.
8. Kupisiewicz Cz., Rzecz o kształceniu, Wydawnictwo WSP ZNP, Warszawa 1999.
9. Paradygmaty współczesnej dydaktyki, red. L. Huryło, D. Klus-Stańska, M. Łojko, „Impuls”, Kraków 2009
10. Procesy uczenia się i ich uwarunkowania, red. F. Bereźnicki, K. Denek, J. Świrko-Pilipczuk, Agencja Wydawnicza „Kwadra”, Szczecin 2005

UWAGI: -

PSYCHOLOGIA ROZWOJU CZŁOWIEKA W CIĄGU ŻYCIA

Kod przedmiotu: 14.4.WP-PED Ps RO

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Dr Dorota Niewiedział, Dr Anna Mróz, dr Marzanna Farnicka, dr Urszula Gembara, dr Jerzy Herberger, dr Marcin Florkowski, dr Iwona Grzegorzewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	II	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy o przedmiocie badań psychologii rozwojowej, kluczowych pojęciach i teoriach rozwoju psychicznego, oraz ukształtowanie podstawowych schematów myślenia o zjawisku rozwoju psychicznego

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien zdefiniować i opisać zjawiska z zakresu psychologii ogólnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów

Podstawowe problemy na temat: (a) natury zmian rozwojowych (ilość-jakość, ciągłość-skokowość, ukierunkowanie-brak ukierunkowania, parcjalność-globalność, specyficzność dziedziny rozwoju itp.), oraz (2) mechanizmów powstawania zmian rozwojowych (dziedziczenie-środowisko a dojrzewanie-nabywanie doświadczeń; geny a środowisko w ciągu życia). Uniwersalność i normatywność a wyjątkowość i indywidualność zmian w psychicznym rozwoju człowieka

Rozwój jako proces zmian wielowymiarowych i wielokierunkowych, dokonujących się w ciągu całego życia w zależności od indywidualnych i środowiskowych zasobów, którymi jednostka dysponuje w swych aktywnych interakcjach z otoczeniem

Podstawowe tendencje i osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych okresach życia w zakresie rozwoju procesów percepcyjnych i umysłowych. Wybrane teorie rozwoju poznawczego dziecka

Treści ćwiczeń

Podstawowe tendencje i osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych okresach życia w zakresie rozwoju emocjonalno-motywacyjnego. Przywiązanie, empatia, role społeczne. Wybrane teorie rozwoju osobowości.

Podstawowe tendencje i osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych okresach życia w zakresie rozwoju społeczno-moralnego. Wybrane teorie rozwoju społeczno-moralnego: w psychoanalizie, teorii uczenia się, teorii ról społecznych oraz koncepcje poznawczo-rozwojowe.

Wybrane zagadnienia związane z nietypowym przebiegiem rozwoju psychicznego.

Deregulacja cyklu życia społecznego i rozwoju psychicznego jednostki: podejście społeczne do badań nad rozwojem człowieka; rola rodziny i grupy rówieśniczej (w różnym wieku życia) w kształtowaniu się zmian w różnych obszarach funkcjonowania i rozwoju jednostki, głównie społeczno-emocjonalnym i psychoseksualnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny i problemowy, praca z książką, klasyczna metoda problemowa

EFEKTY KSZTAŁCENIA:.

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student zdefiniuje i wyjaśni zjawiska dotyczące rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie psychologicznym jak i społecznym
K_U10	Po zakończeniu zajęć student potrafi zaplanować działania kreujące prawidłowy rozwój jednostki zakładające dodatkowo eliminację zakłócających czynników jej rozwoju.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Formą weryfikacji efektów kształcenia będzie egzamin -test 20 – itemowy z kafeterią odpowiedzi (jedna odpowiedź prawidłowa). Zliczenie uzyska student uzyskujący minimalnie 70% punktów. Na zaliczenie ćwiczeń składa się: obecność na zajęciach i znajomość zdanych treści merytorycznych, umiejętność analitycznego myślenia przy omawianiu materiału teoretycznego. Oceną końcową będzie ocena z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA STUDIA STACJONARNE:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18
Przygotowanie do zajęć i egzaminu	35 godz.	47
Egzamin	2	2
Konsultacje	10	10
Łącznie 77 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA

1. Harwas-Napierała, B. i Trempała, J. (red.) (2001). Psychologia rozwoju człowieka, tom 2. Warszawa: PWN
2. Harwas-Napierała, B. i Trempała, J. (red.) (2002). Psychologia rozwoju człowieka, tom 3. Warszawa: PWN
3. Przetacznik-Gierowska M. i Tyszkowa M. (1996). Psychologia rozwoju człowieka, tom 1. Warszawa: PWN.
4. Schaffer, H.R. (2006). Rozwój społeczny. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Turner, S. J. i Helms, D.B. (1999). Rozwój człowieka. Warszawa: WSiP
2. Vasta, R, Haith, M.M. i Miller, S.A. (1995). Psychologia dziecka. Warszawa: WSiP

UWAGI:

-

TECHNOLOGIE INFORMACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-TI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: pracownicy KMiTI

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	2	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	2	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Cel ogólny: Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania we współczesnym społeczeństwie informacyjnym, a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się ICT w pracy pedagoga.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości o komputerze i systemie operacyjnym (zakres szkoły średniej).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Terminy / pojęcia: Technologia informacyjna a informatyka. TIK (ICT); rola i miejsce TIK w edukacji; ochrona własności intelektualnej; system operacyjny; alternatywne systemy operacyjne (bezpieczeństwo danych i systemu); komputer i sieć komputerowa. urządzenia peryferyjne; edytory tekstu (Microsoft Word, OpenOffice Writer); Internet – korzystanie z zasobów, komunikacja synchroniczna i asynchroniczna; publikowanie dokumentów HTML (protokół FTP); arkusze kalkulacyjne (Microsoft Excel, OpenOffice Calc); bazy danych (Microsoft Access, OpenOffice Base); pliki multimedialne; prezentacje multimedialne (Microsoft PowerPoint, OpenOffice Impress); prezentacje multimedialne – sieciowe (witryny, interaktywne animacje Flash): (MS Word; WebSite X5 Smart Edition PL; witryny CMS; iSpring; Aligator Flash Designer; authorPOINT).
2. Bezpieczeństwo danych oraz systemu operacyjnego – ćwiczenia praktyczne; blended learning, poszanowanie praw autorskich. Poszanowanie cudzej własności (prywatne dane, hasła, kody).
3. Edytor tekstu Microsoft Word – formatowanie dokumentów. Marginesy i orientacja strony, listy wypunktowane i numerowane, nagłówki i stopki, podział tekstu na kolumny, tworzenie i formatowanie tabel, wstawianie i formatowanie obiektów graficznych, sprawdzanie pisowni i gramatyki w dokumencie, wykorzystywanie słownika synonimów, edytor równań matematycznych; style, automatyczny spis treści, automatyczne podpisywanie rysunków i tabel, Style nagłówków; tworzenie stron WWW; alternatywny edytor tekstu – OpenOffice Writer. ćwiczenia praktyczne; blended learning.
4. Arkusz kalkulacyjny - Microsoft Excel lub OpenOffice / LibreOffice Calc (do wyboru). Tworzenie i formatowanie arkuszy danych, sortowanie, tworzenie i kopiowanie funkcji, podstawowe obliczenia, formatowanie wykresów; rejestracja makr; tworzenie formularzy. Formularz jako elektroniczny test lub ankieta. Arkusze sieciowe – import danych z wielu arkuszy, kwerenda sieci Web, sumy częściowe, tabela przestawna, autofiltrowanie, wykresy. Ćwiczenia praktyczne; blended learning.

Dla zainteresowanych e-learning – tworzenie elektronicznych testów i ankiet:
<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/excel1/00ex.htm>.

5. Multimedia: grafika i dźwięk, film. Grafika - typy plików graficznych, konwersja. Fotografia cyfrowa, programy do edycji zdjęć, skanery i skanowanie, tworzenie animowanych plików gif, tworzenie animacji w prezentacji multimedialnej. Dźwięk - rejestracja dźwięku z różnych źródeł, obróbka dźwięku, konwersja plików dźwiękowych. Osadzanie dźwięku w prezentacji multimedialnej. Film - rejestracja filmów z zastosowaniem kamery internetowej, rejestracja ekranu komputera z zastosowaniem aplikacji do tworzenia filmów ekranowych, zapisywanie i konwersja filmów rozpowszechnianych legalnie w Internecie, montaż plików filmowych, tworzenie prostych animacji, animowane napisy.
6. Internet: FTP; WWW; CMS; Edytory HTML. Aplikacje w chmurze; Google Dokumenty oraz Microsoft SkyDrive; DropBox. Przegląd narzędzi do publikowania multimedialnych witryn w sieci Internet (MS Word lub kreatora, np. WebSite X5 Smart Edition PL); Podstawowe informacje o witrynach CMS. Projekt witryny (wykonanie witryny).

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Student zna procesy, narzędzia i technik komunikowania z zastosowaniem ICT.
K_U04	<ul style="list-style-type: none"> - Student korzysta z nowoczesnych technologii (ICT): wyszukuje, sortuje, przetwarza, archiwizuje i wizualizuje informacje oraz komunikuje się synchronicznie i asynchronicznie. - Przygotowuje dokument tekstowy, arkusz kalkulacyjny lub bazę danych, których konstrukcja jest zgodna z podanymi uprzednio wymogami, a zawartość merytoryczna nie budzi zastrzeżeń. - Znajduje informację o ściśle określonej tematyce i formie przekazu (tekst, grafika, film) – znajomość narzędzi do wyszukiwania, sortowania, przetwarzania, archiwizacji i wizualizacji niezbędnych informacji. - Korzysta z narzędzi do komunikacji online a także aplikacji i zasobów w chmurze.
K_U05	<ul style="list-style-type: none"> - Opracowuje dane i prezentuje wyniki (z wykorzystaniem ICT). - Wizualizuje dowolną tematykę (np. w formie prezentacji multimedialnej, witryny internetowej, wykresu, fotografii, rysunku, filmu lub nagrania audio).
K_U07	<ul style="list-style-type: none"> - Stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu podstaw informatyki. - Stosuje różne kanały i techniki komunikacji online.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - W obrębie samodzielnie przygotowywanych projektów (prezentacji multimedialnych lub witryn internetowych) stosuje tekst autorski lub zamieszcza prawidłowe przypisy ze wskazaniem źródeł. - Stosuje samodzielnie zrealizowane fotografie, nagrania audio i wideo (poszanowanie praw autorskich i cudzej własności intelektualnej). - Obchodzi i łamie zabezpieczenia w systemie operacyjnym tylko w przypadku awarii, np. w celu ratowania zagrożonych utratą danych. - Korzysta z darmowego oprogramowania lub wyłącznie z programów, których jest legalnym posiadaczem. - Zna i stosuje programy na licencji MSDN.
K_K08	<ul style="list-style-type: none"> - Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne z zastosowaniem ICT. - Niezależnie od dziedziny i omawianej tematyki wskazuje lub korzysta z odpowiednich technik i narzędzi ICT. - Wykonuje wizualizację dowolnego zagadnienia z zastosowaniem ICT.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online (przede wszystkim K_W08) będzie sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z edytora tekstu, arkusza kalkulacyjnego itp. będą weryfikowane na podstawie oceny jakości prac – sprawdzian z progami punktowymi. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Furmanek M., (red.), *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
2. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
3. Materiały prowadzącego: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning.html>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Murray K., *Microsoft Office 2010 PL. Praktyczne podejście*, Wyd. Helion, Gliwice 2011.
2. Sokół M., *OpenOffice.ux.pl 3.1. Ćwiczenia praktyczne*, Wyd. Helion, Gliwice 2010.
3. Materiały prowadzącego: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/publikacje.html>.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej Katedry oraz na stronie prowadzącego: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning.html>.

TEORETYCZNE PODSTAWY WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PED-TPW

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Mirosław Kowalski

Prowadzący: Mirosław Kowalski; Anita Famuła-Jurczak;
Iwona Rudek, Ewa Kowalska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15		I lic.	egzamin	
Ćwiczenia	15			zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I lic.	egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

- rozbudzenie refleksji nad złożonością problematyki wychowawczej na płaszczyźnie teoretycznej, świadomość wielości możliwości kształtowania teoretycznych podstaw koncepcji wychowawczych;
- zapoznanie z najistotniejszymi informacjami na temat teorii wychowania;
- zapoznanie z dylematami współczesnej teorii wychowania; uwrażliwienie na probabilistyczne podstawy teorii wychowania; kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów wychowawczych; wprowadzenie w proces samowychowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

Pojęcie wychowania i jego cechy.

Wychowanie według koncepcji humanistycznej i pedagogicznej.

Wychowanie według koncepcji behawiorystycznej i psychospołecznej.

Sposoby uprawiania teorii wychowania. Perspektywy teorii wychowania

Wartości źródłem wychowania.

Cele i metody wychowania.

Wartości źródłem wychowania.

Dziedziny wychowania.

ZAKRES TEMATYCZNY ĆWICZEŃ:

Teoria wychowania jako dyscyplina pedagogiczna.

Rola podstawowych środowisk wychowawczych w procesie wychowania.

Charakterystyka procesu wychowawczego.

Operacjonalizacja celów wychowania.
 Sytuacje wychowawcze.
 Zasady i formy wychowania.
 Psychospołeczne warunki skutecznego wychowania.

METODY KSZTAŁCENIA:

WYKŁAD

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, dyskusja (panelowa).

ĆWICZENIA:

Dyskusja moderowana, prezentacje tematów przygotowanych przez studentów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10 K_W18	Opisuje podstawowe środowiska wychowawcze. Wymienia elementy procesu wychowawczego. Analizuje zasady wychowania. Opisuje warunki wychowania.
K_U10 K_U13	Projektuje strategie działań wychowawczych. Dokonuje analizy problemów wychowawczych i projektuje przebieg ich rozwiązania. Przewiduje skutki planowanych działań wychowawczych. Operacjonalizuje cele wychowania. Rozwiązuje hipotetyczne dylematy pojawiające się w pracy zawodowej.
K_K02 K_K07	Ma świadomość konieczności refleksyjnego postrzegania rzeczywistości wychowawczej i analizowania zjawisk w niej zachodzących.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

WYKŁAD

Forma zaliczenia wykładu: egzamin.

Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty kształcenia w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91 – 100%), dobry plus (81 – 90%), dobry (71 – 80%), dostateczny plus (61 – 70%), dostateczny (51 – 60%). W celu uzyskania oceny pozytywnej należy opanować treść wykładanego materiału oraz zapoznać się z treściami literatury uzupełniającej.

ĆWICZENIA:

Wiedza zostanie sprawdzona w formie testów sprawdzających - kartkówek. Przewiduje się przeprowadzenie trzech piętnastominutowych kartkówek nawiązujących do zagadnień omawianych na ćwiczeniach. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym. Każda kartkówka może zostać oceniona maksymalnie na 6 pkt. Warunkiem zaliczenia kartkówki jest zdobycie minimum 3,5 pkt. Całkowita ilość punktów możliwa do uzyskania wynosi 18. (Ocena końcowa: bdb – 18-16 punktów; db – 15- 13 punktów; dst – 12-10,5 punktów).

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA (STACJONARNE):

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	45 godz.
przygotowanie się do zaliczenia wykładu	30 godz.	27 godz.
Konsultacje	15 godz.	9 godz.
udział w zaliczeniu wykładu	2 godz.	2 godz.
Łącznie	107 godz. – 4 ECTS	101 godz. – 4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adamski F.(red.), *Człowiek – wychowanie - kultura. Wybór tekstów*, Kraków 1993.
2. Górniewicz J., *Teoria wychowania (wybrane problemy)*, Toruń - Olsztyn 1996.
3. Łobocki M., *Teoria wychowania w zarysie*, Kraków 2004.
4. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2001.
5. Śliwerski B., *Pedagogika. Podstawy nauk o wychowaniu*, Gdańsk 2006.
6. Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika*, T. 1, T. 2, Warszawa 2003.
7. Śliwerski B., *Teoretyczne i empiryczne podstawy samowychowania*, Kraków 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cichoń W., *Wartość, człowiek, wychowanie*, Kraków 1996.
2. Furmanek W., *Człowiek – człowieczeństwo – wychowanie. Wybrane problemy pedagogiki personalistycznej*, Rzeszów 1995.
3. Śliwerski B., Kowalski M. (red.), *Studia z Teorii Wychowania* 2010, nr 1.

UWAGI:

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PED-WPs

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język przedmiotu j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Urszula Gembara

Prowadzący: Dr J. Herberger, dr A. Mróz, dr M. Farnicka,
dr M. Florkowski, dr d. Niewiedział, dr I.
Grzegorzewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student ma podstawową wiedzę dotyczącą funkcjonowania psychicznego człowieka; zna podstawowe terminy z zakresu psychologii ogólnej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychologia a inne nauki, koncepcje psychologiczne, procesy poznawcze, osobowość i komponenty osobowości, inteligencja i zdolności, biologiczne podstawy procesów psychicznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Efekt
K_W01	Student posługuje się elementarną terminologią używaną w psychologii, rozumie jej źródła oraz zastosowanie w obrębie psychologii i pedagogiki
K_W04	Student potrafi scharakteryzować wybrane koncepcje psychologiczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena końcowa wystawiana na podstawie kolokwium zaliczeniowego w formie testu wielokrotnego wyboru.
Pozytywny wynik zaliczenia: 60% prawidłowego wykonania testu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do kolokwium	25 godz.	37 godz.
Konsultacje	9 godz.	9 godz.
Łącznie 64 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	39 godz.- 2 ECTS	27 godz.- 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Strelau J., Doliński D. (2010), Psychologia akademicka .Podręcznik.(red.) t.1-2. Gdańsk, GWP

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Koziński J.(1998), Koncepcje psychologiczne człowieka. Warszawa, „Żak”
2. Wadeley A., Birch A., Malim T., (2000) Wprowadzenie do psychologii. Warszawa , PWN
3. Zimbardo P.G., Ruch F.L., (1997), Psychologia i życie,. Warszawa, PWN

UWAGI:

-

WPROWADZENIE DO SOCJOLOGII

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-WS

Typ przedmiotu: podstawowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Beata Trzop

Prowadzący: Dr Beata Trzop, dr Dorota Angutek, dr Dorota Szaban

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30		1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami opisującymi życie społeczne oraz procesów leżących u jego podstaw. Intencją prowadzącego jest przekazanie zasobu wiadomości na temat elementów składowych struktury społecznej, działania różnych instytucji społecznych oraz ruchliwości przestrzennej oraz społecznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE: -

ZAKRES TEMATYCZNY

1. Człowiek istota społeczna
2. Wiedza potoczna i jej charakterystyka a wiedza naukowa.
3. Funkcje socjologii
4. Struktura społeczna i jej podstawowe elementy – ujęcie tradycyjne struktury społecznej.
5. Ruchliwość społeczna i przestrzenna a różne typy społeczeństw
6. Instytucje społeczne i proces instytucjonalizacji
7. Zbiorowości społeczne. Grupa społeczna jako przykład zorganizowanej i ustrukturalizowanej zbiorowości społecznej.
8. Więź społeczna. Rodzaje i typy styczności. Wzajemne oddziaływanie. Stosunki i zależności społeczne.
9. Interakcja społeczna. Interakcja jako kategoria pojęciowa.
10. Socjalizacja jako kategoria pojęciowa. Osobowość i tożsamość jako podstawowe elementy socjalizacji.
11. Kontrola społeczna oraz jej mechanizmy.
12. Wybrane metody i techniki badań społecznych użyteczne w pracy pedagoga.
13. Problematyka zainteresowań wybranych subdyscyplin: religia, rodzina, kultura.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny; wykład problemowy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Student posiada elementarną wiedzę na temat sposobów komunikowania w grupie, wiedzę o typach interakcji i warunkach jej realizacji
K_W07	Student posiada podstawową wiedzę na temat struktur społecznych, wybranych instytucji społecznych, ich wzajemnych relacjach, a także potrafi wskazać ich cechy oraz funkcje. Umie także wskazać podstawowe mechanizmy rządzące nimi
K_W06	Student posiada podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowościach. Potrafi wskazać ich elementy konstytuujące, etapy kształtowania oraz ich rolę w tworzeniu i funkcjonowaniu różnych form życia społecznego.
K_KU01	Student potrafi dokonać analizy wybranych zjawisk społecznych w oparciu o literaturę socjologiczną, poszukując w diagnozowanych zjawiskach obszarów interesujących dla pedagoga

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty weryfikowane są za pomocą pracy pisemnej zaliczeniowej. Tematy zaproponowanych tematów odzwierciedlają potrzebę odwołania się do treści uwzględnionych w efektach. (przykładowe tematy prac: 1. Ja i moje grupy społeczne; 2. Klasycy socjologii – postaci, koncepcje, współczesne odniesienia; 3. Metody i techniki badań socjologicznych w praktyce pedagoga – wybór i uzasadnienie problemu do diagnozy; 4. Człowiek – istota społeczna: kultura, komunikacja, wartości))

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
przygotowanie pisemnej pracy zaliczeniowej	20 godz.	30 godz.
Konsultacje	15 godz.	15 godz.
Łącznie 65 godz. – 3 ECTS	65 godz. – 3 ECTS	63 godz. – 3 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	45 godz.-2 ECTS	33 godz.-1s ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. J.Szczepański, Elementarne pojęcia socjologii, 1971, Warszawa
2. B.Szacka, Wprowadzenie do socjologii, 2003, Warszawa
3. A.Giddens, Socjologia, 2004, Warszawa
4. Dyoniziak. Społeczeństwo w procesie zmian. Zarys socjologii ogólnej, 1992, Kraków

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. N.Goodman, Wstęp do socjologii, 1997, Poznań
2. P.Berger, Zaproszenie do socjologii, 2001, Warszawa
3. J.Turowski, Socjologia. Małe struktury społeczne, 1993, Lublin

UWAGI: -

WSPÓŁCZESNE TENDENCJE W ORGANIZACJI I KIEROWANIU PLACÓWKAMI EDUKACYJNYMI

Kod przedmiotu: 05 0 – WP – PED – WTO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ,
dr Ewa Bochno

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	6	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		6	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu planowania, organizowania, zarządzania i ewaluacji placówki edukacyjnej. Uświadomienie studentom możliwości i ograniczeń w organizowaniu i kierowaniu placówką edukacyjną.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów podstawy dydaktyki ogólnej, współczesne teorie wychowania, doktryny pedagogiczne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zmiana paradygmatu w rozwoju szkolnictwa
Zmiana odgórna i oddolna – próba bilansu
Integralny model troski o jakość edukacji (input – proces – output – kontekst)
Zarządzanie zmianą w zmiennym otoczeniu
Prace nad programem jako nadrzędzie doskonalenia jakości pracy placówki edukacyjnej
Ewaluacja wewnętrzna i zewnętrzna i jej znaczenie (poziom krajowy i regionalny)
Monitoring oświatowy (pojęcie, rola, znaczenie)
Modele efektywnej szkoły / placówki edukacyjnej

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny oraz warsztaty i praca indywidualna ze studentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student opisuje różne rodzaje struktur społecznych i instytucje edukacyjne oraz analizuje zachodzące w nich procesy.
K_W14	Opisuje strukturę i funkcje systemu edukacji; definiuje cele, interpretuje podstawy prawne organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych.
K_U09	Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej.
K_K08	Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z pisemnego kolokwium. Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest pozytywna ocena z przygotowania i przeprowadzenia warsztatu dotyczącego tematyki zajęć oraz napisania konspektu tych zajęć.

Ocena końcowa przedmiotu jest średnią arytmetyczną z obu form.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA STUDIÓW STACJONARNYCH:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 70 godz. – 3 ECTS		

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Praca samodzielna studenta	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bardziejewska M., Kultura organizacyjna szkoły, „Forum Oświatowe” 2004, nr 2.
2. Błaszczyk K., Szkoła wobec zmian (1999 – 2003), Wyd. A. Marszałek, Toruń 2007.
3. Elsner D., Kierowanie zmianą w szkole. Nowy sposób myślenia i działania. Wyd. CODN, Warszawa 2004.
4. Elsner D., Doskonalenie kierowania placówką oświatową, MENTOR, Chorzów 1999.
5. Fullan M., Odpowiedzialne i skuteczne kierowanie szkołą, PWN, Warszawa 2006.
6. Kwiatkowski S., Michałak J., (red.) Przywództwo edukacyjne w teorii i praktyce, Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji, Warszawa 2010.
7. Korporowicz L., Ewaluacja w edukacji, Oficyna Naukowa, Warszawa 1997.
8. Michałak J. Przywództwo w szkole, Kraków, Impuls 2007.
9. Morgan G., Obrazy organizacji, PWN, Warszawa 1997.
10. Nowosad I., Perspektywy rozwoju szkoły, IBE, Warszawa 2003.
11. Nowosad I., Mortag I., Ondrakova J. (red.), Jakość życia i jakość szkoły, Wydawnictwo Uniwersytetu Zielonogorskiego, Zielona Góra 2011.
12. Pachociński R., Oświata w XXI wieku. Kierunki przeobrażeń, IBE, Warszawa 1999.
13. Potulicka E. (red.), Szkice z teorii i praktyki zmiany oświatowej, Wyd. Eruditus, Poznań 2001.
14. Ratajczak Z., Psychologia pracy i organizacji, PWN, Warszawa 2008.
15. Śliwerski B., Jak zmieniać szkołę. Studia z zakresu polityki oświatowej i pedagogiki porównawczej, Impuls, Kraków 1998.
16. Szymański M.J., Kryzys i zmiana. Studia nad przemianami edukacyjnymi w Polsce w latach dziewięćdziesiątych, WN AP, Kraków 2001.
17. Wybrane międzynarodowe raporty edukacyjne.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bruner J., Kultura edukacji, przeł. T. Brzostowska–Tereszkiewicz, Wydawnictwo Universitas, Kraków 2006.
2. Clifford H. E., Dyscyplina i kierowanie klasą, przeł. E. Filipiak, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006.
3. Dudzikowa M. i. in. Kapitał społeczny w szkołach różnego szczebla kształcenia, Impuls, Kraków 2011.
4. Myers D. G., Psychologia społeczna, Wyd. Zysk i S – ka, Poznań 2003.
5. Potulicka E., Rytkowiak J., Neoliberalne uwikłania edukacji, Impuls, Kraków 2010.
6. Senge P. M., Piąta dyscyplina. Teoria i praktykach organizacji uczących się, przeł. H. Korolewska – Mróz, Oficyna Ekonomiczna, Kraków 2004.
7. Tuohy D., Dusza szkoły, przeł. K. Kruszewski, PWN, Warszawa 2002.
8. Zarządzanie zasobami ludzkimi, red. H. Król, A. Ludwiczynski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006.

UWAGI: -

WSPÓŁCZESNE TEORIE WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PED-WTW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Lech Sałaciński

Prowadzący: dr Lech Sałaciński

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15		III	egzamin	
Ćwiczenia	15			zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		III	egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie istoty zjawisk i procesów wychowawczych oraz ich złożoności; zdolność do refleksji pedagogicznej; łączenie myślenia teoretycznego z myśleniem praktycznym

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu: historii wychowania, teoretycznych podstaw wychowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoria wychowania – jej zadania i funkcje, związek teorii wychowania z praktyką, różnorodność modeli wychowania, teoria wychowania a inne dyscypliny pedagogiki;

Podstawowe paradygmaty i ideologie współczesnego wychowania – alternatywność w myśleniu o wychowaniu;

Istota i wieloznaczność współczesnego rozumienia wychowania i edukacji – teoretyczne i koncepcyjne ujęcia wychowania, uniwersalizm w myśleniu o wychowaniu, kontrowersje w dyskusjach o wychowaniu;

Podstawowe właściwości współczesnego wychowania;

Prakseologiczne podejście do wychowania i organizacji pracy wychowawczej;

Edukacja aksjologiczna i wychowanie do wartości;

Wybrane koncepcje wychowania i ich możliwości praktycznego przełożenia w warunkach współczesności, m. In. C. Freineta, R. Steinera, H. Parkhurst, P. Petersena, J. Deweya czy M. Montessori;

Egzystencjalizm w wychowaniu;

Pedagogika krytyczna i emancypacyjne podejście do wychowania;

Autorytarne i antyautorytarne koncepcje wychowania;

Pedagogika postmodernistyczna

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady: wykład problemowy uzupełniony prezentacją multimedialną

Ćwiczenia: praca z tekstem, problemowa dyskusja wokół zaproponowanych zagadnień, prezentacja - pokaz

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W09	Student opisuje zadania i funkcje teorii wychowania
K_W14	Wymienia podstawowe właściwości wychowania Opisuje podstawowe teorie dotyczące wychowania
K_U04	Porównuje wskazane modele wychowania
K_U11	Analizuje system wartości Porównuje wybrane systemy pedagogiczne
K_K01	Student jest przekonany o konieczności ciągłego doskonalenia się zawodowego
K_K03	Ma świadomość konieczności podejmowania oddziaływań wychowawczych w środowisku lokalnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń nastąpi na podstawie przygotowanej i przedstawionej prezentacji multimedialnej; kryteria oceny:

bdb – przygotowanie i przedstawienie zwartej wiedzy do poruszanego problemu w formie prezentacji w oparciu o samodzielnie dobraną literaturę, która inicjuje dyskusję i pobudza do refleksji,

db – przygotowanie i przedstawienie zwartej wiedzy do poruszanego problemu w formie prezentacji w oparciu o zaleconą, obowiązkową, która pobudza do dyskusji,

dst – przygotowanie i przedstawienie wiedzy podstawowej do poruszanego problemu w formie prezentacji w oparciu o 1 – 2 zalecone, obowiązkowe pozycje literatury, która nie prowokuje do refleksji i dyskusji – jest odtwórczą prezentacją wybranych fragmentów tekstów.

Egzamin zostanie zaliczony na podstawie testu wiedzy studenta; kryteria oceny:

bdb – 85 – 100% poprawnych odpowiedzi,

db – 70 – 84% poprawnych odpowiedzi,

dst – 55 – 69% poprawnych odpowiedzi.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	27 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

G. L. Gutek, Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji, Gdańsk 2003

Cz. Kupisiewicz, Z dziejów teorii i praktyki wychowania. Podręcznik akademicki, Kraków 2012

H.-H. Krüger, Wprowadzenie w teorie i metody badawcze nauk o wychowaniu, Gdańsk 2005

B. Śliwerski, Współczesne teorie i nurty wychowania, Kraków 1998

B. Śliwerski, Pedagogika. Podstawy nauk o wychowaniu, t.1, Gdańsk 2006

Pedagogika. Dyscypliny i dziedziny wiedzy o edukacji, t. 3-4, red. B. Śliwerski, Gdańsk 2010

Z. Kwieciński, B. Śliwerski, Pedagogika, t. 1 i 2, Warszawa 2003

Edukacja alternatywna. Nowe teorie, modele badań i reformy, red. J. Piekarski, B. Śliwerski, Kraków 2000

Wychowanie. Pojęcia. Procesy. Konteksty. Interdyscyplinarne ujęcie, red. M. Dudzikowa, M. Czerepaniak – Walczak, t. 1-5, Gdańsk 2007

M. Łobocki, Teoria wychowania w zarysie, Kraków 2003

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Alternatywy myślenia o /dla edukacji, red. Z. Kwieciński, Warszawa 2000
2. K. Olbrycht, Prawda, dobro i piękno w wychowaniu człowieka jako osoby, Katowice 2000.
3. W. Cichoń, Wartości, człowiek, wychowanie, Kraków 1996
4. K. Szewczyk, Wychować człowieka mądrego. Zarys etyki nauczycielskiej, Warszawa – Łódź 1999
5. Spory o edukację. Dylematy i kontrowersje we współczesnych pedagogiach, red. Z. Kwieciński, L. Witkowski, Warszawa 1993

UWAGI:

WSTĘP DO PEDAGOGIKI

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-Wped

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Mirosław Kowalski

Prowadzący: Mirosław Kowalski; Anita Famała-Jurczak;
Iwona Rudek, Ewa Kowalska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	30		I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

- profesjonalna alfabetyzacja edukacyjna; zapoznanie z najistotniejszymi informacjami na temat pedagogiki jako nauki humanistycznej, empirycznej i społecznej;
- przekaz i przyswojenie podstawowych, ogólnych, zintegrowanych w całościowy schemat, wiadomości o rozwoju, socjalizacji, wychowaniu i autoedukacji człowieka;
- przekaz podstawowego języka opisu rozwoju i wychowania człowieka;
- przekaz podstawowych wiadomości o świecie zinstytucjonalizowanej edukacji, o praktyce edukacyjnej; doskonalenie umiejętności dostrzegania, analizowania i rozwiązywania problemów edukacyjnych;
- rozwijanie umiejętności świadomego odbioru komunikatów w obszarze edukacji, rozpoznawania właściwej intencji pośrednich aktów mowy, a także zdobycie umiejętności skutecznego posługiwania się językiem w pracy pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

Pedagogika jako nauka i jako refleksja nad wychowaniem.

Pedagogika teoretyczna i praktyczna.

Struktura i definiowanie pojęć pedagogicznych. Kryteria klasyfikacji pojęć pedagogicznych. Różnice i podobieństwa znaczeniowe pojęć pedagogicznych.

Struktura pedagogiki w Polsce i na świecie (wybrane ujęcia). Wybrane koncepcje współczesnej pedagogiki. Związek pedagogiki z innymi dyscyplinami naukowymi podejmującymi problematykę edukacji.

Antropologiczne, ontologiczne, aksjologiczne i epistemologiczne podstawy edukacji Wyzwania współczesnej pedagogiki z perspektywy antropologii, aksjologii i epistemologii.

Edukacja w perspektywie wertykalnej.

Edukacja w perspektywie horyzontalnej.

Wartości i cele edukacji.

Ambiwalencja i antynomia we współczesnej pedagogice.

Pedagogika i antypedagogika.

Pedagogika modernistyczna i postmodernistyczna.

Całościowe ujęcie edukacji - dziesięciościan edukacji /procesy składowe współczesnej edukacji/.

ZAKRES TEMATYCZNY ĆWICZEŃ:

Pedagogika jako nauka i refleksja filozoficzna.

Wybrane koncepcje współczesnej pedagogiki.

Fazy rozwoju współczesnej nauki o wychowaniu.

Zasady myślenia i działania pedagogicznego.

Wychowanie jako wywieranie pedagogicznego wpływu.

Wychowanie w ramach nauki i teorii.

METODY KSZTAŁCENIA:

WYKŁAD

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, dyskusja (panelowa).

ĆWICZENIA:

Praca z tekstem, dyskusja moderowana.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01 K_W13	Analizuje pedagogikę jako naukę i refleksję pedagogiczną. Opisuje wybrane koncepcje współczesnej pedagogiki. Wymienia fazy rozwoju współczesnej nauki o wychowaniu.
K_U01 K_U04	Stosuje zasady myślenia pedagogicznego podczas analizowania obszaru wychowania. Porównuje wychowanie w ujęciu teoretycznym z wychowaniem w ujęciu praktycznym. Analizuje wychowanie jako wywieranie wpływu.
K_K01 K_K02	Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie zagadnień związanych z pedagogiką.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

WYKŁAD

Forma zaliczenia wykładu: egzamin.

Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty kształcenia w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91 – 100%), dobry plus (81 – 90%), dobry (71 – 80%), dostateczny plus (61 – 70%), dostateczny (51 – 60%). W celu uzyskania oceny pozytywnej należy opanować treść wykładanego materiału oraz zapoznać się z treściami literatury uzupełniającej.

Ćwiczenia

Wiedza zostanie sprawdzona w formie kartkówek. Przewiduje się przeprowadzenie trzech piętnastominutowych kartkówek nawiązujących do zagadnień omawianych na ćwiczeniach. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym (analiza tekstu źródłowego). Każda kartkówka może zostać oceniona maksymalnie na 6 pkt. Warunkiem zaliczenia kartkówki jest zdobycie minimum 3,5 pkt. Całkowita ilość punktów możliwa do uzyskania wynosi 18. (Ocena końcowa: bdb – 18-16 punktów; db – 15- 13 punktów; dst – 12-10,5 punkta).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (STACJONARNE):

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Udział w zaliczeniu wykładu	2 godz.	2 godz.
Konsultacje	15 godz.	15 godz.
przygotowanie do zajęć i zaliczeń	45 godz.	48 godz.
przygotowanie się do zaliczenia wykładu	30 godz.	45 godz.
Łącznie	137 godz. – 5 ECTS	
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adamski F. (red.), *Człowiek – wychowanie - kultura. Wybór tekstów*, Kraków 1993.
2. Denek K., *Aksjologiczne aspekty edukacji szkolnej*, Toruń 1999.
3. Gnitecki J., *Zarys pedagogiki ogólnej*, Poznań 1999.
4. Kunowski S., *Podstawy współczesnej pedagogiki*, Warszawa 1993.
5. Pilch T. (red.), *Encyklopedia pedagogiczna*, Warszawa 2000.
6. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2001.
7. Śliwerski B., *Pedagogika. Podstawy nauk o wychowaniu*, Gdańsk 2006.
8. Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika*, T. 1, T. 2, Warszawa 2003.
9. Gnitecki J., *Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej*, Poznań 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cichoń W., *Wartość, człowiek, wychowanie*, Kraków 1996.
2. Dudzikowa M., *Mit o szkole jako miejscu wszechstronnego rozwoju uczniów*, Kraków 2001.
3. Furmanek W., *Człowiek – człowieczeństwo – wychowanie. Wybrane problemy pedagogiki personalistycznej*, Rzeszów 1995.
4. Kowalski M., Falcman D., *Fenomenologie: socjologia versus pedagogika*, Kraków 2011.
5. Kowalski M., Falcman D., *Świadomość aksjologiczna i podmiotowość etyczna*, Kraków 2010.
6. Kwieciński Z. (red.), *Alternatywy myślenia o/dla edukacji*, Warszawa 2000.
7. Olbrycht K., *Prawda, dobro i piękno w wychowaniu człowieka jako osoby*, Katowice 2000.

UWAGI: -

WYBRANE ZAGADNIENIA Z FILOZOFII I ETYKI

Kod przedmiotu: 8.1-WPSiNZ-P-WZFE-1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Paweł Walczak

Prowadzący: dr Paweł Walczak

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	II	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z historią europejskich idei filozoficznych, ze szczególnym uwzględnieniem klasycznych i nowożytnych koncepcji natury ludzkiej, zaznajomienie z najważniejszymi systemami etyki normatywnej; uświadomienie znaczenia i wpływu koncepcji filozoficznych na rozwój kultury i nauki; ukazanie roli filozoficznej i etycznej refleksji nad człowiekiem w praktyce pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak wymagań

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawy filozofii: filozofia jako „umiłowanie mądrości”, znaczenie filozoficznej problematykacji rzeczywistości, główne pytania i dziedziny filozofii, filozofia wobec innych dziedzin kultury (nauka, religia, ideologia, światopogląd), filozofia a pedagogika.

Zarys historii europejskich idei filozoficznych: byt, zmienność, poznanie, dusza, sprawiedliwość, prawo, Bóg, piękno, dobro.

Wybrane filozoficzne koncepcje paradygmat sofistyczny i sokratejski, człowiek u Platona i Arystotelesa, średniowieczny obraz natury ludzkiej, narodziny renesansowego humanizmu, nowożytny naturalizm.

Podstawy etyki: moralność, normy moralne, sankcja, sumienie, wartości, dylemat moralny, imperatyw, preferencja.

Podstawowe systemy normatywne: aretologia, deontologia, aksjologia.

METODY KSZTAŁCENIA:

WYKŁAD: wykład konwencjonalny z elementami wykładu problemowego i konwersatoryjnego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Efekty kształcenia dla przedmiotu
K_W04	Student posiada elementarną wiedzę na temat filozofii, jej historycznego rozwoju, problemów i dziedzin; rozumie i prawidłowo posługuje się podstawowymi pojęciami filozofii, rozróżnia główne nurty i stanowiska w filozofii klasycznej i nowożytnej. Zna

	wybrane filozoficzne koncepcje człowieka, potrafi wskazać ich znaczenie dla rozwoju kultury i nauki oraz potrafi opisać ich rolę w kształtowaniu się idei pedagogicznych.
K_W19	Student posiada podstawową wiedzę z zakresu etyki; prawidłowo posługuje się pojęciami: etyka, moralność, norma, wartości, cnota, powinność, sumienie, imperatyw, sankcja, dylemat moralny, preferencja. Zna założenia głównych systemów etycznych: etyki cnót, etyki obowiązku oraz etyki wartości. Potrafi w twórczy sposób formułować i rozstrzygać problemy etyczne w odniesieniu do sytuacji związanych z pracą pedagoga. Zna zasady formułowania kodeksów etycznych, potrafi analizować skutki działań podjętych według przyjętych reguł.
K_K04 K_K05	Rozróżnia potoczną i profesjonalną refleksję etyczną. Ma świadomość doniosłości myśli filozoficznej i etycznej w odniesieniu do praktyki pedagogicznej; dostrzega potrzebę refleksji etycznej i konieczność przestrzegania zasad etyki zawodowej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

WYKŁAD: zaliczenie z oceną na podstawie testu wolnego wyboru z progami punktowymi. Ocenę pozytywną otrzymuje student, który uzyska 50% punktów.

Test sprawdza wiedzę z zakresu treści realizowanych na wykładzie.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kazimierz Ajdukiewicz, *Zagadnienia i kierunki filozofii*, Czytelnik, Warszawa 1983 (lub wydania nowsze),
2. Zdzisław Kalita (oprac.), *Etyka w teorii i praktyce*, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2001,
3. *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, <http://www.ptta.pl/pef> (stosowne hasła),
4. Stefan Swieżawski, *Dzieje europejskiej filozofii klasycznej*, Warszawa-Wrocław 2000.
5. Jan Galarowicz, *Na ścieżkach prawdy*, Kraków 1992

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Giovanni Reale, *Historia filozofii starożytnej*, t. I-V, Lublin 1994 i nn.
2. V. Bourke, *Historia etyki*, Wydawnictwo „Krupski i S-ka.” Toruń 1994.
3. *Etyka. Zarys*, Wyd. UJ, Kraków 1992
4. *Filozofia. Podstawowe pytania*, pod red. E. Martena i M. Schnädelbacha, przeł. K. Krzemieniowa, Wiedza Powszechna, Warszawa 1995.
5. J. Hołówka, *Etyka w działaniu*, Wyd. Prószyński i S-ka, Warszawa 2002.
6. G.E. Moore, *Zasady etyki*, przeł. Cz. Znamierowski, Wyd. M. Arcta, Warszawa 1919.
7. *Przewodnik po etyce*, pod red. P. Singera, KiW, Warszawa 1998.

UWAGI: -

WYCHOWANIE FIZYCZNE I, II

Kod przedmiotu: 16.1-WP-PS-WF

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Tomasz Grzybowski

Prowadzący: pracownicy Studium Wychowania
Fizycznego i Sportu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30+30	2		zaliczenie bez oceny	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozwijanie zainteresowań związanych ze sportem i rekreacją ruchową. Kształtowanie umiejętności zaspokajania potrzeb związanych z ruchem, sprawnością fizyczną oraz dbałością o własne zdrowie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ogólna charakterystyka i podstawowe przepisy wybranych dyscyplin sportowych. Praktyczne umiejętności z zakresu wybranych dyscyplin sportowych. Edukacja prozdrowotna poprzez wychowanie fizyczne i sport.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanki, ćwiczenia praktyczne, zajęcia w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W04	ma podstawową wieloaspektową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia, rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, normy i patologii
K_U01	potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami pracy socjalnej
K_U12	posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk społecznych
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K_K02	potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania
K_K03	potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pracy socjalnej
K_K07	potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać

	zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych
--	--

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

ĆWICZENIA indywidualna ocena studenta na podstawie jego postępów, zaangażowania i aktywności w zajęciach oraz umiejętności w zakresie wybranych dyscyplin sportowych.

Kod efektu	Opis efektu
K_W04	obserwacja zachowań studenta podczas podejmowania aktywności ruchowej
K_U01	1. <u>Wychowanie fizyczne (poziom standardowy)</u> ocena sprawności fizycznej i umiejętności ruchowych przy zastosowaniu standardowych testów określających poziom rozwoju motorycznego i umiejętności technicznych 2. <u>Wychowanie fizyczne (obniżony poziom sprawności fizycznej)</u> ocena znajomości przez studenta metod diagnozy stanu zdrowia i sprawności fizycznej oraz umiejętności zastosowania ćwiczeń fizycznych dla usprawniania dysfunkcji ruchowych, fizjologicznych i morfologicznych za pomocą indywidualnych (w zależności od rodzaju niepełnosprawności) wskaźników funkcji organizmu.
K_U12 K_K01, K_K02 K_K03, K_K07	obserwacja zachowań studenta podczas rywalizacji sportowej i w warunkach wymagających współpracy w grupie

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Godziny kontaktowe – 30 + 30 godz. / 2 pkt ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bondarowicz M.: Zabawy i gry ruchowe w zajęciach sportowych. Warszawa 2002
2. Huciński T., Kisiel E.: Szkolenie dzieci i młodzieży w koszykówce. Warszawa 2008
3. Karpiński R., Karpińska M.: Pływanie sportowe korekcyjne rekreacyjne. Katowice 2011
4. Kosmol A.: Teoria i praktyka sportu niepełnosprawnych. Warszawa 2008
5. Stefaniak T.: Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych. Wrocław 2002
6. Talaga J.: ABC Młodego piłkarza. Nauczanie techniki. Warszawa 2006
7. Uzarowicz J.: Siatkówka. Co jest grane? Wrocław 2005
8. Woynarowska B.: Edukacja zdrowotna Podręcznik akademicki. Warszawa 2010
9. Wołyniec J.: Przepisy gier sportowych w zakresie podstawowym. Wrocław 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

MODUŁ ROZSZERZAJĄCY, OGRANICZONEGO WYBORU

JAKOŚĆ ŻYCIA, JAKOŚĆ SZKOŁY

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-JZJS

Typ przedmiotu: do wyboru

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ,
dr Ewa Bochno

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	5	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		5	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą dotyczącą jakości życia i jakości pracy szkoły oraz ich wzajemnych związków. Przygotowanie studentów do tworzenia koncepcji edukacji przyjaznej wychowankom.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów wstęp do pedagogiki, wprowadzenie do psychologii, wprowadzenie do socjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Kwalitologia jako interdyscyplinarna dziedzina wiedzy zajmująca się zagadnieniami jakości
Problem jakości w różnych ujęciach
Obiektywne i subiektywne wyznaczniki jakości życia
Jakość szkoły i jej wskaźniki,
Modele efektywnej szkoły
Zarządzanie jakością na poziomie makro i mikro
Kultura szkoły (tworzenie, wskaźniki, sposoby badania)
Program jawny i ukryty szkoły
Wspieranie uczniów w rozwoju i sposoby motywowania do pracy

METODY KSZTAŁCENIA:

Warsztaty oraz praca indywidualna ze studentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student opisuje różne rodzaje struktur społecznych i instytucje życia społecznego oraz zachodzące między nimi relacje.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
K_K08	Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena opracowanego (indywidualnie lub grupowo) projektu – koncepcji „szkoły marzeń” – jakość życia i jakość szkoły jako jedność.

Warunkiem zaliczenia jest aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (50% ogólnej oceny); oraz opracowanie indywidualnie lub grupowo projektu – koncepcji „szkoły marzeń” – jakość życia i jakość szkoły jako jedność (50% ogólnej oceny).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 70 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Praca samodzielna studenta	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adrjan B., Kultura szkoły. W poszukiwaniu nieuchwytnego, Kraków: Impuls, 2011.
2. Bonstingl J. J., Szkoły jakości. Wprowadzenie do Total Quality Management w edukacji, Warszawa 1995.
3. Dudzikowa M., Wawrzyniak – Beszterda R., (red.), Doświadczenia szkolne pierwszego rocznika reformy, Impuls, Kraków 2010.
4. Gawor A., Głębocka A., Jakość życia współczesnego człowieka, Impuls, Kraków 2008.
5. Kolman R., Kwalitologia. Wiedza o różnych dziedzinach jakości, PLACET, Warszawa 2009.
6. Misiak W. Jakość życia, [w:] Elementarne pojęcia pedagogiki społecznej i pracy socjalnej, D. Lalak, T. Pilcha [red.], Warszawa 1999.
7. Nowosad I., Mortag I., Ondrakova J. (red.), Jakość życia i jakość szkoły, Zielona Góra: Wydawnictwo Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011.
8. Nowotniak J. Ukryty program szkolnej rzeczywistości, Szczecin 2002.
9. Polak K., Kultura szkoły. Od relacji społecznych do języka uczniowskiego, Wyd. UJ, Kraków 2007.
10. Tuohy D., Dusza szkoły, przeł. K. Kruszewski, PWN, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bruner J., Kultura edukacji, przeł. T. Brzostowska–Tereszkiewicz, Wydawnictwo Universitas, Kraków 2006.

2. Dudzikowa M., Pomyśl siebie...Minieseje dla wychowawcy klasy, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2007.
3. Dudzikowa M. i. in. Kapitał społeczny w szkołach różnego szczebla kształcenia, Impuls, Kraków 2011
4. Elsner D., Szkoła jako ucząca się organizacja. Szansa dla ambitnych, MENTOR, Chorzów 2003.
5. Senge P. M., Piąta dyscyplina. Teoria i praktykach organizacji uczących się, przeł. H. Korolewska – Mróz, Oficyna Ekonomiczna, Kraków 2004.

UWAGI: -

PROCEDURY POZYSKIWANIA ŚRODKÓW FINANSOWYCH W EDUKACJI

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-PPŚF

Typ przedmiotu: konwersatorium

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Sławomir Stańczak

Prowadzący: mgr Sławomir Stańczak

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	15	1	3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
konwersatorium	9		3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z możliwościami współfinansowania przedsięwzięć edukacyjnych z funduszy unijnych (w tym w szczególności funduszy strukturalnych w ramach dostępnych Programów Operacyjnych) oraz programów krajowych. Podczas przygotowywania projektów, studenci zapoznają się w praktyce z zasadami i procedurami aplikowania o środki wspólnotowe, a także zasadami realizacji projektów współfinansowanych z funduszy unijnych i krajowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Słowniczek pojęć.
2. Mapa instrumentów finansowych w obszarze edukacji – przegląd i charakterystyka:
 - a) fundusze unijne twarde EFRR;
 - b) fundusze unijne miękkie EFS (PO KL), ze szczególnym uwzględnieniem środków na edukację (priorytet III i IX PO KL)
 - c) fundusze norweskie i szwajcarskie ze szczególnym uwzględnieniem projektów mikro
 - d) fundusze prywatne (sponsorzy prywatni: biznes i organizacje pozarządowe)
 - e) fundusze administracji centralnej (m.in. FIO, Ministerstwa)
 - f) fundusze administracji regionalnej (środki samorządowe wojewódzkie, powiatowe, gminne)
3. Procedury pozyskiwania środków i realizacji projektów:
 - a) procedura aplikacyjna (ocena formalna i merytoryczna)
 - b) procedura partnerska (list intencyjny, umowa partnerska)
 - c) procedura negocjacyjna (negocjacje założeń projektowych)
 - d) procedura odwoławcza

4. Praca z GWA i formularzami aplikacyjnymi (FOP i wnioski o sfinansowanie zadania publicznego): praca w podgrupach w sali komputerowej
5. Generowanie pomysłów na projekty: praca warsztatowa (grupy 4 – 5 osobowe)

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody poszukujące, projektowe

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W10	omawia cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, wskazuje źródła ich finansowania i możliwości pozyskiwania dodatkowych środków. Potrafi posługiwać się, ze zrozumieniem, słownikiem pojęć nomenklatury unijnej, którego znajomość jest niezbędna przy ubieganiu się o finansowanie inicjatyw w obszarze edukacji.
K_W15	Omawia zasady i procedury pozyskiwania środków z poszczególnych instrumentów finansowych
K_U10	potrafi wybrać, opracować i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi właściwie zdiagnozować źródło finansowania przedsięwzięcia w obszarze edukacji
K_U12	potrafi -samodzielnie posługiwać się aplikacją służącą przygotowaniu projektu finansowanego w ramach PO KL(generator wniosków)
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w opracowywaniu projektów pozyskiwania środków na działalność edukacyjną, angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole
K_K07	jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy w grupie i z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie – przygotowanie projektu/wniosku o dofinansowanie ze środków unijnych lub krajowych w oparciu o wybrane programy operacyjne realizowane w Polsce.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1/ Udział w zajęciach	15 godzin	9 godzin
2/ Przygotowanie do zajęć	10 godzin	16 godzin
3/ Konsultacje	5 godzin	5 godzin
4/ Realizacja projektu (student samodzielnie zaprojektuje działania profilaktyczne adresowane do różnych środowisk wychowawczych)	20 godzin	20 godzin
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	1 ECTS	1 ECTS
Razem godzin: 50 ECTS - 2 punkty		

LITERATURA PODSTAWOWA:

Podręcznik przygotowania wniosków o dofinansowanie projektów w ramach PO KL.

Instrukcja do wniosku o dofinansowanie w ramach PO KL.

Poradnik „Jak promować projekty współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego”, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego Departament Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym, Warszawa, czerwiec 2009.

Poradnik beneficjenta "Fundusze unijne dla oświaty – kształcenie i doskonalenie nauczycieli", Ministerstwo Edukacji Narodowej - Departament Funduszy Strukturalnych

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Przepisy wspólnotowe i dokumenty programowe dotyczące korzystania z dostępnych środków unijnych oraz krajowych. W szczególności:

1. Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013
2. Szczegółowy Opis Priorytetów Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki
3. System Realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013
4. Zasady przyznawania i rozliczania dotacji w ramach Programu Operacyjnego Fundusz Inicjatyw Obywatelskich w 2010 roku
5. Wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki
6. „Zasada równości szans kobiet i mężczyzn w projektach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki”, M. Branka, M. Rawłuszko, A. Siekiera, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa 2009

UWAGI:

PROJEKTOWANIE SZKOLEŃ EDUKACYJNYCH

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-SzE

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Anita Famuła-Jurczak

Prowadzący: Anita Famuła-Jurczak

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład			III lic.	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2			
Studia niestacjonarne					
Wykład			III lic.	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie wiedzy na temat analizy i identyfikacji potrzeb szkoleniowych. Ukazanie specyfiki uczenia się osób dorosłych. Ukazanie podstawowych metod szkoleniowych. Ewaluacja procesu szkoleniowego

Wymagania wstępne: student posiada wiedzę z zakresu teoretycznych podstaw wychowania, zna środowiska edukacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rozpoznanie i analiza potrzeb szkoleniowych; Planowanie i projektowanie sesji szkoleniowej; Zaplanowanie metod oceny sesji szkoleniowej; Dobór metod szkoleniowych; Style uczenia się dorosłych;

METODY KSZTAŁCENIA:

metoda projektów, praca w grupie, analiza przypadków,

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_U09	Słuchacz posiada wiedzę na temat projektowania szkoleń edukacyjnych
K_U12	Potrafi przygotować arkusz ewaluacyjny
K_U14	Projektuje narzędzia dotyczące analizy potrzeb szkoleniowych Projektuje szkolenie edukacyjne
K-K01	Słuchacz rozumie potrzebę ciągłego doszkalania się i rozwoju osobistego

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

przygotowanie liAPS, przygotowanie arkusza ewaluacyjnego, zaprojektowanie cyklu szkoleniowego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do ćwiczeń	10 godz.	22 godz.
Przygotowanie arkusza ewaluacyjnego	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie cyklu szkoleniowego	10 godz.	10 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. R. Leslie, *Planowanie i projektowanie szkoleń*, Warszawa, Dom Wydawniczy ABC, 1999.
2. T. Boydell, M. Leary, *Identyfikacja potrzeb szkoleniowych*, Oficyna Ekonomiczna, Dom Wydawniczy ABC, Kraków 2001.
3. L. Rae, *Planowanie i projektowanie szkoleń*, Dom wydawniczy ABC, 1999.
4. P. Bramley, *Ocena efektywności szkoleń*, Kraków, Oficyna Ekonomiczna, Dom Wydawniczy ABC, 2001.
5. T. Boydell, M. Leary, *Identyfikacja potrzeb szkoleniowych*, Kraków, Oficyna Ekonomiczna, Dom Wydawniczy ABC, 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA I WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.8-WP-Ped-PSW

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: Dr Marcin Florkowski, dr Marzanna Farnicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy na temat podstawowych procesów społecznych zachodzących w różnych typach grup społecznych, procesu komunikacji społecznej wraz z teoriami dotyczącymi wychowania.

Ponadto zakłada się wykształcenie umiejętności poprawnej obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych i powiązaniem ich z różnymi obszarami działalności pedagogicznej. Realizacja treści przedmiotu pozwoli dostrzec i docenić ważność psychologii społecznej i wychowawczej w utrzymaniu i rozwoju prawidłowych więzi społecznych i zachowań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczone zajęcia z zakresu podstaw psychologii i psychologii rozwoju człowieka w ciągu życia.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Cele i zakres psychologii społecznej i wychowawczej.

Zjawisko konformizmu i jego skutki w działaniach wychowawczych.

Rozwój społeczny człowieka i jego konsekwencje dla wychowania.

Kształtowanie i zmiana postaw.

Rola autorytetu w procesie wychowania.

Teoria społecznego uczenia się.

Mechanizmy i skutki zachowań agresywnych.

Ćwiczenia:

Relacje intra- i interpersonalne.

Procesy grupowe.

Dynamika małych grup.

Komunikacja interpersonalna.

Metody wychowawcze - rola kary, nagrody i modelowania w procesie wychowawczym.

Kształtowanie pozytywnych więzi interpersonalnej, atrakcyjność, lubienie, sympatia, miłość.

Psychologiczna analiza wybranych środowisk i problemów wychowawczych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład klasyczny. Praca z książką, dyskusje panelowe, metoda przypadków, gry dydaktyczne, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	Student posiada uporządkowaną wiedzę na temat wychowania i psychologicznych mechanizmów rozwoju społecznego, potrafi wymienić i scharakteryzować podstawowe procesy i mechanizmy odpowiadające za rozwój społeczny oraz potrafi objaśnić i formułować zasady funkcjonowania w grupie (w tym klasowej).
K_W06	Student potrafi scharakteryzować i opisać podstawowe rodzaje więzi i relacji społecznych zachodzących w procesie wychowania, oraz wyjaśnić proces ich powstawania i kształtowania się.
K_W08	Student potrafi nazwać i rozpoznać podstawowe teorie dotycząca komunikowania się interpersonalnego i społecznego. Potrafi określić i wskazać prawidłowości i zakłócenia powstające w tym procesie w trakcie wychowania (zwłaszcza w relacji nauczyciel – uczeń).
K_U01	Student potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych oraz przeprowadzić krytyczną analizę dotyczącą problemów społecznych w procesie wychowania.
K_K02	Student jest świadomy znaczenia procesów społecznych dla prawidłowego realizowanego procesu wychowania. Uzyskaną wiedzę nie tylko będzie umiał odnieść do projektowania i oceny własnych zadań zawodowych, ale także będzie wrażliwy i zorientowany na współpracę ze środowiskiem, w którym przyjdzie mu pracować.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Test wiedzy w zakresie zrealizowanego materiału na ćwiczeniach i wykładach, wraz z analizą wybranej sytuacji wychowawczej. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie min.70% punktów w teście przeprowadzonym na koniec wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	40 godz.	40 godz.
Konsultacje	5 godz.	8 godz.
Łącznie	75 godz. – 3 ECTS	66 godz. – 3 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	35 godzin-1 ECTS	26 godzin-1 ECTS
Własna praca	40 godz.-2 pkt ECTS	40 godz.-2 pkt ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Aronson E. *Człowiek – istota społeczna*. Warszawa, PWN, 2002.
2. Wojciszke B. *Człowiek wśród ludzi. Zarys psychologii społecznej*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 2002.
3. Przetacznik – Gierowska M., Włodarski Psychologia Wychowawcza, Warszawa, PWN, 2002
4. Strelau J. Psychologia podręcznik akademicki – Psychologia wychowawcza t.3 PWN Warszawa,2000, s. 821-844

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cialdini R. (1996). *Wywieranie wpływu na ludzi*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
2. Meyers D. G. (2003). *Psychologia społeczna*. Poznań: Wydawnictwo Zysk i S-ka.

PSYCHOLOGIA ZDROWIA I PSYCHOPATOLOGIA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PED-PZP

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Dr Iwona Grzegorzewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1		Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu psychopatologii i psychologii zdrowia, pogłębienie i zrozumienie mechanizmów psychologicznych warunkujących utrzymanie zdrowia i powstanie zaburzeń psychicznych, poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu interwencji i pomocy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie kursu z psychologii ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treść wykładów:

Zdrowie psychiczne: definicja, wskaźniki zdrowia psychicznego

Kryzys: definicja, rodzaje kryzysów, teoria homeostazy, fazy kryzysu, podstawowe cechy kryzysu, reakcje na kryzys.

Zaburzenia psychiczne dorosłych: zaburzenia psychotyczne, zaburzenia nastroju, zaburzenia lękowe

Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży: eksternalizacja i internalizacja problemów

Zachowania samobójcze: syndrom presuicydalny, rodzaje samobójstw, motywy zachowań suicydalnych, znaki ostrzegawcze, interwencja wobec osoby zagrożonej samobójstwem (cele i etapy), czynniki ryzyka próby samobójczej, profilaktyka.

Psychologia zdrowia: model patogenezy, model salutogenezy, efekt placebo; stres i choroby: źródła stresu, teorie stresu, psychologiczne modyfikatory stresu, wpływ stresu na powstawanie chorób, radzenie sobie ze stresem; wzorce zachowania typu A, B i C, nowotwory, choroby serca.

Pomoc psychologiczna: psychoterapia indywidualna i grupowa, modele psychoterapii, systemy terapeutyczne: terapia psychoanalityczna, poznawczo-behawioralna, humanistyczna, terapia rodzin: cele terapii, strategie postępowania terapeutycznego; poradnictwo krótkoterminowe, interwencja kryzysowa a psychoterapia – porównanie

Treść ćwiczeń:

Umiejętności interpersonalne i komunikacyjne: komunikacja werbalna i niewerbalna, pułapki komunikacyjne, nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktów, zasady dobrej komunikacji.

Interwencja kryzysowa: cele i sposoby interwencji kryzysowej, cechy interwencji kryzysowej, etapy, taktyka i zasady interwencji kryzysowej.

Żaloba w interwencji kryzysowej: stadia żaloby, sposoby pomocy.

Leczenie dzieci po urazach psychicznych: najistotniejsze aspekty terapii, podstawowy proces leczenia, stany warunkowane urazem psychicznym: dynamika zaburzeń, skutki psychiczne, objawy w zachowaniu, sposoby leczenia.

Praca w społecznościach i grupach: formy pracy z grupą, procesy wewnątrzgrupowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Aktywne metody pracy z grupą: prezentacje multimedialne, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W04	Student potrafi scharakteryzować koncepcje psychologiczne człowieka i potrafi je zastosować w odniesieniu do podstawowych problemów psychopatologii i psychologii zdrowia
K_W05	Student potrafi opisać przebieg rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym w odniesieniu do problematyki patomechanizmów zaburzeń
K_W08	Student umie zdefiniować podstawowe procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłócenia oraz opisać wykorzystanie ich w procesie pomagania
K_U02	Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii zdrowia i psychopatologii w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U03	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu psychologii w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej
K_U05	Student ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, potrafi wykorzystać te umiejętności w sytuacji pomagania
K_K01	Student jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest kolokwium.

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej lub referatu, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym.

Notowana jest aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia .

Ocena końcowa jest wypadkową oceny aktywności na zajęciach, wyników kolokwiów, prezentacji lub referatu i końcowego wyniku sprawdzenia wiedzy i kompetencji

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Praca własna	10 godz.	14 godz.
Przygotowanie się do zaliczenia	8 godz.	10 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	16 godz.
Przygotowywanie prezentacji lub referatu	8 godz.	8 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 70 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. G.Bishop. Psychologia zdrowia.
2. L.Cierpiąłkowska Psychopatologia

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Psychologia kliniczna pod red. H.Sęk PWN, 2006
2. Greenstone j., Leviton, S. Interwencja kryzysowa. GWP 2004
3. Sutton, C. Psychologia dla pracowników socjalnych. GWP 2007
4. K.Geldard. Jak pracować z dziecięcymi grupami terapeutycznymi
5. B.James Leczenie dzieci po urazach psychicznych
6. Seligmann M., Walker, E., Rosenhan, D. (2003), Psychopatologia. Gdańsk: GWP.
7. Kendall, P. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.
8. Carson, Butcher, Mineka (2204). Psychologia zaburzeń. Gdańsk: GWP.
9. Sterling, J., Hellewell, J. (2005). Psychopatologia. Gdańsk: GWP.
10. Belin S. (2002). Schizofrenia. Gdańsk: GWP.
11. O'Connor, R., Sheehy. N. (2001). Zrozumieć samobójcę. Gdańsk: GWP.
12. Yapko. M. (2000). Kiedy życie boli. Zalecenia w leczeniu depresji. Gdańsk: GWP.
13. Dudek, B. (2002). Zaburzenia po stresie postraumatycznym. Gdańsk: GWP.
14. Rachman, S. (2001). Zaburzenia lękowe. Gdańsk: GWP.

UWAGI:

SOCJOLOGIA EDUKACJI

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-SE

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Martyna Roszkowska

Prowadzący: Dr Martyna Roszkowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykłady	30	2	III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	2	III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Intencją prowadzącego jest przekazanie studentom kompleksowej wiedzy na temat wybranych zagadnień związanych z edukacją. Problematyka prezentowana na wykładach obejmuje zagadnienia selekcyjnej i socjalizacyjnej funkcji edukacji, socjologicznych aspektów funkcjonowania współczesnych systemów edukacyjnych. Prezentowane są ważniejsze teorie, a w ich ramach wybrane koncepcje, ukazujące relację pomiędzy edukacją a społeczeństwem, które mają na celu wyjaśnianie mechanizmów powstawania nierównych szans w oświacie oraz konsekwencji określonych mechanizmów selekcyjnych w szkolnictwie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien być po ukończonym kursie Wstępu do socjologii. Powinien być zaznajomiony z najważniejszymi teoriami socjologicznymi, w kontekście których jest analizowana edukacja, pojęciami takimi jak: struktura społeczna, czy socjalizacja.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tematyka wykładów:

Socjologia edukacji jako dyscyplina teoretyczna, historyczne korzenie.

Pojęcie edukacji w socjologii oraz pojęć z nim związanych. Szkoła w systemie edukacji.

Edukacja a procesy stratyfikacji społeczeństwa – perspektywy socjologiczne.

Selekcje szkolne i ich społeczne uwarunkowania.

Edukacja z perspektywy „ukrytego” programu.

Przekształcenia w strukturze i funkcjach edukacji w Polsce i ich społeczne konsekwencje.

Nierówności cyfrowe – nowy wymiar zróżnicowania społecznego wśród młodzieży.

Człowiek jako jednostka twórcza

METODY KSZTAŁCENIA:

Wiadomości przekazywane są za pomocą wykładu konwencjonalnego. Dla lepszego zobrazowania niektórych zjawisk przewidziane są filmy dokumentalne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	posiada podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowościach
K_W08	Student posiada podstawową wiedzę o strukturach, wybranych instytucjach edukacyjnych i ich wzajemnych relacjach umożliwiających realizowanie potrzeb społecznych i komunikacyjnych.
K_W09	Student zna spory teoretyczne prowadzone we współczesnej socjologii na temat edukacji i związanych z nią nierówności społecznych.
K_U02	Student potrafi formułować proste samodzielne sądy na temat przyczyn i skutków istnienia nierówności społecznych powiązanych z funkcjonowaniem edukacji. Potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych w powiązaniu z obszarem działalności edukacyjnej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest kolokwium na które będą składać się podane wcześniej pytania problemowe.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zaliczenia	20 godz.	35 godz.
Konsultacje	15 godz.	12 godz.
Łącznie 65 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Normalność i normalka. Próba zastosowania pojęcia normalności do badań młodzieży, red. B. Fatyga, A. Tyszkiewicz, Warszawa 2001.
2. Fenomen nierówności społecznych, red. J. Klebaniuk, Warszawa 2007.
3. Wartości Polityka Społeczeństwo, red. M. Zahorska, E. Nasalska, Warszawa 2009.
4. W. Żłobicki, Ukryty program w edukacji. Między niewiedzą a manipulacją, Kraków 2002.
5. Janowski, Uczeń w teatrze życia szkolnego, Warszawa 1989.
6. R. Meighan, Socjologia edukacji, Toruń 1993.
7. Młodzież wobec (nie)gościnnej przyszłości, red. R. Leppert, Z. Melosik, B. Wojtasik, Wrocław 2005.
8. P. Mikiewicz, Społeczne światy szkół średnich, Wrocław 2005.
9. M. Szymański, Selekcyjne funkcje szkolnictwa a struktura społeczna, Warszawa 1996.
10. Socjologia. Lektury, red. P. Sztompka i M. Kucia, Kraków 2007.
11. J. Szczepański, Elementarne pojęcia socjologii, Warszawa 1972.
12. J. Włodarek, Socjologia wychowania w Polsce, Poznań 1992.
13. K.J. Tillmann, Teorie socjalizacji. Społeczność, instytucje, upodmiotowienie, Warszawa 1996.
14. Wymiary życia społecznego. Polska na przełomie XX i XXI wieku, red. M. Marody, Warszawa 2009.
15. Małe struktury społeczne. Wybór i wstęp I. Machaj, Lublin 1999.
16. J. Włodarek, Socjologia wychowania w Polsce, Poznań 1992.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Młodzi 2011. Raport „Polska 2030”, część 4. Edukacja i nowe wyzwania. Autorka raportu – K. Szafraniec

UWAGI:

Zajęcia są realizowane w blokach tematycznych o dużym wymiarze godzin

SOCJOLOGIA KULTURY

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-SK

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Beata Trzop

Prowadzący: Dr Beata Trzop

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z teoretyczną i empiryczną problematyką kultury, podstawowymi koncepcjami z zakresu badań nad kulturą oraz zapoznanie studenta z problemami współczesnej kultury.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ukończony kurs Wstępu do socjologii lub inny, zawierający treści odnoszące się do pojęć socjologicznych i miejsca socjologii w naukach społecznych.

ZAKRES TEMATYCZNY:

1. Obszar badawczy socjologii kultury.
2. Potoczne pojęcie kultury.
3. Analiza definicji kultury i podstawowych pojęć związanych z kulturą: wartości kultury, dobra kultury, wzór kulturowy.
4. Kontrkultura – subkultura: różnice, podobieństwa, typy.
5. Kultura masowa - ramy społeczne kultury masowej (pojęcie, historyczne warunki powstania), krytyka i usprawiedliwienie kultury masowej, kultura masowa w głównych trendach XX wieku, Homogenizacja kultury, ikony popkultury i kultury masowej, subkultury młodzieżowe - prezentacja przykładów.
6. Uczestnictwo w kulturze : uczestnictwa w kulturze w polskiej socjologii, społeczno – kulturowe i indywidualno - podmiotowe uwarunkowania uczestnictwa w kulturze, analiza danych zastanych.
7. Zmiana kulturowa i dynamika kultury: podstawowe pojęcia, przyczyny i skutki zmiany kulturowej.
8. Ujęcia kultury w koncepcjach J.J. Rousseau, S. Freuda, B. Malinowskiego.
9. Obszar badawczy socjologii sztuki.
10. Kultura czasu wolnego – koncepcje czasu wolnego i przegląd danych zastanych.
11. Style życia – rola kultury w realizowanych stylach życia Polaków.

METODY KSZTAŁCENIA:

Treści ujęte we wszystkich punktach na ćwiczeniach realizowane są pomocą pracy z książką i dokumentami źródłowymi. Treści z p. 4, 5, 7 na ćwiczeniach realizowane są jako praca w grupach,

dotatkowo zaś treści z p. 2 i 5 realizowane są również za pomocą metody dyskusji. Treści z p. 10, 9, 6 są również realizowane za pomocą analizy danych zastanych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W04	Student zna podstawowe dla socjologii kultury jako subdyscypliny, pojęcia, potrafi scharakteryzować koncepcje opisujące człowieka jako twórcę kultury
K_W10	Student ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących. W ramach realizacji treści związanych z problematyką subkultur i kontrkultur młodzieżowych, zmiany kulturowej, potrafi zinterpretować omawiane problemy z perspektywy teorii grup społecznych, ich typologii, funkcji, zagadnień więzi społecznych oraz nawiązać do teorii zmian społecznych włącznie ze wskazaniem na rewolucje i globalizację.
K_W15	Poprzez realizację zagadnień dotyczących uczestnictwa w kulturze i czasu wolnego student ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności kulturalnej zarówno w świetle ogólnopolskich danych sondażowych jak i danych regionalnych
K_U02	Student potrafi analizować kulturę w ujęciu normatywnym – jako system budujący, integrujący i utrwalający współdziałanie ze wskazaniem na szczególną rolę tradycji i mechanizmu socjalizacji, potrafi wskazać elementy dysfunkcyjne w kulturze i skutki zmiany społecznej
K_U05	Student w wyniku zgromadzonej wiedzy potrafi zinterpretować rolę kultury w życiu jednostki, wybranych typów zbiorowości (od grup młodzieżowych, subkulturowych do kultury narodowej czy kultury masowej). Potrafi wykorzystać zgromadzoną wiedzę poprzez sformułowanie odpowiedzi na pytania i dylematy zawarte w tytułach prac zaliczeniowych odwołując się zarówno do wiedzy teoretycznej jak i danych empirycznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Do weryfikacji efektów, które są realizowane w ramach ćwiczeń posłużą:

ocena prezentacji na temat subkultur (z wymaganą wyraźną strukturą);

ocena z pracy zaliczeniowej w postaci rozprawki naukowej (na wybrany temat: 1. Czy kultura ma znaczenie?; 2. Kultura masowa to oksymoron...; 3. Ja jako twórca i odbiorca kultury; 4. Moje ulubione dzieło sztuki w świetle koncepcji funkcji sztuki);

uwzględnienie udziału w dyskusji poprzez umiejętną interpretację tekstów źródłowych i interpretację analizowanych danych zastanych.

Końcowa ocena uzyskana z ćwiczeń będzie średnią z wyżej otrzymanych ocen i aktywnego uczestnictwa w dyskusji na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	20 godz.
Przygotowanie pracy pisemnej i prezentacji	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie	65 godz. – 3 ECTS	63 godz. – 3 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kłoskowska A., Socjologia kultury, PWN, Warszawa 1981
2. Golka M., Socjologia kultury, Wydawnictwo Scholar, Warszawa 2007
3. Jawłowska A., Drogi kontrkultury, PIW, Warszawa 1975
4. Jędrzejewski M., Młodzież a subkultury, Wydawnictwo Żak, Warszawa 1999
5. Tysza A., Uczestnictwo w kulturze. O różnorodności stylów życia, PWN, Warszawa 1971
6. Grad J., Badania uczestnictwa w kulturze artystycznej w polskiej socjologii kultury, Wydawnictwo UAM, Poznań 1996

7. Kłoskowska A., Kultura masowa, PWN, Warszawa 2003
8. Strinati D., Wprowadzenie do kultury popularnej, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 1997
9. Filipiak M., Socjologia kultury. Zarys zagadnień, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2002
10. Dostępne bazy danych zastanych dotyczące uczestnictwa w kulturze i form spędzania czasu wolnego (raporty CBOS, OBOP, LSS. dane GUS, dane zawarte w raportach Kongresu Kuultury)

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Czubaj M., Rychlewski M., Kontrkultura. Co nam z tamtych lat?, Wydawnictwo SWPS Academica, Warszawa 2005
2. Chłopek M., Bikiniarze. Pierwsza polska subkultura, Wydawnictwo Żak, Warszawa 2005
3. Kłoskowska A., Współczesne tendencje w dziedzinie socjologii kultury w: red. Kwaśniewicz w., Orientacje teoretyczne we współczesnej socjologii, Wydawnictwo UJ, Kraków 1999
4. Filipiak M.(red.), Wprowadzenie do socjologii kultury, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2009

UWAGI:

-

SOCJOLOGIA RODZINY

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-SR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Joanna Frątczak - Müller

Prowadzący: dr Joanna Frątczak - Müller

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykłady	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18		II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zamysłem prowadzącego jest przekazanie studentom kompleksowej wiedzy z zakresu problematyki małżeństwa i rodziny, zapoznanie z podstawowymi koncepcjami teoretycznymi jej dotyczącymi oraz społeczno-kulturowym tłem ich formowania. Dodatkowym celem jest zapoznanie z różnymi formami życia małżeńsko-rodzinnego oraz przygotowanie studentów do ich rozpoznawania, oceny i diagnozy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Małżeństwo i rodzina jako systemy społeczne
Dobór małżeński. Teorie i wzory doboru małżeńskiego
Pojęcie funkcji rodziny i jej struktura. Zastosowanie koncepcji funkcji rodziny w diagnozie rodziny
Rodzina jako instytucja społeczna – funkcje założone i rzeczywiste – koncepcja B.Malinowskiego
Rodzina jako grupa pierwotna i grupa odniesienia – koncepcja Ch.H. Cooley’a i R.K.Mertona
Koncepcja diad i triad G.Simmla na przykładzie rodziny niepełnej
Ontogenetyczne fazy rozwoju rodziny i przemiany ról i interakcji w różnych fazach cyklu
Rodzina z problemem – rola struktury i funkcji rodziny w jej funkcjonowaniu
Rodzina jako kapitał społeczno-kulturowy. Dzieci lepszej i gorszej jakości
Kolektywizm i indywidualizm, a tradycyjny model małżeństwa i rodziny
Modele małżeństwa i rodziny we współczesnej Polsce – katolicki i laicki model
Alternatywne formy życia małżeńsko-rodzinnego
Sytuacja współczesnej rodziny polskiej – czy kryzys rodziny? Dyskusja w oparciu o koncepcję emergentnego strukturalizmu socjologicznego

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny; wykład problemowy; wykład konwersatoryjny

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W06	Student rozpoznaje typy więzi społecznych występujących w omawianych formach życia małżeńsko-rodzinnego, zna zasady ich powstawania i funkcjonowania.
K_W08	Posiada podstawową wiedzę na temat mechanizmów rządzących komunikacją małej grupy społecznej, potrafi ją zdiagnozować i opisać oraz wskazać przyczyny i konsekwencje obustronnych zależności komunikacyjnych między grupą a jednostką.
K_W10	Umie opisać rolę, jaką pełnią małżeństwo i grupa rodzinna w budowaniu zarówno społecznej jak i indywidualnej tożsamości człowieka. Zna mechanizmy towarzyszące procesowi tworzenia tożsamości.
K_U01	Potrafi w sposób metodologicznie poprawny dokonać analizy życia małżeńsko – rodzinnego w wymiarze makro- i mikrostrukturalnym, w oparciu o wybrane metody badawcze.
K_K05	Stosuje zasady etyki zawodowej w pozyskiwaniu i kompilacji danych dotyczących analizowanych podmiotów życia małżeńsko-rodzinnego. Zna wagę konsekwencji społecznych wynikających ze stawiania diagnozy współczesnej rodziny, wyodrębniania mechanizmów jej funkcjonowania oraz formułowania wniosków.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi oraz projekt diagnozy wybranej formy życia małżeńsko-rodzinnego – praca grupowa.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie pracy pisemnej:	10 godz.	22 godz.
Konsultacje:	5 godz.	5 godz.
Łącznie 45 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Duch-Krzystoszek D., Kto rządzi w rodzinie. Socjologiczna analiza relacji w małżeństwie, Wyd. IFiS PAN, Warszawa 2007.
2. Kotlarska – Michalska A., Ważność problematyki „doboru małżeńskiego” w socjologicznych badaniach małżeństwa, Roczniki Socjologii Rodziny Tom VI, 1994.
3. Kotlarska-Michalska A., Małżeństwo jako przedmiot badań socjologicznych, [w:] Roczniki Socjologii Rodziny Tom V, 1993.
4. Kotlarska-Michalska A., Sposoby pojmowania istoty funkcji rodziny, w: Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny, zeszyt 3, 1990.
5. Kwak A., Rodzina w dobie przemian: małżeństwo i kohabitacja, Wyd. "Żak", Warszawa 2005.
6. Łaciak B., Obyczajowość polska czasu transformacji, Warszawa 2005.
7. Słany K., Alternatywne formy życia małżeńsko – rodzinnego w ponowoczesnym świecie, Wyd. NOMOS, Kraków 2002.
8. Strategie i system. Polacy w obliczu zmiany społecznej, (red.) Giza – Poleszczuk A., Marody M., Rychard A., Wyd. IFiS PAN, Warszawa 2000.
9. Szlendak T., Socjologia rodziny. Ewolucja, historia, zróżnicowanie, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2011.
10. Titkow A., Duch-Krzystoszek D., Budrowska B., Nieodpłatna praca kobiet. Mity, realia perspektywy, Wyd. IFiS PAN, Warszawa 2004.
11. Tyszka Zb., Socjologia rodziny, PWN, Warszawa 1976.
12. Warzywoda – Kruszyńska W., Rodzina w zmieniającym się społeczeństwie polskim, Wyd. UŁ Łódź 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Szmatka J., Małe struktury społeczne, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 1989.
2. Giddens A., Socjologia, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2004.

UWAGI:

-

KOMUNIKACJA I WSPÓŁPRACA W GRUPIE, INSTYTUCJI I ŚRODOWISKU

Kod przedmiotu: 05 0 – WP – PED – WiK

Typ przedmiotu: do wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Bochno

Prowadzący: dr Ewa Bochno, dr Klaudia Błaszczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu podstawowych mechanizmów komunikowania się i współpracy w różnych środowiskach funkcjonowania człowieka. Doskonalenie umiejętności komunikowania się w procesach edukacyjnych, pracy z grupą, autoprezentacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów wstęp do pedagogiki, wprowadzenie do socjologii, wprowadzenie do psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Komunikacja i jej znaczenie w kontaktach interpersonalnych, w grupie, w instytucji.
Rodzaje komunikacji.
Komunikacja niewerbalna jako ważny składnik komunikowania się.
Rozmowa i jej znaczenie w kontaktach z ludźmi w różnych środowiskach.
Zakłócenia w procesie komunikacji. Konflikty i ich rozwiązywanie
Asertywność – uległość – wrogość w zachowania człowieka.
Współpraca – współdziałanie – partnerstwo (pojęcie, cechy, znaczenie)
Współpraca w różnych środowiskach edukacyjnych (możliwości i ograniczenia)
Grupa jako miejsce kontaktów interpersonalnych i jako płaszczyzna współpracy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Warsztaty oraz praca indywidualna ze studentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Student opisuje rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości.

K_W08	Definiuje procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, opisuje prawidłowości i zakłócenia.
K_U07	Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów
K_K07	potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną: przygotowanie i przeprowadzenie warsztatu na wybrany temat dotyczący komunikowania się i współpracy w dowolnym środowisku lub grupie.

Warunkiem zaliczenia jest aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (50% ogólnej oceny); oraz przygotowanie i przeprowadzenie warsztatu na wybrany temat dotyczący komunikowania się i współpracy w dowolnym środowisku lub grupie (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.

Łącznie 70 godz. – 3 ECTS

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Praca samodzielna studenta	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bobryk J., Jak tworzyć rozmawiając. Skuteczność rozmowy, PWN, Warszawa 1995.
2. Bochno E., Rozmowa jako metoda oddziaływania wychowawczego, Oficyna Wyd. Impuls, Kraków 2004.
3. Głodowski W., Bez słów. Komunikacyjne funkcje zachowań niewerbalnych, HANSA COMMUNICATION, Warszawa 1999.
4. Grzesiuk L., Trzebińska E., Jak ludzie porozumiewają się?, Nasza Księgarnia, Warszawa 1978.
5. Lindefield G., Asertywność czyli jak być otwartym skutecznym i naturalnym, Ravi, Łódź 1995.
6. Mendel M., Partnerstwo rodziny, szkoły i gminy, Wyd. A. Marszałek, Toruń 2000.
7. Nwosad I., Szymański M. J., (red.), Nauczyciele i rodzice. Część 3. W poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy, Wyd. UZ, Zielona Góra – Kraków 2004
8. Płocińska M., Rylke H., Czas współpracy i czas zmian, WSiP, Warszawa 2002.
9. Śliwerski B., Klinika szkolnej demokracji, Impuls, Kraków 1996

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Czarnawska M., Tajniki dialogu, Sokrates, Warszawa 1997.
2. Friedemann Schulz von Thun, Sztuka rozmawiania. Tom 1,2,3, WAM, Kraków 2001.
3. Horn S., Tongue Fu! Sztuka walki językiem, Studio Emka, Warszawa 1999.
4. Kennedy G., Negocjacje doskonałe, Rebis, Poznań 2000.
5. Tannen D., Ty nic nie rozumiesz! Kobieta i mężczyzna w rozmowie, Zys i s-ka, Poznań 1999.

UWAGI: -

WYCHOWANIE W RÓŻNYCH RELIGIACH I KULTURACH

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-Rel

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: JĘZYK POLSKI

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ryszard Małachowski

Prowadzący: dr Ryszard Małachowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30		I lic.	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia					
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		I lic.	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia					

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z założeniami filozofii starożytnej Grecji i chrześcijaństwo jako podstawa europejskiej kultury sokratejsko – chrystocentrycznej (grecko – rzymskiej). Ukazanie znaczeni pojęć i problemów związanych z problematyką kultury. Ukazanie starożytnych koncepcji i definicji kultury w ujęciu interdyscyplinarnym.

ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

Filozofia starożytnej Grecji i chrześcijaństwo jako podstawa europejskiej kultury sokratejsko – chrystocentrycznej (grecko – rzymskiej) Pęcia i problemy z wiązane z problematyką kultury (natura, cywilizacja, kultura i jej składniki).

Nowożytne koncepcje i definicje kultury w ujęciu interdyscyplinarnym.

Typy, elementy, systemy i procesy kultury. Kultura narodowa i tradycja (naród, ojczyzna, tożsamość), a homogenizacja i zderzenie kultur w ujęciu kulturalistycznym (różnorodność kulturowa). Trwałość i zmienność charakteru kultury: płeć kulturowa „gender”. Inne czynniki zmiany społeczno – kulturowej.

Systemy aksjonormatywne, a wychowanie młodzieży do uczestnictwa w kulturze i sztuce. Kompetencja kulturowa i kulturalna, czyli socjalizacja: edukacja i wychowanie do życia w małżeństwie, rodzinie i społeczeństwie

METODY KSZTAŁCENIA:

ĆWICZENIA:

Dyskusja moderowana, prezentacje tematów przygotowane przez studentów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

	Opisuje podstawowe założenia związane z rozwoju kultury europejskiej Wymienia elementy i procesy kultury
--	---

	Porównuje systemy aksjonormatywne z procesami wychowania młodzieży oraz zagadnieniami dotyczącymi małżeństwa
	Ma świadomość konieczności refleksyjnego postrzegania rzeczywistości wychowawczej i analizowania zjawisk w niej zachodzących

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

WYKŁAD

Forma zaliczenia wykładu: egzamin pisemny

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	45 godz.	57 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie godz. – 3 ECTS		

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gajda J., Antropologia kulturowa, Wprowadzenie do wiedzy o kulturze, Kraków 2008 (rozdziały od I – do VI).
2. Kłoskowska A., Socjologia kultury, Warszawa 2007 (Rozdział XI).
3. Mielicka H., Podstawy socjologii, Mikrostruktury społeczne, Kielce 2002 (r. V).
4. Szacka B., Wprowadzenie do socjologii, Warszawa 2008 (Rozdział III).
5. Sztompka P., Socjologia, Analiza społeczeństwa, Warszawa 2002 (r. X,XI)

LITERATURA POMOCNICZA:

1. Giddens A., Socjologia, Warszawa 2004 (Rozdział II).
2. Goodman N., Wstęp do socjologii, Poznań 2001 (Rozdział III).
3. Jan Paweł II, Pamięć i tożsamość, Rozmowy na przełomie tysiącleci, [red.: B. Poźniak], Kraków 2005
4. (wybrane fragmenty).
5. Kultura, Hasło encyklopedyczne, [w:] Powszechna encyklopedia filozofii, [red.: A.M. Krapiec], Tom 6, Lublin 2005
6. Małachowski R., Pedagogika religijna i jej konteksty, Bibliografia (lata 1989 – 2004), Warszawa – Zielona
7. Góra 2006.
8. Pedagogika kultury, historyczne osiągnięcia..., [red.: J. Gajda], Lublin 1998.
9. Sztompka P., Zaufanie, Fundament społeczeństwa, Kraków 2007.
10. Tatarkiewicz, W., Historia filozofii, Filozofia starożytna i średniowieczna, Tom 6, Warszawa 1981.

MODUŁ DYPLOMOWY

SEMINARIUM DYPLOMOWE I,II

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-SD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: prowadzący seminarium

Prowadzący: pracownicy wydziału stanowiący minimum kadrowe na kierunku

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					10
Seminarium	30	2	V i VI	zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Seminarium	12 24		V VI	zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Poszerzenie wiedzy z wybranego obszaru. Doskonalenie umiejętności projektowania rozwiązań sytuacji i zjawisk pedagogicznych. Rozwinięcie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy. Nabycie doświadczenia w pisaniu tekstu naukowego. Napisanie pracy dyplomowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Posiadanie wiedzy z zakresu studiowanej specjalności. Wiedza i umiejętności z zakresu metod i technik badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zaproponowanie ogólnej tematyki seminarium, ustalenie indywidualnych zainteresowań poznawczych uczestników seminarium.

Technika pisania pracy dyplomowej (język, przypisy, spis treści, bibliografia, tytuły rozdziałów, itd.). Etapy projektowania działań pedagogicznych.

Sprecyzowanie tematów prac dyplomowych.

Poszukiwanie i wstępna orientacja w literaturze przedmiotu, ocena jej przydatności i dokonywanie selekcji

Praktyczne i teoretyczne znaczenie podjętego tematu.

Redagowanie planu pracy dyplomowej, przygotowanie koncepcji projektu.

Projektowanie rozwiązań na podstawie diagnozy.

Realizacja projektu; przygotowanie i przedstawienie prezentacji koncepcji i realizacji projektu.

Formułowanie wniosków, opis koncepcji i realizacji własnego projektu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, prezentacje studentów, praca z materiałem źródłowym, metoda projektu, praca indywidualna ze studentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01 K_W20 K_U02 K_U10	Student, wykorzystując wiedzę z zakresu pedagogiki (zwłaszcza studiowanej specjalności) oraz powiązanych z nią dyscyplin, potrafi dostrzegać, analizować i interpretować zjawiska, procesy oraz projektować określone działania lub rozwiązania wybranych problemów pedagogicznych.
K_U04	Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, korzystając z różnych źródeł, potrafi dokonać ich krytycznej oceny i selekcji.
K_U06, K_U08	Student potrafi precyzyjnie i spójnie wypowiadać się na temat zagadnienia podjętego w pracy dyplomowej. Potrafi samodzielnie przygotować i zaprezentować uzasadnienie wyboru określonej problematyki, planowany sposób weryfikacji oraz założenia projektowanych rozwiązań. Student posiada umiejętność tworzenia tekstu naukowego.
K_K01	Student jest świadomy swojej wiedzy i kompetencji, jest zdolny do dokonania samooceny własnych umiejętności w zakresie tworzenia tekstu naukowego lub projektowania działania praktycznego.
K_K08	Student ma przekonanie o potrzebie podejmowania działań animacyjnych w środowisku społeczno-wychowawczym.
K_K06	Student potrafi zaprojektować i przeprowadzić badania/diagnozę/działania zgodnie z zasadami etyki.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia seminarium w semestrze V jest stwierdzenie przez prowadzącego systematycznych postępów w realizacji kolejnych etapów projektu, przedłożenie kolejnych części pracy.

Warunkiem zaliczenia seminarium dyplomowego w semestrze VI jest: realizacja projektu, jeżeli student wybrał taką formę pracy, napisanie pracy dyplomowej ocenianej według przyjętych kryteriów; prezentacja koncepcji i efektów realizacji projektu wraz z uzasadnieniem zastosowanych metod, technik, strategii działania. Praca dyplomowa powinna zawierać: teoretyczne opracowanie problemu, któremu jest poświęcona, na podstawie zdobytej dotychczas wiedzy pedagogicznej, literatury przedmiotu, innych źródeł wiedzy i własnych obserwacji, ich analizy i interpretacji oraz opis koncepcji projektu i jego realizacji.

Zasady przeprowadzania egzaminu dyplomowego określa Regulamin studiów UZ.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	36 godz.
Samodzielna praca studenta, (w tym realizacja projektu i przygotowanie pracy dyplomowej):	180 godz.	204 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 250 godz. – 10 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	5 ECTS	5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Literatura z zakresu metod i technik badań społecznych:

1. Babbie Earl, Podstawy badań społecznych, PWN, Warszawa 2008;

2. Batorski Dominik, Olcoń-Kubicka Marta, Prowadzenie badań przez Internet - podstawowe zagadnienia metodologiczne, w: „Studia Socjologiczne” 2006, nr 3.
3. Flick Uwe, Projektowanie badania jakościowego, PWN, Warszawa 2010;
4. Łobocki Mieczysław, Metody i techniki badań pedagogicznych, Impuls, Kraków 2007;
5. Pilch Tadeusz, Zasady badań pedagogicznych, Wyd. „Żak”, Warszawa 1995;
6. Sztumski Janusz, Wstęp do metod i technik badań społecznych, Katowice, 1995;

Literatura tematyczna – zgodnie z zainteresowaniami studentów

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura związana z problematyką projektu badawczego i pracy dyplomowej.

Podobnie postępuj w przypadku kolejnych pozycji bibliograficznych literatury uzupełniającej wciskając [Enter]. Pamiętaj o kolejności: autor, tytuł, wydawnictwo, miejsce, rok wydania! W przypadku, gdy nie proponuje się studentom literatury uzupełniającej, należy wstawić kreskę. Przed wciśnięciem [Enter] skasuj ukryty tekst: „Podobnie ...”.

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, wykaz literatury, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

MODUŁ - PRAKTYKA PEDAGOGICZNA

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I (ANIMACJA KULTURY)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Kostecka

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Praktyka	50		5	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	50		5	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zweryfikowanie wiedzy teoretycznej w działaniach praktycznych; zdobywanie nowych doświadczeń oraz gromadzenie w toku obserwacji wiedzy o funkcjonowaniu instytucji kultury i oświaty; stworzenie warunków do samooceny własnych działań, rozpoznania swoich predyspozycji do roli pracownika kultury bądź animatora i ujawnienie własnych braków.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wdrażanie studentów do samodzielnej pracy w instytucjach kultury w postaci planowania, organizowania różnorodnych zajęć i działań kulturalnych. Zapoznanie się z charakterem pracy, zadaniami oraz warsztatem metodycznym animatora kultury; W czasie trwania praktyk student zobowiązany jest do dokładnego zapoznania się z zadaniami instytucji, jej strukturą, formami i metodami pracy, strukturą formalno – prawną oraz warunkami pracy w szczególności funkcjonowania w realiach rynkowych; zapoznania się z programem działania oraz planem pracy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia praktyczne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu Opis efektu

K_W14	Posiada wiedzę o funkcjach i strukturze systemu edukacji i kultury, orientuje się w podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu instytucji kultury
-------	--

K_U03	Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w diagnozowaniu potrzeb kulturalnych i motywów uczestnictwa w instytucjonalnym układzie kultury
K_U11	Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem i rozwojem uczestników działalności kulturalnej i animacyjnej w kierunku poszukiwań autorskich strategii uczenia się przez całe życie
K_K03	Ma przekonanie o sensie i wartości pracy animatora kultury w środowisku, jest kompetentny w tym zakresie, wykazuje aktywność i wytrwałość w realizacji działań podejmowanych w sferze kulturalno-pedagogicznej.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Studenta ocenia opiekun w miejscu odbywania praktyki na podstawie bezpośredniej obserwacji

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	50 godz.	50 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym spotkania z organizatorem praktyki)	10 godz.	10 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II(ANIMACJA KULTURY)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Kostecka

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Praktyka	100		6	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100		6	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zweryfikowanie wiedzy teoretycznej w działaniach praktycznych; pogłębianie doświadczeń oraz gromadzenie w toku obserwacji wiedzy o funkcjonowaniu instytucji kultury i oświaty; stworzenie warunków do samooceny własnych działań i rozpoznania swoich predyspozycji do roli pracownika kultury bądź animatora i ujawnienie własnych braków.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wdrażanie studentów do samodzielnej pracy w instytucjach kultury w postaci planowania, organizowania różnorodnych zajęć i działań kulturalnych. Zapoznanie się z charakterem pracy, zadaniami oraz warsztatem metodycznym animatora kultury; W czasie trwania praktyk student zobowiązany jest do dokładnego zapoznania się z zadaniami instytucji, jej strukturą, formami i metodami pracy, strukturą formalno – prawną oraz warunkami pracy w szczególności funkcjonowania w realiach rynkowych; zapoznanie się z programem działania oraz planem pracy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia praktyczne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	Posiada wiedzę o funkcjach i strukturze systemu edukacji i kultury, orientuje się w podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu instytucji kultury
K_U03	Potrąfi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w diagnozowaniu potrzeb kulturalnych i motywów uczestnictwa w instytucjonalnym układzie kultury
K_U11	Potrąfi twórczo animować prace nad własnym rozwojem i rozwojem uczestników działalności kulturalnej i animacyjnej w kierunku poszukiwań autorskich strategii uczenia się przez całe życie

K_K03

Ma przekonanie o sensie i wartości pracy animatora kultury w środowisku, jest kompetentny w tym zakresie, wykazuje aktywność i wytrwałość w realizacji działań podejmowanych w sferze kulturalno-pedagogicznej.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Studenta ocenia opiekun w miejscu odbywania praktyki na podstawie bezpośredniej obserwacji

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	100 godz.	100 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym konsultacje z organizatorem praktyki)	20 godz.	20 godz.
Łącznie 120 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I (EDUKACJA MEDIALNA I INFORMATYCZNA)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot:

Prowadzący:

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Praktyka	50		5	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	50		5	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student planuje i projektuje ofert edukacyjne na zajęcia w szkole w ramach przedmiotów m.in. takich jak: informatyka, technologie informacyjne, media w edukacji. Student samodzielnie przygotowuje konspekty prowadzonych zajęć, poznaje obowiązki oraz podejmowane czynności nauczyciela w szkole, prowadzi samodzielnie zajęcia z uczniami, poznaje organizację pracy szkoły obejmującą m.in. zadania realizowane przez placówkę, oraz prowadzoną przez szkołę dokumentację.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu informatyki i technologii informacyjnych na poziomie dobrym, podstawowa wiedza o mediach i multimediami, przygotowanie na poziomie dobrym w zakresie wykorzystania mediów w edukacji. Biegła umiejętność korzystania z komputera, sieci Internet, standardowego pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w szkole ma umożliwić studentom gromadzenie praktycznych czynności w zakresie:

możliwość uczestniczenia w działaniach zorganizowanych przez doświadczonego nauczyciela (zebrania, wycieczki, koła zainteresowań itp.),

możliwość prowadzenia dokładnej hospitacji realizowanych zajęć przez nauczyciela opiekuna praktyki lub na zajęciach innych nauczycieli, którzy wyrażą zgodę na prowadzenie hospitacji przez studenta,

możliwość prowadzenia zajęć z uczniami na podstawie przygotowanych i opracowanych przy konsultacji z nauczycielem konspektów zajęć,

możliwość zastosowania przemyślanych zestawów ofert edukacyjnych przedyskutowany z nauczycielem – opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; podstawowym funkcjonowaniu szkoły, głównych założeniach i celach pracy zawodowej nauczyciela,
K_W17	ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w szkole,
K_W18	ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju,
K_W19	ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych,
K_W20	ma specjalistyczną wiedzę w zakresie studiowanej specjalności edukacja medialna i informatyczna.
	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań,
K_U02	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł oraz nowoczesnych technologii (ICT)
K_U04	ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych
K_U07	
K_U08	posiada umiejętność prezentowania własnych projektów i koncepcji, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów
K_U09	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej
	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym umiejętności w zakresie swobodnego korzystania z technologii informacyjnych, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K_K01	ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej
K_K04	
K_K07	jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje konspekty zajęć w szkole, na podstawie których prowadzi zajęcia z uczniami

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki, złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek, zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w szkole hospicji) w wyznaczonym terminie przez Organizatora praktyki z ramienia UZ.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	50 godz.	50 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym spotkania z organizatorem praktyki)	10 godz.	10 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., (2002), *Media w nauczaniu*, Warszawa
2. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., (2002), *Edukacja medialna*, Toruń
3. Osmańska-Furmanek W., Furmanek M., (2006), *Pedagogika mediów*, [w:] Śliwowski B., (red.) *Pedagogika. Subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, t. 3, Gdańsk

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajda J., (2002), *Media w edukacji*, Kraków

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II(EDUKACJA MEDIALNA I INFORMATYCZNA)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot:

Prowadzący:

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Praktyka	100		6	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100		6	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student planuje i projektuje ofert edukacyjne na zajęcia w szkole w ramach przedmiotów m.in. takich jak: informatyka, technologie informacyjne, media w edukacji. Student samodzielnie przygotowuje konspekty prowadzonych zajęć, poznaje obowiązki oraz podejmowane czynności nauczyciela w szkole, prowadzi samodzielnie zajęcia z uczniami, poznaje organizację pracy szkoły obejmującą m.in. zadania realizowane przez placówkę, oraz prowadzoną przez szkołę dokumentację.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu informatyki i technologii informacyjnych na poziomie dobrym, podstawowa wiedza o mediach i multimediami, przygotowanie na poziomie dobrym w zakresie wykorzystania mediów w edukacji. Biegła umiejętność korzystania z komputera, sieci Internet, standardowego pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w szkole ma umożliwić studentom gromadzenie praktycznych czynności w zakresie:

możliwość uczestniczenia w działaniach zorganizowanych przez doświadczonego nauczyciela (zebrania, wycieczki, koła zainteresowań itp.),

możliwość prowadzenia dokładnej hospitacji realizowanych zajęć przez nauczyciela opiekuna praktyki lub na zajęciach innych nauczycieli, którzy wyrażą zgodę na prowadzenie hospitacji przez studenta,

możliwość prowadzenia zajęć z uczniami na podstawie przygotowanych i opracowanych przy konsultacji z nauczycielem konspektów zajęć,

możliwość zastosowania przemyślanych zestawów ofert edukacyjnych przedyskutowany z nauczycielem – opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; podstawowym funkcjonowaniu szkoły, głównych założeniach i celach pracy zawodowej nauczyciela,
K_W17	ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w szkole,
K_W18	ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju,
K_W19	ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych,
K_W20	ma specjalistyczną wiedzę w zakresie studiowanej specjalności edukacja medialna i informatyczna.
	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań,
K_U02	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł oraz nowoczesnych technologii (ICT)
K_U04	ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych
K_U07	
K_U08	posiada umiejętność prezentowania własnych projektów i koncepcji, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów
K_U09	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej
	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym umiejętności w zakresie swobodnego korzystania z technologii informacyjnych, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K_K01	ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej
K_K04	
K_K07	jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje konspekty zajęć w szkole, na podstawie których prowadzi zajęcia z uczniami

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki, złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek, zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w szkole hospitacji) w wyznaczanym terminie przez Organizatora praktyki z ramienia UZ.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	100 godz.	100 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym konsultacje z organizatorem praktyki)	20 godz.	20 godz.
Łącznie 120 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., (2002), *Media w nauczaniu*, Warszawa
2. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., (2002), *Edukacja medialna*, Toruń
3. Osmańska-Furmanek W., Furmanek M., (2006), *Pedagogika mediów*, [w:] Śliwowski B., (red.) *Pedagogika. Subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, t. 3, Literatura uzupełniająca:

4. Gajda J., (2002), *Media w edukacji*, Kraków

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA CIĄGŁA LICENCJACKA W KL. I-III (EDUKACJA Wczesnoszkolna i Przedszkolna)

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-PP2

Typ przedmiotu: OBOWIĄZKOWY

Język nauczania: POLSKI

Odpowiedzialny za przedmiot: I.KOPACZYŃSKA

Prowadzący: I.KOPACZYŃSKA, A.NOWAK-ŁOJEWSKA,
M.NYCZAJ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Praktyka	50		6	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	50		6	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie ze specyfiką pracy szkoły, poznanie zadań realizowanych przez szkołę, sposobu funkcjonowania i organizacji pracy szkoły, poznanie sposobów i zasad prowadzenia dokumentacji, zapoznanie z pracą nauczyciela (opiekuna) w toku czynności organizacyjnych, komunikacyjnych, edukacyjnych, rozwijanie umiejętności planowania i prowadzenia zajęć, formułowania celów, doboru metod i form pracy, organizowania pracy w grupach, przygotowywania i wykorzystywania pomocy dydaktycznych (także środków multimedialnych), organizowania przestrzeni, motywowania i oceniania uczniów, rozwijanie umiejętności animowania aktywności poznawczej uczniów, pobudzanie refleksji własnej, rozwijanie umiejętności analizowania i interpretowania zdarzeń i sytuacji pedagogicznych w świetle posiadanej wiedzy,

Wymagania wstępne:

Wiedza psychologiczna o dziecku w wieku wczesnoszkolnym, wiedza dydaktyczna (o metodach, formach, celach, środkach dydaktycznych, ocenianiu), wiedza z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej, ukończony kurs metodyki edukacji polonistycznej, matematycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Poznanie funkcjonowania szkoły –zadań, organizacji pracy, dokumentacji.
Obserwowanie klasy jako grupy społecznej, poznanie uczniów ich możliwości i zainteresowań, potrzeb.
Poznanie organizacji pracy na zajęciach, form aktywności, interakcji, komunikacji w klasie między nauczycielem i uczniami oraz między uczniami,
Poznanie warsztatu pracy nauczyciela- animowania sytuacji poznawczych, aktywizowania uczniów, dyscyplinowania, motywowania, oceniania.
Analizowanie organizacji przestrzeni w klasie w zależności od podejmowanego zadania.
Planowanie i prowadzenie zajęć. Organizowanie pracy w grupach.
Analizowanie możliwości stosowania środków dydaktycznych oraz środków multimedialnych. Formułowanie celów, dobieranie metod pracy oraz form organizacyjnych w zależności od założonego celu i możliwości uczniów.
Rozwijanie umiejętności diagnozowania możliwości uczniów i animowania sytuacji samodzielnego zdobywania wiedzy przez uczniów
Podejmowanie działań wychowawczych w miarę pojawiających się problemów.
Konfrontowanie wiedzy praktycznej z teoretyczną
Prowadzenie dokumentacji i samoocena prowadzonych zajęć.
Konsultacje i omawianie zrealizowanych zajęć z nauczycielem -opiekunem praktyk.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody praktycznego działania

Efekty kształcenia:

K_W15	-charakteryzuje uczniów danej klasy na tle wiedzy psychologicznej o dziecku, wyjaśnia i uzasadnia zasadę trójpodmiotowości, wskazuje i wyjaśnia istotę zadań nauczyciela.
K_W16	-wie jak organizować pracę w obrębie aktywności-polonistycznej, matematycznej, przyrodniczo-społecznej, -charakteryzuje istotę wykonywania zadań charakterystycznych dla edukacji wczesnoszkolnej.
K_U02	-potrafi obserwować, dostrzegać różne sytuacje i zachowania dzieci w wymiarze dydaktycznym i wychowawczym, wskazując jednocześnie na teorie leżące u podstaw każdego działania.
K_U09	-potrafi zaplanować przebieg zajęć do wybranego rodzaju aktywności -umie zdiagnozować możliwości dziecka. -potrafi zorganizować pracę w grupach. -właściwie dobiera metody, formy pracy i środki dydaktyczne do sytuacji, - potrafi animować sytuacje aktywności poznawczej,
K_K08	-planuje, realizuje i ocenia prowadzone przez siebie zajęcia. -prowadzi dokumentację pisemną przygotowywanych i realizowanych zadań w toku trwania praktyki. -dyskutuje o przeprowadzonych zajęciach w celu uzyskania informacji zwrotnych oraz wykorzystuje otrzymane uwagi do ponownego przyjrzenia się własnemu działaniu.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Dokumentacja praktyk (konspekty prowadzonych zajęć, przygotowane pomoce dydaktyczne, własne refleksje o zrealizowanej praktyce, pisemna ocena nauczyciela prowadzącego, zapis obserwacji dotyczących szkoły, klasy (uczniów), organizacji przestrzeni i wyposażenia klasy, warsztatu pracy nauczyciela (ocenie, motywowanie, dyscyplinowanie, komunikacji, klimatu społecznego)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych	50	50
Praca własna (przygotowanie zadań, środków dydaktycznych, zaplanowanie i opracowanie konspektów prowadzonych zajęć)	18	18
Konsultacje przygotowanie i rozliczenie dokumentów	2	2
Łącznie 70 godzin – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Przewodniki metodyczne dla nauczycieli zgodnie z zaleceniem nauczyciela –opiekuna.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

W zależności od potrzeb

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA CIĄGŁA-LICENCJACKA W PRZEDSZKOLU (EDUKACJA Wczesnoszkolna i Przeszkolna)

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PR

Typ przedmiotu: Praktyka pedagogiczna

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Agnieszka Olczak

Prowadzący: Dr Agnieszka Olczak, Dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	60			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	60			Zaliczenie z oceną.	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest praktyczne zastosowanie zgromadzonej wiedzy. Gromadzenie doświadczeń w pracy z dziećmi i komunikacji z nauczycielami i rodzicami.

Student doskonali umiejętność projektowania zajęć, weryfikuje własne pomysły pracy z dziećmi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki przedszkolnej, dydaktyki ogólnej, psychologii rozwojowej, edukacji artystycznej, muzycznej i plastycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

W trakcie praktyki następuje kształtowanie kompetencji opiekuńczo-wychowawczych poprzez:

- 1) Zapoznanie studentów ze specyfiką funkcjonowania przedszkola, realizowanych w nim zadań, organizacji pracy nauczyciela, działania dzieci, prowadzonej dokumentacji;
- 2) Obserwowanie przez studentów aktywności dzieci, interakcji dzieci z nauczycielem i nauczyciela z rodzicami, obserwowanie czynności dydaktycznych nauczyciela-opiekuna;
- 3) Współdziałanie z nauczycielem w celu sprawowania opieki nad grupą, podejmowania działań dydaktycznych i wychowawczych, prowadzenie zajęć edukacyjnych;
- 4) Pełnienie roli wychowawcy, w tym diagnozowanie umiejętności dzieci, rozpoznawanie potrzeb i możliwości, samodzielne prowadzenie zajęć z dziećmi, podejmowanie indywidualnej pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych.
- 5) Analizę i interpretację sytuacji pedagogicznych, poprzez prowadzenie dokumentacji praktyki, konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyczną, konsultacje z opiekunem praktyk.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda działań praktycznych

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W15	Student ma podstawową wiedzę o zasadach funkcjonowania przedszkola, zadaniach nauczycieli, dzieci, roli dyrektora przedszkola, roli rodziców
K_U01	potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych w przedszkolu
K_U08	posiada umiejętność prezentowania własnych propozycji zajęć, zadań, zabaw dla dzieci w wieku przedszkolnym, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów
K_U11	potrafi stymulować rozwój dzieci w wieku przedszkolnym poprzez odpowiedni dobór metod i środków pracy oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K_K03	ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki
K_K07 K_K08	potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupie nauczycieli; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie – nauczycielami w przedszkolach, rodzicami dzieci w wieku przedszkolnym odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje pomoce dydaktyczne.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Odbycie, wymaganej regulaminem studiów, 60 godzin praktyki w grupie przedszkolnej, potwierdzonych opinią Nauczyciela - Opiekuna. Aktywny udział w działaniach dzieci i pracach przedszkola. Rozliczenie się z obowiązującej dokumentacji z organizatorem praktyki z ramienia Uniwersytetu Zielonogórskiego Student spędza w przedszkolu 60 godzin, dodatkowy czas poświęca na przygotowanie do zajęć z dziećmi, wykonanie pomocy dydaktycznych, sporządzenie konspektu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	60 godz.	60 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym konsultacje z organizatorem praktyki)	40 godz.	40 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Waloszek D., Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań. Wyd. AP, Kraków 2006.
2. Waloszek D., Program w edukacji dzieci. Geneza. Istota. Kryteria, Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 2006.
3. Edukacja przedszkolna na przełomie tysiącleci. Wybrane zagadnienia, red. S. Guz, PTP, Warszawa 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wilgocka-Okoń B., Gotowość szkolna dzieci sześcioletnich, Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 2003.
2. Falkiewicz-Szułt M., Przemoc symboliczna w przedszkolu, IMPULS, Kraków 2006.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA ASYSTENCKA W KL. I-III **(EDUKACJA Wczesnoszkolna i Przedszkolna)**

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Mirosława Nyczaj-Drag

Prowadzący: Dr I. Kopaczyńska, dr A. Nowak-Łojewska,
dr M. Nyczaj-Drag

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Praktyka	25		5	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	25		5	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie ze specyfiką pracy szkoły, poznanie zadań realizowanych przez szkołę, sposobu funkcjonowania i organizacji pracy szkoły, poznanie sposobów i zasad prowadzenia dokumentacji, zapoznanie z pracą nauczyciela (opiekuna) w toku czynności organizacyjnych, komunikacyjnych, edukacyjnych, rozwijanie umiejętności planowania i prowadzenia zajęć, formułowania celów, doboru metod i form pracy, organizowania pracy w grupach, przygotowywania i wykorzystywania pomocy dydaktycznych (także środków multimedialnych), organizowania przestrzeni, motywowania i oceniania uczniów, rozwijanie umiejętności animowania aktywności poznawczej uczniów, pobudzanie refleksji własnej, rozwijanie umiejętności analizowania i interpretowania zdarzeń i sytuacji pedagogicznych w świetle posiadanej wiedzy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej, dydaktyki ogólnej, psychologii rozwojowej. Wiedza psychologiczna o dziecku w wieku wczesnoszkolnym, wiedza dydaktyczna (o metodach, formach, celach, środkach dydaktycznych, ocenianiu), ukończony kurs metodyki edukacji polonistycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Poznanie funkcjonowania szkoły – zadań, organizacji pracy, dokumentacji.
Obserwowanie klasy jako grupy społecznej, poznanie uczniów ich możliwości i zainteresowań, potrzeb.
Poznanie organizacji pracy na zajęciach, form aktywności, interakcji, komunikacji w klasie między nauczycielem i uczniami oraz między uczniami,
Poznanie warsztatu pracy nauczyciela- animowania sytuacji poznawczych, aktywizowania uczniów, dyscyplinowania, motywowania, oceniania.
Analizowanie organizacji przestrzeni w klasie w zależności od podejmowanego zadania.
Konfrontowanie wiedzy praktycznej z teoretyczną
Obserwowanie i prowadzenie dokumentacji hospitowanych zajęć.
Asystowanie nauczycielowi prowadzącemu zajęcia.
Samodzielne prowadzenie fragmentów zajęć zleconych przez nauczyciela-opiekuna praktyki.
Konsultacje i omawianie z nauczycielem-opiekunem praktyki obserwowanych zajęć pod kątem ich celów, treści, metod kształcenia i form organizacyjnych i in.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda praktycznego działania

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	Ma podstawową wiedzę na temat specyfiki edukacji w klasie (szkole), w której praktyka jest odbywana, zna realizowane przez nią zadania wychowawcze i dydaktyczne, ma wiedzę na temat sposobu funkcjonowania klasy, w której odbywa praktykę, organizacji pracy w tej klasie, pracowników oraz innych uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej na potrzeby klasy dokumentacji.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych mających miejsce w szkole i klasie, w której odbywa praktykę asystencką; potrafi dostrzegać i analizować relacje pomiędzy nauczycielem a rodzicami uczniów, pomiędzy nauczycielami wczesnej edukacji, nauczycielami a uczniami.
K_U02	Potrafi obserwować, dostrzegać różne sytuacje i zachowania dzieci w wymiarze dydaktycznym i wychowawczym, wskazując jednocześnie na teorie leżące u podstaw każdego działania.
K_K03	Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki.
K_K07 K_K08	Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupie nauczycieli; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie – nauczycielami w przedszkolach, rodzicami dzieci w wieku przedszkolnym odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje pomoce dydaktyczne.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie przedstawionej dokumentacji z praktyk, tj. arkuszy hospitacji potwierdzonych podpisem nauczyciela-opiekuna praktyki, własnych pisemnych refleksji na temat praktyki, zapisu danych dotyczących szkoły, klasy (uczniów), organizacji przestrzeni i wyposażenia klasy, pakietu edukacyjnego, warsztatu pracy nauczyciela (ocenie, motywowanie, dyscyplinowanie, komunikacji, klimatu społecznego) oraz druku opinii na temat przebiegu praktyki wraz z oceną za praktykę wystawioną przez nauczyciela-opiekuna praktyki.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	25 godz.	25 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym spotkania z organizatorem praktyki)	5 godz.	5 godz.
Łącznie 30 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Podstawa programowa dla klas I-III z 2010 roku, podręczniki dla danej klasy, przewodniki metodyczne, scenariusze zajęć.
2. Dokumentacja na temat klasy prowadzona przez nauczyciela opiekuna-praktyki.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA ASYSTENCKA W PRZEDSZKOLU(EDUKACJA Wczesnoszkolna I PRZEDSZKOLNA)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Prowadzący: dr Agnieszka Olczak, dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Praktyka	25	5	5	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	25	5	5	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie ze specyfiką pracy przedszkola, poznanie zadań realizowanych przez przedszkole, sposobu funkcjonowania i organizacji pracy przedszkola, poznanie sposobów i zasad prowadzenia dokumentacji przedszkola, zapoznanie z pracą nauczyciela w toku czynności organizacyjnych, komunikacyjnych, edukacyjnych, rozwijanie umiejętności planowania i prowadzenia zajęć, formułowania celów, doboru metod i form pracy, organizowania pracy w grupach, przygotowywania i wykorzystywania pomocy dydaktycznych (także środków multimedialnych), organizowania przestrzeni, motywowania dzieci do wykonywania zadań, rozwijanie umiejętności animowania aktywności poznawczej dzieci, pobudzanie refleksji własnej, rozwijanie umiejętności analizowania i interpretowania zdarzeń i sytuacji pedagogicznych w świetle posiadanej wiedzy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki przedszkolnej, dydaktyki ogólnej, psychologii rozwojowej. Wiedza psychologiczna o dziecku w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, wiedza dydaktyczna (o metodach, formach, celach, środkach dydaktycznych).

Znajomość założeń aktualnie obowiązującej podstawy programowej wychowania przedszkolnego i wynikających z niej rozwiązań.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Poznanie funkcjonowania przedszkola – zadań, organizacji pracy, dokumentacji.

Obserwowanie grupy dzieci jako grupy społecznej, poznanie dzieci ich możliwości i zainteresowań, potrzeb.

Poznanie organizacji pracy na zajęciach, form aktywności, interakcji, komunikacji w grupie między nauczycielem i dziećmi oraz między dziećmi.

Poznanie warsztatu pracy nauczyciela – rozpoznawania możliwości dzieci, animowania sytuacji poznawczych, aktywizowania dzieci, dyscyplinowania, motywowania.

Analizowanie organizacji przestrzeni w sali przedszkolnej w zależności od podejmowanego zadania.

Konfrontowanie wiedzy praktycznej z teoretyczną.

Obserwowanie i prowadzenie dokumentacji hospitowanych zajęć.

Asystowanie nauczycielowi prowadzącemu zajęcia.

Samodzielne prowadzenie fragmentów zajęć zleconych przez nauczyciela-opiekuna praktyki.

Konsultacje i omawianie z nauczycielem-opiekunem praktyki obserwowanych zajęć pod kątem ich celów, treści, metod kształcenia i form organizacyjnych i in.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda praktycznego działania

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	Ma podstawową wiedzę na temat specyfiki edukacji w przedszkolu (grupie przedszkolnej), w którym praktyka jest odbywana, zna realizowane przez nią zadania wychowawcze i dydaktyczne, ma wiedzę na temat sposobu funkcjonowania grupy, w której odbywa praktykę, organizacji pracy w tej grupie, pracowników oraz innych uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej na potrzeby grupy dokumentacji.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych mających miejsce w przedszkolu i grupie, w której odbywa praktykę asystencką; potrafi dostrzegać i analizować relacje pomiędzy nauczycielem a rodzicami dzieci, pomiędzy nauczycielami przedszkolnymi, nauczycielami a dziećmi.
K_U02	Potrafi obserwować, dostrzegać różne sytuacje i zachowania dzieci w wymiarze dydaktycznym i wychowawczym, wskazując jednocześnie na teorie leżące u podstaw każdego działania.
K_K03	Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki.
K_K07 K_K08	Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupie nauczycieli; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie – nauczycielami w szkole, rodzicami dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje pomoce dydaktyczne.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie przedstawionej dokumentacji z praktyk, tj. arkuszy hospitacji potwierdzonych podpisem nauczyciela-opiekuna praktyki, własnych pisemnych refleksji na temat praktyki, zapisu danych dotyczących przedszkola, grupy (dzieci), organizacji przestrzeni i wyposażenia sali przedszkolnej, pakietu edukacyjnego, warsztatu pracy nauczyciela (rozpoznawanie możliwości dzieci, motywowanie, dyscyplinowanie, komunikacji, tworzenia klimatu społecznego) oraz druku opinii na temat przebiegu praktyki wraz z oceną za praktykę wystawioną przez nauczyciela-opiekuna praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	25 godz.	25 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym spotkania z organizatorem praktyki)	5 godz.	5 godz.
Łącznie 30 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Aktualnie obowiązująca podstawa programowa wychowania przedszkolnego, pakiety edukacyjne dla danej grupy wiekowej dzieci, przewodniki metodyczne, projekty zajęć.
2. Dokumentacja przedszkola prowadzona przez nauczyciela opiekuna-praktyki.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I (POWIP)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Dr Lidia Wawryk

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Elżbieta Turska

Dr Maria Fudali

Dr Lidia Wawryk

Prowadzący: Dr Elżbieta Turska

Dr Maria Fudali

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Praktyka	50		5	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	50		5	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki jest zapoznanie studentów ze specyfiką placówek oświatowych i opiekuńczo-wychowawczych (świetlice szkolne, Domy Dziecka, Pogotowia Opiekuńcze, internaty, bursy, Poradnie Psychologiczno-Pedagogiczne) rozwijanie umiejętności samodzielnego prowadzenia zajęć i planowania pracy opiekuńczo-wychowawczej, rozwijanie umiejętności przygotowywania dokumentacji pracy opiekuńczo-wychowawczej oraz nawiązywania współpracy z kadrą placówki, rodzicami i środowiskiem lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmioty ogólne z zakresu opieki i wychowania, psychologia rozwoju oraz metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Zapoznanie ze specyfiką placówki (z jej celami i zadaniami),
2. Zapoznanie z dokumentacją niezbędną w pracy opiekuńczo-wychowawczej danej placówki.
3. Hospitacja zajęć opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych przez opiekuna praktyki.
4. Zapoznanie z rozkładem dnia i czynnościami opiekuńczo-wychowawczymi realizowanymi w placówce.
5. Wdrożenie w działania opiekuńczo-wychowawcze realizowane w placówce.
6. Poznanie zasad planowania i organizacji czasu wolnego wychowanków; rozwoju zainteresowań.
7. Samodzielne opracowanie i przeprowadzenie zajęć opiekuńczo-wychowawczych.
8. Rozwijanie umiejętności diagnozowania problemów wychowawczych.
9. Rozwijanie umiejętności rozwiązywania problemów wychowawczych.
10. Rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy opiekuńczo-wychowawczej do potrzeb wychowanków.
11. Wdrażanie we współpracę ze środowiskiem lokalnym.

12. Rozwijanie umiejętności współpracy z kadrami placówki oraz rodzicami wychowanków.
13. Doskonalenie umiejętności interpersonalnych oraz planowanie drogi własnego rozwoju.

METODY KSZTAŁCENIA:

dyskusja, pokaz, metody problemowe, metoda projektu, gry dydaktyczne, praca w grupach, giełda pomysłów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	Student posiada wiedzę na temat funkcjonowania placówek opiekuńczo-wychowawczych w polskim systemie pieczy zastępczej. Student zna specyfikę funkcjonowania wybranych placówek opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych. Zna metody i formy ich pracy oraz prowadzoną przez nie dokumentację
K_U03	Student potrafi zaplanować pracę wychowawczą z dziećmi i młodzieżą przebywającą w placówce w oparciu o samodzielnie przeprowadzoną diagnozę. Posiada umiejętności wychowawcze niezbędne do nawiązania dobrego kontaktu z dziećmi i młodzieżą przebywającą w placówce
K_K02	Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do realizowania zadań opiekuńczych i wychowawczych w placówce. Potrafi wykorzystać ją również do przygotowania i samodzielnego poprowadzenia zajęć z przebywającymi w placówce dziećmi i młodzieżą.
K_K05	Student potrafi dokonać analizy zachowań opiekunów – wychowawców w placówce. Zwraca uwagę na ich postępowanie w stosunku do wychowanków, Potrafi również z ich zachowań wyciągnąć właściwe wnioski

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena postawy studenta wobec realizacji zadań praktycznych; planowanie i prowadzenie zajęć wychowawczych w placówce, ocena konspektu oraz przeprowadzenia zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	50 godz.	50 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym spotkania z organizatorem praktyki)	10 godz.	10 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gajewska G., Bazydło – Stodolna K. (2005). Teoretyczno – metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy. Scenariusze zajęć wychowawczych. T.8, Zielona Góra;
2. Gajewska G., Turska E. (2011). Teoretyczno-metodyczne aspekty opieki i wychowania w świetlicy. Scenariusze spotkań, programy. Tom 12, Zielona Góra;
3. M. Jachimska (1994), Grupa bawi się i pracuje, Wałbrzych;
4. M. Jachimska (1997), Scenariusze lekcji wychowawczych;
5. G. Gajewska, A. Doliński, A. Szczęsna (2002), młodzieży a warsztat pedagoga. Scenariusze zajęć wychowawczych, Zielona Góra,;
6. G. Gajewska, A. Doliński, A. Szczęsna (2003), Teoretyczno-metodyczne aspekty wychowania młodzieży, Zielona Góra,
7. G. Gajewska, A. Doliński, A. Szczęsna (2002), Teoretyczno-metodyczne aspekty kalendarza wychowawcy. Scenariusze zajęć wychowawczych, Zielona Góra,
8. G. Gajewska, A. Szczęsna, E. Rewińska (2004), Warsztat opiekuna – wychowawcy młodszych dzieci. Scenariusze zajęć z zastosowaniem opowieści wychowawczej, Zielona Góra,

9. A. Doliński, G. Gajewska, E. Rewińska (2004), Wybrane aspekty korekcji zachowań. Programy profilaktyczne. T. 7, Zielona Góra,
10. K. Sawicka (red)(1998), Socjoterapia, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Diemut H. (2002). Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji. Kielce;
2. Vopel K.(2003) Jak pobudzić kreatywność grupy, Kielce;
3. Oyster C.K., (2002), Grupy, Poznań;
4. Hamer H.(1994), Klucz do efektywności nauczania, Warszawa;
5. Dąbrowska-Jabłońska I.(red.) (2006) Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, Kraków

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II(POWIP)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Dr Lidia Wawryk

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Elżbieta Turska

Dr Maria Fudali

Dr Lidia Wawryk

Prowadzący: Dr Elżbieta Turska

Dr Maria Fudali

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Praktyka	100		6	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100		6	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Praktyka II realizowana jest w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, placówkach oświatowych, socjoterapeutycznych oraz profilaktycznych (szkoły – świetlice szkolne, pedagog szkolny; Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie, świetlice socjoterapeutyczne, Biuro Pełnomocnika ds. Uzależnień, Policijna Izba Dziecka, Terenowy Komitet Ochrony Praw Dziecka, Kurator Rodzinny, OHP, Młodzieżowe Ośrodki Socjoterapii, komisje ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych).

Celem praktyki jest zapoznanie ze specyfiką placówek i prowadzonych przez nie działań profilaktycznych, rozwijanie umiejętności samodzielnego prowadzenia zajęć, diagnozowania oraz planowania pracy profilaktycznej w zakresie działań profilaktycznych I i II rzędowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmioty z zakresu - psychologii rozwojowej, diagnozy pedagogicznej, metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej, niedostosowania społecznego, metodyki pracy z dzieckiem niedostosowanym społecznie, profilaktyki społecznej, konstruowania programów profilaktycznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie ze specyfiką placówki (z jej celami i zadaniami),

Zapoznanie z dokumentacją niezbędną w pracy danej placówki.

Hospitacja zajęć profilaktycznych prowadzonych przez opiekuna praktyki.

Zapoznanie z rozkładem dnia i czynnościami opiekuńczo-wychowawczymi realizowanymi w placówce.

Wdrożenie w działania profilaktyczne realizowane w placówce.

Poznanie zasad planowania i organizacji czasu wolnego wychowanków; rozwoju zainteresowań.

Samodzielne opracowanie i przeprowadzenie zajęć profilaktycznych.

Rozwijanie umiejętności diagnozowania problemów wychowawczych.

Rozwijanie umiejętności rozwiązywania problemów wychowawczych.
 Rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy wychowawczej do potrzeb wychowanków.
 Wdrażanie we współpracę ze środowiskiem lokalnym.
 Rozwijanie umiejętności współpracy z kadrami placówki oraz rodzicami wychowanków.
 Doskonalenie umiejętności interpersonalnych oraz planowanie drogi własnego rozwoju.

METODY KSZTAŁCENIA:

dyskusja, pokaz, metody problemowe, metoda projektu, gry dydaktyczne, praca w grupach, giełda pomysłów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	Student posiada wiedzę na temat funkcjonowania placówek opiekuńczo-wychowawczych w polskim systemie pieczy zastępczej. Student zna specyfikę funkcjonowania wybranych placówek opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych. Zna metody i formy ich pracy oraz prowadzoną przez nie dokumentację
K_U03	Student potrafi zaplanować pracę profilaktyczną z dziećmi i młodzieżą przebywającą w placówce w oparciu o samodzielnie przeprowadzoną diagnozę. Potrafi przygotować zajęcia zawierające wybrane strategie profilaktyczne. Posiada umiejętności wychowawcze niezbędne do nawiązania dobrego kontaktu z dziećmi i młodzieżą przebywającą w placówce
K_K02	Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do realizowania zadań opiekuńczych i wychowawczych w placówce. Potrafi wykorzystać ją również do przygotowania i samodzielnego poprowadzenia zajęć z przebywającymi w placówce dziećmi i młodzieżą.
K_K05	Student potrafi dokonać analizy zachowań opiekunów – wychowawców w placówce. Zwraca uwagę na ich postępowanie w stosunku do wychowanków, Potrafi również z ich zachowań wyciągnąć właściwe wnioski

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena postawy studenta wobec realizacji zadań praktycznych; planowanie i prowadzenie zajęć wychowawczych w placówce/ocena konspektu oraz przeprowadzenia zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	100 godz.	100 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym konsultacje z organizatorem praktyki)	20 godz.	20 godz.
Łącznie 120 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gajewska G., Bazydło – Stodolna K. (2005). Teoretyczno – metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy. Scenariusze zajęć wychowawczych. T.8, Zielona Góra.
- Gajewska G., Turska E. (2011). Teoretyczno-metodyczne aspekty opieki i wychowania w świetlicy. Scenariusze spotkań, programy. Tom 12, Zielona Góra.
- Sobolewska Z (1993), Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży. Zasady projektowania zajęć.OPTA, Warszawa.
- Kamińska-Buśko B; Szymańska J. (2005) Profilaktyka w szkole. CMPPP, Warszawa.
- Wojcieszek K (2002). Wygrać życie. Szkolny program profilaktyki. Rubikon, Kraków.
- Gaś Z (2006). Profilaktyka w szkole.WSiP, Warszawa.
- Szymańska J (2002) Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki. CMPP-P, Warszawa.
- Jachimska M (1994), Grupa bawi się i pracuje, Wałbrzych.

9. Jachimska M (1997), Scenariusz lekcji wychowawczych
10. Gajewska G, A. Doliński, A. Szczęsna (2002), Warsztat pracy pedagoga. Scenariusze zajęć wychowawczych, Zielona Góra.
11. Gajewska G, A. Doliński, A. Szczęsna (2003), Teoretyczno-metodyczne aspekty wychowania młodzieży, Zielona Góra.
12. Gajewska G, A. Doliński, A. Szczęsna (2002), Teoretyczno-metodyczne aspekty kalendarza wychowawcy. Scenariusze zajęć wychowawczych, Zielona Góra.
13. Gajewska G, A. Szczęsna, E. Rewińska (2004), Warsztat opiekuna – wychowawcy młodszych dzieci. Scenariusze zajęć z zastosowaniem opowieści wychowawczej, Zielona Góra.
14. Doliński A, G. Gajewska, E. Rewińska (2004), Wybrane aspekty korekcji zachowań. Programy profilaktyczne. T. 7, Zielona Góra.
15. Sawicka K (red)(1998), Socjoterapia, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Diemut H. (2002). Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji. Kielce.
2. Vopel K.(2003) Jak pobudzić kreatywność grupy, Kielce.
3. Oyster C.K., (2002), Grupy, Poznań.
4. Hamer H.(1994), Klucz do efektywności nauczania, Warszawa.
5. Dąbrowska-Jabłońska I.(red.) (2006) Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, Kraków.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiazku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I(RZPS)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Andrzej Zygałło

Prowadzący: Dr Andrzej Zygałło

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Praktyka	50		5	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	50		5	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki jest konfrontacja wiedzy teoretycznej i dotychczasowych doświadczeń zdobytych w czasie zajęć dydaktycznych z praktyczną aktywnością wychowawczą, profilaktyczną i resocjalizacyjną poprzez obserwację zajęć prowadzonych w wybranych placówkach. Celem jest również gromadzenie materiału obserwacyjnego oraz kształtowanie właściwej postawy wobec wychowanków, opiekunów i powierzonych zadań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczone zajęcia z Metodyki Resocjalizacji

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przygotowanie dokumentacji niezbędnej do odbycia praktyki;
Zapoznanie z funkcjonowaniem placówki resocjalizacyjnej, w której Student odbywa praktykę;
Zapoznanie się z dokumentami dotyczącymi bieżącej działalności placówki i funkcjonowania jej podopiecznych;
Obserwacja zajęć i jej dokumentowanie

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, obserwacja uczestnicząca, analiza dokumentów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	Student potrafi scharakteryzować strukturę i opisać funkcje systemu resocjalizacji. Potrafi opisać cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie różnych instytucji działających w obszarze resocjalizacji.

K_U09	Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranych placówkach do realizacji zadań związanych z działalnością resocjalizacyjną
K_K03	Student jest świadomy sensu, wartości i potrzeby podejmowania działań resocjalizacyjnych w środowisku społecznym. Powinien być chętny do podejmowania wyzwań zawodowych w obszarze resocjalizacji i powinien być zdolny do realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie resocjalizacji.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia praktyki jest udział w zajęciach organizowanych pod nadzorem Opiekuna Praktyki, rozliczenie z Organizatorem całości niezbędnej dokumentacji oraz przedstawienie opinii wystawionej przez Opiekuna, która zawiera opisową i liczbową ocenę działań Studenta. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną oceny z opinii Opiekuna i oceny wystawianej przez Organizatora na podstawie przedstawionej dokumentacji (m.in. konspektów i Dziennika Praktyk)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	50 godz.	50 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym spotkania z organizatorem praktyki)	10 godz.	10 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

-

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

-

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II (RZPS)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Andrzej Zygałło

Prowadzący: Dr Andrzej Zygałło

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Praktyka	100		6	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100		6	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki jest konfrontacja wiedzy teoretycznej i dotychczasowych doświadczeń zdobytych w czasie zajęć dydaktycznych z praktyczną aktywnością wychowawczą, profilaktyczną i resocjalizacyjną poprzez obserwację i aktywne uczestnictwo w zajęciach prowadzonych w wybranych placówkach. Doskonalenie umiejętności planowania, prowadzenia i dokumentowania zajęć. Nabywanie umiejętności analizy pracy pedagoga i wychowanków w obszarze resocjalizacji. Nabywanie umiejętności analizowania własnej pracy i jej efektów oraz pracy wychowanków. Celem jest również gromadzenie praktycznych doświadczeń oraz kształtowanie właściwej postawy wobec wychowanków, opiekunów i powierzonych zadań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie praktyki pedagogicznej I

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Przygotowanie dokumentacji niezbędnej do odbycia praktyki
- Organizacja i funkcjonowanie placówki resocjalizacyjnej
- Planowanie, prowadzenie i dokumentowanie zajęć własnych prowadzonych pod nadzorem Opiekuna
- Udział w różnorodnych formach pracy resocjalizacyjnej prowadzonej w ramach funkcjonowania placówki
- Analiza pracy pedagoga i wychowanków
- Analiza własnej pracy i jej efektów w odniesieniu do organizacji i wychowanków
- Podsumowanie efektów praktyki, przygotowanie dokumentacji niezbędnej do podsumowania i oceny praktyki

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, praca w grupach, symulacja, praca z dokumentami, metody aktywnego uczestnictwa

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	Student potrafi scharakteryzować strukturę i opisać funkcje systemu resocjalizacji. Potrafi opisać cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie różnych instytucji działających w obszarze resocjalizacji.
K_U09	Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranych placówkach do realizacji zadań związanych z działalnością resocjalizacyjną
K_U10	Student potrafi posłużyć się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z obszaru resocjalizacji w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań resocjalizacyjnych; potrafi tworzyć rozwiązania konkretnych problemów w resocjalizacji, prognozować ich przebieg i przewidywać skutki planowanych działań.
K_K03	Student jest świadomy sensu, wartości i potrzeby podejmowania działań resocjalizacyjnych w środowisku społecznym. Powinien być chętny do podejmowania wyzwań zawodowych w obszarze resocjalizacji i powinien być zdolny do realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie resocjalizacji.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia praktyki jest czynny udział w zajęciach organizowanych pod nadzorem Opiekuna Praktyki, rozliczenie z Organizatorem całości niezbędnej dokumentacji oraz przedstawienie opinii wystawionej przez Opiekuna, która zawiera opisową i liczbową ocenę działań Studenta. Ocena końcowa jest średnia arytmetyczną oceny z opinii Opiekuna i oceny wystawianej przez Organizatora na podstawie przedstawionej dokumentacji (m.in. konspektów i Dziennika Praktyk)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	100 godz.	100 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym konsultacje z organizatorem praktyki)	20 godz.	20 godz.
Łącznie 120 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

-

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

-

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

MODUŁY SPECJALNOŚCI

MODUŁ 1
ANIMACJA KULTURY

FORMY TEATRU DZIECIECEGO

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PED-FTD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Teresa Samulczyk

Prowadzący: dr Teresa Samulczyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Laboratorium	45	3	VI	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	27		VI	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student pozna historię i rozwój teatru szkolnego; metody pracy z dziećmi-uczestnikami grup teatralnych; nauczy się zamieniać tekst na działania; zapozna się z technikami wykonywania dekoracji, rekwizytów i lalek teatralnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teatr w dydaktyce i wychowaniu (zarys dziejów teatru szkolnego). Formy teatru w żywym planie i różnorodność teatru lalek.
Inscenizacja i reżyseria małych form teatralnych (zamiana tekstu literackiego na działania sceniczne).
Warsztat teatralny (nauka technik wykonywania dekoracji, rekwizytów i lalek).
Metodyka pracy z dziecięcą grupą teatralną (zabawa w teatr jako naturalny sposób oddziaływania wychowawczego i gry dramatyczne jako podstawa rozwoju dziecka i sposób na jego poznanie).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, pogadanka, ćwiczenia warsztatowe, metoda indywidualnych przypadków, metoda sytuacyjna, inscenizacja, metody ekspresyjne, gry dydaktyczne, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W13 K_W20	Student ma podstawową i uporządkowaną wiedzę z zakresu historii i teorii teatru szkolnego i małych form teatralnych; zna rodzaje i formy teatralne; zna zasady metodyki pracy z dziecięcą grupą teatralną; potrafi posługiwać się terminologią
K_U11 K_U12	Potrafi animować uczestników małych form teatralnych, inspirować ich do rozwoju, wspierać w działaniach artystycznych i zdobywaniu wiedzy; Potrafi posługiwać się zasadami i normami w celu realizacji zadań metodycznych.
K_K08	Potrafi zrealizować przedstawienie małej formy teatralnej, od fazy projektu do etapu podsumowań; potrafi wziąć na siebie odpowiedzialność za wykonywane zadanie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – efekty kształcenia są sprawdzane na podstawie indywidualnych ćwiczeń praktycznych zadań z zakresu inscenizacji małych form teatralnych, opanowania technik scenograficznych, konstrukcji lalek i rekwizytów; oraz na podstawie spektaklu w szkole lub przedszkolu przygotowywanych i realizowanych przez studentów (projekt - warsztat artystyczny). Oceny poszczególnych zadań częściowych i końcowej prezentacji spektaklu dokonywane są na podstawie podanych wcześniej kryteriów i są podstawą do zaliczenia i ustalenia oceny końcowej przedmiotu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	24 godz.	42 godz.
Przygotowanie projektu	24 godz.	24 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
Łącznie 95 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	2 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Machulska H. Metodyka pracy instruktora-nauczyciela w zespole teatralnym dzieci i młodzieży, Warszawa 1984 podstawowa
2. Samulczyk -Pawluk Teresa Edukacja teatralna w szkole podstawowej, Kraków 2006

INSTYTUCJE KULTURY

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-IK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof.UZ

Prowadzący: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof.UZ
mgr Mirosław Gancarz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	15	1	II/3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II/3	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z instytucjonalizacją praktyki społecznej jako realizacji wzorów kulturowych i regularności zachowań ludzkich. Wdrożenie do pojęciowości z zakresu teorii organizacji, prakseologii i systemów społecznych. Stworzenie w świadomości studentów obrazu mapy instytucjonalnych podmiotów działalności kulturalnej i animacyjnej, zapoznanie z typologiami instytucji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs z przedmiotu teorie kultury i animacji

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przedmiot wprowadza w typologię instytucji kultury, podstawy finansowania instytucji, strukturę organizacyjną i podział ról, formalno-prawne aspekty działalności instytucjonalnej, formy i metody pracy stosowane w tych instytucjach w zależności od ich przynależności organizacyjnej, role społeczno-zawodowe realizowane w ramach działalności statutowej wybranych instytucji w powiązaniu z profilem kształcenia na specjalności animacja kultury. Jako wiodące typy instytucji eksponuje się wielodzielnicowe instytucje kultury oraz stowarzyszenia społeczno-kulturalnej jako obszar orientacji zawodowej i społecznej animatorów kultury.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda podająco-systematyzująca na audytoryjnym wykładzie akademickim.
Metoda prezentacji wybranej instytucji kultury na ćwiczeniach.
Metoda hospitacji lokalnych instytucji kultury na ćwiczeniach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K-W07	student ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucji życia społecznego, głównie instytucji kultury. Zna ich typologię, funkcje społeczne, struktury

	organizacyjne i prawne aspekty ich funkcjonowania
K-W14	ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu upowszechniania kultury i działalności animacyjnej, funkcjonowania różnych instytucji działalności kulturalnej – profesjonalnych i wielodzielnicowych, powiązań między zróżnicowanymi układami systemu kulturalno-oświatowego
K-W15	ma podstawową wiedzę o uczestnikach/podmiotach działalności kulturalnej i animacyjnej
K-W16	ma elementarną (propedeutyczną) wiedzę o specyfice metodyki pracy w wielodzielnicowych instytucjach kultury jako podstawy do pogłębienia tej wiedzy na przedmiocie metodyka animacji kultury
K-U02	potrafi wykorzystać elementarną wiedzę z teorii kultury i animacji do powiązania jej z problematyką organizacji instytucjonalnych form działalności kulturalnej i animacyjnej i odwołać się do typologii uczestników tych instytucji
K-U03	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w diagnozowaniu potrzeb kulturalnych i motywów uczestnictwa w instytucjonalnym układzie kultury
K-U09	potrafi ocenić na poziomie elementarnym przydatność typowych praktyk organizacyjno-animacyjnych do pracy instytucji kultury
K-U14	potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę z wybranej dziedziny kultury symbolicznej do działań praktycznych w wielodzielnicowych instytucjach kultury
K-K04	ma przekonanie o wadze zachowań w sposób profesjonalny w różnych zorganizowanych formalnie strukturach animacji i działalności kulturalnej i kierowania się zasadami etyki
K-K07	jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w instytucjach kultury i animacji – celowych formach aktywności kulturalnej (grupy twórcze, stowarzyszenia), docenia konieczność współpracy z innymi podmiotami instytucjonalnymi w środowisku lokalnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin testowy z wiedzy objętej treściami wykładu - test jednokrotnego wyboru.
Prezentacja materiału autorskiego z badań terenowych i hospitacji wybranej instytucji.
Ocena z egzaminu jest oceną końcową z przedmiotu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne:	Studia niestacjonarne:
Udział w zajęciach -	30 godz.	18 godz.
Praca samodzielna (przygotowanie do zajęć) –	30 godz.	42 godz.
Przygotowanie do egzaminu –	20 godz.	20 godz.
Konsultacje –	10 godz.	10 godz.
Egzamin –	3 godz.	3 godz.
Razem godzin – 93 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela ak. –	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bobrowska E., Przemiany modelowe instytucji domu kultury, Kraków 1997.
2. Gołat R., Podstawy prawa kultury, Poznań 2006.
3. Heinemann K., Wprowadzenie do socjologii sportu, Warszawa 1989.
4. Izdebski H., Fundacje i stowarzyszenia, Warszawa 1999.
5. Nowicka E., Świat człowieka – świat kultury, Warszawa 2006.
6. Pawlak W., Instytucje i zmiana instytucjonalna w teorii D. Northa, „Studia Socjologiczne” nr 7/1993.
7. Sułkowski Ł., Kulturowa zmienność organizacji, Warszawa 2002.
8. Załuska M., Boczoń J.,(red.) Organizacje pozarządowe w społeczeństwie obywatelskim, Katowice 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

KULTURA MEDIALNA

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-KM

Typ przedmiotu: wybierany

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Kostecka

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	VI	egzamin	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VI	egzamin	
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu teorii i praktyki mediów masowych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Komunikowanie masowe. Typologia mediów. Oralne, pisemne i drukowane, media wizualne i audiowizualne, media interaktywne i multimedia. Modele komunikacji masowej. Funkcje mediów. Pojęcie propagandy: typologia, środki oraz techniki. Wykorzystywanie techniki propagandowych w reklamie komercyjnej i społecznej oraz działalności politycznej.

Determinizm technologiczny. Teorie MacLuhana i Levinsona. Rozwój mediów a tożsamość jednostki. Media drukowane. Telewizja. Paleo i Neotelewizja. Gatunki telewizyjne. Telewizja rozsiewcza, satelitarna, przewodowa i cyfrowa. Przyszłość telewizji. Globalizacja. Konteksty kulturowe. Kultura sieci. Społeczeństwo informacyjne

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny i konwersatoryjny;

Ćwiczenia: prezentacje poszczególnych tematów, praca z materiałem źródłowym, badania terenowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W20	student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu mass mediów; zna specyfikę każdego rodzaju mediów; potrafi określić gatunki charakterystyczne dla mediów (radio, TV, Internetu); zna techniki komunikacyjne różnych środków przekazu
K_U02 K_U07	potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu interpretacji zjawisk związanych z kulturą medialną; potrafi posługiwać się specjalistycznym językiem tej dziedziny wiedzy oraz

zastosować go w praktyce używając różnych kanałów komunikacji

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład : egzamin pisemny – test z progami punktowymi;

Ćwiczenia: obecność i aktywność na zajęciach, samodzielna prezentacja wybranego tematu, praca zaliczeniowa różnych technik komunikacji medialnej (artykuł, film, audycja) oraz test z progami punktowymi z zakresu całego materiału ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	55 godz.	73 godz.
Przygotowanie komunikatu medialnego	20godz.	20godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 125godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	3 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

2. Dobek – Ostrowska B., Faras J., Ociepka B. (red.), Teoria i praktyka propagandy, Wrocław 1995.
3. Gajda J., Juszcak S., Siemieniecki B., Wenta K. (red.), Edukacja medialna, Toruń 2002.
4. Godzic W., Telewizja jako kultura, Kraków 1999.
5. Podglądanie Wielkiego Brata, pod red. W. Godzica, Kraków 2001.
6. Gałuszka M., Między przyjemnością a rytuałem. Recepcja serialu telewizyjnego, Łódź 1996.
7. Nowe media w komunikacji społecznej XX w., pod red., M. Hopfingera, Warszawa 2002.
8. Re: internet – społeczne aspekty medium, Warszawa 2006.
9. Jenkins H., Kultura konwergencji, Warszawa 2006.
10. Goban-Klass T., Media i komunikowanie masowe, Kraków 2000
11. Sokołowski M., (R)ewolucja w komunikacji, Warszawa 2010

METODYKA ANIMACJI KULTURY

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-MAK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof.UZ

dr hab. Bogdan Idzikowski, prof.UZ

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka, mgr Marek Zadłużny

mgr Leszek Zamaria

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	II/4	Egzamin	
Laboratorium	30	2		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II/4	Egzamin	
Laboratorium	18			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów ze strategiami, metodami, formami i technikami pracy kulturalno-oświatowej i animacji kultury, z procedurą wyprowadzania zasad działalności kulturalnej i animacji, metodyką pracy z uczestnikami – amatorami, z procedurą tworzenia planów i programów pracy kulturalnej i działań animacyjnych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs z przedmiotów: teorie kultury i animacji oraz instytucje kultury

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i eksplikacja pojęcia animacja kultury; role społeczno-zawodowe animatorów kultury; projektowanie działań animacyjnych w różnych środowiskach społecznych; zasady, metody, formy i techniki pracy animatora w powiązaniu z różnymi strategiami animacji kultury; uczestnicy działalności kulturalnej i animacyjnej, w tym specyfika, formy i typologia amatorskiego ruchu artystycznego; działalność imprezowa – klubowa i masowa; instytucje animacji kultury i inne przestrzenie życia społecznego objęte działaniami animacyjnymi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda podająco-systematyzująca – na akademickim wykładzie audytoryjnym.

Metoda symulacyjno-aktywizująca - przeprowadzenie działań animacyjnych w grupie konwersatoryjnej połączone z organizacją imprezy z wykorzystaniem grupy ćwiczeniowej.

Metoda hospitacyjna – obserwacja uczestnicząca zajęć w zespołach amatorskich w instytucjach kultury.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K-W13	student ma elementarną i uporządkowaną wiedzę na temat różnych dziedzin kultury - symbolicznej, zna terminologię z zakresu pedagogiki niedyrektywnej i specyfikę języka pedagogiki emancypacyjnej jako teoretycznego odwołania w pracy kulturalnej i animacyjnej
K-W15	ma podstawową wiedzę o podmiotach działalności kulturalnej, ich zróżnicowaniach i specyfice
K-W16	ma podstawową i ugruntowaną wiedzę metodyczną o wieloaspektowych działaniach kulturalnych i animacyjnych
K-W18	ma wiedzę o sobie jako podmiocie aktywnie projektującym ścieżkę własnego rozwoju, w tym w zakresie specjalizacji i doskonalenia w wybranej dziedzinie kultury symbolicznej
K-W20	ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę z zakresu wybranej dziedziny kultury symbolicznej – tańca, teatru, sztuk widowiskowych
K-U09	potrafi ocenić przydatność metod, technik i strategii animacyjnych do realizacji różnych form aktywizacji jednostek, grup i środowisk lokalnych
K-U10	potrafi posługiwać się ujęciami teoretycznymi z obszaru kultury, animacji i pedagogiki emancypacyjnej do analizowania i interpretowania strategii animowania aktywności społeczno-kulturalnej, potrafi generować rozwiązanie problemów aktywności i twórczości amatorskiej, jej promocję i planowanie efektów
K-U11	potrafi animować pracę uczestników procesu animacji w kierunku ich indywidualnego rozwoju przez całe życie
K-U13	potrafi pracować w zespole z podziałem na różne role – nadawcy, organizatora/pośrednika, odbiorcy/adresata, przyjmować zadania oraz wyznaczać zadania innym
K-U14	potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań animacyjnych z zastosowaniem pogłębionej wiedzy z zakresu wybranej dziedziny kultury symbolicznej
K-K03	ma przekonanie o sensie i wartości podejmowania działań animacyjnych w zróżnicowanym środowisku społecznym, jest gotowy do podejmowania ról zawodowych oraz społecznych w charakterze instruktora, moderatora, animatora, wolontariusza.
K-K04	ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, kieruje się zasadami etycznymi w pracy animacyjnej i upowszechnianiu kultury
K-K07	jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach i instytucjach społecznych, jest otwarty na współpracę z podmiotami o różnym kapitale społeczno-kulturowym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin testowy z wiedzy objętej treściami wykładu – test jednokrotnego wyboru.

Samodzielne zaplanowanie i przeprowadzenie działań animacyjnych w grupie konwersatoryjnej.

Sporządzenie raportu z hospitacji zajęć w zespołach amatorskich i grupach twórczych.

Ocena z egzaminu jest oceną końcową z przedmiotu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne:	Studia niestacjonarne:
Udział w zajęciach – ...	60 godz.	36 godz.
Praca samodzielna (przygotowanie do zajęć) – ...	60 godz.	84 godz.
Przygotowanie do egzaminu –	20 godz.	20 godz.
Konsultacje – ...	8 godz.	8 godz.
Egzamin -	3 godz.	3 godz.
Razem godzin – 151 6 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego –	3 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

17. Dyczewski L., Animator kultury lokalnej, (w) Kultura polska w procesie przemian, Lublin 1993.
18. Gajda J. (red.), Animacja kulturalna jako problem pedagogiczny, Lublin 1994.
19. Gajda J. Żardecki W., (red.), Dylematy animacji kulturalnej, Lublin 2001.
20. Jankowski D., Wychowawcze perspektywy działalności kulturalno-oświatowej, Poznań 1988.
21. Jankowski D., Kargul J., Kowalewski F., Przyszczypkowski K., Podstawy działalności kulturalno-oświatowej, Poznań 1996.
22. Jedlewska B., Animatorzy kultury wobec wyzwań edukacyjnych, Lublin 2001.
23. Kargul J., Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej, Toruń 1997.
24. Kopczyńska M., Animacja społeczno-kulturalna, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

-

UWAGI:

METODYKA PRACY Z GRUPĄ TWÓRCZĄ I REALIZACJA ETIUD

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-MetE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j.polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jan Andrzej Fręś

Prowadzący: dr Jan Andrzej Fręś

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	45	3	VI	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	27		VI	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wypracowanie umiejętności indywidualnej i grupowej ekspresji scenicznej o charakterze teatralnym oraz kierowania kreatywną pracą grupy wychowanków, prowadzącą do publicznego pokazu w formie etiudy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne zdobyte w ramach przedmiotów: wiedza o teatrze, pedagogika zabawy, metodyka animacji kultury, techniki komunikacji językowej i kultura mowy.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Etap I - Zawiązywanie grupy twórczej – wzajemne poznawanie się, budowanie zaufania, integracji i poczucia bezpieczeństwa w grupie.

Komunikacja w grupie i komunikacja interpersonalna – kształtowanie umiejętności nawiązywania tzw. pierwszego kontaktu, przełamywania barier, aktywnego słuchania, swobodnego wyrażania własnych myśli, emocji i poglądów, otwartości wobec odmienności innych ludzi, prowadzenia rozmów i dyskursów, negocjowania i ustalania stanowisk, rozwiązywania problemów i podejmowania decyzji w grupie – ćwiczenia integracyjno-komunikacyjne i relaksacyjne

Etap II – „Stawanie się wspólnotą” - budowanie poczucia więzi z grupą, odpowiedzialności za wspólne zadania, kształtowanie tożsamości, odrębności i specyfiki grupy; analiza zachowań, działań i procesów zachodzących w grupie – ćwiczenia doskonalące umiejętność współdziałania w grupie twórczej. Inicjowanie, inspirowanie, kreowanie, animowanie, projektowanie i organizowanie sytuacji, zadań oraz działań twórczych - ćwiczenia pobudzające i stymulujące wyobraźnię twórczą, wyzwalaające ekspresję artystyczną, uruchamiające indywidualne i grupowe działania twórcze.

Etap III – Przygotowanie do zespołowej realizacji etiudy artystycznej – ćwiczenia wprowadzające w podstawowe zagadnienia sceniczne, budowanie kompozycji przestrzennej, światło i rytm na scenie, praca ze słowem, animacja przedmiotu, elementarny warsztat aktorski (ćwiczenia głosowe, dykcyjne, ruchowe, ćwiczenia na koncentrację), improwizacja artystyczna, budowanie etiudy z wykorzystaniem poszczególnych scenicznych środków wyrazu. Kształtowanie umiejętności animowania i koordynowania

pracy w grupie twórczej między innymi poprzez stworzenie przez każdego studenta własnego zespołu i zrealizowanie wraz z nim samodzielnej etudy artystycznej prezentowanej przed szerszą publicznością.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, gry i zabawy parateatralne, drama, rozmowa, dyskusja, praca w grupach, inscenizacja, giełda pomysłów, referat,

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W12, K_W18	student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w pracy z grupą twórczą, ma specjalistyczną wiedzę w zakresie metodyki pracy z dziećmi i młodzieżą;
K_U13	student wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających się w pracy animatora kultury;
K_K01 K_K04 K_K07	student ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju, ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej, potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania, jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne, jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami animacji kultury.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie przez studenta pozytywnych ocen z realizacji poszczególnych ćwiczeń warsztatowych oraz uzyskanie pozytywnej oceny z realizacji końcowej etudy artystycznej, przygotowanej wspólnie z własną grupą twórczą i zaprezentowanej publicznie.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	35 godz.	43 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. P. Adamczyk: Gra w teatr. Jak prowadzić dziecięce i młodzieżowe zespoły teatralne. Kraków 2005.
2. Aktywność twórcza dzieci i młodzieży. Red. S. Popek, Warszawa 1988.
3. B. Broszkiewicz, J. Jarek: Warsztaty teatralne. Wrocław 2001.
4. J. A. Fręś: Teatr młodzieżowy. Warsztat – spektakl – scenariusze. Wyd. Oświat FOSZE Rzeszów 2012.
5. Grupa bawi się i pracuje. Zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych., M. Jachimka, 1994.
6. B. Jedlewska: Animatorzy kultury wobec wyzwań edukacyjnych. Lublin 1999.
7. Krystyna Pankowska: Edukacja przez dramę. WSiP Warszawa 1997.
8. Krystyna Pankowska: Pedagogika dramy. Teoria i praktyka, Warszawa 2000.
9. L. Rybotycka: Gry dramatyczne. Teatr młodzieży. Warszawa 1976.
10. Szmidt K.J.: Pedagogika twórczości. Idee-aplikacje-rady na twórczą drogę. Kraków 2005.
11. Warsztaty edukacji twórczej, red. E. Olinkiewicz, E. Repsch, Wrocław 2001
12. B. Way: Drama w wychowaniu dzieci i młodzieży. Warszawa 1997.
13. Wójcik E.: Metody aktywizujące w pedagogice grup, Kraków 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. J. Jarek, W. Michalski: W poszukiwaniu własnego stylu w teatrze. „Małe formy metodyczne” Wrocław 1988, z. 3.
2. W. Karolak: Sztuka jako zabawa. Zabawa jako sztuka. Warszawa 1999.
3. K. Krasoń: Dziecięcy teatr ruchu. „Kwartalnik Pedagogiczny” 2003, nr 3.
4. M. Nowak: Przez teatr i do teatru. „Nowe w Szkole” 2001/2, nr 2.
5. K. Nowak-Wolna: Edukacja kulturalna i aktywność artystyczna dorosłych w amatorskich zespołach teatralnych. „Edukacja Dorosłych” 2003, nr 3.

PEDAGOGIKA CZASU WOLNEGO

Kod przedmiotu: 05.9.W-PED-PeCW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta KostECKa

Prowadzący: dr Jolanta KostECKa

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	IV	egzamin	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Opanowanie wiedzy na temat koncepcji czasu wolnego, problematyki zachowań w czasie wolnym oraz sposobów spędzania czasu wolnego i ich uwarunkowań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs zajęć z pedagogiki i socjologii oraz teorii kultury i animacji

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pozytywne i negatywne koncepcje czasu wolnego. Teorie czasu wolnego. Edukacja do czasu wolnego. Czas wolny w rodzinie i instytucjach. Funkcje czasu wolnego. Wzory i style spędzania czasu wolnego wśród wybranych grup społecznych. Rynki czasu wolnego - przestrzeń konsumpcji. Patologie i zagrożenia czasu wolnego. Współczesne przeobrażenia w strukturze czasu wolnego i pracy jako wyzwania pedagogiki

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: konwencjonalny i problemowy

Ćwiczenia: metoda projektu, praca z książką

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W02	Zna miejsce pedagogiki czasu wolnego w systemie nauk oraz potrafi wskazać jej związki z innymi dyscyplinami naukowymi
K_W13	Zna teorię i metodologię pedagogiki czasu wolnego oraz potrafi posługiwać terminologią tej dyscypliny
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych analizując je na polu pedagogiki czasu wolnego

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: egzamin pisemny test z progami punktowymi.

Ćwiczenia: realizacja projektu w grupach (zbadanie wybranego zjawiska w obszarze czasu wolnego) i prezentacja jego wyników

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	20 godz.	32 godz.
Realizacja projektu	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogunia – Borowska M., Śleboda M., Globalizacja i konsumpcja, Kraków 2003.
2. Czas wolny w różnych jego aspektach, J. Kędzior, M. Wawrzak – Chodaczek, Wrocław 2000.
3. Eriksen T., Tyrania chwili, Warszawa 2004.
4. Fatyga B., Rogala – Oblękowska J., Style życia młodzieży a narkotyki, Warszawa 2002
5. Mac Cannel D., Turysta. Nowa teoria klasy próżniaczej, Warszawa 2002.

PEDAGOGIKA ZABAWY

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PedZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Teresa Samulczyk

Prowadzący: dr Teresa Samulczyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		II	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Opanowanie umiejętności w zakresie: planowania i organizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego w klasie i grupie przedszkolnej oraz organizacji pracy z dziećmi i młodzieżą. Projektowanie efektów kształcenia w grupie dziecięcej; projektowania scenariuszy do wybranych form pracy z grupą z uwzględnieniem podstawowych zasad budowy jednostki metodycznej; nabywanie praktycznego doświadczenia przy realizacji opracowanych scenariuszy w formie warsztatowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika ogólna, Psychologia rozwojowa i osobowości, Teoretyczne podstawy wychowania, Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna z metodyką.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zabawa – definicja i znaczenie. Strategia zabawowa w pracy z dziećmi i młodzieżą. Teorie zabawy – J. Piageta, L.S. Wygotskiego, B. Sułkowskiego, D.B. Elkonina, J. Huizingi.

Zabawa a inne formy aktywności człowieka. Rodzaje zabaw – klasyfikacje i praktyczne realizacje.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, pogadanka, prezentacja z materiałami źródłowym ćwiczenia warsztatowe-autorskie prezentacje studentów, metoda sytuacyjna, inscenizacja, metody ekspresyjne, gry dydaktyczne, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W08 K_W16	Ma wiedzę dotyczącą komunikowania się w małej grupie społecznej; potrafi przewidzieć prawidłowości i zakłócenia w komunikacji w grupie zabawowej; ma opanowaną wiedzę z zakresu metod i technik pracy z dziećmi
K_U11 K_U12	Potrafi animować uczestników zabaw, inspirować ich do rozwoju, wspierać w działaniach artystycznych i zdobywaniu wiedzy; Potrafi posługiwać się zasadami i normami w celu realizacji zadań metodycznych.
K_K03 K_K08	Potrafi zrealizować różnego typu imprezy, od fazy projektu do etapu podsumowań; potrafi wziąć na siebie odpowiedzialność za wykonywane zadanie. Ma przekonanie o sensie i

	wartości pracy animatora kultury w środowisku, jest kompetentny w tym zakresie, wykazuje aktywność i wytrwałość w realizacji działań podejmowanych w sferze kulturalno-pedagogicznej
--	--

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – efekty kształcenia są sprawdzane na podstawie indywidualnych ćwiczeń – praktycznych zadań z zakresu pedagogiki zabawy oraz na podstawie przygotowywanych i realizowanych przez studentów warsztatów- samodzielnej jednostki zajęciowej wg. własnego scenariusza . Oceny poszczególnych zadań częściowych i końcowej prezentacji dokonywane są na podstawie podanych wcześniej kryteriów i są podstawą do zaliczenia i ustalenia oceny końcowej przedmiotu.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
Łącznie 62 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dyrner W.J.: Zabawy tematyczne dzieci w domu i w przedszkolu, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1971.
2. Elkonin D.B.: Psychologia zabawy, Warszawa 1984.
3. Huizinga J.: Homo Ludens. Zabawa jako źródło kultury, Warszawa 1985.
4. Okoń W.: Zabawa a rzeczywistość, Warszawa 1987.
5. Sułkowski B.: Zabawa. Studium socjologiczne. Warszawa 1984.
6. Waloszek D.: Zabawa. Edukacja, Zielona Góra 1996.
7. Hofman Z.: O możliwościach wykorzystania pedagogiki zabawy w działaniach wychowawczych. „Grupa i Zabawa” 2000, nr 1.
8. Muchacka B.: Zabawy badawcze w edukacji przedszkolnej, Kraków 2001.

PODSTAWY SZTUKI FOTOGRAFII

Kod przedmiotu: 03.4WP-PED-SzFo

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Mgr. Jarosław Dulęba

Prowadzący: Mgr. Jarosław Dulęba

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	45	3	4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do sprawnego posługiwania się technikami fotograficznymi w obszarze fotografii cyfrowej oraz tradycyjnych technik bromosrebrowych. Przygotowanie studenta do prowadzenia warsztatów związanych z fotografią. Wprowadzenie odstawowych pojęć z zakresu techniki i estetyki fotografii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu pracy warsztatowej. Podstawowa umiejętność obsługi graficznych programów komputerowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ćwiczenia:

Podstawowe wiadomości z psychofizjologii widzenia (wykład, ćwiczenia).

Budowa aparatów fotograficznych (wykład, prezentacja).

Technologia materiałów światłoczułych i chemii fotograficznej. (wykład, ćwiczenia).

Fotografia studyjna (systemy i techniki oświetleniowe w fotografii, fotografia portretowa, fotografia produktowa, fotografia ruchu).

Fotografia plenerowa (reportaż, dokument) .

Wywołanie i obróbka materiałów negatywowych i pozytywowych.

Cyfrowa obróbka fotografii.

Przygotowanie ekspozycji fotograficznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w studio i w plenerze, wykłady z prezentacjami i eksperymentami, praca indywidualna i praca z grupą.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K_W20	Student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie wykonania fotografii w technice analogowe i cyfrowe w warunkach studyjnych oraz plenerowych. Potrafi samodzielnie obsługiwać sprzęt fotograficzny (aparaty analogowe, lampy, światłomierze oraz sprzęt ciemniowy). Potrafi samodzielnie wywołać negatyw i wykonać odbitki.

K_U11	Student potrafi animować pracę nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie.
K_K07	potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz przygotowanie i prezentacja pracy fotograficznej na wystawie końcoworocznej.

Ocena końcowa z przedmiotu jest wypadkową aktywności na zajęciach oraz poziomu wykonanej pracy.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	-
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	45 godz.	-
Zaliczenie (wystawa i przygotowanie do niej):	10 godz.	-
Konsultacje	10 godz.	-
Łącznie 110 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	4 ECTS	-
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	-

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Urszula Czartoryska "PRZYGODY PLASTYCZNE FOTOGRAFII"
2. Francois Soulages "ESTETYKA FOTOGRAFII. Strata i zysk"
3. Andre Rouille "FOTOGRAFIA. Między dokumentem a sztuką współczesną"
4. Jan Kurowicki "FOTOGRAFIA JAKO ZJAWISKO ESTETYCZNE"
5. R. Barthes „Światło obrazu“, Aletheia, Kraków, 2001

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

10. Beata Frydryczak, "Estetyki oporu" Wydawnictwo WSP, Zielona Góra, 1995
11. S. Morawski. Niewdzięczne rysowanie mapy... O postmodernie(iźmie) i kryzysie kultury“, Wydawnictwo: UMK. Toruń 1998

UWAGI:

Zajęcia prowadzone przy pomocy specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu fotograficznego, oświetlenia studyjnego oraz w pomieszczeniach ciemniowych wyposażonych w sprzęt do wywoływania i obróbki materiałów fotograficznych.

PROJEKTOWANIE DZIAŁALNOŚCI ANIMACYJNEJ

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PED-PrAn

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Sylwia Słowińska

Prowadzący: dr Sylwia Słowińska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	4	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		4	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studentów do samodzielnego konstruowania spójnej koncepcji projektu animacyjnego

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs zajęć „Teorie kultury i animacji”

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

specyfika projektu animacyjnego; struktura projektu animacyjnego; prezentacja i analiza przykładów projektów animacyjnych; analiza i opis problemu i grupy docelowej, planowanie celów głównych i szczegółowych, etapów i działań; konstruowanie harmonogramu projektu; rezultaty działań i ich wskaźniki; planowanie budżetu; możliwe źródła dofinansowania projektów animacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

warsztaty, ćwiczenia praktyczne; prezentacje, analiza przypadków, dyskusja, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Opis efektu
K_W20	student potrafi scharakteryzować projekt animacyjny, wymienić elementy struktury projektu animacyjnego i wyjaśnić powiązania i różnice między nimi
K_U02, K_U14	student potrafi stworzyć spójną koncepcję projektu animacyjnego: potrafi dokonać analizy i opisu problemu podejmowanego w planowanych działaniach animacyjnych; sformułować adekwatnie do problemów cele oraz dobrać do nich działania i określić ich rezultaty; jest w stanie skonstruować harmonogram i budżet projektu animacyjnego,
K_K02	student jest wrażliwy na problemy społeczno-kulturowe w środowisku i świadomy możliwości i ograniczeń ich rozwiązywania poprzez projekty animacyjne.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia konwersatorium jest: prawidłowe wykonanie wszystkich ćwiczeń realizowanych na zajęciach; przygotowanie prezentacji przykładowego projektu animacyjnego wraz z analizą jego struktury i założeń, ocenianej wedle progów punktowych; pozytywne zaliczenie pracy kontrolnej polegającej na skonstruowaniu koncepcji projektu animacyjnego, ocenianej wedle progów punktowych.

Ocena końcowa z konwersatorium jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	15 godz.	27 godz.
Konsultacje:	3 godz.	3 godz.

Łącznie godzin – 48 – 2 ECTS

Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Karolak W., Projekt edukacyjny – projekt artystyczny, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Ekonomiczno Humanistycznej w Łodzi, Łódź 2004.
2. Podręcznik zarządzania projektami miękkimi w kontekście Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa 2006.
3. Projekty kulturalne – krok po kroku, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej i Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2004.
4. Zarządzanie projektami współfinansowanymi z funduszy publicznych, red. M. Szwabe, Kraków 2007.
5. Słowińska S., Projekt w animacji kultury, w: Dyskursy młodych andragogów 9, red. M. Olejarz, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Zarządzanie projektami współfinansowanymi z funduszy publicznych, red. M. Szwabe, Wolters Kluwer Polska, Kraków 2007.

UWAGI:

SCENOGRAFIA I TECHNIKI TEATRALNE

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PED-ScTT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Mgr Jarosław Dulęba

Prowadzący: Mgr Jarosław Dulęba

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	30	2	III	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18		III	Laboratorium	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta pracy warsztatowej z zakresu działań teatralnych zarówno w obszarze teatru tradycyjnego jak i we współczesnych formach działań teatralnych oraz performance, happening. Zapoznanie studenta z technologią i technikami oświetleniowymi w teatrze, technikami scenograficznymi, oraz formami teatru plastycznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Student posiada podstawowe wiadomości z zakresu współczesnych form teatralnych. Potrafi przygotować szkice i projekty scenografii. Zna podstawowe materiały, narzędzia stosowane w technikach scenograficznych. Posiada Umiejętność dostosowania przestrzeni zastanej do działania teatralnego. Potrafi korzystać z profesjonalnego sprzętu oświetleniowego (konsola światła, reflektory).

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni scenicznej. Praca o charakterze warsztatowym. Efekty kształcenia:

Kod efektu	Opis
K_W16	Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań (przygotowanie techniczne spektaklu oraz innych działań artystycznych o charakterze teatralnym, zaprojektowanie i wykonanie scenografii, przygotowanie dźwięku), a także o normach i procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej w zakresie pracy warsztatowej.
K_U10	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi (operować różnorodnymi formami działań artystycznych w obszarze teatru współczesnego) w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań.

K_U14	Student potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną techniką teatralną.
K-K07	Student potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania z zakresu przygotowania i wykonania działań związanych z realizacją spektaklu, performance, happeningu, form teatru plastycznego.
K-K08	

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz udział w przygotowaniu i realizacji spektaklu zaliczeniowego.

Ocena końcowa z przedmiotu jest wypadkową aktywności na zajęciach oraz poziomu wykonanej pracy (przygotowanych projektów działań teatralnych oraz ich realizacji).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	12 godz.	24 godz.
Zaliczenie (wystawa i przygotowanie do niej):	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kącki A. Teatr materii ożywionej, Poznań, 2004
2. Baurillard J. Symulakry i symulacja Sic!S.C. Warszawa 2005
3. Brook P. Pusta przestrzeń WaiF, Warszawa, 1997
5. Welsch Estetyka poza estetyką UNIVERSITAS, Kraków, 2005
4. Strzelecki Z. Współczesna scenografia polska Arkady, Poznań, 1956
6. Brook Pusta przestrzeń Waif, Warszawa, 1884
7. Milczare-Pankowska K. Współczesny teatr poszukujący WSiP, Warszawa, 1986
8. Frydryczak B. Estetyki oporu WSP, Zielona Góra, 1995
9. Craig E. G. O sztuce teatru WaiF, Warszawa, 1985

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

25. Grotowski J. Człowiek w działaniach parateatralnych PWN, Kraków, 1988
26. Althusset L. „Piccolo”, Bertolazzi i Brecht (Notatki o teatrze materialistycznym) [w:] Marksizm i literatura współczesna PIW, Warszawa, 1979

UWAGI:

Zajęcia są prowadzone w profesjonalnej przestrzeni teatralnej z użyciem profesjonalnego sprzętu.

SZTUKA KABARETU

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PED-SzK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j.polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Mirosław Gancarz

Prowadzący: mgr Mirosław Gancarz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	30	2	VI	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18		VI	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wiedza teoretyczno-historyczna na temat form estradowych: kabaret; umiejętności budowania (od etapu tworzenia scenariusza po prezentację) scenki kabaretowej, monologu, piosenki kabaretowej, scenki pantomimicznej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna wiedza na temat form estradowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Elementy teorii i historii kabaretu. Rola humoru w życiu człowieka współczesnego. Kultura jako „wentyl” i element budowania własnej tożsamości – twórcza i odtwórcza aktywność kulturalna młodych. Ekspresja „prywatna”, a ekspresja sceniczna. Analiza tekstu scenicznego. Kulturowy, społeczny i biograficzny kontekst twórczości artystycznej. Zadania aktorskie. tworzenie etiud kabaretowych ćwiczenia wprowadzające w podstawowe zagadnienia sceniczne, budowanie kompozycji przestrzennej, światło i rytm na scenie, praca ze słowem, animacja przedmiotu, elementarny warsztat aktorski (ćwiczenia głosowe, dykcyjne, ruchowe, ćwiczenia na koncentrację), improwizacja artystyczna, budowanie etiudy z wykorzystaniem poszczególnych scenicznych środków wyrazu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Prezentacje materiałów audiowizualnych, wykład konwersatoryjny, praca w grupach, ćwiczenia sceniczne, praca nad koncepcją i scenariuszem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W15 K_W16 K_W18	ma podstawową wiedzę o uczestnikach/podmiotach działalności kulturalnej i animacyjnej; ma elementarną (propedeutyczną) wiedzę o specyfice metodyki pracy w instytucjach artystycznych, jako podstawy do pogłębienia tej wiedzy na przedmiocie sztuka kabaretu; właściwie ocenia swe możliwości artystyczne (sceniczne, koncepcyjne, reżyserskie) ma wiedzę o sobie jako podmiocie aktywnie projektującym ścieżkę własnego rozwoju, w tym w zakresie specjalizacji i doskonalenia w wybranej dziedzinie kultury symbolicznej
K_U12	potrafi pracować w zespole z podziałem na różne role – nadawcy,

K_U13	organizatora/pośrednika, odbiorcy/adresata, przyjmować zadania oraz wyznaczać zadania innym; potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę rozwiązywania problemów zawodowych
K_K01 K_K07	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu twórczości kabaretowej, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia. Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w instytucjach kultury i animacji – celowych formach aktywności kulturalnej (grupy twórcze, stowarzyszenia), docenia konieczność współpracy z innymi podmiotami instytucjonalnymi w środowisku lokalnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Aktywne uczestnictwo w zajęciach. Opanowanie w podstawowym stopniu prezentowanych technik scenicznych i kabaretowych. Samodzielne przygotowanie grupowej scenki kabaretowej i jej prezentacja przed publicznością. Test historyczno-teoretyczny dotyczący kabaretu.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	28 godz.	40 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Przybora Jeremi, Autoportret z piosenką. ROK Corporation, Warszawa 1992
2. Groński Ryszard Marek, Jeź na kaktusie. KiW, Warszawa 2003
3. Kiec Izolda, Wypzedaż teatru w ręce błazna i arlekina. Wyd. Poznańskie, Poznań 2001
4. Sikora Władysław, Nie tylko kabaret Potem. Croma, Wrocław

TECHNIKI KOMPUTEROWE W INSTYTUCJACH KULTURY

Kod przedmiotu: 45.0-WP-PED-TKIK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr E. Mianowska

Prowadzący: dr E. Mianowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	3	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	20		3	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z możliwościami wykorzystania oprogramowania biurowego i graficznego oraz zasobów otwartych w pracy animatora kultury. Ćwiczenie praktycznych umiejętności korzystania z narzędzi technologii informacyjnej w projektach wspomagających działania animatora kultury.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa znajomość zasad pracy w środowisku Windows. Znajomość pakietu biurowego Office w zakresie podstawowym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Korespondencja biurowa: zasady korespondencji, układy pism, szablony, wzory dokumentów, formularze.
Edycja materiałów wspomagających działalność administracyjno-biurową: projektowanie materiałów informacyjnych (broшуra, plakat), kalkulacja kosztów działań okolicznościowych (analiza kosztów warsztatów, wystaw, itp.), gromadzenie i analiza danych, wykorzystanie baz danych w korespondencji seryjnej, przygotowanie prezentacji i sprawozdań z działań animatora, opracowanie wielostronicowych raportów.
Zarządzanie informacjami: korzystanie z sieci rozproszonych do poszukiwania informacji związanych z bieżącą działalnością instytucji kultury.
Edycja grafiki: korzystanie z plików graficznych w różnych formatach, projektowanie materiałów informacyjnych, korzystanie z narzędzi edycji obiektów graficznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia indywidualne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16 K_U04	Student potrafi wykorzystać standardowe narzędzia informatyczne we wspomaganie organizacji działań animatora kultury: zaprojektować informację multimedialną (tekst, grafika, dźwięk), korzystać z baz danych w ramach usprawniania współdziałania i komunikacji z odbiorcami, twórcami i animatorami kultury, przygotować raport z działań animatora.
K_U04	Potrafi wyszukać w Internecie informacje związane z działalnością animatora kultury. Ma orientację w zasobach Internetu powiązanych z kulturą i jej upowszechnianiem Potrafi wykorzystać zasoby internetowe i krytycznie ocenić ich wiarygodność
K_U09	Potrafi zastosować w projektach związanych z działalnością animatora kultury odpowiednie narzędzia informatyczne do wspomaganie ich realizacji
K_K05	Krytycznie ocenia możliwość stosowania nowoczesnych technologii w upowszechnianiu kultury. Potrafi wskazać pozytywne i negatywne aspekty łatwego dostępu do wytworów udostępnianych w Internecie. Rozumie zasady ograniczonych możliwości korzystania z materiałów dostępnych w sieci.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest poprawne wykonanie wszystkich ćwiczeń przewidzianych programem; uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium. Kolokwium ma formę ćwiczenia praktycznego polegającego na wykonaniu obliczeń i interpretacji wyników.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	20 godz.
Praca własna (dokończenie zadań):	20 godz.	30 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bain S. Wilkinson N. (2004) CorelDRAW 12. Oficjalny podręcznik, Gliwice.
2. DeHaan J., Buechler J., Bounds J. (2006) Windows Movie Maker 2. Od zera do bohatera, Gliwice.
3. Flanczewski S. (2004) Word w biurze i nie tylko, Gliwice.
4. Hunt S. (2000) Corel Draw 9 F/X, Gliwice.
5. Kostera-Kosterzewski M. (2011) CorelDRAW 10. Praktyczne projekty, Gliwice
6. Negrino T. (2008) Prezentacje w PowerPoint 2007 PL. Projekty, Gliwice
7. Schwartz S. (2008) Po prostu Office 2007 PL
8. Walkenbach J. (2004) Excel 2003 PL. Biblia, Gliwice
9. Zimek R. (2008) ABC CorelDRAW, Gliwice

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Grover Ch. (2007) Word 2007 PL. Nieoficjalny podręcznik, Gliwice.
2. Masłowski K., Excel 2007/10 PL. Ćwiczenia zaawansowane
3. Simon J. (2006) Excel. Profesjonalna analiza i prezentacja danych, Gliwice.

UWAGI:

Materiały do zajęć znajdują się na stronie: www.ips.uz.zgora.pl/~emianows

TECHNIKI KOMUNIKACJI JEZYKOWEJ I KULTURA MOWY

Kod przedmiotu: 45.0-WP-PED-KŻS

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Małgorzata Olejarz

Prowadzący: dr Małgorzata Olejarz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Konwersatorium	45	3	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	27		2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami i technikami komunikacji językowej. Przekazanie wiedzy i wykształcenie umiejętności z zakresu technik prawidłowego mówienia i kultury słowa. Wyposażenie studentów w kompetencje w zakresie przygotowywania, realizowania i oceniania publicznych wystąpień, debat, dyskusji, a także w zakresie przeprowadzenia warsztatów z kultury żywego słowa.

WYMAGANIA WSTĘPNE: -

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do problematyki przedmiotu: żywe słowo w życiu publicznym, mówienie a sprawność językowa i komunikacyjna.

Elementy logopedii: mechanizm i fizjologia procesu mówienia, nieprawidłowy rozwój mowy, wady wymowy.

Artykulacja-zajęcia warsztatowe: ćwiczenia usprawniające motorykę narządów mowy.

Poprawność dykcyjna: indywidualne ćwiczenia głoskowe, sylabowe, wyrazowe, kombinacje zdaniowe i tekstowe.

Oddech i aparat oddechowy – zajęcia warsztatowe: rodzaje oddechu i jego fizjologia, oddech w procesie mówienia, ćwiczenia oddechowe.

Emisja głosu – zajęcia warsztatowe: czystość, głośność i siła; intonacja i modulacja głosu; prezentacje sceniczne.

Podstawy procesu komunikowania: cele komunikacji międzyludzkiej; przeszkody w procesie komunikowania, bariery komunikacji, psychologiczne i społeczne aspekty procesu komunikowania.

Mówienie i słuchanie: techniki biernego i aktywnego słuchania; komunikacja niewerbalna

Sztuka dyskusowania i prowadzenia sporów: zasady prowadzenia publicznych debat, obrad i dyskusji.

Wystąpienia publiczne: cele i rodzaje wystąpień, analiza audytorium, analiza treści, wybór formy wystąpienia, warunki techniczne; kryteria oceny wystąpień publicznych.

Prezentacje wystąpień publicznych studentów

METODY KSZTAŁCENIA:

Prelekcja, metoda problemowa, ćwiczenia warsztatowe, metoda indywidualnych przypadków, metoda sytuacyjna, inscenizacja, metody ekspresyjne, gry dydaktyczne, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	student potrafi opisać procesy komunikowania interpersonalnego i ich prawidłowości, oraz wskazać i rozpoznać zakłócenia tych procesów.
K_W20	potrafi scharakteryzować, czym jest sprawność językowa i komunikacyjna, nazwać podstawowe zaburzenia w mówieniu, wyjaśnić, na czym polegają ćwiczenia usprawniające motorykę narządów mowy i głosu, a także potrafi opisać techniki komunikacji językowej oraz zasady przygotowywania, realizacji i oceny wystąpień publicznych.
K_U07	student potrafi w precyzyjny i skuteczny sposób porozumiewać się za pomocą różnych technik komunikacji językowej, potrafi skutecznie zastosować poznane ćwiczenia warsztatowe dla usprawnienia komunikacji, potrafi przygotować wystąpienie publiczne, poprowadzić debatę, dyskusję, obrady.
K_U14	potrafi wykorzystywać wiedzę i umiejętności z zakresu technik komunikacji językowej i kultury mowy do organizowania działań animacyjnych, edukacyjnych, warsztatowych i artystycznych.
K_K01	student jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu komunikacji językowej i kultury mowy, potrafi dokonać samooceny własnych kompetencji w tym zakresie i rozumie potrzebę ich doskonalenia; jest otwarty na rozwijanie umiejętności i poszerzanie wiedzy w zakresie komunikacji językowej i kultury mowy.
K_K07	potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany i chętny do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania animacyjne, edukacyjne, artystyczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w dziedzinie animacji kultury.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia są weryfikowane sukcesywnie na podstawie indywidualnych ćwiczeń i praktycznych zadań z zakresu technik komunikacji językowej i kultury mowy oraz na podstawie końcowych wystąpień publicznych, przygotowywanych i realizowanych przez studentów.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych ocen z zadań częściowych i końcowej prezentacji wystąpienia dokonywanych według podanych kryteriów. Ocena końcowa przedmiotu jest średnią arytmetyczną ocen uzyskanych z poszczególnych zadań częściowych i prezentacji końcowej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	48 godz.
Przygotowanie wystąpienia końcowego	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 95 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Griffin E., Podstawy komunikacji społecznej, GWP, Gdańsk 2003.
- Retter H., Komunikacja codzienna pedagogice, GWP, Gdańsk 2005.
- Nęcki Z., Komunikacja międzyludzka, Antykwa, Kraków 2000.
- Gronbeck B., German K., Ehninger D., Monroe A., Zasady komunikacji werbalnej, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 2001.
- Mckay M., Davis M., Faning P., Sztuka skutecznego porozumiewania się, GWP, Gdańsk 2001.
- Wiszniewski A., Jak przekonująco mówić i przemawiać, PWN, Warszawa-Wrocław 1994.
- Toczyska B., Elementarne ćwiczenia dykcji, Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe, Gdańsk 2000.
- Kram J., Zarys kultury żywego słowa, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1988.
- Tarasiewicz B., Mówię i śpiewam świadomie, UNIVERSITAS, Kraków 2003.
- Morreale S. P., Spitzberg B. H., Barge J. K., Komunikacja między ludźmi. Motywacja, wiedza i umiejętności, PWN, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -

TEORIE EDUKACJI KULTURALNEJ

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-TEK

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Sylwia Słowińska

Prowadzący: dr Sylwia Słowińska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	6	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		6	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z koncepcjami edukacji kulturalnej - podejściami tradycyjnymi i współczesnymi oraz przygotowanie do wykorzystania rozwiązań i idei różnych koncepcji w pracy animacyjnej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs zajęć z historii wychowania, doktryn pedagogicznych, teorii kultury i animacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tradycja edukacji kulturalnej (Platon, Arystoteles, F. Schiller) i jej obecność we współczesnym myśleniu o edukacji kulturalnej; Klasyczne polskie koncepcje edukacji kulturalnej (J. Mortkowiczowa i S. Szuman; I. Wojnar; D. Jankowski); Sztuka jako przestrzeń rozwoju i instrument wychowania (V. Lowenfeld; A. Stern, C. Freinet, R. Gloton, C. Clero; H. Read); Edukacja kulturalna wobec kultury popularnej; Współczesne dylematy edukacji kulturalnej;

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład interaktywny, dyskusja, praca w grupach, analiza przypadków, burza mózgów, warsztat, prezentacja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W01	student jest w stanie wymienić i wyjaśnić sposoby pojmowania edukacji i umie zdefiniować terminy z nią związane: edukację estetyczną, edukację przez sztukę; edukację do sztuki; potrafi wskazać źródła/ autorów poszczególnych terminów i rozumie ich zastosowanie; zna główne tradycyjne i nietradycyjne koncepcje edukacji kulturalnej, potrafi je wymienić i scharakteryzować
K_W09	
K_U08	potrafi stworzyć i zaprezentować własny pomysł na działania z zakresu edukacji kulturalnej w oparciu o wybraną koncepcję; potrafi krytycznie ocenić omawiane koncepcje edukacji kulturalnej i zdecydować, które założenia mogą być przydatne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest pozytywna ocena z pracy kontrolnej oraz opracowanej samodzielnie koncepcji działań z zakresu edukacji kulturalnej inspirowanej omawianymi teoriami.

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z egzaminu pisemnego w formie testu z progami punktowymi.

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną ocen uzyskanych ze wszystkich form.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	40 godz.	48 godz.
Egzamin i przygotowanie do niego:	20 godz.	24 godz.
Konsultacje:	2 godz.	2 godz.
Łącznie godzin – 92 – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jakubowski W., Edukacja w świecie popkultury, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006.
2. Jankowski D., Pedagogika kultury, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006.
3. Słowińska S., Edukacja kulturalna w Polsce i w Niemczech Inspiracje – propozycje - koncepcje, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2007.
4. Wojnar I., Teoria wychowania estetycznego. Polscy autorzy, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 1997

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

TEORIE KULTURY I ANIMACJI

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-TAK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ
mgr Marek Zadłużny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	1/2	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		1/2	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przedmiot ma charakter propedeutyczny dla przedmiotów specjalizacyjnych (metodyki animacji kultury, instytucji kultury, edukacji kulturalnej, wiedzy o kulturze popularnej). Zapoznaje studentów z wiodącymi teoriami kultury, wyposaża w pojęciowość z zakresu kultury symbolicznej i animacji kultury, ukazuje złożoność i wieloaspektowość kultury, zagrożenia i szanse rozwojowe współczesnej kultury

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Niezaliczony kurs z przedmiotów: teorie kultury i animacji, metodyka animacji kultury, instytucje kultury

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teorie kultury w różnym ujęciu dyscyplinowym: antropologicznym, socjologicznym, pedagogicznym, psychologicznym i filozoficznym. Szerokie i wąskie rozumienie kultury. Teorie wartości jako ramy strategii animacji kultury oraz strategii upowszechnienia kultury. Zagadnienie semiotyki w procesie społecznego komunikowania – tworzenia, przekazywania i odbierania treści kultury. Społeczne uczestnictwo w kulturze – jego uwarunkowania i korelaty. Problematyka czasu wolnego i jego konteksty a modelowanie projektów animacyjnych. Transmisja wzorów kultury w relacjach międzygeneracyjnych, instytucjonalnych i pozainstytucjonalnych, profesjonalnych i amatorskich. Kultura wysoka i niska, elitarna i popularna, uniwersalna i lokalna, kontrkultura, subkultury i kultura alternatywna. Problematyka potrzeb kulturalnych. Geneza animacji kultury: pedagogika humanistyczna, postmodernizm, pedagogika społeczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda podająco-systematyzująca – na audytoryjnym wykładzie akademickim.

Metoda prezentacji wybranych zagadnień tematycznych w grupie ćwiczeniowej.

Metoda dyskusji z wykorzystaniem „dyskusji okrągłego stołu” i sądu inscenizowanego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
H1A-W02	student zna podstawową terminologię nauk humanistycznych z zakresu teorii kultury
K-W07	opanował elementarną wiedzę o strukturalnych atrybutach kultury, jej instytucjonalizacji oraz powiązaniach struktur instytucjonalnych z potrzebami społecznymi, typach i segmentach kultury i operacjonalizować pojęcie kultury do celów animacji i działalności kulturalnej
K-W08	posiada elementarną wiedzę o procesie semiozy jako podstawy kultury symbolicznej i komunikowania społecznego
K-W20	ma specjalistyczną wiedzę z zakresu teoretycznych podstaw animacji kultury – jej genezy, zróżnicowania pola semantycznego i dylematów związanych z aplikacją tej teorii do praktyki społecznej
K-U02	potrafi zastosować wiedzę z zakresu kultury i animacji kultury do praktyki społeczno-kulturalnej, do rozwiązywania problemów absencji kulturalnej jednostek i grup społecznych, wykluczenia z życia kulturalnego, medializacji wzorów kulturowych i komercjalizacji kultury
K-U03	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów uczestnictwa w kulturze symbolicznej i realizowanych wzorów/stylów kulturowych
K-U10	potrafi posługiwać się teoriami kultury i animacji do opracowania strategii i programów aktywności kulturalnej różnych grup i środowisk społecznych, ich aktywizacji i emancypacji oraz prognozować efekty zmiany społecznej jako pochodnej aktywności kulturalnej
	potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę do definiowania działań praktycznych – upowszechniania, uprzystępniania treści kultury symbolicznej i animowania twórczości lokalnych grup.
K-U15	
K-K03	ma przekonanie o sensie działań grupowych w środowisku lokalnym dla propagowania kultury „wznoszącej” tworzonej w małych ojczyznach, jest gotowy zarówno do działań profesjonalnych w instytucjach kultury, jak też działań społeczno-animacyjnych w grupach nieformalnych
K-K05	dostrzega problemy wynikające ze zróżnicowań kulturalnych, etnicznych i środowiskowych oraz krzyżowania się kultur różnej skali

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- Egzamin testowy z wiedzy objętej treściami wykładu – test jednokrotnego wyboru.
- Kolokwium zaliczeniowe z zagadnień objętych treściami ćwiczeń.
- Ocena z egzaminu stanowi ocenę końcową z przedmiotu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne:	Studia niestacjonarne:
Udział w zajęciach –	60 godz.	36 godz.
Praca samodzielna (przygotowanie do zajęć) –	60 godz.	84 godz.
Przygotowanie do egzaminu –	20 godz.	20 godz.
Konsultacje –	8 godz.	8 godz.
Egzamin -	3 godz.	3 godz.
Razem godzin – 151 6 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela ak. -	3 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dyczewski L., Animator kultury lokalnej, (w) Kultura polska w procesie przemian, Lublin 1993.
2. Gajda J. (red.), Animacja kulturalna jako problem pedagogiczny, Lublin 1994.
3. Gajda J. Żardecki W., (red.), Dylematy animacji kulturalnej, Lublin 2001.
4. Jankowski D., Wychowawcze perspektywy działalności kulturalno-oświatowej, Poznań 1988.
5. Jankowski D., Kargul J., Kowalewski F., Przyszczypkowski K., Podstawy działalności kulturalno-oświatowej, Poznań 1996.

6. Jedlewska B., Animatorzy kultury wobec wyzwań edukacyjnych, Lublin 2001.
7. Kargul J., Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej, Toruń 1997.
8. Burszta W., Antropologia kultury. Tematy, teorie, interpretacje, Poznań 1998.
9. Czerwiński M., Kultura i jej badanie, Ossolineum 1985.
10. Grad J., Karczmarek U., Organizacja i upowszechnianie kultury w Polsce. Zmiany modelu, Poznań 1996.
11. Jakubowski W., Edukacja w świecie kultury popularnej, Kraków 2006..
12. Kargul J., Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej, Toruń 1997.
13. Kłoskowska A., Kultura masowa, Warszawa 1982.
14. Kłoskowska A.,(red.), Encyklopedia kultury polskiej XX wieku. Pojęcia i problemy kultury, Wrocław 1991 i następne.
15. Nowicka E., Świat człowieka – świat kultury, Warszawa 2006.
16. Strinati D., Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1998.
17. Tyszka A., Uczestnictwo w kulturze. O różnorodności stylów życia, Warszawa 1972, i tegoż: Idealy i interesy kultury, Warszawa 1987. Kopczyńska M., Animacja społeczno-kulturalna, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI: przedmiot jest syntezą dwóch przedmiotów: teorii kultury i animacji oraz metodyki animacji kultury i stanowi ścieżkę „b” dla studentów nie będących absolwentami animacji kultury

WARSZTATY ARTYSTYCZNO-PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-WP-A

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Mgr Jarosław Dulęba

Prowadzący: Mgr. Paweł Matyjasik
Mgr. Piotr Azarkiewicz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	45	4		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	27	4		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do pracy metodą warsztatową z grupą. Efektem wspólnej pracy jest przygotowanie i prezentacja działania artystycznego (spektakl taneczny, teatralny, happening).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu pracy warsztatowej. Znajomość podstawowych technik teatralnych i tanecznych. Znajomość techniki i technologii teatralnych (obsługa nagłośnienia, techniki oświetleniowe, przygotowanie scenografii i kostiumów)

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Student posiada umiejętność przygotowania i przeprowadzenia warsztatów z wybranej techniki artystycznej (teatr, taniec, fotografia –w zależności od specjalności prowadzącego zajęcia). Potrafi współpracować z grupą, jest otwarty na sugestie współuczestników warsztatów, potrafi modelować pracę grupy w zależności od zmieniających się warunków. Potrafi oprzeć i uzasadnić swoje działania w opierając je na wybranych teoriach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni scenicznej, studio fotograficznym lub w plenerze. Praca o charakterze warsztatowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K_W13	Student ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki (edukacja artystyczna), obejmującą terminologię, teorię i metodykę

K_U08	Student posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów
K-K07	Student potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w
K-K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania z zakresu przygotowania i wykonania działań związanych z realizacją warsztatów artystycznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz udział w przygotowaniu i realizacji spektaklu zaliczeniowego.

Ocena końcowa z przedmiotu jest wypadkową aktywności na zajęciach oraz poziomu wykonanej pracy.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	30 godz.	27
Zaliczenie (spektakl powarsztatowy):	8 godz.	5
Konsultacje	10godz.	10
Łącznie 93 godz. – 4 ECTS		79 godz. 4 ECTS
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	4 ECTS	4 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kącki A. Teatr materii ożywionej, Poznań, 2004
2. Jawłowska A. Więcej niż teatr PIW, Warszawa, 1987
3. Brook P. Pusta przestrzeń WaiF, Warszawa, 1997
4. Welsch Estetyka poza estetyką UNIVERSITAS, Kraków, 2005
5. Milczarek-Pankowska K. Współczesny teatr poszukujący WSiP, Warszawa, 1986
6. Szyszkowa M. Wokół człowieka, PWN, Warszawa 1986

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Grotowski J, Człowiek w działaniach parateatralnych, PWN, Kraków 1988
2. Strzelecki Z., Współczesna scenografia polska, Arkady, Poznań 1956

WIEDZA O FILMIE

Kod przedmiotu: 03.6-WP-PED-WoF

Typ przedmiotu: wybierany

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Kostecka

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	VI	egzamin	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VI	egzamin	
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu teorii i historii filmu. Opanowanie umiejętności analizy utworów filmowych oraz oceny ich wartości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU :

Historia kinematografii, w Europie i USA. Społeczne Funkcje filmu. Przemoc na ekranie. Ekspresjonizm niemiecki, czarny film amerykański, lata 70 – te i kino Q. Tarantino. Społeczne przyczyny przemocy a sceny agresji w mediach. Teoria odczulanania, modelowania społecznego oraz katarsis. Kino dźwiękowe. Dźwięk – zmiany języka filmowego. Funkcje muzyki filmowej. Filmy muzyczne. Technika jako problem estetyczny – dźwięk, kolor, panorama, cyfryzacja, 3D. Montaż. Kino Eisensteina i Griffith'a – pionierskie zastosowanie montażu. Rodzaje montażu. Montaż w filmie współczesnym. Realizm w filmie. Realizm jako kategoria estetyczna – cechy. Realizm poetycki, neorealizm, angielskie kino społecznie zaangażowane, amerykańskie kino kontestujące. Gatunki filmowe. Rozwój kina – gatunki czyste, pogranicza różnych gatunków. Styl w filmie a gatunek. Twórcy kina. Reżyser, scenarzysta, operator, aktor, producent. Problem autora w kinie. Historia i współczesność kina polskiego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: Wykład konwencjonalny i konwersatoryjny - ilustrowane fragmentami filmów fabularnych oraz dokumentalnych ;

ćwiczenia: prezentacje poszczególnych tematów , praca z materiałem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W20	student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu filmu; zna nurty filmowe, gatunki, ma wiedzę o
-------	--

	kinematografiach narodowych, wybitnych twórcach i dziełach
K_U07 K_U02	Opanował język filmu, potrafi dokonać opisu dzieła filmowego oraz zinterpretować wypowiedzi specjalistów z dyscyplin naukowych pokrewnych; potrafi posługiwać się wiedzą z zakresu filmu i kinematografii w celu interpretacji i analizy filmu oraz towarzyszących mu zjawisk i problemów

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład : egzamin pisemny – test z programami punktowymi;

Ćwiczenia: obecność i aktywność na zajęciach, samodzielna prezentacja wybranego tematu oraz test z programami punktowymi z zakresu całego materiału ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	75 godz.	93 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 125godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	3 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Błędowska M. (red), Kino niezależne w Polsce 1989-2007, Warszawa 2009
2. Duś Z., Podstawy montażu filmowego, Katowice 2002.
3. Historia kina polskiego , Lubelski T., Warszawa 2009
4. Hendrykowski M., Leksykon gatunków filmowych, Poznań – Wrocław 2001.
5. Hendrykowski M., Słownik terminów filmowych, Poznań 1994.
6. Helman A., Pitrus A., Podstawy wiedzy o filmie, Kraków 2006
7. Kałużyński Z., Perły kina: leksykon na XXI wiek, Michałów – Grabina 2005.
8. Kuźniak H., Analiza strukturalna i treściowa obrazu filmowego, Łódź 1995.
9. Michalski A., Kino operatorów, Bydgoszcz 1995.
10. Płażewski J., Historia filmu 1895 – 2000, Warszawa 2000.

WIEDZA O KULTURZE POPULARNEJ

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-PopK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta KostECKA

Prowadzący: dr Jolanta KostECKA

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	V	egzamin	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		V	egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu wybranych koncepcji kultury współczesnej. Poznanie przemian w obrębie kultury symbolicznej. Znajomość i krytyczna analiza tekstów kultury, ze szczególnym uwzględnieniem przekazów medialnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rozumienie pojęć- ujęcia kultury popularnej. Historia i rozwój kultury popularnej. Powtórzenie jako podstawowy mechanizm kultury popularnej – nostalgia za PRL - em. Amerykanizacja kultury popularnej .Konsumpcjonizm we współczesnych modelach życia. Rola mediów masowych w upowszechnianiu wzorów kultury. Uniwersalność i globalizacja kultury popularnej. Telewizja i gatunki kultury popularnej. Paleo i Neotelewizja. Kultura w sieci. Nowe media. Twórczość w Internecie – blog artystyczny, powieść hipertekstowa. Teorie feministyczne i kryzys męskości w kulturze współczesnej. Postawy odbiorców kultury.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: konwencjonalny i konwersatoryjny

Ćwiczenia: prezentacja tematu, praca z tekstem źródłowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W11	Zna tradycyjne i współczesne nurty w rozwoju kultury popularnej i rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania
K_W20	Ma specjalistyczną wiedzę z zakresu kultury popularnej; zna podstawowe gatunki i zjawiska związane z kulturą popularną, potrafi wskazać związki kultury popularnej z

	kulturą wysoką i z życiem codziennym
K_U02	Potrafi podstawową wiedzę o kulturze popularnej wykorzystać w celu interpretacji i analizy zjawisk i problemów społeczno – kulturowych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: egzamin pisemny (test z progami punktowymi lub praca problemowa oceniana według ustalonych kryteriów).

Ćwiczenia: udział i aktywność na zajęciach, prezentacja wybranego tematu, kolokwium (test z progami punktowymi).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	16 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	54 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 80 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Strinati O., Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1995.
2. Kultura masowa, pod red. Cz. Miłosza, Kraków 2002.
3. Krajewski M., Kultury kultury popularnej, Poznań 2005.
4. Kłoskowska A., Kultura masowa. Krytyka i obrona, Warszawa 1980.
5. Encyklopedia kultury polskiej. Pojęcia i problemy wiedzy o kulturze, pod red. A. Kłoskowskiej.
6. Manowicz L., Język nowych mediów, Warszawa 2006.
7. Filiciak M., Wirtualny plac zabaw. Gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej, Kraków 2006.
8. Wilkoszewska K., Piękno w sieci. Estetyka a nowe media, Kraków 1999.
9. Mathews G., Supermarket kultury, Warszawa 2005.
10. Kochan J., Życie codzienne w matriksie. Filozofia społeczna ponowoczesności, Scholar 2007
11. Nowa audiowizualność, (red) Wilk E. Pastyrzak-Kolesińska I., Kraków 2008

WIEDZA O TEATRZE

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PED-WieT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jan Andrzej Fręś

Prowadzący: dr Jan Andrzej Fręś

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	I	egzamin	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18	2	I	egzamin	
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie podstawowej wiedzy o strukturze i konwencjach dzieła teatralnego oraz umiejętności jego opisu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teatr w świecie widowisk, kryteria podziału i systematyka widowisk. Dzieło teatralne w świetle teorii komunikatu: analiza i interpretacja poszczególnych składników języka komunikatu teatralnego (nadawca – odbiorca – komunikat – kod – kontakt – kontekst), definicje sztuki teatru; „minimum” i granice teatru, teoria teatru: poetyka i estetyka dzieła teatralnego. Struktura i semiotyka dzieła teatralnego: dzieło teatralne jako system znaków, analiza i interpretacja poszczególnych systemów znaczących w teatrze, przestrzeń i czas w teatrze. Analiza wybranych konwencji teatru europejskiego: antyk, średniowiecze, commedia dell’arte, teatr elżbietański, inscenizacja romantyczna, teatr Wielkiej Reformy. Twórcy dzieła teatralnego: aktor, inscenizator, reżyser, twórca spektaklu we współczesnym teatrze amatorskim. Tekst – scenariusz teatralny; relacje dramat – teatr, formy istnienia tekstu teatralnego we współczesnych spektaklach. Funkcje teatru. Przegląd wybranych form teatrów „drugiego nurtu”: lalki i aktora, ruchu, plastyczny, amatorski, alternatywny teatr źródeł.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwencjonalny z pokazem.

ćwiczenia: metoda problemowa, praca z książką, referat, dyskusja, burza mózgów,

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W20	student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie teatrologii, potrafi wskazać kryteria podziału i systematyki widowisk, zna nurty historyczne i rodzaje teatru współczesnego
K_U08 K_U14	student posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów

	różnych autorów; potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z edukacją teatralną,
K_K01	student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

wykład: egzamin ustny w oparciu o przekazany studentom wykaz zagadnień.

ćwiczenia: systematyczność i aktywność udziału w zajęciach, referat, opis obejrzanego spektaklu teatralnego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	85 godz.	104 godz.
Konsultacje	5 godz.	10 godz.
Łącznie 150godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS
Zajęcia własne studenta	3 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kazimierz Braun: Przestrzeń teatralna. Warszawa 1982.
2. Edward Csato: Paradoks o reżyserze. Warszawa 1970.
3. Wprowadzenie do nauki o teatrze (Materiały). Wybór i opracowanie J. Degler.
 - t. II: O twórcywie i twórcach dzieła teatralnego. Wrocław 1977,
 - t. III: Odbiorcy dzieła teatralnego. Wrocław 1978.
4. Janusz Degler: Problemy teorii dramatu i teatru. Wrocław 1988.
5. Andrzej Hausbrandt: Elementy wiedzy o teatrze. Warszawa 1990.
6. Andrzej Tadeusz Kijowski: Chwył teatralny. Zarys instrumentalnej teorii teatru. Kraków 1982.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Denis Diderot: Paradoks o aktorze. Warszawa 1970.
2. Jan A. Fręś: O metaforyce znaku teatralnego. „Nowa Polaszczynna” Kraków 1997, nr 3.
3. Jan A. Fręś: Prądy i konwencje w dramacie i teatrze. Kraków 1995, II wyd. 1997.
4. Jan A. Fręś: Teatr młodzieżowy. Warsztat – spektakł – scenariusze. Rzeszów 2012.
5. Zygmunt Hübner: Sztuka reżyserii. Warszawa 1982.
6. Andrzej Tadeusz Kijowski: Teoria teatru. Rekonesans. Wrocław 1985.
7. Tadeusz Kowzan: Znak w teatrze. „Dialog” 1969, nr 3.
8. Tadeusz Kudliński: Vademecum teatromana. Warszawa 1985 i nast.
9. Jurij Łotman: Semiotyka sceny. Tłum. B. Żyłko. „Dialog” 1984, nr 11.
10. Patrice Pavis: Słownik terminów teatralnych. Tłum. Sławomir Świątek, Wrocław 2002.
11. Zbigniew Raszewski: Teatr w świecie widowisk. Warszawa 1991.
12. Irena Sławińska: Teatr w myśli współczesnej. Ku antropologii teatru. Warszawa 1990.
13. Słownik wiedzy o teatrze. Bielsko Biała 2005.
14. Sławomir Świątek: O konwencji teatralnej. [w:] Problemy socjologii literatury. Wrocław 1971.
15. Teatr. Widowisko. Encyklopedia kultury polskiej XX wieku pod red. Marty Fik, Warszawa 2000.

WSPÓŁCZESNE FORMY TAŃCA Z METODYKA I

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PED-WsT3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Marek Zadłużny

Prowadzący: mgr Marek Zadłużny

Studia stacjonarne					4
Laboratorium	60	4	III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	36		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Uposażenie studentów w kompetencje z zakresu realizowania szeroko pojmowanych współczesnych form tanecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa sprawność psycho - ruchowa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Fizyczność ludzkiego ciała w kontekście sztuki tańca. Technika tańca współczesnego i wstęp do teatru tańca oraz teatru fizycznego. Obecności sceniczna w tańcu i jej zastosowanie w kontekście sztuk performatywnych. Pojęcie świadomości ciała i zastosowanie obrazów mentalnych w procesie kreacji. Wykorzystywanie współczesnej improwizacji ruchowej w tworzeniu etiud. Prezentacja spektakli zawodowych zespołów z obszaru różnych estetyk tanecznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Lekcje z zakresu poszczególnych technik tanecznych, a także form wspomagających taniec.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W20 K_W08	student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu współczesnych form tańca; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, w kontekście realizacyjnym tanecznych działań twórczych
K_U15 K_U11 K_U1	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę z zakresu tańca do organizowania działań związanych ze swoją specjalnością. potrafi animować uczestników twórczych działań tanecznych. Wspiera ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy o tańcu. Inspiruje do działań na rzecz uczenia się przez całe życie potrafi pracować w zespole twórczym pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z realizacją tanecznych działań artystycznych
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu współczesnych form tańca, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Aktywne uczestnictwo w zajęciach. Opanowanie w podstawowym stopniu prezentowanych technik tanecznych. Samodzielne przygotowanie grupowej etudy ruchowej (organizacja miejsca, promocja, zabezpieczenie zaplecza technicznego) i jej prezentacja przed publicznością.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	15 godz.	40 godz.
Realizacja etudy	25 godzin	25godz.
Konsultacje	3 godz.	2 godz.
Łącznie 103 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS
Zajęcia praktyczne studenta	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Klimczak W., Wizjonerzy ciała, Kraków 2010.
2. Mond-Kozłowska, W., Przekraczanie sztuki w metafizycznym doświadczeniu tańca, Kraków 2010.
3. Greene Haas J., Anatomia w tańcu, Warszawa 2011.
4. Słownik Wiedzy o Teatrze, Bielsko-Biała 2007.
5. Franklin E. N., Świadomość ciała. Wykorzystanie obrazów mentalnych w pedagogice ruchu. Warszawa 2007.

WSPÓŁCZESNE FORMY TAŃCA Z METODYKA II

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PED-WsT2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Marek Zadłużny

Prowadzący: mgr Marek Zadłużny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	45	3	IV	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	27		IV	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Uposażenie studentów w kompetencje z zakresu realizowania szeroko pojmowanych współczesnych form tanecznych. Kontynuacja.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa sprawność psycho - ruchowa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Fizyczność ludzkiego ciała w kontekście sztuki tańca. Technika tańca współczesnego i wstęp do teatru tańca oraz teatru fizycznego. Obecność sceniczna w tańcu i jej zastosowanie w kontekście sztuk performatywnych. Pojęcie świadomości ciała i zastosowanie obrazów mentalnych w procesie kreacji. Wykorzystywanie współczesnej improwizacji ruchowej w tworzeniu etiud. Prezentacja spektakli zawodowych zespołów z obszaru różnych estetyk tanecznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Lekcje z zakresu poszczególnych technik tanecznych, a także form wspomagających taniec.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W20 K_W08	student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu współczesnych form tańca; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, w kontekście realizacyjnym tanecznych działań twórczych.
K_U15 K_U11 K_U13	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę z zakresu tańca do organizowania działań związanych ze swoją specjalnością; potrafi animować uczestników twórczych działań tanecznych. Wspiera ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy o tańcu. Inspiruje do działań na rzecz uczenia się przez całe życie; potrafi pracować w zespole twórczym pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z realizacją tanecznych działań artystycznych.

K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu współczesnych form tańca, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia.
-------	--

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Aktywne uczestnictwo w zajęciach. Opanowanie w podstawowym stopniu prezentowanych technik tanecznych. Samodzielne przygotowanie grupowej etudy ruchowej (organizacja miejsca, promocja, zabezpieczenie zaplecza technicznego) i jej prezentacja przed publicznością.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	15 godz.	30 godz.
Realizacja etudy	15 godz.	19 godz.
Konsultacje	3 godz.	2 godz.
Łącznie 78 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Klimczak W., Wizjonerzy ciała, Kraków 2010.
2. Mond-Kozłowska, W., Przekraczanie sztuki w metafizycznym doświadczeniu tańca, Kraków 2010.
3. Greene Haas J., Anatomia w tańcu, Warszawa 2011.
4. Słownik Wiedzy o Teatrze, Bielsko-Biała 2007.
5. Franklin E. N., Świadomość ciała. Wykorzystanie obrazów mentalnych w pedagogice ruchu. Warszawa 2007.

WSPÓŁCZESNE FORMY TAŃCA Z METODYKA III

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PED-WsT2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Marek Zadłużny

Prowadzący: mgr Marek Zadłużny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	V	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18		V	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Uposażenie studentów w kompetencje z zakresu realizowania szeroko pojmowanych współczesnych form tanecznych. Kontynuacja.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa sprawność psycho - ruchowa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Fizyczność ludzkiego ciała w kontekście sztuki tańca. Technika tańca współczesnego, kontynuacja działań w obszarach teatru tańca oraz teatru fizycznego. Obecność sceniczna w tańcu i jej zastosowanie w kontekście sztuk performatywnych. Pojęcie świadomości ciała i zastosowanie obrazów mentalnych w procesie kreacji. Kreowanie postaci scenicznych. Świadomość widza. Wykorzystywanie współczesnej improwizacji ruchowej tzw. „authentic movement” w tworzeniu etud. Prezentacja spektakli zawodowych zespołów z obszaru różnych estetyk tanecznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Lekcje z zakresu poszczególnych technik tanecznych, a także form wspomagających taniec.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W20 K_W08	student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu współczesnych form tańca; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, w kontekście realizacyjnym tanecznych działań twórczych.
K_U14 K_U11 K_U13	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę z zakresu tańca do organizowania działań związanych ze swoją specjalnością; potrafi animować uczestników twórczych działań tanecznych. Wspiera ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy o tańcu. Inspiruje do działań na rzecz uczenia się przez całe życie; potrafi pracować w zespole twórczym pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z realizacją tanecznych działań artystycznych.

K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu współczesnych form tańca, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia.
-------	--

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Aktywne uczestnictwo w zajęciach. Opanowanie w podstawowym stopniu prezentowanych technik tanecznych. Samodzielne przygotowanie grupowej etiudy ruchowej (organizacja miejsca, promocja, zabezpieczenie zaplecza technicznego) i jej prezentacja przed publicznością.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	20 godz.	30 godz.
Realizacja etiudy	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	3 godz.	5 godz.
Łącznie 73 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Klimczak W., Wizjonerzy ciała, Kraków 2010.
2. Mond-Kozłowska, W., Przekraczanie sztuki w metafizycznym doświadczaniu tańca, Kraków 2010.
3. Greene Haas J., Anatomia w tańcu, Warszawa 2011.
4. Słownik Wiedzy o Teatrze, Bielsko-Biała 2007.
5. Franklin E. N., Świadomość ciała. Wykorzystanie obrazów mentalnych w pedagogice ruchu. Warszawa 2007.

WSPÓŁCZESNE FORMY TEATRALNE Z METODYKA

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PED-WsTe

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Odpowiedzialny za przedmiot: Jan Andrzej Fręś

Prowadzący: Robert Czechowski, Piotr Lizak, Andrzej Nowak

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Laboratorium	60	4	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	36		IV		

CEL PRZEDMIOTU:

Uzyskanie specjalistycznej wiedzy o konwencjach, przemianach i formach teatralnych w Polsce i Europie po 1918 r.; Opanowanie umiejętności przekładu wizji scenicznej dramatu na język sceny, tworzenia samodzielnych scenariuszy spektaklu oraz metod i form pracy z nieprofesjonalną grupą teatralną nad wybranymi formami teatru współczesnego (dramatycznego, tańca, ruchu, plastycznego)

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Przemiany konwencji i form teatralnych w Europie i Polsce po Wielkiej Reformie Teatru.
- Współczesne tendencje w odczytywaniu scenicznym dramaturgii klasycznej i współczesnej.
- Proces powstawania spektaklu teatralnego w teatrze zawodowym i grupie nieprofesjonalnej.
- Tworzenie języka różnego rodzaju widowisk scenicznych: teatru dramatycznego, teatru ruchu, teatru tańca, teatru muzycznego, teatru ekspresji plastycznej.
- Ćwiczenia warsztatowe doskonalące ekspresję sceniczną wychowanków (zabawa w teatr, drama bezsłowna i mówiona, gest i ruch sceniczny, podawanie tekstu, włączanie elementów scenografii, muzyki i światła, kostiumu i rekwizytu).
- Przygotowanie i realizacja etud w określonej formie i konwencji teatralnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

metoda projektu, praca z tekstem, symulacja, metoda sytuacyjna, inscenizacja, ćwiczenia warsztatowe, gry dydaktyczne, praca w grupach, dyskusja, giełda pomysłów, metody ekspresyjne,

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W20	ma specjalistyczną wiedzę w zakresie współczesnych form scenicznych i prowadzenia nieprofesjonalnego zespołu teatralnego,
K_W08	ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń, potrafi ją wykorzystać w procesie twórczym oraz praktycznej działalności na scenie.

K_U11	potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K_U12	posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów,
K_U14	potrafi posługiwać się zasadami i normami (prawnymi, zawodowymi, moralnymi) w celu rozwiązania konkretnego zadania, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych,
K_U08	potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z działalnością sceniczną
K_K04 K_K08	ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej, odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne podczas realizacji etuid teatralnych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena wykonania przez studenta wszystkich zadań cząstkowych (referat, scenariusz etuidy, wykonanie)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	42 godz.	60 godz.
Realizacja etuidy	25 godzin	25godz.
Konsultacje	3 godz.	9 godz.
Łącznie 130 godz. –5ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS
Zajęcia praktyczne studenta	2 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Adamczyk Piotr: Gra w teatr. Jak prowadzić dziecięce i młodzieżowe zespoły teatralne. Kraków 2005.
- Braun Kazimierz: Kieszonkowa historia teatru polskiego. Lublin 2003.
- Braun Kazimierz: Kieszonkowa historia teatru na świecie w XX wieku. Lublin 2000.
- Braun Kazimierz: Wielka Reforma Teatru w Europie. Ludzie – idee- zdarzenia. Wrocław 1984.
- Fręś Jan Andrzej: Teatr młodzieżowy. Warsztat – spektakl - scenariusze. Rzeszów 2012.
- Historia teatru. Red. John Russell Brown, Warszawa 1999.
- Zygmunt Hübner: Sztuka reżyserii. Warszawa 1982.
- Pankowska Krystyna: Edukacja przez dramę. Warszawa 1997.
- Słownik wiedzy o teatrze. Bielsko-Biała 2005.
- Teatr. Widowisko. Red. Marta Fik, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Baniewicz Elżbieta: Kazimierz Kutz. Warszawa 1999.
- Fik Marta: Trzydzieści pięć sezonów. Teatry dramatyczne w Polsce w l. 1944-79. Warszawa 1981.
- Leszek Mądzik: Scena Plastyczna KUL. Lublin 2001.
- Krzysztof Pleśniarowicz: Kantor. Artysta końca wieku. Wrocław 1997.
- Sto przedstawień w opisach polskich autorów. Oprac. Zbigniew Raszewski, Wrocław 1993.
- Zofia Tomczyk-Watrak: Józef Szajna i jego teatr. Warszawa 1985.
- Życie ku śmierci. Scena Plastyczna KUL Leszka Mądzika. Lublin 1991.
- 14.
- 15.

MODUŁ 2
EDUKACJA MEDIALNA I INFORMATYCZNA

ADMINISTRACJA SZKOLNEJ PRACOWNI KOMPUTEROWEJ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-ASPK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	6	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	6	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z zasadami zarządzania komputerami oraz oprogramowaniem wykorzystywanym w jednostkach edukacyjnych. Nabycie przez studentów umiejętności zaplanowania konfiguracji sprzętu komputerowego, jego efektywne wykorzystanie oraz diagnostykę.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux oraz sieci Internet

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Licencje. Wprowadzenie w problematykę licencji na oprogramowanie komputerowe. Ergonomia stanowiska pracy. BIOS. Analiza działania oraz zarządzanie Biosem komputera. DOS. Podstawowe informacje dotyczące działania starszych systemów operacyjnych. Windows 7 / Linux. Zasady konfiguracji systemów operacyjnych: zarządzanie kontami użytkowników, stosowanie zasad bezpieczeństwa. Serwery sieciowe. Techniki tworzenia szkolnych serwerów pocztowych, stron internetowych oraz strumieniowania sygnału audio/wideo. Pogramy narzędziowe. Niezbędne informacje teoretyczne oraz narzędzia umożliwiające partycjonowanie dysków, tworzenie obrazów nośników danych, odzyskiwanie skasowanych informacji. Wybór konfiguracji oraz składanie komputera. Praktyczne informacje dotyczące zasad doboru konfiguracji sprzętowej komputerów osobistych oraz serwerów. Zdalne zarządzanie komputerem. Narzędzia do monitoringu pracy uczniów, zdalnej prezentacji wybranych treści programowych. Audyt oraz testowanie sprzętu komputerowego. Proces zbierania i oceniania sprawności oraz efektywności działania pracowni komputerowej. Zasady testowania poszczególnych komponentów komputera.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student zna zasady organizowania pracy w szkolnej pracowni komputerowej (K_U04, K_W01). Potrafi zarządzać systemem operacyjnym MS Windows 7 / Linux (K_U14, K_K01, K_U04). Potrafi diagnozować oraz usuwać usterki sprzętu komputerowego (K_U14, K_K01, K_U04). Potrafi zaimplementować i wdrożyć serwer mediów strumieniowych / stron WWW (K_U14, K_K01, K_U04).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz końcowego kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Czarny P., [2002], Odzyskiwanie danych w praktyce, Gliwice.
2. Danowski B., [2002], Norton Ghost i Drive Image. Ratowanie danych. Ćwiczenia, Gliwice.
3. Danowski B., Pyrchla A., [2002], BIOS. Przewodnik, Gliwice.
4. Lal K., Rak T., [2005], Linux. Komendy i polecenia. Praktyczne przykłady, Gliwice
5. Negus Ch., [2005], Fedora Core 3. Biblia, Gliwice.
6. Snedaker S., Bendell D., [2005], Windows Small Business Server 2003. Administracja systemem, tł. Dzieniszewski S., Jędrysiak M, Pilch P., Gliwice
7. Sokół R., [2005], DOS. Leksykon kieszonkowy, Gliwice.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Zawadzki W., Andrzej Kierkowski A., [1995], Norton Commander 5.0 w praktyce, Gliwice.
2. Boyce J., [2010], Windows 7 PL. Biblia, Helion.
3. Danowski B., [2004], Norton Ghost 2003. Ćwiczenia, Gliwice.
4. Daszkiewicz D., [2003], PartitionMagic. Ćwiczenia, Gliwice.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

ALGORYTMY I STRUKTURY DANYCH

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-AiSD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Piotr Bubacz

Prowadzący: dr inż. Piotr Bubacz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	1	3	Zaliczenie na ocenę	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	8	1	3	Zaliczenie na ocenę	
Laboratorium	18	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z algorytmami i strukturami danych. Nabycie przez studentów umiejętności formalnego i nieformalnego zapisywania algorytmów przy wykorzystaniu odpowiednich struktur danych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Znajomość podstawowych terminów matematycznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do algorytmiki: historia algorytmiki, dane a informacja, sposoby reprezentacji danych, algorytm, cechy algorytmu, zadanie algorytmiczne, zasoby niezbędne do wykonania algorytmu.

Formalny i nieformalny sposób zapisu algorytmów: opis słowny algorytmu, lista kroków, schemat blokowy algorytmu, pseudokod, języki programowania, zmienna, przypisanie, wyrażenie.

Struktury sterujące algorytmów: struktura „bezpośrednie następstwo”, struktura „wybór”, iteracje ograniczone i warunkowe, warunek logiczny, podstawowe operatory logiczne.

Struktury danych: tablica, rekord, stos, kolejka – budowa, sposób obsługi, typowe zastosowania.

Podprogramy i rekurencja: pojęcie podprogramu, procedury i funkcji. Zastosowanie podprogramów w algorytmach, pojęcie rekurencji, przykłady algorytmów rekurencyjnych.

Oprogramowanie dedykowane do projektowania i symulacji działania algorytmów: środowisko robocze, przegląd komponentów, zasady budowania i symulacji algorytmów.

Wykorzystanie programu do nauczania algorytmiki: zasady tworzenia multimedialnych pomocy dydaktycznych, sposoby wykorzystania z programu do nauczania algorytmiki na różnych etapach kształcenia.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu. Pokaz, demonstracja, samodzielne rozwiązywania problemów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W20 K_U04	Student zapisuje typowe algorytmy w formalny i nieformalny sposób. Buduje algorytmy wykorzystując konstrukcje iteracyjne i warunkowe. Stosuje odpowiednie struktury danych i elementy algorytmów do rozwiązania prostych zadań, szkolnych zadań
K_W20 K_U04 K_K01	Student projektuje i zapisuje algorytmy o charakterze edukacyjnym.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki). 25% oceny końcowej stanowi ocena z projektu. Ocena końcowa na podstawie średniej ocen z ćwiczeń i laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	5 godz.	24 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	6 godz.	6 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	0,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

27. Sysło M.: Algorytmy, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa, 2002
28. Harel D: Komputery spółka z. o. o. Czego komputery naprawdę nie umieją zrobić, WNT, Warszawa, 2002
29. Harel D.: Rzecz o istocie informatyki. Algorytmika, WNT, Warszawa, 1992
30. Wirth N.: Algorytmy+struktury danych=programy, WNT, Warszawa, 2004
31. Wróblewski P.: Algorytmy, struktury danych i techniki programowania, HELION, Gliwice, 2003
32. Sikorski J.: Wstęp do informatyki, http://www.ibspan.waw.pl/~sikorski/wi/load_wi.htm

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

16. Harris S., Ross J.: Algorytmy. Od podstaw, HELION, Gliwice, 2006
17. Banachowski L., Diks K., Rytter W.: Algorytmy i struktury danych, WNT, Warszawa, 2006

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

ARCHITEKTURA KOMPUTERA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-AKom

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Grzegorz Kobyłecki

Prowadzący: dr inż. Grzegorz Kobyłecki

mgr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	2	3	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	15	2	3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	2	3	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	8	2	3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z architekturą i zasadą działania komputera. Nabycie przez studentów umiejętności konfigurowania i budowania prostych zestawów komputerowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy obsługi komputera PC. Podstawowa znajomość elementów składowych komputera PC.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

9. Podstawowe pojęcia. Jednostka centralna. Urządzenia peryferyjne. Płyta główna. Pamięci. Procesor. Częstotliwość taktowania. Cache. Pamięć operacyjna - DDR, SDR. BIOS. Magistrala. Chipset.
10. Identyfikacja podstawowych elementów składowych komputera PC. Identyfikacja elementów komputera osobistego. Odczytywanie parametrów poszczególnych elementów.
11. Konfiguracja zestawu komputerowego. Dobieranie poszczególnych elementów zestawu komputerowego. Kompatybilność. Dostosowanie zestawu komputerowego do potrzeb określonego użytkownika.
12. Diagnostyka i naprawa. Komunikaty BIOS i POST. Rozpoznawanie podstawowych usterek. Zasady postępowania przy likwidowaniu awarii.
13. Montowanie zestawu komputerowego. Zasady bezpieczeństwa stosowane podczas montowania zestawu komputerowego. Podstawowe czynności podczas montażu komputera.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W20 K_U14	Student zna architekturę komputera i zasady jego działania.
K_W20 K_U14	W podstawowym zakresie diagnozuje i opisuje usterkę zestawu komputerowego lub jego oprogramowania. Montuje prosty zestaw komputerowy do zastosowań edukacyjnych (np. do pracowni komputerowej).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz okresowe sprawdziany (wejściówki).

Ocena końcowa na podstawie średniej ocen.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	18 godz.
Wykonanie projektu:	12 godz.	20 godz.
Konsultacje	3 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

11. Mueller S., *Rozbudowa i naprawa komputerów PC*. Wydanie drugie, Gliwice 2003. Wyd. Helion.
12. Metzger P., *Anatomia PC*, Gliwice 2005. Wyd. Helion.
13. Clark H. A. S., *W sercu PC - według Petera Nortona*, Gliwice 2003. Wyd. Helion.
14. Danowski B., Chabiński A., *Montaż komputera PC. Ilustrowany przewodnik* Gliwice 2007. Wyd. Helion.

UWAGI:

DYDAKTYKA INFORMATYKI

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-DInf

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr E. Baron-Polańczyk

Prowadzący: dr E. Baron-Polańczyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	4	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z istotą i założeniami dydaktyki informatyki; z celami i zadaniami edukacji informatycznej jako komponentu systemu edukacji społeczeństwa informacyjnego. Przygotowanie do pełnienia roli zawodowej nauczyciela informatyki/zajęć komputerowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii, podstawy dydaktyki ogólnej; podstawy informatyki i technologii informacyjno-komunikacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Edukacja informatyczna w ogólnej strukturze systemu pojęć pedagogicznych. Wychowanie informatyczne jako sfera działalności pedagogicznej nauczyciela informatyki. Kształcenie informatyczne jako system oddziaływania na sferę poznawczo-instrumentalną ucznia. Dydaktyka informatyki jako komponent dydaktyki techniki. Czynniki warunkujące efektywność nauczania-uczenia się informatyki. Techniki multimedialne a projektowanie i konstruowanie materiałów dydaktycznych. Zasady i metody nauczania wychowującego. Wymagania stawiane przed współczesnym nauczycielem informatyki/zajęć komputerowych. Typy lekcji a struktura jednostki metodycznej z informatyki. Planowanie procesu edukacyjnego, ocenianie, ewaluacja.

Miejsce edukacji informatycznej w nowym systemie oświaty. Cele i założenia edukacji informatycznej jako głównego komponentu systemu edukacji społeczeństwa informacyjnego. Poziomy i kategorie celów informatyki. Taksonomia celów edukacyjnych a kryteria oceniania wiadomości, umiejętności i postaw; Operacjonalizacja celów sfery poznawczej i ich formułowanie. Planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej nauczyciela. Ustalanie typów lekcji i struktur jednostki metodycznej – tok lekcji: podającej a uczenie się przez przyswajanie; problemowej a uczenie się przez odkrywanie; ćwiczeniowej a uczenie się przez działanie; eksponującej a uczenie się przez przeżywanie. Realizacyjne aspekty nauczania-uczenia się informatyki. (zadania informatyczne jako podstawowa forma realizacji treści programowych; strategie dydaktyczne; zasady, metody i formy oraz środki dydaktyczne stosowane w nauczaniu-uczeniu się; problemowe nauczanie-uczenie się – istota, znaczenie; proces rozwiązywania problemów, samodzielność uczniów w ich rozwiązywaniu).

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody aktywizujące (np. wykład problemowy, konwersatoryjny, pogadanka, pokaz, demonstracja, metoda projektu, gry dydaktyczne, dyskusje, metoda laboratoryjna m.in. metoda przypadku).

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

S1A_W03 S1A_W04 S1A_W06	Student potrafi ukazać relacje zachodzące między: nauczaniem i uczeniem się, kształceniem ogólnym i zawodowym; określić czynniki warunkujące efektywność procesu kształcenia (cele, treści, zasady i metody, środki dydaktyczne, formy organizacyjne, baza dydaktyczna).
S1A_U02	Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu zaplanowania pracy dydaktyczno-wychowawczej (np. szczegółowy rozkład materiału nauczania, struktury jednostek metodycznych).
S1A_U07	Posiada umiejętność samodzielnego formułowania problemów teoretycznych i praktycznych i przeprowadzania procedury podjęcia rozstrzygnięć w tym zakresie.
S1A_K01 S1A_K06	Potrafi inspirować i organizować proces uczenia się uczniów, samodzielnie i krytycznie uzupełnia wiedzę i umiejętności rozszerzone o dyscypliny pokrewne.
T1A_W03	Wykorzystuje wiedzę związaną z procesem kształcenia w zakresie przedmiotów: zajęcia komputerowe/informatyka; w szkole ogólnokształcącej.
T1A_U05 T1A_K05	Potrafi zaplanować własną drogę rozwoju zawodowego (awans). Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela informatyki/zajęć komputerowych.
T1A_K07	Przejawia poczucie odpowiedzialności wynikające z roli absolwenta edukacji medialnej i informacyjnej.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Forma zaliczenia: wykład – egzamin; ćwiczenia – zaliczenie z oceną.

Metody weryfikacji: sprawdziany (pisemne i ustne, testy z progami punktowymi) wiadomości i umiejętności obejmujące ww. treści merytoryczne; prace pisemne (szczegółowe programy nauczania, scenariusze/konспекty lekcji, opracowania zadań informatycznych, projektowanie i wykonanie środków dydaktycznych). Ocena końcowa – weryfikacja na podstawie egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Arends R. I. (2000) *Uczymy się nauczać*, Warszawa, WSiP
2. Baron-Polańczyk E. (2006) *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystywanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Zielona Góra, Oficyna Wydaw. UZ.
3. Baron-Polańczyk E. (2007) *Multimedialne materiały dydaktyczne w edukacji techniczno-informatycznej w szkole podstawowej i gimnazjum. Raport z badań*, Zielona Góra, Oficyna Wydaw. UZ.
4. Baron-Polańczyk E. (red.) (2009) *Komputerowe wspomaganie dydaktyki*, Zielona Góra, Oficyna Wydaw. UZ.
5. Bereźnicki F. (2001) *Dydaktyka kształcenia ogólnego*, Kraków, Wyd. „Impuls”.
6. Furmanek W. (2000) *Dydaktyka informatyki komponentem dydaktyki techniki* [w:] A.W. Mitas (red.), *Pedagogika i informatyka*, Cieszyn.
7. Galczak M. (2001) *Jak konstruować szkolny program wychowawczy*, Kraków, Wyd. „Rubikon”.
8. Gurbiel E., Hardt-Olejniczak G., Kołczyk E., Krupicka H., Sysło M. M. (1999, 2000, 2001) *Informatyka*. Warszawa, WSiP.
9. Juszczak S. (2000) *Człowiek w świecie elektronicznych mediów – szanse i zagrożenia*, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice.
10. Juszczak S. (2003) *Dydaktyka informatyki i technologii informacyjnej*, Toruń, Wyd. Adam Marszałek.
11. Koszewska K., Tołwińska-Królikowska E. (2001) *Szkolny program wychowawczy*, Warszawa.
12. Kruszewski K. (red.) (2002) *Sztuka nauczania, Czynności nauczyciela*, Warszawa, Wyd. PWN.
13. Kupisiewicz C. (2000) *Dydaktyka ogólna*, Warszawa, Wyd. GRAF PUNKT.
14. Niemierko B. (1999) *Miedzy oceną szkolną a dydaktyką*, Warszawa, Wyd. WSiP.

15. Niemierko B. (2002) Ocenianie szkolne bez tajemnic, Warszawa, Wyd. WSiP.
16. Nowakowski Z., (2003) Dydaktyka informatyki w praktyce. Między praktyką a teorią. Czego uczyć? Warszawa, Wyd. MIKOM.
17. Okoń W. (1998) Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Warszawa, Wyd. „Żak”.
18. Okoń W. (1999) Wszystko o wychowaniu, Warszawa, „Żak”.
19. Okoń W. (2001) Nowy słownik pedagogiczny, „Żak”, Warszawa.
20. Pochanke H. (1985) (red.), Dydaktyka techniki, Warszawa, PWN.
21. Serdyński A. (2003) Podstawy dydaktyki techniki i informatyki, Szczecin , Wyd. Naukowe US.
22. Siemieniecki B. (2002) Komputer w edukacji. Podstawowe problemy technologii informacyjnej, Toruń, Wyd. A. Marszałek.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Baron-Polańczyk E. (red.), Dydaktyczna użyteczność komputerów, Oficyna Wydaw. UZ, Zielona Góra 2010.
2. Baron-Polańczyk E. (red.), Projektowanie w komputerowym wspomaganii procesu dydaktycznego, Oficyna Wydaw. UZ, Zielona Góra 2011.
3. Konarzewski K. (2004) *Reforma oświaty. Podstawa programowa i warunki kształcenia*, Warszawa, Instytut Spraw Publicznych.
4. Silberman M. (2005) *Uczymy się uczyć*, przełożył J. Rybski, Gdańsk , Wyd. GWP.
5. Sysło M. M. (1997) *Elementy informatyki. Poradnik metodyczny dla nauczyciela*, Warszawa, PWN.
6. Sztajnberg A. (2001) *Podstawy komunikacji społecznej w edukacji*, Wrocław, Astrum.
7. Steinbrink B. (1993) *Multimedia: u progu technologii XXI wieku*, przełożyli M. Waśko, A. Amarowicz, Wrocław, Wyd. Robomatic.

EDYTORSTWO KOMPUTEROWE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-EdK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr inż. Maciej Jackowski

Prowadzący: mgr inż. Maciej Jackowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	2	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18	2	2	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania w świecie współczesnej poligrafii i projektowania graficznego, a także wykształcenie wrażliwości na formę komunikatu wizualnego oraz praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się technikami obowiązującymi w obszarze DTP.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe zasady pisowni i ortografii języka polskiego oraz podstawowe umiejętności obsługi edytora tekstu (Microsoft Word, OpenOffice Writer), a także ogólna znajomość programu grafiki wektorowej Corel Draw.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Wprowadzenie do typografii. Terminy i pojęcia. Elementy składowe publikacji. Układy tekstu i obrazu. Literatura: Baines P., Haslam A., *Pismo i typografia*, 2010.
2. Czcionka tradycyjna a czcionka cyfrowa. Hierarchia. Zasady organizacji tekstu. Literatura: Felici J., *Kompletny przewodnik po Typografii. Zasady doskonałego składania tekstu*, 2006
3. Kolor. Anatomia informacji wizualnej. Obraz, ilustracja, fotografia. Słowo a obraz. Literatura: Bhaskaran L., *Czym jest projektowanie publikacji?*, ABE Dom Wydawniczy, Warszawa 2007.
4. Podstawowe kategorie projektów typograficznych. Realizacja projektu typograficznego. Projektowanie układu typograficznego za pomocą programu Corel Draw lub alternatywnego, np. Inkscape. Literatura: Bringhurst R., *Elementarz stylu w typografii*, 2007.
5. Projektowanie układu dokumentu. Planowanie. Makietowanie. Organizacja fragmentów wyróżnionych i tekstu zasadniczego. Dobór i rozmieszczenie elementów i akcentów graficznych. Działanie kolorami. Skład komputerowy. Literatura: *Adobe InDesign cs4/cs4pl. Oficjalny podręcznik*, 2009.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, wykład konwersatoryjny, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W08	ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów projektowania układu (kompozycji) dokumentów tekstowych i ilustrowanych, narzędzi i technik konstruowania komunikatu wizualnego (z zastosowaniem ICT), ich prawidłowości i zakłóceń.
K_U04	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł nowoczesnych technologii (ICT): wyszukiwanie, przetwarzanie i wizualizacja informacji oraz samodzielnie dobierać dedykowane narzędzia z obszaru DTP.
K_U07	potrafi używać język ojczysty zgodnie z zasadami oraz posiada znajomość języka specjalistycznego i potrafi porozumiewać się w sposób precyzyjny przy konstruowaniu komunikatu typograficznego (przekaz graficzny – dokumenty drukowane oraz multimedialny – dokumenty elektroniczne)
K_U14	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością (wykorzystuje dedykowane oprogramowanie DTP – do składu i łamania tekstu) przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania typograficzne (edytorskie) z zastosowaniem ICT (DTP).
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania typograficzne (edytorskie) z zastosowaniem ICT (DTP).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online (przede wszystkim K_W08) będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi.

Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z edytora tekstu, programu do grafiki wektorowej czy programu z obszaru *desktop publishing*, oceniane są na podstawie oceny jakości prac – projekty z progami punktowymi.

Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	14 godz.	26 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	12 godz.	12 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adobe InDesign cs4/cs4pl. *Oficjalny podręcznik*, Wyd. HELION, Gliwice 2009
2. Baines P., Haslam A., *Pismo i typografia*, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2010
3. Bhaskaran L., *Czym jest projektowanie publikacji*, ABE Dom Wydawniczy, Warszawa 2008
4. Bringhurst R., *Elementarz stylu w typografii*, Design Plus, Kraków 2007
5. Felici J., *Kompletny przewodnik po Typografii. Zasady doskonałego składania tekstu*, Wyd słowo/obraz, Gdańsk 2006
6. <http://www.typografia.ogme.pl>

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chwałowski R., *Typografia typowej książki*, Wydawnictwo HELION, Gliwice 2002
2. Datner D., *Design & layout. Sztuka projektowania*, Wydawnictwo G + J Gruner + Jar Polska, Warszawa 2004
3. Gage J., *Kolor i kultura. Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji*, TAiPWN Universitas, Kraków 2008
4. Newark Q., *Design i grafika dzisiaj*, ABE Dom Wydawniczy, Warszawa 2006
5. Parker C. R., *Skład komputerowy w minutę*, INTERSOFTLAND, Warszawa 1994
6. Sarzyńska-Putowska J., *Komunikacja wizualna*, ASP, Kraków 2000
7. Szanto T., *Pismo i styl*, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Warszawa 1986
8. Tyczkowski K., *Lettera Magica*, Polski Drukarz, Łódź 2005
9. Willberg H. P., Forssman F., *Pierwsza pomoc w typografii*, Wydawnictwo słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2006
10. Williams R., *Mistrzowskie stosowanie czcionek. Jak to zrobić?*, Wydawnictwo HELION, Gliwice 2003

UWAGI:

EMISJA GŁOSU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-EG

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Lidia Kataryńczuk-Mania

Prowadzący: dr Lidia Kataryńczuk-Mania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	2	2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z budową anatomiczną układu oddechowego, z zasadami higieny głosu ucznia i nauczyciela, z ćwiczeniami emisyjnymi stosowanymi w praktyce pedagogicznej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii, anatomii człowieka; prawidłowa kondycja psychofizyczna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Układ oddechowy i jego funkcja w procesie mowy
2. Funkcje aparatu oddechowego, fonacyjnego, artykulacyjnego w procesie emisji głosu
3. Typy oddychania, techniki oddychania
4. Uwarunkowania higieny głosu
5. Choroby zawodowe narządu głosu u nauczycieli
6. Metody i sposoby pracy nad głosem
7. Rodzaje ćwiczeń emisyjnych wykorzystywanych w praktyce pedagogicznej
8. Jak zadbać o własny głos?
9. Sposoby rozpoznawania i usuwania zaburzeń głosowych
10. Autoprezentacja
11. Ćwiczenia relaksacyjne w pracy nad głosem i słuchem
12. „Łamańce językowe” – ćwiczenia indywidualne i zbiorowe

METODY KSZTAŁCENIA:

Prezentacje multimedialne, film „Profilaktyka i rehabilitacja głosu”, metody aktywne, praktyczne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W08	posiada elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń.
K_U09	potrafi ocenić przydatność typowych metod i sposobów pracy z głosem w działalności pedagogicznej

K_K08

odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy głosowej, opracowując „niezbędnik emisyjny”

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – zaliczenie z oceną (opracowanie ćwiczeń emisyjnych niezbędnych w pracy nauczyciela, autoprezentacja)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	10 godz.	22 godz.
Wykonanie projektu:	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 70 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Przybysz-Piwko M., red. Emisja głosu nauczyciela. Wybrane zagadnienia, CODN, Warszawa 2006
2. Kataryńczuk-Mania L., Kowalkowska I., red. Profilaktyka i rehabilitacja głosu, mowy, UZ, Zielona Góra 2006
3. Tarasiewicz B., Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu, Universitas, Kraków 2003
4. Śliwińska-Kowalska M., red., Głos narzędziem pracy. Poradnik dla nauczycieli, IMP, Łódź 1999
5. Uchyła-Zroski J., Głos mówiony i śpiewany. Z zagadnień pedagogiki muzycznej, PWSZ, Piotrków Trybunalski 1998
6. Gawrońska M., Podstawy wymowy i impostacji głosu, AWF, Wrocław 2001
7. Laskowska H., Podstawy emisji głosu, Bydgoszcz 2000

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Łastik A., Poznaj swój głos, Studio Emka, Warszawa 2002
2. Oczkoś M., Abecadło mówienia, UNUS, Wrocław 1999
3. Detz J., Sztuka przemawiania, GWP, Gdańsk 2004
4. Toczyska B., Sarabanda w chaszcach, Wyd. Podkowa, Gdańsk 1997
5. Toczyska B., Elementarne ćwiczenia dykcji, GWO, Gdańsk 2000
6. Skorek E.M., Rządźka M., Profilaktyka i terapia dysfunkcji oddechowych u dzieci, UZ, Zielona Góra 2011

UWAGI:

GATUNKI DZIENNIKARSKIE

Kod przedmiotu: 15.1-WP-PED-GDz

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot:

Prowadzący: mgr Krzysztof Stanikowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	2	4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

- Wiadomości:** zna terminy i zakres pojęć dotyczących rodzajów dziennikarskich; Ma elementarną wiedzę dotyczącą tworzenia gatunków dziennikarskich.
- Umiejętności:** posiada specjalistyczne umiejętności z zakresu poprawnego realizowania strategii komunikacyjnych przy wykorzystaniu gatunków dziennikarskich. Umie planować i oceniać efektywność działań dziennikarskich.
- Kompetencje społeczne:** realizuje zadania z poszanowaniem prawa autorskiego; kształtuje postawy odpowiedzialności i szacunku dla cudzej własności intelektualnej; potrafi stosować rodzaje dziennikarskie w mediach społecznościowych w PR i reklamie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy socjologii, technologii informacyjnych, edytorstwa komputerowego, komunikacji społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ćwiczenia

- Gatunki dziennikarskie: geneza i ewolucja.
- Rodzaje dziennikarskie: rodzaj informacyjny (Wzmianka- flash,news, notatka, infografia, zapowiedź, fait divers, sprawozdanie, relacja, raport, korespondencja, życiorys, sylwetka, przegląd prasy, reportaż fabularny-pisany i feature, radiowy, telewizyjny, fotoreportaż); rodzaj publicystyczny (artykuł, artykuł wstępny, felieton, komentarz, recenzja, esej, reportaż problemowy); gatunki pogranicza (wywiad, debata- dyskusja; hipertekst);
- Gatunki informacyjne
 - Informacja a publicystyka;
 - Cechy informacji: aktualność, wierność, zrozumiałość, zwięzłość ścisłość i jednoznaczność, obrazowość;
 - Zasady konstrukcji informacji- uzyskanie odpowiedzi na pytania, *odwrócona piramida informacyjna* separowanie faktów od komentarza;
 - Podstawowe formy informacji wiadomość, wzmianka, notka lub notatka, zajawka, komunikat, biogram, sprostowanie, wyjaśnianie.
- Wywiad terminologia i geneza
 - Wywiad -cechy gatunkowe;

- Odmiany (ze względu na sposób przekazu): bezpośredni przed audytorium, prasowy, radiowy i telewizyjny, wywiad wmontowany w inną wypowiedź dziennikarską, wywiad montaż, wywiad z samym sobą, wywiad bez wyodrębnionych pytań, wywiad rzeka;
- Stylistyka i treść pytań;
- Interakcje w wywiadzie: dziennikarz –pośrednik, pośrednik –pomocnik, autorytet- uczeń, partner-ekspert, partner reprezentant opinii publicznej;
- Patologia w wywiadzie: ustawienie rozmówcy pod z góry zamierzoną tezę, ton mentorski, klimat przesłuchania prokuratorskiego.
- 5. Nagłówki i elementy graficzne w prasie
 - Funkcja nagłówków;
 - Budowa: nadtytuł, tytuł główny, podtytuł;
 - Podział nagłówków: nagłówki jednoczłonowe, nagłówki wieloczłonowe; ze względu na kształt grafiki: jednołamowe, wielołamowe, nagłówek grzbietowy, nagłówek afiszowy: zwarty, rozbity (rozbita struktura), nagłówek rozcięty;
 - Typy układów: statyczny, dynamiczny.
 - Funkcje fotografii prasowej.
 - Typologia wg. źródła: - *fotografia własna*, *fotografia agencyjna*, *material wzięty*, fotografia prywatna.
 - Typologia wg. tematyki lub okoliczności w jakiej zdjęcie zostało zrobione: fotografia o aktualności jednorazowej, zdjęcia rodzajowe, zdjęcia o charakterze, reportażowym, zdjęcia sportowe;
 - Typologia wg. miejsca i sposobu publikacji: fotografia samotna, fotografia z tekstem, fotoreportaż, fotomontaż, montaż fotograficzny albo faktomontaż, fotografia okładkowa;
 - Fotografia a podpis.
- 6. Gatunki publicystyczne
 - Cechy publicystyki: przystępność, aktualność, systematyka wewnętrzna, różnorodność stylistyczna, tendencyjność, obrazowość, impresyjność, dociekliwość, ścisłość;
 - Kryteria klasyfikacyjne gatunków publicystycznych;
 - Odmiany artykułu publicystycznego komentarz, artykuł redakcyjny, artykuł dyskusyjny, artykuł. Polemiczny
 - Felieton. Cechy felietonu: nie istnieje bez przyczyny, nieograniczona swoboda w doborze tematu i elementów formy, wielowątkowość, dygresyjność, synkretyczność, skrajny subiektywizm, skłonność do parodii, programowa nieoficjalność, perswazyjność, sugestia, demagogia, zażyłość z odbiorcą.
 - Esej;
 - Gawęda;
 - Publicystyka wizualna;
 - Reportaż – geneza, typologia, cechy, tematy reportażu;
 - Recenzja;
 - Radio: specyfika gatunkowa. Specyfika warsztatowa;
- 7. Budowanie tekstów dziennikarskich.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne, metoda zadaniowa (wykonanie zadania-stworzenie tekstu).

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

1. **Wiedomości:** zna terminy i zakres pojęć dotyczącą gatunków dziennikarskich. Ma elementarną wiedzę z zakresu tworzenia gatunków dziennikarskich.
2. **Umiejętności:** posiada specjalistyczne umiejętności z zakresu poprawnego tworzenia tekstu dziennikarskiego. Umie planować i oceniać efektywność działań dziennikarskich.
3. **Kompetencje społeczne:** realizuje zadania z poszanowaniem prawa autorskiego; kształtuje postawy odpowiedzialności i szacunku dla cudzej własności intelektualnej; potrafi publikować gatunki dziennikarskie w prasie, reklamie i Internecie.

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Definiuje terminy i pojęcia z zakresu rodzajów gatunków dziennikarskich; Omawia zasady tworzenia materiałów dziennikarskich.
K_U04	Samodzielnie zdobywa wiedzę i rozwija swoje profesjonalne umiejętności, z zakresu sprawnego realizowania strategii komunikacyjnych przy wykorzystaniu tekstów dziennikarskich.
K_U07	Wykorzystuje najnowsze kanały komunikacyjne. Planuje i ocenia efektywność działań public relations.
K_U14	Wykorzystuje specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością, np. związanych z realizacją i stosowaniem gatunków dziennikarskich w

	Internecie.
K_K07	Pracuje w zespole przygotowując teksty dziennikarskie.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: aktywności na zajęciach oraz wykonanie zadania praktycznego (stworzenie tekstu dziennikarskiego)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	18 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	12 godz.	20 godz.
Konsultacje	3 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adams S., Hicks W., *Wywiad dziennikarski*, Kraków 2007
2. Bauer Z., Chudziński E., *Dziennikarstwo i świat mediów*, Kraków 2004
3. Furman W., Kaliszewski A., Wolny-Zmorzyński K., *Gatunki dziennikarskie. Teoria, praktyka, język*, Kraków 2007
4. Wojtak M., *Gatunki dziennikarskie*, Lublin 2005

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Allan S., *Kultura newsów*, Warszawa 2007
2. Grzenia J., *Komunikacja językowa w Internecie*, Warszawa 2006.
3. Jabłoński W., *Kreowanie informacji: media relations*, Warszawa 2006
4. McQuil D., *Teoria komunikowania masowego*, Warszawa 2008
5. Mroziejewicz K., *Dziennikarz w globalnej wiosce*, Warszawa 2004
6. Olszański L., *Dziennikarstwo internetowe*, Warszawa 2006
7. Wolny-Zmorzyński K., *Fotograficzne gatunki dziennikarskie*, Warszawa 2007

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

GRAFIKA KOMPUTEROWA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-GKom

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr inż. Maciej Jackowski

Prowadzący: mgr inż. Maciej Jackowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	3	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18	2	3	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania w obszarze projektowania graficznego, a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się cyfrowymi technikami przetwarzania obrazu (od pomysłu i rejestracji do archiwizowania).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych wiadomości i umiejętności z zakresu ICT, podstawowych zasad kompozycji obrazu, bardzo ogólna umiejętność rysowania, a także ogólna umiejętność rejestrowania i zapisu obrazu (wykonywanie zdjęć, ich zapis bądź konwersja z postaci analogowej na cyfrową).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Wprowadzenie do grafiki. Terminy i pojęcia. Grafika komputerowa. Światło, barwa i modele barw. Sztuka komputerowa. Literatura: Foley J. D. i in., *Wprowadzenie do grafiki komputerowej*, 1995.
2. Anatomia informacji wizualnej. Obraz, ilustracja, fotografia. Słowo a obraz. Grafika wektorowa. Zasady rysowania, transformacji i organizowanie kompozycji w programach wektorowych. Zapisywanie projektu i eksport do wybranego formatu mapy bitowej. Literatura: Wrotek W., *Po prostu CorelDraw Graphics Suite X4*, Wyd. Helion, 2008.
3. Ćwiczenie twórcze – myślenie dywergencyjne. Literatura: De Bono E., *Myślenie lateralne: idee na przekór schematom*, Helion, Gliwice, 2007.
4. Kolor. Modele i kanały kolorów. Zarządzanie kolorem i korekcja kolorów Literatura: Gage J., *Kolor i kultura. Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji*, 2008.
5. Grafika bitowa. Zarządzanie obrazem. Zmiana układu kompozycyjnego (kadrowanie) obrazu. Przebudowa przestrzeni obrazu oraz łączenie zdjęć w procesie kolażu. Transformacje i modelowanie obrazu. Filtry. Praca z warstwami. Literatura: McClelland D., Fuller L. U., Fuller R. C., *Photoshop CS/CS PL. Biblia*, Wyd. Helion, Gliwice 2006
6. Realizacja projektu graficznego. Realizacja projektu graficzno-typograficznego. Przygotowanie własnego portfolio z projektami wykonanymi w trakcie trwania przedmiotu. Oprogramowanie dowolne. (CorelDraw lub Photoshop).

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, wykład konwersatoryjny, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W08	ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów projektowania układu (kompozycji) obrazu, narzędzi i technik konstruowania komunikatu wizualnego (z zastosowaniem ICT), ich prawidłowości i zakłóceń.
K_U04	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł nowoczesnych technologii (ICT): wyszukiwanie, przetwarzanie i wizualizacja informacji oraz samodzielnie dobierać dedykowane narzędzia z obszaru grafiki wektorowej i bitowej.
K_U07	potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny przy konstruowaniu komunikatu wizualnego (przekaz graficzny – dokumenty drukowane oraz elektroniczne)
K_U14	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością (wykorzystuje dedykowane oprogramowanie graficzne – wektorowe i bitowe) przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (edytorskie) z zastosowaniem ICT.
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.
K_K05	dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, rozumie potrzebę poszanowania cudzej własności intelektualnej, przestrzega praw autorskich.
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (rysunkowe i fotograficzne) z zastosowaniem ICT.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online (przede wszystkim K_W08) będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi.

Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z programów grafiki wektorowej i bitowej. Oceniane są na podstawie wykonanych prac, oceny ich jakości – projekt z progami punktowymi.

Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	14 godz.	26 godz.
Wykonanie projektu/ Wykonanie zadań praktycznych	12 godz.	12 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Foley J. D. i in., *Wprowadzenie do grafiki komputerowej*, WNT, Warszawa 1995
2. Wrotek W., *Po prostu CorelDraw Graphics Suite X4*, Wyd. Helion, 2008.
3. Newark Q., *Design i grafika dzisiaj*, ABE Dom Wydawniczy, Warszawa, 2006
4. Twemlow A., *Czemu służy grafika użytkowa?*, ABE Dom Wydawniczy, Warszawa, 2006
5. McClelland D., Fuller L. U., Fuller R. C., *Photoshop CS/CS PL. Biblia*, Wyd. Helion, Gliwice 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bunsch F. i in., *Grafika warsztatowa. Podręcznik technik graficznych*, MJM grafika, Poznań, 2006
2. Catafal J., Oliva C., *Techniki graficzne*, Wydawnictwo Arkady, 2004
3. Datner D., *Design & layout. Sztuka projektowania*, Wydawnictwo G + J Gruner + Jar Polska, Warszawa, 2004
4. De Bono E., *Myślenie lateralne: idee na przekór schematom*, Helion, Gliwice, 2007
5. Francuz P.(red.), *Obrazy w umyśle. Studia nad percepcją i wyobraźnią*, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa, 2007
6. Frutiger A., *Człowiek i jego znaki*, Wydawnictwo Do, Wydawnictwo Optima, Warszawa, 2003
7. Gage J., *Kolor i kultura. Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji*, TAiPWN Universitas, Kraków, 2008

8. Manovich L., *Język nowych mediów*, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa, 2006
9. Młodkowski J., *Aktywność wizualna człowieka*, Wyd. PWN, Warszawa-Łódź, 1998
10. Nęcka E., *Proces twórczy i jego ograniczenia*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków, 1995
11. Popek S., *Psychologia twórczości plastycznej*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków, 2010.
12. Szmidt K. J., *Pedagogika twórczości*, Gdańskie Wyd. Psychologiczne, Gdańsk, 2007
13. Zaborowski J. (red), *Grafika komputerowa – metody i narzędzia*. WNT, Warszawa, 1994

UWAGI::

INFORMATYKA SZKOLNA - METODYKA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-ISM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Elżbieta Kołodziejska

Prowadzący: dr Elżbieta Kołodziejska
mgr Krzysztof Stanikowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	5	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8		5	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	8			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do prowadzenia zajęć w zakresie technologii informacyjnej w szkole podstawowej i gimnazjum. Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności konieczne do organizowania warsztatu pracy nauczyciela, przygotowania i poprowadzenia zajęć w klasie, korzystania z otwartych zasobów internetowych w edukacji. Pokazanie ścieżki rozwoju w przyszłej pracy zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z zakresu dydaktyki ogólnej, dydaktyki informatyki. Wiedza i umiejętności w zakresie TI.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład:

Warsztat pracy nauczyciela informatyki. Dokumentacja pracy: podstawa programowa, program nauczania, plan wynikowy. Podręczniki szkolne i ich obudowa: dobór podręczników dla uczniów i nauczycieli, wsparcie online, poradniki metodyczne.

Metodyka informatyki: nauczanie teoretycznych pojęć informatycznych(projekt „Informatyka bez prądu”), nauczanie aplikacji użytkowych, nauczanie algorytmiki i podstaw programowania. Metodyka wykorzystania zasobów sieciowych w szkole.

Nauczyciel, opiekun pracowni komputerowej w szkole: regulamin pracowni, zasady ergonomii, etyka i prawo autorskie, ochrona zasobów komputerowych w pracowni.

Planowanie rozwoju zawodowego. Standardy przygotowania nauczyciela TI. Rozwój i awans zawodowy. Samokształcenie. Współpraca z uczniem zdolnym.

Ćwiczenia:

Nowe media w metodyce informatyki. Nauczanie i uczenie się z użyciem komputera i Internetu: wyzwania, wykorzystanie narzędzi i zasobów sieciowych; strategie i źródła poszukiwania informacji w Internecie; broker informacji.

Planowanie jednostki tematycznej. Konspekt i plan lekcji, dobór celów lekcji oraz ich operacjonalizacja, dobór form i metod prowadzenia zajęć, ewaluacja wiedzy i umiejętności uczniów, ewaluacja pracy nauczyciela.

Model planowania pracy z mediami. Etapy aktywnej pracy z mediami. Nauczanie i uczenie się z użyciem komputera i Internetu: przygotowanie, prezentacja, interakcja, utrwalenie, transfer, ocena.

Realizacja jednostki tematycznej. Koncepcje metodyki informatyki. Prowadzenie lekcji przez studentów z podsumowaniem i omówieniem sytuacji problemowych.

Laboratorium:

Oprogramowanie edukacyjne jako propozycja programowa. Klasyfikacja oprogramowania do nauki (heurystyczny model klasyfikacji, oprogramowanie do prezentacji wizualizacji, oprogramowanie do ćwiczeń i testów, systemy tutorialne, inteligentne systemy tutorialne, symulacje, hipermedia); Wyznaczniki określania jakości programów edukacyjnych (forma prezentacji treści, wbudowane oferty interakcyjne, wzorzec-design, sprawdzenie wiedzy przedmiotowej, ocena uwzględniająca specyfikę danego wieku lub etapu rozwoju).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny i problemowy. Ćwiczenia praktyczne, praca indywidualna i praca z partnerem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K_W13	Student ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych koncepcji metodyki informatyki. Zna typy i funkcje oprogramowania wspomagającego proces kształcenia. Student dokonuje oceny i dobiera podręczniki i oprogramowanie do szkolnej pracowni komputerowej,
K_U14 K_U03 K_U04	Student potrafi: zorganizować warsztat pracy nauczyciela TI, zastosować narzędzia sieciowe w swoim warsztacie pracy, zaproponować sposób współpracy z uczniem zdolnym.
K_W13 K_W16 K_U03 K_U14	Student potrafi zaplanować i zrealizować jednostkę tematyczną w zakresie technologii informacyjnych na poszczególnych etapach kształcenia, w poszczególnych typach szkół; przygotować ewaluację zajęć. Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, koncepcjach pracy opartych na mediach, formach organizacji pracy z mediami, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej.
K_U04	Student krytycznie ocenia zasoby internetowe i ich przydatność w warsztacie pracy nauczyciela.
K_K01	Student jest w stanie przygotować plan rozwoju zawodowego nauczyciela.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z pracy pisemnej. Egzamin ma formę studium przypadku. Student musi odnieść się do losowo wybranej sytuacji szkolnej i zaproponować rozwiązanie.

Ćwiczenia – podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz przygotowanie i prezentacja wybranej koncepcji metodyki informatyki.

Laboratorium – warunkiem zaliczenia laboratorium jest przygotowanie i poprawne wykonanie oprogramowania wspomagającego proces kształcenia. Ocena końcowa – weryfikacja na podstawie egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	34 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	20 godz.	46 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	10 godz.	10 godz.

Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Metodyka nauczania Informatyki w szkole, red. Juszczyk S., Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń, 2001
2. Janczyk J., Morańska D., Musioł M., Dydaktyka informatyki i technologii informacyjnej. Toruń, 2004 Wyd. Adam Marszałek
3. Kron F. Sofos A., Dydaktyka mediów, GWP, Gdańsk 2009
4. Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. t.1 i 2., red. Kruszewski K., Warszawa, PWN 2002
5. Acman J., Ryll R., Awans zawodowy nauczyciela. Praktyczny poradnik., Warszawa, PWN 2005
6. Koba G., Poradnik metodyczny. Informatyka dla liceum ogólnokształcącego, Migra, Wrocław 2003

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R.I., Uczymy się nauczać. tł. K. Kruszewski, Warszawa, WSiP, 2002
2. Gurbiel E., Hardt-Olejniczak G., Kołczyk E., Krupicka H., Łukojć K., Płoski Z., Sysło M. M., Witkowski J., Zuber R., Elementy Informatyki. Poradnik metodyczny dla nauczyciela, PWN, Warszawa 1997
3. Goźlińska E., Nie lekcje, lecz zajęcia edukacyjne, WSiP 2005
4. Koletyńska K., Sitko K, Nauczyciel na starcie, WSiP 2005
5. Informatyka 2000, Poradnik metodyczny dla nauczycieli szkoły podstawowej kl. IV-VI, M. Mordka i inni., wyd. Czarny Kruk, Bydgoszcz 2000

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi jest dostępny na platformie e-learningowej Katedry Mediów i Technologii Informatycznych (<http://ekmti.kmti.uz.zgora.pl>).

JEZYKI PROGRAMOWANIA I

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-JP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Elżbieta Kołodziejska

Prowadzący: dr Elżbieta Kołodziejska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	30	2	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z językami programowania stworzonymi z myślą o edukacji i rozwoju dzieci. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku Logo i Scratch. Zachęcenie do korzystania z tych języków podczas zajęć w szkole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Podstawy algorytmiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawy języka LOGO: organizacja programu, narzędzia graficzne.

Geometria i atrybuty żółwia: procedury manipulowania żółwiami, praca w trybie poleceń.

Podstawy języka Scratch: środowisko programowania, przykłady dziecięcych projektów, konstruowanie skryptów, Internetowa społeczność Scratcha.

Procedury i funkcje języka Logo: procedury i funkcje pierwotne, procedury definiowane przez użytkownika, funkcje definiowane przez użytkownika.

Typy danych: słowa, listy, obrazy, funkcje dotyczące słów i list.

Zmienne: zmienne lokalne i globalne, tworzenie zmiennych i nadawanie im wartości, zastosowanie zmiennych w procedurach i funkcjach.

Struktury sterowania przebiegiem programu: procedury iteracyjne, procedury warunkowe, przykłady i wykorzystanie w zadaniach. *Rekurencja:* budowa procedur rekurencyjnych.

Obiekty i zmienne w języku Scratch: obiekty i ich własności, budowa własnych programów.

Programowanie obiektowe: wyjaśnienie pojęć: klasy, jednostki; różnorodność obiektów w Logomocji: żółwie, strony, pola, suwaki; własności obiektów; współpraca między obiektami; projektowanie zdarzeń.

Dialog z użytkownikiem w środowisku Logo: interaktywność w Lokomocji, wykorzystanie pierwotnych procedur do tworzenia interaktywnych projektów, pytania i odpowiedzi – czyli tworzenie prostych testów.

Multimedia w środowisku Lokomocji: osadzanie dźwięku, obrazu, plików wideo; tworzenie projektów przyjaznych użytkownikowi.

Projekty edukacyjne: tworzenie własnych projektów, zmiana postaci żółwia, tworzenie nowych żółwi, animacja, publiczna prezentacja i ocena zadań,

Miejsce języków programowania w nauczaniu TI.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W20 K_U04	Student zapisuje typowe algorytmy w języku Logo i Scratch. Buduje własne procedury w języku Logo wykorzystując zmienne, konstrukcje iteracyjne i warunkowe. Potrafi zastosować standardowe polecenia języka Logo i Scratch do rozwiązania prostych, szkolnych zadań. Buduje własne programy w języku Scratch, wykorzystując gotowe bloki poleceń.
K_W20 K_U04 K_K01	Student projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku Logo lub Scratch.
K_K07	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 80% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	15 godz.	18 godz.
Wykonanie projektu:	12 godz.	20 godz.
Konsultacje	3 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. S. Papert, Burze mózgów. Dzieci i komputery, PWN, 1996
2. A. Wałat, Wprowadzenie do Lokomocji, OEliZK 2003
3. A. Borowiecka, Edytor postaci Lokomocji, OEliZK 2003
4. Elementy informatyki. Podręcznik, pod red. M. M. Sysły, PWN, 1997
5. Strona projektu Scratch: <http://scratch.mit.edu/>

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. D. Harel, Rzecz i istocie informatyki. Algorytmika, WNT, 2000 A.
2. J. Lewowicki, Informatyka w szkole. Programowanie w języku Logo od podstaw. Oficyna Edukacyjna Krzysztof Pazdro, 1998
3. A. Skarbińska, Multimedia w Logo Komeniuszu, Wydawnictwo Adam Marszałek, 2001

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

JEZYKI PROGRAMOWANIA II

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-JP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	30	2	5	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	5	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą funkcjonowania serwisów WWW. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku HTML/XHTML.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux oraz sieci Internet

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Budowa i działanie stron WW. Podstawowe informacje dotyczące zasad projektowania oraz zarządzania serwisem internetowym.

Znaczniki HEAD. Opis i znaczenia nagłówka strony internetowej, prezentacja podstawowych znaczników niezbędnych dla wyszukiwarek oraz przeglądarek internetowych.

Formatowanie czcionek. Bloki zarządzające formatowaniem czcionek.

Hiperłącza. Sposoby łączenia pojedynczych stron w całą witrynę internetową, integrowanie różnych dokumentów ze strukturą strony.

Grafika i multimedia. Znaczniki odpowiedzialne za poprawne wyświetlanie elementów graficznych oraz dodawanie szeroko pojętych plików multimedialnych do witryny internetowej.

Tabele. Istota budowy stron opartych o tabele.

Ramki. Budowa struktury stron WWW bazujących na ramkach oraz pływających ramkach.

Formularze. Konstruowanie formularzy umożliwiających wysyłanie informacji ze strony WWW na komputer administratora serwisu.

Wypunktowania. Tworzenie oraz modyfikacja list numeracyjny oraz wypunktowań na stronach WWW.

CSS. Tworzenie oraz zarządzanie witryną poprzez kaskadowe arkusze stylów.

Warstwy. Zarządzanie stronami WWW z poziomu warstw.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student zna teoretyczne podstawy projektowania, tworzenia oraz zarządzania witryną internetową opartą o język XHTML (K_U04, K_U14, K_K01). Student zna język i jego składnię. Potrafi zaprojektować statyczną

stronę WWW (K_K01, K_U14). Tworzy, zarządza oraz publikuje w sieci Internet witrynę internetową opartą o język HTML/XHTML (K_U04, K_U14).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, cotygodniowe sprawdziany (wejściówki) oraz końcowego kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	0,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. D. Crowder, R. Crowder, Tworzenie stron WWW. Biblia, Helion 2002
2. L. Lemay, D. Tyler, HTML 4. Vademecum profesjonalisty, Wydanie II, Helion 2001
3. B. Pfaffenberger, B. Karow, HTML 4. Biblia, Helion 2001
4. W. Gajda, HTML, XHTML i CSS. Praktyczne projekty, Helion 2007

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. E. Castro, Po prostu HTML 4., Wydanie III, Helion 2003
2. B. Danowski, ABC tworzenia stron WWW, Helion 2003

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

KOMPUTEROWE SYSTEMY OPERACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-SO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Grzegorz Kobyłecki

Prowadzący: dr inż. Grzegorz Kobyłecki

mgr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	2	3	Egzamin	
Laboratorium	30	2	3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	2	3	Egzamin	
Laboratorium	18	2	3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z architekturą i zasadą działania komputera. Nabycie przez studentów umiejętności konfigurowania i budowania prostych zestawów komputerowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy obsługi komputera PC. Podstawowa umiejętność obsługi systemu MS Windows.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Podstawowe pojęcia. System operacyjny. Budowa systemu operacyjnego. Jądro. Dystrybucja. Funkcje i zadania. Licencje.
2. Instalacja systemu operacyjnego. Dobór systemu operacyjnego. Zgodność sprzętowa. Wymagania minimalne. Formatowanie i partycjonowanie. System plików. Instalacja wybranych systemów (MS Windows, GNU/Linux). Pakiety. Sterowniki. Zabezpieczenia.
3. Podstawy administracji systemem MS Windows. Personalizacja systemu. Zarządzanie użytkownikami. Sterowanie procesami i usługami. Administrowanie aplikacjami i sprzętem. Poziomy bezpieczeństwa.
4. Podstawy administracji systemem GNU/Linux. Konfiguracja LILO. Zarządzanie użytkownikami. Prawa dostępu do danych i aplikacji. Środowisko graficzne KDE. Kompilacja jądra. Administrowanie pakietami.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W20 K_U14	Student wymienia podstawowe informacje związane z instalacją i administracją różnych systemów operacyjnych.
K_W20 K_U14	Instaluje i przygotowuje system operacyjny do wykonywania zadań edukacyjnych. W podstawowym zakresie konfiguruje i administruje systemem operacyjnym.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz okresowe sprawdziany (wejściówki).

Ocena końcowa – weryfikacja na podstawie egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	5 godz.	15 godz.
Wykonanie zadań praktycznych:	6 godz.	15 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	0,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Danowski B., Windows XP. Instalacja i naprawa. Ćwiczenia praktyczne Gliwice, Helion, 200
2. Stutz M., Linux. Najlepsze przepisy. Wydanie II Gliwice, Helion, 2005
3. Szeliga M., Świątelski M., ABC systemu Windows XP PL Gliwice, Helion, 2004
4. Groszek M., Mandriva. Linux Gliwice, Helion, 2006

UWAGI:

MASS MEDIA

Kod przedmiotu: 5.9-WP-PED-MM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski
mgr Krzysztof Stanikowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	1	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	1	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	8	1		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do rozumienia zasad oraz wpływu mass mediów na życie społeczne, kulturę i gospodarkę. Nabędzie umiejętność oceny i interpretacji intencji nadawców przekazów medialnych; świadomość zagrożeń oraz manipulacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy socjologii, teorii kultury, historii kultury, pedagogiki społecznej, komunikacji społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

- Media i ich ewolucja. Geneza mediów masowych. Teorie komunikowania masowego (narodziny mediów masowych; determinizm technologiczny; teorie komunikowania masowego; środki i formy komunikowania; modele procesu komunikowania; cechy procesu komunikowania masowego).
- Środki i formy komunikowania. Modele procesu komunikowania. Proces komunikowania masowego.
- Koncepcje i poglądy Herberta M. McLuhana: „*Galaktyka Gutenberga*”, „*Globalna wioska*”, „*Środek jest przekazem*”, „*Media zimne i gorące*”.
- Komunikowanie społeczne. Rola komunikowania w życiu społecznym. Mass media a wartości społeczne.
- Komunikowanie międzykulturowe. Media a kultura masowa. Komunikowanie masowe a kultura. Tworzenie kultury mediów.
- Mass media: odbiorcy, publiczność – widownia.
- Oddziaływanie mass mediów. Media a rozwój społeczno-gospodarczy. Oddziaływanie przekazów telewizyjnych (i multimedialnych) wg D. de Kerckhove. Oddziaływanie mediów – procesy i modele. Oddziaływania społeczno-kulturowe. Opinia publiczna i komunikacja polityczna.
 - Spółczesność informacyjna. Internet – elektroniczna demokracja. Polityka trzeciej fali. Globalizacja i globalne komunikowanie masowe.

Ćwiczenia

1. Pedagogiczny wymiar mass mediów. Wprowadzenie i klasyfikacja pojęć; Historia powstania mediów masowych; Wymiary użycia i odbioru mass mediów; Wolność a kontrola mass mediów.
2. Media drukowane: geneza powstania, funkcje, cele, przykłady i charakterystyka. Książka, biblioteka, rodzaje prasy, inne przykłady mediów drukowanych.
3. Film jako medium masowe. Czas emisji a podział filmowy; Filmy krótkometrażowe, średniometrażowe i pełnometrażowe; Trzy punkty zwrotne w historii filmu; Typy i gatunki filmowe.
4. Telewizja: geneza powstania, funkcje i cele. Transmisja telewizyjna w Polsce i na Świecie; Wybrane telewizje publiczne i niepubliczne w Polsce i na Świecie, system oceny programów telewizyjnych w Polsce.
5. Radio i muzyka fonograficzna jako medium masowe. Kulturowe i społeczne znaczenie muzyki fonograficznej; Publiczne i niepubliczne (polskie i światowe) stacje radiowe; Wybrane klasyfikacje muzyki fonograficznej.
6. Rewolucja mediów masowych - Internet i różnicowanie mediów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny, praca z książką, opis, pogadanka, dyskusja, metoda zajęć praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W08	Student nazywa procesy, narzędzia i techniki komunikowania interpersonalnego, społecznego i masowego z zastosowaniem ICT oraz określa ich prawidłowości i zakłócenia.
K_W19	Określa podstawowe zasady poszanowania własności intelektualnej oraz praw autorskich; nazywa podstawowe mechanizmy manipulacji w mass mediach; dysponuje mechanizmami obronnymi przeciwko manipulacji w reklamie oraz naciskom i propagandzie.
K_W20	określa możliwości oddziaływań współczesnych mediów masowych, wykorzystuje je do realizacji celów edukacyjnych.
K_U07	wykorzystuje najnowsze kanały komunikacyjne oferowane przez medium masowe jakim jest Internet (w zakresie komunikacji interpersonalnej oraz masowej).
K_U12	określa możliwości nielegalnego i nieetycznego wykorzystywania mediów, wskazuje takie działania i osobiście ich nie stosuje.
K_U14	wykorzystuje specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością, np. związanych z realizacją i stosowaniem mediów masowych w praktyce edukacyjnej.
K_K05	dostrzega negatywny wpływ mediów masowych oraz stojących za nimi grup nacisku na społeczeństwo; formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z manipulacją, indoktrynacją, poszanowaniem praw jednostki oraz własności intelektualnej.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online (przede wszystkim K_W08, K_W19, K_W20) będą sprawdzane z zastosowaniem testu z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny prac pisemnych – progi punktowe. Ocena końcowa na podstawie średniej ocen.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Goban-Klas T. (2001) Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, PWN, Warszawa-Kraków.
2. Griffin E. (2003) *Podstawy komunikacji społecznej*, GWP, Gdańsk.

3. McLuhan H.M. (2001) *Wybór tekstów*, Wyd. Zysk i S-ka, Poznań.
4. McQuil D. (2008) *Teoria komunikowania masowego*, PWN.
5. Siemieniecki B. (red.) (2007) *Manipulacja - Media - Edukacja*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. De Kerckhove D. (2001) *Powłoka kultury*, Mikom, Warszawa.
2. Dobek-Ostrowska B. (1999) *Studia z teorii komunikowania masowego*, Wyd. UW, Wrocław.
3. Dobek-Ostrowska B. (2001) *Nauka o komunikowaniu. Podstawowe orientacje teoretyczne*, Wyd UW, Wrocław.
4. Doliński D. (2001) *Psychologia reklamy*, Wyd. Aida, Wrocław.
5. Jędryczkowski J. (2008) *Media masowe w edukacji W() Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra.
6. Laermer R., Prichinello M.(2004) *Public relations*, GWP, Gdańsk.
7. Reeves B., Nass C.(2000) *Media i ludzie*, PIW, Warszawa.
8. Sorlin P.(2001) *Mass Media*, Wyd. Astrum, Wrocław.
9. Toffler A., Toffler H. (1996) *Budowa nowej cywilizacji. Polityka trzeciej fali*, Wyd. Zysk i S-ka, Poznań.
10. Wimmer R.D., Dominick J.R. (2008) *Mass media. Metody badań*, Wyd. UJ. Kraków.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań i tematów oraz wymaganiami są dostępne na platformie e-learningowej Katedry lub na stronach prowadzących zajęcia.

MECHANIZMY KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W INTERNECIE

Kod przedmiotu: 15.0-WP-PED-MKSI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Krzysztof Stanikowski

Prowadzący: mgr Krzysztof Stanikowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	3	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	3	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	8	1		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

- Wiadomości:** zna terminy i zakres pojęć dotyczących komunikacji społecznej i sieciowej w Internecie; Ma elementarną wiedzę dotyczącą personalizacji komputerów w komunikowaniu społecznym; Zna elementarne uwarunkowania bezpieczeństwa sieciowego.
- Umiejętności:** posiada specjalistyczne umiejętności z zakresu konstruowania nowych mediów w serwisach sieciowych WWW i Web 2.0. Posiada umiejętności stosowania nowych mediów w komunikacji społecznej
- Kompetencje społeczne:** realizuje zadania z poszanowaniem prawa autorskiego; kształtuje postawy odpowiedzialności i szacunku dla cudzej własności intelektualnej; potrafi wzbogacić dowolny przekaz komunikacyjny stosując nowe media.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy socjologii, teorii kultury, historii kultury, pedagogiki społecznej, komunikacji społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

- Istota komunikacji społecznej i Internecie.
- Podstawowe uwarunkowania komunikacji społecznej w Internecie: Składowe uwarunkowania komunikacji sieciowej, użytkownicy sieci, komunikacji człowieka z komputerem, dostęp do sieci, usługi komunikacji sieciowej.
- Technologie wirtualnego świata: Rola technicznych aspektów komunikacji, moc i pamięć, forma informacji, konstrukcja zasobów on-line, zarządzanie stronami.
- Personalizacja: budowanie profilu użytkownika, kategorie informacji analitycznych, dane behawioralne (Lifetime Individual Visitor Experience), informacje statystyczne, diagnoza emocjonalnych odczuć adresata, modele upowszechniania danych.
- Determinanty kategorii komunikacji społecznej w Internecie: komunikacja synchroniczna, asynchroniczna, komunikacja aktywna, komunikacja autonomicznych maszyn

6. Uwarunkowania bezpieczeństwa sieciowego: malware, obrona bezpieczeństwa sieci, bezpieczeństwo korespondencji, anonimowość i identyfikacja, prawo.
7. Paradoksy komunikacji sieciowej: ograniczenia informacyjne wirtualnego świata, dominacja językowa, kreatywność z siecią, konsekwencje komunikacji społecznej.

Ćwiczenia

1. Społeczne aspekty komunikacji sieciowej (plemiona sieci). Charakterystyka i przykłady występującej alternatywnej struktury społecznej sieci. Serialowcy; Hejterzy; Demotyworzy; Warcraftowcy i gracze online; Wikipedyści; Łowcy okazji; Geeki i nerdy; Młode matki; Wojujący prawicowcy; Start-upowcy.
2. Wykorzystanie narzędzi i zasobów sieciowych w komunikacji społecznej. Strategie i źródła pozyskiwania informacji w sieci Internet; Broker informacji (charakterystyka, koncepcje warsztatu, definiowanie pojęć); Oprogramowanie wyszukiwujące.
3. Internetowe portale osobiste i serwisy internetowe WEB 2.0. Cechy sieci Web 2.0: Techniczne, wizualne i społeczne; Chmura znaczników i Crowdsourcing. Folksnomia: Google Bookmarks, Delicious.com, StumbleUpon; Inne projekty folksnomii. Wybrane przykłady Web 2.0 Blip, Nk.pl, <http://www.spidersweb.pl>, <http://www.mackozer.pl> (aplikacja Instagram), Demotyworzy, Digart, Facebook, Filmweb, Flaker, Flickr, Google+, Kwejk, Last.fm, Myspace, StumbleUpon, Twitter, Wikipedia (Wikimedia Foundation), Wykop.pl, YouTube, Ważniejsze cechy portali: Cafe News, Eskobo, iGoogle.
4. Projekty Wiki Media Foundation. Serwisy internetowe oparte na *wiki* w komunikacji społecznej: Wikipedia, Wikimedia Commons; Wikinews; Wikicytaty; Wikispecies; Wikiźródła; Wikisłownik; Wikibooks.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody podające: wykład informacyjny, pogadanka, metoda praktyczna: metoda projektu (projekt badawczy)

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Ma podstawową wiedzę o mechanizmach komunikacji społecznej w Internecie. Zna rodzaje więzi społecznych występujących w sieci WWW i Web 2.0; Zna elementarne uwarunkowania bezpieczeństwa sieciowego.
K_W08	Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów, komunikowania społecznego w tym sieciowego w Internecie. Zna determinanty komunikacji sieciowej. Zna technologie wirtualnego świata wykorzystywane w komunikacji społecznej. Ma elementarną wiedzę dotyczącą personalizacji komputerów w komunikowaniu społecznym.
K_U04	Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł sieci WWW i Web 2.0
K_U07	Potrafi wykorzystać najnowsze kanały komunikacyjne oferowane przez medium masowe jakim jest Internet (w zakresie komunikacji społecznej).
K_U14	Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością, np. związanych z realizacją i stosowaniem mediów informacyjno-komunikacyjnych w Internecie.
K_K07	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje serwisów internetowych i projektów sieciowych dla użytkowników Internetu.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez obecność i aktywność na zajęciach oraz wykonanie projektu. Ocena końcowa na podstawie średniej ocen z wykładu i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	25 godz.	37 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Batorski D., Marody M., Nowak A., *Spoleczna przestrzeń Internetu*, ACADEMICA, Warszawa 2006
2. Castels M., *Spoleczeństwo sieci*, PWN, Warszawa 2010
3. Gogolek W., *Komunikacja sieciowa. Uwarunkowania, kategorie i paradoksy*, ASPRA, Warszawa 2010
4. McQuil D., *Teoria komunikowania masowego*, PWN, Warszawa 2008
5. Van Dijk J., *Spoleczne aspekty nowych mediów*, PWN, Warszawa 2010

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Aronson E., *Człowiek istota społeczna*, PWN, Warszawa 2005
2. Barney D., *Spoleczeństwo sieci*, Wyd. Sic, Warszawa 2008
3. Berger P., L., Luckmann, *Spoleczne tworzenie rzeczywistości*, PWN, Warszawa 2010
4. Castells M., *Siła tożsamości*, PWN, Warszawa 2010
5. Gergen K., J., *Nasycone Ja. Dylematy tożsamości w życiu współczesnym*, PWN, Warszawa 2010
6. Godzic W., *Media audiowizualne*, Wyd. Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2010
7. Melosik Z., Szkudlarek T., *Kultura, tożsamość i edukacja - migotanie znaczeń*, Wyd. Impuls, Kraków 2009.
8. Zimbardo P., *Psychologia i życie*, PWN, Warszawa 2009

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

MEDIALNE MECHANIZMY REKLAMY

Kod przedmiotu: 5.3-WP-PED-MMR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab., prof. UZ Marek Furmanek

Prowadzący: ...

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	4		
Ćwiczenia	15			Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	15	1	4		
Ćwiczenia	15			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania w świecie współczesnej komunikacji medialnej, a także wykształcenie wrażliwości, a jednocześnie umiejętności głębokiej analizy i samodzielnego konstruowania właściwej formy komunikatu werbalnego czy wizualnego w obszarze reklamy (oraz praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się technikami obowiązującymi w obszarze reklamy).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe zasady pisowni i ortografii języka polskiego oraz podstawowe umiejętności obsługi edytora tekstu (Microsoft Word, OpenOffice Writer), budowy prezentacji (Microsoft PowerPoint, OpenOffice Impress) oraz obsługi programów graficznych (Corel Draw, Inkscape czy Adobe Photoshop, Gimp).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Definicja pojęcia i historia reklamy. Reklama jako element systemów komunikacyjnych. Uwarunkowania kulturowe przekazu reklamowego i jego percepcja. Literatura: Pomieciński A. *Reklama w kulturze współczesnej*, 2005.
2. Cele, funkcje i techniki przekazu informacji. Znak kulturowy i prestiż marki. Proces tworzenia znaczeń społecznych i kulturowych w reklamie. Stylizacja, kodyfikacja społeczna, procesy znaczeniowótórcze. Reklama jako tworzenie rzeczywistości społecznej. Literatura: Pitrus A., *Znaki na sprzedaż. W stronę integracyjnej teorii reklamy*, 2005.
3. Kultura medialna i reklama. Elementy estetyki reklamy ikonicznej i audiowizualnej (środkie wyrażenie i stosowane gatunki) Czy reklamę można postrzegać jako sztukę?. Literatura: Kuśmierski S. *Reklama jest sztuką*, 2000.
4. Zarys psychologii reklamy. Kanale oddziaływania (społeczne i indywidualne). Mechanizmy (stereotypizacja, manipulacja a perswazja). Globalizacja i przekaz reklamowy. Nowe środki masowego przekazu a reklama. Znaczenie reklamy w procesie przemiany mediów – zagrożenia kultury. Etyka w reklamie. Literatura: Śmid W., *Język reklamy w komunikacji medialnej*, 2008.
5. Edukacyjne wykorzystanie reklamy. Projektowanie przekazu. Planowanie. Organizacja przestrzeni przekazu. Reklama i transformacja komunikacji masowej – ewolucja paradygmatu kultury. Literatura:

Goban-Klas T., *Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i internetu*, 2008
oraz Śmid W., *Reklama. Teoria projektu*, Wydawnictwo Dr Lex, Kraków 2011.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, wykład konwersatoryjny, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W01	zna elementarną terminologię używaną w obszarze mediów i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych.
K_W06	ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach.
K_W08	ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń
K_U04	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł nowoczesnych technologii (ICT): wyszukiwanie, przetwarzanie i wizualizacja informacji oraz samodzielnie dobierać dedykowane narzędzia z obszaru DTP.
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.
K_K05	dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi.

Umiejętności praktyczne, np. analiza przekazu medialnego czy umiejętności konstruowania komunikatu reklamowego, oceniane są na podstawie oceny jakości prac – projekty z progami punktowymi.

Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	14 godz.	26 godz.
Wykonanie projektu/ Wykonanie zadań praktycznych	12 godz.	12 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Briggs A., Burke P., *Spoleczna historia mediów. Od Gutenberga do Internetu*, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2010
2. Goban-Klas T., *Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i internetu*, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2008
3. Morreale S. P., Spitzberg B. H., Barge J. K., *Komunikacja między ludźmi. Motywacja, wiedza i umiejętności*, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2011
4. Pitrus A., *Znaki na sprzedaż. W stronę integracyjnej teorii reklamy*, Wyd. Rabid, Kraków 2005
5. Pomieciński A. *Reklama w kulturze współczesnej*. Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2005
6. Śmid W., *Język reklamy w komunikacji medialnej*, Wydawnictwo CeDeWu, Warszawa 2008
7. Śmid W., *Reklama. Teoria projektu*, Wydawnictwo Dr Lex, Kraków 2011

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Banaszekiewicz K., *Audiowizualność i mimetyki przestrzeni*, Oficyna Naukowa, Warszawa 2011
2. Gwóźdź A. (red.), *Pejzaże audiowizualne. Telewizja, wideo, komputer*, TAiPWN Universitas, Kraków 1997

3. Kuśmierski S. *Reklama jest sztuką*. Wyższa Szkoła Ekonomiczna. Wydawnictwa, Warszawa, 2000
4. Manovich L., *Język nowych mediów*, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa, 2006
5. Newark Q., *Design i grafika dzisiaj*, ABE Dom Wydawniczy, Warszawa 2006
6. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa 2005
7. Sarzyńska-Putowska J., *Komunikacja wizualna*, ASP, Kraków 2000
8. Shuterland M. Ax, Sylvester A. K., *Reklama a umysł konsumenta. Co działa, co nie działa i dlaczego*. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2003

UWAGI:

MULTIMEDIALNE TECHNOLOGIE INFORMACYJNE I

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-MT1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	5	Zaliczenie bez oceny	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	5	Zaliczenie bez oceny	
Laboratorium	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do praktycznego stosowania wiadomości z zakresu psychologicznych i pedagogicznych uwarunkowań procesu nauczania-uczenia się podczas realizacji multimediów wykorzystywanych offline. Nabycie umiejętności związanych z realizacją komponentów oraz gotowych prezentacji multimedialnych i filmów wideo.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego Technologie informacyjne oraz Media w edukacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

1. Definicje mediów i multimediów. Konstrukcja i oddziaływanie komunikatu multimedialnego. Procesu uczenia się z zastosowaniem multimediów. Pamięć a proces uczenia się. Systemy reprezentacji, a konstrukcja komunikatów medialnych; przedmiot, rozwój i możliwości wykorzystania mediów (multimediów) w procesie nauczania-uczenia się; zakres i możliwości oddziaływania. Indywidualizacja procesu nauczania-uczenia się – mechanizmy dostosowujące: formę przekazu do indywidualnych preferencji poznawczych, natężenie bodźców do indywidualnych możliwości poznawczych, treść przekazu oraz stopień trudności do przygotowania merytorycznego ucznia. Mechanizmy umożliwiające stymulację sensoryczną w przekazie multimedialnym.
2. Obrazowa forma przekazu (J. Bruner - systemy reprezentacji, a możliwości stymulacji w multimediach): Grafika w multimediach – typy plików graficznych; konwersja plików graficznych; przegląd oprogramowania do obróbki grafiki.
3. Teoria Alberta Bandury - dydaktyczne uzasadnienie stosowania animacji; Animacja w multimediach - narzędzia do tworzenia animacji (pliki gif, animacja w prezentacji multimedialnej).
4. Dźwiękowa (symboliczna – wg J. Brunera) forma przekazu: stymulacja różnych form uwagi (uwaga wolicjonalna, przetwarzanie mimowolne, torowanie, przeciwdziałanie habituacji, utrzymanie uwagi) poprzez dźwięki; L.S. Wygotski (Myślenie i mowa); cyfrowy zapis dźwięku; typy plików dźwiękowych; obróbka i konwersja plików dźwiękowych (przeгляд oprogramowania); rejestracja dźwięku z różnych źródeł (mikrofon, PC, CD, radio internetowe, wejście liniowe); dźwięk w multimediach.

- Film – czynnościowa forma przekazu (J. Bruner, A. Bandura): oddziaływanie komunikatów filmowych; sposoby narracji stosowane w reklamie telewizyjnej (oraz „bajkach” dla najmłodszych) jako narzędzia służące ubezwłasnowolnieniu odbiorców; Kamera wideo i USB; filmy ekranowe – rejestracja; udźwiękowanie filmów; montaż i konwersja plików filmowych; nagrywanie filmów na nośnikach CD i DVD.
- Telewizja cyfrowa HDTV; różne sposoby rejestracji cyfrowego wideo.

Ćwiczenia

- Aplikacje do tworzenia multimediiów; Stymulacja procesów uwagi poprzez multimedia rozwiązania praktyczne.
- Grafika rastrowa - obróbka plików graficznych.
- Animowane pliki GIF – edycja oraz tworzenie własnych animacji.
- Grafika i animacja w Microsoft PowerPoint. Podstawy tworzenia grafiki wektorowej.
- Fotografia cyfrowa oraz morfing. Realizacja filmu (morfingu) w formacie AVI i WMV.
- Różne formaty plików dźwiękowych. Nagrywanie i montaż dźwięku. Import dźwięku z plików filmowych. Efekty dźwiękowe oraz miksowanie. Generatory ludzkiego głosu.
- Dźwięk w prezentacji multimedialnej. Aplikacje do komponowania muzyki (legalny podkład dźwiękowy).
- Filmowanie kamerą internetową oraz cyfrową; konwersja; udźwiękowanie oraz podstawowy montaż.
- Urządzenia do nagrywania cyfrowego sygnału wideo w wysokiej rozdzielczości – możliwości i ograniczenia oraz ochrona praw autorskich.
- Filmy DVD realizacja i kopiowanie; elementy prawa autorskiego.
- Filmy ekranowe (Cam studio; BB FlashBack - różne formaty wideo oraz efekty specjalne).
- Aplikacje do tworzenia pokazów slajdów - udźwiękowane filmy tworzone z fotografii.
- Interaktywna prezentacja zawierająca wszystkie komponenty multimedialne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny, pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W04	<ul style="list-style-type: none"> - Student wymienia wybrane koncepcje psychologiczne człowieka. - Wskazuje zależność pomiędzy odpowiednią konstrukcją multimedialnego przekazu edukacyjnego, a stymulacją procesów uwagi co stanowi warunek efektywnego zapamiętywania. - Określa związek pomiędzy koncepcją systemów reprezentacji J. Brunera, a formami przekazu multimedialnego. - Określa związek pomiędzy koncepcją A. Bandury, a praktycznym wykorzystaniem filmu dydaktycznego w procesie nauczania-uczenia się. - Określa możliwości multimediiów w zakresie indywidualizacji procesu nauczania-uczenia się.
K_W19 K_U12	<ul style="list-style-type: none"> - Konstruując własne przekazy multimedialne respektuje założenia prawa autorskiego. - Samodzielnie przygotowuje komponenty przekazów multimedialnych lub stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne.
K_W20 K_U14	<ul style="list-style-type: none"> - Student samodzielnie tworzy grafiki (fotografie, schematy, zrzuty ekranowe), animacje nagrania audio i wideo oraz hipertekst i inne interakcje. - Korzysta z zasobów Internetu w celu pozyskiwania odpowiednich materiałów oraz archiwizowania własnych prac (np. w chmurze). - Konstruuje różnego typu prezentacje multimedialne z wykorzystaniem samodzielnie przygotowanych komponentów. - Projektuje prezentację multimedialną oraz jej komponenty zgodnie z określonymi wymogami lub na potrzeby zdefiniowanej sytuacji dydaktycznej.
K_K04	<ul style="list-style-type: none"> - Szanuje cudzą własność intelektualną. - Konstruując przekazy multimedialne unika treści mogących narazić czyjeś dobre imię. - Chroni dane osobowych uczniów. - Zabezpiecza dane wrażliwe.
K_K08	<ul style="list-style-type: none"> - Konstruując przekazy multimedialne postępuje zgodnie z zasadami projektowania dydaktycznego. - Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. - Rozumie potrzebę kształcenia całościowego, szczególnie w zakresie multimedialnych technologii informacyjnych oraz ich oddziaływań i zastosowań.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne

oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny prac – ćwiczeń wykonywanych według instrukcji (<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html>) na każdych zajęciach – progi punktowe.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	30 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	9 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. De Kerckhove D., *Inteligencja otwarta*, Mikom, Warszawa 2001.
2. Jędrzyzkowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005.
3. Jędrzyzkowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
4. Jędrzyzkowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>
5. Zimbardo P. G., *Psychologia i życie*. Warszawa, PWN 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa 2008.
2. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C. Wrocław, 2001.
3. Furmanek M., (red.) *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2008.
4. Papert S., *Burze mózgów. Dzieci i komputery*. Warszawa, PWN, 1996.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa, 2000.
6. Strykowski W. *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Wyd. UAM, Poznań, 1977.
7. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży* Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2000.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań i tematów oraz wymaganiami są dostępne na platformie e-learningowej Katedry lub na stronie prowadzącego zajęcia:
<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>.

MULTIMEDIALNE TECHNOLOGIE INFORMACYJNE II

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-MT2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	5	Egzamin	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	5	Egzamin	
Laboratorium	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do praktycznego stosowania wiadomości z zakresu psychologicznych i pedagogicznych uwarunkowań procesu nauczania-uczenia się podczas realizacji multimediów wykorzystywanych online.

Nabycie umiejętności związanych z realizacją komponentów (interaktywne testy i ankiety, interaktywne symulacje procesów i zjawisk, interaktywne gry edukacyjne, filmy z elementami interakcji, tekst i trafika ujęte w struktury hipertekstowe) oraz gotowych witryn internetowych o charakterze edukacyjnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotów obowiązkowych: Technologie informacyjne, Media w edukacji oraz Multimedialne technologie informacyjne 1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

1. Internet jako medium edukacyjne: kształcenie na odległość; szanse i zagrożenia.
2. Zasady konstruowania edukacyjnych witryn internetowych: struktura katalogów; struktury nawigacyjne; podstawowe aplikacje; Microsoft FrontPage.
3. Interfejs multimedialnego programu edukacyjnego: podstawowe pojęcia; rodzaje interfejsów; kompozycja; kolorystyka; lektor, wyniki badań.
4. Filmy i animacje Flash w na stronie internetowej: Przegląd aplikacji; Realizacja filmów i animacji w formacie Flash; odtwarzacze na stronie internetowej; transmisja strumieniowa – możliwość rejestracji i konwersji.
5. Interakcja w obrębie witryny internetowej. – gry i zabawy w formacie Flash; Alligator Flash Designer - elementy programowania w ActionScript.
6. Testy i ankiety online. Procesy poznawcze, a typy zadań testowych - testy elektroniczne (aplikacje do realizacji testów i ankiet online); skrypty na stronie internetowej, uaktywnianie dokumentów i aplikacji z poziomu strony internetowej; ochrona i bezpieczeństwo danych.
7. Prezentacje multimedialne online - iSpring Presenter i authorPOINT Lite

- Projektowanie multimediów; Realizacja materiału kształcenia w postaci multimedialnego programu edukacyjnego (offline lub online): instrukcja metodyczna (motywacja, nastawienie, stymulacja uwagi wolicjonalnej); uzupełnienie treści przekazu o elementy i rozwiązania: stymulujące uwagę wolicjonalną oraz przetwarzanie mimowolne (zastosowanie skryptów); wprowadzenie treści wypoczynkowych (także powodujących torowanie) oraz przeciwdziałających habituacji; opracowanie rozwiązań umożliwiających komunikację pomiędzy użytkownikami programu; wprowadzenie łączy hipertekstowych do stron o podobnej tematyce (z poziomu poszczególnych modułów programu, aktywne odsyłacze do komunikatorów internetowych, czaty na stronie internetowej); ewaluacja w multimedialnym programie edukacyjnym; opracowanie testów (zadania otwarte i zamknięte; zastosowanie wskazówek służących wydobyciu w postaci pytań wykorzystujących trzy formy przekazu).

Ćwiczenia

- Protokół FTP; zdobywanie adresu własnej strony WWW; tworzenie witryn internetowych z zastosowaniem Microsoft FrontPage.
- FrontPage – struktury nawigacyjne; osadzanie obiektów multimedialnych; warstwy.
- FrontPage – skrypty. Narzędzia do komunikacji online w obrębie witryn internetowych; Hot Potatoes – elektroniczne formy ewaluacji w obrębie witryn internetowych oraz platform e-learningowych.
- Multimedialne komponenty stron internetowych oraz ich formaty; Inne aplikacje do tworzenia stron WWW: MS Word, OpenOffice, WebSite X5, Wysiwyg Web Builder, Adobe Dreamweaver, technologia CMS.
- Realizacja witryny internetowej z zastosowaniem WebSite X5.
- Alligator Flash Designer - tworzenie interaktywnej prezentacji oraz strony WWW w formacie Flash.
- Alligator Flash Designer - gra edukacyjna na stronie internetowej.
- BB FlashBack - filmowanie oraz montaż filmów ekranowych w formacie Flash..
- iSpring Presenter i authorPOINT Lite – realizacja multimedialnych prezentacji sieciowych w formacie Flash.
- Albumy internetowe.
- Banery internetowe w formacie Flash.
- Witryna CMS.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny, pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W08 K_U07	<ul style="list-style-type: none"> - Student ma szeroką wiedzę dotyczącą procesów, narzędzi i technik komunikowania z zastosowaniem nowoczesnych narzędzi ICT oraz ich prawidłowości i zakłóceń. - W obrębie konstruowanych witryn zamieszcza mechanizmy umożliwiające komunikację synchroniczną (także z zastosowaniem kanałów audio i wideo) oraz asynchroniczną
K_W19 K_U12	<ul style="list-style-type: none"> - Student identyfikuje zagrożenia związane ze swobodnym i nieograniczonym dostępem do treści multimedialnych w Internecie. - Zna możliwości nielegalnego i nieetycznego wykorzystywania Internetu, potrafi wskazać takie działania i osobiście ich nie stosuje. - Konstruując własne witryny internetowe respektuje założenia prawa autorskiego. - Samodzielnie przygotowuje komponenty witryn internetowych lub stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne.
K_W20 K_U14	<ul style="list-style-type: none"> - Student samodzielnie tworzy grafiki (fotografie, schematy, zrzuty ekranowe), animacje, filmy, interaktywne symulacje procesów i zjawisk oraz interaktywne gry i zabawy w formacie Flash. W obrębie witryn internetowych tworzy interaktywne testy i ankiety. - Potrafi korzystać z zasobów Internetu w celu pozyskiwania odpowiednich materiałów oraz archiwizowania własnych prac (np. w chmurze). - Konstruuje multimedialne witryny internetowe z wykorzystaniem samodzielnie przygotowanych komponentów. - Potrafi zaprojektować multimedialną witrynę internetową oraz jej komponenty zgodnie z określonymi wymogami lub na potrzeby zdefiniowanej sytuacji dydaktycznej.
K_K04	<ul style="list-style-type: none"> - Rozumie potrzebę poszanowania cudzej własności intelektualnej. - Konstruując witryny internetowe unika treści mogących narazić czyjeś dobre imię. W odpowiedni sposób zabezpiecza dane wrażliwe. - Rozumie potrzebę dbałości o ochronę danych osobowych uczniów zabezpieczenie danych na serwerze (hasła dostępu, szyfrowanie plików).
K_K08	<ul style="list-style-type: none"> - Konstruując multimedialne witryny internetowe stosuje zasady projektowania dydaktycznego. - Potrafi dostosować do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. - Rozumie potrzebę kształcenia całościowego, szczególnie w zakresie multimedialnych technologii informacyjnych oraz ich oddziaływań i zastosowań

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testu z progami punktowymi oraz na egzaminie (część ustna i pisemna).

Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny projektów oraz prac – ćwiczeń wykonywanych według instrukcji (<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html>) na każdych zajęciach – progi punktowe. Ocena końcowa – weryfikacja na podstawie egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	62 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	30 godz.	30 godz.
Konsultacje	8 godz.	10 godz.
Łącznie 128 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3 ECTS	3,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. De Kerckhove D., *Inteligencja otwarta*, Mikom, Warszawa 2001.
2. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005.
3. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
4. Jędrzyckowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>
5. Zimbardo P. G., *Psychologia i życie*. Warszawa, PWN 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa 2008.
2. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C. Wrocław, 2001.
3. Furmanek M., (red.) *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2008.
4. Papert S., *Burze mózgów. Dzieci i komputery*. Warszawa, PWN, 1996.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa, 2000.
6. Strykowski W. *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Wyd. UAM, Poznań, 1977.
7. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży* Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2000.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań i tematów oraz wymaganiami są dostępne na platformie e-learningowej Katedry lub na stronie prowadzącego zajęcia.

PEDAGOGICZNE ZAGROŻENIA MEDIALNE **ICH PROFILAKTYKA**

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PZM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Nowicka

Prowadzący: dr Ewa Nowicka
dr Jacek Jędrzykowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	5	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	5	Egzamin	
Ćwiczenia	8	1		Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie podstawowych pojęć w zakresie zagrożeń medialnych (uzależnienie, uzależnienia medialne, przemoc, agresja, itp.), wyjaśnienie problemu uzależnień medialnych. Poznanie pozytywnych i negatywnych aspektów wykorzystania gier komputerowych. Wyjaśnienie głównych koncepcji tłumaczących wpływ mediów na zachowania agresywne dzieci i młodzieży. Przygotowanie studenta do bezpiecznego korzystania z mass mediów i Internetu. Poznanie narzędzi (i ich ograniczeń) mających zapewnić dzieciom wysoki poziom bezpieczeństwa podczas korzystania z sieci.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z przedmiotów obowiązkowych: Pedagogika medialna, Technologie informacyjne, Mass media, Media w edukacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

1. Problem uzależnienia od mediów, rodzaje uzależnień medialnych, przyczyny uzależnienia od mediów, społeczne i psychologiczne skutki uzależnień od mediów.
2. Media zagrożeniem dla rozwoju i edukacji dziecka: przegląd badań prezentujących skutki nieracjonalnego korzystania z mediów przez dzieci, młodzież i rodzinę, zagrożenia w rozwoju i edukacji dziecka.
3. Agresja i przemoc w mediach: koncepcje wyjaśniające wpływ mediów na zachowania agresywne wśród dzieci i młodzieży.

4. Zaniedbane obszary potrzeb i aktywności dzieci i młodzieży: sposoby spędzania wolnego czasu dawniej i dziś, zapomniane zabawy dla dzieci, aktywność fizyczna współczesnych dzieci, udział mediów w realizacji potrzeb dzieci i młodzieży.
5. Problem cyberprzemocy wśród dzieci i młodzieży: istota zjawiska cyberprzemocy, formy i cechy cyberprzemocy, interwencja podejmowana w przypadku ujawnienia cyberprzemocy.

Ćwiczenia

1. Projekt i realizacja warsztatów edukacyjnych skierowanych do dzieci w wieku przedszkolnym, wczesnoszkolnym i gimnazjalnym poświęconych bezpiecznemu korzystaniu z technologii informacyjnych.

Laboratorium

5. Zagrożenia medialne i ich profilaktyka w praktyce – terminy i pojęcia.
6. Ochrona systemu operacyjnego i danych wrażliwych. Poznanie sposobów obchodzenia zabezpieczeń w systemie operacyjnym Windows. Systemy bootujące. Eliminowanie luk w systemie lub zabezpieczanie wrażliwych danych przed nieautoryzowanym dostępem.
7. Wskazanie sposobów korzystania z internetu z pomocą komputera który rodzice lub nauczyciele zabezpieczyli przed dzieckiem, próby przeciwdziałania.
8. Sposoby pobierania z internetu materiałów chronionych prawem autorskim i próby ich blokowania. Programy portable i sposoby ich blokowania (blokowanie portów USB), Dostęp do nieodpowiednich treści – telewizja internetowa oraz aplikacje do oglądania przekazów wideo.
9. Dodatki do przeglądarek podnoszące poziom bezpieczeństwa.
10. Badanie programów filtrujących dostęp do nieodpowiednich treści. Wykazanie ich całkowitej nieskuteczności w przypadku Internet Explorera 64bitowego oraz korzystania z systemów bootujących w komputerach, w których nie zablokowano Biosu na hasło (sposoby obchodzenia hasła w biosie) oraz bootowania z napędu CD oraz USB. Wykazanie, iż najskuteczniejszym filtrem jest ten ukształtowany w mózgu dziecka przez świadomego zagrożenia rodzica i nauczyciela.
11. Keyloggery, programy szpiegujące, zdalny pulpit. Programy do zarządzania szkolną pracownią komputerową.
12. Projekt – koncepcja zwiększenia poziomu bezpieczeństwa we wskazanym przez prowadzącego zakresie

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W07 K_W09 K_W10 K_W19 K_W20	<ul style="list-style-type: none"> - Student ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach, - zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów, - ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, - Student ma uporządkowaną wiedzę na temat własności intelektualnej oraz poszanowania praw autorskich. - Zna i rozumie podstawowe mechanizmy manipulacji - Zna i potrafi wykryć próby pobierania materiałów chronionych prawem autorskim
K_U03 K_U09 K_U10 K_U13 K_U14	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej - potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań - potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej - Potrafi rozpoznawać i definiować zagrożenia medialne - Stosuje różnorodne narzędzia w celu zwiększenia bezpieczeństwa systemu operacyjnego oraz jego użytkowników. - Potrafi zablokować podstawowe drogi nieautoryzowanego dostępu do komputera i

	<p>internetu oraz zna ograniczenia w tym zakresie.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Potrafi zablokować wybrane aplikacje oraz zna ograniczenia w tym zakresie. - Potrafi w sposób podstawowy blokować dostęp do określonych treści w internecie oraz zna ograniczenia w tym zakresie. - Potrafi w sposób podstawowy limitować dzieciom czas spędzany przed komputerem i zna ograniczenia techniczne w tym zakresie, - potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych.
K_K01 K_K02 K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Dostrzega negatywny wpływ mediów oraz wykorzystujących je osób. - Formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z: manipulacją, indoktrynacją, poszanowaniem praw jednostki; ochroną własności intelektualnej oraz wpływem osób wykorzystujących sieć do działań przestępczych. - ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia, - docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu obejmującego zagadnienia z wykładu. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie laboratorium (realizacja zaplanowanych w programie zadań. Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będzie sprawdzana z zastosowaniem testu z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne będą weryfikowane na podstawie oceny jakości prac –progi punktowe. Ocena końcowa – weryfikacja na podstawie egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	34 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	70 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	8 godz.	9 godz.
Łącznie 128 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2,5 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2,5 ECTS	3,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak M.: *Homo Communicans wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, Lublin, 2004
2. Guerreschi C.: *Nowe uzależnienia*, Wydawnictwo SALWATOR, Kraków, 2006
3. Jędrzyckowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jdrzyck/learning/html/00bezp.htm>
4. Lenardon J.: *Zagrożenia w Internecie. Chroń swoje dziecko*, Gliwice, 2007
5. Wąglowski P.: *Prawo w sieci, zarys regulacji Internetu*, HELION, Gliwice, 2005
6. *Prawne aspekty społeczeństwa informacyjnego*: <http://www.vagla.pl>

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Aftab P.: *Internet a dzieci, uzależnienia i inne niebezpieczeństwa*, Wydawnictwo Pruszyński i S-ka, Warszawa, 2003
2. De Kerckhove D. (2001) *Powłoka kultury*, Mikom, Warszawa.
3. Doliński D. (2001) *Psychologia reklamy*, Wyd. Aida, Wrocław.
4. Feibel T., (2006), *Zabójca w dzieciennym pokoju, przemoc i gry komputerowe*, Warszawa
5. Izdebska J.,(2000), *Dominacja mediów w środowisku wychowawczym dziecka*, „Edukacja”, nr 4
6. Izdebska J., (2000), *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku. Niepokoje i nadzieje*, Trans Humana, Białystok
7. Reeves B., Nass C.(2000) *Media i ludzie*, PIW, Warszawa.
8. Siemieniecki B. (red.) (2007) *Manipulacja - Media - Edukacja*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń.

UWAGI:

PEDAGOGIKA MEDIALNA

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PED-PMed

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Nowicka

Prowadzący: dr Ewa Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	2	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	16	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie roli, znaczenia, istoty, głównych założeń pedagogiki medialnej oraz edukacji medialnej, programów nauczania w zakresie edukacji medialnej na poziomie szkoły podstawowej, gimnazjum i szkoły ponadgimnazjalnej, umiejętność krytycznego analizowania i odbierania treści przekazywanych za pośrednictwem mediów, poznanie pozytywnych i negatywnych aspektów oddziaływania telewizji na człowieka, projektowanie i realizacja zajęć szkolnych w zakresie ścieżki między przedmiotowej podstawy edukacji medialnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu informatyki, technologii informacyjnych; podstawowa wiedza o mediach i multimediach; podstawowe przygotowanie w zakresie wykorzystania mediów w edukacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

1. Pedagogika medialna a edukacja medialna. Rozwój pedagogiki medialnej. Funkcje pedagogiki medialnej. Orientacje badawcze dotyczące zastosowania mediów w pedagogice.
2. Edukacja medialne – zakres, cele i zadania edukacji medialnej. Sposoby realizacji edukacji medialnej w szkole.
3. Program edukacji medialnej w szkole. Cele edukacyjne oraz osiągnięcia uczniów w zakresie edukacji medialnej na poszczególnych etapach kształcenia: szkoła podstawowa, gimnazjum oraz szkoła ponadgimnazjalna.
4. Telewizja jako czynnik wspomagający proces wychowania. Rola telewizji w życiu rodzinnym. Funkcje wychowawcze telewizji.
5. Przejawy ujemnego oddziaływania telewizji. Dezintegracja rodziny przez telewizję. Zagrożenia wynikające z nieracjonalnego korzystania z telewizji. Wpływ programów telewizyjnych na postawy i zachowania młodzieży.
6. Obraz dziecka w reklamie telewizyjnej, wpływ reklamy na zachowania dzieci, sposoby prezentacji obrazu dziecka w reklamach telewizyjnych
7. Zastosowanie technologii informacyjnych w działaniach terapeutycznych. Obszary terapii komputerowej.

Ćwiczenia

9. Analiza treści komunikatów medialnych (programy telewizyjne, filmy, bajki, audycje itp.)
10. Opracowanie i prezentacja wybranych scenariuszy zajęć w zakresie edukacji medialnej:
 - Komu potrzebna jest telewizja,
 - Sąd nad współczesną telewizją,
 - My i media,
 - Informacje w mediach,
 - Jaka jest współczesna prasa,
 - W świecie prasy kobiecej,
 - Media jako nałóg.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny, pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W01 K_W02 K_W08 K_W13	<ul style="list-style-type: none">- Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych- ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi- ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń- ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_U06 K_U10 K_U13 K_U14	<ul style="list-style-type: none">- potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań- potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych- potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością.
K_K01 K_K03 K_K07	<ul style="list-style-type: none">- ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia- ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki- jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład - warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu obejmującego zagadnienia z wykładu. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie laboratorium. Laboratorium - warunkiem zaliczenia jest obecność na zajęciach, przygotowanie i przeprowadzenie zajęć na podstawie wybranego scenariusza zajęć w zakresie edukacji medialnej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	39 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	20 godz.	20 godz.

Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak M., (2004), *Homo Communicans wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, UMCS, Lublin
2. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., (2002), *Edukacja medialna*, Toruń
3. Izdebska J., (2000), *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku. Niepokoje i nadzieje*, Trans Humana, Białystok
4. Izdebska J., (2000), *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku. Niepokoje i nadzieje*, Trans Humana, Białystok
5. Lemish D., (2008), *Dzieci i telewizja. Perspektywa globalna*, Kraków
6. Siemieniecki B., (red.), (2007), *Pedagogika medialna*. Podręcznik akademicki 1i2, PWN, Warszawa
7. Śliwerski B., (red.), (2006), *Pedagogika subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*. Tom 3, GWP, Gdańsk

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., (2002), *Media w nauczaniu*, Warszawa
2. Izdebska J., (2000), *Dominacja mediów w środowisku wychowawczym dziecka*, „Edukacja”, nr 4
3. Lewowicki T., Siemieniecki B., (2004), (red.), *Współczesna technologia informacyjna i edukacja medialna*, Toruń

UWAGI:

PROJEKT EDUKACYJNY

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-PE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: dr Jacek Jędryczkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Projekt	30	2	5	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Projekt	18	2	5	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studenta w umiejętności i kompetencje z zakresu: projektowania (oraz realizacji) jednostek dydaktycznych wzbogaconych o nowoczesne formy upogładowienia. Projektowanie i realizacja multimediów edukacyjnych.

Zaopatrzenie w kompetencje umożliwiające planowanie i realizację jednostki dydaktycznej, z zastosowaniem elektronicznych form upogładowienia.

Przekazanie wiadomości dotyczących zasad projektowania procesu dydaktycznego: taksonomia celów; treści kształcenia; wymagania programowe i programy; planowanie pracy dydaktycznej; programy nauczania, metody i zasady nauczania-uczenia się.

Wyposażenie w kompetencje umożliwiające wizualizację i upogładowienie treści przekazu edukacyjnego. Projektowanie i realizacja multimediów edukacyjnych o ściśle określonej tematyce i zawartości: elektroniczne formy diagnozy – możliwości i preferencje poznawcze, zakres opanowania wiadomości i umiejętności wstępnych (wiedza uprzednia); indywidualizacja procesu nauczania uczenia się (parametry przekazu, forma przekazu, zawartość merytoryczna, stopień trudności, stymulacja procesów uwagi w obrębie preferowanych form przekazu; ewaluacja.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu: dydaktyki ogólnej, metodyki i dydaktyki informatyki, technologii informacyjnej. Kompetencje związane z opanowaniem treści kształcenia w ramach zajęć z: multimedialnych technologii informacyjnych oraz mediów w edukacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Metoda projektów. Zasady projektowania dydaktycznego.
2. Projektowanie procesu edukacyjnego oraz mediów edukacyjnych jako zaspakajanie potrzeb. Proces i przedmiot projektowania.
3. Formułowanie problemów i celów. Hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej i stosowanego w jej ramach medium edukacyjnego.
4. Analiza zadania. Gromadzenie danych. Określenie funkcji projektowanego medium edukacyjnego. Założenia konstrukcyjne, a możliwości realizacyjne (dostępne środki).
5. Planowanie – konspekt jednostki dydaktycznej. Dokumentacja medium edukacyjnego: instrukcja metodyczna, scenariusze i scenopisy.

6. Opracowanie (i zatwierdzenie) konspektów oraz zawartości merytorycznej projektowanego, medium edukacyjnego.
7. Przygotowanie praktycznej realizacji projektu. Przygotowanie zaplecza, zgromadzenie i przetestowanie niezbędnych aplikacji.
8. Opracowanie szablonu – wzorca pojedynczego ekranu projektowanego medium edukacyjnego (multimedialna witryna edukacyjna, multimedialny program edukacyjny – płyta CD, gra edukacyjna, film o charakterze edukacyjnym). Opracowanie koncepcji / struktury hipertekstowej medium edukacyjnego – zgodnie z założeniami jednostki dydaktycznej oraz przyjętym scenariuszem.
9. Realizacja graficznych i tekstowych komponentów medium edukacyjnego.
10. Realizacja dźwiękowych komponentów medium edukacyjnego.
11. Realizacja filmów i animacji - komponenty medium edukacyjnego.
12. Realizacja interaktywnych symulacji procesów i zjawisk / gier edukacyjnych itp. - komponenty medium edukacyjnego.
13. Ewaluacja w obrębie medium edukacyjnego – realizacja testów i quizów.
14. Ocena projektów. Pokaz i prezentacja dokumentacji oraz mediów edukacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W19	<ul style="list-style-type: none"> - Student rozumie potrzebę poszanowania praw autorskich oraz cudzej własności intelektualnej podczas projektowania i realizacji mediów edukacyjnych. - Zna podstawowe sposoby metody tworzenia przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. - Ocenia, czy licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu.
K_W20	<ul style="list-style-type: none"> - Zna wybrane koncepcje człowieka, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy realizacji mediów edukacyjnych (sposoby oddziaływania w świetle wybranych teorii). - Zna podstawowe teorie dotyczące procesu nauczania-uczenia się technologii informacyjnych oraz podstaw informatyki, rozumie uwarunkowania tego procesu w kontekście prawidłowego stosowania i realizacji mediów edukacyjnych.
K_U13	<ul style="list-style-type: none"> - Student w określonej sytuacji dydaktycznej wskazuje sytuację problemową wymagającą upogładowienia. - Formuluje problemy i cele oraz tworzy hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej oraz medium edukacyjnego ułatwiającego realizację celów tej jednostki. - Określa funkcje hipotetycznego medium oraz jego założenia konstrukcyjne. - Planuje jednostkę dydaktyczną oraz tworzy dokumentację medium edukacyjnego (konspekty, instrukcja metodyczna, scenariusze, scenopisy itp.).
K_U14	<ul style="list-style-type: none"> - Student samodzielnie tworzy: fotografie, schematy, zrzuty ekranowe, animacje nagrania audio i wideo, hipertekst oraz interakcje. - Konstruuje (zgodnie z przyjętymi uprzednio w projekcie założeniami) różnego typu multimedia edukacyjne. Stosuje w tym celu samodzielnie opracowane komponenty. - Konstruując własne przekazy multimedialne respektuje założenia prawa autorskiego. Stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne.
K_K08	<ul style="list-style-type: none"> - Potrafi zaprojektować proces dydaktyczny z uwzględnieniem wykorzystania istniejących lub samodzielnie realizowanych mediów edukacyjnych. - Potrafi dostosować do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. - Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktyczne procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych na potrzeby ściśle określonych sytuacji dydaktycznych, realizacja mediów edukacyjnych).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będzie sprawdzana z zastosowaniem testu z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne będą weryfikowane na podstawie oceny jakości projektów –progi punktowe.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne

Studia niestacjonarne

Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie projektów	25 godz.	25 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2006.
2. Gagné R. M., Briggs L. J., Wager W., *Zasady projektowania dydaktycznego*, WSiP, Warszawa 1992
3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R.I. (2000) *Uczymy się nauczać*. Warszawa, WSiP.
2. Jędrzykowski J. (2005) *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*. Toruń, Wyd. Adam Marszałek.
3. Joyce B., Calhoun E., Hopkins D. (1999) *Przykłady modeli uczenia się i nauczania*. Warszawa, WSiP.
4. Juszczyk S., Janczyk J., Morańska D., Musioł M., *Dydaktyka informatyki i technologii informacyjnej*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2004.
5. Juszczyk S. (red.), *Metodyka nauczania informatyki w szkole*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2002.
6. Kruszewski K. (red.) (2002a) *Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela*. t.1. Warszawa, PWN.
7. Niemierko B., *Ocenianie szkolne bez tajemnic*, WSiP Warszawa 2002.
8. Skrzypczak J., *Edukacyjne funkcje mediów w perspektywie metodologicznej*, eMPi2, Poznań 1997.
9. Strykowski W., *Kompetencje nauczyciela szkoły współczesnej*, Wyd. eMPi2, Poznań 2003.
10. Wragg E. (1999) *Trzy wymiary programu*. Warszawa, WSiP.

UWAGI:

PRZETWARZANIE W CHMURZE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-PC

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Piotr Bubacz

Prowadzący: dr inż. Piotr Bubacz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	30	2	6	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	6	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z możliwością przechowywania i przetwarzania danych w chmurze. Nabycie przez studentów umiejętności przechowywania i przetwarzania danych w chmurze. Zachęcenie do korzystania z chmury obliczeniowej podczas zajęć w szkole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Znajomość podstawowych zasad pracy w sieci Internet.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do chmury obliczeniowej: modele chmury: IaaS, PaaS i SaaS, modele wdrożenia.

Office Web Apps w edukacji: poznanie możliwości aplikacji do edycji dokumentów w chmurze.

SaaS w edukacji: poznanie możliwości i wykorzystania Live@Edu/Office 365, przechowywanie danych na dyskach internetowych.

Dane w chmurze: wykorzystanie Azure Marketplace do wyszukiwania i prezentacji danych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu. Pokaz, demonstracja, samodzielne rozwiązywanie problemów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W20 K_U04	Student potrafi wykorzystać zasoby chmury do przechowywania i przetwarzania informacji. Potrafi wyszukać informacje w usłudze Azure Marketplace. Buduje dokumenty interaktywne w sieci Internet.
----------------	--

K_W20 K_U04	Student przygotowuje materiały o charakterze edukacyjnym.
----------------	---

K_K01

K_K07 Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki). 25% oceny końcowej stanowi ocena z projektu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	14 godz.	26 godz.
Wykonanie projektu	12 godz.	12 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Rosenberg J., Mateos A.: Chmura obliczeniowa. Rozwiązania dla biznesu, Helion, Gliwice, 2011
2. Serafinowicz A.: Nie błędzić w chmurach, PC Lab, <http://pclab.pl/art44389.html>
3. Ogórek W.: Cloud – Z głową w chmurach. 3 lipca 2010. [dostęp 12.03.2012].

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Portal miesięcznika ComputerWorld o chmurze <http://www.computerworld.pl/cloudcomputing/>

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

REKLAMA I PR

Kod przedmiotu: 15.0-WP-PED-RSPR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. Marek Furmanek

Prowadzący:

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	4	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	4	Egzamin	
Ćwiczenia	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

1. **Wiedomości:** zna terminy i zakres pojęć dotyczących reklamy i PR; Ma elementarną wiedzę tworzenia strategii marketingowych i public relations.
2. **Umiejętności:** posiada specjalistyczne umiejętności z zakresu sprawnego realizowania strategii komunikacyjnych przy wykorzystaniu event PR, sponsoringu, lobbingu oraz media relations. Umie planować i oceniać efektywność działań marketingu i public relations.
3. **Kompetencje społeczne:** realizuje zadania z poszanowaniem prawa autorskiego; kształtuje postawy odpowiedzialności i szacunku dla cudzej własności intelektualnej; potrafi stosować media relations w tym nowe media i media społecznościowe w PR i reklamie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy socjologii, pedagogiki społecznej, komunikacji społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

1. Wprowadzenie teoretyczne do zagadnień komunikacji społecznej i miejsca Public Relations w dyskursie komunikacyjnym: relacje między teorią a praktyką PR, PR a reklama i marketing, etyka PR;
2. Cele i PR w Polsce i na Świecie
3. Modele PR: rozgłos (*publicity*); informacja publiczna; dwukierunkowy asymetryczny; dwukierunkowy symetryczny.
4. Public Relations a reklama i marketing.
5. Funkcje reklamy
6. Rodzaje reklamy ze względu na treść i media
7. Etapy projektowania reklamy
8. Korzyści i zagrożenia płynące z reklamy

Ćwiczenia

1. Budowanie tekstów PR: relacje pomiędzy medium a konstrukcją tekstu, segmentacja mediów polskich, konstrukcja komunikatów w relacji z celem komunikacji;
2. Warsztat i narzędzia pracy PR-owca: znajomość podstawowych usług komunikacji, umiejętność doboru odpowiednich narzędzi, zarządzanie nimi, kosztorysowanie, elementy zarządzania projektami PR, strategia PR;
3. Znajomość rynku Public Relations: trendy, rozwój, media, konkurencja i otoczenie, wiedza na temat możliwości stojących przed absolwentami specjalizacji PR;
4. Specyfika instrumentów PR w zależności od sfer i zakresu działania (PR produktowy, PR korporacyjny, PR finansowy itp.);
5. Rozwijanie kompetencji komunikacyjnej (negocjacje, autoprezentacja, występowanie przed kamerą, copywriting itd.).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, pogadanka, metoda projektu (realizacja projektu badawczego)

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

1. **Wiedomości:** zna terminy i zakres pojęć dotyczących reklamy i PR; Ma elementarną wiedzę tworzenia strategii marketingowych i public relations.
2. **Umiejętności:** posiada specjalistyczne umiejętności z zakresu sprawnego realizowania strategii komunikacyjnych przy wykorzystaniu event PR, sponsoringu, lobbingu oraz media relations. Umie planować i oceniać efektywność działań marketingu i public relations.
3. **Kompetencje społeczne:** realizuje zadania z poszanowaniem prawa autorskiego; kształtuje postawy odpowiedzialności i szacunku dla cudzej własności intelektualnej; potrafi stosować media relations w tym nowe media i media społecznościowe w PR i reklamie.

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Definiuje terminy i pojęcia z zakresu pojęć reklamy i PR; omawia tworzenie strategii marketingowych i public relations.
K_U04	Samodzielnie zdobywa wiedzę i rozwija swoje profesjonalne umiejętności, z zakresu sprawnego realizowania strategii komunikacyjnych przy wykorzystaniu event PR, sponsoringu, lobbingu oraz media relations.
K_U07	Wykorzystuje najnowsze kanały komunikacyjne; planuje i ocenia efektywność działań marketingu i public relations.
K_U14	wykorzystuje specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością, np. związanych z realizacją i stosowaniem mediów informacyjno-komunikacyjnych w Internecie.
K_K07	Pracuje w zespole przygotowując strategię kampanii reklamowej i PR

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez test wyboru oraz wykonanie projektu badawczego.

Ocena końcowa – weryfikacja na podstawie egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	30 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	9 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Andrzejewski P., Kot W., *Medialne public relations*, WSZiB w Poznaniu, Poznań 2006
2. Davis A., *Public relations* Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2007
3. Jabłoński W., *Kreowanie informacji: media relations* PWN, Warszawa 2006
4. Wood M.B., *Plan marketingowy*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2007

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Doliński, D., *Psychologia wpływu społecznego* Towarzystwo Przyjaciół Ossolineum Wrocław 2000
2. Drzycimski A., *Public relations: elementy wiedzy i praktyka*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Zarządzania i Prawa im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie, Warszawa 2006
3. Maciejowski T., *Narzędzia skutecznej promocji w internecie*, Oficyna Ekonomiczna, Kraków 2003.
4. Murdoch, A., *Kreatywność w reklamie*, PWN, Warszawa 2004
5. McQuil D., *Teoria komunikowania masowego*, PWN, Warszawa 2008
6. Tworzydło D., Soliński T., *Public relations: narzędzia przyszłości*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie, Rzeszów 2007
7. Zimbardo P., *Psychologia i życie*, PWN, Warszawa 2009

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

SIECI LOKALNE I GLOBALNE W EDUKACJI

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-SK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	4	Egzamin	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	4	Egzamin	
Laboratorium	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą funkcjonowania sieci komputerowych. Nabycie przez studentów umiejętności tworzenia i zarządzania sieciami lokalnymi i firmowymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do sieci komputerowych. Historia sieci komputerowych i Internetu. Podstawy działania sieci komputerowych. Media transmisyjne używane w sieciach. Okablowanie strukturalne. Topologie sieci komputerowych (przewodowych i bezprzewodowych). Adresowanie IP. Usługi sieciowe i wykorzystywane protokoły. Model ISO/OSI. Aktywne i pasywne urządzenia sieciowe. Konfiguracja sieciowa systemu operacyjnego oraz urządzeń sieciowych. Projektowanie sieci oraz praktyczna implementacja.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, praca z książką, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student zna teoretyczne podstawy działania lokalnych i globalnych sieci komputerowych (K_W20, K_K01, K_U04, K_W08). Student posiada umiejętności projektowania oraz tworzenia sieci komputerowych oraz wykorzystania ich możliwości w edukacji (K_U04, K_W20).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne weryfikowane będą poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, test końcowy oraz wykonanie projektu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	26 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	34 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kurose J.F., Ross K.W., *Sieci komputerowe. Ujęcie całościowe*, wyd. V, Helion, Gliwice, 2010.
2. Tanenbaum A.S., *Sieci komputerowe*, Helion, Gliwice, 2004.
3. Sportack M., *Sieci komputerowe. Księga eksperta*, wyd. II, Helion, Gliwice, 2004.
4. Józefiak A., *Domowe sieci komputerowe. Gotowe rozwiązania*, Helion, Gliwice, 2008.
5. Mueller S., *Rozbudowa i naprawa sieci*, wyd. II, Helion, Gliwice 2004.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

SOCJOLOGIA MEDIÓW

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-SM

Typ przedmiotu: podstawowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Beata Trzop

Prowadzący: Dr Beata Trzop

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	6	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	2	6	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOT

Zapoznanie studenta z wybranymi przekazami medialnymi, historią mass mediów, różnorodnymi modelami komunikowania oraz współczesnymi gatunkami telewizyjnymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowej problematyki z zakresu komunikowania, student powinien być po ukończonym kursie Wstępu do socjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

1. Historyczne uwarunkowania narodzin mass mediów.
2. Mass media w kontekście kultury masowej.
3. Komunikowanie społeczne: problemy definicyjne, intencjonalność, skuteczność, kierunek, perswazyjność, środki, formy i modele komunikowania.
4. Komunikowanie masowe: definicje, instytucje, przekazy, zbiorowości.
5. Modele komunikowania – klasyczny, socjologiczny, przywódca opinii, dyfuzja informacji.
6. Nadawcy: typy instytucji nadawczych, mechanizmy, uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne, zasady działania, organizacja, charakterystyka mediów publicznych
7. Odbiorcy: więzi społeczne, odbiór i recepcja przekazu, oddziaływanie i efekty.
8. Historia wysokonakładowej prasy na świecie i w Polsce, historia radia na świecie i w Polsce, historia TV na świecie i w Polsce, historia Internetu na świecie i w Polsce.
9. Główne gatunki współczesnej telewizji: różnorodne typy seriali, reality show, telenowela, soup opera, teleturniej, talk show.
10. Blaski i cienie Internetu: elitarne i masowe formy komunikacyjnego wykorzystywania Internetu, społeczności sieciowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Treści ujęte we wszystkich punktach na ćwiczeniach realizowane są pomocą pracy z książką i dokumentami źródłowymi; treści z p. 5,8,9 realizowane są jako praca w grupach, zaś treści z p. 10

realizowane są również za pomocą metody dyskusji. Treści z wybranych punktów są również realizowane za pomocą analizy danych zastanych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student wskazuje podstawowe cechy mass mediów jako instytucji nadawczych ze szczególną rolą mediów publicznych. Student potrafi wskazać wymagane cechy misyjności mediów publicznych, szczególnie w odniesieniu do nadawców publicznych w Polsce
K_W10	Student posiada podstawową wiedzę o zróżnicowaniu kulturowym widoczną w różnorodnych preferencjach medialnych na poziomie różnych grup i kategorii społecznych (korzystanie z Internetu, preferowanie określonych gatunków telewizyjnych) oraz w odniesieniu do funkcjonowania mass mediów w innych krajach; potrafi wskazać rolę mass mediów w procesie wychowania – zarówno poprzez działania pożądane jak i dysfunkcjonalne.
K_U07	Student prezentuje zgromadzoną wiedzę(pochodzącą z różnorodnych źródeł) do prezentacji wybranych zagadnień w postaci prezentacji publicznej: analiza modelu komunikowania z przywódcą opinii, analiza cech wybranych gatunków telewizyjnych. Potrafi także zaprezentować historyczny rozwój wybranych mass mediów (w postaci grupowo przygotowanej prezentacji multimedialnej) oraz potrafi tworzyć zwiastun wybranego gatunku telewizyjnego (w postaci grupowo przygotowanej etudy telewizyjnej). Student potrafi również sporządzić analizę wymaganych cech misyjności w odniesieniu do jednego wybranego nadawcy publicznego w Polsce (praca pisemna wykonana grupowo).
K_K07	Student, realizując zadania na ćwiczeniach związane z treściami zawartymi w punktach od 1-4 wykazuje zdolność do pracy w grupie, zaś realizacja zadania związanego z tworzeniem etudy wybranego gatunku telewizyjnego wymaga zdeterminowania, kreatywności, wrażliwości i umiejętności organizacji pracy.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Do weryfikacji efektów z zakresu wiedzy, umiejętności, i kompetencji społecznych, które są realizowane w ramach ćwiczeń posłużą:

ocena prezentacji historii wybranych mass mediów (grupowo przygotowana prezentacja multimedialna, kryterium stanowi m. in. umiejętność dotarcia i wykorzystania do historycznych źródeł),

ocena z pracy pisemnej dotyczącej analizy cech misyjności wybranej oferty nadawcy publicznego w Polsce (praca ma charakter grupowy),

ocena z prezentacji modelu komunikacji oraz cech gatunków telewizyjnych.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	22 godz.
Przygotowanie pracy pisemnej i prezentacji	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. M. Mrozowski, Media masowe: władz, rozrywka i biznes, Oficyna Wydawnicza Aspra – Jr, Warszawa 2001
2. A. Kłoskowska, Kultura masowa, PWN, Warszawa 2003
3. K. Łuszczek, Nowoczesna telewizja czyli bliskie spotkania z kulturą masową, Maternus Media, Tychy 2004
4. M. Castells, Galaktyka Internetu, Wydawnictwo Rebis, Poznań 2003
5. W. Godzic, Rozumieć telewizję, Wydawnictwo Rabid, Kraków 2001
6. T. Goban-Klas, Media i komunikowanie masowe: teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, PWN, Warszawa 2009

7. A. Briggs, P. Burke, Społeczna historia mediów. Od Gutenberga do Internetu, PWN, Warszawa 2010

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. P. Nowicki, Co to jest telenowela, Oficyna Wydawnicza Aspra – Jr, Warszawa 2006W. Godzic, Podglądanie Wielkiego Brata, Wydawnictwo Rabid, Kraków 2001
3. J. Grzenia, Komunikacja językowa w Internecie, PWN, Warszawa 2008

UWAGI:

STANDARDOWE PAKIETY NARZĘDZIOWE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-SPN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr inż. Michał Grobelny

Prowadzący: mgr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	30	2	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego korzystania ze standardowych pakietów narzędziowych, a także wykształcenie umiejętności posługiwania się oprogramowaniem komputerowym do diagnostyki i zabezpieczania komputera PC oraz komunikacji i wymiany danych w sieci.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy obsługi komputera PC. Umiejętność instalowania oprogramowania w systemie MS Windows.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. *Kopie bezpieczeństwa danych.* Narzędzia do zabezpieczania danych offline i online, .
2. *Oprogramowanie biurowe.* Zaawansowane wykorzystanie pakietu Microsoft Office i OpenOffice/LibreOffice.
3. *Poczta elektroniczna.* Zasada działania poczty elektronicznej. Serwer SMTP, POP3, IMAP. Konfiguracja programu pocztowego.
4. *Zagrożenia i profilaktyka antywirusowa.* Rodzaje wirusów komputerowych. Budowa programu antywirusowego. Metody wykrywania wirusów. Konfiguracja oprogramowania antywirusowego.
5. *Wymiana plików w sieci.* Zasada działania protokołu FTP. Serwery FTP. Sposób przesyłania danych. Przegląd oprogramowania. Konfiguracja klienta FTP.
6. *Oprogramowanie internetowe.* Zasada działania przeglądarek on-line. Silnik przeglądarki. Bezpieczna konfiguracja. Poziomy bezpieczeństwa.
7. *Diagnostyka komputera PC.* Rodzaje programów diagnostycznych. Testowanie najważniejszych podzespołów komputera PC. Podstawowe funkcje programów diagnostycznych. Przegląd programów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W20 K_U04	Potrafi wykorzystać dostępne narzędzia w ramach standardowych pakietów do osiągnięcia uprzednio zdefiniowanego celu. Konfiguruje i dostosowuje w podstawowym zakresie do własnych potrzeb narzędzia i elementy pakietów narzędziowych. Korzysta w podstawowym zakresie z narzędzi do komunikacji online. Diagnostuje podstawowe problemy związane z funkcjonowaniem komputera PC
K_W20 K_U04 K_K08	Student projektuje i wykonuje zadania o charakterze edukacyjnym.
K_K07	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz okresowo sprawdziany.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	14 godz.	26 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	12 godz.	12 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Danuta Mendrala, Marcin Szeliga, *Access 2010 PL. Ćwiczenia praktyczne*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2010.
2. Maria Sokół, *Internet. Kurs. Wydanie III*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jim Boyce, *Microsoft Outlook 2010 PL. Praktyczne podejście*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011.
2. Bartosz Danowski, *Świat według Mozilli. Thunderbird*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2005.
3. Piotr Metzger, *Anatomia PC. Wydanie XI*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2007.
4. <http://centrumxp.pl>

UWAGI:

TECHNOLOGIE INFORMACYJNE W DIAGNOZIE I TERAPII PEDAGOGICZNEJ

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-TIDT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Nowicka

Prowadzący: dr Ewa Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	3	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	3	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	8	1		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyjaśnienie podstawowych pojęć (dysleksja, dysgrafia, dysortografia, terapia pedagogiczna, terapia multimedialna, program edukacyjno-terapeutyczny). Wyjaśnienie istoty procesu czytania i pisania, przedstawienie głównych założeń i zadań terapii pedagogicznej, wyjaśnienie znaczenia technologii informacyjnych w realizacji podstawowych założeń procesu terapeutycznego. Szczegółowe poznanie zawartości programów edukacyjno-terapeutycznych. Przygotowanie do samodzielnego projektowania zajęć terapii multimedialnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu pedagogiki medialnej, media w edukacji. Podstawowa wiedza o mediach masowych; podstawowe przygotowanie z zakresu technologii informacyjnych, sprawne korzystanie z komputera, sieci Internet, pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

1. Specyficzne trudności w uczeniu się, terminologia specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu, istota procesu czytania i pisania, charakterystyka specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu.
2. Terapia pedagogiczna – podstawowa pomoc w przezwyciężaniu specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu: podstawowe cele i zadania terapii pedagogicznej, zasady realizacji zajęć terapeutycznych, etapy procesu terapeutycznego.
3. Ćwiczenia edukacyjno-terapeutyczne stosowane w zajęciach korekcyjno-kompensacyjnych.
4. Sprzyjające warunki w zajęciach terapeutycznych: udział technologii informacyjnych w organizowaniu właściwych warunków edukacyjno-terapeutycznych.
5. Terapia multimedialna: założenia terapii multimedialnej, przegląd programów edukacyjno- terapeutycznych, podstawowe cechy poprawnie opracowanych programów edukacyjno-terapeutycznych, wskazówki metodyczne poprawnie prowadzonych zajęć terapii multimedialnej, realizacja podstawowych zasad zajęć terapeutycznych z udziałem technologii informacyjnych.

Ćwiczenia

1. Media i multimedia w terapii pedagogicznej.
2. Multimedialne programy edukacyjno-terapeutyczne, szczegółowa analiza zawartości programów pod kontem zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.
3. Przegląd i analiza stron internetowych pomocnych na zajęciach terapeutycznych.
4. Projekt i prezentacja zajęć terapeutycznych skierowanych do dzieci z trudnościami w nauce czytania i pisania zakładających wykorzystania technologii informacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny, pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: e-learning), metoda zajęć praktycznych, praca z programem multimedialnym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W01 K_W10 K_W14	- Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych. - ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących - ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; celach, podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych
K_U03 K_U09 K_U14	- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej - potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej, - potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością.
K_K01 K_K07 K_K08	- ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia - jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, - odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu obejmującego zagadnienia z wykładu. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie laboratorium (realizacja zaplanowanych w programie zadań).

Ocena końcowa na podstawie średniej ocen.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	0,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., Adryjanek A., (2004), *Uczeń z dysleksją w szkole*, Gdynia

2. Czajkowska I., Herda K., (1996), *Zajęcia korekcyjno- kompensacyjne w szkole*, Warszawa
3. Kowaluk M., (2009), *Efektywność terapii pedagogicznej dzieci z trudnościami w uczeniu się*, Lublin
4. Krasowicz-Kupis G., (2008), *Psychologia dysleksji*, Warszawa
5. Nowicka E., *Media – dysleksja – terapia pedagogiczna*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2010.
6. Reid G., Wearmouth J., (2008), (red.), *Dysleksja. Teoria i praktyka*, Gdańsk
7. Siemienicki B., (2001), *Komputer w diagnostyce i terapii pedagogicznej*, Toruń

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Furmanek M., (red.), *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
2. Jurek A., (2008), *Kształcenie umiejętności ortograficznych uczniów z dysleksją*, Gdańsk
3. Kaja B., (2003), *Etiologia i diagnoza dysleksji rozwojowej – przegląd badań prowadzonych na świecie*, [w:] Kaja B., (red.), *Diagnoza dysleksji*, Bydgoszcz
4. Pietras I., (2008), *Dysortografia – uwarunkowania psychologiczne*, Gdańsk

UWAGI:

TECHNOLOGIE MOBILNE W EDUKACJI

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-TME

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr inż. Michał Grobelny

Prowadzący: mgr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	6	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	6	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do wykorzystania dostępnych technologii mobilnych do usprawnienia realizowanych zadań edukacyjnych oraz dobór odpowiednich technologii do sprawnego komunikowania w pracy pedagoga.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Terminy i pojęcia: Rozwiązania mobilne. Obszary zastosowań. Rola i miejsce technologii mobilnych w edukacji. Metody nauczania a wykorzystanie technologii mobilnych. Dostępne urządzenia i możliwość ich wykorzystania: telefony komórkowe (smartphone), tablety, laptopy. Mobilne systemy operacyjne: Google Android, Apple iOS, Microsoft Windows Mobile, Microsoft Windows Phone.
2. Mobilne urządzenia cyfrowe i ich specyfikacja. Netbook i tablet w zastosowaniach edukacyjnych.
3. Infrastruktura mobilna – mobilny dostęp do Internetu,
4. Wykorzystanie technologii GPS i GSM/GPRS/UMTS w nowoczesnych usługach mobilnych.
5. Mobilne zadania w edukacji. Wykorzystanie możliwości urządzenia typu tablet lub smartphone w terenie. Mobilne notatki, prezentacje i inne narzędzia pracy nauczyciela.
6. Usługi internetowe i strony WWW dostosowane do odbiorcy mobilnego. Prezentacje multimedialne do zastosowań mobilnych. Stosowanie mobilnych możliwości komunikacji i przekazu.
7. Mobilny dziennik i jego wykorzystanie w praktyce.
8. Podstawy tworzenia mobilnych usług edukacyjnych i oprogramowania na przykładzie jednej z dostępnych platform (Google Android, Windows Phone 7, Java do zastosowań mobilnych).

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W20	Student zna i wykorzystuje podstawowe pojęcia z obszaru technologii mobilnych w

K_U14	zastosowaniach edukacyjnych. Zna i stosuje różne kanały komunikacji mobilnej oraz potrafi dobrać właściwy do realizacji wyznaczonego celu Potrafi wykorzystać dostępne technologie mobilne w celu usprawnienia własnej pracy lub polepszenia jakości przekazu multimedialnego
K_W20 K_U14 K_K01	Student projektuje i pisze nieskomplikowane aplikacje i serwisy internetowe w zakresie wykorzystania edukacyjnego dedykowane dla rozwiązań mobilnych
K_K01	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 30% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	25 godz.	37 godz.
Wykonanie projektu	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Lechosław Chojnacki (red.), *M-LEARNING, czyli (r)ewolucja w nauczaniu. Przewodnik dla nauczycieli*, Think-Global sp. z o.o., Warszawa 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Janusz Narkiewicz, *GPS i inne satelitarne systemy nawigacyjne*, Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, Warszawa 2007.
2. Krzysztof Wesołowski, *Systemy radiokomunikacji ruchomej*, Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, Warszawa 2006.
3. Michał Goliński, Krystyna Polańska (red.), *Komunikacja Mobilna*, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2010.
4. Henry Lee, Eugene Chuvyrov, *Windows Phone 7. Tworzenie efektownych aplikacji*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011.
5. Ed Burnette, *Hello, Android. Programowanie na platformę Google dla urządzeń mobilnych. Wydanie III*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011.
6. Krzysztof Rychlicki-Kicior, *J2ME. Praktyczne projekty. Wydanie II*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011.

UWAGI:

TEORIA KOMUNIKOWANIA

Kod przedmiotu: 15.0-WP-PED-TK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. UZ., dr hab. Marek Furmanek

Prowadzący: Prof. UZ., dr hab. Marek Furmanek
Mgr Krzysztof Stanikowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	2	Egzamin	
Laboratorium	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8	1	2	Egzamin	
Laboratorium	8	1		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą w zakresie rozumienia zjawisk i procesów komunikacyjnych i warunków osiągnięcia sukcesu w interakcjach komunikacji społecznej w różnych jej postaciach .

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotu Massmedia

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Komunikacja społeczna, interpersonalna, masowa. Proces komunikacji. Elementy procesu komunikacji. Przekaz informacji, relacje. Modele komunikacji. Teorie komunikacji. Rodzaje komunikacji społecznej. Aksjomaty komunikacji. Znaki i kody w komunikacji. Komunikowanie społeczne jako proces i zjawisko. Komunikacja niewerbalna. Kompetencje komunikacyjne. Komunikacja medialna

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny i problemowy

Konwersatorium: pogadanka, pokaz, praca z tekstem, praca w grupach, metoda sytuacyjna

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	potrafi zdefiniować i scharakteryzować procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, rozumie ich prawidłowości i zakłócenia
K_W20	rozumie mechanizmy realizacji komunikacji medialnej
K_U7	potrafi zastosować rozwinięte umiejętności w zakresie

	komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów
K_U14	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z komunikacją społeczną

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: weryfikacja efektów kształcenia poprzez egzamin pisemny.

Konwersatorium: Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność i obecność na zajęciach. Przewiduje się także dwa kolokwia w trakcie semestru.

Ocena końcowa na podstawie egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	54 godz.	74 godz.
Konsultacje	16 godz.	8 godz.
Łącznie 100 godz. –5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2,5 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia własne studenta	2,5 ECTS	3,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak M., Homo communicans. Wprowadzenie do teorii masowego komunikowania, Wyd. UMCS, Lublin 2003.
2. Griffin E., Podstawy komunikacji społecznej, GWP, Sopot 2003.
3. Mrozowski M., Media masowe. Władza rozrywka i biznes, Oficyna wydawnicza Aspra-JR, Warszawa 2001.
4. Goban-Klas T., Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy radia, prasy, telewizji i Internetu, PWN, Warszawa 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dobek-Ostrowska B., Nauka o komunikowaniu, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2001.
2. Dziejcie B., Konstruowanie i rozumienie znaczeń e komunikowaniu mediowanym komputerowo, Wydawnictwo A. Marszałek, Toruń 2005.
3. Fiske J., Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem, ASTRUM, Wrocław 1999.
4. McQuail D., Teoria komunikowania masowego, PWN Warszawa 2008.
5. Pisarek W. Wstęp do nauki o komunikowaniu, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008.
6. Retter H., Komunikacja codzienna w pedagogice, GWP, Sopot 2005.
7. Szejnberg A., Podstawy komunikacji społecznej w edukacji, ASTRUM, Wrocław,

UWAGI:

Materiały do wykładów i konwersatorium umieszczone zostaną na platformie e-learningowej KMTI.

WARSZTATY FILMOWE

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PED-WFil

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. UZ, dr hab. Marek Furmanek

Prowadzący:

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Warsztaty	30	2	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Warsztaty	18	2	4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z różnymi formatami plików wideo, konwersja plików. Nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie tworzenia filmów i scenariuszy, przechwytywania obrazu dźwięku z nośników oraz obróbki i montażu materiałów wideo. Przygotowanie do samodzielnego studiowania zagadnień w zakresie tworzenia filmów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Umiejętność korzystania ze standardowego oprogramowania środowiska Windows oraz zasobów komputera.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Wprowadzenie w podstawy tworzenia filmu, organizacja pracy na planie filmowym, podstawowe pojęcia (kadr, ujęcie, scena, sekwencja, wątek).
2. Scenariusz filmowy, scenopis, storyboard.
3. Podstawowe metody kompozycji kadru, zasada złotego podziału, kadrowanie, zasada trójkąta, oś kontaktu.
4. Plany filmowe i perspektywy.
5. Kąty widzenia kamery, ruch kamery.
6. Rodzaje filmów wideo, przenoszenie materiału z kamery do komputera.
7. Podstawy montażu nieliniowego, time code.
8. Obróbka materiału wideo (importowanie plików, dzielenie, łączenie, efekty), authoring, zapisanie filmu na dysk.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia o charakterze praktycznym, pokaz, metoda projektu, zajęcia produkcyjne, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W09	Student wymienia podstawy sztuki scenopisarstwa, reżyserii, sztuki

	operatorskiej oraz montażu.
K_U04	Samodzielnie przygotowuje scenariusz filmowy. Przechwytuje obraz i dźwięk z nośników oraz stosuje programy do montażu materiałów audio-wideo.
K_K02	Student jest kreatywny w realizacjach projektów filmowych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest praca studenta podczas zajęć, wykonanie zadanych projektów, aktywność i obecność na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	18 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	12 godz.	20 godz.
Konsultacje	3 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Danowski B., Komputerowy montaż wideo. Ćwiczenia praktyczne, Wyd. Helion, Gliwice 2006
2. Kingdon T., Sztuka reżyserii filmowej, Wyd. Wojciech Marzec, Warszawa 2007
3. Mascelli J. V., 5 tajników warsztatu filmowego, Wyd. Wojciech Marzec, Warszawa 2007
4. Russin R. U., Downs W. M., Jak napisać scenariusz filmowy, Wyd. Wojciech Marzec, Warszawa 2005
5. Świerk G., Madurski Ł., Multimedia. Obróbka dźwięku i filmów. Podstawy, Wyd. Helion, Gliwice 2004

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Andrejew P., Dąbał W., Kompendium terminologii filmowej, Wyd. Aero Scope, Warszawa 2005
2. Arijon D., Gramatyka języka filmowego, Wyd. Wojciech Marzec, Warszawa 2008
3. Gdula M., Adobe Premiere Pro. Ćwiczenia, Wyd. Helion, Gliwice 2004
4. Karpiński M., Scenariusz: niedoskonałe odbicie filmu, Wyd. Rabid, Kraków 2004
5. Murch W., W mgnieniu oka. Sztuka montażu filmowego, Wyd. Wojciech Marzec, Warszawa 2006
6. Paul J., 100 sposobów na cyfrowe wideo, Wyd. Helion, Gliwice 2006
7. Schabenbeck M.: Format scenariusza filmowego, Wyd. Wojciech Marzec, Warszawa 2008
8. Wrotek W., Ulead Video Studio 11 pl. Pierwsze starcie, Wyd. Helion, Gliwice 2008
9. Zonn I., Matula J., O montażu w filmie, Wyd. Centrum Animacji Kultury, 2001

UWAGI:

WIEDZA O FILMIE

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PED-WoF

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta KostECKA

Prowadzący: dr Jolanta KostECKA

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	2	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	2	2	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu teorii i historii filmu. Opanowanie umiejętności analizy utworów filmowych oraz oceny ich wartości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawa wiedzy o kulturze oraz ogólna znajomość kinematografii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU :

Historia kinematografii, w Europie i USA. Społeczne Funkcje filmu. Przemoc na ekranie. Ekspresjonizm niemiecki, czarny film amerykański, lata 70 – te i kino Q. Tarantino. Społeczne przyczyny przemocy a sceny agresji w mediach. Teoria odczulania, modelowania społecznego oraz katarsis. Kino dźwiękowe. Dźwięk – zmiany języka filmowego. Funkcje muzyki filmowej. Filmy muzyczne. Technika jako problem estetyczny – dźwięk, kolor, panorama, cyfryzacja, 3D. Montaż. Kino Eisensteina i Griffith'a – pionierskie zastosowanie montażu. Rodzaje montażu. Montaż w filmie współczesnym. Realizm w filmie. Realizm jako kategoria estetyczna – cechy. Realizm poetycki, neorealizm, angielskie kino społecznie zaangażowane, amerykańskie kino kontestujące. Gatunki filmowe. Rozwój kina – gatunki czyste, pogranicza różnych gatunków. Styl w filmie a gatunek. Twórcy kina. Reżyser, scenarzysta, operator, aktor, producent. Problem autora w kinie. Historia i współczesność kina polskiego

METODY KSZTAŁCENIA:

Prezentacje poszczególnych tematów - ilustrowanych fragmentami filmów fabularnych oraz dokumentalnych, praca z materiałem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W20	Student potrafi scharakteryzować zjawiska kulturowe z zakresu filmu; zna nurty filmowe, gatunki, potrafi przedstawić opisy kinematografii narodowych, wybitnych twórców i dzieła
K_U07 K_U02	Opanował język filmu, potrafi dokonać opisu dzieła filmowego oraz zinterpretować wypowiedzi specjalistów z dyscyplin naukowych pokrewnych; potrafi posługiwać się wiedzą z zakresu filmu i kinematografii w celu interpretacji i analizy filmu oraz towarzyszących mu

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia: obecność i aktywność na zajęciach, samodzielna prezentacja wybranego tematu oraz test z progami punktowymi z zakresu całego materiału ćwiczeń.

Ocena końcowa- ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	25 godz.	37 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Historia kina polskiego , Lubelski T., Warszawa 2009
2. Helman A., Pitrus A., Podstawy wiedzy o filmie, Kraków 2006
3. Płażewski J., Historia filmu 1895 – 2000, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Błędowska M. (red), Kino niezależne w Polsce 1989-2007, Warszawa 2009
2. Duś Z., Podstawy montażu filmowego, Katowice 2002.
3. Kałużyński Z., Perły kina: leksykon na XXI wiek, Michałów – Grabina 2005.
4. Kuźniak H., Analiza strukturalna i treściowa obrazu filmowego, Łódź 1995.
5. Michalski A., Kino operatorów, Bydgoszcz 1995.
6. Hendrykowski M., Leksykon gatunków filmowych, Poznań – Wrocław 2001.
7. Hendrykowski M., Słownik terminów filmowych, Poznań 1994.

UWAGI:

MODUŁ 3
EDUKACJA Wczesnoszkolna i Przedszkolna

EDUKACJA ARTYSTYCZNA DZIECI

Kod przedmiotu: 0501-WP-Ped-EAD

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Lidia Kataryńczuk -Mania

Prowadzący: Dr Lidia Kataryńczuk Mania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Wykład	30	2	2		
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		2		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami edukacji artystycznej dzieci w środowisku rodzinnym, społecznym, kulturowym. Pogłębienie wiedzy na temat wychowawczej, edukacyjnej i artystycznej funkcji sztuki.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Elementarna wiedza z zakresu kultury, psychologii, socjologii i pedagogiki

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Cele i zadania przedmiotu edukacja artystyczna dzieci
2. Wielowymiarowość edukacji artystycznej
3. Wybrane koncepcje edukacji artystycznej dzieci i wychowania przez sztukę
4. Prawidłowości rozwoju zdolności i kompetencji artystycznych dzieci
5. Elementy metodyki zajęć artystycznych
6. Konteksty kształcenia artystycznego (muzycznego, plastycznego, tanecznego, literacko-teatralnego) dziecka
7. Formy upowszechniania kultury (inicjowanie form kontaktu i współpracy instytucji w skali gminy, powiatu z placówkami oświatowymi; zaangażowanie w procesy upowszechniania kultury itp.)
8. Dziecko w świecie sztuki
9. Analiza projektów artystycznych realizowanych w pracy z dziećmi
10. Istota warsztatów artystycznych

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady interaktywne, metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W13	ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki obejmującą terminologię z zakresu kultury artystycznej, teorię różnych koncepcji i metodykę pracy artystycznej z dziećmi.
K_U08	krytycznie ocenia realizację różnych zadań artystycznych przeznaczonych dla dzieci
K_K07	jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie wyznaczać i realizować zadania, jest kreatywny w artystycznych projektach

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – zaliczenie z oceną (zespołowe przygotowanie projektów lub warsztatów artystycznych)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie projektów	10 godz.	10 godz.
Łącznie 30 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Katarzyńczuk-Mania L., Karcz J., red., Wybrane zagadnienia edukacji artystycznej dzieci i młodzieży, UZ, Zielona Góra 2002
2. Katarzyńczuk-Mania L., Karcz J. red., Edukacja artystyczna wobec przemian społeczno-oświatowych, UZ, Zielona Góra 2002
3. Uszyńska –Jarmoc J., Twórcza aktywność dziecka. Teoria – rzeczywistość- perspektywy, Białystok 2003
4. Sacher W.A., Wąsiński A., red., Edukacja – kultura- media, PWSA, Bielsko-Biała 2008
5. Ferenz K., Wprowadzanie dzieci w kulturę, UW, Wrocław 1995
6. Józefowski E., Edukacja artystyczna w działaniach warsztatowych, Łódź 2009
7. Muchacka B., Ławrowska R., red. Kultura aktywność artystyczna dziecka, Kraków 2008

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kołodziejki M. i Szymańska M., red., Edukacja artystyczna jako twórcza. Perspektywy –dylematy -inspiracje, PWSZ, Płock 2011
2. Piłką A., Twórcza aktywność w powszechnej edukacji artystycznej przez muzykę, UŁ, Łódź 2011
3. Broszkiewicz B., Jarek J., Warsztaty edukacji teatralnej – teatr dziecięcy, Europa, Wrocław 2001

23. UWAGI: -

EDUKACJA EKOLOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-EE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Hanna Uździcka

Prowadzący: dr Hanna Uździcka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	1	VI	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		VI	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zagrożeniami ekologicznymi (zanieczyszczenia powietrza, wody, gleby, żywności oraz hałasu). Wyształcenie świadomości konieczności działań profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zjawiska i zagrożenia wynikające ze środowiska naturalnego: trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów, tsunami, burza, huragan, zorza polarna itp. Wpływ człowieka na przyrodę i związane z tym zagrożenia dla zdrowia: kwaśne deszcze, dziura ozonowa, smogi, hałas, efekt cieplarniany, globalne ocieplenie, zanieczyszczenia gleby, wody i związana z nimi jakość żywności. Sposoby walki z zagrożeniami i podejmowane działania profilaktyczne w postaci technologii proekologicznych: energetyka alternatywna, zdrowa żywność pochodząca z rolnictwa ekologicznego, „proekologiczne” rozwiązania w transporcie i usuwaniu odpadów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, prelekcja, pokaz, praca w grupach, dyskusja, prezentacja multimedialna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W17	Student nazywa i charakteryzuje zagrożenia ze strony środowiska mające wpływ na jego zdrowie i funkcjonowanie.
K_U14	Wykorzystuje wiedzę do organizowania działań z dziećmi w zakresie zapobiegania zanieczyszczeniom środowiska.
K_U01	Interpretuje i szacuje wartość zebranych obserwacji, zjawisk zachodzących w środowisku przyrodniczym pod wpływem zanieczyszczeń antropogenicznych.
K_K01	Jest świadomy swojej wiedzy ekologicznej i zdeterminowany do jej wykorzystania w życiu i w pracy z dziećmi.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną. Elementami weryfikacji są: aktywny udział w zajęciach, wykonanie prezentacji multimedialnej oraz inne formy aktywności np. opracowanie różnorodności relacji między elementami środowiska, stanu środowiska na wybranym terenie, projekty zajęć ekologicznych z dziećmi.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	21 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 40 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

9. Gajewski K., Mendaluk Z.T.: Ekologia i ochrona środowiska. Zielona Góra, 1994.
10. Gajewski K., Mendaluk Z.T.: Leksykon. Ekologia. Ochrona środowiska. Zielona Góra, 1994.
11. Greinert H.: Ochrona gleb. Zielona Góra, 1994.
12. Hafnem M.: Ochrona środowiska – księga eko-testów do pracy w szkole i domu, 1998.
13. Heinrich D., Hergt M.: Atlas zur Okologie. 1998.
14. Lipko S.: Biologiczne zasoby ziemi w gospodarce człowieka. PWRiL, Warszawa 1990.
15. Ochrona środowiska. Pr. zbior. pod red. Kąkolewskiego. PWN, Warszawa 1989.
16. Sander H.: Ochrona zasobów naturalnych. Warszawa, 1999.
17. Wiśniewski H., Kowalewski G.: Ekologia z ochroną i kształtowaniem środowiska. Warszawa, 1998.
18. Ziemia. Praca zbior. pod red. Maślankiewicz. Wiedza Powszechna, 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

EDUKACJA INTEGRACYJNA DZIECI PEŁNOSPRAWNYCH I NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-EID

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr J. Bąbka

Prowadzący: Dr J. Bąbka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30		VI	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		VI	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Ukazanie specyficznych cech dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności

Przedstawienie założeń oraz zasad organizacji edukacji dzieci niepełnosprawnych w systemie integracyjnym i inkluzywnym

Omówienie sytuacji przedszkolnej i szkolnej dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz sytuacji rodzin wychowujących dziecko niepełnosprawne

Ukazanie zasad wspomagania rozwoju dzieci niepełnosprawnych

Uwrażliwienie studentów na problemy dzieci niepełnosprawnych w środowisku szkolnym i lokalnym oraz konieczność pomocy w ich rozwiązywaniu we współpracy z innymi osobami (psycholog, logopeda, pracownik socjalny, rodzic i inni)

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość problematyki celów, zasad, metod z zakresu teoretycznych podstaw wychowania, dydaktyki ogólnej oraz terapii pedagogicznej, jak i prawidłowości rozwoju dziecka

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Wspólne i swoiste potrzeby oraz możliwości psychofizyczne dzieci pełnosprawnych i niepełnosprawnych jako podstawa planowania działań edukacyjnych: koncepcja wspólnych i swoistych cech.
2. Charakterystyka trudności rozwojowych dzieci niepełnosprawnych: ruchowo, upośledzonych umysłowo w stopniu lekkim, przewlekłe chorych, niewidomych i niedowidzących, głuchych i niedosłyszących.
3. Spostrzeganie dzieci niepełnosprawnych przez nauczycieli a działania pedagogiczne: stereotypy i uprzedzenia, nadaktywny, bierny i mieszany typ zachowania się nauczycieli wobec niepełnosprawnych dzieci.
4. Organizacja edukacji dzieci niepełnosprawnych w systemie kształcenia integracyjnego oraz inkluzywnego.
5. Zasady wspomagania rozwoju dzieci niepełnosprawnych: strefa aktualnego i najbliższego rozwoju, wspomaganie rozwoju, rehabilitacja (rewalidacja) fizyczna, psychiczna, społeczna oraz pedagogiczna, dostosowanie treści i wymagań do możliwości psychofizycznych dzieci niepełnosprawnych.
6. Metody badań społecznej integracji w grupach przedszkolnych i klasach szkolnych: socjometria, obserwacja, analiza rysunków, przegląd badań na temat społecznej integracji.

7. Uczenie we współpracy jako metoda społecznej integracji: istota zachowań kooperacyjnych, typy zadań sprzyjających kooperacji, synergia.
8. Interwencja edukacyjna wspomagająca rodziców dzieci niepełnosprawnych: wspomaganie psychoemocjonalne, opiekuńczo-wychowawcze, socjalno usługowe i rehabilitacyjne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Prelekcja, dyskusja, pokaz, praca w grupach, metoda projektu, metoda ćwiczeń

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student potrafi scharakteryzować specyficzne właściwości dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności
K_W14	Student potrafi opisać zasady organizacji edukacji dzieci w systemie integracyjnym i inkluzywnym
K_U02	Student umie analizować sytuację psychospołeczną niepełnosprawnego dziecka oraz sytuację jego rodziny
K_U10	Student umie zaplanować proces rewalidacji (fizycznej, psychicznej i społecznej) dziecka niepełnosprawnego
K_K04	Student jest wrażliwy na problemy dzieci niepełnosprawnych i ich rodziców oraz wykazuje się wobec nich otwartością oraz poszanowaniem godności
K_K07	Student jest otwarty na współpracę z innymi osobami (psycholog, logopeda, pracownik socjalny, rodzic i inni) w procesie rozwiązywania problemów dzieci niepełnosprawnych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń: Ocena końcowa z ćwiczeń stanowi średnią ocen za: (1) opracowanie programu pracy z dzieckiem niepełnosprawnym oraz konspektu zajęć (praca w grupie). Kryteria oceny (2-5): a) wielozakresowa rewalidacja b) zastosowanie zasad rewalidacji c) poprawność metodyczna programu oraz konspektu d) indywidualizacja zajęć pod kątem wspólnych i swoistych cech dzieci (2) test wiedzy dotyczącej znajomości swoistych cech dzieci niepełnosprawnych oraz zasad organizacji edukacji. Kryteria oceny: ocena dostateczna- 60 % odpowiedzi, ocena dobra- 75% odpowiedzi, ocena bardzo dobra- 90% odpowiedzi.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	27 godz.	40 godz.
Konsultacje	8 godz.	7 godz.
Opracowanie programu oraz konspektu zajęć (uwzględnianie specjalnych potrzeb edukacyjnych niepełnosprawnego dziecka	15 godz.	15 godz.

Łącznie 80 godz. 3 ECTS.

LITERATURA PODSTAWOWA:

19. Bąbka J., Edukacja integracyjna dzieci niepełnosprawnych i pełnosprawnych. Założenia i rzeczywistość, Poznań 2001.
20. Brzezińska A.I. z zespołem, Droga do samodzielności. Jak wspomagać rozwój dzieci i młodzieży z ograniczeniami sprawności, Gdańsk 2009.
21. Fairbairn G., Fairbairn S. (red.) Integracja dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, Warszawa 2000.
22. Krause A., Integracyjne złudzenia ponowoczesności, Kraków 2000.
23. Maciarz A., Uczniowie niepełnosprawni szkole powszechnej, Warszawa 1992.
24. Maciarz A. (red.), Z teorii i badań społecznej integracji, Kraków 1999.
25. Nowak A., Wybrane edukacyjne i prawne aspekty niepełnosprawności, Kraków 1999.
26. Nowicka A., Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych, Kraków 2001.

27. Szumski G., Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych, Warszawa 2006.
28. Zamkowska A., Wsparcie edukacyjne uczniów z upośledzeniem umysłowym z stopniem lekkim w różnych formach kształcenia na I etapie edukacji, Radom 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

33. Bąbka J., Interwencja edukacyjna wspomagająca rodziców dzieci niepełnosprawnych w praktyce szkolnej. „Rocznik Lubuski” 2003, nr 29, red. K. Ferenz.
34. Flis R., Praca w klasie integracyjnej. Materiały pomocnicze dla nauczycieli klas I-III szkoły podstawowej, Karków 2005.
35. Frańczyk A., Krajeńska K., Program psychostymulacji dzieci w wieku przedszkolnym z deficytami i zaburzeniami w rozwoju, Kraków 2003.
36. Jarosz E., Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego, Katowice 2005.
37. Kowalik S. (red.), Psychologia ucznia i nauczyciela. Podręcznik akademicki, Warszawa 2011.
38. Lis-Kujawski A., Moje „ja” i integracyjna szkoła. Zjawiska ukrytego programu w nauczaniu uczniów niepełnosprawnych, Kraków 2010.
39. Soroka-Fedorczuk A., Osoby niepełnosprawne w opiniach dzieci, Kraków 2007.
40. Sowa J., Wojciechowski F., Proces rehabilitacji w kontekście edukacyjnym, Rzeszów 2001.
41. Tomkiewicz-Bętkowska A., Krztoń A., ABC pedagoga specjalnego, Kraków 2008.
42. Woynarowska B. (red.), Uczniowie z chorobami przewlekłymi. Jak wspierać ich rozwój, zdrowie i edukację, Warszawa, 2010.

UWAGI:

EDUKACJA MUZYCZNA

Kod przedmiotu: 0501-WP-Ped-EM

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Lidia Kataryńczuk - Mania

Prowadzący: Dr Lidia Kataryńczuk - Mania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	60	2	3 i 4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	36		3 i 4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie teoretyczno-praktyczne do prowadzenia edukacji muzycznej dzieci przedszkolnych i klas młodszych. Zapoznanie z wybranymi koncepcjami kształcenia muzycznego dzieci oraz z aktywnymi formami muzycznej działalności (śpiewanie, granie, tańczenie, słuchanie, tworzenie muzyki)

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Elementarne zagadnienia z zakresu psychologii, pedagogiki. Kompetencje wokalne, słuchowe, ruchowe niezbędne w pracy muzycznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Cele i zadania edukacji muzycznej
2. Podstawowe wiadomości z nauki o muzyce
3. Miejsce edukacji muzycznej w procesie edukacji kulturalnej dzieci.
4. Wielostronność funkcji muzyki
5. Różne wymiary edukacji muzycznej
6. Prawidłowości rozwoju muzycznego dzieci
7. Wybrane koncepcje i metody pracy muzycznej z dziećmi (m.in. E.J.Dalcroze'a, C.Orffa, Z.Kodaly'a, Sch.Suzuki, E.E.Gordona i innych)
8. Standardy edukacji muzycznej
9. Formy aktywności muzycznej
10. Metody nauczania muzyki, typy lekcji
11. Muzyczna pedagogika zabawy
12. Kształcenie głosu dziecka (postawa, oddech, artykulacja, dykcja, skala głosu dziecka, repertuar wokalny dla dzieci itp.)
13. Przegląd badań w zakresie kompetencji muzycznych dzieci
14. Gabinet do prowadzenia zajęć muzycznych
15. Literatura metodyczna

16. Pomoce audiowizualne niezbędne w pracy umuzykalniającej dzieci
17. Projektowanie scenariuszy zajęć muzycznych
18. Opracowanie partytur muzycznych, bajek, opowiadań muzycznych itp.
19. Tańce dla dzieci (metodyka pracy animacyjnej, tańce ludowe, regionalne, charakterystyczne, narodowe, integracyjne; płyty)
20. Warsztaty muzyczne dla dzieci
21. Walory muzykowania zespołowego
22. Kompetencje muzyczne nauczyciela

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody aktywne, waloryzacyjne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania się poprzez działania muzyczne
K_U07	posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, zwłaszcza z zakresu twórczości muzycznej, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych i poglądów różnych autorów np. E. Dalcroze'a, C. Orffa, E.E. Gordona, B. Strauss.
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy muzycznej, projektuje i wykonuje działania pedagogiczno-muzyczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia –zaliczenie z oceną (kolokwium, opracowanie scenariuszy zajęć muzycznych dla dzieci)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
ćwiczenia	60 godz.	36 godz.
konsultacje	10 godz.	30 godz.
przygotowanie do ćwiczeń	5 godz.	10 godz.
przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	10 godz.	10 godz.
konstruowanie konspektu	10 godz.	10 godz.]
Łącznie	95 godz. – 4 ECTS	96 godz. – 4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

29. Sacher W.A. , Wczesnoszkolna edukacja muzyczna, Impuls, Kraków 1997
30. Kataryńczuk-Mania L., red. Innowacje p[edagogiczne w edukacji muzycznej dzieci i młodzieży, UZ, Zielona Góra 2000
31. Kataryńczuk-Mania L., Wychowawcze aspekty zajęć umuzykalniających w przedszkolu, UZ, Zielona Góra 2009
32. Białkowski A., red. Powszechna edukacja muzyczna a wyzwania współczesności, UMCS, Lublin 2003
33. Enzinger G., Raszke B.,red. Świat muzyki, świat zabawy, PWSZ, Nowy Sącz 2006
34. Bonna B., Michalski A., Szubertowska E., Wybrane problemy edukacji muzycznej, Bydgoszcz 2005
35. Kisiel M., Muzyka w zintegrowanej edukacji wczesnoszkolnej. Studium metodyczno-badawcze, Katowice 2005

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gałęska-Tritt J., Dzieci lubią śpiewać, a my razem z nimi!, Poznań 2007
2. Smoczyńska-Nachtman U., Kalendarz muzyczny w przedszkolu, Warszawa 2011
3. Frołowicz E., Aktywny uczeń w świecie muzyki, Gdańsk 2008

4. Gordon E.E. Umuzycznienie niemowląt i małych dzieci, Kraków 1997
5. Dymara B., red. Dziecko w świecie muzyki, Kraków 1996
6. Bissinger-Ćwierz U., Muzyczna pedagogika zabawy w pracy z grupą, Lublin 2002
7. Ławrowska R., Rytm, muzyka, taniec w edukacji, Kraków 2005
8. Podolska B., Muzyka w przedszkolu, Kraków 2008

UWAGI:

EDUKACJA PLASTYCZNO – TECHNICZNA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-EPT 1/2

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Patrycja Wilczek-Sterna,
mgr Anna Stoksik-Markuszevska

Prowadzący: dr Patrycja Wilczek-Sterna,
mgr Anna Stoksik-Markuszevska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	60	2	III i IV	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład			III i IV	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	36			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i przykładami zaczerpniętymi z obszaru sztuk wizualnych oraz przybliżenie technik plastycznych. Rozwijanie myślenia twórczego i umiejętności manualnych. Nauka analizy i wyciągania wniosków na podstawie powstałych prac i przykładów zrealizowanych warsztatów twórczych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu dydaktyki, pedagogiki wczesnoszkolnej i przedszkolnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do problematyki przedmiotu – problem linii, kreski, plamy, barwy proporcji, akcentu i symboliki barw

kompozycje liternicze – podstawowe informacje na temat typografii tekstu i projektowania graficznego
opracowanie własnego logo

technika origami

formy przestrzenne – masa papierowa

zapoznanie z techniką grafiki warsztatowej – szablonem oraz monotypią

opracowanie projektu z dziedziny sztuki użytkowej – biżuteria i aplikacje na koszulkach

technik rysunku – frotaż, rysunek świecą („rysunek na ślepo”), rysunek węglem, tuszem (kaligrafia – piktogramy)

symetria osiowa – wycinanka łowicka

plaskorzeźba – formy wykonane z tektury falistej oraz masy solnej

ekspresja i emocje wyrażane poprzez sztukę – przykłady i założenia sztuki abstrakcyjnej (prace wykonane techniką pastelii olejnych)

nauka kadrowania, komponowania, oprawiania i eksponowania prac plastycznych

rękodzieło artystyczne – ozdoby świąteczne

praca zespołowa – wspólne opracowanie makiety
warsztaty twórcze – przykłady autorskich scenariuszy omówione przez prowadzącego
propozycje scenariuszy opracowane przez studentów – wykorzystanie w kreatywny sposób technik plastycznych do prowadzenia zajęć z dziećmi i młodzieżą

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia mają charakter warsztatów – ekspresji plastyczno-technicznej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	student zna elementarną terminologię używaną w obszarze sztuk wizualnych i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin
K_W16	ma elementarną wiedzę na temat technik plastycznych i potrafi praktycznie ją zastosować
K_U09	potrafi ocenić przydatność typowych technik plastycznych, wybrać adekwatne metody pracy oraz samodzielnie przygotować scenariusz zajęć
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i twórczo wykonuje działania artystyczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

aktywne uczestnictwo w zajęciach
przygotowanie do zajęć niezbędnych materiałów
prezentacja i omówienie prac
wypowiedź ustna na temat podstawowych terminów i zagadnień plastycznych

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie do ćwiczeń i wykonanie (dokończenie) prac plastycznych	10 godz.	34 godz.
Łącznie 70 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia praktyczne studenta	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. D. Dziamska, *Papierowe zabawy*, Nowa Era, Warszawa 2009.
2. W. Karolak, *Sztuka jako zabawa – zabawa jako sztuka*, Wydawnictwo CODN, Warszawa 1998.
3. M. Marcinkowska, K. Michlejda-Kowalska, *Gładkie i chropowate*, WSIP, Warszawa 1995.
4. Stefan Szuman, *Sztuka dziecka*, Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1990.
5. Anna Trojanowska, *Dziecko i plastyka*, Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1983.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Eugeniusz Józefowski, *Książka o książkach*, Wydawnictwo Uczelniane Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego, Zielona Góra 1999
2. Edward Nęcka, *Trening twórczości*, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 1998.
3. *Warsztaty edukacji twórczej*, pod red. Elżbiety Olinkiewicz i Ewy Repsch, Wydawnictwo Europa, Wrocław 2001.

UWAGI:

EMISJA GŁOSU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-EG

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Lidia Kataryńczuk-Mania

Prowadzący: Dr Lidia Kataryńczuk-Mania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30		1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z budową anatomiczną układu oddechowego, z zasadami higieny głosu ucznia i nauczyciela, z ćwiczeniami emisyjnymi stosowanymi w praktyce pedagogicznej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii, anatomii człowieka; prawidłowa kondycja psychofizyczna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

13. Układu oddechowy i jego funkcja w procesie mowy
14. Funkcje aparatu oddechowego, fonacyjnego, artykulacyjnego w procesie emisji głosu
15. Typy oddychania, techniki oddychania
16. Uwarunkowania higieny głosu
17. Choroby zawodowe narządu głosu u nauczycieli
18. Metody i sposoby pracy nad głosem
19. Rodzaje ćwiczeń emisyjnych wykorzystywanych w praktyce pedagogicznej
20. Jak zadbać o własny głos?
21. Sposoby rozpoznawania i usuwania zaburzeń głosowych
22. Autoprezentacja
23. Ćwiczenia relaksacyjne w pracy nad głosem i słuchem
24. „Łamańce językowe” – ćwiczenia indywidualne i zbiorowe

METODY KSZTAŁCENIA:

Prezentacje medialne, film „Profilaktyka i rehabilitacja głosu”, metody aktywne, praktyczne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	posiada elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń.
K_U09	potrafi ocenić przydatność typowych metod i sposobów pracy z głosem w działalności pedagogicznej
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy głosowej, opracowując „niezbędnik emisyjny”

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – zaliczenie z oceną (opracowanie ćwiczeń emisyjnych niezbędnych w pracy nauczyciela, autoprezentacja)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
ćwiczenia	30 godz.	18 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do ćwiczeń	10 godz.	16 godz.
opracowanie zestawu ćwiczeń	10 godz.	16 godz.
Łącznie 70 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

36. Przybysz-Piwko M., red. Emisja głosu nauczyciela. Wybrane zagadnienia, CODN, Warszawa 2006
37. Kataryńczuk-Mania L., Kowalkowska I., red. Profilaktyka i rehabilitacja głosu, mowy, UZ, Zielona Góra 2006
38. Tarasiewicz B., Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu, Universitas, Kraków 2003
39. Śliwińska-Kowalska M., red., Głos narzędziem pracy. Poradnik dla nauczycieli, IMP, Łódź 1999
40. Uchyła-Zroski J., Głos mówiony i śpiewany. Z zagadnień pedagogiki muzycznej, PWSZ, Piotrków Trybunalski 1998
41. Gawrońska M., Podstawy wymowy i impostacji głosu, AWF, Wrocław 2001
42. Laskowska H., Podstawy emisji głosu, Bydgoszcz 2000

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

43. Łastik A., Poznaj swój głos, Studio Emka, Warszawa 2002
44. Oczkoś M., Abecadło mówienia, UNUS, Wrocław 1999
45. Detz J., Sztuka przemawiania, GWP, Gdańsk 2004
46. Toczyńska B., Sarabanda w chaszczech, Wyd. Podkowa, Gdańsk 1997
47. Toczyńska B., Elementarne ćwiczenia dykcji, GWO, Gdańsk 2000
48. Skorek E.M., Rządźka M., Profilaktyka i terapia dysfunkcji oddechowych u dzieci, UZ, Zielona Góra 2011

UWAGI: -

LITERATURA DLA DZIECI

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-LDD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	30	2	V	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		V	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Podstawowe wiadomości z zakresu odmian i sposobów istnienia literatury adresowanej do dzieci. Umiejętność wykorzystywania tendencji psychologicznych, pedagogicznych, socjologicznych znajdujących odbicie w twórczości dla dzieci. Osiągnięcie takiej kompetencji czytelniczej, by przekaz wiedzy uczniom z klas I-III był merytorycznie poprawny.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy gramatyki języka polskiego i wiedzy o literaturze.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Literatura „czwarta”. O naturze i sposobach istnienia literatury dla dzieci. Odmiany istnienia literatury „osobnej”. Teksty dziecięce i teksty dla dzieci – dobór książek dla młodego czytelnika.
2. Miejsce literatury czwartej w kulturze. Literatura dla dzieci na tle literatury ogólnej. Literatura dla dzieci i jej obieg.
3. Znaczenie tekstów folkloru a percepcja dziecka. Folklor a folklorystyka. Literatura ludowa a literatura dla dzieci: język, bohater, obyczaje, zwyczaje itd.
4. Kryteria oceny utworu literackiego a swoiste cechy literatury „osobnej”. Wyznaczniki dzieła literackiego. Podstawowe pojęcia teoretycznoliterackie.
5. Tendencje pedagogiczne i ich odbicie w twórczości dla młodego odbiorcy. Dziecko w literaturze a pedagogika – tendencje, zjawiska, przemiany.
6. „Cudowne i pożyteczne” czyli znaczenie baśni w życiu dziecka. Wartości estetyczne, poznawcze, wychowawcze baśni. Pisarze baśni.
7. Przyroda jako tworzywo dzieła literackiego. Klasyfikacja przyrody według Tadeusza Makowieckiego. Funkcje przyrody w dziele literackim.
8. Wartości literatury dla dzieci i młodzieży. Sposoby wyrażania wartości w utworach dla młodego czytelnika.
9. Od Konopnickiej do Białoszewskiego, czyli język dziecięcy a poezja dla dzieci. Odbiorca i nadawca w utworach poetyckich. Zabawy językowe.
10. Zmiany modelu periodyku dziecięcego na przestrzeni wieków. Rola czasopisma dla dzieci w wychowaniu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, pogadanka, praca książką, metoda tekstu przewodniego, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	Wie jaki aspekt wychowawczy, społeczny i kulturalny spełnia literatura dla dzieci
K_W19	Wie jakie wartości i normy etyczne można przekazać najmłodszym poprzez tekst literacki.
K_U12	Dostrzega i analizuje dylematy etyczne opisane w tekście literackim.
K_K04	Dostrzega terapeutyczne oddziaływanie literatury dziecięcej na zachowanie najmłodszych.
K_K08	Potrafi przygotować projekt lekcji dotyczącej analizy tekstu literackiego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia - zaliczenie z oceną. Wykład - egzamin.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
przygotowanie do zajęć - egzaminu	65 godz.	83 godz.
przygotowanie projektu	15 godz.	15 godz.
Łącznie	125 godz. – 5 ECTS	125 godz. – 5 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- BALUCH A., *Książka jest światem. O literaturze dla dzieci małych oraz dzieci starszych i nastolatków*, Kraków 2005, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych UNIVERSITAS.
- BETTELHEIM B., *Cudowne i pożyteczne. O znaczeniach i wartościach baśni*. Przeł. i przedmową opatrzyła Danuta Danek, t. I-II, Warszawa 1985, Państwowy Instytut Wydawniczy.
- CIEŚLIKOWSKI J., *Literatura i podkultura dziecięca*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1975, Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
- CIEŚLIKOWSKI J., *Literatura osobna*. Wybór Ryszard Waksmund, Warszawa 1985, Nasza Księgarnia.
- JONCA M., *Enfants terribles. Dzieci złe, źle wychowane w literaturze polskiej XIX wieku*, Wrocław 2005, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
- KAŃNY M., *Przyroda w polskiej prozie dla dzieci i młodzieży*, Kielce 2002, Wydawnictwo Akademii Świętokrzyskiej.
- Kultura literacka dzieci i młodzieży u progu XXI stulecia*. Pod red. Joanny Papuzińskiej i Grzegorza Leszczyńskiego, Warszawa 2002, Centrum Edukacji Bibliotekarskiej, Informacyjnej i Edukacyjnej.
- ŁUGOWSKA J., *Bajka w literaturze dziecięcej*, Warszawa 1988, Młodzieżowa Agencja Wydawnicza.
- Makowiecki T., *Funkcje motywu przyrody w dziele literackim*. „Sprawozdanie Towarzystwa Naukowego w Toruniu” 1951 [wydano: 1953], nr 5, z. 1-4, s. 113-120.
- Poezja dla dzieci. Antologia form i tematów*. Opracował Ryszard Waksmund, Wrocław 1999, Wydawnictwo Waław Bągiński i Synowie.
- WAKSMUND R., *Literatura pokoju dziecięcego*, Warszawa 1986, Nasza Księgarnia.
- WAKSMUND R., *Od literatury dla dzieci do literatury dziecięcej (tematy – gatunki – konteksty)*, Wrocław 2000, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
- WRÓBLEWSKA V., *Przemiany gatunkowe polskiej baśni literackiej*, Toruń 2003, Wydawnictwo Adam Marszałek.

14. ZAJĄC M., *Promocja książki dziecięcej. Podręcznik akademicki*, Warszawa 2000, Wydawnictwo Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich.
15. ŻURAKOWSKI B., *Literatura – wartość – dziecko*, Kraków 1999, Oficyna Wydawnicza „Impuls”.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

49. BALUCH A., *Archetypy literatury dziecięcej*, Wrocław 1993, Wydawnictwo Waclaw Bagiński i Synowie.
50. *Baśń i dziecko*. Wstęp, wybór i opracowanie wypowiedzi Halina Skrobiszewska, Warszawa 1978, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza.
51. BIAŁEK J. Z., *Literatura dla dzieci i młodzieży w latach 1918-1939. Zarys monograficzny. Materiały*, Warszawa 1987, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
52. FRYCIE S., *Literatura dla dzieci i młodzieży w latach 1945-1970*. Warszawa 1978, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, t. I – Proza, t. II – Baśń i bajka, poezja, książki dla najmłodszych, utwory sceniczne, grafika, czasopiśmiennictwo, krytyka literacka,
53. HARDWIG-SOSNOWSKA J., *Wyobraźnia bez granic*, Warszawa 1987, Młodzieżowa Agencja Wydawnicza.
54. HESKA-KWAŚNIEWICZ K., *Tajemnicze ogrody. Rozprawy i szkice z literatury dla dzieci i młodzieży*, Katowice 1996, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
55. JONCA M., *Sierota w literaturze polskiej dla dzieci w XIX wieku*, Wrocław 1994, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
56. KANIOWSKA-LEWAŃSKA I., *Literatura dla dzieci i młodzieży do roku 1864. Zarys monograficzny. Materiały*, Warszawa 1983, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
57. *Książka dla dziecka wczoraj, dziś i jutro*. Pod red. Krystyny Heskiej-Kwaśniewicz i Ireny Sochy, Katowice 1998, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
58. KULICZKOWSKA K., *Literatura dla dzieci i młodzieży w latach 1864-1918. Zarys monograficzny. Materiały*, Warszawa 1983, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
59. PAPUZIŃSKA J., *Zatopione królestwo. O polskiej literaturze fantastycznej XX wieku dla dzieci i młodzieży*, Warszawa 1989, Nasza Księgarnia.
60. *Słownik literatury dziecięcej i młodzieżowej*. Pod red. Barbary Tylickiej i Grzegorza Leszczyńskiego, Wrocław-Warszawa-Kraków 2002, Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
61. *Wartości literatury dla dzieci i młodzieży. Wybrane problemy*. Pod red. Joanny Papuzińskiej i Bogusława Żurakowskiego, Warszawa-Poznań 1985, Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
62. WORTMAN S., *Baśń w literaturze i w życiu dzieci. Co i jak opowiadać?* Warszawa 1958, Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich.
63. ŻURAKOWSKI B., *W świecie poezji dla dzieci*, Kraków 1999, Oficyna Wydawnicza „Impuls”.

LOGOPEDIA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-Lg

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa M. Skorek

Prowadzący: dr Ewa M. Skorek

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Ćwiczenia	30	2	V		
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		V		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu logopedii (przedmiot logopedii, istota, rodzaje i przyczyny wybranych zaburzeń mowy oraz metody terapii; profilaktyka logopedyczna); kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy logopedycznej do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami współpracy nauczyciela z logopedą i innymi specjalistami.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki; podstawowa znajomość anatomii i fizjologii narządów mowy, podstawy języka polskiego (zwłaszcza fonetyki artykulacyjnej), podstawy psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do logopedii: a) etymologia terminu „logopedia”; b) przedmiot logopedii; c) zadania logopedii; d) interdyscyplinarny charakter logopedii; e) rozwój logopedii w Polsce i na świecie; f) prekursorzy polskiej logopedii.

Mowa jako przedmiot zainteresowań logopedii: a) logopedyczne definicje terminu „mowa”; b) składniki mowy: język, mówienie, teks słowny, rozumienie; c) powstawanie mowy: mózgowo-organizacja mowy, udział aparatu oddechowego, aparatu fonacyjnego i aparatu artykulacyjnego.

Zaburzenia mowy. Klasyfikacje zaburzeń mowy: a) wyjaśnienie pojęć: zaburzenia mowy, wady mowy, wady wymowy, błędy wymowy, przejęzyczenia, socjolekty, dialekty; b) rodzaje klasyfikacji zaburzeń mowy; c) przyczynowe klasyfikacje zaburzeń mowy (na przykładzie klasyfikacji I. Styczek); d) objawowo-przyczynowe klasyfikacje zaburzeń mowy (na przykładzie klasyfikacji L. Kaczmarka); e) „Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy” S. Grabiasa; f) zaburzenia mowy w Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych ICD-10; g) zaburzenia mowy w Diagnostycznej i Statystycznej Klasyfikacji Zaburzeń Psychicznych DSM-IV; h) propozycje Międzynarodowego Towarzystwa Logopedów i Foniatorów.

Rozwój sprawności językowych i komunikacyjnych dziecka: a) kształtowanie się i okresy prawidłowego rozwoju mowy, ich charakterystyka (okres przygotowawczy, okres melodii, okres sygnału jednoklasowego, okres sygnału dwuklasowego, okres swoistej mowy dziecięcej); „kalendarz” mowy dziecka; b) warunki prawidłowego rozwoju mowy.

Wspomaganie opóźnionego rozwoju mowy: a) wyjaśnienie pojęcia „opóźniony rozwój mowy”; c) przyczyny opóźnionego rozwoju mowy (zewnętrzne, wewnętrzne); d) rodzaje opóźnionego rozwoju mowy (samoistny, niesamoistny); e) kształtowanie się, rozwój i wspomaganie rozwoju mowy u dzieci niedosłyszących;

f) kształtowanie się, rozwój i wspomaganie rozwoju mowy u dzieci upośledzonych umysłowo; g) kształtowanie się, rozwój i wspomaganie rozwoju mowy u dzieci niesłyszących i niewidzących.

Profilaktyka logopedyczna: a) znaczenie wczesnej profilaktyki logopedycznej; b) zakresy profilaktyki logopedycznej; c) możliwości wykorzystania ćwiczeń ortofonicznych w pracy z dziećmi prawidłowo rozwijającymi się i dziećmi z zakłóceniami rozwoju i zaburzeniami mowy; d) rodzaje ćwiczeń ortofonicznych; e) cele i rodzaje ćwiczeń oddechowych; f) cele i rodzaje ćwiczeń oddechowo-fonacyjnych; g) cele i rodzaje ćwiczeń fonacyjnych; h) cele i rodzaje ćwiczeń słuchowych; i) cele i rodzaje ćwiczeń usprawniających narządy mowy; j) cele i rodzaje ćwiczeń artykulacyjnych.

Diagnoza i terapia wybranych zaburzeń mowy – dyslalia: a) różnorodność definicji i wyjaśnień terminu „dyslalia”; b) podziały dyslalii ze względu na różne kryteria; c) przyczyny dyslalii; d) metody badania zaburzeń artykulacji; e) etapy pracy korekcyjnej zaburzonej artykulacji.

Diagnoza i terapia wybranych zaburzeń mowy – jąkanie: a) wyjaśnienie pojęć: płynność, niepłynność mówienia; b) rodzaje niepłynności; c) wyjaśnienie pojęć: jąkanie, rozwojowa niepłynność mówienia; d) przyczyny i symptomy jąkania; e) diagnozy jąkania; f) metody usuwania jąkania.

Diagnoza i terapia wybranych zaburzeń mowy – dysartria: a) istota i rodzaje dysartrii; b) postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne w anartrii i dysartrii.

Diagnoza i terapia wybranych zaburzeń mowy – afazja: a) istota i rodzaje afazji; b) objawy zaburzeń u dzieci i dorosłych; c) metody diagnozy afazji; d) terapia afazji.

Psychospołeczna sytuacja dzieci z zaburzeniami mowy: a) dziecko z zaburzeniami mowy w roli ucznia, związek zaburzeń mowy z trudnościami w nauce; b) dziecko z zaburzeniem mowy w roli kolegi; c) zakresy współpracy logopedy, rodziców i wychowawców; d) psychospołeczne następstwa zaburzeń mowy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W13	Student potrafi definiować podstawowe terminy logopedyczne oraz omówić metody pracy z uczniami z zaburzeniami komunikacji językowej.
K_W05 K_W08	Potrafi wymienić i scharakteryzować: etapy i warunki kształtowania się i rozwoju mowy dziecka oraz najczęściej występujące zaburzenia komunikacji językowej.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zaburzeń rozwoju mowy i zaburzeń mowy u dzieci oraz analizuje ich powiązania z trudnościami w uczeniu się oraz relacjami interpersonalnymi.
K_U02	Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu logopedii oraz powiązanych z nią dyscyplin (psychologii, medycyny, językoznawstwa w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań związanych z zaburzeniami mowy i ich następstwami
K_K07	Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania związane z profilaktyką, diagnozą i terapią logopedyczną, takich jak poradnie psychologiczne-pedagogiczne i zespoły edukacyjno-terapeutyczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie (nauczycielami specjalistami w zakresie terapii pedagogicznej, pedagogami szkolnymi, psychologami, pedagogami specjalnymi, logopedami i neurologopedami, lekarzami różnych specjalności)

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie: kolokwium, przeprowadzenia diagnozy logopedycznej dziecka w wieku przedszkolnym, opracowania projektu ćwiczeń ortofonicznych dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	20 godz.	30 godz.
konsultacje	5 godz.	7 godz.

Łącznie 55 godz. – 2 ECTS

Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego

1 ECTS

1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Błachnio K., Vademecum logopedyczne dla studentów pedagogiki. UAM, Poznań 2001.
2. Demel G., Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola. WSiP, Warszawa 2004.
3. Demelowa G., Elementy logopedii. WSiP, Warszawa 1987.
4. Jastrzębowska G., Podstawy diagnozy i teorii logopedycznej. UO, Opole 1998.
5. Kaczmarek L., Nasze dziecko uczy się mowy. Wyd. Lubelskie, Lublin 1988.
6. Kaczmarek L., Rewalidacja dzieci i młodzieży z zaburzeniami mowy, [w:] Pedagogika rewalidacyjna, red. A. Hulek. PWN, Warszawa 1988.
7. Kania J. T., Szkice logopedyczne. WSiP, Warszawa 1982.
8. Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
9. Minczakiewicz E. M., Mowa – rozwój, zaburzenia, terapia. WSP, Kraków 1997.
10. Skorek E. M., Oblicza wad wymowy. Wyd. Akademickie „Żak”, Warszawa 2002.
11. Skorek E. M., Z logopedią na ty. Podręczny słownik logopedyczny. Oficyna Wyd. „Impuls”, Kraków 2004.
12. Styczek I., Logopedia. PWN, Warszawa 1981.
13. Tarkowski Z., Jąkanie wczesnodziecięce. WSiP, Warszawa 1992.
14. Zaleski T., Opóźnienia w rozwoju mowy. PZWL, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Badania nad rozwojem języka dziecka – wybór prac; red. G. W. SHUGAR i M. Smoczyńska. PWN, Warszawa 1980.
2. Billewicz G., Ziolo B., Kwestionariusz badania mowy. Oficyna Wyd. „Impuls”, Kraków 2001.
3. Byrne R., Pomówmy o zacinaniu. PWZL, Warszawa 1989. Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej. UO, Opole 1998.
4. Diener K., Profilaktyka zaburzeń mowy. Wyd. Pedagogiczne ZNP, Kielce 2003.
5. Dziecko z wadą słuchu w szkole podstawowej, red. J. Wyczesany. Sponsor, Kraków 1992.
6. Jastrzębowska G., Klasyfikacje zaburzeń mowy, [w:] Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
7. Jastrzębowska G., Kukuła M., Diagnoza i terapia zaburzeń mowy dzieci niesłyszących i głuchych, [w:] Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
8. Jastrzębowska G., Pelc-Pękala O., Diagnoza i terapia zaburzeń artykulacji, [w:] Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
9. Jastrzębowska G., Przedmiot, zakres zainteresowań i miejsce logopedii wśród innych nauk, [w:] Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
10. Jąder M., Jak rozwijam mowę komunikatywną dzieci przedszkolnych. „Wychowanie w Przedszkolu” 1998, nr 8.
11. Jurkowski J., Ontogeneza mowy i myślenia. WSiP, Warszawa 1986.
12. Kostecka W., Dziecko i jąkanie. Poradnik dla rodziców, nauczycieli i logopedów. PTL, Lublin 2000.
13. Kurkowski Z. M., Mowa dzieci sześciolletnich z uszkodzonym narządem słuchu. UMCS, Lublin 1996.
14. Lichota E., Terapia wad wymowy. Oficyna Wyd. „Impuls”, Kraków 2005.
15. Perier O., Dziecko z uszkodzonym narządem słuchu. Aspekty medyczne, wychowawcze, socjologiczne i psychologiczne. WSiP, Warszawa 1992.
16. Pruszewicz A., Opóźniony rozwój mowy, [w:] Foniatria kliniczna, red. A. Pruszewicz. PZWL, Warszawa 1992.
17. Sachajaska E., Uczymy poprawnej wymowy. WSiP, Warszawa 2002.
18. Skorek E. M., Reranie. Profilaktyka, diagnoza, korekcja. Oficyna Wyd. „Impuls”, Kraków 2003.
19. Skorek E. M., Stosunki koleżeńskie dzieci z zaburzeniami mowy i ich szkolne uwarunkowania. LTN, Zielona Góra 2000.
20. Słodownik-Rycaj E., O mowie dziecka. Wyd. Akademickie „Żak”, Warszawa 2000.
21. Surowaniec J., Przedmiot logopedii. „Logopedia” 1994, nr 21.

22. Tarkowski Z., Jąkanie. PWN, Warszawa 2002.

UWAGI: -

METODYKA ZAJĘĆ KOMPUTEROWYCH

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-MEWP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędrzykowski

Prowadzący: pracownicy KMiTI

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	30	2	V		
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		V	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	18		V		

CEL PRZEDMIOTU:

Cel ogólny: Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania we współczesnym społeczeństwie informacyjnym, a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się ICT w pracy pedagoga.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości o komputerze i systemie operacyjnym (zakres szkoły średniej).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Terminy / pojęcia: Technologia informacyjna a informatyka. TIK (ICT); rola i miejsce TIK w edukacji; ochrona własności intelektualnej; system operacyjny; alternatywne systemy operacyjne (bezpieczeństwo danych i systemu); komputer i sieć komputerowa. urządzenia peryferyjne; edytory tekstu (Microsoft Word, OpenOffice Writer); Internet – korzystanie z zasobów, komunikacja synchroniczna i asynchroniczna; publikowanie dokumentów HTML (protokół FTP); arkusze kalkulacyjne (Microsoft Excel, OpenOffice Calc); bazy danych (Microsoft Access, OpenOffice Base); pliki multimedialne; prezentacje multimedialne (Microsoft PowerPoint, OpenOffice Impress); prezentacje multimedialne – sieciowe (witryny, interaktywne animacje Flash): (MS Word; WebSite X5 Smart Edition PL; witryny CMS; iSpring; Aligator Flash Designer; authorPOINT). Literatura: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/publikacje.html>.
2. Bezpieczeństwo danych oraz systemu operacyjnego – ćwiczenia praktyczne; blended learning, poszanowanie praw autorskich. Poszanowanie cudzej własności (prywatne dane, hasła, kody). Literatura: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/html/00bezp.htm>.
3. Edytor tekstu Microsoft Word – formatowanie dokumentów. Marginesy i orientacja strony, listy wypunktowane i numerowane, nagłówki i stopki, podział tekstu na kolumny, tworzenie i formatowanie tabel, wstawianie i formatowanie obiektów graficznych, sprawdzanie pisowni i gramatyki w dokumencie, wykorzystywanie słownika synonimów, edytor równań matematycznych; style, automatyczny spis treści, automatyczne podpisywanie rysunków i tabel, Style nagłówków; tworzenie stron WWW; alternatywny edytor tekstu – OpenOffice Writer. ćwiczenia praktyczne; blended learning. Literatura: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/word/word0/00hiper.htm>.

4. Arkusz kalkulacyjny - Microsoft Excel lub OpenOffice / LibreOffice Calc (do wyboru). Tworzenie i formatowanie arkuszy danych, sortowanie, tworzenie i kopiowanie funkcji, podstawowe obliczenia, formatowanie wykresów; rejestracja makr; tworzenie formularzy. Formularz jako elektroniczny test lub ankieta. Arkusze sieciowe – import danych z wielu arkuszy, kwerenda sieci Web, sumy częściowe, tabela przestawna, autofiltrowanie, wykresy. Ćwiczenia praktyczne; blended learning. Dla zainteresowanych e-elearning – tworzenie elektronicznych testów i ankiet: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/excel1/00ex.htm>.
5. Multimedia: grafika i dźwięk, film. Grafika - typy plików graficznych, konwersja. Fotografia cyfrowa, programy do edycji zdjęć, skanery i skanowanie, tworzenie animowanych plików gif, tworzenie animacji w prezentacji multimedialnej. Dźwięk - rejestracja dźwięku z różnych źródeł, obróbka dźwięku, konwersja plików dźwiękowych. Osadzanie dźwięku w prezentacji multimedialnej. Film - rejestracja filmów z zastosowaniem kamery internetowej, rejestracja ekranu komputera z zastosowaniem aplikacji do tworzenia filmów ekranowych, zapisywanie i konwersja filmów rozpowszechnianych legalnie w Internecie, montaż plików filmowych, tworzenie prostych animacji, animowane napisy.
6. Internet: FTP; WWW; CMS; Edytory HTML. Aplikacje w chmurze; Google Dokumenty oraz Microsoft SkyDrive; DropBox. Przegląd narzędzi do publikowania multimedialnych witryn w sieci Internet (MS Word lub kreatora, np. WebSite X5 Smart Edition PL); Podstawowe informacje o witrynach CMS. Projekt witryny (wykonanie witryny).

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Student zna procesy, narzędzia i technik komunikowania z zastosowaniem ICT.
K_U04	Korzysta z różnych źródeł nowoczesnych technologii (ICT): wyszukiwanie, sortowanie, przetwarzanie, archiwizacja i wizualizacja informacji oraz komunikowanie się synchroniczne i asynchroniczne. Przygotowuje dokument tekstowy, arkusz kalkulacyjny lub bazę danych, których konstrukcja jest zgodna z podanymi uprzednio wymogami, a zawartość merytoryczna nie budzi zastrzeżeń. Znajduje informację o ściśle określonej tematyce i formie przekazu (tekst, grafika, film) – znajomość narzędzi do wyszukiwania, sortowania, przetwarzania, archiwizacji i wizualizacji niezbędnych informacji. Korzysta z narzędzi do komunikacji online a także aplikacji i zasobów w chmurze.
K_U05	Opracowuje dane i prezentuje wyniki (z wykorzystaniem ICT). Wizualizuje dowolną tematykę (np. w formie prezentacji multimedialnej, witryny internetowej, wykresu, fotografii, rysunku, filmu lub nagrania audio).
K_U07	Zna i stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu podstaw informatyki. Zna i stosuje różne kanały i techniki komunikacji online.
K_K05	W obrębie samodzielnie przygotowywanych projektów (prezentacji multimedialnych lub witryn internetowych) stosuje tekst autorski lub zamieszcza prawidłowe przypisy ze wskazaniem źródeł. Stosuje samodzielnie zrealizowane fotografie, nagrania audio i wideo (poszanowanie praw autorskich i cudzej własności intelektualnej). Obchodzi i łamie zabezpieczenia w systemie operacyjnym tylko w przypadku awarii, np. w celu ratowania zagrożonych utratą danych. Korzysta z darmowego oprogramowania lub wyłącznie z programów, których jest legalnym posiadaczem. Zna i stosuje programy na licencji MSDN.
K_K08	Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne z zastosowaniem ICT. Niezależnie od dziedziny i omawianej tematyki potrafi wskazać lub skorzystać z odpowiednich technik i narzędzi ICT. Wykonuje wizualizację dowolnego zagadnienia z zastosowaniem ICT.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online (przede wszystkim K_W08) będzie sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z edytora tekstu, arkusza kalkulacyjnego itp. będą weryfikowane na podstawie

oceny jakości prac – sprawdzian z progami punktowymi. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć:	30 godz.	48 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 80 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

7. Furmanek M., (red.), *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
8. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
9. Materiały prowadzącego: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning.html>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Murray K., *Microsoft Office 2010 PL. Praktyczne podejście*, Wyd. Helion, Gliwice 2011.
2. Sokół M., *OpenOffice.ux.pl 3.1. Ćwiczenia praktyczne*, Wyd. Helion, Gliwice 2010.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e learningowej Katedry oraz na stronie prowadzącego: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning.html>.

METODYKA EDUKACJI JĘZYKOWEJ W PRZEDSZKOLU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-MP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: prof. dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz,

Prowadzący: Dr Agnieszka Olczak, Dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z teoretycznymi i praktycznymi założeniami edukacji językowej dzieci w wieku przedszkolnym. Zapoznanie z klasycznymi i alternatywnymi metodami pracy w przedszkolu w kontekście nauki czytania i pisania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu dydaktyki ogólnej i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Charakterystyka rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym pod kątem umiejętności niezbędnych do nauki czytania i pisania. Rozwój języka mówionego dziecka. Trudności w opanowaniu mowy. Wprowadzanie dziecka w świat pisma. Gotowość dziecka do czytania i pisania – rozwój dziecka, oczekiwane kompetencje. Dojrzałość szkolna – poziomy, definicje, badanie. Czytanie i pisanie w przedszkolu – tradycyjne metody wprowadzania dzieci w świat liter. Alternatywne metody nauki czytania i pisania – G. Domana, I. Majchrzak, B. Cuttinga, B. Rocławskiego, M. Bogdanowicz. Projektowanie zajęć dla dzieci w wieku przedszkolnym do poszczególnych metod. Środki edukacyjne wspierające umiejętność czytania i pisania. Projektowanie zadań i zabaw wspierających dzieci w nauce czytania i pisania. Analiza dokumentów ministerialnych w zakresie przedszkolnej nauki czytania i pisania. Kontrowersje wokół przedszkolnej nauki czytania i pisania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, konwersatoryjny i problemowy
Ćwiczenia - pogadanka, metoda projektu, praca w grupach, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W13 K_W16	ma elementarną, uporządkowaną wiedzę o metodyce nauczania czytania i pisania w przedszkolu, metodach, specyfice pracy z małym dzieckiem, np.: rozwoju języka mówionego dziecka, dojrzałości szkolnej.
K_U10	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu projektowania zajęć edukacyjnych i językowych w przedszkolu; potrafi przewidywać skutki planowanych działań. Wymieni, scharakteryzuje tradycyjne i alternatywne metody nauki czytania i przygotowuje projekt edukacyjny według wybranej koncepcji.
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie edukacji językowej w przedszkolu, dokonuje ciągłej ich samooceny

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Kolokwium obejmujące wiedzę, projekty zadań, zajęć i sytuacji dotyczące czytania, pisania, form redakcyjnych i pracy z tekstem, konstruowanie scenariusza zajęć, aktywny udział w zajęciach, dyskusjach i pracach grupowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć, kolokwium	20 godz.	33 godz.
Konstruowanie scenariusza zajęć	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 85 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Brzezińska A., Gotowość dzieci w wieku przedszkolnym do czytania i pisania, Wyd. Naukowe UAM, Poznań 1987.
2. Doman G., Jak nauczyć małe dziecko czytać?, Wyd. „Excalibur”, Bydgoszcz 1992.
3. Kamińska K., Nauka czytania dzieci w wieku przedszkolnym, WSiP, Warszawa 1999.
4. Majchrzak I., Wprowadzanie dziecka w świat pisma, Wyd. Żak, Warszawa 1999.
5. Wilgocka-Okoń B., Gotowość szkolna dzieci sześcioletnich, Wyd. Żak, Warszawa 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Łazowska H., Mikiciuk B., Moritz B., Co zrobić, aby ułatwić dziecku naukę czytania i pisania, Wyd. Impuls, Kraków 2002..
2. Marzano R.J., Paynter D.E., Trudna sztuka pisania i czytania, GWP, Gdańsk 2004.
3. Silberg J., Nauka czytania przez zabawę, Wyd. K.E.LIBER, Warszawa 2005.
4. Zakrzewska B., Każdy przedszkolak dobrym uczniem w szkole, WSiP, Warszawa 2003.

Uwagi: -

METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ W KLASACH I-III

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-MW2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr M. Nyczaj-Drag

Prowadzący: Dr M. Nyczaj-Drag, dr I. Kopaczyńska, dr A. Nowak-Łojewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	V	zaliczenie bez oceny	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					3
Wykład	9		V	zaliczenie bez oceny	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z celami, treściami, zasadami i metodami pracy dydaktycznej w zakresie edukacji matematycznej dziecka w wieku wczesnoszkolnym.

Zapoznanie z nowoczesnymi metodami oraz środkami edukacji matematycznej dziecka.

Kształtowanie umiejętności projektowania i prowadzenia zajęć wprowadzających i utrwalających wybrane pojęcia matematyczne w klasach I-III.

Kształtowanie umiejętności doboru i wykorzystania dostępnych materiałów, środków i metod pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych w edukacji matematycznej dziecka.

Kształtowanie kompetencji do krytycznej oceny praktyki pedagogicznej w zakresie edukacji matematycznej dziecka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy dydaktyki ogólnej, teorii wychowania oraz wiedza z zakresu psychologii rozwoju dziecka w wieku wczesnoszkolnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Istota edukacji matematycznej na poziomie wczesnoszkolnym. Cele, treści, zasady, metody kształcenia matematycznego w klasach I-III.

Orientacja na proces - orientacja na wynik w nauczaniu matematyki w klasach I-III.

Nauczanie czynnościowe w edukacji wczesnoszkolnej – istota znaczenie i możliwości stosowania.

Aktywność badawcza i aktywność twórcza w edukacji matematycznej dziecka w klasach I-III.

Trudności dziecka w uczeniu się matematyki.

Edukacja matematyczna w klasach I-III, jej specyfika, cele i treści – analiza programów i podręczników

Psychologiczne podstawy uczenia się matematyki w klasach I-III. Swoistość myślenia matematycznego dziecka.

Kształtowanie umiejętności praktycznych (pojęcia: czasu, miary, masy, pojemności).

Cechy wielkościowe, stosunki przestrzenne, figury geometryczne.

Nauka o zbiorach jako podstawa kształtowania pojęcia liczby naturalnej. Wprowadzenie i utrwalenie pojęć: zbiór, podzbiór, część wspólna zbiorów, suma zbiorów, zbiór pusty, równy i równoliczny.

Kształtowanie pojęcia liczby naturalnej i działania matematycznego (dodawanie i odejmowanie).

Rozszerzenie zakresu liczbowego, metody przekraczania progu dziesiętkowego.

Wprowadzenie pojęć mnożenia i dzielenia.

Kształtowanie pojęcia ułamka.

Pojęcia geometryczne w edukacji wczesnoszkolnej.

Formułowanie i rozwiązywanie zadań tekstowych.

Równania i nierówności.

Zabawy, gry i sytuacje zadaniowe w edukacji matematycznej dziecka.

Kształtowanie dojrzałości dziecka do uczenia się matematyki.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, metoda projektu, prelekcja, nauczanie czynnościowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	Ma elementarną wiedzę o metodyce nauczania matematyki w klasach I-III, w tym metodyce wykonywania zadań matematycznych, celach, treściach, zasadach, metodach stosowanych w edukacji matematycznej dziecka w klasach początkowych.
K_U14	Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę z zakresu podstaw matematyki, dydaktyki oraz psychologii rozwojowej do przygotowywania projektów zajęć związanych z edukacją matematyczną dziecka w klasach I-III.
K_K01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu matematyki, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tej dziedzinie, dokonuje samooceny własnych kompetencji w zakresie edukacji matematycznej i doskonali swe umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia w tej dziedzinie edukacji.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład - warunkiem zaliczenia są obecności na wykładach (85 % wszystkich obecności) oraz poprawna realizacja zleconych przez prowadzącego zadań. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zadań przewidzianych do realizacji w ramach programu oraz pozytywna ocena z kolokwium zaliczeniowego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie do zajęć i kolokwium	35 godz.	53 godz.
Przygotowanie scenariuszy zajęć	10 godz.	10 godz.
Łącznie 90 godz. - 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Cackowska M., Rozwiązywanie zadań tekstowych w klasach I-III. Poradnik metodyczny, Warszawa 1990.
2. Gruszczyk-Kolczyńska E., Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki, Warszawa 1992.
3. Gruszczyk-Kolczyńska E., Terapia dzieci z trudnościami w uczeniu się matematyki, Katowice 1997.
4. Nowik J., Nauczanie matematyki w klasach początkowych. Przewodnik bibliograficzny, Opole 1990.
5. Semadeni Z. (red.), Nauczanie początkowe matematyki T. 1,2,3,4, WSiP, Warszawa 1984.

6. Siwek H., Czynnościowe nauczanie matematyki, Warszawa 1998.
7. Stucki E. , Metodyka nauczania matematyki w klasach niższych, Bydgoszcz 1994.
8. Więckowski R., Pedagogika wczesnoszkolna, WSiP, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Lelonek M., Wróbel T. (red.), Praca nauczyciela i ucznia w klasach I-III, WSiP, Warszawa 1990.

UWAGI: -

METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ W PRZEDSZKOLU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PNM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Prowadzący: dr A. Olczak, dr A. Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	V	Zaliczenie	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		V	Zaliczenie	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką wprowadzania dziecka w wiek przedszkolnym w świat matematyki; kształtowanie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności danego postępowania metodycznego w określonej sytuacji; rozwijanie umiejętności projektowania ofert matematycznych zgodnie rozpoznanym stanem rzeczywistych możliwości dzieci; kształtowanie potrzeby dokończenia się w zakresie nowych rozwiązań dotyczących edukacji matematycznej dziecka w wieku przedszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstaw nauczania matematyki, psychologiczna wiedza o dziecku w wieku przedszkolnym oraz o procesach uczenia się, wiedza o metodach stosowanych w edukacji małego dziecka oraz formach organizacyjnych w procesie kształcenia i znaczeniu środków dydaktycznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcia – ich specyfika u dzieci w wieku przedszkolnym
Matematyczne myślenie i działanie dziecka: rozwój dziecięcego myślenia, sposoby i etapy uczenia się matematyki, intuicje matematyczne
Psychiczna dojrzałość do uczenia się matematyki u dzieci w wieku przedszkolnym - elementy dojrzałości do uczenia się matematyki
Główne grzechy przedszkolnej edukacji matematycznej
Schemat ciała - pojęcie, orientacja w schemacie ciała
Istota intensywnego wspomaganie rozwoju umysłowego i edukacji matematycznej
Zakresy wspomaganie rozwoju umysłowego i edukacja matematyczna w ostatnim roku wychowania przedszkolnego
Konieczność zachowania ciągłości i korelacji treści kształcenia w edukacji matematycznej realizowanej w domu i w przedszkolu.

Treści edukacji matematycznej w Podstawie Programowej Wychowania Przedszkolnego
Edukacja matematyczna w przedszkolu, jej specyfika, cele i treści – analiza programów i podręczników
Ćwiczenia orientacji w schemacie ciała i w przestrzeni

Kształtowanie umiejętności liczenia
 Dodawanie i odejmowanie, rozdawanie, rozdzielanie po kilka
 Klasyfikowanie jako porządkowanie wiedzy o świecie
 Szeregowanie jako wykrywanie różnic między przedmiotami
 Zbiory – ustalanie równoliczności
 Metodyka konstruowania gier planszowych
 Miara i sens mierzenia
 Rytm, kompensacje, przekształcenia
 Figury geometryczne
 Przyczyna i skutek, orientacja w czasie (dni i noce, pory roku, dni tygodnia, miesiące)
 Środki dydaktyczne stosowane w procesie wprowadzania dzieci w świat matematyki
 Zabawy, gry i sytuacje zadaniowe w edukacji matematycznej dziecka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny i konwencjonalny, prezentacja multimedialna
 Ćwiczenia: praca z książką, praca z dokumentem źródłowym; problemowe - dyskusja, burza mózgu, praktycznego działania - projektowanie zadań i wykonanie środków dydaktycznych, konstruowanie gier matematycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	potrafi wymienić i omówić elementy dojrzałości do uczenia się matematyki, etapy i sposoby uczenia się matematyki, potrafi wskazać treści kształcenia w zakresie orientacji przestrzennej, liczenia, dodawania i odejmowania, rytmów i rytmicznej, klasyfikowania i szeregowania, ustalania równoliczności zbiorów, organizacji czasu (pory roku, miesiące, dni tygodnia, pory dnia) oraz dotyczące wspomagania myślenia przyczynowo-skutkowego u dzieci w wieku przedszkolnym; charakteryzuje sposoby prowadzenia ćwiczeń w liczeniu, szeregowaniu i klasyfikowaniu przedmiotów, potrafi wyjaśnić istotę dziecięcego liczenia, potrafi wymienić i scharakteryzować etapy metodyki konstruowania gier matematycznych, charakteryzuje metody, zasady i środki dydaktyczne stosowane podczas zajęć matematycznych, potrafi wymienić i omówić intuicje matematyczne
K_U14	potrafi zaprojektować: oferty („zabawy”, zadania) służące rozwijaniu dojrzałości do uczenia się matematyki we wszystkich aspektach, tj. zadania umożliwiające orientację w przestrzeni i schemacie własnego ciała, zadania rozwijające umiejętność klasyfikowania i szeregowania przedmiotów, dodawania i odejmowania, rozdawania, rozdzielania po kilka; zadania rozwijające myślenie przyczynowo-skutkowe; potrafi konstruować gry matematyczne (ściganek, opowiadanie, grę o ściśle określonym wątku matematycznym)
K_K01	potrafi ocenić swoje umiejętności w zakresie planowania zadań dla dzieci w wieku przedszkolnym w obszarze wprowadzania dziecka w świat matematyki, jest świadomy potrzeby poszukiwania nowych rozwiązań praktycznych w obszarze aktywności matematycznej w zależności od obserwowanych możliwości i potrzeb dzieci w wieku przedszkolnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – warunkiem zaliczenia są obecności na wykładach oraz pozytywnie ocenione kolokwium obejmujące wiedzę z wykładów.

Ćwiczenia – pozytywnie oceniony zestaw zadań (dla wybranej kategorii wiekowej dzieci) dotyczących przeliczania, klasyfikowania, szeregowania, orientacji w schemacie ciała i przestrzeni wraz z zastosowanymi środkami dydaktycznymi oraz gry matematycznej (ściganki, opowiadania, o ściśle określonym wątku matematycznym).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
konsultacje	10 godz.	10 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium	35 godz.	53 godz.
Łącznie 90 godz. 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

64. M. Fiedler, *Matematyka już w przedszkolu*. Warszawa 1991.
65. J. Filip, T. Rams, *Dziecko w świecie matematyki*. Kraków 2000.
66. E. Gruszczyk - Kolczyńska, pod. red., *Wspomaganie rozwoju umysłowego oraz edukacja matematyczna dzieci w ostatnim roku wychowania przedszkolnego i w pierwszym roku szkolnej edukacji*, Warszawa 2009
67. E. Gruszczyk - Kolczyńska, *Dziecięca matematyka: metodyka i scenariusze zajęć z sześciolatkami w przedszkolu, w szkole i w placówkach integracyjnych*, Warszawa 2000;
68. E. Gruszczyk-Kolczyńska, *Wspomaganie rozwoju umysłowego trzylatków i dzieci starszych wolniej rozwijających się*, Warszawa 2000;
69. E. Gruszczyk-Kolczyńska, K. Dobosz, E. Zielińska, *Jak nauczyć dzieci sztuki konstruowania gier? : metodyka, scenariusze zajęć oraz wiele ciekawych gier i zabaw*. Warszawa 1996.
70. E. Gruszczyk - Kolczyńska, *Edukacja matematyczna sześciolatków*, „Wychowanie w Przedszkolu ” 1992 nr 1.
71. E. Gruszczyk - Kolczyńska, *Jak kształtuje się u dzieci psychiczna dojrzałość do uczenia się matematyki?* „Wychowanie w Przedszkolu ” 1988 nr 6, 7, 8, 9.
72. E. Gruszczyk - Kolczyńska, *Edukacja matematyczna sześciolatków*, „Wychowanie w Przedszkolu ” 1993 nr 10, 1994 nr 1.
73. E. Gruszczyk - Kolczyńska, *Edukacja matematyczna sześciolatków*, „Wychowanie w Przedszkolu ” 1993 nr 5,6,7.
74. M. Kielar – Turska, *Jak pomagać dziecku w poznawaniu świata*. Warszawa 1992
75. H. Zalewska, *Zajęcia matematyczne w oddziałach przedszkolnych i w pierwszym roku nauczania szkolnego : materiały pomocnicze dla nauczycieli*. Wrocław 1983.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

28. Artykuły dotyczące podejmowanej podczas zajęć problematyki w czasopismach: „Wychowanie w Przedszkolu”, „Bliżej Przedszkola.

METODYKA EDUKACJI POLONISTYCZNEJ **W KLASACH I-III**

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-MW3

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. M. Magda-Adamowicz

Prof. dr hab. M. Magda-Adamowicz, dr I.

Prowadzący: Kopczyńska, dr A. Nowak-Łojewska, dr M.

Nyczaj-Drag

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	IV	zal	
Ćwiczenia	30	2		Zal. Z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8		IV	Zal.	
Ćwiczenia	12			Zal. Z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką nauki czytania, pisania, mówienia, nauki gramatyki i wiedzy o języku, ortografii, literatury; rozwijanie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności danego postępowania metodycznego w określonej sytuacji; rozwijanie umiejętności projektowania działań zgodnie z rodzajem aktywności językowej; kształtowanie potrzeby doksztalcania się w zakresie nowych rozwiązań dotyczących nauki czytania i pisania, nauki gramatyki i wiedzy o języku, ortografii, literatury.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, uczenia się, dydaktyki i podstaw nauczania języka polskiego. Psychologiczna wiedza o dziecku w wieku wczesnoszkolnym oraz o procesach uczenia się. Wiedza o metodach nauczania oraz formach organizacyjnych w procesie kształcenia, znaczeniu środków dydaktycznych. Umiejętność czytania ze zrozumieniem. Umiejętność poprawnego posługiwania się językiem mówionym i pisany.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Gotowość do czytania i pisania. Zakresy, projektowanie zadań obejmujących wszystkie zakresy gotowości do czytania.

Wprowadzenie litery. Rodzaje ćwiczeń w toku poznawania liter. Poznawanie dwuznaków i zmiękczeń.

Czytanie ze zrozumieniem. Projektowanie zadań. Czytanie funkcjonalne, krytyczne i twórcze- możliwości rozwijania w edukacji wczesnoszkolnej. Praca z tekstem (literackim, popularno-naukowym, wychowawczym), wyodrębnianie zdarzeń, formułowanie pytań.

Wprowadzanie części mowy. Utrwalanie poznanych części mowy. Projektowanie zajęć wprowadzających i utrwalających części mowy.

Ortografia w klasach 1-3. Planowanie pracy nad ortografią. Dobór zadań

Realizacja ćwiczeń słownikowych i frazeologicznych. Projektowanie zadań.

Realizacja ćwiczeń syntaktycznych i stylistycznych w klasach I-III. Projektowanie zadań

Formy redakcyjne w klasach 1-3. Etapy pracy (opowiadanie, list, opis, zaproszenie, zawiadomienie). Projektowanie sytuacji opracowywania form redakcyjnych.

Ćwiczenia pisemne dla rozwoju osobowego. Możliwości zastosowań w klasach I-III.

Praca z lekturą. Koncepcja osvajania ze sztuką słowa w projektach studentów.

Inscenizacje w klasach 1-3. Gazetki szkolne. Techniki freinetowskie w kształceniu polonistycznym.

Fizjologiczne podstawy czytania i pisania. Etapy nabywania umiejętności czytania i pisania.

Metody nauki czytania-analiza porównawcza. Cele, formy, rodzaje czytania. Poziomy rozumienia tekstu.

Mówienie jako ważne zadanie w edukacji językowej. Cechy mowy dziecka, podejścia do rozwijania umiejętności mówienia jako narzędzia komunikowania się. Historyjki obrazkowe i ilustracje i ich znaczenie dla rozwoju języka i myślenia dziecka.

Psychologiczne podstawy nauczania gramatyki. Metody, zasady środki dydaktyczne.

Rozwijanie kompetencji leksykalnych dzieci w wieku wczesnoszkolnym. Uwarunkowania rozwoju języka dzieci. Umiejętność formułowania myśli jako wyzwanie w świecie emotikonów, SMS, logosów i skrótów językowo-myślowych.

Psychofizyczne podstawy pisania oraz stosowane ćwiczenia doskonalące język pisany. Psychologiczne i pedagogiczne uwarunkowania nauczania ortografii. Pisanie ze słuchu, z pamięci. Rozwój kształtnego pisania uczniów. Wypowiedzi pisemne uczniów w wieku wczesnoszkolnym. Porządek celów uczenia dzieci. Wypowiadania się na piśmie- tradycja i współczesność.

Kształcenie literackie w klasach I-III. Formy rozwijania zainteresowań czytelniczych. Praca z lekturą. Rozwijanie zainteresowań czytelniczych uczniów. Zasady i metody kształcenia umiejętności konstruowania opowiadań.

Wyzwania współczesności. Typy lekcji, dobór lektury, literatura popularnonaukowa, czasopisma dla dzieci i świat zawarty w nich wartości. Czy jest miejsce w kształceniu wczesnoszkolnym na poezję dla dzieci?

Film, reklama, telewizja, gry komputerowe, komiksy, internet- oblicza manipulacji dziecięcą wrażliwością. O jakiego odbiorcę i jakiej kultury będziemy zabiegać w edukacji wczesnoszkolnej?

METODY KSZTAŁCENIA:

Podające -praca z tekstem, problemowe- dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania- projektowanie zadań

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej potrafi wymienić i omówić zakresy gotowości do czytania i pisania, potrafi wskazać etapy pracy nad literą, charakteryzuje rodzaje ćwiczeń stosowanych przy opracowywaniu litery, potrafi porównywać według wybranych kryteriów różne metody nauki czytania, potrafi wyjaśnić istotę czytania oraz wymienić i scharakteryzować etapy nabywania umiejętności czytania, wskazuje i omawia typy tekstów stosowanych w klasach I-III, wskazuje etapy pracy nad tekstem w zależności od typu tekstu, potrafi scharakteryzować grupy ćwiczeń słownikowych i frazeologicznych oraz dotyczących pracy nad zdaniem, potrafi porównać różne formy wypowiedzi pisemnych i wskazać zasady pracy nad wybraną formą wypowiedzi pisemnej, charakteryzuje metody, zasady i środki dydaktyczne stosowane w pracy nad ortografią, według wybranych kryteriów porównuje podejścia do nauki mówienia, potrafi scharakteryzować typy lekcji w pracy nad lekturą, wyjaśnia istotę osvajania ze sztuką słowa
K_W13	ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę potrafi scharakteryzować i porównać lingwistyczne i psychologiczne podejście do nauki czytania, potrafi scharakteryzować i porównać podejście redukcyjno- instrumentalne oraz osobowościowo-twórcze do nauki mówienia w szkole, potrafi wskazać różnice między podejściem pragmatyczno-twórczym a technicznym w nauce pisania, potrafi omówić teorie leżące u podstaw uczenia się gramatyki przez dzieci (behawiorystyczną, natywistyczną i społeczno-interakcyjną), potrafi dokonać oceny pod względem przydatności i wartości rozwojowej dla dziecka poznanych teorii.

K_U10	<p>potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych;</p> <p>potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań</p> <p>potrafi zaprojektować zestaw ćwiczeń służących rozwijaniu gotowości do czytania i pisania we wszystkich aspektach, potrafi zaprojektować zadania umożliwiające poznanie litery pisanej i drukowanej, umie ocenić pismo pod względem elementów konstrukcyjnych, proporcji, pochyleń i położenia w liniaturze, potrafi zaprojektować zadania rozwijające umiejętność czytania ze zrozumieniem, czytania funkcjonalnego, krytycznego i twórczego, umie właściwie zaplanować pracę z tekstem, także w zakresie wyodrębniania wydarzeń, potrafi zaprojektować sytuację umożliwiającą pracę nad słownictwem z wykorzystaniem ilustracji, historyjki obrazkowej, wycieczki, słowników; potrafi opracować przebieg zajęć dotyczących poznawania i doskonalenia różnych form redakcyjnych, potrafi zaplanować lekcję z ćwiczeniami ortograficznymi kierując się zasadą polisensoryczności, potrafi zaprojektować zadania umożliwiające zapoznanie z wybraną częścią mowy oraz zadania służące utrwalaniu części mowy</p>
K_K01	<p>ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia</p> <p>potrafi ocenić swoje umiejętności w zakresie planowania zadań dla uczniów klas I-III w obszarze kształcenia polonistycznego, ma świadomość potrzeby poszukiwania nowych rozwiązań praktycznych w obszarze aktywności polonistycznej w zależności od obserwowanych potrzeb uczniów w klasach I-III.</p>

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Kolokwium obejmujące wiedzę, projekty zadań, zajęć i sytuacji dotyczące czytania, pisania, ortografii, gramatyki, form redakcyjnych i pracy z tekstem, konstruowanie scenariusza zajęć, aktywny udział w zajęciach, dyskusjach i pracach grupowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
konsultacje	10 godz.	10 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium zaliczeniowego	20 godz.	23 godz.
konstruowanie scenariusza zajęć	10 godz	10 godz
Łącznie 85 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

76. A.Brzezińska (red.), Czytanie i pisanie- nowy język dziecka, WSiP, Warszawa 1987
77. D.Klus-Stańska, M.Nowicka, Sensy i bezsensy w edukacji wczesnoszkolnej, PWN, Warszawa 2005
78. K.Kamińska, Nauka czytania dzieci w wieku przedszkolnym, WSiP, Warszawa 1999
79. M.Jakowicka, Praca z tekstem w klasach początkowych, Zbiorcza Szkoła Gminna 1981/5.
80. E.Malmquist, Nauka czytania w szkole podstawowej, Warszawa 1987.
81. W.Żuchowska, Oswojenie ze sztuką słowa Początki edukacji literackiej, Warszawa 1992.
82. E.Filipiak, Aktywność językowa dzieci w wieku wczesnoszkolnym, Bydgoszcz 1996.
83. W.Skrzypiec, Ćwiczenia gramatyczno-ortograficzne i stylistyczne w klasach 1-3, Warszawa 1992.
84. A.Jedut, A.Pleskot, Nauczanie ortografii w klasach I-III.Poradnik dla nauczyciela,Warszawa 1991.
85. R.Więckowski, Ćwiczenia słownikowo-frazeologiczne i syntaktyczne w klasach początkowych, Warszawa 1985.
86. T.Jóźwicki, Opowiadanie jako forma wypowiedzi w klasach początkowych, Warszawa 1984.
87. M.Węglińska, List jako forma wypowiedzi w klasach początkowych, Szczecin 2002,
88. H.Baczyńska, Metodyka nauczania gramatyki w klasach I-III, Warszawa 1981.
89. S.B.Simon, R.C.Halwley, D.D.Britton, Krystalizacja wartości. Ćwiczenia pisemne dla rozwoju osobowego, Toruń 1992.

90. T.Wróbel, Pismo i pisanie w nauczaniu początkowym, Warszawa 1985

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. J.Rytłowa, Ćwiczenia w mówieniu i pisaniu w klasach I-IV szkoły podstawowej, Warszawa 1973.
2. P.Kossowski, Dziecko a reklama telewizyjna, Problemy Opiekuńczo-wychowawcze nr3/94
3. R.Więckowski, Pedagogika wczesnoszkolna, Warszawa 1993.
4. J.Vos, G.Dryden, Rewolucja w uczeniu, Poznań 2000.
5. M.Kuziak, Jak mówić, rozmawiać, przemawiać, Bielsko-Biała 2005
6. M.Węglińska Opowiadanie jako forma wypowiedzi w klasach początkowych. Wybór tekstów, Kraków 1997.
7. I.Majchrzak, Wprowadzenie dziecka w świat pisma, WSiP, Warszawa 1995
8. M.Bogdanowicz. Metoda dobrego startu, WSiP, Warszawa 1989
9. J.Cieszyńska, Kocham uczyć czytać. Poradnik dla rodziców i nauczycieli, Wydawnictwo Edukacyjna, Kraków 2006
10. M.Szczepańska, Edukacja kulturalna dziecka w wieku wczesnoszkolnym, Kraków 2000,
11. K.Borawska, Język domu i język szkoły- zderzenie dwóch światów czy płaszczyzna rozwoju, D. Klus-Stańska, M.J.Szymański, M.S.Szymański, (red.) Renesans nauczania całościowego, Warszawa 2003
12. J.Papuzińska, Inicjacje literackie-problemy pierwszych kontaktów dziecka z książką, Warszawa 1974.
13. Podstawy nauczania początkowego. Nauczanie języka polskiego, red. R. Więckowski, K.Rogulska.
14. D.Czelakowska, Twórczość a kształcenie języka dzieci w wieku wczesnoszkolnym, Kraków 1996.
15. M.Nowicka, Praca z tekstem literackim dla dzieci szansa czy przeszkoda w edukacji do innego, (w:) Światy dziecięcych znaczeń (red.), D.Klus-Stańska, Warszawa 2004
16. M.Sakowicz, Teatr szkolny jako rekompensata w zakresie potrzeb dziecięcych, D. Klus-Stańska, M.J.Szymański, M.S.Szymański, (red.) Renesans nauczania całościowego, Warszawa 2003
17. I.Kopaczyńska, Od umiejętności czytania do refleksji nad tekstem literackim, [w:] I.Kopaczyńska. A.Nowak-Łojewska, (red.) Obszary wspólnego zaangażowania w edukacji dzieci, Zielona Góra 2007
18. A.Jakubowicz-Bryx, Kompetencje leksykalne uczniów w edukacji wczesnoszkolnej, Bydgoszcz 2006

METODYKA EDUKACJI PRZYRODNICZEJ I SPOŁECZNEJ W KLASACH I-III

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-MW3

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr A. Nowak-Łojewska

Prowadzący: Dr A. Nowak-Łojewska, dr M. Nyczaj-Drag,
dr I. Kopaczyńska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15				
Ćwiczenia	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9				
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z zagadnieniami wpisującymi się w obszar edukacji przyrodniczej i społecznej na poziomie klas I-III; przygotowanie studentów do posługiwania się metodami poznawania i badania środowiska przyrodniczego i społecznego; nabycie umiejętności organizowania sytuacji edukacyjnych sprzyjających konstruowaniu przez dzieci wiedzy o otaczającej rzeczywistości społeczno-przyrodniczej; rozbudzanie wrażliwości i postawy poszanowania przyrody oraz refleksyjności i otwartości na poszukiwanie nowych obszarów edukacji społecznej dzieci adekwatnych do dokonujących się zmian społeczno-kulturowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

- wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej i dydaktyki,
- opanowanie podstaw wiedzy o środowisku przyrodniczym,
- znajomość treści z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej.

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: Pedagogika

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Znaczenie kontaktów z przyrodą w rozwoju i edukacji dziecka wczesnoszkolnego.
2. Badanie przyrody ożywionej i nieożywionej na lekcjach w klasach początkowych – dziecko w roli badacza i konstruktora wiedzy o świecie przyrodniczym i panujących w nim relacjach.
3. Realia edukacji ekologicznej – drogi refleksji i praktyki.
4. Dziecko jako uczestnik procesów społecznych.
5. Zaniedbane obszary edukacji społecznej młodszych uczniów i możliwości ich modyfikowania.
6. Wykorzystanie książek popularno-naukowych i literatury społeczno-obyczajowej w poszerzaniu wiedzy dzieci o sobie, innych i otaczającej rzeczywistości społecznej.

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: Pedagogika

7. Kreowanie tożsamości dziecka w relacjach z „innym” – chorym, niepełnosprawnym, biednym, wykluczonym, o innym kolorze skóry i odmiennych tradycjach oraz religii.
8. Analiza podstawy programowej i wybranych programów kształcenia pod kątem zawartości treści przyrodniczych, ekologicznych i prozdrowotnych.
9. Treści przyrodnicze w podręcznikach do klas I-III – analiza podejmowanej tematyki, struktury zadaniowej oraz sposobów realizacji edukacji przyrodniczej.
10. Metody poznawania i badania środowiska przyrodniczego: pomiar, obserwacja, doświadczenie, eksperyment. Konstruowanie sytuacji edukacyjnych i kart pracy ucznia aranżujących aktywność badawczą dzieci.
11. Kształtowanie pojęć przyrodniczych ustalonych programem nauczania w klasach I-III (las, pole, łąka, staw, ssaki, ptaki itd.).
12. Wycieczka jako forma bezpośredniego poznawania rzeczywistości: rodzaje wycieczek, planowanie i organizowanie, przygotowanie ścieżki dydaktycznej.
13. Możliwości realizowania edukacji ekologicznej na lekcjach w klasach początkowych: świadomość i wyobraźnia ekologiczna; ochrona środowiska.
14. Wymiary wiedzy społecznej w klasach I-III: problematyka programowa a rzeczywistość społeczno-kulturowa dziecka.
15. Obserwacja, wywiad, ankieta, rozmowa, nagrania wykonane przez dzieci jako narzędzia poznawania środowiska społecznego.
16. Dziecko jako członek rodziny: wiedza o rodzinie i sposoby jej wykorzystywania oraz poszerzania o nowe aspekty (rodziny pełne, niepełne, rozbite, zastępcze, rozwód, itp.).
17. Dziecko w relacji z osobami niepełnosprawnymi.
18. Dziecko wobec problemu biedy i głodu – opracowanie przewodnika dla dzieci.
19. Wiedza o Polsce i jej realizacja na lekcjach w klasach I-III; patriotyzm, tolerancja, relacje z sąsiadami, pozycja Polski na świecie.
20. „Inny” w edukacji dzieci: rozumienie różnic kulturowych (tradycje, religie, obyczaje); ludzie na świecie (problemy rasowe i demograficzne).
21. Realizacja treści społecznych w rozwiązaniach zagranicznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

- metody podające: wykład,
- metody problemowe: dyskusja, rozwiązywanie problemów, burza mózgów, metody aktywizujące,
- metody praktycznego działania.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	ma wiedzę o zjawiskach przyrodniczych i procesach społecznych opisanych podstawą programową dla I etapu edukacji
K_U01	potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk przyrodniczych i społecznych, analizuje ich powiązania z pozostałymi obszarami pedagogiki wczesnoszkolnej
K_U11	potrafi animować badawczą aktywność uczniów, ich rozwój, wspierać samodzielność w poznawaniu rzeczywistości przyrodniczej i zdobywaniu wiedzy społecznej przez dzieci wczesnoszkolne
K_K07	jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w środowisku społecznym, jest refleksyjny i otwarty do podejmowania nowych form aktywności dziecka inicjowanych zmianami społeczno-kulturowymi, jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w zakresie pedagogiki wczesnoszkolnej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- zaliczenie na ocenę z całości materiału obejmującego wykłady i ćwiczenia,
- zaliczenie kolokwium,
- przygotowanie projektu zajęć wprowadzającego wybrane pojęcie z zakresu treści przyrodniczych i społecznych.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne

Studia niestacjonarne

udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium zaliczeniowego	30 godz.	43 godz.
przygotowanie projektu zajęć wprowadzającego wybrane pojęcie z zakresu treści przyrodniczych i społecznych	10 godz.	15 godz.
Łącznie 105 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

91. Klus-Stańska D., W nauczaniu początkowym inaczej, „Impuls”, Karków 1999.
92. Nikitorowicz J., Kreowanie tożsamości dziecka, GWP, Gdańsk 2005.
93. Nowak-Łojewska A., Od szkolnego przekazu do konstruowania znaczeń. Wiedza społeczna młodszych uczniów z perspektywy nauczyciela, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2011.
94. Rzeźnicka-Krupa J., Inny w edukacji..., [w:] Paradygmaty współczesnej dydaktyki, red. L. Hurlo, D. Klus-Stańska, M. Łojko, „Impuls”, Kraków 2009.
95. Wybrane problemy wczesnej edukacji, cz. II Klasy I-III, red. M. Suświłło, Olsztyn 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Grzybowski P., Spotkania z innymi, Impuls”, Kraków 2011.
2. Jakowicka M., Wzbogacanie doświadczeń uczniów w kontaktach ze środowiskiem, WSiP, Warszawa 1995.
3. Kruszko K., Optymalne metody w nauczaniu środowiska społeczno-przyrodniczego, „Życie Szkoły” 1997, nr 8.
4. Kwiecień J., Wycieczka i wywiad w nauczaniu środowiska społeczno-przyrodniczego, „Życie Szkoły” 1991, nr 9.
5. Łukaszewicz R.M., „Leczenie głupoty” i... czyli salony edukacji ekologicznej NATURAmy, Wyd. UW, Wrocław 1996.

UWAGI: -

METODYKA EDUKACJI PRZYRODNICZEJ I SPOŁECZNEJ W PRZEDSZKOLU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-MP3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Agnieszka Olczak

Prowadzący: Dr Agnieszka Olczak, Dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	VI	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VI	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z teoretycznymi i metodycznymi zagadnieniami związanymi z edukacją społeczną i przyrodniczą w przedszkolu. Utrwalenie wiadomości i doskonalenie umiejętności związanych z projektowaniem zajęć w przedszkolu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wymagana znajomość podstawowych zagadnień z zakresu dydaktyki ogólnej, psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Dziecko w środowisku społecznym i przyrodniczym.
Szanse i zagrożenia dla rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym.
Dziecko w relacjach z rówieśnikami.
Dziecko w relacjach z dorosłymi – rodzice, nauczyciele.
Współpraca nauczyciela z rodzicami.
Umowa społeczna jako metoda demokratyzowania stosunków społecznych w przedszkolu.
Aktywność badawcza dzieci w wieku przedszkolnym.
Ścieżki przyrodnicze w edukacji przedszkolnej.
Komunikacja w diadzie dorosły dziecko, nauczyciel-rodzic.
Dialog w edukacji.
Konflikty w relacjach rówieśniczych.
Procedura zawierania umowy w przedszkolu.
Projektowanie spotkań i warsztatów dla rodziców dzieci w wieku przedszkolnym.
Eksperymenty jako źródło wiedzy o otaczającym świecie.
Projektowanie ścieżek edukacyjnych.
Projektowanie zajęć dla dzieci w wieku przedszkolnym na bazie ścieżek przyrodniczych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny i konwencjonalny, ćwiczenia laboratoryjne, burza mózgów. metoda projektu, gry dydaktyczne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	Student ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej – dzieciach w wieku przedszkolnym, ich rodzicach oraz kadrze przedszkola
K_U01	potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej
K_U11	potrafi organizować pracę dzieci w wieku przedszkolnym oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, projektować oferty edukacyjne, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K_K07	potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupie, jaką stanowi zespół nauczycieli, współpracować z grupą rodziców oraz organizować i aktywnie funkcjonować w grupie z dziećmi.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia zajęć jest zdanie egzaminu oraz przygotowanie projektu zajęć dotyczącego wprowadzania pojęć z zakresu treści przyrodniczych i społecznych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do zajęć i egzaminu	45 godz.	45 godz.
przygotowanie projektu zajęć wprowadzającego wybrane pojęcie z zakresu treści przyrodniczych i społecznych	20 godz.	28 godz.
Łącznie 120 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kielar-Turska M., Jak pomagać dziecku w poznawaniu świata, WSiP, Warszawa 1992.
2. Muchacka B., Zabawy badawcze w edukacji przedszkolnej, Wyd. Naukowe WSP, Kraków 2001.
3. Olczak A., Umowa społeczna z dzieckiem jako droga ku demokracji w wychowaniu, Wyd. naukowe UZ, Zielona Góra 2010.
4. Waloszek D., Nauczyciel i dziecko. Organizacja warunków edukacji przedszkolnej, ODN, Zielona Góra 1998.
5. Matyjas B., Dzieciństwo w kryzysie. Etiologia zjawiska, Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Antczak A., Tworzymy ścieżkę edukacyjną w nadleśnictwie, Wyd. CILP DGLP, Warszawa 2003.
2. Ścieżki edukacyjne, red. A. Jońska-Choinka, M. Kamiński, Zeszyt przedmiotowo-metodyczny „Grono”, Zielona Góra 2002, nr 3 (6).
3. Olczak A., Ścieżki edukacyjne, „Życie Szkoły” 2010, nr 5.
4. Łaciak B., Świat społeczny dziecka, Wyd. Akademickie „Żak”, Warszawa 1998.
5. Cywińska M., Konflikty interpersonalne wśród dzieci, Wyd. Eruditus, Poznań 1995.

UWAGI: -

METODYKA I TRUDNOŚCI WYCHOWAWCZE W PRACY Z MAŁYM DZIECKIEM

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-MTW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. Marzenna MAGDA-ADAMOWICZ

Prowadzący: Prof. dr hab. Marzenna MAGDA-ADAMOWICZ, dr A. Nowak-Łojewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	IV	zaliczenie	
Ćwiczenia	30	2			
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	zaliczenie	
Ćwiczenia	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu metodyki wychowania i trudności wychowawczych w pracy z dzieckiem; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami wychowawczej pracy nauczyciela z dziećmi; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do diagnozowania trudności wychowawczych i ich usuwania; kształcenie umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy do projektowania własnego programu i planu pracy wychowawczej z małym dzieckiem.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej, teoretycznych podstaw wychowania i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Sylwetka rozwojowa dziecka w wieku poniemowlęcym, przedszkolnym i wczesnym wieku szkolnym. Rozwój fizyczny i motoryczny, poznawczy, społeczno-emocjonalny i moralny.
2. Zasady, metody i formy opieki i wychowania. Pojęcie, klasyfikacja, podobieństwa, różnice i ich charakterystyka.
3. Style wychowania. Wychowanie do zgodnego współdziałania z rówieśnikami i dorosłymi. Rozwijanie umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji. Współbycie z innymi.
4. Kształtowanie u dzieci umiejętności samoobsługowych, nawyków higienicznych i kulturalnych, odporności emocjonalnej.
5. Nauczyciel wychowawcą. Klasa zespołem wychowawczym.
6. Poznawanie uczniów.
7. Prawa i obowiązki ucznia
8. Źródła błędów w wychowaniu.
9. **Kontakt i współpraca nauczyciela z rodzicami uczniów**
10. Program wychowawczy klasy i planowanie pracy wychowawczej.
11. Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia dzieci w przedszkolu, szkole, poza ich terenem
12. Rozwijanie umiejętności społecznych dzieci.

13. Budowanie systemu wartości
14. Rozwijanie postaw etycznych
15. Brak adaptacji dzieci do wymagań przedszkolnych i szkolnych, przyczyną trudności wychowawczych
16. Zachowania negatywne dzieci
17. Agresja bezpośrednia i pośrednia dzieci
18. Dzieci nerwowe (nadpobudliwe)
19. Zachowania bierne dzieci
20. Dziecko lękliwe
21. Zachowania destrukcyjne, negatywne i depresyjne dzieci
22. Zachowania autodestrukcyjne dzieci
23. Zaburzeni emocjonalne i zachowanie dzieci
24. Uczeń leniwy
25. Śmiech ucznia
26. Zapobieganie trudnościom wychowawczym
27. Kompetencje komunikacyjne nauczyciela i ucznia. Spotkanie i dialog nauczyciela z dzieckiem

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, problemowy.

Ćwiczenia podające -praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym; problemowe- dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania - projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	Student scharakteryzuje: 1) sylwetkę rozwojową dziecka, 2) style, metody, błędy wychowawcze, 3) dziecko z poszczególnymi trudnościami wychowawczymi.
K_U10	Student potrafi: 1) zastosować techniki poznawania uczniów: 2) zdiagnozować i nazwać trudności wychowawcze w pracy z małym dzieckiem; 3) potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań i trudności wychowawczych oraz 4) potrafi przewidywać skutki planowanych działań wychowawczych.
K_K07	Student jest błędy i trudności wychowawcze, jest gotowy do diagnozowania trudności, pomocy, komunikowania się i współpracy z otoczeniem celem eliminowania napotkanych trudności wychowawczych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – obecność obowiązkowa, praca pisemna, egzamin pisemny

Ćwiczenia – obecność na zajęciach, aktywność studentów, prezentacje multimedialne, projektuje programu lub plan pracy wychowawczej z małym dzieckiem, kolokwium zaliczenie z oceną.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do zajęć, zaliczeń i egzaminu	30 godz.	30 godz.
przygotowanie prezentacji multimedialnej	5 godz.	5 godz.
projektowanie programu lub plan pracy wychowawczej z małym dzieckiem	10 godz.	10 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

96. Łobocki M., ABC wychowania, Lublin 1999.
97. Łobocki M., W trosce o wychowanie w szkole, Kraków 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

98. Łobocki M., Trudności wychowawcze w szkole, Lublin 1983.

99. Łobocki M., Poradnik wychowawcy klasy, Warszawa 1985.
100. Łobocki M., Wychowanie moralne w zarysie, Kraków 2009.
101. M. Magda, Kształtowanie wrażliwości moralnej edukacji wczesnoszkolnej, Toruń 2000.
102. Gurycka A., Błąd w wychowaniu, WSiP, Warszawa 1990.
103. Oatley K., Jenkins J.M., Zrozumieć emocje, PWN, Warszawa 2003.
104. Opatowska M., Samotność dziecka, WSiP, Warszawa 1983.
105. Sikorski W., Psychoterapii grupowa różnych pokoleń, „Żak”, Warszawa 2002.
106. Tyszkowa M., Czynniki determinujące pracę szkolną dziecka, PWN, Warszawa 1984.
107. Vopel K.W., Gry i zabawy interakcyjne dla dzieci i młodzieży, cz. I, II, III, IV, Jedność, Kielce 2004.
108. Wolańczyk T., Kołakowski A., Skotnicka M., Nadpobudliwość psychoruchowa u dzieci, Lublin 1999.
109. Zajączkowski K., Program profilaktyczno-wychowawczy dla uczniów klas I-III szkoły podstawowej, Impuls”, Kraków 2002.
110. Ziemska M., Rodzina a osobowość, Wiedza Powszechna, Warszawa 1977.

UWAGI:

PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA

Kod przedmiotu: 05.2-WP-PED-PPM

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz

Prowadzący: Anetta Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	I	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I		
Ćwiczenia	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi założeniami z zakresu pedagogiki przedszkolnej (geneza, przedmiot, status, zadania, funkcje pedagogiki przedszkolnej, jej interdyscyplinarny charakter, koncepcje), podstawowymi pojęciami (dziecko, dzieciństwo, edukacja przedszkolna, przedszkole), zasadami, metodami i formami pracy opiekuńczo-wychowawczej z dzieckiem w wieku przedszkolnym, problematyką procesu adaptowania się dziecka w przedszkolu. Ukazanie znaczenia zabawy i strategii zadaniowej w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym. Kształtowanie umiejętności projektowania różnorodnych ofert edukacyjnych dla dzieci w wieku przedszkolnym, zastosowania przygotowanych projektów w praktyce edukacyjnej, wykonania i prezentacji środków edukacyjnych dla dzieci w wieku przedszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej, dydaktyki ogólnej, teorii wychowania, psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej - wiek przedszkolny.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do pedagogiki przedszkolnej: a) geneza b) status pedagogiki przedszkolnej c) przedmiot pedagogiki przedszkolnej; d) funkcje i zadania pedagogiki przedszkolnej; e) interdyscyplinarny charakter pedagogiki przedszkolnej; f) podstawowe pojęcia pedagogiki przedszkolnej (dziecko, dzieciństwo, edukacja przedszkolna), f) cele wychowania przedszkolnego

Zasady i formy pracy pedagogicznej w przedszkolu: charakterystyka klasycznych i współczesnych klasyfikacji zasad stosowanych w pracy pedagogicznej z dziećmi w wieku przedszkolnym oraz form organizacyjnych: a) zajęcia i zabawy swobodne, b) zajęcia dowolne, c) zajęcia z całą grupą, d) zajęcia zespołowe, e) zajęcia indywidualne, f) sytuacje okolicznościowe

Metody pracy wychowawczej w przedszkolu: 1) klasyczne: a) metody czynne, b) metody oglądowe, c) metody słowne; 2) innowacje pedagogiczne w edukacji przedszkolnej: istota innowacji, uwarunkowania pracy innowacyjnej w przedszkolu, innowacje organizacyjne, metodyczne, programowe

Zabawa jako potrzeba dziecka i strategia edukacyjna: a) pojęcie zabawa, b) wybrane teorie zabawy, c) właściwości zabawy, d) rodzaje zabaw, e) różnice między zabawą a grą, e) zachowania dorosłego sprzyjające i przeszkadzające zabawie dzieci

Strategia zadaniowa w edukacji dzieci w wieku przedszkolnym: a) pojęcie zadanie, b) klasyfikacja zadań przydatnych w edukacji dzieci, c) procedura wykonywania zadań przez dzieci, d) rola dorosłego w procesie wykonywania zadań przez dzieci

Planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej w przedszkolu: a) pojęcia plan, planowanie, b) rodzaje planów: roczny plan, plany miesięczne, dzienny plan, c) cechy dobrego planu.

Środowisko przedszkolne a adaptacja dziecka w przedszkolu: a) pojęcie adaptacja, b) poziomy adaptowania się dziecka do warunków przedszkolnych, c) czynniki wyznaczające poziom adaptacji dziecka do przedszkola, d) przejawy prawidłowej i nieprawidłowej adaptacji do przedszkola, e) rola nauczyciela i środowiska rodzinnego w procesie przystosowania się dziecka do przedszkola.

Samodzielność i niesamodzielność dziecka w wieku przedszkolnym: a) pojęcie samodzielność, b) formy samodzielności u dzieci w wieku przedszkolnym, c) poziomy samodzielności dziecka w życiu codziennym, d) zakresy samodzielności dziecka, e) przejawy niesamodzielności dziecka, F) rola środowiska rodzinnego i przedszkolnego w procesie usamodzielniania się dziecka

Nauczyciel wychowania przedszkolnego: a) cele i zadania działalności pedagogicznej nauczycieli przedszkola, b) podstawowe funkcje nauczyciela przedszkola, c) pedagogiczna postawa nauczyciela przedszkola, d) przygotowanie nauczyciela przedszkola do pracy z dziećmi e) warsztat pracy nauczyciela przedszkola, f) kształcenie nauczycieli wychowania przedszkolnego

Podstawa programowa wychowania przedszkolnego, jej założenia i zalecane sposoby realizacji

Charakterystyka dziecka w wieku przedszkolnym

Przedszkole – miejscem rozwoju dziecka

Dokumentacja przedszkola

Organizacja dnia i pobytu dziecka w przedszkolu

Projektowanie zajęć w grupie przedszkolnej

Projektowanie kalendarza uroczystości i imprez przedszkolnych

Działanie dziecka w wieku przedszkolnym – wspierająca rola nauczyciela

Organizacyjne formy wspomagania procesu rozwoju dzieci – strategia zabawowa

Strategia zadaniowa

Programy wychowania w przedszkolu

Plan miesięczny

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwersatoryjny i konwencjonalny, prezentacja multimedialna

Ćwiczenia: zadań, praca w grupach, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W02	Potrafi wymienić subdyscypliny pedagogiki, z którymi współpracuje pedagogika przedszkolna; definiuje status i przedmiot pedagogiki przedszkolnej, potrafi wymienić i scharakteryzować funkcje i zadania pedagogiki przedszkolnej, zna podstawowe pojęcia pedagogiki przedszkolnej (definiuje: dziecko, dzieciństwo, edukację przedszkolną), orientuje w jakim dokumencie określone są cele wychowania przedszkolnego
K_W20	potrafi opisać genezę pedagogiki przedszkolnej, wymienia i charakteryzuje zasady, metody, formy pracy w przedszkolu, definiuje zabawę i potrafi wymienić teorie zabawy, charakteryzuje strategię zadaniową, potrafi wyjaśnić na czym polega planowanie pracy pedagogicznej w przedszkolu, wyjaśnia pojęcie adaptacja i potrafi wskazać poziomy adaptacji oraz przejawy nieprawidłowej i prawidłowej adaptacji dziecka do przedszkola, potrafi zdefiniować pojęcia samodzielność i niesamodzielność dziecka, rozpoznaje poziomy i formy samodzielności dzieci, potrafi wskazać funkcje, cele i zadania działalności pedagogicznej nauczyciela przedszkolnego, potrafi określić jakie elementy składają się na przygotowanie nauczyciela przedszkola do pracy, charakteryzuje warsztat pracy nauczyciela, potrafi opisać kształcenie nauczycieli wychowania przedszkolnego w Polsce, potrafi opisać organizację dnia pobytu i zajęć dzieci w przedszkolu
K_U08	posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wrażliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów potrafi zaprezentować w grupie, zespole własne projekty, środki dydaktyczne, przeprowadza zajęcia według własnego pomysłu i dokonuje samooceny celów, form, metod (określa swoje mocne i słabe strony)
K_K01	docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych jest świadomy znaczenia pedagogiki przedszkolnej jako nauki tworzącej teorię na potrzeby praktyki pedagogicznej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WA ZALICZENIA:

Wykład - egzamin.

Ćwiczenia – przygotowanie scenariusza, zestawu zadań, zabaw, pozytywna ocena z kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium	20 godz.	20 godz.
konstruowanie konspektu	10 godz.	10 godz.

Łącznie 95 godz. 4 ECTS

Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jaszczyszyn E., Szada-Borzyszkowska, (2010), pod. red., *Edukacja dziecka. Mity i fakty*, Białystok.
2. Klim-Klimaszewska A., (2010), *Pedagogika przedszkolna. Nowa podstawa programowa*. Warszawa.
3. Olczak A., (2007), *Przedszkole podstawą nowoczesnej szkoły [w:] W poszukiwaniu nowoczesnej szkoły*, pod red. M. Nyczaj-Drag, A. Olczak. Zeszyty Naukowe Forum Młodych Pedagogów, nr 9. Kraków.
4. Waloszek D. (2006), *Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań*, Kraków.
5. Waloszek D., (2005), pod red., *Edukacja dzieci sześciolletnich w Polsce*, Zielona Góra.
6. Waloszek D., (1992), *Funkcje przedszkola wobec dziecka, Wychowanie Przedszkolne*, ODN Zielona Góra
7. Podstawa Programowa Wychowania Przedszkolnego 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Guz S., Zwierzchowska I., (2010), *O pomyślny start szkolny dziecka*, Warszawa.
2. Kapica G., (2006), *Współczesne konteksty dzieciństwa*, pod red., Racibórz.
3. Śliwerski B., (2007), *Pedagogika dziecka. Studium pajdocentryzmu*, Gdańsk.
4. Waloszek D., (2009), *Wybrane zagadnienia edukacji człowieka w dzieciństwie*, pod. red., „Blżej Przedszkola”, Kraków.
5. Waloszek D. (2010), *Edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna. Obszary sporów, poszukiwań wyzwań i doświadczeń w kontekście zmian oświatowych*, pod. red., „Blżej Przedszkola”, Kraków.
30. Czasopisma:
 - „Wychowanie w Przedszkolu”
 - „Blżej Przedszkola”
 - „Problemy Wczesnej Edukacji”
 - „Nauczycielka przedszkola”

UWAGI: -

PEDAGOGIKA WCZESNOSZKOLNA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PW

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. M. Magda-Adamowicz

Prof. dr hab. M. Magda-Adamowicz Dr M.

Prowadzący: Nyczaj-Drag, dr I. Kopaczyńska, dr A.

Nowak-Łojewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15		III	Egzamin	
Ćwiczenia	30			zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		III	egzamin	
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami na temat cech rozwojowych, potrzeb i doświadczeń dziecka w wieku wczesnoszkolnym oraz rodzajów i typowych cech sytuacji dziecka w szkole i przedszkolu, istoty kształcenia zintegrowanego w klasach I-III. Zapoznanie studentów z celami, treściami, metodami i formami pracy dydaktyczno-wychowawczej w klasach I-III.

Kształcenie umiejętności i kompetencji w zakresie kształtowania pojęć u dzieci w wieku wczesnoszkolnym oraz analizy i oceny programów/podręczników do kształcenia zintegrowanego.

Rozwijanie kompetencji w zakresie projektowania i prowadzenia zajęć zintegrowanych do podanego tematu dnia.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy dydaktyki ogólnej, teorii wychowania i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Pedagogika wczesnoszkolna jako nauka i subdyscyplina pedagogiki - jej cele,
2. zadania i funkcje. Nowe doktryny i paradygmaty w pedagogice wczesnoszkolnej.
3. Współczesne koncepcje edukacji małego dziecka. Edukacja małego dziecka jako
4. stymulowanie rozwoju. Specyfika uczenia się dziecka. Podmiotowość i pełnomocność
5. dziecka w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Istota edukacji integralnej.
6. Kształcenie zintegrowane. Kompetencje kluczowe i ich kształtowanie u dziecka w wieku
7. przedszkolnym i wczesnoszkolnym.
8. Adaptacja dziecka w przedszkolu i w szkole. Sylwetka dziecka wczesnoszkolnego i jego charakterystyka w zakresie rozwoju poznawczego, emocjonalnego, społecznego i moralnego. Potrzeby dziecka wczesnoszkolnego: typologia potrzeb, zaspokajanie potrzeb dziecka w środowisku rodzinnym i szkolnym..
9. Przygotowanie dziecka do nauki w szkole. Sytuacja dziecka wczesnoszkolnego

10. Obowiązek szkolny. Dojrzałość szkolna a gotowość szkolna - pojęcia, składniki, diagnozowanie.
11. Kompetencje nauczyciela wczesnej edukacji.
12. Współpraca nauczyciela klas I-III z rodzicami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem.
13. Specyfika roli nauczyciela na I etapie edukacyjnym, autorytet nauczyciela. Współpraca nauczyciela z rodzicami dzieci, pracownikami przedszkola i szkoły oraz ze środowiskiem. Kompetencje nauczyciela wczesnej edukacji.
14. Cele, treści, metody, zasady i formy pracy nauczyciela z dziećmi w wieku wczesnoszkolnym. Podręczniki w kształceniu zintegrowanym.
15. Planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej. Formułowanie celów kształcenia. Projektowanie sytuacji edukacyjnych. .
16. Doświadczenia dziecięce i ich specyfika w wieku wczesnoszkolnym.
17. Integracja jako koncepcja edukacji wczesnoszkolnej.
18. Kształtowanie pojęć w edukacji wczesnoszkolnej.
19. Wykorzystywanie strategii integracji w kształtowaniu pojęć.
20. Proces badawczy w edukacji wczesnoszkolnej. Aktywizowanie dzieci. Organizacja zajęć zintegrowanych w toku lekcji. Stymulowanie aktywności poznawczej uczniów, kreowanie sytuacji dydaktycznych.
21. Scenariusz zajęć zintegrowanych i jego elementy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, metoda projektu, prelekcja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki wczesnoszkolnej w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi K_W02.

Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii odnośnie edukacji wczesnoszkolnej dziecka, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych oraz poglądów różnych autorów K_U03, K_U08.

Student ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej K_K04.

Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia K_K01.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład - egzamin.

Ćwiczenia – przygotowanie scenariusza zintegrowanych zajęć oraz pozytywna ocena z kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do zajęć, zaliczeń	20 godz.	24 godz.
projektowanie programu lub plan pracy wychowawczej z małym dzieckiem	10 godz.	14 godz.
Łącznie 95 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. M. Donaldson, Myślenie dziecka, WSiP, Warszawa 1986.
2. J. Eby, J. Smutny, Jak kształcić uzdolnienia dzieci i młodzieży, WSiP, Warszawa.
3. K.Ferenz, E. Kozioł, Kompetencje nauczyciela wychowawcy, Wyd. UZ, Zielona Góra 2002.
4. H. Hamer, Klucz do efektywności nauczania, Wydawnictwo Veda, warszawa 1994.
5. E. Hurlock, Rozwój dziecka, WSiP, Warszawa 1985.
6. D. Klus-Stańska, W nauczaniu początkowym inaczej, Oficyna Wyd. IMPULS, Kraków 1999.

7. D. Klus-Stańska, M. Nowicka, Sensy i bezsensy edukacji wczesnoszkolnej, WSiP, Warszawa 2005.
8. D. Klus-Stańska, M. Szczepska-Pustkowska (red.), Pedagogika wczesnoszkolna – dyskursy, problemy, rozwiązania, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2009.
9. Kopaczyńska, Ocenianie szkolne wspierające rozwój ucznia, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2004.
10. M. Lelonek, T. Wróbel (red.), Praca nauczyciela i ucznia w klasach I-III, WSiP, Warszawa 1990.
11. A. Matczak, Znaczenie stylu poznawczego w procesie uczenia się, Psychologia Wychowawcza 1981/1.
12. H. Moroz (red.), Podmiotowość ucznia w edukacji wczesnoszkolnej, Wydawnictwo UŚ, Katowice 1995.
13. A. Nowak-Łojewska, A. Olczak, A. Soroka-Fedorczuk (red.), Edukacja małego dziecka – refleksje, problemy, doświadczenia, Wyd. Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2009.
14. A. Nowak-Łojewska, Wiedza społeczna młodszych uczniów z perspektywy nauczyciela. Od szkolnego przekazu do konstruowania znaczeń, Wyd. Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011.
15. M. Nyczaj-Drag, Oczekiwania a doświadczenia dzieci w pierwszym roku nauki, LTN, Zielona Góra 2001.
16. M. Tyszkowa, Aktywność i działalność dzieci i młodzieży, WSiP, Warszawa 1990.
17. R. Więckowski, Pedagogika wczesnoszkolna, WSiP, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. M. Jakowicka, Wzbogacanie doświadczeń uczniów w kontaktach ze środowiskiem, WSiP, Warszawa 1982.
2. M. Nyczaj-Drag, M. Głazewski (red.), Współprzeźwienie edukacji. Szkoła-rodzina – społeczeństwo-kultura, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2005.

UWAGI: -

PODSTAWY NAUCZANIA JĘZYKA POLSKIEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PNJP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	II	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II		
Ćwiczenia	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Podstawowe wiadomości z nauki o języku niezbędne do nauczania języka polskiego w klasach I-III. Umiejętność wykorzystywania reguł i prawideł gramatycznych. Osiągnięcie takiej kompetencji językowej, by przekaz wiedzy uczniom z klas I-III był merytorycznie poprawny.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z fonetyki, fleksji, słowotwórstwa, składni. Znajomość części mowy.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. „Język jest domem bytu...”. Kompetencja językowa. Gramatyka jako nauka o języku: działy, znak językowy, wyraz i desygnat. Przedmiot i zastosowanie fonetyki: dźwięki, kryteria podziału głosek polskich.
2. Cel i zakres badań fonetycznych i fonologicznych. Przedmiot fonologii i jej stosunek do fonetyki: głoska, fonem, warianty fonemu, opozycje fonologiczne. Zasady pisowni polskiej: fonetyczna, morfologiczna, historyczna, konwencjonalna.
3. Upodobnienia – ich rola i znaczenie. Rodzaje i typy upodobnień.
4. Teoria wyrazów. Wyraz: fonetyczny, ortograficzny, gramatyczny, tekstowy, słownikowy (leksem). Fleksja polska – rodzaje deklinacji i koniugacji.
5. Morfologia a słowotwórstwo. Morfemy i ich typy.
6. Miejsce morfologii w systemie językowym. Podstawowe pojęcia i teorie słowotwórcze. Analiza słowotwórcza wyrazów.
7. Słowotwórstwo rzeczowników, przymiotników, czasowników i przysłówków – zasady tworzenia nazw.
8. Przedmiot badań składni – podstawowe pojęcia.
9. Związek główny i związki poboczne w wypowiedzeniu. Składniki i ich rodzaje. Orzeczenie i podmiot. Dopelnienie, okolicznik, przydawka – klasyfikacja według kryterium formalnego i znaczeniowego.
10. Rodzaje wypowiedzeń i ich klasyfikacja. Związki składowe w zdaniu pojedynczym i złożonym. Charakter wypowiedzeń, ich analiza logiczno-gramatyczna.

11. Język jako system znaków. Język a mowa. Zróżnicowanie współczesnego języka polskiego. Mowa dziecka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, pogadanka, praca grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Posiada podstawową wiedzę dotyczącą nauki o języku.
K_U07	Potrafi wypowiadać się w sposób precyzyjny i spójny, podczas rozmowy wykorzystuje różne kanały i techniki komunikacyjne.
K_K01	Potrafi dokonać oceny własnych kompetencji językowych.
K_K08	Potrafi przygotować konspekt zajęć dotyczących podstaw języka polskiego dla uczniów z edukacji wczesnoszkolnej.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – egzamin; ćwiczenia – zaliczenie z oceną.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
przygotowanie do zajęć	30 godz.	54 godz.
konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 100 godz. 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia.* Pod red. Renaty Grzegorzycowej, Romana Laskowskiego, Henryka Wróbla, Warszawa 1998, Wydawnictwo Naukowe PWN, cz. 1-2.
2. GRZEGORCZYKOWA R., *Wykłady z polskiej składni*, Warszawa 2002, Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. GRZEGORCZYKOWA R., *Zarys słowotwórstwa polskiego. Słowotwórstwo opisowe*, Warszawa 1982, Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
4. KLEMENSIEWICZ Z., *Zarys składni polskiej*, Warszawa 1968 i inne, Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
5. MILEWSKI T., *Językoznawstwo*, Warszawa 2004, Wydawnictwo Naukowe PWN.
6. NAGÓRKO A., *Zarys gramatyki polskiej*, Warszawa 2006, Wydawnictwo Naukowe PWN.
7. STRUTYŃSKI J., *Gramatyka polska*, Kraków 2002, Wydawnictwo Tomasz Strutyński.
8. TOKARSKI J., *Fleksja polska*, Warszawa 2001, Wydawnictwo Naukowe PWN.
9. WIERZCHOWSKA B., *Fonetyka i fonologia*, Wrocław 1980, Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
10. WILKOŃ A., *Typologia odmian współczesnej polszczyzny*, Katowice 2000, Uniwersytet Śląski.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. BĄK P., *Gramatyka języka polskiego. Zarys popularny*, Warszawa 2004, Wiedza Powszechna.
2. BUGAJSKI M., *Język w komunikowaniu*, Warszawa 2006, Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. DŁUSKA M., *Fonetyka polska. Artykulacja głosek polskich*, Warszawa-Kraków 1983, Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
4. *Encyklopedia języka polskiego.* Pod red. Stanisława Urbańczyka i Mariana Kucały, Wrocław-Warszawa-Kraków 1999, Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
5. *Encyklopedia językoznawstwa ogólnego.* Pod red. Kazimierza Polańskiego, Wrocław-Warszawa-Kraków 1999, Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
6. GRZEGORCZYKOWA R., PUZYNINA J., *Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego. Rzeczowniki sufiksalne rodzime*, Warszawa 1979, Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
7. JADACKA H., *System słowotwórczy polszczyzny (1945-2000)*, Warszawa 2001, Wydawnictwo Naukowe PWN.
8. JODŁOWSKI S., *Podstawy polskiej składni*, Warszawa 1976, Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
9. KLEMENSIEWICZ Z., *Podstawowe wiadomości z gramatyki języka polskiego*, Warszawa 2001, Wydawnictwo Naukowe PWN.

10. OSTASZEWSKA D., TAMBOR J., *Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego*, Warszawa 2004, Wydawnictwo Naukowe PWN.

PODSTAWY NAUCZANIA MATEMATYKI

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PNM

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Bogdan Szal

Prowadzący: dr Bogdan Szal

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	I	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18	2	I	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18	2		zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do kompetentnego przekazywania wiedzy matematycznej na wczesnych etapach edukacji dziecka, jako jednego z ważnych elementów wspomagania wszechstronnego i harmonijnego rozwoju młodego człowieka, w tym nabycie umiejętności stosowania różnorodnych metod i form pracy z uczniem, odpowiedniego doboru i weryfikowania programów nauczania matematyki zgodnego z podstawami programowymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Opanowanie treści kształcenia objętych programem nauczania matematyki w szkole średniej oraz podstawy dydaktyki ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

- Główne założenia programu nauczania matematyki w wychowaniu przedszkolnym i na etapie nauczania wczesnoszkolnego:
 - Cele kształcenia matematycznego w wychowaniu przedszkolnym i na etapie nauczania wczesnoszkolnego,
 - Treści matematyczne w Podstawie programowej (treści matematyczne w przedszkolu i w klasach I-III szkoły podstawowej),
 - Planowanie procesu nauczania matematyki w wychowaniu przedszkolnym i na etapie nauczania wczesnoszkolnego (scenariusz lekcji),
 - Przegląd aktualnych programów nauczania matematyki w szkole podstawowej, podręczników szkolnych i innych źródeł informacji.
- Środki dydaktyczne do elementarnej edukacji matematycznej.
- Elementy logiki matematycznej - pojęcie zdania logicznego, funktory zdaniotwórcze i zdania złożone, wartość logiczna zdań, tautologie rachunku zdań.

4. Omówienie zagadnień matematycznych w wychowaniu przedszkolnym i na etapie nauczania wczesnoszkolnego:
 - Elementy teorii mnogości: pojęcie zbioru, równoliczność zbiorów, algebra zbiorów, relacje między elementami zbioru, klasyfikowanie przedmiotów ze względu na określone cechy,
 - Podstawy arytmetyki: pojęcie liczby naturalnej zapisywanej w różnych systemach pozycyjnych i addytywnych, działania na liczbach naturalnych, równania i nierówności,
 - Elementy geometrii: orientacja w przestrzeni i kształtowanie pojęć geometrycznych na etapie przeddefinicyjnym, podstawowe figury i przekształcenia geometryczne,
 - Umiejętności praktyczne w kształceniu matematycznym,
 - Wybrane problemy metodyczne, na przykład: przekraczanie progu dziesiętkowego, rachuba czasu, tabliczka mnożenia, rola nawiasów, tabelki funkcyjne, cechy wielkościowe, obliczenia pieniężne, zadania tekstowe.
5. Praca domowa z matematyki ucznia klas początkowych.
6. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć szkolnych ucznia z matematyki (ocena opisowa osiągnięć matematycznych).

Przyczyny niepowodzeń w uczeniu się matematyki.

Ćwiczenia

7.
 1. Elementy logiki matematycznej:
 - Pojęcie zdania logicznego, wartość logiczna zdań,
 - Tworzenie zdań złożonych przy użyciu funktorów zdaniotwórczych.
 - Zapisywanie zdań za pomocą symboli matematycznych,
 - Sprawdzanie czy zdanie jest tautologią rachunku zdań,
 - Funkcja zdaniowa i kwantyfikatory.
 2. Elementy teorii mnogości:
 - Pojęcie zbioru i jego podstawowe własności,
 - Wykonywanie podstawowych działań na zbiorach - suma, iloczyn i różnica zbiorów oraz iloczyn kartezjański zbiorów,
 - Pojęcie relacji między elementami zbioru i jej podstawowe własności,
 - Relacje równoważności, relacje częściowego i całkowitego porządku.
 - Pojęcie funkcji i jej podstawowe własności,
 - Pojęcie działania w zbiorze jako funkcji dwuargumentowej.
 3. Podstawy arytmetyki:
 - Pojęcie liczby naturalnej w różnych aspektach,
 - Zapis liczby naturalnej w różnych systemach pozycyjnych,
 - Zapis liczby naturalnej w systemie addytywnym – system zapisywania liczb za pomocą znaków rzymskich,
 - Działania na liczbach naturalnych, prawa działań i kolejność wykonywania działań,
 - Algorytmy działań pisemnych.
 4. Elementy geometrii:
 - Przegląd podstawowych figur geometrycznych na płaszczyźnie, ich własności i konstrukcje,
 - Obwód i pole powierzchni wybranych figur geometrycznych,
 - Podstawowe przekształcenia geometryczne na płaszczyźnie,
 - Znajdowanie obrazów figur geometrycznych w danym przekształceniu,
 - Przegląd wybranych brył przestrzennych.
 5. Kolokwium z treści matematycznych.
 6. Scenariusz zajęć z matematyki jako odrębnej jednostki lekcyjnej lub w ramach kształcenia zintegrowanego:
 - Sformułowanie tematu zajęć lub bloku tematycznego w ramach kształcenia zintegrowanego zawierającego treści matematyczne z uwzględnieniem Podstawy programowej,
 - Właściwe określenie celów dydaktycznych zajęć,
 - Dobór właściwych metod i form pracy oraz środków dydaktycznych koniecznych do realizacji zamierzonych celów dydaktycznych,

- Prezentacja na ćwiczeniach przygotowanych przez studentów scenariuszy zajęć zawierających treści matematyczne oraz dyskusja nad poprawnością ich przygotowania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny.

Ćwiczenia: konwersatoryjny, dyskusja, pokaz oraz rozwiązywanie wcześniej podanych do wiadomości zadań i problemów, konstruowanie konspektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

111. Zna pojęcie zdania logicznego, umie budować zdania złożone przy użyciu funktorów zdaniotwórczych i zapisywać je za pomocą symboli matematycznych oraz badać ich wartość logiczną. (K_W16+)
112. Posługuje się pojęciem zbioru oraz potrafi wykonywać podstawowe działania na zbiorach. (K_W16+)
113. Zna pojęcie relacji oraz umie rozpoznać podstawowe jej własności. (K_W16+)
114. Zna pojęcie liczby naturalnej w różnych aspektach, umie zapisywać liczby naturalne w różnych systemach pozycyjnych i addytywnych oraz poprawnie wykonywać podstawowe działania na tych liczbach. (K_W16+)
115. Zna podstawowe figury i przekształcenia geometryczne na płaszczyźnie, umie obliczać obwody i pola tych figur oraz potrafi znajdować ich obrazy w danym przekształceniu. (K_W16+)
116. Potrafi poprawnie przygotować scenariusz zajęć zawierających treści matematyczne. (K_W16+, K_U08+, K_K08+)

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

1. Sprawdzanie stopnia przygotowania studentów oraz ich aktywności w trakcie ćwiczeń.
2. Kolokwium z zadaniami o zróżnicowanym stopniu trudności, pozwalające na ocenę, czy student osiągnął efekty kształcenia w stopniu minimalnym.
3. Ocena przygotowanego i zaprezentowanego na ćwiczeniach przez studenta przykładowego scenariusza zajęć z matematyki jako osobnej lekcji lub w ramach kształcenia zintegrowanego.
4. Kolokwium zaliczeniowe z wykładu, które składa się z części teoretycznej oraz zadań. Za każdą odpowiedź na pytanie teoretyczne i każde rozwiązane zadanie można zdobyć określoną liczbę punktów. Student otrzymuje ocenę pozytywną, jeżeli uzyska co najmniej 50% punktów.

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium i przygotowanego przez studenta scenariusza zajęć. Warunkiem przystąpienia do kolokwium zaliczeniowego z wykładu jest pozytywna ocena z ćwiczeń. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z kolokwium z wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium zaliczeniowego	20 godz.	40 godz.
konstruowanie konspektu	10 godz.	14 godz.
Łącznie 110 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jerzy Nowik, Kształcenie matematyczne w edukacji wczesnoszkolnej, Wydawnictwo NOWIK Sp. J., Opole 2009.
2. Zbigniew Semadeni (redakcja), Nauczanie początkowe matematyki, tomy 1—4, WSiP Warszawa 1985
3. Stanisław Kucharczyk, Podstawy nauczania początkowego matematyki. Wybór zadań, WSiP Warszawa 1991

4. H. Siwek, Kształcenie zintegrowane na etapie wczesnoszkolnym. Rola edukacji matematycznej, Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków 2004.
5. G. Trelński, Kształcenie matematyczne w systemie zintegrowanym w klasach I-III, Wszechnica Świętokrzyska, Kielce 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Zbigniew Semadeni, Matematyka współczesna w nauczaniu dzieci, PWN Warszawa 1977
2. Zofia Krygowska, Zarys dydaktyki matematyki, tomy 1—3, WSiP Warszawa 1979.
3. Jadwiga Hanisz, Matematyka w kształceniu zintegrowanym. Przewodnik metodyczny. Wesola Szkoła, WSiP Warszawa 2002
4. George Polya, Jak to rozwiązać? PWN Warszawa 1993

UWAGI: -

PODSTAWY WIEDZY O ŚRODOWISKU PRZYRODNICZYM

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PWŚ1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Hanna Uździcka

Prowadzący: dr Hanna Uździcka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					7
Wykład	15	1	II	Egzamin sem. III	
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie z oceną sem. II	
	30				
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	Egzamin sem. III	
Ćwiczenia	18		III	Zaliczenie z oceną sem. II	
	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z podstawowymi gatunkami flory i fauny polskiej oraz z procesami zachodzącymi w ekosystemach. Wykształcenie umiejętności oznaczania roślin i zwierząt i wykonywania zbiorów przyrodniczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Charakterystyka morfologiczna organów roślin (korzeń, pęd, liść, kwiat, owoc i nasienie). Oznaczanie gatunków roślin zielnych i zdrewniałych występujących w najbliższym otoczeniu. Sposoby rozmnażania roślin i ich funkcje życiowe. Morfologia i etologia fauny polskiej oraz oznaczanie jej gatunków. Biotop i biocenoza podstawowych ekosystemów polskich (łąka, pastwisko, pole, las, zbiornik wodny, miasto) i procesy w niej zachodzące.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, pogadanka, prelekcja, pokaz, praca w grupach, burza mózgów, wycieczka dydaktyczna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student opisuje różne środowiska przyrodnicze i procesy jakie w nich zachodzą.
K_W20	Rozpoznaje i charakteryzuje podstawowe gatunki flory i fauny polskiej
K_U14	Wykorzystuje zdobytą wiedzę do wykonywania zbiorów przyrodniczych

K_K01 K_U01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy przyrodniczej i umiejętności w zakresie analizowania okazów i tworzenia zbiorów oraz dokonywania obserwacji i interpretacji zjawisk zachodzących w środowisku
----------------	---

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Kurs I (sem. II) kończy się zaliczeniem z oceną z ćwiczeń uzyskaną na podstawie kolokwium. Po zakończeniu kursu II weryfikacja następuje na podstawie egzaminu. Na ocenę ma wpływ praca własna studenta np. wykonanie zielników, prezentacji, umiejętność opisywania i nazywania okazów przyrodniczych oraz aktywne uczestnictwo w zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	75 godz.	45 godz.
przygotowanie do zajęć i egzaminu	80 godz.	100 godz.
konsultacje	10 godz.	20 godz.
egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 167 godz. - 7 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

117. Botanika. Pr. zbiorowa pod red. B. Polakowskiego. PWN. Warszawa 1996.
118. Chudoba W.: Zoologia. PWN. Warszawa 1992.
119. Dobrowolski K.: Zoologia. PWN. Warszawa 1999.
120. Jerzak L., Radkiewicz J., Uździcka H.: Przewodnik do ćwiczeń biologicznych. Zielona Góra. 1994
121. Podbielkowski Z.: Roślinność kuli ziemskiej. PWN. Warszawa 1986.
122. Radomski J., Jasnowski J.: Botanika. Szczecin 1998.
123. Seneta W.: Dendrologia. PWN Warszawa 1993.
124. Szwejkowscy A, J.: Botanika. Warszawa 1986.
125. Świat roślin. Pr. zbiorowa pod red. Prończuk. PWN Warszawa 1983.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -

UWAGI:

Zajęcia realizowane w mniejszych grupach ze względu na ich praktyczny charakter. Kurs I realizowany w semestrze letnim, kurs II w semestrze zimowym, co umożliwia realizację w czasie wakacji zadań związanych z bezpośrednim kontaktem z przyrodą

TERAPIA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-TP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa M. Skorek

Prowadzący: dr Ewa M. Skorek

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	IV	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		IV	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu terapii pedagogicznej i metodyki zajęć korekcyjno-kompensacyjnych; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy z zakresu terapii pedagogicznej do praktyki edukacyjnej (wstępna diagnoza specyficznych trudności w uczeniu się, dostosowanie toku lekcji do możliwości uczniów z dysleksją); zapoznanie z możliwościami współpracy nauczyciela z pedagogiem terapeutą i innymi specjalistami w zespołach edukacyjno-terapeutycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki, podstawy psychologii rozwojowej, podstawy psychologii klinicznej, metodyka edukacji wczesnoszkolnej (zwłaszcza metody nauki czytania i pisania)

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do terapii pedagogicznej: a) wyjaśnienie pojęć „terapia”, „terapia przyczynowa”, „terapia objawowa”; „terapia pedagogiczna”, „zajęcia korekcyjno-kompensacyjne”, „zajęcia reedukacyjne”, „zajęcia wyrównawcze”; b) cele terapii pedagogicznej (cel nadrzędny i cele operacyjne); c) podmiot i przedmiot terapii pedagogicznej; d) formy terapii pedagogicznej; e) wyjaśnienie pojęć: „specyficzne trudności w uczeniu się”, „dysleksja”, „dysleksja rozwojowa”, „dysortografia”, „dysgrafia”, „dyskakulia”, e) historia badań nad dysleksją rozwojową, f) częstość występowania dysleksji, dysortografii, dysgrafii; g) etiologia dysleksji rozwojowej, h) patomechanizm dysleksji: neuropsychologiczne podstawy czynności czytania i pisania według A. Łurii D. Bakker, zaburzenia funkcji percepcyjno-motorycznych i ich integracji – symptomy zaburzeń, typologia dysleksji, dynamika dysleksji, ryzyko dysleksji.

System opieki terapeutycznej: a) prawo do edukacji w polskim systemie oświaty – pięciostopniowy system opieki terapeutycznej w Polsce (dla uczniów z dysleksją); b) polskie dokumenty prawne gwarantujące uczniom z dysleksją pomoc psychologiczno-pedagogiczną – zapisy dotyczące zajęć korekcyjno-kompensacyjnych i egzaminów; c) systemy opieki terapeutycznej na świecie; d) prezentacja filmu „Dysleksja” cz. I., dyskusja.

Symptomy ryzyka dysleksji: a) w wieku niemowlęcym (0-1 r.ż) i poniemowlęcym (2-3 r.ż); b) w wieku przedszkolnym (3-5 r.ż); c) w wieku 6-7 lat; d) u uczniów klas I-III; d) specjalizacja półkul mózgowych (funkcjonowanie półkul mózgowych u osób z dysleksją, wpływ na ich życie, np. na naukę, pracę zawodową), e) leworęczność i sposoby pracy z dzieckiem leworęcznym.

Metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej: a) ćwiczenia percepcji i pamięci wzrokowej we wszystkich zakresach w oparciu materiał konkretny (obrazkowy) i abstrakcyjny (geometryczny i literowy), b) ćwiczenia

percepcji i pamięci słuchowej w oparciu o materiał niewerbalny i werbalny, c) system stymulacji i koordynacji zaburzeń rozwoju ruchowego i koordynacji wzrokowo-ruchowej: metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz, metoda Newella C. Kepharta, metoda M. Frostig, metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne; d) ćwiczenia integracji percepcyjno-motorycznej z wykorzystaniem metod: sylabowej według K. Grabałowskiej, J. Jastrząb, J. Mickiewicz, M. Wojak, analityczno-syntetyczno-sylabowej według J. Baranowej, 18 struktur według E. Kujawy i M. Kurzyny, literowo-wyrazowej według B. Bieleń i G. Trzeciak, trzech rodzajów działań terapeutycznych T. Gąsowskiej i Z. Pietrzak-Stępkowskiej, terapii zajęciowej według J. Magnuskiej, działań profilaktycznych według A. Kołodziejczyka; e) ćwiczenia z wykorzystaniem scenariuszy zajęć opartych na wymienionych metodach; f) wybrane metody wspomagające terapię pedagogiczną: Kinejzologia Edukacyjna Paula Denisona, elementy NLP (Neuro Linguistic Programming) w nauczaniu ortografii; g) terapia pedagogiczna uczniów starszych: omówienie terminów dysleksja, dysortografia, dysgrafia w odniesieniu do uczniów starszych, ćwiczenia usprawniające technikę czytania, ćwiczenia w poprawnym pisaniu, ćwiczeniu doskonalące technikę pisanie; h) prezentacja filmu: „Jak wyleczyłem dziecko z dysleksji?”, dyskusja.

Dyskalkulia: a) definicje terminów: dyskalkulia rozwojowa, dyskalkulia, b) dyskalkulia a akalkulia, c) częstotliwość występowania dyskalkulii, d) klasyfikacja i charakterystyka dyskalkulii rozwojowej, e) symptomy dyskalkulii, f) diagnozowanie dyskalkulii, g) dysleksja a matematyka, h) dysleksja a dyskalkulia, i) trudności w uczeniu się matematyki w dysleksji i w dyskalkulii, j) specyficzne trudności w uczeniu się matematyki a uogólnione trudności w uczeniu się matematyki, k) inne terminy określające specyficzne trudności w uczeniu się matematyki, l) specyficzne trudności w uczeniu się matematyki w klasyfikacjach międzynarodowych, ł) zasady terapii osób z dyskalkulią.

Zasady prowadzenia zajęć korekcyjno kompensacyjnych: a) wyposażenie gabinetu terapeutycznego, b) pomoce do terapii terapeutycznej; c) zasady terapii pedagogicznej: zasada korekcji i kompensacji, zasada systematyczności, stopniowa trudności, zasada indywidualizacji, zasada ciągłości oddziaływań, atrakcyjności zajęć, zasada kompleksowego oddziaływania, zasada wczesnego rozpoczęcia terapii, zasada wzajemnego zaufania, szacunku i akceptacji, zasada polisensorycznego oddziaływania, zasada oddziaływania psychoterapeutycznego; d) film „Dysleksja” cz. II.

Programy terapeutyczne: prezentacja programów terapeutycznych wykonanych przez studentów do samodzielnie przeprowadzonych diagnoz.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja panelowa, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W09	Student potrafi scharakteryzować podstawowe teorie dotyczące specyficznych trudności w uczeniu się oraz wskazać różnorodne ich uwarunkowania.
K_W13	Potrafi zdefiniować podstawową terminologię w zakresie pedagogiki korekcyjno-kompensacyjnej oraz omówić metody diagnozy osobami terapii uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się (dysleksją, dysgrafią, dysortografią, dyskalkulią).
K_U01	Potrafi przeprowadzić diagnozę specyficznych trudności w uczeniu się oraz wskazać ich powiązania z zaburzeniami emocjonalnymi, niepowodzeniami szkolnymi i zaburzeniami w relacjach koleżeńskich.
K_U10	Potrafi projektować zajęcia korekcyjno-kompensacyjne adekwatnie do rodzajów specyficznych trudności w uczeniu się i przewidywać skutki planowanych działań;
K_K07	potrafi opracować schemat programu terapeutycznego z uwzględnieniem zakresu współpracy z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium, samodzielnie przeprowadzonej diagnozy pedagogicznej, opracowanego projektu programu terapeutycznego.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	20 godz.	30 godz.
Konsultacje	5 godz.	7 godz.
Łącznie 55 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M. *Psychologia kliniczna wieku przedszkolnego*. Warszawa 1985.
2. Bogdanowicz M. *Integracja percepcyjno-motoryczna*. Warszawa 1997.
3. Bogdanowicz M. *O dysleksji rozwojowej, czyli specyficznych trudnościach w czytaniu i pisaniu*. Lublin 1994.
4. Bogdanowicz M. *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*. Warszawa 1991.
5. Brejnak W., Zabłocki K. J. *Dysleksja w teorii i praktyce*. Warszawa 1998.
6. Czajkowska I., Herda K. *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*. Warszawa 1998.
7. Kaja B. *Zarys terapii dziecka*. Bydgoszcz 1998.
8. Szurmiak M. *Podstawy reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu*. Warszawa 1987.
9. Zakrzewska B. *Trudności w czytaniu i pisaniu*. Warszawa 1996.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M. *Leworęczność u dzieci*. Warszawa 1992.
2. Bogdanowicz M. *Metoda dobrego startu w pracy z dzieckiem od 5 do 10 lat*. Warszawa 1985.
3. Bogdanowicz M. *Trudności w pisaniu u dzieci*. Gdańsk 1983.
4. Bogdanowicz M., Barańska M., Jakacka E. *Od piosenki do literki*. Cz. 2. Gdańsk 1997.
5. Bogdanowicz M., Barańska M., Jakacka E. *Od piosenki do literki*. Cz. 1. Gdańsk 1998.
6. Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnycka M. *Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka*. Warszawa 1994.
7. Bogdanowicz M., Szlagowska D. *Piosenki do rysowania*. Gdańsk 1996.
8. Kościelak R. (red.). *Studia z psychologii klinicznej dziecka*. Warszawa 1988.
9. Luria A. *Podstawy neuropsychologii*. Warszawa 1976.
10. Nartowska H. *Wychowanie dziecka nadpobudliwego*. Warszawa 1982.
11. Nartowska H. *Opóźnienia i dysharmonie rozwoju psychomotorycznego dziecka*. Warszawa 1980.
12. Sherborne W. *Ruch rozwijający dla dzieci*. Warszawa 1997.
13. Spionek H. *Psychologiczna analiza trudności i niepowodzeń szkolnych*. Warszawa 1980.
14. Waszkiewicz E. *Stymulacja psychomotorycznego rozwoju dzieci 6–8-letnich*. Warszawa 1991.
17. Zakrzewska B. *Koncepcja procesu reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu*. Siedlce 1994.

UWAGI: -

WYCHOWANIE FIZYCZNE Z METODYKA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-WFM

Typ przedmiotu:

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Grażyna Biczysko

Prowadzący: dr Grażyna Biczysko
mgr Ryszard Wyder

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	30	2	III, IV	Zaliczenia z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	16		III, IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student poznaje miejsce wychowania fizycznego w edukacji oraz podstawowe pojęcia i mechanizmy odnoszące się do rozwoju psychofizycznego oraz motorycznego dzieci i młodzieży. Nabywa umiejętności do samodzielnego prowadzenia zajęć ruchowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu biologii oraz ogólna sprawność psychomotoryczna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcia dotyczące szeroko rozumianej kultury fizycznej. Metody wychowania fizycznego stosowane w przedszkolu i szkole. Budowa lekcji, typy i rodzaje. Proces nauczania ćwiczeń ruchowych oraz rozwój psychofizyczny dziecka. Praktyczne zastosowanie metod nauczania w różnych typach lekcji wychowania fizycznego. Usprawnianie ruchowe studentów zgodnie z programem nauczania wychowania fizycznego w przedszkolu i szkole.

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, dyskusja problemowa, analiza dokumentów, metoda pogładowa, samodzielne opracowywanie materiałów metodycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K1_W16	ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej
K1_U14	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością

K1_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
--------	---

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem na ocenę. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są test z programi punktowymi i opracowanie konspektów lekcyjnych oraz samodzielne prowadzenie zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	32 godz.
Przygotowanie do zajęć:	30 godz.	40 godz.
Przygotowanie do zaliczeń	10 godz.	28 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
Łącznie 102 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

126. Gniewkowski W., Właźnik K., 1991, Proces wychowania fizycznego w klasach początkowych. WSiP, W-wa.
127. Trzeźniowski R., 1995, Zabawy i gry ruchowe. WSiP W-wa.
128. Tatarczuk J., 2004, Metodyka wychowania fizycznego. Zagadnienia wybrane. Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zielona Góra.
129. Strzyżewski St., 1997, Proces kształcenia i wychowania w kulturze fizycznej. WSiP, W-wa.
130. Maszczak T., 2000, Zajęcia ruchowe w kształceniu zintegrowanym. AWF Wrocław.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

34. Bronikowski M., 2002, Metodyka wychowania fizycznego. AWF Poznań.

UWAGI:

MODUŁ 4
PEDAGOGIKA OPIEKUNCZO-WYCHOWAWCZA

NIEDOSTOSOWANIE SPOŁECZNE

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PED-NS

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ,
dr Lidia Wawryk, mgr Joanna Chrzanowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	I	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student posiadać wiedzę na temat zjawiska niedostosowania społecznego i jego interpretacji naukowej w różnorodnych koncepcjach teoretycznych oraz w odniesieniu do patologii życia społecznego. Poznać przyczyny i przejawy niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem w środowisku rodzinnym, szkolnym, rówieśniczym. Ponadto zdobędzie wiadomości odnoszące się do diagnozy niedostosowania społecznego, resocjalizacji i profilaktyki.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zainteresowanie tematyką z zakresu patologii społecznych, wiedza o problemach społecznych na poziomie szkoły średniej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

- Norma i patologia w funkcjonowaniu społeczeństwa. Źródła norm i zasad społecznych. Patologia a dewiacja.
- Teorie wyjaśniające zachowania dewiacyjne człowieka (teoria anomii, kontroli społecznej E. Durkheima, T. Hirschiego, teoria R. Mertona, Teoria zróżnicowanych powiązań E. Sutherlanda, teoria naznaczenia społecznego E. Lemerta, teorie subkultur)
- Patologie a niedostosowanie społeczne..
- Definicje i typologie niedostosowania społecznego.
- Powstawanie i rozwój zachowań aspołecznych oraz mechanizmy psychospołeczne.
- Biopsychiczne i środowiskowe uwarunkowania nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży.
- Rola diagnozy w pracy z dzieckiem niedostosowanym społecznie.
- Procedury działań podejmowanych wobec osób przejawiających symptomy niedostosowania społecznego.
- System opieki i profilaktyki nad dzieckiem niedostosowanym społecznie Środki i ośrodki pracy z dziećmi i młodzieżą niedostosowaną
- Główne problemy w terapii i resocjalizacji nieletnich niedostosowanych.

- Współczesne systemy ograniczania zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży w Polsce i na świecie.

Ćwiczenia

- Wprowadzenie: poglądy na istotę niedostosowania społecznego; socjalizacja; niedostosowanie jako problem wychowawczy i społeczny.
- Teoretyczny model zachowań dewiacyjnych – model rozwoju osobowości i jej zaburzeń w ujęciu E. Eriksona.
- Pojęcie niedostosowania społecznego: objawy, rodzaje i typologie niedostosowania społecznego (w/g J. Konopnickiego, Cz. Czapówa, C. E. Sullivana i M. Q. Granta); etapy wykojenia społecznego.
- Powstanie i rozwój zachowań aspołecznych: mechanizmy psychospołeczne - powstawanie zaburzeń w zachowaniu w oparciu o teorię frustracji potrzeb i społecznego uczenia się W. Bandury.
- Diagnoza niedostosowanych społecznie: model diagnozy behawioralnej i interdyscyplinarnej, główne etapy; diagnostyka wspierająca; arkusz obserwacyjny T. Achenbacha i jego praktyczne zastosowanie; SNS L. Pytki.
- Główne przyczyny niedostosowania społecznego: podziały, klasyfikacje; czynniki makrospołeczne powodujące niedostosowanie społeczne (przemiany społeczno-ekonomiczne, rola massmediów, wyjazdy za granicę)
- Rodzinne uwarunkowania niedostosowania społecznego: czynniki rodzinne w/g Farrington; braki w zakresie umiejętności wychowawczych rodziców; rola kar i nagród w wychowaniu, cechy rodziny dysfunkcyjnej w aspekcie systemów rodzinnych.
- Charakterystyka wybranych przejawów niedostosowania społecznego wśród dzieci i młodzieży (agresja, odmowa chodzenia do szkoły, fala szkolna, bullying, cyberprzemoc, wagary szkolne, próby samobójcze młodzieży)
- ADHD i FAS jako przykład zaburzeń funkcjonowania dzieci i młodzieży w wyniku uszkodzenia cun
- Diagnoza dziecka niedostosowanego społecznie.
- Przemoc wobec dziecka w rodzinie jako zasadnicza przyczyna niedostosowania społecznego; definicje, rodzaje i formy przemocy wobec dziecka; deprivacja potrzeb dziecka, a zaburzenia w zachowaniu
- Szkolne uwarunkowania nieprzystosowania społecznego: czynniki tkwiące w systemie szkolnym, w nauczycielu, w uczniu; fobia szkolna jako typ zachowania neurotyczno-lekowego; wagary; bulling.
- Dziecko niedostosowane w kontaktach rówieśniczych: Popularność dzieci z symptomami zaburzeń w grupie rówieśniczej; dzieci zagrożone ostracyzmem – mechanizmy i skutki.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, wykład problemowy, wykład dyskusyjny

Ćwiczenia – metody poszukujące (burza mózgów, metoda problemowa, dyskusja)

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	ma podstawową wiedzę o roli norm, zasad i więzi społecznych w funkcjonowaniu człowieka, potrafi wskazać przykłady zachowań pro- i antyspołecznych, zna mechanizmy powstawania niedostosowania społecznego oraz rządzące nimi prawidłowości
K_W09	zna i rozumie podstawowe teorie tłumaczące zachowania dewiacyjne człowieka, potrafi je omówić oraz poprzeć przykładami
K_W10	ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, sprzyjających powstawaniu niedostosowania dzieci i młodzieży – potrafi omówić rolę rodziny, środowiska szkolnego, rówieśniczego w powstawaniu niedostosowania jednostki ilustrując to przykładami z literatury i praktyki życia społecznego
K_U01	potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych z zakresu niedostosowania; dokonuje diagnozy zachowań, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami funkcjonowania jednostki; dostrzega złożoność i wzajemne powiązania w przeciwdziałaniu zjawisku.
K_U08	posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii dotyczących przejawów niedostosowania i ich przyczyn, potrafi je argumentować w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów
K_K02	docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne związane z diagnozowaniem i wyjaśnianiem zjawisk, projektuje działania pedagogiczne zgodne procedurami

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: obecność na wszystkich zajęciach; egzamin pisemny bądź ustny (do wyboru przez studenta). Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w wyjaśnianiu i interpretacji przejawów niedostosowania społecznego, dociekliwość i w analizie przyczyn zjawiska, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemu.

Zaliczenie ćwiczeń: aktywne uczestnictwo studenta na zajęciach (m.in. prezentowanie własnych podglądów formułowanych na podstawie literatury przedmiotu); kolokwium zaliczeniowe.

Ocenę łączną stanowi średnia ocen z ćwiczeń i wykładu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć:	60 godz.	75 godz.
Konsultacje:	8 godz.	8 godz.
Realizacja projektu (diagnoza oraz projektowanie działań):	37 godz.	40 godz.
Łącznie 150 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym:	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Carr A., Depresja i próby samobójcze młodzieży. GWP, Gdańsk 2004
2. Elliot J., Place M., Dzieci i młodzież w kłopotcie. WSiP, Warszawa 2000
3. Jarosz E., Dom, który krzywdzi. WN, Katowice 2001
4. Konopnicki J., Niedostosowanie społeczne. PWN, Warszawa 1971
5. Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. Wyd. APS, Warszawa 2000
6. Herbert M., Rozwój społeczny ucznia. GWP, Gdańsk 2004
7. Miłkowska-Olejniczak G., Charakterystyka szkolnego agresora. W: Modelowe rozwiązania działalności profilaktycznej w grupach dzieci i młodzieży. (red) A. Doliński, Zielona Góra
8. Otręba A., Wołanie o pomoc. „Edukacja i Dialog” 2002, nr 4
9. Pospiszyl I., Patologie społeczne, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2008
10. Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. Wyd. APS, Warszawa 2000
11. Seweryńska A. M., Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej. WSiP, Warszawa 2007
12. Urban B., J. Stanik, Resocjalizacja. T. 1, Wyd. PWN, Warszawa 2007
13. Urban B., Kryteria, mechanizmy i konsekwencje odrzucenia dziecka przez grupę rówieśniczą. [W:] Społeczne konteksty zaburzeń w zachowaniu. Wyd. U. J., Kraków 2001
14. Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Wyd. UJ, Kraków 2000

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bradshaw J., Zrozumieć rodzinę. Warszawa 1997
2. Konopnicki J., Niedostosowanie społeczne. PWN, Warszawa 1971
3. Radziewicz - Winnicki A., Społeczeństwo w trakcie zmiany. Wyd. GWP, Gdańsk 2004
4. Waloszek D. (red.), Osamotnienie dzieci w rodzinie a ich relacje emocjonalne z rówieśnikami i nauczycielami w szkole, [W:] Nowe stulecie dziecka. ODN, Zielona Góra 2001

UWAGI: -

SOCJOLOGIA RODZINY

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-SR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Joanna Frątczak - Müller

Prowadzący: dr Joanna Frątczak - Müller

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykłady	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18		II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zamysłem prowadzącego jest przekazanie studentom kompleksowej wiedzy z zakresu problematyki małżeństwa i rodziny, zapoznanie z podstawowymi koncepcjami teoretycznymi jej dotyczącymi oraz społeczno-kulturowym tłem ich formowania. Dodatkowym celem jest zapoznanie z różnymi formami życia małżeńsko-rodzinnego oraz przygotowanie studentów do ich rozpoznawania, oceny i diagnozy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Małżeństwo i rodzina jako systemy społeczne
- Dobór małżeński. Teorie i wzory doboru małżeńskiego
- Pojęcie funkcji rodziny i jej struktura. Zastosowanie koncepcji funkcji rodziny w diagnozie rodziny
- Rodzina jako instytucja społeczna – funkcje założone i rzeczywiste – koncepcja B.Malinowskiego
- Rodzina jako grupa pierwotna i grupa odniesienia – koncepcja Ch.H. Cooley'a i R.K.Mertona
- Koncepcja diad i triad G.Simmla na przykładzie rodziny niepełnej
- Ontogenetyczne fazy rozwoju rodziny i przemiany ról i interakcji w różnych fazach cyklu
- Rodzina z problemem – rola struktury i funkcji rodziny w jej funkcjonowaniu
- Rodzina jako kapitał społeczno-kulturowy. Dzieci lepszej i gorszej jakości
- Kolektywizm i indywidualizm, a tradycyjny model małżeństwa i rodziny
- Modele małżeństwa i rodziny we współczesnej Polsce – katolicki i laicki model
- Alternatywne formy życia małżeńsko-rodzinnego
- Sytuacja współczesnej rodziny polskiej – czy kryzys rodziny? Dyskusja w oparciu o koncepcję emergentnego strukturalizmu socjologicznego

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny; wykład problemowy; wykład konwersatoryjny

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W06	Student rozpoznaje typy więzi społecznych występujących w omawianych formach życia małżeńsko-rodzinnego, zna zasady ich powstawania i funkcjonowania.
K_W08	Posiada podstawową wiedzę na temat mechanizmów rządzących komunikacją małej grupy społecznej, potrafi ją zdiagnozować i opisać oraz wskazać przyczyny i konsekwencje obustronnych zależności komunikacyjnych między grupą a jednostką.
K_W10	Umie opisać rolę, jaką pełnią małżeństwo i grupa rodzinna w budowaniu zarówno społecznej jak i indywidualnej tożsamości człowieka. Zna mechanizmy towarzyszące procesowi tworzenia tożsamości.
K_U01	Potrafi w sposób metodologicznie poprawny dokonać analizy życia małżeńsko – rodzinnego w wymiarze makro- i mikrostrukturalnym, w oparciu o wybrane metody badawcze.
K_K05	Stosuje zasady etyki zawodowej w pozyskiwaniu i kompilacji danych dotyczących analizowanych podmiotów życia małżeńsko-rodzinnego. Zna wagę konsekwencji społecznych wynikających ze stawiania diagnozy współczesnej rodziny, wyodrębniania mechanizmów jej funkcjonowania oraz formułowania wniosków.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi oraz projekt diagnozy wybranej formy życia małżeńsko-rodzinnego – praca grupowa.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie pracy pisemnej:	10 godz.	22 godz.
Konsultacje:	5 godz.	5 godz.
Łącznie 45 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Duch-Krzystoszek D., Kto rządzi w rodzinie. Socjologiczna analiza relacji w małżeństwie, Wyd. IFiS PAN, Warszawa 2007.
2. Kotlarska – Michalska A., Ważność problematyki „doboru małżeńskiego” w socjologicznych badaniach małżeństwa, Roczniki Socjologii Rodziny Tom VI, 1994.
3. Kotlarska-Michalska A., Małżeństwo jako przedmiot badań socjologicznych, [w:] Roczniki Socjologii Rodziny Tom V, 1993.
4. Kotlarska-Michalska A., Sposoby pojmowania istoty funkcji rodziny, w: Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny, zeszyt 3, 1990.
5. Kwak A., Rodzina w dobie przemian: małżeństwo i kohabitacja, Wyd. "Żak", Warszawa 2005.
6. Łaciak B., Obyczajowość polska czasu transformacji, Warszawa 2005.
7. Słany K., Alternatywne formy życia małżeńsko – rodzinnego w ponowoczesnym świecie, Wyd. NOMOS, Kraków 2002.
8. Strategie i system. Polacy w obliczu zmiany społecznej, (red.) Giza – Poleszczuk A., Marody M., Rychard A., Wyd. IFiS PAN, Warszawa 2000.
9. Szlendak T., Socjologia rodziny. Ewolucja, historia, zróżnicowanie, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2011.
10. Tiłkowiak A., Duch-Krzystoszek D., Budrowska B., Nieodpłatna praca kobiet. Mity, realia perspektywy, Wyd. IFiS PAN, Warszawa 2004.
11. Tyszkiewicz Zb., Socjologia rodziny, PWN, Warszawa 1976.
12. Warzywoda – Kruszyńska W., Rodzina w zmieniającym się społeczeństwie polskim, Wyd. UŁ Łódź 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Szmatacka J., Małe struktury społeczne, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 1989.
2. Giddens A., Socjologia, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2004.

PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-POp

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska

Prowadzący: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska,
dr Marzena Sendyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	II	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Cel główny: poznanie teoretycznych podstaw działalności opiekuńczo-wychowawczej.

Cele szczegółowe: słuchacz: pozna podstawową i uporządkowaną wiedzę ogólną o działalności i rzeczywistości opiekuńczo-wychowawczej, jej istocie, rodzajach, składnikach; potrafi odnieść wiedzę ogólną do praktyki i własnego doświadczenia; ma świadomość swojej wiedzy i potrafi ją zastosować.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogiczna i psychologiczna wiedza ogólna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedagogika opiekuńcza, jako dyscyplina naukowa - przedmiot zainteresowań pedagogiki opiekuńczej, swoistość problematyki, funkcje pedagogiki opiekuńczej, relacje pedagogiki opiekuńczej z innymi dyscyplinami (pedagogiką społeczną, specjalną, ogólną, psychologią, socjologią). Podstawowa aparatura pojęciowa pedagogiki opiekuńczej.

Struktura opieki: potrzeby ponadpodmiotowe, funkcje opiekuńcze, postawy opiekuńcze, sytuacje opiekuńcze, czynności opiekuńcze, atmosfera opieki.

Potrzeby podopiecznego wyznacznikiem działalności opiekuńczej - istota, właściwości i wybrane klasyfikacje ludzkich potrzeb, pojęcie potrzeb ponadpodmiotowych i ich klasyfikacja oraz diagnozowanie.

Potrzeby dzieciństwa a opieka: klasyfikacja potrzeb dzieciństwa i ich krótka charakterystyka, potrzeba przywiązania – istota, sposoby zaspokojenia oraz przedmioty i ich zmienność w procesie rozwoju dziecka, choroba sieroca jako skutek niezaspokojenia potrzeby przywiązania, zasady postępowania opiekuńczo-wychowawczego wynikające z wiedzy o dziecięcych potrzebach przywiązania.

Różnorodność interpretacji pojęcia opieki. Opieka a inne typy działalności ludzkiej - zasadnicze sposoby ujmowania „opieki”, specyficzne cechy opieki, relacje między opieką a pomocą, relacje między opieką a wychowaniem (swoistości i związki).

Zakresy opieki - zróżnicowanie opieki ze względu na jej podmiot, przedmiot, charakter, przejawy w ciągu życia jednostki, zaspokajane potrzeby.

Kategorie opieki - pojęcie kategorii opieki, charakterystyka opieki jako kategorii: rodzinnej, moralnej, społecznej, prawnej i wychowawczej.

Funkcje opieki - funkcja homeostatyczna - jej warstwa obiektywna i subiektywna, egzystencjalna, regulacyjna, usamodzielniająca, socjalizująca.

Zasady opieki wychowawczej - zasada opieki sprawiedliwej, opieki optymalnej, czynnego udziału podopiecznych, wychowawczego charakteru opieki, wychowawczego oddziaływania na potrzeby.

Proces opieki - istota procesu opieki, zasadnicze typy procesu opieki, elementy zmienne ewolucyjnego procesu opieki oraz jego struktura.

System opieki nad dzieckiem - zasadnicze funkcje systemu opieki i wychowania, główne założenia reformy systemu opieki i wychowania, typy placówek i ich funkcjonowanie w świetle aktualnych dokumentów.

Zjawisko sieroctwa dzieci - wąskie i szerokie ujęcie sieroctwa, rodzaje sieroctwa dzieci, przyczyny mikro- i makrospołeczne sieroctwa, skutki sieroctwa dla rozwoju i zachowania dzieci, choroba sieroca, jako skutek wczesnego zerwania więzi dziecka z matką

Rodzina adopcyjna, jako forma kompensacji sieroctwa dzieci - podstawy prawne adopcji, adopcja zagraniczna, niepowodzenia adopcji i ich przyczyny, specyficzne problemy rodzin adopcyjnych, rola ośrodka adopcyjno – opiekuńczego w przygotowaniu adopcji

Rodzina zastępcza, jako środowisko opieki i wychowania - typy rodzin zastępczych, zasady funkcjonowania rodzin, rodzina zastępcza a rodzina adopcyjna, pogotowie rodzinne jako nowa forma opieki nad dzieckiem, światowe kierunki w opiece zastępczej

Opiekun - wychowawca w placówce opiekuńczej - pozytywne i negatywne postawy prezentowane przez opiekunów, czynniki postaw opiekuńczych, teoretyczny model opiekuna-wychowawcy, etyczny aspekt zawodu opiekuna – wychowawcy.

Wkład pedagogów (H. Radlińskiej, J. Cz. Babickiego, K. Jeżewskiego, J. Korczaka, K. Lisieckiego, H. Jordana) w rozwój pedagogiki opiekuńczej.

Istota samodzielności życiowej, jako celu i środka opieki.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład z elementami dyskusji, problemowy z zastosowaniem prezentacji medialnej.

Ćwiczenia: praca w małych grupach, praca z tekstem, wizualizacyjne, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach opiekuńczo-wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących
K_W13	ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat pedagogiki opiekuńczej i jej zależnościach z innymi subdyscyplinami pedagogicznymi, w tym podstawowe terminy, przemiany, funkcje oraz teorie składowe. Wiedza o opiece (specyfice, genezie, czynnikach, zakresach, kategoriach, funkcjach i zasadach) oraz jej wychowawczej modyfikacji, znajomość środowisk opieki i wychowania dziecka i ich specyfiki. Poznanie diagnozowania i optymalnego zaspokajania potrzeb opiekuńczych podopiecznych i wychowanków oraz doprowadzania ich do samodzielności życiowej i zakończenia opieki.
K_W15	ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej
K_U02	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U08	posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów
K_U10	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań

K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalą umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K_K07	jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: egzamin pisemny lub ustny do wyboru grupy.

Ćwiczenia: aktywność na zajęciach, pozytywna ocena z kolokwium półrocznego o końcowego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Aktywność w ramach zajęć:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie się do bieżących zajęć:	10 godz.	20 godz.
Przygotowanie się do kolokwium i egzaminu	5 godz.	13 godz.
Konsultacje:	2 godz.	2 godz.
Łącznie 62 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dąbrowski Z. (2006). Pedagogika opiekuńcza w zarysie. Część pierwsza i druga. Olsztyn.
2. Gajewska G. (2009). Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki. Zielona Góra.
3. Gajewska G. (2009). Rodzinna opieka zastępcza z perspektywy województwa lubuskiego. Zielona Góra.
4. Gajewska G. (1997). Problemy - dylematy wynikające z teorii potrzeb dla teorii i praktyki opieki nad dzieckiem. Zielona Góra.
5. Kelm A. (2000). Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej. Warszawa.
6. Sendyk M. (2001). Społeczne przystosowanie dzieci z poczuciem sieroctwa społecznego. Kraków.
7. Jundziłł E., Pawłowska R. (2008) (red.). Pedagogika opiekuńcza. Przeszłość, teraźniejszość – przyszłość. Gdańsk.
8. Wybrane artykuły z: „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Andrzejewski M. (2007). Domy na piasku. Domy dziecka. Od opieki nad dzieckiem do wspierania rodziny. Poznań.
2. Badora S. (2006). Z zagadnień pedagogiki opiekuńczej. Tarnobrzeg.
3. Becelewska D. (2007). Choroba sieroca. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, nr 5.
4. Dröcher V. (1988). Rodzinne gniazdo. Jak zwierzęta rozwiązują swoje problemy rodzinne. Warszawa.

UWAGI: -

PEDAGOGIKA RODZINY

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PRod

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Janion

Prowadzący: dr Ewa Janion, dr Marzena Sendyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	II	egzamin	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	7		II	egzamin	
Ćwiczenia	13			zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest nabycie pedagogicznej wiedzy na temat rodziny, (jej struktury, specyfiki oraz współczesnych dla niej zagrożeń) oraz zrozumienie znaczenia i istoty wychowawczego i opiekuńczego funkcjonowania rodziny

WYMAGANIA WSTĘPNE:

pedagogika ogólna, psychologia ogólna, psychologia rozwojowa

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁADY

Wprowadzenie w problematykę rodziny. Różne ujęcia rodziny i różne sposoby jej definiowania. Funkcje rodziny. Pedagogiczna typologizacja rodzin.

Rodzina a rozwój dziecka. Znaczenie rodziny w życiu dziecka. Rola więzi emocjonalnych w rodzinie i ich wpływ na rozwój i funkcjonowanie dziecka. Przeobrażenia więzi emocjonalnych w rodzinie. Zaburzenia więzi emocjonalnych w rodzinie - przyczyny i skutki.

Rodzinne uwarunkowania startu edukacyjnego i społecznego dzieci i młodzieży. Rodzina a start oświatowy i osiągnięcia szkolne dzieci i młodzieży. Rodzina a orientacje życiowe młodzieży.

Rodzina z dzieckiem specjalnej troski. Nowa sytuacja rodziny i zachodzące w niej zmiany. Fazy przystosowania się rodziców (rodziny), do nowej sytuacji. Sytuacja i reakcje rodzeństwa.

Funkcjonowanie dziecka w rodzinie niepełnej

Funkcjonowanie dziecka w rodzinie zrekonstruowanej

ĆWICZENIA

Rodzina współczesna i jej przemiany. Zagrożenia współczesnej rodziny

Postawy rodzicielskie i style wychowawcze rodziców. Pozytywne i negatywne postawy rodzicielskie oraz ich wpływ na rozwój i funkcjonowanie dziecka. Pozycja dziecka w rodzinie i jej wyznaczniki.

Błędy wychowawcze. Wychowanie skuteczne, nieskuteczne i błędne. Źródła błędnych zachowań rodziców Skutki błędów wychowawczych. Kategorie błędów wychowawczych.

Dziecko w rodzinie dysfunkcyjnej. Dziecko żyjące w biedzie. Dziecko osamotnione. Dziecko bite i wykorzystywane. Dziecko w rodzinie alkoholowej. Dziecko telewizyjne i komputerowe

Relacje rodzina - szkoła. Współuczestnictwo rodziców w procesie edukacji dzieci. Powinności rodziców i nauczycieli w procesie edukacji. Syntonia oddziaływań wychowawczych rodziny i szkoły. Przyczyny niedomogów współdziałania rodziny i szkoły.

Kształtowanie świadomości wychowawczej rodziców. Formy kształtowania kultury pedagogicznej rodziców.

Obszary i możliwości pedagogicznego i socjalnego wspomagania współczesnej rodziny polskiej.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, dyskusja, prezentacja multimedialna, metoda sytuacyjna, metoda porzypadków, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Student <u>posiada wiedzę</u> dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń
K_W10	<u>Rozumie</u> problematykę środowiska wychowawczego, jakim jest rodzina, jego specyfikę i procesy w nim zachodzące.
K_U02	<u>Wykorzystuje</u> podstawową wiedzę teoretyczną dotyczącą rodziny oraz analizuje i interpretuje jej problemy (edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, kulturalne i pomocowe), a także motywy i wzory ludzkich zachowań
K_K03	<u>Jest przekonany</u> o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym
K_K04	<u>Rozumie</u> wagę zachowania się w sposób profesjonalny, i konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin: pisemny.

Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę.

Ocena końcowa jest wyprowadzona z ocen cząstkowych uzyskiwanych przez studenta w ciągu całego kursu. Warunkiem zaliczenia jest przygotowanie się do zajęć i aktywne w nich uczestnictwo, przygotowanie i prezentacja wybranego tematu dotyczącego funkcjonowania dziecka w rodzinie dysfunkcyjnej oraz zaliczenie pisemnego kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	20 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	55 godz.	80 godz.
Przygotowanie prezentacji	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 125 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

131. Badora S., Czeredrecka B., Marzec D., Rodzina i formy jej wspomagania, Kraków 2001.
132. Cudak H., Szkice z badań nad rodziną. Kielce 1995.
133. Izdebska J., Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku, Białystok 2000.
134. Kawula S., Brągiel J., Janke A.W., Pedagogika rodziny, Toruń 1998.
135. Płopa M., Psychologia rodziny. Teoria i badania, Elbląg 2004.
136. Ziemska M., Postawy rodzicielskie, Warszawa 1973.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dyczewski L., Więzy między pokoleniami w rodzinie, Lublin 2002.
2. Janke A.W. (red.), Pedagogika rodziny na progu XXI wieku, Toruń 2004.
3. Tyszkowa M. (red.), Rodzina a rozwój jednostki, Poznań 1990.

UWAGI: -

LOGOPEDIA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-Lg

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa M. Skorek

Prowadzący: dr Ewa M. Skorek

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	III	zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		III	zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu logopedii (przedmiot logopedii, istota, rodzaje i przyczyny wybranych zaburzeń mowy oraz metody terapii; profilaktyka logopedyczna); kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy logopedycznej do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami współpracy nauczyciela z logopedą i innymi specjalistami.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki; podstawowa znajomość anatomii i fizjologii narządów mowy, podstawy języka polskiego (zwłaszcza fonetyki artykulacyjnej), podstawy psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do logopedii: a) etymologia terminu „logopedia”; b) przedmiot logopedii; c) zadania logopedii; d) interdyscyplinarny charakter logopedii; e) rozwój logopedii w Polsce i na świecie; f) prekursorzy polskiej logopedii.

Mowa jako przedmiot zainteresowań logopedii: a) logopedyczne definicje terminu „mowa”; b) składniki mowy: język, mówienie, teks słowny, rozumienie; c) powstawanie mowy: mózgowa organizacja mowy, udział aparatu oddechowego, aparatu fonacyjnego i aparatu artykulacyjnego.

Zaburzenia mowy. Klasyfikacje zaburzeń mowy: a) wyjaśnienie pojęć: zaburzenia mowy, wady mowy, wady wymowy, błędy wymowy, przejęzyczenia, socjolekty, dialekty; b) rodzaje klasyfikacji zaburzeń mowy; c) przyczynowe klasyfikacje zaburzeń mowy (na przykładzie klasyfikacji I. Styczek); d) objawowo-przyczynowe klasyfikacje zaburzeń mowy (na przykładzie klasyfikacji L. Kaczmarka); e) „Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy” S. Grabiasa; f) zaburzenia mowy w Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych ICD–10; g) zaburzenia mowy w Diagnostycznej i Statystycznej Klasyfikacji Zaburzeń Psychiczych DSM-IV; h) propozycje Międzynarodowego Towarzystwa Logopedów i Foniatorów.

Rozwój sprawności językowych i komunikacyjnych dziecka: a) kształtowanie się i okresy prawidłowego rozwoju mowy, ich charakterystyka (okres przygotowawczy, okres melodii, okres sygnału jednoklasowego, okres sygnału dwuklasowego, okres swoistej mowy dziecięcej); „kalendarz” mowy dziecka; b) warunki prawidłowego rozwoju mowy.

Wspomaganie opóźnionego rozwoju mowy: a) wyjaśnienie pojęcia „opóźniony rozwój mowy”; c) przyczyny opóźnionego rozwoju mowy (zewnętrzne, wewnętrzne); d) rodzaje opóźnionego rozwoju mowy (samoistny, niesamoistny); e) kształtowanie się, rozwój i wspomaganie rozwoju mowy u dzieci niedosłyszących; f) kształtowanie się, rozwój i wspomaganie rozwoju mowy u dzieci upośledzonych umysłowo; g) kształtowanie się, rozwój i wspomaganie rozwoju mowy u dzieci niesłyszących i niewidzących.

Profilaktyka logopedyczna: a) znaczenie wczesnej profilaktyki logopedycznej; b) zakresy profilaktyki logopedycznej; c) możliwości wykorzystania ćwiczeń ortofonicznych w pracy z dziećmi prawidłowo rozwijającymi się i dziećmi z zakłóceniami rozwoju i zaburzeniami mowy; d) rodzaje ćwiczeń ortofonicznych; e) cele i rodzaje ćwiczeń oddechowych; f) cele i rodzaje ćwiczeń oddechowo-fonacyjnych; g) cele i rodzaje ćwiczeń fonacyjnych; h) cele i rodzaje ćwiczeń słuchowych; i) cele i rodzaje ćwiczeń usprawniających narządy mowy; j) cele i rodzaje ćwiczeń artykulacyjnych.

Diagnoza i terapia wybranych zaburzeń mowy – dyslalia: a) różnorodność definicji i wyjaśnień terminu „dyslalia”; b) podziały dyslalii ze względu na różne kryteria; c) przyczyny dyslalii; d) metody badania zaburzeń artykulacji; e) etapy pracy korekcyjnej zaburzonej artykulacji.

Diagnoza i terapia wybranych zaburzeń mowy – jąkanie: a) wyjaśnienie pojęć: płynność, niepłynność mówienia; b) rodzaje niepłynności; c) wyjaśnienie pojęć: jąkanie, rozwojowa niepłynność mówienia; d) przyczyny i symptomy jąkania; e) diagnozy jąkania; f) metody usuwania jąkania.

Diagnoza i terapia wybranych zaburzeń mowy – dysartria: a) istota i rodzaje dysartrii; b) postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne w anartrii i dysartrii.

Diagnoza i terapia wybranych zaburzeń mowy – afazja: a) istota i rodzaje afazji; b) objawy zaburzeń u dzieci i dorosłych; c) metody diagnozy afazji; d) terapia afazji.

Psychospołeczna sytuacja dzieci z zaburzeniami mowy: a) dziecko z zaburzeniami mowy w roli ucznia, związek zaburzeń mowy z trudnościami w nauce; b) dziecko z zaburzeniem mowy w roli kolegi; c) zakresy współpracy logopedy, rodziców i wychowawców; d) psychospołeczne następstwa zaburzeń mowy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W13	Student potrafi definiować podstawowe terminy logopedyczne oraz omówić metody pracy z uczniami z zaburzeniami komunikacji językowej.
K_W05 K_W08	Potrafi wymienić i scharakteryzować: etapy i warunki kształtowania się i rozwoju mowy dziecka oraz najczęściej występujące zaburzenia komunikacji językowej.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zaburzeń rozwoju mowy i zaburzeń mowy u dzieci oraz analizuje ich powiązania z trudnościami w uczeniu się oraz relacjami interpersonalnymi.
K_U02	Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu logopedii oraz powiązanych z nią dyscyplin (psychologii, medycyny, językoznawstwa w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań związanych z zaburzeniami mowy i ich następstwami
K_K07	Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania związane z profilaktyką, diagnozą i terapią logopedyczną, takich jak poradnie psychologiczne-pedagogiczne i zespoły edukacyjno-terapeutyczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie (nauczycielami specjalistami w zakresie terapii pedagogicznej, pedagogami szkolnymi, psychologami, pedagogami specjalnymi, logopedami i neurologopedami, lekarzami różnych specjalności)

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie: kolokwium, przeprowadzenia diagnozy logopedycznej dziecka w wieku przedszkolnym, opracowania projektu ćwiczeń ortofonicznych dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	20 godz.	30 godz.
Konsultacje	5 godz.	7 godz.

Łącznie 55 godz. – 2 ECTS

Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego 1 ECTS

1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

15. Błachnio K., Vademecum logopedyczne dla studentów pedagogiki. UAM, Poznań 2001.
16. Demel G., Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola. WSiP, Warszawa 2004.
17. Demelowa G., Elementy logopedii. WSiP, Warszawa 1987.
18. Jastrzębowska G., Podstawy diagnozy i teorii logopedycznej. UO, Opole 1998.
19. Kaczmarek L., Nasze dziecko uczy się mowy. Wyd. Lubelskie, Lublin 1988.
20. Kaczmarek L., Rewalidacja dzieci i młodzieży z zaburzeniami mowy, [w:] Pedagogika rewalidacyjna, red. A. Hulek. PWN, Warszawa 1988.
21. Kania J. T., Szkice logopedyczne. WSiP, Warszawa 1982.
22. Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
23. Minczakiewicz E. M., Mowa – rozwój, zaburzenia, terapia. WSP, Kraków 1997.
24. Skorek E. M., Oblicza wad wymowy. Wyd. Akademickie „Żak”, Warszawa 2002.
25. Skorek E. M., Z logopedią na ty. Podręczny słownik logopedyczny. Oficyna Wyd. „Impuls”, Kraków 2004.
26. Styczek I., Logopedia. PWN, Warszawa 1981.
27. Tarkowski Z., Jąkanie wczesnodziecięce. WSiP, Warszawa 1992.
28. Zaleski T., Opóźnienia w rozwoju mowy. PZWL, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

23. Badania nad rozwojem języka dziecka – wybór prac; red. G. W. SHUGAR i M. Smoczyńska. PWN, Warszawa 1980.
24. Billewicz G., Ziolo B., Kwestionariusz badania mowy. Oficyna Wyd. „Impuls”, Kraków 2001.
25. Byrne R., Pomówmy o zaciananiu. PWZL, Warszawa 1989. Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej. UO, Opole 1998.
26. Diener K., Profilaktyka zaburzeń mowy. Wyd. Pedagogiczne ZNP, Kielce 2003.
27. Dziecko z wadą słuchu w szkole podstawowej, red. J. Wyczesany. Sponsor, Kraków 1992.
28. Jastrzębowska G., Klasyfikacje zaburzeń mowy, [w:] Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
29. Jastrzębowska G., Kukuła M., Diagnoza i terapia zaburzeń mowy dzieci niesłyszących i głuchych, [w:] Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
30. Jastrzębowska G., Pelc-Pękala O., Diagnoza i terapia zaburzeń artykulacji, [w:] Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
31. Jastrzębowska G., Przedmiot, zakres zainteresowań i miejsce logopedii wśród innych nauk, [w:] Logopedia. Pytania i odpowiedzi, red. T. Gałkowski i G. Jastrzębowska. UO, Opole 2003.
32. Jąder M., Jak rozwijam mowę komunikatywną dzieci przedszkolnych. „Wychowanie w Przedszkolu” 1998, nr 8.
33. Jurkowski J., Ontogeneza mowy i myślenia. WSiP, Warszawa 1986.
34. Kostecka W., Dziecko i jąkanie. Poradnik dla rodziców, nauczycieli i logopedów. PTL, Lublin 2000.
35. Kurkowski Z. M., Mowa dzieci sześciolatków z uszkodzonym narządem słuchu. UMCS, Lublin 1996.
36. Lichota E., Terapia wad wymowy. Oficyna Wyd. „Impuls”, Kraków 2005.
37. Perier O., Dziecko z uszkodzonym narządem słuchu. Aspekty medyczne, wychowawcze, socjologiczne i psychologiczne. WSiP, Warszawa 1992.
38. Pruszewicz A., Opóźniony rozwój mowy, [w:] Foniatria kliniczna, red. A. Pruszewicz. PZWL, Warszawa 1992.
39. Sachajska E., Uczymy poprawnej wymowy. WSiP, Warszawa 2002.
40. Skorek E. M., Reranie. Profilaktyka, diagnoza, korekcja. Oficyna Wyd. „Impuls”, Kraków 2003.
41. Skorek E. M., Stosunki koleżeńskie dzieci z zaburzeniami mowy i ich szkolne uwarunkowania. LTN, Zielona Góra 2000.
42. Słodownik-Rycaj E., O mowie dziecka. Wyd. Akademickie „Żak”, Warszawa 2000.
43. Surowaniec J., Przedmiot logopedii. „Logopedia” 1994, nr 21.
44. Tarkowski Z., Jąkanie. PWN, Warszawa 2002.

UWAGI:

BIBLIOTERAPIA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-BT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr M. Czerwińska

Prowadzący: dr M. Czerwińska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

1. Zapoznanie z teoretycznymi /interdyscyplinarnymi/ i metodycznymi podstawami biblioterapii.
2. Rozbudzenie kreatywności studentów w zakresie organizacji i realizacji postępowania biblioterapeutycznego: tworzenia modeli postępowania biblioterapeutycznego, materiałów biblioterapeutycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

1. Wstępna orientacja w pedagogicznej i psychologicznej problematyce człowieka, jego rozwoju i funkcjonowania.
2. Umiejętność interdyscyplinarnego rozumienia problematyki człowieka.
3. Wrażliwość na życiowe problemy człowieka, empatia i otwartość.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Teoria i metodyka biblioterapii.
2. Biblioterapia a czytanie i czytelnictwo.
3. Biblioterapia w pracy opiekuńczo-wychowawczej z młodzieżą niedostosowaną społecznie.
4. Biblioterapia w pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi: niepełnosprawnymi sensorycznie, niepełnosprawnymi intelektualnie, przewlekle chorymi.
5. Bajkoterapia w redukcji lęku u dzieci.
6. Drama w pracy opiekuńczo-wychowawczej i edukacji dzieci i młodzieży.
7. Biblioterapia reminiscencyjna w pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi i młodzieżą oraz osobami w wieku podeszłym.
8. Poezjoterapia i jej wybrane techniki w pracy opiekuńczo-wychowawczej i rehabilitacji.
9. Materiał alternatywny w postępowaniu biblioterapeutycznym.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwersatoryjny, pokaz, praca z książką, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_WO1	student zna elementarną terminologię używaną w biblioterapii i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych; zna i rozumie terminologię dyscyplin współpracujących z biblioterapią
K_WO5	student ma podstawową wiedzę z zakresu biblioterapii oraz na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym – niezbędną dla praktyki biblioterapeutycznej, rozumie jej interdyscyplinarność i holistyczność
K_UO2	student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu biblioterapii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów psychospołecznych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych /w tym kultury czytelniczej/ i pomocowych a także motywów i wzorów ludzkich zachowań – czyli potrafi sporządzić diagnozę biblioterapeutyczną
K_U11	student potrafi animować oddziaływania biblioterapeutyczne w ramach biblioterapii wychowawczo-rozwojowej, tj. potrafi przygotować model postępowania biblioterapeutycznego, dobrać /zgodnie z diagnozą biblioterapeutyczną/ materiał biblioterapeutyczny, techniki biblioterapeutyczne
K_KO3	student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań biblioterapeutycznych w środowisku społecznym /szkoła, placówki opiekuńczo-wychowawcze, rehabilitacyjne/: jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych, wykazuje aktywność, kreatywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie biblioterapii; jest chętny i zdolny do włączenia oddziaływań biblioterapeutycznych do procesu wychowania, opieki, rehabilitacji
K_KO5	student dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą biblioterapeuty, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki biblioterapeuty

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

forma zaliczenia przedmiotu – zaliczenie z oceną - jest średnią arytmetyczną z ocen:

- wiedza – na podstawie kolokwium - test z progami punktowymi - przeprowadzony w połowie i na końcu semestru;
- umiejętności – oceny z prac praktycznych – przygotowywanie materiałów biblioterapeutycznych - w trakcie semestru – wystawiane na podstawie kryteriów zgodności z wymogami metodycznymi dla poszczególnych rodzajów materiałów biblioterapeutycznych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	20 godz.	32 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Borecka I.: Biblioterapia – formą terapii pedagogicznej. Wałbrzych 2001.
2. Borecka I.: Biblioterapia – teoria i praktyka. Warszawa 2001.
3. Borecka I. Biblioterapia w szkole. Legnica 1998.
4. Borecka I.: Biblioterapia w szkole podstawowej i gimnazjum. Wałbrzych 2002.
5. Czerwińska M.: Niepełnosprawność i osoba niepełnosprawna w polskojęzycznej literaturze pięknej i naukowej. Bibliograficzny warsztat biblioterapeuty. Warszawa 2002.

6. Konieczna E.J.: Biblioterapia w praktyce: poradnik dla nauczycieli, wychowawców i terapeutów. Kraków 2006.
7. Kruszewski T.: Biblioterapia w działaniach placówek opiekuńczo-wychowawczych. Toruń 2006.
8. Molicka M.: Bajkoterapia M.: Bajkoterapia: o lękach dzieci i nowej metodzie terapii. Poznań 2002.
9. Molicka M.: Biblioterapia i bajkoterapia: rola literatury w procesie zmiany rozumienia świata społecznego i siebie. Poznań 2011.
10. Pańkowska K.: Pedagogika dramy. Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Konieczna E.J.: Arteterapia w teorii i praktyce. Kraków 2011

UWAGI:

PROBLEMY OPIEKI I WYCHOWANIA W INSTYTUCJACH

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-POWI

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Grażyna Gajewska prof. UZ

Prowadzący: dr Maria Fudali, dr Marzena Sendyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabycie wiedzy o elementach organizacyjnych i funkcjonalnych placówek opieki całkowitej oraz instytucji wspierających dziecko i rodzinę w środowisku lokalnym, poznanie trudności związanych z organizacją procesu opieki i wychowania w instytucjach.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych pojęć pedagogicznych, wiedza z pedagogiki opiekuńczej i metodyki pracy opiekuńczo - wychowawczej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

1. Prawne uregulowania opieki kompensacyjnej - regulacje opieki kompensacyjnej w prawie polskim, zmiana struktury i usytuowania placówek opiekuńczo – wychowawczych po 1998 roku, zmiany wprowadzone ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej
2. Proces usamodzielniania wychowanków instytucjonalnej pieczy zastępczej. Utrudnienia w przygotowaniu wychowanków do samodzielnego życia, pełnienia ról rodzinnych i zawodowych
3. Nieefektywny model placówki opiekuńczo – wychowawczej - wady obiektywne i subiektywne, wady organizacyjne i psychologiczne opieki instytucjonalnej. Problemy związane z organizacją nauki własnej w placówce, problemy związane z organizacją czasu wolnego w placówkach opieki całkowitej
4. Zaburzenia rozwoju i zachowania wychowanków pieczy zastępczej - zaburzenia w stanie zdrowia i rozwoju, zaburzenia sfery emocjonalnej, trudności i niepowodzenia szkolne, zaburzenie relacji z rówieśnikami, nieakceptowane formy zachowań, przyczyny zaburzeń
4. Stany psychoemocjonalne utrudniające społeczne przystosowanie wychowankom instytucji opieki całkowitej - poczucie inności, poczucie tymczasowości, poczucie osamotnienia, źródła przeżywanego stanu
5. Możliwości ograniczania i kompensowania ujemnych stron opieki instytucjonalnej. Walory opieki instytucjonalnej

6. Praca z rodzinami wychowanków instytucjonalnej pieczy zastępczej – podstawy pracy z rodziną wynikające z nauki o więzi, cele i etapy pracy z rodziną wychowanka, formy i metody pracy z rodziną, przykłady programów realizowanych w placówkach

Ćwiczenia

1. Rodzinne formy opieki zastępczej - rodzinny dom dziecka i wioska dziecięca, wartości rodzinnych form opieki zastępczej, specyficzne problemy w instytucjach o charakterze rodzinnym
2. Instytucjonalna piecza zastępcza - placówki interwencyjne, socjalizacyjne i wielofunkcyjne
3. Specyficzne problemy w pracy placówki interwencyjnej – wizytowanie Pogotowia Opiekuńczego w Zielonej Górze
4. Specyficzne problemy w pracy placówki socjalizacyjnej - wyjazd do Domu Dziecka w Koźuchowie (lub Świebodzinie)
5. Problemy w organizacji procesu opieki i wychowania w specjalnym ośrodku szkolno – wychowawczym
6. Problemy w organizacji procesu opieki i wychowania w placówkach wsparcia dziennego (świetlica, ognisko wychowawcze, bursa)
7. Trudności w organizacji procesu opieki i wychowania w instytucji opieki częściowej – wizytowanie bursy w Zielonej Górze
8. Działalność instytucji wsparcia w środowisku lokalnym – wizytowanie Domu Dziennego Pobytu w Zielonej Górze
9. Działalność instytucji wsparcia w środowisku lokalnym – wizytowanie Centrum Usług Opiekuńczych w Zielonej Górze
10. Dom Samotnej Matki przy Komitecie Ochrony Praw Dziecka – wizytowanie placówki
11. Organizacja procesu opieki i wychowania w szkole

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład prowadzony metodą podającą z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną

Ćwiczenia: dyskusja, praca w małych grupach, praca z materiałem źródłowym, prezentacja problematyki przez studentów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	Student wskazuje podstawy prawne i opisuje wynikające z nich zasady funkcjonowania wybranych form wsparcia rodziny oraz form pieczy zastępczej
K_W14	Student potrafi dokonać analizy trudności związanych z wdrażaniem reformowanego systemu pomocy
K_W10, K_U02	Student wskazuje specyfikę pozarodzinnych środowisk opieki i wychowania, potrafi analizować trudności w realizacji procesu opiekuńczo - wychowawczego oraz dostrzega walory tych środowisk
K_W15	Student charakteryzuje zaburzenia w rozwoju, sytuację życiową i trudności w funkcjonowaniu (w różnych sferach) wychowanków form pieczy zastępczej. Student analizuje trudności wychowanków związane z przygotowaniem do samodzielnego życia
K_U10	Student potrafi wykorzystać wiedzę na temat słabości opieki instytucjonalnej i trudności podopiecznych, proponując sposoby ich łagodzenia i kompensowania niedostatków
K_U03	Student opisuje specyfikę pracy z rodzicami wychowanków pieczy zastępczej i wykorzystuje tę wiedzę w analizie wybranych programów pracy z rodziną realizowanych w instytucjach
K_K03	Student jest przekonany o potrzebie podejmowania działań mających na celu poprawę funkcjonowania wychowanków w placówkach wspierających rodzinę i stanowiących system pieczy zastępczej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia - ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach (na każdym ćwiczeniu), obecność w wizytowanych placówkach, kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach, ocena prezentacji dotyczącej wskazanego przez prowadzącego zagadnienia;

Wykład – test obejmujący problematykę wykładów oraz przeczytaną lekturę: M. Andrzejewski, Domy na piasku. Domy dziecka - od opieki nad dzieckiem do wsparcia rodziny, Poznań 2007.

Ocena łączna – średnia ocen z ćwiczeń i wykładów

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do ćwiczeń:	30 godz.	44 godz.
Przygotowanie do zaliczenia:	20 godz.	25 godz.
Konsultacje	5 godz.	4 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gajewska G., Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki, Zielona Góra 2009.
2. Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej, J. Brągiel, S. Badora (red.), Opole 2005.
3. Kamińska U., Wychowawcza i edukacyjna rola domu dziecka w Polsce, Warszawa 2010.
4. System opieki kompensacyjnej w Zjednoczonej Europie, S. Badora, D. Marzec (red.), Kraków 2002.
5. Węzłowe problemy opieki i wychowania w domu dziecka, Z. Dąbrowski (red.), Olsztyn 1997.
6. Zagrożone dzieciństwo. Rodzinne i instytucjonalne formy opieki, M. Kolankiewicz (red.), Warszawa 1998.
7. Aktualne akty prawne dotyczące placówek opiekuńczo-wychowawczych.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Andrzejewski M., Domy na piasku. Od opieki nad dzieckiem do wsparcia rodziny, Poznań 2007.
2. Borowski R. Wysocki D. Placówki opiekuńczo – wychowawcze, Płock 2001.
3. Sieroctwo społeczne i jego kompensacja, M. Heine, G. Gajewska (red.) Zielona Góra 1999.
4. Węgiński Z., Opieka nad dzieckiem osieroconym Teoria i praktyka, Toruń 2006.
5. Biedroń M., Prokosz M. (red.), Teoretyczne i praktyczne aspekty współczesnej pedagogiki opiekuńczej, Toruń 2001
6. Kamińska U., Zranione dzieciństwo: wychowankowie domu dziecka mówią, Katowice 2000
7. Kelm A., Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej, Warszawa 2000
8. Maciaszkowa J., Z teorii i praktyki pedagogiki opiekuńczej, Warszawa 1991.
9. Łopatkowa M., Samotność dziecka. Warszawa, 1983.

UWAGI: -

KOMUNIKACJA I TRENING INTERPERSONALNY

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PED-KiTI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Elżbieta Turska

Prowadzący: dr Elżbieta Turska, dr Anna Szczęsna

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu komunikacji interpersonalnej, rozwijanie umiejętności interpersonalnych, uświadomienie własnych zasobów i ograniczeń w sferze komunikacji społecznej oraz potrzeby ciągłego rozwoju osobowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Zasady i przebieg procesu komunikacji
 - Schemat procesu komunikowania się
 - Aktywne słuchanie, przekazywanie informacji zwrotnych
 - Bariery komunikacyjne
 - Komunikacja niewerbalna:
 - rodzaje komunikatów niewerbalnych
 - funkcje komunikatów niewerbalnych
- Komunikacja inter- i intrapsychiczna w procesie rozwoju samoświadomości.
- Analiza transakcyjna i jej praktyczne zastosowanie.
- Asertywność jako jeden ze stylów komunikacji
 - Rozpoznawanie zachowań asertywnych
 - Budowanie komunikatów asertywnych
- Budowanie obrazu własnej osoby na podstawie procesu grupowego
- Rozwój umiejętności autoprezentacji.
- Wpływ grupy na funkcjonowanie społeczne (style pracy w grupie, grupowe i indywidualne podejmowanie decyzji)
- Style interpretacji sytuacji społecznych i komunikacji (optymistyczny i pesymistyczny)
- Znaczenie napięcia stresowego w procesie komunikacji interpersonalnej
- Konflikty i sposoby rozwiązywania ich

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń.
K_W18	Ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju.
K_U07	Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów.
K_U13	Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających się w pracy zawodowej.
K_K01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.
K_K07	Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie na ocenę:

- ocena aktywności na zajęciach (kryteria oceny: aktywny udział w wykonywaniu zadań, poprawność wykonywanych zadań z zakresu komunikacji i treningu interpersonalnego)
- ocena indywidualnie przygotowanych ćwiczeń rozwijających umiejętności komunikacyjne i interpersonalne (kryteria oceny: zgodność ćwiczenia z postawionym celem, oryginalność i twórczość, praktyczne zastosowanie w pracy z grupą)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	15 godz.	27 godz.
Konsultacje:	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Alberti R., Emmons M. (2007), Asertywność: sięgaj po co chcesz nie raniąc innych, Gdańsk
- Griffin E. (2003), Podstawy komunikacji społecznej, Gdańsk
- Jamrożek B., Sobczak J. (2000), Komunikacja interpersonalna, Poznań, Wydawnictwo eMPi
- John S. (2009), Mosty zamiast murów, Warszawa
- Król-Fijewska M. (1992), Trening asertywności, Warszawa
- Król-Fijewska M. (2007), Stanowczo, łagodnie, bez lęku, Warszawa
- McKay M., Davis M., Fanning P. (2002), Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Diemut H. (2002) Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji, Kielce
- Egan G. (1986) Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny, Warszawa
- Fensterheim H. (1999), Jak nauczyć się asertywności; nie mów tak gdy chcesz powiedzieć nie, Warszawa
- Grun A., Robben R. (2006), Ustalać granice – szanować granice: aby nasze wzajemne relacje były udane, Kielce
- Gut J., Haman W. (1995) Docenić konflikt: od walki i manipulacji do współpracy, Warszawa

6. Johnson D.W. (1986) Umiejętności interpersonalne i samorealizacja, Warszawa
7. King G. (2004) Umiejętności terapeutyczne nauczyciela, Gdańsk
8. Vopel K.W. (1999) Poradnik dla prowadzących grupy, Kielce
9. Zaborowski Z. (1997) Trening interpersonalny. Podstawy teoretyczne – procesy – techniki, Warszawa

UWAGI: -

PEDAGOGIKA ZABAWY

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PZa

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Anna Szczęsna

Prowadzący: dr Anna Szczęsna, dr Elżbieta Turska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z teoretycznymi i metodycznymi podstawami pedagogiki zabawy.

Rozwijanie umiejętności związanych z samodzielnym planowaniem i realizacją scenariuszy z wykorzystaniem metod i technik typowych dla pedagogiki zabawy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii ogólnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zabawa – definicja i znaczenie.

Strategia zabawowa w pracy z dziećmi i młodzieżą.

Zabawa a inne formy aktywności człowieka.

Rodzaje zabaw – klasyfikacje i praktyczne realizacje.

Teorie zabawy – J. Piageta, L.S. Wygotskiego, B. Sułkowskiego, D.B. Elkonina, J. Huizingi.

Ograniczenia w zastosowaniu metod zabawowych w pracy opiekuńczo – wychowawczej.

Rola prowadzącego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, dyskusja, symulacje, gry decyzyjne, metody ekspresyjne i In.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K_U09	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej

K_W15	ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej
K_W08	ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń
K_U04	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł
K_U11	potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie na ocenę:

- aktywność na zajęciach,
- ocena samodzielnie przygotowanych i zrealizowanych scenariuszy zajęć wychowawczych, dla wskazanej grupy wiekowej dzieci lub młodzieży, z uwzględnieniem założeń pedagogiki zabawy

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	5 godz.	10 godz.
Przygotowanie i realizacja scenariusza zajęć	15 godz.	20 godz.
Konsultacje:	2 godz.	4 godz.
Łącznie 52 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kędzior - Niczyporuk E., Wprowadzenie do pedagogiki zabawy. KLANZA, Lublin 2001, Zaorska Z., Pedagogika zabawy - metodyka pracy z grupą. Cykl zamieszczony w „Kropli” w 1992,
2. Waloszek D., Zabawa - edukacja. Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli, Zielona Góra 1996,
3. KLANZA w zabawie i edukacji dzieci, KLANZA w szkole, KLANZA w czasie wolnym. Czasopisma Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów Zabawy KLANZA,
4. Szczęsna A., Możliwości i ograniczenia wykorzystania zabawy w działaniach wychowawczych. W: G. Gajewska, A. Szczęsna, A. Doliński, Kalendarz metodyczny, Wyd. SEPP COGITO, Zielona Góra 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Thanhoffer M., Reichel R., Rabenstein R., Nauczanie kreatywne Część I. Podstawy i metody nauczania całościowego. Lublin 1996, Dymara B.(red.), Dziecko w świecie zabawy: o kulturze, cechach i wartościach ludycznej edukacji. „Impuls”, Kraków: 2009,
2. Dymara B.(red.), Dziecko w świecie zabawy: zabawa i radość w literaturze, muzyce i życiu codziennym. „Impuls”, Kraków: 2009,
3. Muchacka B., Kieler- Turska M. (red.), Stymulująca i terapeutyczna funkcja zabawy, PWN, Kraków 1999,
4. Grupa bawi się i pracuje: zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych. Cz. 1, oprac. Małgorzata Jachimska, Unus, Wałbrzych 1994,
5. Grupa bawi się i pracuje: zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych. Cz. 2, Jolanta Rojewska, Unus, Wałbrzych 2000,
6. Vopel K. W., Gry i zabawy integracyjne dla dzieci i młodzieży. T. 1, T. 2, T. 3, T. 4, JEDNOŚĆ, Kielce 1999;
7. Huizinga J., Homo ludens. Zabawa jako źródło kultury. Czytelnik, Warszawa 1985,
8. „Grupa i Zabawa”. Archiwalne numery kwartalnika Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów Zabawy KLANZA,
9. Wprowadzenie do pedagogiki zabawy. Wybór tekstów drukowanych w “Kropli” w latach 1992-1994,

UWAGI: -

DIAGNOZA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-DP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Janion

Prowadzący: dr Ewa Janion

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	IV	egzamin	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	egzamin	
Ćwiczenia	18			zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabywanie wiedzy i umiejętności projektowania i poprawnego przeprowadzania badań służących diagnozie pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wstęp do pedagogiki, teoria wychowania, pedagogika rodziny, pedagogika opiekuńcza, psychologia ogólna, psychologia rozwoju, metody i techniki badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁADY

Poznawcze podstawy diagnozy. Definicje diagnozy, przedmiot diagnozy, źródła poznania diagnostycznego. Typy diagnoz, etapy diagnozy, diagnoza pełna i niepełna.

Szczegółowe aspekty diagnozy pedagogicznej. Specyfika diagnozy pedagogicznej na tle innych diagnoz, etapy diagnozy pedagogicznej i funkcje.

Etyczne aspekty diagnozy pedagogicznej.

Kontakt diagnostyczny. Cechy kontaktu diagnostycznego. Podstawowe wskaźniki prawidłowego i pozornego kontaktu diagnostycznego. Techniki nawiązywania i podtrzymywania kontaktu diagnostycznego. Opór w kontakcie diagnostycznym i sposoby przewycięzania go.

ĆWICZENIA

Systematyka rodzajów cech diagnozowanych przedmiotów. Znaczenie cech dla stawianych diagnoz.

Podstawowe środowiska wychowawcze i ich charakterystyka.

Diagnoza sytuacji dziecka w rodzinie. Diagnoza sytuacji socjalno-wychowawczej dziecka w rodzinie. Diagnoza potrzeb dziecka i poziomu ich zaspokojenia w rodzinie. Diagnoza przypadków przemocy wobec dziecka w rodzinie.

Diagnoza sytuacji dziecka w szkole. Diagnoza gotowości szkolnej dziecka. Diagnoza sytuacji społecznej w klasie szkolnej. Diagnoza zachowania się dziecka w szkole.

Wzory narzędzi diagnostycznych.

Analiza i interpretacja rysunków dzieci.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, dyskusja, pokaz, metoda projektu, metoda sytuacyjna, metoda przypadków, inscenizacja, praca indywidualna, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student zna różne środowiska wychowawcze, dostrzega ich specyfikę i rozumie procesy w nich zachodzące.
K_W12	Posiada wiedzę na temat projektowania i prowadzenia badań pedagogicznych (diagnostycznych).
K_U01	Potrafi obserwować i interpretować zjawiska społeczne oraz analizować ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
K_U02	Potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną, analizować i interpretować problemy pedagogiczne.
K_U05	Potrafi przygotować i przeprowadzić badania diagnostyczne w zakresie, sformułować wnioski .
K_K06	Ma świadomość istnienia etycznego wymiaru badań pedagogicznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin: egzamin pisemny.

Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę.

Ocena końcowa jest wyprowadzona z ocen cząstkowych uzyskiwanych przez studenta w ciągu całego kursu. Warunkiem zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach i przygotowanie prac.

Metody weryfikacji: analiza i ocena gotowych narzędzi diagnostycznych, samodzielne konstruowanie narzędzi diagnostycznych, analiza i interpretacja indywidualnych przypadków, przeprowadzenie prostych badań diagnostycznych w środowisku i ich interpretacja, kolokwium pisemne.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	50 godz.	68 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jarosz E., Wysocka E., *Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania*, Warszawa 2008.
2. Jarosz E., *Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego*, Katowice 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Badura J., Lepalczyk I., *Elementy diagnostyki pedagogicznej*, Warszawa 1987.
2. Konarzewski S., *Jak uprawiać badania oświatowe. Metodologia praktyczna*. Warszawa 2000.
3. Niemierko B., *Diagnostyka edukacyjna*, Gdańsk 1998.
4. Skulicz D., *Diagnozowanie pedagogiczne*, w: S. Palka (red.): *Orientacje w metodologii badań pedagogicznych*, Kraków 1998.
5. Wallon P., Cambier A., Engelhart D., *Rysunek dziecka*, Warszawa 1993.

PRACA Z DZIECKIEM NIEPEŁNOSPRAWNYM

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PzDN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr J. Bąbka

Prowadzący: dr J. Bąbka, dr E. Janion

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	IV	Zaliczenie	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	15		IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Ukazanie specyficznych cech dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności

Omówienie sytuacji szkolnej dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz sytuacji rodzin wychowujących dziecko niepełnosprawne

Przedstawienie założeń wybranych metod pod kątem pracy z dziećmi niepełnosprawnymi

Ukazanie metodycznych aspektów wykorzystania metod w praktyce

Uwrażliwienie studentów na problemy dzieci niepełnosprawnych i ich rodzin w środowisku szkolnym i lokalnym oraz konieczność pomocy w ich rozwiązywaniu

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość problematyki celów, zasad, metod z zakresu teoretycznych podstaw wychowania, dydaktyki ogólnej oraz terapii pedagogicznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

1. *Wybrane aspekty edukacji i społecznej integracji dzieci niepełnosprawnych* (system kształcenia dzieci niepełnosprawnych w Polsce, formy społecznej integracji, przejawy integracji dziecka z rówieśnikami, bariery społecznej integracji).
2. *Psychospołeczne funkcjonowanie dzieci z wybranymi rodzajami niepełnosprawności w roli ucznia i kolegi* (pojęcie i klasyfikacja dzieci niepełnosprawnych, charakterystyka specyficznych właściwości dzieci niepełnosprawnych).
3. *Zasady pracy z dziećmi niepełnosprawnymi*: rehabilitacja, rewalidacja, strefa aktualnego i najbliższego rozwoju, bliskie i dalekie cele pracy rewalidacyjnej.
4. *Wspomaganie rodziców dzieci niepełnosprawnych*: sytuacja rodziców wychowujących niepełnosprawne dzieci, formy wspomaganie rodzin.

Ćwiczenia

1. *Charakterystyka trudności rozwojowych dzieci niepełnosprawnych* ruchowo, upośledzonych umysłowo w stopniu lekkim, przewlekle chorych, niewidomych i niedowidzących, głuchych i niedosłyszących.
2. *Metoda ruchu rozwijającego W. Sherborn w pracy z niepełnosprawnymi dziećmi*: schemat ciała, orientacja w przestrzeni, obraz własnej osoby dzieci niepełnosprawnych, założenia metody, typy ćwiczeń: prowadzące do poznania własnego ciała, wzmacniające pewność siebie, sprzyjające współpracy z partnerem, twórcze.
3. *Metody relaksacyjne*: technika relaksacji według Jacobsona, według Winterberga, według Polender.
4. *Metoda ośrodków pracy oraz metoda stacyjna*: istota wielostronnego kształcenia wg Okonia, zasady ortodydaktyki, zasady kształtowania gotowości do czytania i pisania i matematycznego myślenia i działania, myślenie przedoperacyjne i operacyjne na poziomie konkretnym.
5. *Metoda P. Denisona w pracy z niepełnosprawnymi dziećmi*: działanie lewej i prawej półkuli mózgowej, założenia metody, typy ćwiczeń.
6. *Metoda dobrego startu w pracy z niepełnosprawnymi dziećmi*: istota czytania i pisania, gotowość psychomotoryczna, słownikowo - pojęciowa i emocjonalno motywacyjna do nauki czytania i pisania.
7. *Uczenie we współpracy z niepełnosprawnymi dziećmi*: kooperacja, indywidualizacja, rywalizacja, typy zadań sprzyjających współpracy, synergia, społeczna integracja.
8. *Metoda żywiołów w pracy rewalidacyjnej*: specyfika dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w głębszym stopniu, poznanie polisensoryczne, istota kompensacji.
9. *Metoda M i Ch. Knillów*: orientacja w schemacie ciała, doświadczanie sensoryczne.
10. *Pedagogika zabawy w pracy z niepełnosprawnymi dziećmi*: relacje społeczne wśród pełnosprawnych i niepełnosprawnych dzieci, społeczna integracja, typy zabaw integracyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, metoda projektu, praca w grupach, metoda ćwiczeń

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student potrafi opisać specyficzne właściwości dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności, które utrudniają funkcjonowanie w roli ucznia i kolegi, wyjaśnić złożoność sytuacji rodziców dzieci niepełnosprawnych, a także omówić formy wspomaganie rodzin
K_W16	Student potrafi omówić założenia, zasady organizacji, zalety oraz wady poznanych metod
K_U02	Student umie przeprowadzić zajęcia z wykorzystaniem wybranej metody
K_U09	Student potrafi ocenić przydatność metody pod kątem pracy z niepełnosprawnymi dziećmi
K_K04	Student jest wrażliwy na problemy dzieci niepełnosprawnych i ich rodziców oraz wykazuje się wobec nich otwartością oraz poszanowaniem godności
K_K07	Student jest otwarty na współpracę z innymi osobami (psycholog, logopeda, pracownik socjalny, rodzic i inni) w procesie rozwiązywania problemów dzieci niepełnosprawnych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładu: obecność na wszystkich wykładach

Zaliczenie ćwiczeń: Ocena końcowa z ćwiczeń stanowi średnią ocen za: (1) zreferowanie założeń wybranej metody, przygotowanie odpowiednich środków dydaktycznych oraz przeprowadzenie zajęć praktycznych (praca w grupie). Kryteria oceny (2-5): a) rzetelność analizy problematyki, b) komunikatywność przekazu, c) środki dydaktyczne, c) atrakcyjność zajęć praktycznych b) poprawność metodyczna (2) test wiedzy dotyczącej znajomości swoistych cech dzieci niepełnosprawnych oraz omówionych na zajęciach metod. Kryteria oceny: ocena dostateczna- 60 % odpowiedzi, ocena dobra 75% odpowiedzi, ocena bardzo dobra 90% odpowiedzi (3) obecność na ćwiczeniach oraz aktywny udział w zajęciach próbnych prowadzonych przez poszczególne grupy studentów

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	30 godz.	46 godz.
Konsultacje	8 godz.	10 godz.

Realizacja projektu (opracowanie zajęć z wykorzystaniem metody)	17 godz.	17 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., Metoda dobrego startu, Warszawa, 1999.
2. Bogdanowicz M., Barańska M., Jakacka E., Od piosenki do literki, czyli Metoda dobrego startu dla uczniów kl. 0 i I i mających trudności w nauce czytania i pisania, cz. 1 i 2, Gdańsk 1997.
3. Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnyska M., Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka, Warszawa 1996.
4. Domań R., Metody pedagogiki zabawy w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym, Lublin 2003.
5. Grzywaniak C., Kinezylogia edukacyjna, Kraków 2006.
6. Kaja B., Zarys terapii dziecka, Bydgoszcz 2001.
7. Kielin J., Rozwój daje radość. Terapia dzieci upośledzonych umysłowo, Gdańsk, Warszawa 2000.
8. Knill Ch, Dotyk i komunikacja, Warszawa 1995.
9. Maciarz A., Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej, Warszawa 1992.
10. Molska A., Metoda ośrodków pracy i jej zastosowanie w kształceniu zintegrowanym. W: Poradnik metodyczny dla nauczycieli kształcących uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim w szkołach ogólnodostępnych i integracyjnych, Warszawa 2001.
11. Pawlak B., Praca w grupach w edukacji wczesnoszkolnej, Kraków 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dykcik W., Szychowiak B. (red.), Nowatorskie i alternatywne metody w praktyce pedagogiki specjalnej. Przewodnik metodyczny, Poznań 2001.
2. Dzionek E, Gmosińska M., Kościelniak A., Szwałkajzer M., Kinezylogia edukacyjna, Kraków 2010.
3. Knill M. i Ch., Programy aktywności (Świadomość ciała, Dotyk i Komunikacja), Warszawa 1995.
4. Kowalik S. (red.), Psychologia ucznia i nauczyciela. Podręcznik akademicki, Warszawa 2011.
5. Krause A., Współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej, Kraków 2010.
6. Lovaas O.I. Nauczanie dzieci niepełnosprawnych umysłowo, Warszawa 1993.
7. Maciarz A. (red.), Z teorii i badań społecznej integracji, Kraków 1999.
8. Obuchowska I. (red.), Dziecko niepełnosprawne w rodzinie, Warszawa 1995.
9. Pilecka W. (red.), Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży. Perspektywa kliniczna, Kraków 2011.
10. Tomkiewicz-Bętkowska A., Krztoń A., ABC pedagoga specjalnego, Kraków 2008.
11. Woynarowska B. (red.), Uczniowie z chorobami przewlekłymi. Jak wspierać ich rozwój, zdrowie i edukację, Warszawa 2010.

UWAGI: -

PROFILAKTYKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PED-ProS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ

dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ

Prowadzący: dr Lidia Wawryk

dr Jolanta Lipińska-Lokś

dr Maria Fudali

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student zdobędzie wiedzę na temat profilaktyki społecznej w Polsce i za granicą. Pozna cele, zadania, poziomy profilaktyki, strategie profilaktyczne, obszary skutecznej profilaktyki w szkole i środowisku lokalnym, pozna standaryzowane programy profilaktyczne oraz zdobędzie wiedzę dotyczącą tworzenia programów profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje na temat patologii społecznych oraz niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży oraz jego przyczyn.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Profilaktyka społeczna – kontrowersje terminologiczne, wyjaśnienie pojęć. Czynniki zagrażające i chroniące. Cele profilaktyki, jej poziomy, rodzaje. Modele profilaktyki.

Podstawowe zasady, formy i podstawy prawne tworzenia programów profilaktyki

Programy i działania profilaktyczne. Programy wczesnej interwencji. Podstawowe składniki programów profilaktyki i wczesnej interwencji.

Strategie działań profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży.

Profilaktyka w działalności szkoły. Szkolne i środowiskowe programy profilaktyczne. Podstawy prawne działalności profilaktycznej placówek opiekuńczo-wychowawczych. Zasady konstruowania programów profilaktycznych. Standardy programów profilaktycznych.

Przegląd wybranych profesjonalnych programów profilaktycznych,

Profilaktyka w środowisku otwartym w Polsce i za granicą.

Wykorzystanie diagnozy do projektowania programów i realizacji działań profilaktycznych.

Rola profilaktyki w neutralizowaniu zachowań społecznych.

Poznanie działań profilaktycznych w zakresie trzech poziomów profilaktyki w wybranych formach niedostosowania społecznego: uzależnienia od alkoholu oraz współuzależnienia; uzależnienia od narkotyków; profilaktyki agresji i przemocy domowej, profilaktyki sekt i destrukcyjnych subkultur, profilaktyki samobójstw.

Procedury postępowania w sytuacji zagrożenia przestępczością i demoralizacją.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład problemowy, wykład dyskusyjny.

Ćwiczenia: dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student posiada wiedzę z zakresu profilaktyki społecznej. Zna przyczyny i przejawy niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem. Potrafi je omówić popierając przykładami.
K_W16	Student potrafi wyjaśnić pojęcie profilaktyki społecznej i szkolnej, zna poziomy i strategie profilaktyczne.
K_U02	Student potrafi uzasadnić ideę i zasady wprowadzenia programów profilaktycznych do placówek oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych i pomocy społecznej.
K-U03	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej
K_U10	Student zna strategie budowania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym i potrafi je wykorzystać w projektowaniu własnych działań.
K_K01	Student jest chętny do pogłębiania zasobów własnej wiedzy na temat profilaktyki społecznej oraz doskonalenia warsztatu pracy profilaktycznej z osobami niedostosowanymi społecznie.
K_K07	Student jest świadomy swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania oraz realizowania działań profilaktycznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: obecność na wszystkich zajęciach; egzamin pisemny bądź ustny (do wyboru przez studenta). Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w ocenie zjawisk (czynników ryzyka) zachodzących w szkole i środowisku lokalnym, wyjaśnianiu i interpretacji programów profilaktycznych, dociekliwość, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemów, twórcza postawa wobec potrzeby działań profilaktycznych, jako odpowiedzi na współczesne zagrożenia dzieci i młodzieży.

Ćwiczenia: zaliczenie z oceną – test rozszerzony z wiedzy; opracowanie problemowe zagadnień oraz ocena zaangażowania studenta w trakcie projektowania działań profilaktycznych na zajęciach.

Ocenę łączną stanowi średnia ocen z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć:	30 godz.	46 godz.
Konsultacje:	8 godz.	10 godz.
Realizacja projektu (student samodzielnie zaprojektuje działania profilaktyczne adresowane do różnych środowisk wychowawczych)	17 godz.	17 godz.
Łącznie 100 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem	2 ECTS	2 ECTS
Ocenę łączną stanowi średnia ocen z ćwiczeń i wykładu		

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gaś Z. Profilaktyka w szkole. Warszawa 2006, WSiP
2. Szymańska J. Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki. Warszawa 2002, CMPP-P
3. Zajączkowski K. Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży. Toruń 1998, Wyd. Adam Marszałek
4. Balcerek-Kałek B. Budowanie szkolnych programów profilaktyki. Warszawa 2003, PWN

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Vogler R.E., Bartz W.R. Nastolatki i alkohol. Kiedy nie wystarczy powiedzieć nie?. Warszawa 2002, PARPA
2. Wojcieszek K. Wygrać życie. Szkolny program profilaktyki. Kraków 2002, Rubikon
3. Kosińska E., Zachyra B. Profilaktyka pierwszorzędowa w szkole: scenariusze zajęć z uczniami. Kraków 2003, Rubikon
4. Pasek M. Narkotyki przy tablicy. Warszawa 2000, Fundacja ETOH
5. Dimoff T., Carter S. Jak rozpoznać, że dziecko sięga po narkotyki ? Warszawa 1994, Wyd. Elma Books
6. Knez R., Słonina W. Saper- jak rozminować agresję? Warszawa 2000, Rubikon
7. Jędrzejewski M. Młodzież a subkultury. Warszawa 1988, Wyd. Żak
8. Prejs B. Subkultury młodzieżowe. Katowice 2005, Wyd. Kos
9. Prokop J. Uwaga rodzice! Sekty. Warszawa 1994
10. Nowakowski P.T. Sekty. Co każdy wiedzieć powinien. Tychy 1999, Maternus Media

UWAGI: -

METODYKA PRACY Z RODZINĄ

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-MPzR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Aneta Rudzińska – Rogoża

Prowadzący: dr Aneta Rudzińska – Rogoża, dr Marzena Sendyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabycie wiedzy o strukturze i zasadach funkcjonowania systemu rodzinnego oraz cyklu życia rodziny.
Poznanie istoty wsparcia społecznego oraz podmiotów wsparcia rodziny w środowisku lokalnym.
Poznanie form i metod pracy z rodziną.
Opanowanie umiejętności planowania współpracy i jej realizacji w ramach form indywidualnych i grupowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza dotycząca rodziny, jako środowiska życia człowieka.
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju i osobowości oraz psychologii wychowawczej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rodzina, jako system podmiotem oddziaływań pedagogicznych, system prawidłowy i system zaburzony

Fazy cyklu życia rodziny – charakterystyka najczęstszych problemów w poszczególnych fazach i sposoby radzenia sobie z nimi

Wsparcie rodziny w opiece i wychowaniu – pojęcie, rodzaje wsparcia, umiejętności i techniki przydatne w pracy osoby udzielającej wsparcia

Podmioty wsparcia rodziny w środowisku lokalnym

Praca z rodziną na terenie szkoły – zapotrzebowanie na współpracę, bariery współpracy, indywidualne i grupowe formy współpracy, zasady współpracy

Wybrane techniki terapii rodzin i możliwość wykorzystania ich elementów w pedagogicznej pracy z rodziną. Wybrane metody aktywizujące w pedagogicznym wspomaganiu rodziny

Właściwa komunikacja w relacji pedagog – rodzic.

Psychoedukacja dla rodziców – opracowanie scenariuszy spotkań z rodzicami na temat kompetencji rodzicielskich oraz trudności rozwojowych i wychowawczych dzieci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia realizowane różnicowanymi metodami: dyskusja, burza mózgów, gry interakcyjne, tworzenie mapy mentalnej, indywidualna prezentacja problematyki, praca z materiałem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
KW10	Student potrafi opisać istotę systemu rodzinnego, tłumaczy zasady jego funkcjonowania i charakteryzuje rodzaje systemów rodzinnych
KW10	Student wyodrębnia fazy cyklu życia rodziny, potrafi wskazać najważniejsze problemy i zaproponować sposoby radzenia sobie z nimi
KW10; KK05	Student opisuje istotę wsparcia społecznego, rozpoznaje jego rodzaje, wskazuje podmioty wsparcia rodziny w środowisku lokalnym i jest świadomy konieczności podejmowania działań wspierających zgodnie z zasadami etyki
KU03	Student opisuje istotę wsparcia społecznego, rozpoznaje jego rodzaje, wskazuje podmioty wsparcia rodziny w środowisku lokalnym i jest świadomy konieczności podejmowania działań wspierających zgodnie z zasadami etyki
KU16; KU03	Student wyróżnia metody pracy z rodziną ucznia/podopiecznego/wychowanka oraz charakteryzuje formy współpracy pedagoga z rodzicami i potrafi je adekwatnie dobrać w podejmowanych działaniach
KU10	Student potrafi zaplanować proces współpracy i opracować scenariusz spotkania z rodzicami
KU10	Student potrafi przeprowadzić spotkanie z rodzicami, zarówno indywidualne, jak i grupowe
KU07	Student posiada umiejętności komunikacyjne niezbędne w pedagogicznym wspieraniu rodziny

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach.

Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach.

Przygotowanie scenariuszy spotkań z rodzicami.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć (przygotowanie do każdego ćwiczenia, przygotowanie do kolokwium, przygotowanie scenariuszy spotkań z rodzicami):	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 65 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Badora S., Czeredrecka B., Marzec D., Rodzina i formy jej wspomagania, Kraków 2001
2. Babiuch M., Jak współpracować z rodzicami „trudnych uczniów”?, Warszawa 2000.
3. Efektywna współpraca nauczycieli i rodziców, Koźmiński G. (red.), Złotów 2002.
4. Christopher C. J., Nauczyciel – rodzic. Skuteczne porozumiewanie się, Gdańsk 2004.
5. Satir V., Rodzina. Tu powstaje człowiek, Gdańsk 2002.
6. Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny, B. de Barbaro (red.), Kraków 1999

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajewska G., Szczęsna A., Doliński A., Warsztat pracy pedagoga, zbiór scenariuszy – zeszyt III, Zielona Góra 2000.

2. Gajewska G., Szczęsna A., Doliński A., Teoretyczno-metodyczne aspekty kalendarza wychowawcy. Scenariusze zajęć wychowawczych. Tom 5, Zielona Góra 2008.
3. Fechner – Sędzicka I., Lachowska – Żarska E., Nauczyciele – rodzicom, Toruń 2002.
4. Kozłowska A., Znaczenie relacji rodzinnych dla pozytywnego rozwoju dziecka, Warszawa 2000.
5. Mendel M., Rodzice i szkoła. Jak współuczestniczyć w edukacji dzieci, Toruń 2000.
6. Nauczyciele i rodzice – współpraca w wychowaniu, I. Nowosad (red.), Zielona Góra 2001.
7. Nowak A., Spotkania z rodzicami. Jak uatrakcyjnić tradycyjną wywiadówkę, Poznań 2000.
8. Pawlak B., Jak współpracować z rodzicami uczniów klas początkowych, Kraków 2003.
9. Praszkie R., Zmieniać nie zmieniając. Ekologia problemów rodzinnych. Warszawa 1992.
10. Ryś M., Systemy rodzinne. Metody badań struktury rodziny pochodzenia i rodziny własnej, Warszawa 2001.

METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ I

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-MWO1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska

Prowadzący: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska,
dr Anna Szczęsna, dr Elżbieta Turska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatorium	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatorium	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

- Poznanie ogólnej metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej, kształtowanie kompetencji refleksyjnego praktyka – opiekuna – wychowawcy oraz umiejętności tworzenia i modyfikacji warsztatu opiekuna-wychowawcy.
- Poznanie i adekwatne, refleksyjne zastosowanie metod i form pracy opiekuńczo-wychowawczej,
- Rozwijanie kompetencji metodycznych z zakresu pracy opiekuńczo-wychowawczej: rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy do wymagań grupy; rozwijanie umiejętności przygotowania dokumentacji pracy opiekuńczo-wychowawczej (scenariusze zajęć); uświadomienie indywidualnych zasobów i ograniczeń w pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności interpersonalnych potrzebnych w pracy opiekuńczo-wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość teoretycznych podstaw opieki i wychowania, psychologii

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

LP.	PROGRAM WYKŁADÓW	LICZBA GODZIN
1.	Wprowadzenie do ogólnej metodyki opieki i wychowania. (Zakres i przedmiot metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej; relacje między wiedzą ogólną, metodyką a praktyką, funkcje metodyki, rodzaje twierdzeń, źródła treściowe metodyki opieki i wychowania, metodyki szczegółowe w pracy opiekuńczo-wychowawczej, warsztat opiekuna-wychowawcy).	2

2.	Modelowanie i optymalizowanie pracy opiekuńczo-wychowawczej.	2
3.	Planowanie (projektowanie) w pracy opiekuńczo-wychowawczej. (Podstawowe operacje składające się na proces planowania pracy opiekuńczo-wychowawczej. Zalety zapisanego planu. Cechy dobrego planu. Trudności w planowaniu pracy opiekuńczo-wychowawczej. Źródła treściowe planu działania opiekuńczo-wychowawczego. Podstawowe kategorie treściowe planu. Struktura i możliwości konstruowania planu działania opiekuńczo-wychowawczego. Rodzaje planów w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Standardy usług opiekuńczo-wychowawczych i nadzór nad ich realizacją. Program opieki indywidualnej oraz instytucji opiekuńczo-wychowawczej (dochodzenia do standardów). Stopnie awansu zawodowego (program rozwoju zawodowego nauczyciela, opiekuna-wychowawcy).	2
4.	Diagnoza, ocenianie i ewaluacja w procesie opiekuńczo-wychowawczym (aspekt jednostkowy, grupowy, instytucjonalny).	2
5.	Formy i metody opieki ich związek z efektywnością opieki i wychowania. (Rozumienie pojęć „forma opieki”, „forma wychowania”, „metoda opieki”, „metoda wychowania”. Rodzaje form opieki i wychowania. Rodzaje metod opieki i wychowania. Poznanie wybranych metod opieki i wychowania: werbalne, niewerbalne, alternatywne - aktywizujące).	6
6.	Znaczenie kształtowania kontaktów, więzi, atmosfery w pracy opiekuńczo-wychowawczej w różnych typach sytuacji opiekuńczo-wychowawczych.	1

LP.	PROGRAM konwersatoriów	LICZBA GODZIN
1.	Wprowadzenie do pracy z grupą: ustalenie kontraktu grupowego. Zasady funkcjonowania grup, zasady integracji grupy, dynamika rozwoju grupy.	5
2.	Podstawowe problemy komunikacji w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Bariery komunikacyjne i ich znaczenie w procesie wychowania. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych.	5
3.	Agresja-asertywność –uległość w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Wykorzystanie zachowań asertywnych w relacjach wychowawczych.	3
4.	Prawa dziecka: specyfika poszczególnych praw dziecka, uwrażliwianie na sytuacje łamania praw dziecka.	2
5.	Twórcze myślenie. Wykorzystanie metod i form twórczego myślenia w pracy opiekuńczo-wychowawczej.	5
6.	Grupa, jako zwierciadło społeczne. Budowanie tożsamości grupowej.	5
7.	Rozwijanie umiejętności radzenia sobie ze stresem: przyczyny powstawania stresu, indywidualne strategie radzenia sobie ze stresem, wykorzystanie metod relaksacji w pracy opiekuńczo-wychowawczej.	5

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny z elementami dyskusji i pokazem medialnym.

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, praca z książką, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej.
K_U02	Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań.
K_U09	Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej.
K_U10	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań.
K_U04	Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł.
K_U13	Student wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających się w pracy zawodowej.
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki.
K_K04	Student ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej.
K_K07	Student potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie.
K_K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, głównie opiekuńczo-wychowawcze.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z pisemnego kolokwium.

Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest:

Zaliczenie z oceną

- ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć wychowawczych (kryteria oceny: formułowanie adekwatnych celów zajęć, dobór odpowiednich do tematu metod i form pracy, innowacyjność, twórczość)
- hospitacja samodzielnie realizowanych zajęć wychowawczych w wyznaczonej grupie (kryteria oceny: adekwatność doboru metod i form pracy z grupą; przemienność aktywności, tempa pracy, form organizacyjnych, realizacja postawionych celów, zastosowanie założeń etycznych w pracy z grupą.)

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią ocen z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	42 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gajewska G. (2009). Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki. Zielona Góra;
- Gajewska G., Doliński A. (2002, 2007). Teoretyczno - metodyczne aspekty warsztatu pracy pedagoga. Scenariusze zajęć wychowawczych. T.1.
- Dąbrowski Z. (2006). Pedagogika opiekuńcza w zarysie. Część druga. Olsztyn;
- Kamińska U. (2002). Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej. Katowice
- Kelm A. (2000). Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej. Warszawa;

6. Łobocki M. (1990). W poszukiwaniu skutecznych form wychowania. Warszawa.
7. Vopel K.W. (1999). Poradnik dla prowadzących grupy. Kielce

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Brągiel J., Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej. Wybrane zagadnienia do ćwiczeń. Skrypt dla studentów III i IV roku pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej studiów stacjonarnych i zaocznych. Opole 1984, WSP
2. Łobocki M. (2004). Teoria wychowania w zarysie. Kraków;
3. Dąbrowski Z. (1997) (red.). Węzłowe problemy opieki i wychowania w domu dziecka. Olsztyn.
4. Gajewska G. (2004). Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej. W: Encyklopedia pedagogiczna XXI w. T.3, T.Pilch red., Warszawa
5. Gajewska G., Turska E. (2011). Teoretyczno-metodyczne aspekty opieki i wychowania w świetlicy. Scenariusze spotkań, programy. Tom 12, Zielona Góra.
6. Gajewska G., Szczęsna A., Turska E. (2009). Teoretyczno-metodyczne podstawy opieki i wychowania w internacie i bursie szkolnej. Scenariusze spotkań wychowawczych z młodzieżą. T.11, Zielona Góra.
7. Gajewska G., Bazydło – Stodolna K. (2005). Teoretyczno – metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy. Scenariusze zajęć wychowawczych. T.8, Zielona Góra.
8. Gajewska G., Szczęsna A., Turska E. (2008). Teoretyczno-metodyczne podstawy warsztatu wychowawcy kolonii. Scenariusze zajęć wychowawczych. Programy kolonii, półkolonii, obozów, biwaków. T.10, Zielona Góra...
9. Grochulska J. (1993). Agresja u dzieci. Warszawa
10. Diemut H. (2002). Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji. Kielce
11. Król – Fijewska M. (1992). Trening asertywności. Warszawa
12. Nęcka E. (1998) Trening twórczości. Podręcznik dla psychologów, pedagogów, nauczycieli. Kraków
13. Schenk C. (1996). Relaksacja-sposób na stres, Warszawa
14. Vopel K.W. (1999). Poradnik dla prowadzących grupy. Kielce, Jedność
15. Vopel K. (2003). Jak pobudzić kreatywność grupy, Kielce
16. Oyster C.K., (2002). Grupy, Poznań
17. Hamer H. (1994). Klucz do efektywności nauczania, Warszawa
18. Dąbrowska-Jabłońska I. (red.) (2006). Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, Kraków

UWAGI: -

METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ II

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-MWO2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska

Prowadzący: dr Anna Szczęśna, dr Elżbieta Turska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Konwersatorium	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

-Poznanie metod i form pracy opiekuńczo-wychowawczej,

-dalsze rozwijanie, doskonalenie kompetencji metodycznych z zakresu pracy opiekuńczo-wychowawczej: rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy do wymagań grupy; rozwijanie umiejętności przygotowania dokumentacji pracy opiekuńczo-wychowawczej (scenariusze zajęć); uświadomienie indywidualnych zasobów i ograniczeń w pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności interpersonalnych potrzebnych w pracy opiekuńczo-wychowawczej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość teoretycznych podstaw opieki i wychowania, psychologii

LP.	PROGRAM konwersatoriów	LICZBA GODZIN
1.	Planowanie i wykorzystanie czasu wolnego w pracy opiekuńczo-wychowawczej	2
2.	Konflikty i sposoby ich rozwiązywania w pracy opiekuńczo-wychowawczej: przyczyny powstawania konfliktów, metody i formy radzenia sobie z sytuacjami konfliktowymi.	4
3.	Optymizm jako strategia radzenia sobie z sytuacjami trudnymi.	4
4.	Budowanie obrazu własnej osoby w oparciu o relacje w grupie. Wzmacnianie poczucia własnej wartości	5
5.	Style prowadzenia grupy i rola wychowawcy: rozpoznawanie indywidualnych stylów prowadzenia grupy, specyficzne umiejętności prowadzącego grupy.	5
6.	Dokumentacja w pracy opiekuńczo-wychowawczej.	2
7.	Samodzielna realizacja zajęć opiekuńczo-wychowawczych według indywidualnie przygotowanych scenariuszy.	8

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, praca z książką, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej.
K_U02	Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań.
K_U09	Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej.
K_U10	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań.
K_U04	Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł.
K_U13	Student wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających się w pracy zawodowej.
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki.
K_K04	Student ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej.
K_K07	Student potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie.
K_K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, głównie opiekuńczo-wychowawcze.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest:

Zaliczenie na ocenę

- ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć wychowawczych (kryteria oceny: formułowanie adekwatnych celów zajęć, dobór odpowiednich do tematu metod i form pracy, innowacyjność, twórczość)
- hospitacja samodzielnie realizowanych zajęć wychowawczych w wyznaczonej grupie (kryteria oceny: adekwatność doboru metod i form pracy z grupą; przemienność aktywności, tempa pracy, form organizacyjnych, realizacja postawionych celów, zastosowanie założeń etycznych w pracy z grupą.)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	54 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gajewska G. (2009). Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki. Zielona Góra;
- Gajewska G., Doliński A. (2002, 2007). Teoretyczno - metodyczne aspekty warsztatu pracy pedagoga. Scenariusze zajęć wychowawczych. T.1.
- Dąbrowski Z. (2006). Pedagogika opiekuńcza w zarysie. Część druga. Olsztyn;

4. Kamińska U. (2002). *Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej*. Katowice
5. Kelm A. (2000). *Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej*. Warszawa;
6. Łobocki M. (1990). *W poszukiwaniu skutecznych form wychowania*. Warszawa.
7. Vopel K.W. (1999). *Poradnik dla prowadzących grupy*. Kielce

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Brągiel J., *Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej. Wybrane zagadnienia do ćwiczeń. Skrypt dla studentów III i IV roku pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej studiów stacjonarnych i zaocznych*. Opole 1984, WSP
2. Łobocki M. (2004). *Teoria wychowania w zarysie*. Kraków;
3. Dąbrowski Z. (1997) (red.). *Węzłowe problemy opieki i wychowania w domu dziecka*. Olsztyn.
4. Gajewska G. (2004). *Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej*. W: *Encyklopedia pedagogiczna XXI w. T.3*, T.Pilch red., Warszawa
5. Gajewska G., Turska E. (2011). *Teoretyczno-metodyczne aspekty opieki i wychowania w świetlicy. Scenariusze spotkań, programy*. Tom 12, Zielona Góra.
6. Gajewska G., Szczęsna A., Turska E. (2009). *Teoretyczno-metodyczne podstawy opieki i wychowania w internacie i bursie szkolnej. Scenariusze spotkań wychowawczych z młodzieżą*. T.11, Zielona Góra.
7. Gajewska G., Bazydło – Stodolna K. (2005). *Teoretyczno – metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy. Scenariusze zajęć wychowawczych*. T.8, Zielona Góra.
8. Gajewska G., Szczęsna A., Turska E. (2008). *Teoretyczno-metodyczne podstawy warsztatu wychowawcy kolonii. Scenariusze zajęć wychowawczych. Programy kolonii, półkolonii, obozów, biwaków*. T.10, Zielona Góra...
9. Grochulska J. (1993). *Agresja u dzieci*. Warszawa
10. Diemut H. (2002). *Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji*. Kielce
11. Król – Fijewska M. (1992). *Trening asertywności*. Warszawa
12. Nęcka E. (1998) *Trening twórczości. Podręcznik dla psychologów, pedagogów, nauczycieli*. Kraków
13. Schenk C. (1996). *Relaksacja-sposób na stres*, Warszawa
14. Vopel K.W. (1999). *Poradnik dla prowadzących grupy*. Kielce, *Jedność*
15. Vopel K. (2003). *Jak pobudzić kreatywność grupy*, Kielce
16. Oyster C.K., (2002). *Grupy*, Poznań
17. Hamer H. (1994). *Klucz do efektywności nauczania*, Warszawa
18. Dąbrowska-Jabłońska I. (red.) (2006). *Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej*, Kraków

UWAGI: -

TERAPIA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-TP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Aneta Rudzińska-Rogoża

Prowadzący: dr Aneta Rudzińska-Rogoża

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	V	zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		V	zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie w wiedzę i umiejętności w zakresie rozpoznawania wybranych zaburzeń rozwojowych dzieci, opisywania wynikających z nich trudności edukacyjnych oraz projektowania etapów pracy terapeutyczno-wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej, psychologii ogólnej oraz rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej. Pojęcie terapii, jej miejsce i znaczenie w procesie wychowania. Zasady i organizacja pracy terapeutycznej. Rozwój psychoruchowy dziecka – pojęcie i wyznaczniki prawidłowego i nieprawidłowego rozwoju dziecka. Biologiczne i społeczne przyczyny zaburzeń rozwoju dziecka. Specyficzne trudności w uczeniu się (dysleksja, dysgrafia, dysortografia, dyskalkulia). Definicje, objawy, etiologia. Prawa tych uczniów w szkole. Inne zaburzenia rozwojowe towarzyszące specyficznym trudnościom w uczeniu się (ADHD, ADD). Wybrane metody pracy terapeutyczno-wychowawczej. Konstruowanie programów korekcyjno-kompensacyjnych. Pedagogizacja rodziców w aspekcie wspierania dziecka z trudnościami edukacyjnymi. Opracowywanie projektów spotkań indywidualnych oraz warsztatów dla rodziców.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, indywidualna prezentacja problematyki, burza mózgów, metoda przypadków, gry interakcyjne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05 K_W09	Student potrafi opisać istotę terapii pedagogicznej, wyróżnia jej zasady oraz etapy; definiuje pojęcia związane z problematyką specyficznych trudności w uczeniu się,

	objaśnia uwarunkowania tych procesów. Student opisuje istotę i wyznaczniki nieprawidłowego rozwoju psychoruchowego dziecka. Student potrafi scharakteryzować biologiczne i społeczne przyczyny zaburzeń rozwojowych dzieci.
K_U01	Student interpretuje symptomy wybranych zaburzeń rozwojowych dzieci
K_U10 K_K08	Student potrafi zaplanować podstawowe strategie działań pedagogicznych podejmowanych wobec ucznia z problemami edukacyjnymi i opracowuje program terapeutyczno-wychowawczy. Student potrafi zaprojektować kierunki współpracy terapeutyczno-wychowawczej z rodziną dziecka z trudnościami edukacyjnymi oraz przeprowadzić spotkanie z rodzicami (w formie indywidualnej oraz grupowej).
K_W16 K_U10	Student opisuje metody pracy korekcyjno-kompensacyjnej z dzieckiem i potrafi je adekwatnie zastosować do rodzaju trudności rozwojowych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach (E1, E2, E3, E4, E5, E6, E7, E8).

Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach (E1, E2, E3, E4, E5).

Przygotowanie ramowych programów terapeutyczno-wychowawczych dla uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu (E6, E7, E8).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	30 godz.	42 godz.
Łącznie 60 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., Leworęczność u dzieci. WSiP, Warszawa 1992.
2. Bogdanowicz M., Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym. WSiP, Warszawa 1991.
3. Bogdanowicz M., Adryjanek A., Uczeń z dysleksją w szkole. Gdynia 2004.
4. Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., Uczeń z dysleksją w domu. Gdynia 2007.
5. Czajkowska I., Herda K., Zajęcia korekcyjno – kompensacyjne w szkole. Poradnik dla nauczycieli. WSiP, Warszawa 1989.
6. Gruszczyk – Kolczyńska E., Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki. Warszawa 1992.
7. Kaja B., Zarys terapii dziecka.
8. Kołakowski A., Wolańczyk T., Pisula A., ADHD – zespół nadpobudliwości psychoruchowej, Gdańsk, 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Hallowell E. M., Ratey J.J., Jak żyć z ADHD, Poznań 2007.
2. Sawa B., Jeżeli dziecko źle czyta i pisze. WSiP, Warszawa 1994,
3. Sinica M., Rudzińska – Rogoża A., W kręgu specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisania. Zielona Góra 2005.

METODYKA PRACY W ŚWIETLICY

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED.MPwS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska

Prowadzący: dr Maria Fudali, dr Anna Szczęśna,
dr Elżbieta Turska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	30		V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z metodyką pracy wychowawczo-opiekuńczej w świetlicy szkolnej i środowiskowej oraz stwarzanie sytuacji, w których będzie on miał okazję doświadczyć jej urzeczywistnienia w praktyce i uświadomić sobie własne kompetencje do działania w takiej placówce.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmioty ogólne z zakresu opieki i wychowania, psychologii rozwoju oraz metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Świetlica szkolna i środowiskowa, jako forma opieki i wychowania dzieci i młodzieży w Polsce. Wskazanie podstawowych różnic i podobieństw. Analiza doświadczeń studentów. Wprowadzenie.

Elementy modelu wzorca i realnego świetlic. Analiza uwarunkowań i organizacji funkcjonowania świetlicy szkolnej i środowiskowej.

Programowanie i planowanie działań w świetlicach. Analiza i tworzenie dobrych planów działalności rocznej, miesięcznej, tygodniowej. Metody i formy pracy wychowawczo-opiekuńczej w świetlicach.

Diagnoza funkcjonowania wychowawczo-opiekuńczego świetlicy w szkole podstawowej lub gimnazjum i dziecka w niej oraz środowiskowej. Zajęcia w placówkach.

Analiza zgromadzonych diagnoz w świetlicach szkolnych i środowiskowych. Prezentacja prac własnych studentów.

Zajęcia integracyjne i wprowadzające normy w grupie w świetlicy. Przykładowe formy. Według pomysłu studentów.

Zajęcia poprawiające komunikację w grupie w świetlicy. Przykładowe formy. Według pomysłu studentów.

Zajęcia rozwijające zainteresowania dzieci i młodzieży w świetlicy. Przykładowe formy. Według pomysłu studentów.

Zajęcia rozwijające samodzielność dzieci przebywających w świetlicy. Według pomysłu studentów.

Zajęcia motywujące do uczenia się, nauki wychowanków świetlicy szkolnej i środowiskowej. Według pomysłu studentów.

Zajęcia relaksacyjne, czasu wolnego i budujące atmosferę świetlicy. Według pomysłu studentów.

Zajęcia okolicznościowe. Według pomysłu studentów.

Ferie i półkolonie w świetlicach szkolnych i środowiskowych. Według pomysłu studentów.

Uogólnienia, podsumowanie najważniejszych problemów świetlic.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, pokaz, praca w grupach, praca w parach, burza mózgów, odgrywanie scenek, mini wykład, dyskusja i niezależne studiowanie;

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	Student posiada wiedzę na temat uwarunkowań i organizacji świetlicy szkolnej i środowiskowej. Zna zasady funkcjonowania świetlicy szkolnej i środowiskowej, jako formy opieki i wychowania dzieci i młodzieży.
K_U09	Student zna metody i formy pracy wychowawczo-opiekuńczej w świetlicach. Potrafi wykorzystać poznane metody i procedury do realizacji zadań opiekuńczych i wychowawczych w świetlicy szkolnej i środowiskowej.
K_U11	Student potrafi motywować wychowanków świetlicy do uczenia się oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy oraz siebie w doskonaleniu warsztatu pracy opiekuńczo-wychowawczej.
K_K07	Student potrafi pracować w zespole i realizować w jego ramach zadania opiekuńcze i wychowawcze właściwe dla świetlic szkolnych i środowiskowych.
K_K08	Student projektuje zajęcia opiekuńczo-wychowawcze dotyczące różnych sfer funkcjonowania dziecka w szkole i w środowisku pozaszkolnym.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach (E1, E2, E3, E4, E5).

Przygotowanie scenariusza zajęć wychowawczych dla wychowanków świetlicy szkolnej lub środowiskowej (E2 i E4).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń i kolokwium:	10 godz.	22 godz.
Przygotowanie scenariusza zajęć:	5 godz.	5 godz.
Wykonanie projektu opisującego świetlice:	7 godz.	7 godz.
Konsultacje:	2 godz.	2 godz.
Łącznie 54 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gajewska G., Bazydło-Stodolna K. (2005). Teoretyczno – metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy. Scenariusze zajęć wychowawczych. T.8, Zielona Góra;
2. Gajewska G., Turska E. (2011). Teoretyczno-metodyczne aspekty opieki i wychowania w świetlicy. Scenariusze spotkań, programy. Tom 12, Zielona Góra;
3. Gajewska G. (2009). Świetlica szkolna. Jaka powinna być, a jaka jest? Kilka uwag o rozbieżnościach między modelem (wzorcem) a stanem rzeczywistym. „Świetlica w Szkole”, nr 3, s.5-8;
4. Rosiński M. (1997). Organizacja pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy. Szczecin;
5. Wiechowic A. i Z. (1986). Poradnik dla wychowawców świetlic szkolnych. Warszawa;
6. Zieja Z. (1995) (red.). ABC wychowawcy świetlicy. Jelenia Góra;
7. Akty prawne regulujące funkcjonowanie świetlic w Polsce;
8. Czasopismo „Świetlica w Szkole” 2009, nr 3; 2009, nr 4; 2010, nr 1; 2010, nr 2; 2010, nr 3; www.swietlicawszkole.pl;

9. Raport Stan opieki świetlicowej w szkołach podstawowych województwa lubuskiego w kontekście wprowadzanego obniżenia wieku obowiązku szkolnego. Kuratorium Oświaty w Gorzowie Wlkp. Marzec 2009r. –strona internetowa Kuratorium.: www.ko-gorzow.edu.pl
http://www.kogorzow.edu.pl/oldwww/index.php?option=com_content&task=view&id=1490&Itemid=190;

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajewska G., Szczęsna A., Rewińska E. (2004). Warsztat opiekuna-wychowawcy młodszych dzieci. Scenariusze zajęć z zastosowaniem opowieści wychowawczej. T.6, Zielona Góra;
2. Gajewska G., Szczęsna A., Rewińska E. (2002, 2008). Teoretyczne i metodyczne aspekty kalendarza wychowawcy. Scenariusze zajęć wychowawczych. T.5, Zielona Góra;
3. Gajewska G., Szczęsna A., Rewińska E. (2008). Teoretyczno-metodyczne podstawy warsztatu wychowawcy kolonii. Scenariusze zajęć wychowawczych. Programy kolonii, półkolonii, obozów, biwaków. T.10, Zielona Góra;
4. Jarosz J. (1998). Profilaktyczno – terapeutyczna opieka nad młodzieżą w świetlicy szkolnej. „Nowa Szkoła”, nr 3; Jordan M. (1995). Pedagogiczne i społeczne aspekty pracy świetlicy szkolnej. Kraków;
5. Kmita D. (2010). Kierunki rozwoju świetlic. „Świetlica w Szkole”, nr 2;
6. Krajewska B. (2011). Standardy funkcjonowania świetlic szkolnych. . „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, nr 2;
7. Muraszko B. (1995). Azyl w świetlicy, „Edukacja i Dialog” nr 6;
8. Pelcowa M. (1991). Świetlice w szkołach wielkomiejskich. Stan aktualny i propozycje zmian. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, nr 4;
9. Pietkiewicz M. (1985) (red.). Świetlica pomostem między rodziną a szkołą. (Materiały pomocnicze dla wychowawców świetlic). Warszawa;
10. Pruszyńska D. (1990). Zajęcia socjoterapeutyczne w świetlicy szkolnej. Legnica;
11. Wilkowska J. (1998). Świetlica czy przechowalnia? „Wychowawca”, nr 12;
12. Skrzyński D. (2010). Kadra pedagogiczna w świetlicy. „Świetlica w Szkole”, nr 3;
13. Zawadzka A. (1999). Świetlica jako miejsce odrabiania lekcji. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, nr 9;
14. Strony internetowe świetlic szkolnych i środowiskowych;

UWAGI:

Dokumenty prawne regulujące pracę świetlicy szkolnej:

- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 21 lutego 1994 roku w sprawie rodzajów, organizacji i zasad działania publicznych placówek opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych, Dziennik Ustaw, nr 41, poz.156, z 28 marca 1994
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 marca 2009r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli Dz.U. nr 50, poz.400, z dnia 27 marca 2009r.
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 sierpnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji. Dz.U. z dnia 26 sierpnia 2010r., Nr 156, poz. 1047
- Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół. Dz. U. z 2009r. Nr 4, poz. 17
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach. Dz. U. nr 228, poz. 1487 z dnia 2 grudnia 2010r.
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 października 2007 r. W sprawie placówek opiekuńczo-wychowawczych. Dz. U. nr 201, poz. 1455, z dnia 30 października 2007r.
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków prowadzenia działalności innowacyjnej i eksperymentalnej przez publiczne szkoły i placówki. Dz. U. Nr 2004-Ustawa o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r. Dz. U. Nr 64, poz. 593
- Ustawa z dnia 26 stycznia 1982r. - Karta Nauczyciela Dz.U. z 2006r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.2
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r., o systemie oświaty. Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm. (ost. 19.03.2009r.)

Strony internetowe:

- Czasopismo „Świetlica w Szkole” – www.swietlicawszkole.pl
- MEN : <http://www.men.gov.pl/>
- Program Radosna Szkoła
- Podstawa programowa - <http://www.reformaprogramowa.men.gov.pl/images/stories/reforma.pdf>

Uwagi: W ramach zajęć brana jest pod uwagę możliwość metodycznego oglądu placówek i opracowanie przez studenta, studentów projektu ewaluacyjnego z jego prezentacją w ramach zajęć. Szczególnie w ramach studiów niestacjonarnych.

ROLA I ZADANIA PEDAGOGA SZKOLNEGO

Kod przedmiotu: 05. – WP – PED -RZPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Helena Ochonczenko

Prowadzący: dr Helena Ochonczenko

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	V	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		V	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

- przygotowanie przyszłych pedagogów do prowadzenia, organizowania i koordynowania na terenie szkoły (placówki) szeroko rozumianej pracy w zakresie wspomagania rozwoju psychicznego i efektywności uczenia się uczniów, udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom, rodzicom, nauczycielom przy współpracy z instytucjami pozaszkolnymi;
- wyposażenie studentów w możliwie duży zasób wiadomości i umiejętności z wymienionych wyżej zakresów i przygotowanie ich do wykorzystania nabytych wiadomości i umiejętności w praktyce zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu wychowania, bio-psycho-fizycznego rozwoju dzieci i młodzieży, niepełnosprawności, niedostosowania społecznego.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Szkoła, jako środowisko wychowawcze - ogólna charakterystyka szkoły, jako instytucji edukacyjnej, jej funkcje, organizacja.
- Specyfika zawodu pedagoga szkolnego (warunki pracy i zatrudnienia, wymagane kwalifikacje, zadania zawodowe, odpowiedzialność zawodowa).
- Warsztat pracy pedagoga szkolnego – zakresy czynności, powinności, uprawnienia.
- Projektowanie pracy pedagoga szkolnego – organizacja pracy, czas pracy, wymagana dokumentacja – praktyczne projektowanie pracy.
- Zagrożenia rozwoju uczniów i wychowania w szkole.
- Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w pracy pedagoga – koordynacja pracy, wymogi legislacyjne.

Ogólne zasady tworzenia programów wychowawczych i profilaktycznych w szkole.

- Badania diagnostyczne w pracy pedagoga szkolnego.
- Współpraca szkoły i pedagoga ze środowiskiem lokalnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

- Wykład konwencjonalny z prezentacją slajdów, wykład z prezentacją multimedialną (power-point); konwersatoryjny;
- zajęcia ćwiczeniowe z wykorzystaniem metod: burzy mózgów, giełdy pomysłów, pracy w grupach, pracy z dokumentem źródłowym (akty prawne), oglądowych (wizyta u pedagoga szkolnego).

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	Student ma podstawową wiedzę o samym zawodzie pedagoga, w szczególności roli, obszarów działania i zakresu obowiązków pedagoga szkolnego, także powinności i uprawnień wynikających z zajmowanego stanowiska. Zna i potrafi scharakteryzować najczęstsze problemy szkolne, osobiste i rodzinne uczniów oraz granice osobistej interwencji. Definiuje podstawowe wolności i prawa w dziedzinie oświaty. Zna podstawowe zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole i placówce.
K_W16	Ma elementarną wiedzę o procedurach postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością i demoralizacją, także procedurach związanych z opiniowaniem i orzekaniem w stosunku do dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
K_U01	Student potrafi dokonać interpretacji zjawisk dotyczących problemów wychowawczych uczniów: osobistych, rodzinnych, szkolnych, także ich sytuacji w zakresie potrzeb wyrównywania wiedzy, braków wiadomości szkolnych, mikrodefektów i zaburzeń rozwoju; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
K_U13	Potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych w wyznaczonym obszarze, w szczególności organizacji form pomocy psychologiczno-pedagogicznej i pedagogizacji rodziców.
K_K03	Jako przyszły pedagog student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań w zakresie wspomaganie rozwoju psychicznego i efektywności uczenia się dzieci i młodzieży; ma pozytywne nastawienie do budowania warsztatu pracy pedagoga.
K_K08	Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania związane z organizowaniem szeroko pojętej pomocy psychologiczno-pedagogicznej na rzecz dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli. Jest świadomy odpowiedzialności (prawnej, moralnej) za podejmowane działania.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- Ocena aktywnego udziału w ćwiczeniach przez prowadzącego (na każdych ćwiczeniach), kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach; przygotowanie i zaliczenie pracy kontrolnej (terenowej);
 - Egzamin z całości materiału (w formie testu z progami punktowymi bądź w formie ustnej – wybór studenta).
- Ocena łączna:

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	45 godz.	55 godz.
Przygotowanie się do egzaminu	20 godz.	30 godz.
Konsultacje	5 godz.	3 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 117 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Sałasiński M., Badziukiewicz B., Vademecum pedagoga szkolnego, Warszawa 2003.
2. Jundziłł I., Rola zawodowa pedagoga szkolnego, Warszawa 1980.
3. Konarzewski K., Podstawy oddziaływań wychowawczych, Warszawa 1982.
4. Nałaskowski A., Przestrzenie i miejsca szkoły, Kraków 2002.
5. Gajewska G., Szczęsna A., Doliński A., Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga. Scenariusze zajęć wychowawczych. T. 2,3,4,5, Zielona Góra 2002-2008

6. Olbrycht K., Odpowiedzialność pedagoga. W: Olbrycht K. (red.), Edukacja aksjologiczna, t.2, Katowice 1995.

Akty prawne:

- 1) Rozporządzenie MENiS z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. z 2010 r. nr 228, poz. 1487 – obowiązuje od 1 lutego 2011).
- 2) Rozporządzenie MENiS z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych (Dz.U. z 2010 r. nr 228, poz. 1488 – obowiązuje jw.).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bajurska J., Praca pedagoga szkolnego w świetle badań. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, 1995, nr 3.
2. Bartosik J., Nauczyciel wychowawca, Gdańsk 2005.
3. Chomczyńska-Rubacha M., Szkolne środowisko uczenia się. W: Kwieciński Z., Śliwerski B. (red.), Pedagogika. Podręcznik akademicki t. 2, Warszawa 2004.
4. Dzierzgowska, Rodzice w szkole. Poradnik dla dyrektorów szkół, nauczycieli i rodziców, Warszawa 1999.
5. Romańska M., Kilka rad pedagoga szkolnego dla rodziców, „Wychowanie na co Dzień”, 1998, nr 3.
6. Ferenz K., Koziół E. (red.), Kompetencje nauczyciela- wychowawcy, Zielona Góra 2002.
7. Grad K., Przepisy prawne regulujące pracę pedagoga szkolnego. „Nowa Szkoła”, 2003, nr 3.
8. Gwizdek B., Sołtys E., Profilaktyka w szkole, rola i zadania pedagoga szkolnego. „Remedium”, 2004, nr 1.
9. Kwiatkowska H., Czas, miejsce, przestrzeń – zaniedbane kategorie pedagogiczne. W: Nałaskowski A., Rubacha K. (red.), Pedagogika u progu trzeciego tysiąclecia, Toruń 2001.
10. Letkiewicz J., Miejsce i rola pedagoga, „Edukacja i Dialog”, 1995, nr 8.
11. Matyjas B., Profilaktyka i resocjalizacja w pracy pedagoga szkolnego. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, 2002, nr 9.

UWAGI:

Wybrane zajęcia ćwiczeniowe organizowane są poza uczelnią – u pedagoga szkolnego.

KONSTRUOWANIE PROGRAMÓW PROFILAKTYCZNYCH

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-KPP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Lidia Wawryk

Prowadzący: dr Lidia Wawryk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Konwersatorium	45	3	V	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	27		V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie standaryzowanych programów profilaktycznych oraz nabycie umiejętności konstruowania programów profilaktycznych – indywidualnych i grupowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zapoznanie studentów z wybraną wiedzą dotyczącą profilaktyki społecznej. Kształtowanie umiejętności planowania profilaktyki zjawisk patologicznych oraz podejmowania i realizacji działań profilaktycznych jednostkowych i grupowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przegląd i analiza standaryzowanych programów profilaktycznych.

Zasady konstruowania programów profilaktycznych według Z.B. Gasia i G. Świątkiewicz.

Konstruowanie szkolnego programu profilaktyki.

Poznanie strategii postępowania profilaktycznego na różnych szczeblach w środowisku lokalnym.

Zapoznanie z prawnymi, finansowymi i organizacyjnymi ramami wyznaczającymi działania profilaktyczne.

Zastosowanie podejścia systemowego w profilaktyce w planowanych przedsięwzięciach profilaktycznych. Zastosowanie diagnozy w rozwiązaniach systemowych.

Konstruowanie indywidualnych programów profilaktyki.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, metody problemowe, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Opis efektu
-----	-------------

efektu	
K_W10	Student potrafi wykorzystać wiadomości z profilaktyki społecznej oraz niedostosowania społecznego w samodzielnym konstruowaniu programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym.
K_W16	Student posiada wiedzę na temat zakresów profilaktyki społecznej, modeli, poziomów oraz realizowanych strategii profilaktycznych.
K_U02	Student potrafi ocenić wiedzę na temat zjawisk społecznych – zna ich podłoże, rozmiar oraz mechanizmy w nim zachodzące.
K_U08	Student konstruuje własne projekty programu w zakresie profilaktyki I,II i III rzędowej z godnie z procedurą. Potrafi dokonać diagnozę dziecka i zaprojektować indywidualny program profilaktyczny.
K_K02	Student jest otwarty na innowacje profilaktyczne w zakresie niedostosowania społecznego.
K_K08	Student potrafi planować pracę profilaktyczną wybranych form niedostosowania społeczne w zakresie indywidualnym i grupowym.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Test z wiedzy; zaplanowanie i skonstruowanie programu profilaktycznego grupowego; dokonanie indywidualnej diagnozy dziecka i skonstruowanie indywidualnego programu profilaktycznego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
2. Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	15 godz.	28 godz.
3. Konstruowanie programów	15godz.	20 godz.
4. Konsultacje:	5 godz.	5 godz.
Łącznie 80 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gaś Z. Profilaktyka w szkole. Warszawa 2006, WSiP.
2. Szymańska J. Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki. Warszawa 2002, CMPP-P.
3. Zajączkowski K. Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży. Toruń 1998, Wyd. Adam Marszałek.
4. Karasowska A, Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania, Warszawa, CMPPP.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Seweryńska A. Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej. Warszawa 2004.
2. Sobolewska Z. Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży. Zasady projektowania zajęć.OPTA, Warszawa 1993.
3. Świątkiewicz G. Profilaktyka w środowisku lokalnym. Warszawa 2002.

UWAGI: -

SOCJOTERAPIA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-St

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Anna Szczęsna

Prowadzący: dr Anna Szczęsna, dr Elżbieta Turska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Konwersatorium	45	3	V	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	27		V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zaznajomienie z podstawowymi terminami dotyczącymi socjoterapii, jej metod i technik, podstawowych ról grupowych, dynamiki grupy. Zapoznanie studentów z ćwiczeniami socjoterapeutycznymi wykorzystywanymi w grupie wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii ogólnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe pojęcia związane z socjoterapią:

Definicje grupy, dynamika grupy, etapy rozwoju grupy i ich charakterystyka.

Metody wykorzystywane w socjoterapii,

Definicje grupy, korzenie zachowań społecznych, definicje grupy, spójność, współuczestnictwo, zaangażowanie, poparcie, standardy normatywne), przywództwo.

Korekcja zachowań, specyficzne trudności uczestników zajęć socjoterapeutycznych.

Role grupowe: podział ról w grupie, znaczenie ról w dynamice wewnątrz- i międzygrupowej.

Warunki skuteczności socjoterapii: rola prowadzącego, motywacja uczestników zajęć, warunki zewnętrzne.

Miejsce socjoterapii w opiece i wychowaniu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, dyskusja, symulacje, gry decyzyjne, metody ekspresyjne i ln.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Student ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach.
K_U11	Student potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie.
K_K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne.

K_W08	Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń.
K_U07	Student ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów.
K_K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną:

- aktywność na zajęciach,
- sprawdzenie posiadanej wiedzy dotyczącej: definicji grupy, ról grupowych, korzeni zachowań społecznych, standardów normatywnych, przywództwa (ocena przygotowania prezentacji w zespołach)
- ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć socjoterapeutycznych, dla wskazanej grupy wiekowej dzieci lub młodzieży z uwzględnieniem wiedzy o specyfice grupy: ocena wykorzystania metod i technik socjoterapeutycznych (studia niestacjonarne).

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie prezentacji w zespołach:	16 godz.	34 godz.
Konsultacje:	2 godz.	2 godz.
Łącznie 63 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jagieła J., Socjoterapia w szkole, Wydaw. Rubikon, Kraków 2007.
2. Deptuła M. (red.), Diagnostyka profilaktyka socjoterapia w teorii i praktyce pedagogicznej, Wydaw. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2005.
3. Kędzierzawska J., ABC socjoterapii, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2004, nr 3.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Sawicka K. (red.), Socjoterapia. Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej Ministerstwa Edukacji Narodowej, Warszawa 1998.
2. Dąbrowska – Jabłońska I., Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, „Impuls”, Kraków 2006.
3. Oyster C., Grupy, Wyd. Zysk i S-ka, Poznań 2002.
4. Floryszczak M., Metody pracy z grupą stosowane w socjoterapii, „Opieka- Wychowanie - Terapia” 2004, nr 3-4.
5. Matyja A., Metody i techniki stosowane w socjoterapii, „Opieka – Wychowanie - Terapia” 2005, nr ¼.

UWAGI: -

METODYKA PRACY Z DZIEĆMI NIEDOSTOSOWANYMI SPOŁECZNIE

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-MPDN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Lipińska – Lokś

Prowadzący: dr Jolanta Lipińska – Lokś
dr Maria Fudali

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Konwersatorium	45	3	VI	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	27		VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z problematyką metodyki pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie. Wyposażenie studentów w podstawowe umiejętności oddziaływań opiekuńczo – wychowawczych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych w pracy z dziećmi przejawiającymi różne zaburzenia w zachowaniu. Kształtowanie umiejętności dostosowywania oddziaływań do potrzeb i możliwości podopiecznych. Kształtowanie i doskonalenie kompetencji koniecznych w zawodzie pedagoga – wychowawcy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Od studenta oczekuje się podstawowej wiedzy pedagogicznej, psychologicznej i socjologicznej oraz znajomości problematyki niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, znajomości podstawowych metod i technik diagnostycznych, znajomości roli i zadań pedagoga szkolnego a także podstawowych umiejętności komunikacji interpersonalnej i pracy opiekuńczo – wychowawczej z dziećmi.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Charakterystyki trudnych zachowań dzieci i młodzieży w różnych sferach ich funkcjonowania społecznego (środowisko rodzinne, rówieśnicze i szkoła). Uwarunkowania i konsekwencje naruszenia więzi społecznych. Motywy trudnych zachowań dzieci i młodzieży. Obszary występujących trudności.

Funkcjonowanie ucznia niedostosowanego i zagrożonego niedostosowaniem w środowisku szkolnym i rówieśniczym – zajęcia praktyczne w placówce (np. OHP, Ośrodek Kuratorski, Młodzieżowy Ośrodek Socjoterapii).

Procedury postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia niedostosowaniem społecznym. Metody współpracy szkoły z policją. Działania podejmowane przez nauczyciela w różnych sytuacjach trudnych w szkole (np. picie alkoholu, spożywanie narkotyków, palenie papierosów, agresja, naruszenia dyscypliny, wagary, wulgaryzmy).

Kontinuum postępowania nauczyciela w sytuacjach trudnych (zawarcie umowy, komunikacja niewerbalna (świadome ignorowanie, technika znaków, technika bliskości, technika dotyku)

Kontinuum postępowania nauczyciela w sytuacjach trudnych (język – ja, odzwierciedlanie uczuć, procedura sprawdzająca, technika odcinająca, logiczne konsekwencje, zdarta płyta). Zasady przeprowadzania interwencji fizycznej.

Rodzic ucznia trudnego w szkole. Przyczyny trudności w relacjach z rodzicem ucznia trudnego. Zasady prawidłowych relacji z rodzicem.

Zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole wynikającej z niedostosowania społecznego ucznia i zagrożenia niedostosowaniem społecznym. Tworzenie Karty Indywidualnych Potrzeb Ucznia (IPET).

Tworzenie indywidualnego planu oddziaływań wychowawczych dla młodzieży zagrożonej niedostosowaniem i niedostosowanej społecznie (diagnoza funkcjonowania ucznia, zasady tworzenia planu).

Współdziałanie instytucji różnego typu w pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie.

Możliwości zastosowania procedur osiągania celów w pracy wychowawczej i profilaktycznej z uczniem niedostosowanym społecznie. Zasady ortodydaktyki.

Metody w pracy z uczniem niedostosowanym społecznie (wpływu osobistego, wpływu grupy, organizowania środowiska).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, pogadanka, pokaz, prelekcja, klasyczna metoda problemowa, metoda sytuacyjna, praca w grupach, praca w parach, burza mózgów, odgrywanie scenek, praca z dokumentem źródłowym, giełda pomysłów, dyskusja, symulacje, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Student nazywa i charakteryzuje rodzaje więzi społecznych i prawidłowości rządzące relacjami międzyludzkimi.
K_W07	Wskazuje struktury społeczne i instytucje życia społecznego istotne w wychowaniu, socjalizacji, profilaktyce, resocjalizacji – w pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie.
K_W13	Objaśnia podstawowe terminy, teorie i kwestie metodyki pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie, zna zasady organizowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla uczniów zagrożonych niedostosowaniem społecznym i niedostosowanych w środowisku szkolnym. Zna przyczyny trudnych zachowań uczniów w szkole i potrafi wskazać obszary, w których te trudności występują.
K_U03	Student potrafi dokonać adekwatnej diagnozy i oceny sytuacji społecznej ucznia zagrożonego niedostosowaniem i niedostosowanego, interpretuje motyw i wzory zachowań dzieci niedostosowanych społecznie, potrafi samodzielnie skonstruować Plan Indywidualnych Oddziaływań Wychowawczych, projektuje i wdraża oddziaływania wychowawcze – profilaktyczne w pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie.
K_U09	Krytycznie ocenia przydatność i efektywność poznanych zasad, metod, procedur w pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie, potrafi zastosować procedury postępowania z uczniem zagrożonym niedostosowaniem i niedostosowanym społecznie w różnych sytuacjach jego funkcjonowania w środowisku rodzinnym, rówieśniczym i szkolnym.
K_U13	Student wykorzystuje zdobytą wiedzę z zakresu metodyki pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie w sytuacjach wychowawczych, społecznych (symulowanych lub rzeczywistych), potrafi adekwatnie zastosować poznane na zajęciach sposoby pracy z uczniem zagrożonym niedostosowaniem i niedostosowanym przy współdziałaniu z osobami doświadczonymi w pracy z dziećmi zagrożonymi i niedostosowanymi społecznie.
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania pracy z dziećmi zagrożonymi i niedostosowanymi społecznie o charakterze indywidualnym, grupowym w różnych środowiskach życia dziecka, jest gotowy i chętny do podejmowania działań praktycznych, wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie.
K_K07	Potrafi pracować w zespole, kreatywnie uczestniczy w realizowanych działaniach, jest otwarty na wskazówki osób doświadczonych w pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie, jest otwarty na współdziałanie zarówno ze tymi specjalistami jak i osobami niebędącymi specjalistami, rozumie trudności związane z funkcjonowaniem rodziców ucznia trudnego w środowisku szkolnym. Potrafi podejmować działania zmierzające do optymalizacji tych relacji

K_K08	W sposób odpowiedzialny podchodzi do wyznaczonych zadań, w projektowaniu i realizacji działań wykazuje się wrażliwością na wychowanka.
-------	--

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatorium: zaliczenie z oceną

Na ocenę ogólną z przedmiotu składa się:

- Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach (na każdym zajęciach),
- Ocena z kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach,
- Ocena prezentacji procedury, metody osiągnięcia celów w pracy z dzieckiem zagrożony niedostosowanie i niedostosowanym społecznie,
- Ocena przygotowania planu oddziaływań wychowawczych dla konkretnych uczniów zagrożonych niedostosowaniem i niedostosowanych społecznie,
- Ocena scenariusza zajęć i realizacji zajęć o charakterze integracyjnym / pomocy w nauce / w grupie wychowanków ze znamionami niedostosowania społecznego;

Ocenę końcową z przedmiotu stanowi średnia ocen częściowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	45 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Zajęcia o charakterze praktycznym	10 godz.	13 godz.
Przygotowanie planu oddziaływań wychowawczych / scenariusza zajęć	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie do kolokwium	10 godz.	10 godz.
Kolokwium	1 godz.	1 godz.
Łącznie 111 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- F. Kozaczuk, B. Urban B (red) (1997), Profilaktyka I resocjalizacja młodzieży, Rzeszów,
- O. Speck (2007), Trudności wychowawcze, Gdańsk,
- K. Schaeffer (2005), Jak przeżyć szkołę, Gdańsk,
- H. Nolting (2008), Jak zachować porządek w klasie, Gdańsk,
- M. Seweryńska (2004), Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej. Przewodnik dla wychowawców i nauczycieli, Warszawa,
- J. Jagieła (2005), Trudny uczeń w szkole. Krótki przewodnik psychologiczny, Kraków;

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- J. Robertson (1998), Jak zapewnić dyscyplinę, ład i uwagę w klasie, Warszawa,
- R. MacKenzie (2002), Kiedy pozwolić, kiedy zabronić, Gdańsk,
- S. Moscovici (1998), Psychologia społeczna w relacji ja-inni, Warszawa,
- Krajowy Program Zapobiegania Niedostosowaniu Społecznemu i Przystępczości wśród Dzieci i Młodzieży 13.01.2004 r.
- E. Berne (1997), W co grają ludzie, Warszawa
- R. Maxwell (1994), Dzieci, alkohol, narkotyki, Gdańsk,
- T. Gordon (2007), Wychowanie bez porażek, Warszawa,
- R. Knez, W. Słonina (2002) Saper czyli jak rozminować agresję, Kraków,
- K. Sawicka (red) (1998), Socjoterapia, Warszawa,
- R. Cialdini (1996), Wywieranie wpływu na ludzi, Gdańsk,
73. Wybrane akty prawne;

UWAGI:

Realizacja zajęć w terenie w zależności od liczby studentów i możliwości współpracy placówki. Możliwe zastąpienie zajęć terenowych grą symulacyjną (dot. studiów niestacjonarnych).

WYBRANE PROBLEMY PRAWA RODZINNEGO

Kod przedmiotu: 10.9-WP-PED-WPPR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Helena Ochonczenko

Prowadzący: dr Helena Ochonczenko

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	VI	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VI	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

- zapoznanie studentów z prawnymi aspektami funkcjonowania rodziny w Polsce, w szczególności z prawnym wymiarem opieki nad dzieckiem w rodzinie, odpowiedzialności prawnej rodziców za dziecko.
- uzmysłowienie bliskości prawa z procesem dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczym,
- kształtowanie i nabywanie umiejętności korzystania z przepisów prawa.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna znajomość Konstytucji RP

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Wstępne wiadomości o prawie ((pojęcie prawa, gałęzi prawa, źródeł prawa, podmiotów prawa, stosunku prawnego, organów tworzenia i stosowania prawa w Polsce).
- Źródła, systematyka, przedmiot i podstawowe zasady prawa rodzinnego.
- Właściwość i rola sądów rodzinnych: postępowanie cywilne, tryb procesowy i nieprocesowy, pisma procesowe i ich elementy.
- Stosunki prawnorodzinne (małżeństwo a konkubinaty, pokrewieństwo, powinowactwo, inne więzi).
- Stan cywilny. Pojęcie i prawny charakter. Znaczenie aktów stanu cywilnego.
- Ochrona rodziny w prawodawstwie polskim i wybranych aktach prawa międzynarodowego. Małżeństwo (zawarcie związku małżeńskiego, przeszkody małżeńskie, wzajemne prawa i obowiązki małżonków, stosunki majątkowe, ustanie małżeństwa, rozwód, separacja).
- Macierzyństwo i ojcostwo. Pojęcie, przesłanki, skutki. Pochodzenie dziecka.
- Władza rodzicielska. Pojęcie, powstanie, treść. Ingerencja sądu w sferę jej wykonywania.
- Kontakty z dziećmi. Istota. Regulacja kontaktów rodziców z dzieckiem. Formy ingerencji sądu w sferę kontaktów rodziców z dzieckiem.
- Przysposobienie – przesłanki, rodzaje i skutki prawne.
- Obowiązek alimentacyjny pomiędzy rodzicami a dziećmi. Fundusz alimentacyjny.

- Opieka i kuratela. Zakres podmiotowy, przesłanki ustanowienia opieki, formy i elementy opieki. Różnice pomiędzy opieką i kuratelą.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną; ćwiczenia – metoda problemowa (rozwiązywanie kasusów), praca z dokumentem źródłowym (akty prawne), praca w grupach, dyskusja nad określonym problemem prawnym

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student zna podstawowe źródła prawa obowiązującego w RP, zna elementarną terminologię używaną w przepisach prawnych dotyczących rodziny, potrafi ją definiować i wykorzystywać w wypowiedziach słownych i pisemnych i rozumie jej zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
K_W19	Student ma podstawową i uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm prawnych dotyczących stosunku małżeństwa, pokrewieństwa, opieki i kurateli.
K_W20	Student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie stosunków prawnorodzinnych, rozumie funkcjonowanie osoby fizycznej (człowieka) jako podmiotu prawa
K_U12	Student potrafi posługiwać się zasadami i normami prawnymi w podejmowanej działalności, (dostrzega i analizuje dylematy prawne w zakresie stosunków rodzinnych; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych)
K_U13	Student wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygnięcia dylematów pojawiających się w pracy zawodowej, w szczególności dotyczących stosunków rodzinnych i ich wpływu na proces opiekuńczo-dydaktyczno-wychowawczy, potrafi analizować, interpretować i zastosować podstawowe przepisy prawa rodzinnego do rozwiązywania różnych sytuacji w ww. procesie, nabywa umiejętności sporządzania podstawowych pism procesowych (pозew o rozwód, o alimenty itp.).
K_K02	Student docenia znaczenie elementarnej wiedzy z zakresu nauk prawnych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych
K_K05	Dostrzega dylematy prawne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami i normami prawa rodzinnego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- Ocena aktywnego udziału w zajęciach ćwiczeniowych, poprawne rozwiązanie kasusów i zinterpretowanie określonych przypadków w oparciu o zdobytą wiedzę z powołaniem się na konkretne normy prawne (praca z dokumentem prawnym).
- Kolokwium pisemne z całości materiału – test z progami punktowymi – 60% maksymalnej liczby punktów – ocena dost., 70% - dst+; 80% - db; 90% - db+; 100% - bdb.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	30 godz.	40 godz.
Przygotowanie się do egzaminu	30 godz.	40 godz.
Konsultacje	15 godz.	7 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 107 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (z późn. zm.)
2. Strzebinczyk J., Prawo rodzinne, Łódź 2010.
3. Andrzejewski M., Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2004.
4. Andrzejewski M., Prawna ochrona rodziny, Warszawa 1999.
5. Zieliński A., Prawo rodzinne i opiekuńcze w zarysie, Warszawa 2000.
6. Bojarski Ł., Płatek M., Z prawem na ty, Zakamycze 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Konstytucja RP
2. Kodeks cywilny
3. Ustawa o postępowaniu w stosunku do nieletnich
4. Andrzejewski M., Ochrona praw dziecka w rodzinie dysfunkcyjnej (Dziecko – Rodzina – Państwo), Zakamycze 2003.
5. Filipiak T.A., Mojak J., Nazar M., Niezbecka E.: Zarys prawa cywilnego i rodzinnego, Lublin 1999.
6. Gajda J., Odeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Warszawa 1999.
Smyczyński T., Prawo rodzinne i opiekuńcze, wyd. 3, Warszawa 2003.
7. Sokołowski T., Prawo rodzinne zarys wykładu, Poznań 2003.
8. Winiarz J., Gajda J., Prawo rodzinne, Warszawa 1999.

UWAGI:

Treści programu obejmują kilka gałęzi prawa, ograniczona liczba godzin przeznaczonych na realizację przedmiotu zmusza do wybiórczego ich potraktowania.

ORGANIZACJA ZAJĘĆ PROFILAKTYCZNYM W ŚRODOWISKU LOKALNYM

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-OPS
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: dr Agnieszka Nowicka
Prowadzący: dr Agnieszka Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Konwersatorium	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z mechanizmami funkcjonowania środowiska lokalnego oraz realizatorami strategii profilaktycznej w środowisku. Przygotowanie studentów do planowania i realizacji zajęć profilaktycznych w środowisku lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu patologii i profilaktyki społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Profilaktyka jako zjawisko przeciwdziałania sytuacjom pozanormatywnym.

Patologia społeczna jako szczególny obszar zainteresowania profilaktyki.

Środowisko lokalne jako miejsce oddziaływań profilaktycznych.

Institucje, organizacje społeczne i osoby fizyczne biorące udział w profilaktyce środowiska lokalnego.

Programy i oddziaływania społeczności lokalnej służące profilaktyce.

Realizacja norm środowiskowych jako wyznacznik skuteczności profilaktyki w środowisku.

Perspektywy rozwoju i zmian w profilaktyce lokalnej.

Przygotowanie i przeprowadzenie przez studentów zajęć profilaktycznych z zakresu profilaktyki społecznej (temat zajęć do wyboru):

- Stop sponsoringowi!
- Sposoby przeciwdziałania agresji w środowisku szkolnym.
- Cyberbullying zagrożeniem dla dzieci i młodzieży.
- Zagrożenie młodzieży zaburzeniami odżywiania (anoreksją i bulimią).
- Niebezpieczne zakupy (zjawisko zakupoholizmu).
- Uzależnienie od hazardu zagrożeniem dla młodzieży.
- Jestem przeciw dopalaczom
- Nie daj się zwerbować sekcje!

- Handel ludźmi zagrożeniem współczesnego człowieka.
- Jak sobie radzić ze stresem?
- Czy muszę uczestniczyć w „wyścigu szczurów”?

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia – dyskusja, warsztaty, praca w małych grupach, metoda programowana z wykorzystaniem komputera

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student zna pojęcie, składniki i cechy konstytutywne środowiska lokalnego oraz mechanizmy funkcjonowania i zasoby społeczności lokalnej.
K_W14	Student rozróżnia i charakteryzuje instytucje, organizacje społeczne i osoby fizyczne podejmujące działania profilaktyczne w środowisku lokalnym. Wskazuje prawne podstawy ich funkcjonowania, opisuje ich cele i zadania, zwłaszcza te dotyczące profilaktyki społecznej.
K_U09	Student ocenia przydatność programów, procedur, metod i dobrych praktyk stosowanych w środowisku lokalnym służących profilaktyce.
K_U13	Student bazując na wcześniej zdobytej wiedzy z zakresu pedagogiki, psychologii, patologii i profilaktyki społecznej analizuje zjawiska społeczne. Planuje i tworzy scenariusze zajęć profilaktycznych dla dzieci i młodzieży, które może wykorzystać w pracy pedagoga – profilaktyka.
K_K03	Student jest przekonany o sensie i potrzebie podejmowania działań profilaktycznych w środowisku lokalnym. Wykazuje się otwartością i kreatywnością w zakresie poszukiwania różnych rozwiązań w tym zakresie.
K_K07	Student potrafi współpracować w zespole. Przyjmuje, wyznacza i realizuje zadania wymagające kooperacji z innymi ludźmi, tj.: opracowanie scenariuszy i przeprowadzenie zajęć profilaktycznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia - ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach (na każdym ćwiczeniu), ocena przygotowanego w zespole scenariusza zajęć profilaktycznych oraz sposobu ich przeprowadzenia, ocena przygotowanej przez studenta prezentacji multimedialnej, kolokwium (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% - db, 60% - dst).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie scenariusza zajęć profilakt.	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie pracy w zespole	15 godz.	10 godz.
Przygotowanie do kolokwium	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	15 godz.	10 godz.
Łącznie 110 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baładynowicz A., Profilaktyka i środki probacyjne, [w:] B. Urban, J. Stanik [red.], Resocjalizacja, t. 2, PWN, Warszawa 2008
2. Bielecki E., Z problematyki resocjalizacji, Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa, Bydgoszcz 2005
3. Gaś Z. B., Profilaktyka w szkole, WSiP, Warszawa 2006
4. Świątkiewicz G. [red.], Profilaktyka w środowisku lokalnym, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2002

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Albański L. [red.], Profilaktyka niedostosowania społecznego – teoria i praktyka, Wydawnictwo Kolegium Karkonoskiego, Jelenia Góra 2006
2. Arendarska A., Wojcieszek K., Przygotowanie do profilaktyki domowej, PARPA, Warszawa 1996
3. Gaś Z.B., Działania wychowawcze w gimnazjum, Fundacja „Masz Szansę”, Lublin 2001
4. Gaś Z.B., Psychoprofilaktyka, Wydawnictwo UMCS, Lublin 1998
5. Karasowska A., Profilaktyka na co dzień : jak wychowywać i uczy dzieci z zaburzeniami zachowania, Wydawnictwo Edukacyjne PARPA, Warszawa 2006
6. Kołodziejczyk J., Agresja i przemoc w szkole : konstruowanie programu przeciwdziałania agresji i przemocy w szkole, Wydawnictwo Sophia, Kraków 2004
7. Macander D., Profilaktyka uzależnień w szkole, „Narkomania” 2007, nr 1
8. Ostaszewski K., Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych, Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Warszawa 2003
9. Pilch T., Lepalczyk I. [red.], Pedagogika społeczna, Wydawnictwo Żak, Warszawa 1995
10. Sztuka M., Izdebski Z., Specjalistyczne programy korekcyjno- resocjalizacyjne, [w:] B. Urban, M. Stanik [red.], Resocjalizacja, t. 2, PWN, Warszawa 2008
11. Szymańska J., Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki, CMPP-P MEN, Warszawa 2000
12. Wojcieszek A. K., Na początku była rozpacz. Antropologiczne podstawy profilaktyki, Wydawnictwo Rubikon, Kraków 2005
13. Wronkowska S., Zmierczak M. [red.], Kompendium wiedzy o społeczeństwie, państwie i prawie, PWN, Warszawa-Poznań 2007
14. Zajączkowski K., Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2003

UWAGI: -

OPIEKA I POMOC OSOBOM STARSZYM

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-OPS
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: dr Agnieszka Nowicka
Prowadzący: dr Agnieszka Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie specyfiki okresu późnej dorosłości, problemów osób w starszym wieku oraz działalności różnych placówek prosenioralnych. Nabycie przez studentów umiejętności diagnozowania potrzeb ludzi zaawansowanych wiekowo oraz umiejętności pracy w zespole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak wymagań

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

ĆWICZENIA

Starość jako faza życia człowieka.
Człowiek stary w rodzinie i społeczeństwie.
Postawy społeczne wobec starzenia się, starości i osób starszych.
Problemy egzystencjalne seniorów.
Potrzeby ludzi zaawansowanych wiekowo i możliwości ich zaspokajania.
Znaczenie aktywności w życiu osób zaawansowanych wiekowo.
Wspomaganie osób starszych – terminologia i rozwiązania organizacyjne.
Polski system pomocy społecznej na rzecz ludzi starszych.
Instytucje i placówki wspierające rozwój ludzi zaawansowanych wiekowo.
Instytucje i placówki niosące pomoc osobom w starszym wieku.
Wycieczka dydaktyczna do wybranej placówki prosenioralnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Konwersatoria: dyskusja, metody aktywizujące, praca w małych grupach, praca z tekstem źródłowym, metoda programowana z wykorzystaniem komputera

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student zna specyfikę funkcjonowania człowieka starszego w rodzinie, w grupie rówieśniczej, placówkach kulturalnych i edukacyjnych, w ośrodkach wsparcia dziennego i opieki ciągłej. Potrafi scharakteryzować potrzeby ludzi w starszym wieku i wskazać możliwości ich realizacji w środowisku domowym i instytucjonalnym.
K_W14	Student wskazuje prawne podstawy funkcjonowania oraz charakteryzuje cele i zadania instytucji wspierających rozwój osób w starszym wieku oraz placówek niosących pomoc osobom starszym.
K_U02	Student analizuje problemy osób zaawansowanych wiekowo, ich przyczyny oraz wpływ na jakość życia seniorów.
K_U11	Student animuje prace wspierające rozwój osób w starszym wieku uczęszczających do Domu Dziennego Pobytu „Nestora” i „Retro” w Zielonej Górze.
K_K03	Student jest przekonany o sensie i potrzebie podejmowania działań aktywizujących i wspierających osoby starsze. Wykazuje się otwartością i kreatywnością w zakresie poszukiwania różnych rozwiązań w tym zakresie.
K_K07	Student potrafi współpracować w zespole. Przyjmuje, wyznacza i realizuje zadania wymagające kooperacji z innymi ludźmi, tj.: przygotowanie prezentacji na temat wybranej placówki prosenioralnej, opracowanie scenariusza zajęć aktywizujących dla osób w starszym wieku itp.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria - ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach (na każdym ćwiczeniu), przygotowanie w zespole prezentacji na temat wybranej placówki prosenioralnej, opracowanie w zespole scenariusza zajęć aktywizujących dla osób w starszym wieku, kolokwium (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% - db, 60% - dst).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie scenariusza zajęć	5 godz.	5 godz.
Przygotowanie do kolokwium	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 95 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Czerniawska O., Drogi i bezdroża andragogiki i gerontologii, Wydawnictwo UŁ, Łódź 2000
2. Leszczyńska-Rejchert A., Człowiek starszy i jego wspomaganie – w stronę pedagogiki starości, Wydawnictwo UWM, Olsztyn 2010
3. Steuden S., Psychologia starzenia się i starości, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011
4. Szarota Z., Gerontologia społeczna i oświatowa. Zarys problematyki, Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków 2004
5. Szatur-Jaworska B., Błędowski P., Dzięgielewska M., Podstawy gerontologii społecznej, Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Warszawa 2006
6. Trafiałek E., Polska starość w dobie przemian, Wydawnictwo Naukowe „Śląsk”, Katowice 2003

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bühler Ch., Bieg życia ludzkiego, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999
2. Bugajska B. [red.], Życie w starości, ZAPOL, Szczecin 2007
3. Bugajska B., Tożsamość człowieka w starości. Studium socjopedagogiczne, Uniwersytet Szczeciński, Szczecin 2005
4. Dzięgielewska M. [red.], Przygotowanie do starości, UŁ, Łódź 1997

5. Kromolicka B., Bugajska B., Seredyńska K. [red.], Pomoc i opieka w starości, ZAPOL, Szczecin 2007
6. Nowicka A. [red.], Wybrane problemy osób starszych, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010
7. Pędich W., Ludzie starzy, Centrum Rozwoju Służb Społecznych, Warszawa 1996
8. Rembowski J., Psychologiczne problemy starzenia się człowieka, PWN, Warszawa-Poznań 1990
9. Steuden S., Marczuk M. [red.], Starzenie się a satysfakcja z życia, Wydawnictwo KUL, Lublin 2006
10. Susułowska M., Psychologia starzenia się i starości, PWN, Warszawa 1989
11. Synak B. [red.], Polska starość, Wydawnictwo UG, Gdańsk 2002
12. Szarota Z., Starzenie się i starość w wymiarze instytucjonalnego wsparcia na przykładzie Krakowa, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków 2010
13. Tobiasz-Adamczyk B. [red.], Przemoc wobec osób starszych, Wydawnictwo UJ, Kraków 2009
14. Wiśniewska-Roszkowska K., Nowe życie po sześćdziesiątce, POLWEN, Radom 2003
15. Zych A. A., Człowiek wobec starości. Szkice z gerontologii społecznej, Wydawnictwo Naukowe Śląsk, Katowice 1999

UWAGI: -

MODUŁ 5
RESOCJALIZACJA Z PORADNICTWEM SPECJALISTYCZNYM

DIAGNOZA RESOCJALIZACYJNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-DRes

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Barbara Toroń

Prowadzący: Dr Barbara Toroń

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat przeprowadzenia prawidłowej diagnozy resocjalizacyjnej pod kątem niedostosowania społecznego wśród dzieci, adolescentów i osób dorosłych w środowisku otwartym oraz zamkniętym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, pedagogiki oraz socjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

1. Rodzaje diagnozy resocjalizacyjnej
2. Etapy diagnozy resocjalizacyjnej
3. Modele w diagnozie resocjalizacyjnej
4. Narzędzia pomiaru niedostosowania społecznego

Treści ćwiczeń:

1. Diagnozowanie penitencjarne,
2. Zakres i cele diagnozy penitencjarnej,
3. Diagnoza nozologiczna i problemowa w spektrum działań resocjalizacyjnych. Rola diagnozy w konstruowaniu indywidualnych planów resocjalizacji i terapii
4. Niedostosowania Społecznego (SNS) Lesława Pytki
5. Arkusz Diagnostyczny Denisa H. Scotta w adaptacji J. Konopnickiego jako
6. przykład wielowymiarowej diagnozy poziomu i rodzaju niedostosowania społecznego
7. Kwestionariusze Thomasa M. Achenbacha jako narzędzie do oceny stopnia i typu zaburzeń w zachowaniu

8. Skale Diagnostyczne dla Dzieci- CAS i dla rodziców - P-CAS (Kay Hodges) do diagnozy zaburzeń w zachowaniu u dzieci
9. Skala Wykolejenia w tłumaczeniu Mieczysława Rodochońskiego i Arkusz Zachowania się Ucznia B. Markowskiej do oceny przystosowania szkolnego
10. Inwentarz Carla F. Jesnesa (JI) jako technika diagnozowania socjalności.
11. Model diagnozy niedostosowania społecznego i socjalności J. M. Stanika.
12. Kwestionariusz Wywiadu Środowiskowego i Skale Oceny Funkcjonowania Społecznego - diagnoza kliniczna w ujęciu Krystyny Ostrowskiej

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja (panelowa, okrągłego stołu, wielokrotna), burza mózgów, giełda pomysłów, metody ekspresyjne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student potrafi definiować podstawowe pojęcia diagnozy pedagogiczno-resocjalizacyjnej
K_W05	Student potrafi scharakteryzować pojęcia diagnozy, rodzajów i etapów diagnozy resocjalizacyjnej.
K_W13	Student potrafi wybrać do swojej pracy odpowiednie narzędzia badawcze i diagnostyczne
K_U07	Student stosuje się w swojej aktywności do wyznaczników poprawnej komunikacji interpersonalnej, w celu przeprowadzenia diagnozy resocjalizacyjnej, z wybraną osobą lub grupą znajdującą się w trudnej sytuacji społecznej.
K_K07	Student potrafi wykorzystywać potencjał zespołu w diagnozie resocjalizacyjnej; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; potrafi współpracować z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie
K_K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się z zakresu diagnozy resocjalizacyjnej.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi. Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji kształcenia są ocena z projektu: diagnoza wybranego przypadku – praca indywidualna, ocena w zakresie wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć- praca grupowa. Końcowa ocena z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	15 godz.	15 godz.
przygotowanie do egzaminu	15 godz.	20 godz.
konsultacje	5 godz.	10 godz.
egzamin	3 godz.	5 godz.
Łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Wysocka E. (2008), Diagnostyka w resocjalizacji. Warszawa.
2. Dybalska J. (2009), Kobieta w więzieniu. Warszawa.
3. Ciosek M. (2003), Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa
4. Hołyst B. (2007), Socjologia kryminalistyczna. Warszawa.
5. Kozaczuk F. (2008), Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych. Rzeszów.
6. Tillman K. J. (1996), Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie. Warszawa.
7. Pastwa-Wojciechowska B. (2007), Kliniczne i sądowo – penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka.
8. Kraków.
9. Jaworska A. (2009), Resocjalizacja. Zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne. Kraków.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Miller A. (2006), Gdy runą mury milczenia. Poznań.
2. Bonda K. (2009), Polskie morderczynie. Warszawa.
3. Ambrozik W. (2003), Młodociani mordercy. Poznań
4. Przybyliński S. (2008), Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej. Kraków.

UWAGI: -

EDUKACJA I REHABILITACJA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-ERON

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: prof. UZ dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Prowadzący: prof. UZ dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	V	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		V	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu teorii i praktyki edukacji i rehabilitacji osób niepełnosprawnych z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskane zaliczenie z przedmiotów: teoretyczne podstawy wychowania, profilaktyka społeczna, psychologia kliniczna oraz psychologia rozwoju człowieka w ciągu życia

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Wielowymiarowość procesu rehabilitacji osób z niepełnosprawnością oraz współczesne systemy ich kształcenia; istota, zadania, cele rehabilitacji

Modele niepełnosprawności, ich konsekwencje dla polityki społecznej, kształcenia i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością

Proces normalizacji i społecznej integracji osób z niepełnosprawnościami; założenia, koncepcje, zasady, środowiskowo-pedagogiczne uwarunkowania, możliwości i formy realizacji

Segregacyjne i niesegregacyjne kształcenie osób z niepełnosprawnościami

Mapa problemów w dyskursie na temat społecznej i edukacyjnej integracji osób z niepełnosprawnością w Polsce

Zasady systemowego, proekologicznego ujmowania procesu edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością oraz możliwości ich wielozakresowego wspierania w tym procesie

Współczesne cywilizacyjne zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi, jako swoiste wyzwanie dla procesu rehabilitacji i edukacji

Treści ćwiczeń:

Zagadnienia wprowadzające: wyjaśnienie podstawowych pojęć, np. rehabilitacja, rewalidacja, niepełnosprawność, specjalne potrzeby, edukacja specjalna i integracyjna; przemiany w systemie kształcenia i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością

Współczesny system rehabilitacji, jego właściwości, cele i rodzaje. Rola osoby z niepełnosprawnością w procesie rehabilitacji

Kształcenie segregacyjne - cele i zadania szkoły specjalnej, formy organizacyjne kształcenia specjalnego, jego efektywność w kontekście badań absolwentów

Prointegracyjne rozwiązania w edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością – charakterystyka organizacyjnych form, np. klasy/grupy integracyjnej

Koncepcje edukacji włączającej. Problemy włączania uczniów o specjalnych potrzebach w przestrzeń ogólnodostępnej edukacji

Diagnostyka i orzecznictwo w sprawach zaburzeń rozwojowych (niepełnosprawności). Rola pedagogów i nauczycieli w rozpoznawaniu odchyleń i zagrożeń rozwojowych dzieci.

Podmiotowa rola rodziny w rehabilitacji osoby z niepełnosprawnością oraz możliwości jej wspierania. Rodzina osób z niepełnosprawnością w świetle społecznych przemian

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, praca w grupach, dyskusja panelowa

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student objaśnia podstawowe pojęcia związaną z edukacją i rehabilitacją osób z niepełnosprawnościami
K_W13	Student opisuje cele i zadania edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością (o specjalnych potrzebach)
K_U01	Student ocenia krytycznie funkcjonujące organizacyjne rozwiązania w edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami
K_K03	Student formułuje argumenty przemawiające za podejmowaniem działań integrujących osoby z niepełnosprawnościami (o specjalnych potrzebach) w edukacji i środowisku społecznym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest prezentacja wybranego zagadnienia programowego, samodzielnie opracowanego.

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena przygotowania i prezentacji w czasie zajęć zagadnień przewidzianych w programie przedmiotu; odbycie wizytacji placówek edukacyjnych – szkoły integracyjnej i ogólnodostępnej oraz ośrodka szkolno-wychowawczego dla uczniów z niepełnosprawnością. Oceną końcową jest średnia ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
konsultacje	3 godz.	3 godz.
Łącznie 48 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

137. S. Kowalik (2007) Psychologia rehabilitacji, Warszawa, Wyd. AiP
138. J. Sowa, F. Wojciechowski (2001) Proces rehabilitacji w kontekście edukacyjnym, Rzeszów, Fosze
139. R. Ossowski (1999) Teoretyczne i praktyczne podstawy rehabilitacji, Bydgoszcz, WSP
140. G. Szumski (2006) Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych, Warszawa, PWN
141. G. Szumski (2010) Wokół edukacji włączającej, Warszawa, APS
142. I. Chrzanowska (2010) Problemy edukacji osób z niepełnosprawnością, Kraków, Impuls
143. Z. Janiszewska-Nieścioruk (2010) (red.) Uczeń o specjalnych potrzebach w przestrzeni współczesnego systemu edukacji

144. Z. Janiszewska-Nieścioruk (2007) (red.) Edukacja integracyjna dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną, Kraków, Impuls
145. F. Wojciechowski (2007) Niepełnosprawność, rodzina, dorastanie, Warszawa, Żak
146. Z. Palak, Z. Bartkiewicz (2004) (red.) Wsparcie społeczne w rehabilitacji i resocjalizacji, Lublin, UMCS
147. T. Żółkowska (2004) Wyrównywanie szans społecznych osób z niepełnosprawnością intelektualną, Szczecin, Oficyna IN PLUS
148. T. Żółkowska (2011) (red.) Społeczno-pedagogiczne konteksty niepełnosprawności, Szczecin, US
149. M. A. Paszkowicz (2009) Wybrane aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami, Zielona Góra, UZ
150. R. Pichalski (2002) Podstawy rehabilitacji zdrowotnej, zawodowej i społecznej, Warszawa, APS
151. S. Kowalik (1996) Psychospołeczne podstawy rehabilitacji osób niepełnosprawnych, Warszawa, Interart

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Z. Gajdzica (2007) Edukacyjne konteksty bezradności społecznej osób z lekkim upośledzeniem umysłowym, Katowice, UŚ
3. Ostrowska (2007) (red.) O seksualności osób niepełnosprawnych, Warszawa, IRSS
4. W. Pilecka (2002) Przewlekła choroba somatyczna w życiu i rozwoju dziecka, Kraków, UJ
5. Maciarz (1987) Integracja społeczna dzieci niepełnosprawnych, Warszawa, WSiP
6. Maciarz (1999) Z teorii i badań społecznej integracji dzieci niepełnosprawnych, Kraków, Impuls
7. W. Wosińska (2010) Oblicza globalizacji, Sopot, Smak Słowa
8. Gustavsson, E. Zakrzewska-Manterys (1997) Upośledzenie w społecznym zwierciadle, Warszawa, Żak

UWAGI:

W ramach ćwiczeń studenci wizytują placówki edukacyjne – szkołę integracyjną i ogólnodostępną oraz ośrodek szkolno-wychowawczy dla uczniów z niepełnosprawnością

KOMPUTER W BADANIACH SPOŁECZNYCH

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-Kbs

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr E. Mianowska

Prowadzący: dr E. Kołodziejska, dr E. Mianowska, dr E. Papiór

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	4/5	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		4/5	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z możliwościami wykorzystania standardowego oprogramowania oraz zasobów otwartych do badań społecznych. Ćwiczenie praktycznych umiejętności korzystania z narzędzi technologii informacyjnej w projektowaniu i realizacji badań społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa znajomość zasad pracy w środowisku Windows. Znajomość pakietu biurowego Office w zakresie podstawowym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Konstruowanie narzędzi badawczych: kwestionariusze ankiet, formularze on-line.

Arkusz kalkulacyjny, jako narzędzie analizy danych z badań ilościowych: wczytywanie danych, przechowywanie, obliczenia (funkcje, tabele przestawne) i graficzna prezentacja danych (wykresy).

Korespondencja seryjna.

Ankiety on-line. Konstruowanie ankiet. Gromadzenie i przetwarzanie danych.

Internetowe bazy bibliograficzne.

Przygotowanie raportów z badań i prezentacja wyników.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia indywidualne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W12 K_U05	Student potrafi przygotować kwestionariusz ankiet do badań, wczytać dane i sprawdzić poprawność ich wczytania, wykonać podstawowe obliczenia i zinterpretować wyniki, opracować dokument korespondencji seryjnej powiązany z bazą danych.
	Student potrafi: przygotować wielostronicowy raport z badań, omówić i zaprezentować

	graficznie wyniki.
K_U04	Potrafi wyszukać w Internecie bibliografię do prowadzonych prac badawczych, Potrafi wykorzystać zasoby internetowe i krytycznie ocenić ich wiarygodność
K_U05	Potrafi opracować, rozpowszechnić ankietę on-line oraz przetworzyć uzyskane tą drogą dane empiryczne
K_K05	Krytycznie ocenia możliwość stosowania nowoczesnych technologii w badaniach społecznych ich wady i ograniczenia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest poprawne wykonanie wszystkich ćwiczeń przewidzianych programem; uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium. Kolokwium ma formę ćwiczenia praktycznego polegającego na wykonaniu obliczeń i interpretacji wyników. Wynik kolokwium stanowi 90% oceny końcowej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Praca własna (dokończenie zadań):	20 godz.	32 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

152. Flanczewski S. (2004) Word w biurze i nie tylko, Gliwice.
153. Kowalczyk G. Word 2010 PL, 2010 Gliwice
154. Masłowski K., Excel 2007/10 PL. Ćwiczenia zaawansowane
155. Masłowski K., Excel 2010 PL, 2010 Gliwice
156. Negrino T. (2008) Prezentacje w PowerPoint 2007 PL. Projekty, Gliwice
157. Schwartz S. (2008) Po prostu Office 2007 PL
158. Walkenbach J. (2004) Excel 2003 PL. Biblia, Gliwice

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

43. Grover Ch. (2007) Word 2007 PL. Nieoficjalny podręcznik, Gliwice.
44. Simon J. (2006) Excel. Profesjonalna analiza i prezentacja danych, Gliwice.

UWAGI:

Materiały do zajęć znajdują się na stronie: www.ips.uz.zgora.pl/~emianows

METODYKA RESOCJALIZACJI I PORADNICTWA SPECJALISTYCZNEGO W ŚRODOWISKU OTWARTYM

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-MRO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Artur Doliński

Prowadzący: Dr Artur Doliński

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Warsztaty	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Warsztaty	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do podjęcia aktywności resocjalizacyjnej i poradnianej w środowisku otwartym.

WYMAGANIA WSTĘPNE: -

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Metody oddziaływań resocjalizacyjnych i poradnianych w środowisku otwartym a cechy osobowości wychowanków
2. Dojrzałość interpersonalna a metody resocjalizacji i poradnictwa w przestrzeni otwartej
3. Koncepcja Huberta Quaya a różnicowanie oddziaływań resocjalizacyjnych
4. Alternatywne metody pracy w resocjalizacji i poradnianej w środowisku otwartym
5. Dynamika spotkania resocjalizacyjnego i poradnianego w środowisku otwartym
6. Socjoterapia w resocjalizacji w środowisku otwartym
7. Sport w procesie resocjalizacji w środowisku otwartym
8. Artystyczne formy pracy w resocjalizacji w środowisku otwartym
9. Umiejętności metodyczne pedagoga resocjalizacyjnego
10. Zasady konstruowania scenariuszy zajęć resocjalizacyjnych
11. Praca resocjalizacyjna i poradniana w ośrodkach kuratorskich

METODY KSZTAŁCENIA:

metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W07	Student potrafi scharakteryzować różne rodzaje struktur społecznych wspierających realizację celów resocjalizacji w środowisku otwartym w i instytucjach życia społecznego wspierających otwartą formułę resocjalizacji oraz potrafi opisać zachodzące między nimi relacje
K_W20	Student potrafi wskazać wyznaczniki profesjonalnych działań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym
K_U01	Student potrafi ocenić i zinterpretować zjawiska społeczne będące zagrożeniem i szansą dla procesu resocjalizacji w środowisku otwartym; potrafi zaprojektować te działania tak, aby wiązać je z różnymi obszarami działalności resocjalizacyjnej
K_U07	Student wykorzystuje umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej szczególnie w odniesieniu do specyficznych grup resocjalizacyjnych, potrafi używać języka specjalistycznego i odwołującego się do problemów resocjalizacji. Potrafi porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie resocjalizacji, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów
K_U14	Student potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę metodyczną do organizowania działań związanych z resocjalizacją w środowisku otwartym
K_K03	ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych w obszarze alternatywnych form resocjalizacji; jest wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie resocjalizacji w środowisku otwartym
K_K08	Student jest świadomy odpowiedzialności jakie niesie praca w obszarze resocjalizacji w środowisku otwartym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – przygotowanie scenariusza zajęć resocjalizacyjnych w środowisku otwartym na dowolny temat oraz przeprowadzenia 15 minutowego pokazu ćwiczeń wykorzystywanych podczas zajęć w zakresie resocjalizacji w środowisku otwartym. Ocenie będzie podlegało przygotowanie studenta do zajęć, innowacyjność zastosowanych ćwiczeń, sposób budowania interakcji z grupą

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	40 godz.
Konsultacje	8 godz.	10 godz.
Łącznie 68 godz. (3 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Stanisław Górski (1985), Metodyka resocjalizacji, Warszawa
2. Janusz Górski i Tadeusz Kolarczyk [red.], (1982), Wybrane problemy psychokorekcji w resocjalizacji skazanych, Centralny Zarząd Zakładów Karnych; Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy, Warszawa
3. Kazimierz Pospiszyl (1998) Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Artur Doliński Grażyna Gajewska, Anna Szczęśna, Teoretyczno-metodyczne aspekty wychowania : scenariusze zajęć wychowawczych / . T. 2 .- Wyd. 2 zm., uzup. i popr. - Zielona Góra : PEKW "GAJA", 2003
2. Artur Doliński Grażyna Gajewska, Anna Szczęśna, Teoretyczno-metodyczne aspekty wychowania młodzieży : Scenariusze zajęć wychowawczych / . T. 4 - Wyd. 2 zm., uzup. i popr. - Zielona Góra : PEKW "GAJA", 2003
3. Artur Doliński Grażyna Gajewska, Anna Szczęśna, Teoretyczne i metodyczne aspekty kalendarza wychowawcy : scenariusze zajęć wychowawczych / . T. 5 - Wyd. 2 popr., uzup. i zm. - Zielona Góra : PEKW "GAJA", 2002
4. Artur Doliński Grażyna Gajewska, Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga : scenariusze zajęć wychowawczych / . T.1 - Wyd. 2 zm., uzup. i popr. - Zielona Góra : PKW "GAJA", 2002

5. Artur Doliński Grażyna Gajewska, Anna Szczęsna, Teorytyczno-metodyczne aspekty wychowania młodzieży a warsztat pracy pedagoga : scenariusze zajęć wychowawczych / . T. 3 .- [Wyd. 2 zm., uzup. i posz.] .- Zielona Góra : PEKW"GAJA", 2002
6. Wychowawcze funkcje muzyki w resocjalizacji nieletnich / Teresa Żychowska ; Instytut Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego. Warszawa : 1983
7. Mikrosystemy wychowawcze w resocjalizacji nieletnich : Andrzej Węgliński. Lublin : 2000.
8. Możliwościach wykorzystania kultury fizycznej w resocjalizacji nieletnich / Krzysztof Sas-Nowosielski ; Wyższa Szkoła Pedagogiczna Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Warszawie. Warszawa : 2002.
9. Pomoc terapeutyczna nieletnim agresorom i ofiarom agresji w zakładach resocjalizacyjnych / Zdzisław Bartkiewicz ; [Wydział Pedagogiki i Psychologii]. Lublin: 1996
10. Resocjalizacja przez pracę / Michał Kulczycki, Jerzy Zduńczyk. Warszawa : 1981
11. Trening autogenny w procesie resocjalizacji / Stanisław Kłaczekiewicz. Gdańsk: 1984.
12. Europejskie systemy resocjalizacji nieletnich / Marian Kalinowski. Warszawa: 1991
13. Funkcjonowanie rodzinnego ośrodka diagnostyczno-konsultacyjnego w systemie wychowania prewencyjno-resocjalizacyjnego dzieci i młodzieży / Wiesława Kubiak. Szczecin: 1986
14. Działalność profilaktyczna i resocjalizacyjna sądów rodzinnych : Jacek Górniewicz [et al.]; pod red. nauk. Grażyny Olszewskiej-Baka ; Uniwersytet Warszawski. Filia w Białymstoku. Białystok : 1990
15. Instytucjonalne formy pracy resocjalizacyjnej z nieletnimi / Irena Mudrecka. Opole : 1999.
16. Kontakty z ludźmi "innymi" jako problem wychowania, opieki i resocjalizacji / pod red. Bogumiły Kosek-Nity i Danuty Raś. Katowice : 2000

UWAGI: -

METODYKA RESOCJALIZACJI I PORADNICTWA SPECJALISTYCZNEGO W ŚRODOWISKU ZAMKNIĘTYM

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-MRZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Barbara Toroń

Prowadzący: Dr Barbara Toroń

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	IV	Zaliczenie	
Ćwiczenia	30	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Zaliczenie	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat wykorzystywania sposobów, form, technik i środków w celu eliminowania wśród osadzonych (w jednostkach penitencjarnych) postaw społecznie nieakceptowanych. Pojęcie i zadania metodyki pracy resocjalizacyjnej. Poznanie pracy wychowawcy penitencjarnego w oparciu o określone metody penitencjarne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii, pedagogiki resocjalizacyjnej, psychologii, patologii, kryminologii i aksjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

- I Oddziaływanie resocjalizacyjne na skazanych
 1. Zakład karny jako instytucja wychowawcza
 2. Procedura resocjalizacyjna
 3. Diagnozowanie penitencjarne
 4. Indywidualny Program Resocjalizacyjny
 5. Zasady oddziaływania penitencjarnego
 - Europejskie Reguły Więzienne
 - Niektóre wybrane zasady resocjalizacji penitencjarnej

Treści konwersatoriów:

1. Wybrane metody resocjalizacji penitencjarnej
 - Metody oparte na wpływie osobistym
 - metoda przykładu własnego
 - metoda doradzania wychowawczego
 - metoda przekonywania
 - Metody wpływu sytuacyjnego
 - metoda organizowania doświadczeń uczących

- nagradzanie i karanie dyscyplinarne
- metoda treningu
- metoda uświadamiania skutków zachowań
- Metody wpływu grupy
 - metoda samorządu
 - znaczenie zajęć grupowych
- Metody wpływu kulturowego
 - metoda nauczania resocjalizującego
 - metoda aktywizacji pracowniczej - ergoterapia
 - metoda organizacji rekreacji
- Metody psychokorekcyjne
- 2. Doradztwo grupowe
- 3. Psychodrama
- 4. Psychopantomima
 - Relaksacja i trening autogenny
 - Muzykoterapia
- 5. Trening asertywności

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, wykład konwersatoryjny, dyskusja, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W13	Student potrafi scharakteryzować metody pracy penitencjarnej
K_K07	Student jest otwarty na pogłębianie wiedzy z zakresu metod psychokorekcyjnych wykorzystywanych w środowiskach: ośrodki socjoterapeutyczne, zakłady karne dla młodocianych, jednostki penitencjarne dla kobiet i mężczyzn, dom Matki i Dziecka Zakład Karny Krzywaniec.
K_K08	Student jest kreatywny w zakresie wykorzystywania umiejętności interpersonalne i prospołecznych w procesie resocjalizacyjnym w środowisku zamkniętym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi. Na podstawie zdobytych wyników przez studenta wystawiona będzie ocena. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną, składową tej oceny są: praca grupowa oraz ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć. Ocena końcowa z ćwiczeń to średnia ocen z wykonanych zadań wymienionych wyżej. Końcowa ocena z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
przygotowanie do zajęć	30 godz.	36 godz.
przygotowanie do egzaminu	30 godz.	36 godz.
konsultacje	4 godz.	7 godz.
egzamin	1 godz.	4 godz.
Łącznie 110 godz. 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Machel H. 1994 Wprowadzenie do pedagogiki penitencjarnej. Wyd. Uniwersytetu. Gdańskiego.
2. Dybalska J. (2009), Kobieta w więzieniu. Warszawa.
3. Bonda K. (2009), Polskie morderczynie. Warszawa.
4. Ambrozik W. (2003), Młodociani mordercy. Poznań.
5. Ciosek M. (2003), Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa

6. Hołyst B. (2007), Socjologia kryminalistyczna. Warszawa.
7. Kozaczuk F. (2008), Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych. Rzeszów.
8. Przybyliński S. (2008), Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej. Kraków.
9. Tillman K. J. (1996), Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie. Warszawa.
10. Pastwa-Wojciechowska B. (2007), Kliniczne i sądowo – penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka. Kraków.
11. Jaworska A. (2009), Resocjalizacja. Zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne. Kraków.
12. Miller A. (2006), Gdy runą mury milczenia. Poznań.
13. Kamiński M. (2006), Gry więzienne. Warszawa
14. Sitaczyk N. (2004), Nieletni sprawcy zabójstw. Lublin.
15. Urban B. (2004), Zachowania dewiacyjne młodzieży. Kraków.
16. Urban B., Stanik J. (2007), I, II tom Resocjalizacja. Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pytka L. (1995), Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne.
2. Wolska A. (1999), Wybrane warunki socjalizacji zabójców

UWAGI: -

METODYKA TERAPII UZALEŻNIEŃ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-RiT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Andrzej Zygadło

Prowadzący: dr Andrzej Zygadło

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15		5	egzamin	
Ćwiczenia	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		5	egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat uzależnień, ich uwarunkowań, rodzajów, faz rozwoju i funkcjonowania osób uzależnionych. Zapoznanie studentów z różnymi metodami i formami terapii i resocjalizacji osób uzależnionych oraz różnymi wzorcowymi systemami terapii uzależnień w Polsce i na świecie

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Przyczyny uzależnień – teorie biologiczne, psychologiczne i socjologiczne wyjaśniające proces powstawania uzależnień

Prohibicja jako sposób społecznego oddziaływania w obszarze uzależnień

Przemiany obyczajowe w Polsce jako tło rozwoju uzależnień

Uzależnienie jako choroba – uzależnienie fizyczne, psychiczne i społeczne. Kryteria uzależnienia wg ICD-10

Psychologiczne uwarunkowania powstawania uzależnień

Fazy rozwoju uzależnienia – różne podejścia teoretyczne

Programy Redukcji Szkód

Systemy terapii uzależnień w Polsce i na świecie

Treści ćwiczeń:

Rodzaje środków psychoaktywnych – ich działanie i skutki nadużywania

Uzależnienia od czynności

Uzależnienia od substancji a uzależnienia od czynności – podobieństwa i różnice

Środowiskowe i kulturowe uwarunkowania powstawania uzależnień
 Dostęp do środków uzależniających a profilaktyka uzależnień
 Programy substytucyjne
 Typologia pacjentów uzależnionych
 Różnorodność metod pracy z osobami uzależnionymi
 Rodzina a uzależnienie – wpływ środowiska rodzinnego na proces terapii osób uzależnionych

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny, dyskusja, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W13	Student potrafi scharakteryzować główne teorie powstawania i rozwoju uzależnień i terapii uzależnień. Opisuje te teorie używając właściwej terminologii.
K_W14	Student opisuje strukturę i funkcje systemu terapii osób uzależnionych, wskazuje cele, podstawy prawne, charakteryzuje organizację i funkcjonowanie różnych instytucji terapeutycznych i resocjalizacyjnych działających w obszarze uzależnień.
K_U03	Student stosuje podstawowe ujęcia teoretyczne w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań w obszarze uzależnień ze szczególnym uwzględnieniem analizy przyczyn powstawania uzależnień, diagnozowania sytuacji osób uzależnionych i prognozowania działań terapeutycznych dotyczących tych osób oraz analizowania działań praktycznych dotyczących terapii i resocjalizacji osób uzależnionych.
K_U09	Student weryfikuje przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z terapią i resocjalizacją osób uzależnionych.
K_K03	Student jest świadomy sensu, wartości i potrzeby podejmowania działań terapeutycznych wobec osób uzależnionych, jest otwarty na podejmowanie wyzwań w tym obszarze, odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie terapii i resocjalizacji osób uzależnionych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny w formie testu z określonymi progami punktowymi. Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć – praca grupowa, ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć, ocena prezentacji diagnozy przypadku osoby uzależnionej i prezentacji proponowanych działań terapeutycznych – praca indywidualna. Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i z egzaminu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	45 godz.
Przygotowanie do egzaminu	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	2 godz.	5 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 100 godz. 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

2. ICD-10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania. Badawcze kryteria diagnostyczne, część dot. Zaburzeń psychicznych spowodowanych użytkowaniem substancji psychoaktywnych, IPiN Warszawa 1998r.
3. Beck A.T., Wright F.D., Newman C., F., Liese B., S., *Terapia poznawcza uzależnień*, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 2007

4. Cekiera Cz., *Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych*, Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin 1999.
5. Chrostek Maj J., Wodowski G., *Szczypta naszej nadziei. Leczenie substytucyjne uzależnionych od opiatów w Krakowie, 2000 – 2007*, Stowarzyszenie Życzliwa Dłoń, Kraków 2008
6. Derwich – Nowak A., *Patologiczny hazard*, Wydawnictwo Engram
7. Maisto S, Galizio M., Connors G. *Uzależnienia: Zażywanie i Nadużywanie*. Fundacja Karan, Warszawa 2000
8. Mellibruda J., Sobolewska-Mellibruda Z., *Integracyjna Psychoterapia Uzależnień. Teoria i praktyka*, IPZ PTP, Warszawa 2006
9. Obłąkowska – Rogala J., *Przyczyny narkomanii. Wyjaśnienia teoretyczne*, UW ISNS, Warszawa 1999
10. Obłąkowska - Rogala J., w: *Narkoman w rodzinie. Wskazania do terapii, rozdz. pt: Skuteczność programów terapii uzależnień*, UW ISNS, Warszawa, 2002
11. Wojewódzka B. *Hazard. Zabawa czy zagrożenie*. Wydawnictwo Parpamedia
12. Woydyłto Ewa: *Wyzdrowieć z uzależnienia*. IPiN, Warszawa 2004

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gaś Z., B., *Redukcja szkód a profilaktyka uzależnień*, Remedium, lipiec-sierpień 2002
2. James R.K., Gilliland B.E., *Strategie interwencji kryzysowej*, rozdz. 8 pt. Uzależnienie od substancji chemicznych: Kryzys nałogu, PARPA, Warszawa 2004
3. Osiatyński W.: *Grzech czy choroba*. IPiN, Warszawa 1994
4. Strelau J., (red.), w: *Psychologia. Podręcznik akademicki. T. 3, rozdz. pt: Psychologiczna problematyka uzależnień od alkoholu i narkotyków.*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk
5. Verster A., Bunnig E., *Skuteczność leczenia substytucyjnego uzależnienia od opiatów*, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2004, tekst dostępny na stronie Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii www.kbpn.gov.pl w dziale Publikacje
6. Woronowicz B. T.: *Alkoholowe vademecum dla każdego*. OAT, Zakroczym 1993
7. AAWS: *Życie w trzeźwości*. Apostolicum 1996
8. AAWS: *Anonimowi Alkoholicy*. Apostolicum 1996
9. Kwartalnik „Problemy Narkomanii”
10. Czasopismo „Remedium

UWAGI: -

PEDAGOGIKA SPECJALNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PSp

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: prof. UZ dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Prowadzący: prof. UZ dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	II	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu teorii i praktyki pedagogiki specjalnej; jej podmiotem i przedmiotem zainteresowań, subdyscyplinami oraz praktyką wychowania, kształcenia i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami (o specjalnych potrzebach)

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczenia z przedmiotów: wprowadzenie do psychologii, wstęp do pedagogiki, biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Zagadnienia wprowadzające w problematykę pedagogiki specjalnej: terminologia, powiązania pedagogiki specjalnej z innymi naukami, podmiot i przedmiot zainteresowań, subdyscypliny

Rozwój teorii i praktyki pedagogiki specjalnej: aspekty historyczne, uwarunkowania i perspektywy, współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej

Charakterystyka populacji osób z niepełnosprawnością: kryteria niepełnosprawności, klasyfikacje osób z zaburzeniami w rozwoju i funkcjonowaniu, ich kryteria

Wielowymiarowość niepełnosprawności: koncepcje, modele ujmowania niepełnosprawności człowieka i ich konsekwencje dla rozwoju, edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami

Proces normalizacji i społecznej integracji osób z niepełnosprawnością: istota, cele, założenia, uwarunkowania i możliwości realizacji

Probołoński i proeuropejski model kształcenia pedagogów, nauczycieli i pedagogów specjalnych; zagrożenia i możliwości przygotowania profesjonalistów do pracy z osobami z niepełnosprawnością

Treści ćwiczeń

Kryteria i bariery funkcjonowania człowieka. Kryteria i konsekwencje niepełnosprawności – proces przystosowywania się do niepełnosprawności, złożona sytuacja człowieka z niepełnosprawnością
 Problem edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami w Polsce i wybranych krajach europejskich
 Charakterystyka osób z wybranymi zaburzeniami rozwojowymi, chorobami, niepełnosprawnością; trudności poznawcze i przystosowawcze oraz możliwości terapii, edukacji i integracji tych osób
 Problem opóźnień i zaburzeń w rozwoju mowy, ich przyczyny, konsekwencje i terapia. Czynniki optymalnego kształtowania mowy dziecka
 Możliwości wspierania osób z niepełnosprawnościami czy zaburzeniami rozwoju i funkcjonowania przez pedagogów i nauczycieli

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, praca indywidualna i w grupach, dyskusja problemowa

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W13	Student opisuje główne cele i zadania pedagogiki specjalnej, charakteryzuje jej działy szczegółowe
K_W15	Student wskazuje ograniczenia i możliwości w rozwoju, edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością (o specjalnych potrzebach)
K_U02	Student potrafi oszacować nasilenie i konsekwencje niekorzystnych zjawisk społecznych zakłócających proces normalizacji i społecznej integracji osób z niepełnosprawnością
K_K03	Student jest wrażliwy na potrzeby osób z niepełnosprawnością (o specjalnych potrzebach); wykazuje gotowość do realizacji celów praktycznych pedagogiki specjalnej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin ustny z zagadnień programowych ćwiczeń i wykładów opracowanych w formie pytań. Warunkiem zaliczenia egzaminu jest 60% poprawnych odpowiedzi na wybierane losowo pytania (student losuje 3 pytania z punktowanymi odpowiedziami).

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena przygotowania i prezentacji w czasie zajęć zagadnień przewidzianych w programie przedmiotu; odbycie wizytacji dwóch placówek dla osób z niepełnosprawnością. Oceną końcową jest ocena z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
przygotowanie do egzaminu	15 godz.	15 godz.
konsultacje	2,5 godz.	2,5 godz.
egzamin	1,5 godz.	1,5 godz.
Łącznie 64 godz. (3 ECTS)		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Krause (2010) Współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej, Kraków, Impuls
2. A. Krause, A. Żyta, S. Nosarzewska (2010) Normalizacja środowiska społecznego osób z niepełnosprawnością intelektualną, Toruń, Akapit
3. W. Dykcik (2009) (red.) Pedagogika specjalna, Poznań, UAM
4. I. Obuchowska (2009) (red.) Dziecko niepełnosprawne w rodzinie, Warszawa, WSiP
5. D. Smith (2008) Pedagogika specjalna, Warszawa, PWN, t. 1 i 2
6. D.M. Piekut-Brodzka, J. Kuczyńska-Kwapisz (2004) (red.) Pedagogika specjalna dla pracowników socjalnych, Warszawa, APS
7. Z. Sękowska (2001) Pedagogika specjalna, Warszawa, APS
8. C. Barnes, G. Mercer (2008) Niepełnosprawność, Warszawa, Wyd. Sic!
9. W. Zeidler (2007) (red.) Niepełnosprawność. Wybrane problemy psychologiczne

i ortopedagogiczne, Gdańsk, GWP

10. J. Kirenko (2006) Oblicza niepełnosprawności, Lublin, WSS-P
11. Z. Janiszewska-Nieścioruk, A. Maciarz (2006) Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną, Kraków, Impuls
12. O. Speck (2005) Niepełnosprawni w społeczeństwie, Gdańsk, GWP
13. C. Kosakowski (2003) Węzłowe problemy pedagogiki specjalnej, Toruń, Akapit
14. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska (1999) Logopedia, Opole, Uniwersytet Opolski
15. B. Cytowska, B. Winczura (2007) (red.) Dziecko chore. Zagadnienia biopsychiczne i pedagogiczne, Kraków, Impuls
16. B. Cytowska, B. Winczura, A. Stawarski (2008) (red.) Dzieci chore, niepełnosprawne i z utrudnieniami w rozwoju, Kraków, Impuls

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. A. Krause, A. Żyta, S. Nosarzewska (2010) Normalizacja środowiska społecznego osób z niepełnosprawnością intelektualną, Toruń, Akapit
2. M. A. Paszkowicz (2009) Wybrane aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami, Zielona Góra, UZ
3. U. Bartnikowska, A. Żyta (2007) Żyjąc z niepełnosprawnością. Przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, Toruń, Akapit
4. A. Zawislak (2010) Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej, Kraków, Impuls
5. M. Kościelska (2004) Niechciana seksualność, Warszawa, Wyd. Jacek Santorski & Co.
6. H. Gardner (2009) Inteligencje wielorakie, Warszawa, MT Biznes
7. W. Dykcik, B. Szychowiak (2001) (red.) Nowatorskie i alternatywne metody w teorii i praktyce pedagogiki specjalnej, Poznań, UAM

UWAGI:

W ramach ćwiczeń studenci wizytują placówki dla osób z niepełnosprawnością – Warsztat Terapii Zajęciowej (dla osób dorosłych), Ośrodek Rehabilitacyjno-Wychowawczy i Przedszkole Specjalne (dla dzieci i młodzieży)

PEDAGOGIKA PENITENCJARNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PPen

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Barbara Toroń

Prowadzący: Dr Barbara Toroń

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom podstawowej wiedzy, sposobów, form, technik i środków w celu eliminowania u wychowanków postaw społecznie nieakceptowanych. Wskazanie optymalnego postępowania resocjalizacyjnego względem jednostki lub grupy wychowawczej ze wskazaniem etiologii (diagnozy), prognozy pedagogicznej i resocjalizacyjnej, działań terapeutycznych oraz postpenitencjarnych względem osób społecznie niedostosowanych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii, kryminologii i prawa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

1. Teorie przestępczości w ujęciu interdyscyplinarnym
2. Teoria socjalizacji wg K. Hurrelmanna i J. Tillmana
3. Środowisko rodzinne w genezie zachowań dewiacyjnych i przestępczych
4. Oddziaływania penitencjarne w jednostkach totalnych
5. Mediacja i kuratela jako instytucje sprawiedliwości i resocjalizacji

Treści konwersatoriów:

1. Podział metod resocjalizacyjnych wg Czapówa
2. Przykłady programów resocjalizacyjnych
3. Pedagogiczna efektywność oddziaływań penitencjarnych
4. Systemy wartości a zaburzone zachowania społeczne

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, wykład konwersatoryjny, dyskusja, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student potrafi wyjaśnić podstawową terminologię używaną w pedagogice penitencjarnej i interpretuje jej źródła oraz zastosowanie w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
K_W10	Student potrafi scharakteryzować różne środowiska wychowawcze, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące
K_U02	Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki, socjologii, kryminologii i prawa w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U09	Student jest krytyczny i potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i prawidłowych praktyk do realizacji zadań związanych z metodami resocjalizacyjnymi.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z programami punktowymi. Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena z projektu, opanowanie podstawowych zagadnień z przedmiotu oraz prezentacja wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć. Ocena końcowa z ćwiczeń to średnia ocen z zadań wykonanych na ćwiczeniach. Końcowa ocena z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	15 godz.	20 godz.
przygotowanie do egzaminu	15 godz.	22 godz.
konsultacje	10 godz.	10 godz.
egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 72 godz. 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS)	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Wysocka E. (2008), Diagnoza w resocjalizacji. Warszawa.
2. Ciosek M. (2003), Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa.
3. Tillman K. J. (1996), Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie. Warszawa.
4. Janiszewski B. (1992), Recydywa wielokrotna w prawie karnym. Poznań.
5. Hołyst B. (2001), Więziennictwo nowe wyzwania. II Polski Kongres Penitencjarny. Kalisz
6. Hołyst B. (2006), Kryminologia. Warszawa.
7. Hołyst B. (2007), Socjologia kryminalistyczna. Warszawa.
8. Lelental S. (2001), Kodeks karny wykonawczy. Komentarz. Warszawa.
9. Machel H. (1994), Wprowadzenie do pedagogiki penitencjarnej. Gdańsk.
10. Machel H. (2003), Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna. Gdańsk.
11. Majchrzyk Z. (2005), Motywacje zabójczyń. Warszawa.
12. Miller A. (2006), Gdy runą mury milczenia. Poznań.
13. Pytka L. (2005), Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne. Warszawa.
14. Jaworska A. (2009), Resocjalizacja. Zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne. Kraków.
15. Stepniak P. (1997), Środowisko otwarte jako alternatywa dla więźnia. Poznań.

17. Szczygieł G. (2002), Społeczna readaptacja skazanych w polskim systemie penitencjarnym. Białystok.
18. Szymanowska A. (2003), Więzienie i co dalej. Warszawa.
19. Urban B. (2007), Resocjalizacja I, II tom. Warszawa.
20. Urban B. (2004), Zachowania dewiacyjne młodzież

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pytka L. (1995), Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne. Warszawa.
2. Urban B., Stanik J. (2007), I, II tom Resocjalizacja. Warszaw

UWAGI: -

PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PRes

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Artur Doliński

Prowadzący: Dr Artur Doliński

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30			Egzamin	
Ćwiczenia	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18			Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie z obszarem tematycznym pedagogiki resocjalizacyjnej, wskazaniem kluczowych trendów i kierunków we współczesnej resocjalizacji. Z uwagi na wprowadzający charakter przedmiotu, kierunkujący zainteresowania słuchaczy celem jest uświadomienie studentom różnych problemów resocjalizacyjnych, którymi będą zajmować się podczas studiów w obrębie specjalistycznych przedmiotów

WYMAGANIA WSTĘPNE: -

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zakres tematyczny wykładów

1. Teoretyczne konteksty pedagogiki resocjalizacyjnej
2. Norma w kontekście granic zachowań wyznaczająca wymiar patologii zachowania
3. Zaburzenia w zachowaniu – niedostosowanie społeczne – przestępczość
4. Kryzysy rozwojowe jako czynnik sprzyjający zaburzeniom zachowania
5. Dorastanie społeczne a zachowania dewiacyjne młodzieży
6. Transmisja wzorów rodzinnych w genezie zaburzonych zachowań
7. Pedagog resocjalizacyjny – model wzorzec

Zakres tematyczny ćwiczeń

1. Ewolucja zaburzeń w zachowaniu w kierunku przestępczości
2. Placówki resocjalizacyjne. Projektowanie systemów resocjalizacji
3. Resocjalizacja w środowisku otwartym
4. Problem diagnozy resocjalizacyjnej (efektywność resocjalizacji, diagnoza atmosfery społecznej instytucji resocjalizującej)
5. Problem drugiego życia w placówkach resocjalizacyjnych

6. Metaumiejetności i umiejętności specjalne pedagoga resocjalizacyjnego
7. Dynamika grupy o zaburzonych zachowaniach
8. Role społeczne w strukturze grupy resocjalizacyjnej

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, Metoda sytuacyjna, Dyskusja, Gry

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student potrafi dobrać terminologię używaną w pedagogice resocjalizacyjnej, potrafi wytłumaczyć jej źródła oraz objaśnić związek z innymi dyscyplinami naukowymi. Dobiera pojęcia wykorzystywane w pedagogice resocjalizacyjnej do opisu rzeczywistości społecznej, patologii, dewiacji oraz normy,
K_W02	Student potrafi wskazać miejsce pedagogiki resocjalizacyjnej systemie nauk oraz o jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi
K_W07	Student potrafi opisać różne rodzaje struktur społecznych osadzonych w przestrzeni resocjalizacyjnej, instytucjach życia społecznego odnoszące się do problemów resocjalizacyjnych oraz zachodzących między nimi relacji
K_U03	Student potrafi zastosować różne ujęcia interpretacyjne w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań związanych z przestępczością i łamaniem norm , diagnozowania i prognozowania sytuacji z obszaru resocjalizacji oraz analizowania strategii działań resocjalizacyjnych w odniesieniu do różnych kontekstów zaburzonych wzorców zachowań
K_U13	Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do rozstrzygnięcia dylematów pojawiających się w pracy pedagoga resocjalizacyjnego. Potrafi zweryfikować odpowiedzi w postaci hipotez związane z kluczowymi dylematami z zakresu resocjalizacji
K_K05	Student jest świadomy moralnych i etycznych dylematów związane z własną i cudzą pracą w obszarze resocjalizacji, jest zdeterminowany do poszukiwania optymalnych rozwiązań. Jest etyczny w działaniach resocjalizacyjnych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin – test zawierający pytania problemowe, w których trzeba wskazać poprawne definicje, rozwiązania problemu. Maksymalna ilość punktów możliwych do uzyskania w teście to 100 pkt. Kryteria oceny przedstawiają się następująco 0-60 pkt – ocena niedostateczna. 61-70 pkt ocena dostateczna, 71-85 pkt ocena dobra, 86-100 pkt ocena bardzo dobra (oceny połówkowe (np. db plus uzyskuje się po przekroczeniu połowy przedziału punktowego pomiędzy ocenami cząstkowymi)

Zaliczenie z oceną – przygotowanie w formie pracy pisemnej koncepcji rozwiązania dylematów resocjalizacyjnych z wykorzystaniem podejmowanych w trakcie zajęć prób interpretacji i konceptualizacji zjawisk. Praca powinna zawierać następujące części: przedstawienie problemu, dyskusja z istniejącymi rozwiązaniami, wskazanie dylematów, szans i zagrożeń, sformułowanie propozycji rozstrzygnięć ze wskazaniem argumentacji.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	55 godz.
Przygotowanie do egzaminu	30 godz.	10 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.

Łącznie 148 godz. 6 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Urban B. (2000)., Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży, Kraków
2. Urban B. (2000)., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Kraków
3. Pospiszyl K. (1998)., Resocjalizacja, Warszawa
4. Pytko L. (2001)., Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa
5. Rybczyńska D. (red.) (2002)., Ciągłość i zmiana w obszarze profilaktyki społecznej i resocjalizacji, Zielona Góra
6. Doliński A. (2004), Zachowania młodzieży w sytuacjach społecznych jako transmisja wzorów rodzinnych, Kraków
7. Przybyliński S. (2007) Podkultura więzienna. Wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej, Kraków
8. Kozak S. (2007), Patologie wśród dzieci i młodzieży. Leczenie i profilaktyka, Kraków
9. Siemaszko A. (1993)., Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych, Warszawa
10. Machel H., (2007), Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej, Kraków
11. Urban B., Stanik J (2008) Resocjalizacja. Teoria i praktyka T1 i T2 Kraków

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wysocka E. (2008), Diagnoza w resocjalizacji, Warszawa
2. Bałandynowicz A. (2007), Probacja. Resocjalizacja z udziałem społeczeństwa, Kraków
3. Skafiriak B. (red) (2007) Pomoc postpenitencjarna w kontekście strategii działań resocjalizacyjnych, Kraków
4. Oyster C.K. (2002), Grupy, Zysk i S-ka, Poznań

UWAGI: -

PEDAGOGIKA RODZINY

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PRod

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Janion

Prowadzący: dr Ewa Janion, dr Marzena Sendyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest nabycie wiedzy na temat rodziny, (jej struktury, specyfiki oraz współczesnych dla niej zagrożeń) oraz zrozumienie znaczenia i istoty wychowawczego funkcjonowania rodziny

WYMAGANIA WSTĘPNE:

wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej, psychologii ogólnej, psychologii rozwojowej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie w problematykę rodziny. Różne ujęcia rodziny i różne sposoby jej definiowania. Funkcje rodziny. Pedagogiczna typologizacja rodzin.

Rodzina a rozwój dziecka. Znaczenie rodziny w życiu dziecka. Rola więzi emocjonalnych w rodzinie i ich wpływ na rozwój i funkcjonowanie dziecka. Przeobrażenia więzi emocjonalnych w rodzinie. Zaburzenia więzi emocjonalnych w rodzinie - przyczyny i skutki.

Rodzinne uwarunkowania startu edukacyjnego i społecznego dzieci i młodzieży. Rodzina a start oświatowy i osiągnięcia szkolne dzieci i młodzieży. Rodzina a orientacje życiowe młodzieży.

Rodzina z dzieckiem specjalnej troski. Nowa sytuacja rodziny i zachodzące w niej zmiany. Fazy przystosowania się rodziców (rodziny), do nowej sytuacji. Sytuacja i reakcje rodzeństwa.

Postawy rodzicielskie i style wychowawcze rodziców. Pozytywne i negatywne postawy rodzicielskie oraz ich wpływ na rozwój i funkcjonowanie dziecka. Pozycja dziecka w rodzinie i jej wyznaczniki.

Błędy wychowawcze. Wychowanie skuteczne, nieskuteczne i błędne. Źródła błędnych zachowań rodziców Skutki błędów wychowawczych. Kategorie błędów wychowawczych.

Dziecko w rodzinie dysfunkcyjnej. Dziecko żyjące w biedzie. Dziecko osamotnione. Dziecko bite i wykorzystywane. Dziecko w rodzinie alkoholowej. Dziecko telewizyjne i komputerowe

Relacje rodzina - szkoła. Współuczestnictwo rodziców w procesie edukacji dzieci. Powinności rodziców i nauczycieli w procesie edukacji. Syntonia oddziaływań wychowawczych rodziny i szkoły. Przyczyny niedomogów współdziałania rodziny i szkoły.

Formy kształtowania kultury pedagogicznej rodziców.

Obszary i możliwości pedagogicznego i socjalnego wspomaganie współczesnej rodziny polskiej.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, dyskusja, prezentacja multimedialna, metoda sytuacyjna, metoda przypadków, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Student posiada wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń
K_W10	Rozumie problematykę środowiska wychowawczego, jakim jest rodzina, jego specyfikę i procesy w nim zachodzące.
K_U02	Wykorzystuje podstawową wiedzę teoretyczną dotyczącą rodziny oraz analizuje i interpretuje jej problemy (edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, kulturalne i pomocowe), a także motywy i wzory ludzkich zachowań
K_K03	Jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym
K_K04	Rozumie wagę zachowania się w sposób profesjonalny, i konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną.

Ocena końcowa jest wyprowadzona z ocen cząstkowych uzyskiwanych przez studenta w ciągu całego kursu. Warunkiem zaliczenia jest przygotowanie się do zajęć i aktywne w nich uczestnictwo, przygotowanie i prezentacja wybranego tematu dotyczącego funkcjonowania dziecka w rodzinie dysfunkcyjnej oraz zaliczenie pisemnego kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	30 godz.	44 godz.
przygotowanie prezentacji	10 godz.	10 godz.
konsultacje	5 godz.	3 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

159. Badora S., Czeredrecka B., Marzec D., Rodzina i formy jej wspomagania, Kraków 2001.
160. Cudak H., Szkice z badań nad rodziną. Kielce 1995.
161. Izdebska J., Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku, Białystok 2000.
162. Kawula S., Brągiel J., Janke A.W., Pedagogika rodziny, Toruń 1998.
163. Płopa M., Psychologia rodziny. Teoria i badania, Elbląg 2004.
164. Ziemska M., Postawy rodzicielskie, Warszawa 1973.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

4. Dyczewski L., Wiąż między pokoleniami w rodzinie, Lublin 2002.
5. Janke A.W. (red.), Pedagogika rodziny na progu XXI wieku, Toruń 2004.
6. Tyszkowa M. (red.), Rodzina a rozwój jednostki, Poznań 1990.

UWAGI: -

PODSTAWY DZIAŁALNOŚCI KURATORA SĄDOWEGO

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PED-PrDK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Ernest Magda

Prowadzący: Dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład			IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia				Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy z zakresu działalności kuratora ze szczególnym uwzględnieniem działalności resocjalizacyjnej. Wskazanie aktów prawnych stanowiących podstawę prawną aktywności kuratora z interpretacją przepisów prawa w odniesieniu do określonych sytuacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy prawne resocjalizacji. Metodyka wychowania resocjalizacyjnego

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Geneza kurateli sądowej w ujęciu historycznym

Europejskie modele kurateli. Podobieństwa i różnice

Kuratela w aktach prawnych z uwzględnieniem przemian historycznych

Główne kierunki reformowania kurateli w Polsce

Organizacja kuratorskiej służby sądowej wynikające z aktualnie obowiązujących aktów prawnych

Zadania, obowiązki i uprawnienia kuratorów dla dorosłych i kuratorów rodzinnych

Zadania, obowiązki i uprawnienia kuratorów zawodowych i społecznych

Kurator dla dorosłych i jego usytuowanie w systemie karnym z uwzględnieniem funkcji wychowawczych

Podstawy prawne dozorów i ich rodzaje

Procedury postępowania kuratora w dozorze

Rola kuratora w systemie dozoru elektronicznego

Dokumentowanie czynności związanych z kontrolą osób poddanych próbie

Rola kuratora rodzinnego w realizacji ochrony prawnej udzielanej przez sąd rodzinny

Zadania kuratorów rodzinnych wynikające z: prawa o ustroju sądów powszechnych, ustawy o kuratorach sądowych, kodeksie rodzinnym i opiekuńczym, kodeksie postępowania cywilnego, ustawie o postępowaniu w sprawach nieletnich, ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

Cel nadzoru kuratora sądowego

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład (metoda podająca), Ćwiczenia: dyskusja, analiza aktów prawnych i rozwiązywanie kasusów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	Student potrafi definiować funkcje i zadania kurateli sądowej. Umie wskazać obszary aktywności zawodowej i społecznej kuratora sądowego.
K_U02	Student potrafi wskazać możliwości wykorzystania wiedzy dotyczącej różnych obszarów funkcjonowania kurateli sądowej w powiązaniu z zagadnieniami wychowywania resocjalizującego, profilaktyki i terapii. Potrafi formułować postulaty do projektowania działań praktycznych w obszarze aktywności zawodowej i społecznej kuratora.
K_U12	Student potrafi konstruktywnie krytykować i interpretować różne sytuacje, którym sprostać powinien kurator sądowy. Umie zaprezentować oryginalne podejście do rozwiązywanego problemu przy wykorzystaniu dostępnych środków prawnych
K_K01	Student jest chętny i otwarty na wdrażanie metod i form pracy stosowanych w działalności kuratora. Jest świadomy potrzeby permanentnego rozwoju w tym obszarze, zwłaszcza śledzenia zmian w prawie
K_K04	Student utożsamia się z celami i zadaniami realizowanymi przez kuratora. Odznacza się zaangażowaniem w planowanie poszczególnych czynności kuratorskich

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi. Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji jest aktywny udział w dyskusjach problemowych, trafne rozwiązanie kasusów. Oceną końcową z przedmiotu będzie ocena z wykładów; oceną końcową będzie wynik testu zaliczeniowego

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	40 godz.	50 godz.
Przygotowanie do egzaminu	25 godz.	27 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 99 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jedynak T., Stasiak K. (red.), Zarys metodyki pracy kuratora sądowego, Warszawa 2008 wyd. 1 i następne
2. Jedynak T., Stasiak K., Funkcjonowanie polskiej kurateli sądowej w świetle regulacji prawnych. Zadania kuratorów, Warszawa 2006
3. Gromek R., Kuratorzy sądowi. Komentarz, Warszawa 2005
4. Haak H., Opieka i kuratela. Komentarz, Toruń 2004
5. Hołda J. Hołda Z., Prawo karne wykonawcze, Warszawa 2006
6. Pawlicka M., Kuratela sądowa w Polsce, Europie i świecie – historia i stan obecny, Warszawa 2007

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Giętkowski R., Kara ograniczenia wolności w polskim prawie karnym, Warszawa 2007
2. Gromek K., Komentarz do ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, Warszawa 2005
3. Haak H., Ochrona prawna udzielana przez sąd opiekuńczy, Toruń 2002
4. Heine M., Wprowadzenie do metodyki pracy kuratora sądowego dla nieletnich, Wrocław 1982
5. Jakubecki A.(red.), Kodeks postępowania cywilnego. Praktyczny komentarz, Kraków 2005
6. Korzecka-Piber M., Założenia instytucji „kuratora penitencjarnego” i warunki jej wprowadzenia w kręgu białostockim, [w:] ABC kuratora penitencjarnego (doświadczenia z pracy kuratorów zawodowych), Białystok 2000
7. Opora R., Rola sędziów i kuratorów w resocjalizacji nieletnich, Gdańsk 2006
8. Szymanowski T., Kuratorzy sądowi i zadania przez nich wykonywane po dokonanej reformie, „Archiwum kryminologii” 2003 – 2004, t. XXVII

UWAGI: -

PODSTAWY METODYKI RESOCJALIZACJI I PORADNICTWA SPECJALISTYCZNEGO

Kod przedmiotu: 05 6 – WP – PED – PMR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Ewa Bochno

Prowadzący: Dr Ewa Bochno

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		2	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi specyfiki pracy z jednostką i grupą, mechanizmów działania grupy oraz podstawowych metod twórczej resocjalizacji. Przygotowanie studentów do tworzenia i prowadzenia warsztatów w oparciu o metody atreterapeutyczne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów wprowadzenie do psychologii, wstęp do pedagogiki.

ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

Koncepcje człowieka a formy diagnozy i pracy z jednostką i grupą
Heurystyczny model funkcjonowania człowieka
Podstawy diagnozy jednostki i grupy
Mechanizmy i specyfika funkcjonowania grupy
Wybrane zagadnienia wpływu społecznego

ZAKRES TEMATYCZNY ĆWICZEŃ:

Organizacja pracy opiekuńczo – wychowawczej (zasady, metody, techniki, rola opiekuna – wychowawcy);
Wybrane metody pracy z jednostką i grupą;
Metodyka zajęć opartych o metody twórczej resocjalizacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, warsztaty oraz praca indywidualna ze studentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W04	Student potrafi scharakteryzować wybrane koncepcje człowieka: filozoficzne, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej
K_W06	Student umie opisać różne rodzaje więzi społecznych i wskazać na rządzące nimi prawidłowości
K_U01	Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej
K_U09	Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej
K_K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania resocjalizacyjne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z pisemnego kolokwium. Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest pozytywna ocena z przygotowania i przeprowadzenia warsztatu (indywidualnie lub grupowo) w oparciu o wybraną metodę twórczej resocjalizacji oraz napisania konspektu (część teoretyczna i praktyczna) tych zajęć. Ocena końcowa przedmiotu jest średnią ważoną obu form, gdzie 70 % stanowi ocena z ćwiczeń, a 30% ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA STUDIÓW STACJONARNYCH:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.	53 godz.
Konsultacje indywidualne	10 godz.	15 godz.
Łącznie 95 godz. (4 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kelm, A. (2000). Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej
2. Konopczyński, Twórcza resocjalizacja
3. Kozaczuk F. (2008), Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych. Rzeszów.
4. Lutomski, G. (1994) (red.). Uczyć inaczej.
5. Machel H., (2001), Psychospołeczne uwarunkowania pracy resocjalizacyjnej personelu więziennego, Gdańsk.
6. Pospiszyl K., (1998), Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań, Warszawa, Wyd. Akad. „Żak”.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Ciosek M. (2003), Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa
2. Urban B., Stanik J. (2007), I, II tom Resocjalizacja. Warszawa.
3. Urban B., Stanik J., (2007), Resocjalizacja t. 1, t. 2, Warszawa, PWN.
4. Literatura wybrana przez studentów w zależności od tematyki ćwiczeń

UWAGI: -

PODSTAWY PRACY Z RODZINĄ DYSFUNKCYJNĄ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PRDy

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Andrzej Zygałło

Prowadzący: Dr Andrzej Zygałło

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat różnorodnych uwarunkowań i przejawów dysfunkcji rodziny. Zapoznanie studentów z podstawami pracy z rodziną dysfunkcyjną w ramach różnorodnych oddziaływań pedagogicznych i socjoterapeutycznych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii i socjologii, w tym socjologii rodziny

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie rodziny. Teorie analizy funkcjonowania rodziny
Typologizacja rodziny. Więzi społeczne w rodzinie. Struktura rodziny
Postawy rodzicielskie
Rodzina dysfunkcyjna a rodzina patologiczna. Różnice definicyjne
Konflikty w rodzinie
Komunikacja w rodzinie – przejawy zaburzeń w sferze komunikacji
Relacje w rodzinie dysfunkcyjnej
Przemoc w rodzinie – przyczyny, formy, zapobieganie
Praca z rodziną, w której występuje przemoc
Zadania Asystenta i Kuratora Rodzinnego
Rodzina z problemem uzależnienia i współuzależnienia
Praca z rodziną, w której występuje uzależnienie
Mediacje jako forma pracy z rodziną dysfunkcyjną
Formy pomocy rodzinie dysfunkcyjnej w środowisku lokalnym
Praca z rodziną dysfunkcyjną w różnych krajach

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, studium przypadków, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student definiuje i opisuje środowisko rodzinne, charakteryzuje jego specyfikę i objaśnia procesy w nim zachodzących
K_U10	Student interpretuje podstawowe ujęcia teoretyczne dotyczące rodziny i jej funkcjonowania (prawidłowego i nieprawidłowego) w celu analizowania, oraz projektowania oraz wdrażania strategii działań pedagogicznych wobec rodziny. Potrafi tworzyć rozwiązania konkretnych problemów dotyczących funkcjonowania rodziny i sporządzić prognozę przebiegu ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki podejmowanych działań.
K_K08	Student jest otwarty na podjęcie profesjonalnych działań dotyczących rodzin dysfunkcyjnych, jest kreatywny w projektowaniu i wdrażaniu profesjonalnych działań pedagogiczne (profilaktyczne i terapeutyczne) dotyczących różnych przejawów dysfunkcji rodziny

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Praca w ramach przedmiotu kończy się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena za aktywność na zajęciach – ocena indywidualna oraz ocena projektu „Diagnoza i propozycje działań terapeutycznych wobec wybranej rodziny dysfunkcyjnej” – praca grupowa (grupy 3-5 osobowe). Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną dwóch ocen cząstkowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	25 godz.
Konsultacje	5 godz.	2 godz.
Łącznie 45 godz. (2 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

165. Bradshaw J., *Zrozumieć rodzinę*, Warszawa 1994
166. Browne K., Herbert M., *Zapobieganie przemocy w rodzinie*, Warszawa 1999
167. Gordon T., *Wychowanie bez porażek*, Warszawa 1991
168. Kawula S., Brągiel J., Janke A.W., *Pedagogika rodziny*, Toruń 2007
169. Mazur J., *Przemoc w rodzinie. Teoria i rzeczywistość*, Warszawa 2002
170. Płopa P., *Więzi uczuciowe w małżeństwie i rodzinie*, Kraków 2005
171. Pospiszyl I., *Przemoc w rodzinie*, Warszawa 1994
172. Sakowicz T., *Dysfunkcyjność rodziny a resocjalizacja*, Kraków 2006
173. Wysocka E., *Człowiek a środowisko życia*, Warszawa 2007
174. Wysocka E., *Diagnoza w resocjalizacji*, Warszawa 2008
175. Ziemska M., *Postawy rodzicielskie*, Warszawa 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cichla J., Herberger J., Skwarek B., *Kultura pedagogiczna współczesnej rodziny* Głogów 2010
4. Forward S., *Toksyczni rodzice*, Warszawa 1992
5. Goldenberg H., Goldenberg I., *Terapia rodzin*, Kraków 2006
6. Hellsten T., *Wsparcie dla dorosłych dzieci alkoholików*, Warszawa 2009
7. Lipowska – Teutsch A., *Rodzina a przemoc*, Warszawa 2002
8. Norwood R., *Kobiety które kochają za bardzo*, Warszawa 1992
9. Steede K., *10 błędów popełnianych przez dobrych rodziców*. Gdańsk 2007
10. Steward J., *Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji*, Warszawa 2007
11. Wills-Brandon C., *Jak mówić nie i budować udane związki*, Gdańsk 2003
12. Woititz J., *Wymarzone dzieciństwo*, Warszawa

UWAGI: -

PORADNICTWO I ORZECZNICTWO PSYCHOPEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PiOP

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marcin Florkowski

Prowadzący: dr Marcin Florkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	VI	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VI	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawami teorii i praktyki poradnictwa oraz orzecznictwa psychologicznego i pedagogicznego. Zarówno w wymiarze teoretycznym jak i praktycznego tworzenia opinii i orzeczeń. Trenowanie praktycznych umiejętności doradczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu: psychologii ogólnej, psychologii rozwojowej, psychologii klinicznej. Znajomość prawnych podstaw orzecznictwa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Współczesne teorie poradnictwa. Porada jako interwencja w sytuacjach kryzysowych. Porada a interwencja kryzysowa i interwencja terapeutyczna. Poradnictwo a doradztwo. Doradca w warunkach szkolnych, resocjalizacyjnych, pracowniczych.

Metody i techniki w poradnictwie: komunikowanie społeczne, diagnoza społeczna, porada indywidualna, negocjowanie, kontrakt.

Problemy i konsekwencje stawiania diagnoz.

Diagnoza jako podstawa działalności poradnianej i orzeczniczej. Rodzaje diagnoz. Techniki i narzędzia stosowane w stawianiu diagnozy.

Formalne aspekty tworzenia opinii i orzeczeń.

METODY KSZTAŁCENIA:

Analiza przypadków, analiza wzorcowych orzeczeń i opinii. Praca z dokumentami. Metoda sytuacyjna, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Umiejętność rozpoznania sytuacji wymagających interwencji

Kod efektu	Opis efektu kształcenia
K_U09	Potrafi ocenić przydatność metod i procedur stosowanych w obszarze poradnictwa i doradztwa
K_K01	Jest wrażliwy na potrzebę ciągłego doksztalcania w zakresie poradnictwa i doradztwa jako podstawy działań pedagogicznych.
K_K05	Jest otwarty na generowanie dylematów związanych z aktywnością diagnostyczną, proponuje optymalne rozwiązania w tym zakresie, działa zgodnie z zasadami etyki.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Oceniany jest na bieżąco stopień przygotowania do zajęć, aktywne uczestnictwo i analiza wzorcowego orzeczenia. Ocena końcowa to średnia ważona oceny ćwiczeń i wyniku kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Konsultacje	4 godz.	6 godz.
Praca własna	40 godz.	50 godz.
Zaliczenie wykładów	1 godz.	1 godz.
Łącznie 75 godz. 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	35 godz. (1,5 ECTS)	26 godz. (1,5 ECTS)

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kargulowa A. (2009). *Poradnictwo – kontynuacja dyskursu. Podręcznik akademicki*. Warszawa: wydawnictwo naukowe PWN.
2. Szumigraj M. (2011). *Poradnictwo kariery*. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Łośgraf.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wołk Z. (2006). *Poradnictwo zawodowe w edukacji młodzieży*. Zielona Góra: Oficyna Wydawnicza UZ.

PORADNICTWO SEKSUALNE

Kod przedmiotu: 16.0-WP-PED-Psek

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ

Prowadzący: Dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ
Dr Joanna Dec

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykłady	15	1	V	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2	V	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		V	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18		V	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową problematyką dotyczącą poradnictwa seksualnego

- Wzrost wiedzy o głównych obszarach poradnictwa seksualnego, jego celach i zadaniach
- Pogłębienie wiedzy o zdrowiu seksualnym i reprodukcyjnym i czynnikach je warunkujących
- Zapoznanie studentów z głównymi trudnościami i zaburzeniami w obszarze seksualności człowieka oraz ofertach pomocy z zakresu poradnictwa seksualnego

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania, psychologii ogólnej oraz poradnictwa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

- Seksualność człowieka w wymiarze biologicznym, psychicznym, społecznym i kulturowym
- Seksualność w cyklu życia człowieka
- Zdrowie seksualne i reprodukcyjne
- Zachowania seksualne – przegląd badań
- Norma w odniesieniu do zachowań seksualnych

Treści ćwiczeń:

- Cele, zadania i rola poradnictwa seksualnego
- Obszary poradnictwa seksualnego, jego podmiot i przedmiot
- Obszary problemowe związane z płcią – interseksualizm, transseksualizm

- Rola poradnictwa w pracy z osobami homoseksualnymi
- Poradnictwo związane z wykonywaniem testów w kierunku HIV
- Poradnictwo dotyczące planowania rodziny
- Poradnictwo w zakresie dysfunkcji i problemów seksualnych kobiet
- Poradnictwo w zakresie dysfunkcji i problemów seksualnych mężczyzn

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, praca w grupach, dyskusja, metoda projektów, prezentacje multimedialne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student ma podstawową wiedzę na temat rozwoju seksualnego człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym a także na temat ofert pomocy w zakresie problemów i dysfunkcji seksualnych.
K_U03	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań seksualnych, analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do poradnictwa seksualnego
K_U08	Student posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów w odniesieniu do seksualności człowieka i poradnictwa seksualnego
K_K03	Student docenia znaczenie poradnictwa seksualnego dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi międzyludzkich.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test wiedzy. Warunkami zaliczenia jest uzyskanie 50% + 1 liczby punktów z testu wiedzy.

Formą zaliczenia ćwiczeń jest zaliczenie z oceną. Weryfikacja efektów kształcenia będzie polegała na ocenie samodzielnie przygotowanych przez studentów prezentacji z wybranych zagadnień programowych. Warunkami zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z przedstawionej prezentacji pod względem treści, formy i sposobu prezentacji.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
przygotowanie do zajęć	30 godzin	50 godz.
Łącznie 75 godz. (3 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bancroft J., Seksualność człowieka, Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2011
2. Beisert M., Psychologia zaburzeń seksualnych, [w:] H. Sęk (red.), Psychologia kliniczna, tom 2, PWN, Warszawa 2007
3. Beisert M. (red.), Seksualność w cyklu życia człowieka, PWN, Warszawa 2006
4. Gapik L, Woźniak A. (red.), Terapia w seksuologii. Zagadnienia wybrane, wyd. UAM, Poznań 2001
5. Gładysz A., Juszczyk J., Dubik A., Poradnictwo przed- i potestowe dla lekarza pierwszego kontaktu, VOLUMED, Wrocław 1999
6. Imieliński K., Medycyna seksualna. Patologia i profilaktyka, wyd. PCK, Warszawa 1992
7. Imieliński K. (red.), Zarys seksuologii i seksiatrii, PZWL, Warszawa 1986
8. Imieliński K., Dulko S., Przekleństwo Androgyne. Transseksualizm: mity i rzeczywistość, PWN, Warszawa 1988
9. Izdebski Z., Rozwój seksualny, [w:] B. Woynarowska, A. Kowalewska, Z. Izdebski, K. Komosińska (red.), Biomedyczne podstawy kształcenia i wychowania, PWN, Warszawa 2010
10. Izdebski Z., Ryzykowna dekada. Seksualność Polaków w dobie HIV/AIDS. Studium porównawcze 1997 – 2001 – 2006, UZ, Zielona Góra 2006

11. Izdebski Z., Poradnictwo seksualne - ważny obszar pomocy, [w:] A. Kargulowa (red.), Poradownawstwo – kontynuacja dyskursu, PWN, Warszawa 2009
12. Konieczny G., Lipniacki A., Piasek A., Rogowska-Szadkowska D.: Diagnostyka zakażenia HIV. Wskazówki dla osób pracujących w Punktach Anonimowego Testowania, wyd. KC ds. AIDS, Warszawa 2003
13. Leiblum S., Rosen R. (red.), Terapia zaburzeń seksualnych, GWP, Gdańsk 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Beisert M., Pedofilia, GWP, Gdańsk 2011
 2. Boczkowski K., Homoseksualizm, PZWL, Warszawa 1988
 3. Boczkowski K., Płeć człowieka, PZWL, Warszawa 1988
 4. Imieliński K.: Seksiatria, tom I i II, PWN, Warszawa
 5. Imieliński K. (red.), Seksuologia biologiczna, PWN, Warszawa 1985
 6. Izdebski Z. (red.), Zagrożenia okresu dorastania, wyd. UZ, Zielona Góra 2008
 7. Jaczewski A., Obuchowska I.: Rozwój erotyczny, WSiP, Warszawa 1991
 8. K. Pospizyl, Przepstwa seksualne, Warszawa 2009
- 78.

UWAGI: -

PRAWNE PODSTAWY RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PED-PrPR

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Maciej Małolepszy

Prowadzący: dr Maciej Małolepszy, mgr Lidia Iwanowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	II	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy w zakresie wybranych przepisów konstytucyjnych i międzynarodowych istotnych z punktu widzenia resocjalizacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość Kodeksu karnego, Kodeksu karnego wykonawczego, ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Znaczenie konstytucji w procesie resocjalizacji. Prawa i wolności obywatelskie. Wykonywanie kary pozbawienia wolności w świetle konstytucji. Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. Europejska Konwencja Praw Człowieka. Orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w zakresie wykonywania kar. Konstytucyjne aspekty tymczasowego aresztowania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny (wykład), Przygotowanie prezentacji multimedialnej (ćwiczenia)

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	Student potrafi scharakteryzować regulacje konstytucyjne i międzynarodowe istotne dla procesu wykonywania kar. Potrafi wskazać i scharakteryzować orzecznictwo Europejskiego Trybunału Prawa Człowieka w zakresie wykonywania kar.
K_U02	Student potrafi posługiwać się normami konstytucyjnymi i międzynarodowymi w trakcie wykonywania kar.
K_K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie przepisów konstytucyjnych i międzynarodowych. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny składający się z trzech pytań. Za każde pytanie student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów konieczna do zaliczenia egzaminu wynosi 4.5.

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest ocena prezentacji multimedialnej przygotowanej przez studenta na temat wybranego orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczącego standardów wykonywania kar.

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
przygotowanie do zajęć	48 godz.	57 godz.
przygotowanie do egzaminu	45 godz.	54 godz.
Konsultacje	1 godz.	1 godz.
Egzamin	1 godz.	1 godz.
Łącznie 140 godz. (6 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. B. Banaszak, Prawo konstytucyjne, 2010.
2. L. Garlicki, Polskie prawo konstytucyjne, Zarys wykładu, wyd. 15, 2011.
3. M. Nowicki, Wokół Konwencji Europejskiej, Komentarz do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, 4. wyd., 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. K. Complak (red. nauk), Godność człowieka jako kategoria prawna, 2001.

UWAGI: -

PROCEDURY INTERWENCJI KRYZYSOWEJ W ŚRODOWISKU- FACULTET

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PF

Typ przedmiotu: fakultatywny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Artur Doliński

Prowadzący: Mgr Elżbieta Sochacka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi informacjami z zakresu interwencji kryzysowej oraz z działalnością placówek zajmujących się tą problematyką

WYMAGANIA WSTĘPNE: -

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Interwencja kryzysowa: rys historyczny, Rodzaje kryzysów; Definicja interwencji kryzysowej, Cele i charakterystyczne cechy interwencji kryzysowej. Diagnostyka stanu klienta i rozmiar kryzysu. Etapy procesu interwencyjnego.
2. Style prowadzenia interwencji kryzysowej; Klasyfikacja modeli teoretycznych interwencji kryzysowej. Terapia a interwencja kryzysowa. Stany transkryzysowe. Osoby w kryzysie sprawiające pomagającym szczególne trudności.
3. Podstawowe umiejętności pomagającego. Specyfika telefonicznej interwencji. Odtwarzanie takich dyżurów w postaci scenek teatralnych.
4. Rozwój ośrodków interwencji kryzysowej. Zasady działania, formy pracy i zadania ośrodków interwencji kryzysowej. Organizacja ośrodków : czas pracy, źródła finansowania.
5. Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Zielonej Górze – odwiedziny w placówce, zapoznanie się z działalnością .
6. Wizyta w Wojewódzkim Ośrodku Uzależnień w Zielonej Górze - Zapoznanie się z działalnością placówki, formami i metodami pracy-
7. Spotkanie z Kierownikiem Oddziału Terapii dla Osób Uzależnionych od Substancji Psychoaktywnych w Szpitalu w Ciburzu

METODY KSZTAŁCENIA:

metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, wizyty studyjne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student potrafi scharakteryzować różne rodzaje struktur społecznych wspierających realizację interwencji kryzysowej oraz potrafi opisać zachodzące między nimi relacje
K_W20	Student potrafi wskazać wyznaczniki profesjonalnych działań w sytuacjach koniecznej interwencji kryzysowej
K_U01	Student potrafi ocenić i zinterpretować zjawiska społeczne będące zagrożeniem i szansą dla interwencji kryzysowej; potrafi zaprojektować te działania tak, aby wiązać je z różnymi obszarami działalności interwencyjnej
K_U14	Student potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z interwencją kryzysową
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań interwencyjnych; jest wytrwały w realizacji działań w zakresie interwencji kryzysowej
K_K08	Student jest świadomy odpowiedzialności jakie niesie praca w obszarze interwencyjnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – kolokwium pisemne

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	40 godz.
Konsultacje	8 godz.	10 godz.
Łącznie 68 godz. (3 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Badura-Madej *W.*, *Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej; poradnik dla pracowników socjalnych*, Katowice, 1999 r.
2. James R. K., Gilliland B. E. *Strategie interwencji kryzysowej*, Warszawa, 2006
3. Greenstone J. L., Leviton S. C., *Interwencja kryzysowa, Gdańsk 2006*
4. *Zagrożenia życia rodzinnego*, red. Grażyna Poraj, Jan Rostowski- Łódź, 2003

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -

UWAGI: -

PROCEDURY INTERWENCJI POLICYJNYCH - FAKULTET

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PF

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Ernest Magda

Prowadzący: Dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład			II	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2			
Studia niestacjonarne					
Wykład			II	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy z zakresu podstawowych funkcji policyjnych. Zapoznanie ze zróżnicowanymi obszarami aktywności zawodowej Policji z uwzględnieniem analizy porównawczej europejskich formacji policyjnych. Przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu przypadków, przesłanek metod, form i zasad prowadzenia interwencji policyjnych. Zapoznanie studentów z zadaniami i możliwościami Policji wynikającymi z przystąpienia Polski do Układu z Schengen.

WYMAGANIA WSTĘPNE: -

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści ćwiczeń:

Geneza i modele funkcjonowania Policji. Rys historyczny

Funkcje Policji – charakterystyka

Europejskie modele funkcjonowania Policji. Analiza porównawcza

Specyfika funkcjonowania Policji w USA

Rodzaje służb w polskiej policji z uwzględnieniem ich specyfiki i zadań

Charakterystyka zjawiska „prywatyzacji bezpieczeństwa” po roku 1989

Policja a prawa człowieka

Procedury wybranych czynności interwencyjnych: legitymowanie osób, ujęcie obywatelskie sprawcy przestępstwa i wykroczenia a zatrzymanie procesowe osoby, zatrzymanie administracyjne, zatrzymanie penitencjarne, zatrzymanie osób nieletnich, kontrola osobista i przeglądanie zawartości bagażu, sprawdzanie ładunku

Ogólna charakterystyka środków przymusu bezpośredniego.

Specyfika interwencji policyjnej w razie stwierdzenia przemocy w rodzinie. Procedura „Niebieskiej Karty”.

Ogólna charakterystyka międzynarodowych organizacji policyjnych: Interpol, Europol

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia: dyskusja, metoda rozwiązywania przypadków, praca grupowa w oparciu o obowiązujące akty prawne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_U01	Student potrafi zidentyfikować i zinterpretować różne zjawiska społeczne wymagające interwencji policyjnej, zna ich kontekst społeczny
K_U05	Student potrafi zaprezentować własne pomysły na rozwiązywanie problemów społecznych innymi sposobami niż w drodze interwencji policyjnej. Potrafi (uwzględniając zasady etyki) argumentować i przedstawiać własne sugestie dotyczące zakresu i sposobów ingerencji policyjnej w uwzględnieniu praw człowieka i swobód obywatelskich

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zajęcia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi. Nadto, na ćwiczeniach prowadzonych metodą rozwiązywania przypadków ocenie efektów kształcenia podlegać będzie umiejętność argumentacji, prezentacji i obrony własnych poglądów w trakcie rozwiązywania określonego problemu. Oceną końcową z przedmiotu stanowić będzie wynik testu zaliczeniowego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.	40 godz.
Przygotowanie do egzaminu	10 godz.	17 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 79 godz. (3 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	34 godz. (1,5 ECTS)	22 godz. (1 ECTS)

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. A., Systemy policyjne na świecie. Dotychczasowe doświadczenia oraz kierunki rozwoju, Przegląd Policyjny, vol. VI, nr 2, s. 8-19
2. Czapska J., Wójcikiewicz J., Policja w społeczeństwie obywatelskim, wyd. Zakamycze, Kraków 1999 Misiuk
3. Sławik K., Zarys systemu prawa policyjnego, Warszawa 2011

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Czapska J., Krupiarz W., (red.) Zapobieganie przestępczości w społecznościach lokalnych, wyd. Instytut Spraw Publicznych, Warszawa 1999
 2. Czapska J., Kury H., (red.) Mit represyjności albo o znaczeniu prewencji kryminalnej, wyd. Zakamycze, Kraków 2002
 3. Fiebig A., Róg M., Tyburska A., (red.) Bezpieczeństwo to wspólna sprawa, WSPol. Szczytno 2002
 4. Hołyst B., Policja na świecie, wyd. LexisNexis, Warszawa 2011
 5. Praca zbiorowa. Ograniczanie przestępczości i aspołecznych zachowań „Razem Bezpieczniej”, wyd. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Komenda Główna Policji, Warszawa 2007
- 80.

UWAGI: -

PROCEDURY INTERWENCJI KRYZYSOWEJ W ŚRODOWISKU - FAKULTET

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PF

Typ przedmiotu: fakultatywny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Artur Doliński

Prowadzący: Mgr Elżbieta Sochacka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi informacjami z zakresu interwencji kryzysowej oraz z działalnością placówek zajmujących się tą problematyką

WYMAGANIA WSTĘPNE:

-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

12. Interwencja kryzysowa: rys historyczny, Rodzaje kryzysów; Definicja interwencji kryzysowej, Cele i charakterystyczne cechy interwencji kryzysowej. Diagnoza-stan klienta i rozmiar kryzysu. Etapy procesu interwencyjnego.
13. Style prowadzenia interwencji kryzysowej; Klasyfikacja modeli teoretycznych interwencji kryzysowej. Terapia a interwencja kryzysowa. Stany transkryzysowe. Osoby w kryzysie sprawiające pomagającym szczególne trudności.
14. Podstawowe umiejętności pomagającego. Specyfika telefonicznej interwencji. Odtwarzanie takich dyżurów w postaci scenek teatralnych.
15. Rozwój ośrodków interwencji kryzysowej. Zasady działania, formy pracy i zadania ośrodków interwencji kryzysowej. Organizacja ośrodków : czas pracy, źródła finansowania.
16. Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Zielonej Górze – odwiedziny w placówce, zapoznanie się z działalnością .
17. Wizyta w Wojewódzkim Ośrodku Uzależnień w Zielonej Górze - Zapoznanie się z działalnością placówki, formami i metodami pracy-
18. Spotkanie z Kierownikiem Oddziału Terapii dla Osób Uzależnionych od Substancji Psychoaktywnych w Szpitalu w Ciborzu

METODY KSZTAŁCENIA:

metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, wizyty studyjne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W07	Student potrafi scharakteryzować różne rodzaje struktur społecznych wspierających realizację interwencji kryzysowej oraz potrafi opisać zachodzące między nimi relacje
K_W20	Student potrafi wskazać wyznaczniki profesjonalnych działań w sytuacjach koniecznej interwencji kryzysowej
K_U01	Student potrafi ocenić i zinterpretować zjawiska społeczne będące zagrożeniem i szansą dla interwencji kryzysowej; potrafi zaprojektować te działania tak, aby wiązać je z różnymi obszarami działalności interwencyjnej
K_U14	Student potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z interwencją kryzysową
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań interwencyjnych; jest wytrwały w realizacji działań w zakresie interwencji kryzysowej
K_K08	Student jest świadomy odpowiedzialności jakie niesie praca w obszarze interwencyjnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – kolokwium pisemne

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	30 godz.	40 godz.
konsultacje	8 godz.	10 godz.
Łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

5. Badura-Madej W., *Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej; poradnik dla pracowników socjalnych*, Katowice, 1999 r.
6. James R. K., Gilliland B. E. *Strategie interwencji kryzysowej*, Warszawa, 2006
7. Greenstone J. L., Leviton S. C., *Interwencja kryzysowa, Gdańsk 2006*
8. *Zagrożenia życia rodzinnego*, red. Grażyna Poraj, Jan Rostowski- Łódź, 2003

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

-

PROFILAKTYKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PED-ProS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ

dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ

Prowadzący dr Lidia Wawryk
dr Jolanta Lipińska-Lokś
dr Maria Fudali

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład			III		
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład			II		
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student zdobędzie wiedzę na temat profilaktyki społecznej. Pozna cele, zadania, poziomy profilaktyki, strategie profilaktyczne, standaryzowane programy profilaktyczne oraz zdobędzie wiedzę dotyczącą tworzenia programów profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zapoznanie studentów z wybraną wiedzą dotyczącą profilaktyki społecznej, poznanie istniejących programów profilaktycznych. Poznanie obszarów skutecznej profilaktyki w szkole i środowisku lokalnym oraz planowanie i realizacja działań profilaktycznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wiadomości wstępne – cele, strategie, modele profilaktyki społecznej.

Podstawowe zasady, formy i podstawy prawne tworzenia programów profilaktyki.

Analiza standaryzowanych programów profilaktycznych.

Zasady konstruowania programów profilaktycznych.

Bariery w profilaktyce.

Poznanie działań profilaktycznych w zakresie trzech poziomów profilaktyki w wybranych formach niedostosowania społecznego: uzależnienia od alkoholu oraz współuzależnienia; uzależnienia od narkotyków; profilaktyki agresji i przemocy domowej, profilaktyki sekt i destrukcyjnych subkultur, profilaktyki samobójstw.

Procedury postępowania w sytuacji zagrożenia przestępczością i demoralizacją.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia: dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student posiada wiedzę z zakresu profilaktyki społecznej. Zna przyczyny i przejawy niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem.
K_W16	Student potrafi wyjaśnić pojęcie profilaktyki społecznej i szkolnej, zna poziomy i strategie profilaktyczne.
K_U02	Student potrafi uzasadnić idee i zasady wprowadzenia programów profilaktycznych do placówek oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych i pomocy społecznej.
K_U03	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej
K_U10	Student zna strategie budowania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym i potrafi je wykorzystać w projektowaniu własnych działań.
K_K01	Student jest chętny do pogłębiania zasobów własnej wiedzy na temat profilaktyki społecznej oraz doskonalenia warsztatu pracy profilaktycznej z osobami niedostosowanymi społecznie.
K_K07	Student jest świadomy swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania oraz realizowania działań profilaktycznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia: zaliczenie z oceną – test rozszerzony z wiedzy; opracowanie problemowe zagadnień oraz ocena zaangażowania studenta w trakcie projektowania działań profilaktycznych na zajęciach .

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	22 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Realizacja projektu	10 godz.	10 godz.
Łącznie 55 godz. (2 ECTS)		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gaś Z. Profilaktyka w szkole. Warszawa 2006, WSiP
2. Szymańska J. Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki. Warszawa 2002, CMPP-P
3. Zajązkowski K. Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży. Toruń 1998, Wyd. Adam Marszałek
4. Balcerek-Kałek B. Budowanie szkolnych programów profilaktyki. Warszawa 2003, PWN

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Vogler R.E., Bartz W.R. Nastolatki i alkohol. Kiedy nie wystarczy powiedzieć nie?. Warszawa 2002, PARPA
2. Wojcieszek K. Wygrać życie. Szkolny program profilaktyki. Kraków 2002, Rubikon
3. Kosińska E., Zachyra B. Profilaktyka pierwszorzędowa w szkole: scenariusze zajęć z uczniami. Kraków 2003, Rubikon

4. Pasek M. Narkotyki przy tablicy. Warszawa 2000, Fundacja ETOH
5. Dimoff T., Carter S. Jak rozpoznać, że dziecko sięga po narkotyki ? Warszawa 1994, Wyd. Elma Books
6. Knez R., Słonina W. Saper- jak rozminować agresję? Warszawa 2000, Rubikon
7. Jędrzejewski M. Młodzież a subkultury. Warszawa 1988, Wyd. Żak
8. Prejs B. Subkultury młodzieżowe. Katowice 2005, Wyd. Kos
9. Prokop J. Uwaga rodzice! Sekty. Warszawa 1994
10. Nowakowski P.T. Sekty. Co każdy wiedzieć powinien. Tychy 1999, Maternus Media

UWAGI: -

PROJEKT KOREKCYJNY

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PrKo

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Ernest Magda

Prowadzący: Dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład			VI	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2			
Studia niestacjonarne					
Wykład			VI	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18				

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów ze sposobami projektowania działalności resocjalizacyjnej w oparciu o wyniki badań diagnostycznych. Przekazanie wiedzy na temat tworzenia Indywidualnych programów resocjalizacji z uwzględnieniem celów wychowania korekcyjnego, stosowanych form i metod pracy, prognoz i sposobów ewaluacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu diagnozy i metodyki resocjalizacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści ćwiczeń:

Projekt korekcyjny (pojęcie, rodzaje, możliwości aplikacyjne)

Rola diagnozy w projektowaniu działalności korekcyjnej

Możliwości oddziaływań korekcyjnych w wybranych środowiskach wychowawczych

Zasady konstruowania projektów korekcyjnych

Opracowanie projektów korekcyjnych

Sposoby ewaluacji projektów

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia: zajęcia prowadzone metodą projektową w dwuosobowych zespołach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	Student potrafi nazwać i zdefiniować przypadek określonego przejawu niedostosowania społecznego, opisać jego przejawy i dobrać metody do tworzenia projektów korekcyjnych. Zna procedury obowiązujące podczas tworzenia projektów korekcyjnych i indywidualnych programów resocjalizacji
K_U01	Student potrafi zinterpretować zjawiska o potencjale społecznie destrukcyjnym, zdiagnozować je i zaproponować projekt zmian korekcyjnych. Potrafi powiązać zdiagnozowany problem z innymi zjawiskami pedagogicznymi oraz zaprojektować plan zmian korekcyjnych
K_K02	Student potrafi zweryfikować posiadaną wiedzę teoretyczną z obszaru pedagogiki resocjalizacyjnej i dyscyplin pokrewnych w celu wykorzystania w projekcie korekcyjnym i do przeprowadzenia działań ewaluacyjnych
K_K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do pracy wychowawczej poprzez przemyślane i staranne opracowanie projektu korekcyjnego. Jest kreatywny przy proponowaniu rozwiązań zawartych w projekcie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zajęcia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest sporządzenie projektu korekcyjnego przez dwuosobowy zespół studentów. Ocenie podlega adekwatność zaproponowanych form, metod i technik oddziaływania do zdiagnozowanego przypadku, przejrzystość projektu i uwzględnianie zasad jego konstruowania. Oceną końcową z przedmiotu będzie ocena za wykonany projekt korekcyjny.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i realizacja projektu	30 godz.	40 godz.
Przygotowanie do zaliczenia	10 godz.	26 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
zaliczenie	2 godz.	2 godz.
Łącznie 74 godz. (3 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bowkett S., Wyobraź sobie, że.... Ćwiczenia rozwijające twórcze myślenie uczniów, Warszawa 2000
2. Kosińska E., Zasady konstruowania szkolnego programu profilaktyki, wyd. Rubikon, Kraków 2002
3. Łabuć-Kryśka I., Diagnoza w wychowaniu resocjalizującym [w:] E. Bielicki (red.), Problemy diagnozy nieprzystosowania społecznego, Studia Psychologiczne, z. 7 WSP, Bydgoszcz 1991, s. 7-11
4. Wysocka E., Diagnoza w resocjalizacji, Warszawa 2008

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Borowski M.P., Zastosowanie analizy SWOT i podejścia strategicznego jako element innowacyjny w metodyce wychowania resocjalizacyjnego [w:] Wybrane zagadnienia z pedagogiki resocjalizacyjno-rewalidacyjnej, Zeszyty Naukowe vol. 37, Szkoła Wyższa im. Pawła Włodkowica w Płocku, 2009
2. Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne, APS, Warszawa 2001
3. Marczyk M., (red.) Resocjalizacyjne programy penitencjarne realizowane przez Służbę Więzienną w Polsce, wyd. Impuls, Kraków 2009

UWAGI: -

PSYCHOLOGIA KLINICZNA

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PED-PsK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Dr Iwona Grzegorzewska, dr Marcin Florkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2		egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18			egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii klinicznej, pogłębienie i zrozumienie mechanizmów psychologicznych warunkujących powstanie zaburzeń psychicznych, poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu interwencji i pomocy.

WYMAGANIA WSTĘPNE

Zaliczenie kursu z psychologii ogólnej i rozwojowej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treść wykładów:

Norma psychologiczna. Pojęcie normy. Definicje nienormalności. Pojęcie zdrowia psychicznego. Klasyfikacja zaburzeń.

Badanie psychologiczne. Rodzaje badań psychologicznych. Metody. Diagnoza zaburzeń psychicznych. Czynniki zniekształcające diagnozę. Metody badań naukowych.

Wyjaśnianie zaburzeń psychicznych w różnych koncepcjach psychologicznych. Podejście psychodynamiczne. Podejście poznawczo-behawioralne. Podejście biologiczne. Psychologia humanistyczna.

Przyczyny powstawania zaburzeń psychicznych. Etiologia i patogeneza zaburzeń.

Psychopatologia ogólna. Zaburzenia spostrzegania. Zaburzenia pamięci, myślenia, uczuciowości, świadomości.

Specyfika zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji. Teoretyczne modele zaburzeń wieku dziecięcego. Specyficzne problemy związane z zaburzeniami okresu dzieciństwa. Psychopatologia rozwojowa. Rola rodziny.

Uzależnienia. Teoretyczne modele uzależnienia. Przebieg procesu uzależnienia. Leczenie.

Zaburzenia osobowości. Diagnozowanie. Rozwój zaburzeń. Grupy zaburzeń.

Zaburzenia psychotyczne. Schizofrenia. Poglądy historyczne. Symptomy. Deficyty funkcjonowania. Źródła podatności.

PTSD. Charakterystyka zaburzeń po stresie urazowym. Przebieg. Podatność. Leczenie.

Zaburzenia nastroju: Depresja: objawy, mechanizmy cierpienia w depresji, przyczyny depresji, rodzaje depresji, leczenie, strategie zaradcze przeciw obniżaniu się nastroju.

Zaburzenia lękowe: Strach i lęk, fobia, panika, zaburzenia obsesyjno-kompulsywne

Terapia zaburzeń psychicznych. Historyczne i współczesne kierunki terapii. Metody terapeutyczne. Skuteczność psychoterapii.

Treść ćwiczeń:

Podstawowe zagadnienia dotyczące psychologii klinicznej dzieci i młodzieży oraz psychopatologii rozwojowej.

Zaburzenia eksternalizacyjne: ADHD, ADD, zaburzenia zachowania i zachowania opozycyjno-buntownicze

Zaburzenia internalizacyjne: Depresja dzieci i młodzieży. Samobójstwa. Zaburzenia lękowe.

Autoagresja i celowe samouszkodzanie

Uogólnione zaburzenia rozwoju: autyzm, upośledzenie umysłowe

Zaburzenia odżywiania: anoreksja i bulimia

Zaburzenia nawyków i wydalania: moczenie, zanieczyszczanie się kałem,

Leczenie dzieci po urazach psychicznych: najistotniejsze aspekty terapii, podstawowy proces terapii, stany warunkowane urazem

Kontakt terapeutyczny, warunki skutecznej pomocy, interwencja kryzysowa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Aktywne metody pracy z grupą: prezentacje multimedialne, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W04	Student potrafi scharakteryzować podstawowe koncepcje psychologiczne człowieka i potrafi je zastosować w odniesieniu do podstawowych problemów psychologii klinicznej
K_W05	Student potrafi opisać przebieg rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym w odniesieniu do problematyki patomechanizmów zaburzeń
K_W08	Student potrafi opisać procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń oraz wykorzystać je w procesie pomagania
K_U02	Student potrafi analizować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej w celu interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U03	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu psychologii w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej
K_U05	Student potrafi zastosować podstawowe strategie komunikacji interpersonalnej w sytuacjach pomocowych, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, potrafi wykorzystać te umiejętności w sytuacji pomagania
K_K01	Student powinien być świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny.

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej lub referatu, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym.

Notowana jest aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia.

Ocena końcowa jest wypadkową oceny aktywności na zajęciach, wyników kolokwiów, prezentacji lub referatu i końcowego wyniku sprawdzenia wiedzy i kompetencji.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Zapoznanie z literaturą, praca własna	30 godz.	42 godz.
Przygotowywanie prezentacji lub referatu	10 godz.	10 godz.
Egzamin i konsultacje	9 godz.	9 godz.

Łącznie 139 godz. 6 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Psychologia kliniczna (2006), pod. red. H. Sęk, Warszawa: PWN. T.2
2. Seligmann M., Walker, E., Rosenhan, D. (2003), Psychopatologia. Gdańsk: GWP.
3. Kendall, P. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.
4. L. Cierpiałkowska (2010) Psychopatologia WN Scholar

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Carson, Butcher, Mineka (2004). Psychologia zaburzeń. Gdańsk: GWP.
2. Sterling, J., Hellewell, J. (2005). Psychopatologia. Gdańsk: GWP.
3. Belin S. (2002). Schizofrenia. Gdańsk: GWP.
4. O'Connor, R., Sheehy, N. (2001). Zrozumieć samobójcę. Gdańsk: GWP.
5. Yapko, M. (2000). Kiedy życie boli. Zalecenia w leczeniu depresji. Gdańsk: GWP.
6. Dudek, B. (2002). Zaburzenia po stresie postraumatycznym. Gdańsk: GWP.
7. Rachman, S. (2001). Zaburzenia lękowe. Gdańsk: GWP.

UWAGI: -

PSYCHOTERAPIA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PED-PsTe

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jerzy Herberger

Prowadzący: dr Jerzy Herberger, dr Marcin Florkowski,

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Ćwiczenia	30	2	V	ZO	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		V	ZO	

CEL PRZEDMIOTU:

Wiedza i opanowanie podstawowych technik terapeutycznych. Rozwój praktycznych umiejętności i kompetencji w zakresie pomocy psychologicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Orientacja w zakresie: psychologii ogólnej, psychologii rozwojowej, psychologii klinicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Cele i rodzaje psychoterapii. Fazowość psychoterapii. Analiza szkół terapeutycznych: behawioryzm, psychoanaliza i psychologia dynamiczna, psychoterapia humanistyczna i egzystencjalna, psychoterapia poznawcza, psychoterapia systemowa.

Podstawowe techniki psychoterapeutyczne: desensytyzacja, terapia implozywna, wygaszanie, desensytyzacja w wyobraźni, techniki aktywnego słuchania, konfrontacja, odzwierciedlenie, wspieranie, odreagowanie emocjonalne, dialog wewnętrzny, parafraza, psychodrama, modelowanie zachowań, interpretacja psychologiczna.

Analiza błędów terapeutycznych: doradzanie, ocenianie, odwołania zewnętrzne, naruszanie granic, nadmierne zaangażowanie, indoktrynacja.

Osobowość terapeuty: empatia, spójność, otwartość, komunikatywność, akceptacja.

Monitorowanie procesu terapeutycznego.

Ćwiczenie konkretnych umiejętności terapeutycznych przez uczestników.

METODY KSZTAŁCENIA:

Analiza przypadków. Elementy treningu interpersonalnego. Metoda warsztatowa. Praca w parach. Praca w zespołach. Dyskusja grupowa. Modelowanie zachowań studentów poprzez analizę wzorcowych zachowań terapeuty prezentowanych multimedialnie.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_U02	Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną w celu interpretacji zachowań w konkretnych sytuacjach terapeutycznych.
K_U03	Potrafi zastosować pojęcia teoretyczne, przełożone na język kontaktu terapeutycznego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Obowiązkowa obecność na zajęciach. Aktywne uczestniczenie w ćwiczeniach praktycznych. Sprawozdanie krytyczne (refleksja pogłębiona) opisujące udział własny w ćwiczeniach praktycznych. Kolokwium zaliczeniowe pisemne. Ocena końcowa pokrywa się z oceną kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Konsultacje	1 godz.	1 godz.
Praca własna studenta	14 godz.	10 godz.
Łącznie 45 godz. 1 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Grzesiuk L., Huflejt-Łukasik M., Jakubowska U., Lis-Turlejska M., Sokolik Z., Tryjarska B., Trzebińska E. (1995). *Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Kratochwil S. (2007). *Podstawy psychoterapii*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. Okun B. (2001). *Skuteczna pomoc psychologiczna*. Warszawa: Wydawnictwo IPZiT.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kepner J.I. (1991). *Ciało w procesie psychoterapii Gestalt*. Warszawa: Wydawnictwo Pusty Obłok.
2. Pawlik J. (1993). *Psychoterapia analityczna*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

SOCJOTERAPIA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-St

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Artur Doliński

Prowadzący: Dr Artur Doliński

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Warsztaty	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Warsztaty	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z dynamiką procesu grupowego, przygotowanie do projektowania zajęć o charakterze socjoterapeutycznym w różnym kontekście problematycznych i zaburzonych zachowań. Zapoznanie z warsztatem metodycznym socjoterapeuty

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zaliczył przedmiot związany z psychologią rozwoju człowieka w ciągu życia

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

I Wprowadzenie

Socjoterapia jako forma pomocy psychologiczno-pedagogicznej, istota socjoterapii, struktura zajęć socjoterapeutycznych, metody pracy z grupą, dynamika grupy socjoterapeutycznej

II Zakresy szczegółowe programów socjoterapeutycznych

Program socjoterapeutyczny dla uczniów z trudnościami adaptacyjnymi, jako pomoc w korygowaniu obrazu własnej osoby u dzieci nieśmiałych, o zaburzonym poczuciu własnej wartości, o charakterze interwencyjno-edukacyjno-profilaktycznym dla dzieci i młodzieży sięgających po środki odurzające, z zakresu form radzenia sobie z napięciami i negatywnymi uczuciami

III Szczegółowa analiza procesu grupowego

Podstawowe prawidłowości funkcjonowania grup, komunikacja w grupach, podejmowanie decyzji w grupie, konflikty intra i intergrupowe

METODY KSZTAŁCENIA:

Burza mózgów, dyskusja, symulacja, metoda sytuacyjna, praca na procesie grupowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu

K_W08	Student potrafi scharakteryzować specyfikę procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich zakłóceń pojawiających się w kontekście pracy grupowej i możliwości modyfikowania przebiegu komunikacji w procesie socjoterapeutycznym
K_W10	Student potrafi opisać różne środowiska wychowawcze i resocjalizacyjne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące, jako podstawy do budowania koncepcji procesu socjoterapeutycznego
K_U03	Student potrafi stosować podstawowe ujęcia teoretyczne znane w socjoterapii w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań związanych łamaniem norm i zachowań ryzykownych, diagnozowania i prognozowania sytuacji mogących być przedmiotem procesu socjoterapeutycznego oraz analizowania procesu socjoterapii w odniesieniu do różnych kontekstów zaburzonych wzorców zachowań
K_U07	Student wykorzystuje rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej – precyzyjnie formułuje polecenia i instrukcje w procesie socjoterapeutycznym.
K_K04	Student ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, szczególnie w tak wąskiej i odpowiedzialnej dziedzinie jak praca socjoterapeutyczna. Student jest refleksyjny i etyczny w swoich działaniach socjoterapeutycznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – na ocenę końcową złożą się dwie oceny cząstkowe. Pierwszą student uzyska za przygotowanie scenariusza zajęć socjoterapeutycznych. Drugą ocenę student uzyska za przeprowadzenie 15 min „wprawki socjoterapeutycznej” przygotowanej dla swojej grupy z wykorzystaniem aktywizujących metod

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Konsultacje	2 godz.	5 godz.
Przygotowanie do zajęć	3 godz.	12 godz.
Łącznie 35 godz. 1 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Sawicka K. (red), (1998), Socjoterapia. CMPP, Warszawa
2. Vopel K.W. (1999), Poradnik dla prowadzących grupy. Jedność, Kielce
3. Kaduson H, Schaefer Ch., (2002) Zabawa w psychoterapii. GWP, Gdańsk
4. Sawicka K. (red), (1998), Socjoterapia. CMPP, Warszawa
5. Hamer H. (2000), Oswoić nieśmiałość. VEDA, Warszawa
6. Hamer H. (2001), Bliżej siebie. VEDA, Warszawa
7. Zaborowski Z. (1997), Trening interpersonalny. SCHOLAR, Warszawa
8. Oyster C.K. (2002), Grupy, Zysk i S-ka, Poznań
9. Ballard R. (1988), Jak żyć z ludźmi. Umiejętności interpersonalne. MEN, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -

UWAGI: -

TERAPIA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05 6 – WP – PED – TP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Ewa Bochno

Prowadzący: Dr Ewa Bochno

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Warsztaty	30	2	5	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Warsztaty	18		5	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą na temat istoty, rodzajów i przyczyn specyficznych trudności w uczeniu się lub zachowaniu. Przygotowanie studentów do wstępnej diagnozy specyficznych trudności w uczeniu i do podejmowania współpracy z nauczycielem – terapeutą.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów podstawy metodyki resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego, pedagogika specjalna, diagnoza resocjalizacyjna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Terapia pedagogiczna – specyfika procesów oddziaływań dydaktyczno - wychowawczych

Przyczyny i symptomy specyficznych trudności w uczeniu się (dysleksji, dysgrafii, dysortografii, dyskalkulii) oraz specyficznych zaburzeń zachowania

Wybrane metody pracy z dziećmi ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

Metodyka zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Warsztaty oraz praca indywidualna ze studentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Student potrafi rozpoznać podstawowe elementy dotyczące procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego (szczególnie w oddziaływaniu edukacyjno – kompensacyjnym), ich prawidłowości i zakłócenia

K_U01	Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej
K_U07	Student ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów
K_U09	Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej
K_K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena przygotowanego i przeprowadzonego (indywidualnie lub grupowo) warsztatu na wybrany temat dotyczący specyficznego zaburzenia uczenia się lub zachowania oraz z napisanej pracy (część teoretyczna praktyczna) dotyczącej specyficznego zaburzenia uczenia się lub zachowania.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA STUDIÓW STACJONARNYCH:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	22 godz.
Konsultacje indywidualne	5 godz.	5 godz.
Łącznie 45 godz. (2 ECTS)		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	35 godz. (1,5 ECTS)	23 godz. (1 ECTS)

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M. Integracja percepcyjno-motoryczna. Warszawa 1997.
2. Bogdanowicz M. O dysleksji rozwojowej, czyli specyficznych trudnościach w czytaniu i pisaniu. Lublin 1994.
3. 1994.
4. Bogdanowicz M. Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym. Warszawa 1991.
5. Brejnak W., Zabłocki K. J. Dysleksja w teorii i praktyce. Warszawa 1998.
6. Czajkowska I., Herda K. Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole. Warszawa 1998.
7. Kaja B. Zarys terapii dziecka. Bydgoszcz 1998.
8. Szurmiak M. Podstawy reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu. Warszawa 1987.
9. Zakrzewska B. *Trudności w czytaniu i pisaniu*. Warszawa 1996.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

81. Literatura wybrana przez studentów w zależności od tematyki ćwiczeń

UWAGI: -

WYBRANE ASPEKTY KRYMINOLOGII

Kod przedmiotu: 10.4-WP-PED-Krym

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Maciej Małolepszy

Prowadzący: Dr Maciej Małolepszy / Dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	2	VI	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VI	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy o charakterze interdyscyplinarnym z zakresu kryminologii w stopniu niezbędnym do prowadzenia działalności pedagogicznej w obszarze resocjalizacji. Zapoznanie z różnymi przejawami i przyczynami przestępczości. Zapoznanie z głównymi paradygmatami w kryminologii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy prawne resocjalizacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Miejsce kryminologii w systemie nauk. Kontekst historyczny i współczesny.
Związek kryminologii z innymi dyscyplinami nauki.
Przestępstwo jako norma prawna i przestępczość jako zjawisko społeczne.
Charakterystyka głównych paradygmatów kryminologii.
Kryminologia klasyczna i charakterystyka wiodących teorii.
Kryminologia pozytywistyczna i przegląd wiodących teorii.
Kryminologia antynaturalistyczna i przegląd kluczowych teorii.
Przeгляд stanowisk teoretycznych w kryminologii neoklasycznej.
Zjawisko przestępczości w kontekście zmian społecznych.

Treści ćwiczeń:

Działy kryminologii i ich charakterystyka.

Rozmiar przestępczości, przestępczość rzeczywista, ujawniona, stwierdzona, osadzona i wykryta.
 Problematyka „ciemnej liczby przestępstw”.
 Struktura i dynamika przestępczości w Polsce.
 Przestępczość powrotna – interpretacje, przyczyny, profilaktyka.
 Zjawisko przestępczości nieletnich i młodocianych.
 Kobiety a problem przestępczości.
 Środki odurzające i alkohol a ich wpływ na zjawisko przestępczości.
 Wybrane zagadnienia wiktymologii.
 Media a problem przestępczości.
 System zapobiegania przestępczości. Wybrane zagadnienia prewencji kryminalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład (metoda podająca), dyskusja, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student potrafi scharakteryzować zakres i treść kryminologii, wskazać jej źródła i przemiany. Umie wskazać zastosowanie dorobku kryminologii w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych. Potrafi definiować pojęcia wykorzystywane w kryminologii do opisu rzeczywistości społecznej, patologii, dewiacji oraz zachowań przestępczych
K_W02	Student potrafi wytłumaczyć i objaśnić miejsce kryminologii systemie nauk oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami nauki
K_U01	Student potrafi skrytykować i dokonać interpretacji zjawisk społecznych charakterystycznych dla kryminologii; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności wspierającej proces resocjalizacji
K_U08	Student potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną i przetwarzać ją w sposób aplikacyjny w działaniach praktycznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest pisemna interpretacja trzech problemów postawionych w formie pytań otwartych. Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji jest aktywny udział w dyskusjach problemowych, grupowa prezentacja i ocena projektu prewencyjnego zapobiegającego określonej kategorii przestępstw. Oceną końcową z przedmiotu będzie ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	65 godz.	65 godz.
Przygotowanie do egzaminu	30 godz.	48 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
Łącznie 146 godz. (6 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	51 godz. (2 ECTS)	33 godz. (1,5 ECTS)

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., *Kryminologia*, InfoTrade, Gdańsk 2001
2. Hołyst B., *Kryminologia*, PWN, Warszawa 1999 i nowsze wydania

3. Hołyst B., Kryminalistyka, PWN, Warszawa 1996 i nowsze wydania
4. Jaworska A., (red.) Kryminologia i kara kryminalna. Wybrane zagadnienia, wyd. Impuls, Kraków 2008
5. Krajewski K., Przepępczość przeciwko mieniu w Polsce w latach 1924 – 2005 w świetle danych statystyki policyjnej, Archiwum Kryminologii, Tom XXIX-XXX, Warszawa 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gołębiowski J., Praca operacyjna w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, WAIp, Warszawa 2008
2. Jewkes Y., Media i przestępczość, Wyd. UJ, Kraków 2010
3. Kossowska A., Sytuacyjne zapobieganie przestępczości, Archiwum Kryminologii, Tom XXI, Warszawa 1994
4. Wolska A., Model czynników ryzyka popełnienia przestępstwa agresywnego, Wyd. US, Szczecin 2002
5. Kuć M., Kryminologia skrypty, wyd. C.H.Beck, Warszawa 2010
6. Mościskier A., Natura ludzka a problem przestępczości, Wyd. „Żak”, Warszawa 2001

UWAGI: